

Giới thiệu Độc Sủng Điền Viên Man Thê

Edit: Skye

Độ dài: 173 chương

Nàng mở mắt tỉnh dậy đã ở một nơi xa lạ, không những thế lại còn đã có gia đình.

Lập gia đình thì lập gia đình nhưng vì cái gì mà phu quân của nàng lại là tên đầu lĩnh thổ phi?

Được rồi, cứ cho là đầu lĩnh thổ phi đi nhưng tại sao đầu lĩnh thổ phi lại có hình dáng của một con gấu a!

Nàng có thể trả lại hàng, không mua món hàng đó được hay không?

Tình cảnh thứ nhất

"Các người đến dưới đất núi khai hoang đi" Một cô gái nhỏ nào đó lạnh nhạt chỉ huy.

"Không phải chuyện của thổ phi chính là ăn cướp hay sao?"

"Ngươi có ý kiến?" cô gái nhỏ nào đó thân nhiên liếc mắt nhìn ‘bạn ‘Gấu’ cao lớn rần ròi bên cạnh .

“Không, nương tử cứ tiếp tục!” Bạn nam ủ rũ.

Tình cảnh thứ hai

“Mấy giống cây ăn quả này, phân loại rồi sau đó đem ra sau núi trồng đi” cô gái nhỏ nào đó nhìn đóng cây giống vừa mới mua nói.

“Nương tử, hôm nay chúng ta có chuyện làm ăn cần phải bàn!” Kỳ thật chính là hôm nay bạn nam muốn ra ngoài đánh cướp.

“Hừm?! Ngươi nói cái gì? Ta không nghe rõ!” cô gái nhỏ nào đó nhìn về phía bạn ‘Gấu’ dùng vẻ mặt lấy lòng nhìn mình .

“Không có, vừa rồi vì phu không hề nói gì hết!” Nhìn vào đôi mắt xinh đẹp của nương tử, Bạn nam liền tiến đồ

Thu hồi lời nói mới vừa rồi.

Những bạn cường đạo trong sơn trại!”

Tình cảnh thứ ba

Ngày nào đó

Cô gái nhỏ nào đó đang tuần tra “Nông trang” của chính mình.

Bỗng nhiên trước mắt sáng ngời, nhìn thấy một nam tử ngũ quan thâm thúy, khuôn mặt tuấn đạt phi phạm từ phía đối diện tới

“Xin chào công tử, xuân xanh bao nhiêu? Có hôn phối hay chưa?” Mắt cô gái nhỏ nào đó sáng rực như sói đói

Nam tử tuấn lãng vốn đang cười, mặt lập tức âm trầm xuống, nhìn tiểu nữ nhân trước mắt.

“A! Ngươi làm gì?” cô gái nhỏ nào đó còn muốn nói cái gì, bỗng nhiên thân thể hẫng, bị nam tử tuấn tú vác lên vai

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điền Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trượng phu và “gấu” đều giống nhau

Bạch Tiểu Mễ miễn cưỡng mở to mắt, ngủ một giấc, không mộng mị mà trở nên thư thái, nhưng trước mắt là chuyện gì đang xảy ra? Vì sao không phải là màu trắng của trần nhà, mà lại là một mảnh màu hồng hồng thế này.

Ôi! Chuyện này là thế nào?

Còn chưa kịp tìm hiểu nghiên cứu xem chuyện gì đã xảy ra thì mảnh màu hồng trước mắt chậm rãi bị xóc lên.

“A! Gấu a!”

“Bịch!”

Khi thấy Đại “gấu” vừa xuất hiện, Bạch Tiểu Mễ không chút suy nghĩ, theo bản năng liền nhấc chân trực tiếp đá một phát, một cú đá chính xác trúng vào ngực bạn “gấu to” kia.

“Vèo” một tiếng, cái thân thể Đại “gấu” to như vậy, thế nhưng lại bị đá bay ra ngoài một cách rất thần kì.

“Phịch!” Rơi xuống đất.

“Phốc!” “Gấu” điên cuồng nôn ra một ngụm máu tươi, nhưng vẫn chưa hết, trên ngực “Gấu” từ bên trong bắt đầu chảy máu đỏ tươi ra bên ngoài, chỉ chốc lát thấy toàn bộ trước ngực “Gấu” đều dính đầy máu, nhìn qua thật ghê sợ.

“Không thể nào!” Khi nào thì nàng lại trở nên lợi hại như vậy? Cho dù từ nhỏ đã bị mẹ già “ngược đãi”, nàng cũng tạm được coi là một cao thủ nhỏ nhỏ, nhưng cũng đâu có khả năng đá bay một bạn “gấu” to như vậy ra ngoài, lại còn bị chảy máu không ngừng!

Bạch Tiểu Mễ vừa định tiến lên thăm dò, thì đột nhiên thấy cửa mở ra.

“Oành!” Cửa bị phá, ba người phá cửa xông vào.

“Đại ca, huynh không sao chứ! Trăm ngàn lần đừng có chuyện gì xảy ra!” Ba người vừa tiến vào, nhìn thấy máu “Gấu” lênh láng trên mặt đất, vội vội vàng vàng xông lên trước, nâng người dậy, sau đó diu về phía Bạch Tiểu Mễ đang ngồi.

Ba người mang “Gấu” đi tới.

Lúc này Bạch Tiểu Mễ mới phát hiện, nguyên lai nàng vẫn đang ngồi trên một cái giường, liền vội đứng lên chạy tránh ra, nhường chỗ cho ba người kia đem “Gấu” đầy máu đặt lên giường.

“Tứ đệ, nhanh đi mời Tiết đại phu đến!” Trong đó một nam tử tuổi còn trẻ sốt ruột nói.

“Vâng!” Một thiếu niên chạy vội ra ngoài.

Bạch Tiểu Mễ ở một bên theo dõi, có chút thất thần, đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ hiện tại mình đang nằm mơ sao? Vì sao những người này ăn mặc kỳ quái như vậy, nhìn giống như đồ cổ trang a!

“Nếu đại ca ta chết, ngươi hãy chờ sống không bằng chết đi!” Một thiếu niên đứng lên, cắn phẫn đi đến trước mặt Bạch Tiểu Mễ, giọng nói tràn đầy sự giận dữ cùng hung ác.

Ánh mắt lạnh như băng dường như muốn lăng trì Bạch Tiểu Mễ ngàn lần.

“Tam đệ, trước đỡ đại ca dậy, ta muốn xem vết thương trên ngực đại ca thế nào?” Ở bên giường là một nam tử trẻ tuổi lạnh lùng khác nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, lập tức nói với thiếu niên đang đứng ở trước mặt nàng.

“Ngươi chờ đấy!” Thiếu niên xoay người ra trước lạnh lùng nói, nói xong bước nhanh trở lại bên giường, định nâng người trên giường dậy.

“Ta nghĩ tốt nhất là các người không nên động vào hắn, nếu không hắn chưa chết thì cũng bị các người hại chết!” Xem ra người kia hẳn là bị thương trên ngực, ở dưới tình huống không rõ ràng nếu tùy tiện di động máu sẽ chảy càng nhiều, đến lúc đó vết thương lại nặng hơn, trước khi thiếu niên kia động thủ, Bạch Tiểu Mễ không hiểu mà xui quẻ khiến thế nào lại thốt ra một câu như vậy.

Nói xong, chính Bạch Tiểu Mễ cũng cảm thấy kinh ngạc, thậm chí cảm giác còn phi thường ngạc nhiên, nàng không biết cái gì là thiện tâm tốt bụng, huống chi hiện tại nàng hoàn toàn không biết tình huống gì đang diễn ra, chẳng lẽ là do lo lắng nếu đối phương mà chết, những thiếu niên kia chắc chắn sẽ không buông tha cho nàng?

“Nữ nhân như ngươi thì biết cái gì? Nếu không phải do ngươi, đại ca làm sao có thể bị như thế này!” Thiếu niên bị ngăn cản, trong lòng bức bối, quay đầu tức giận nhìn Bạch Tiểu Mễ chằm chằm, ám chỉ nếu nàng còn nói thêm một lời nữa liền trực tiếp giết chết nàng.

Hừ! Có lòng tốt mà không được báo đáp! Bạch Tiểu Mễ cúi đầu không thèm để ý đến hai người thanh niên đang tức giận kia, họ tựa hồ lập tức có thể xông lên trước để giết nàng, và nhìn nàng với ánh mắt khinh thường, ở dưới tình huống không biết rõ hoàn cảnh như thế này, nàng cũng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Đến bây giờ, Bạch Tiểu Mễ vẫn có cảm giác vô cùng kỳ diệu, vì sao nàng lại xuất hiện ở nơi này, hơn nữa đã bị thương nặng như vậy, “Con Gấu” kia còn định làm gì, mà lại không nằm trên giường?

Giờ phút này Bạch Tiểu Mễ vẫn còn cho rằng chính mình đã đá người ta thành bộ dạng như hiện tại, như vậy nàng quả nhiên là đồ ngốc, mà nàng lại còn dùng chân đá, nhưng cũng không có khả năng ngực chảy ra nhiều máu như vậy.

“Phu nhân nói không sai, giờ phút này không thể di chuyển đại đương gia!” Một giọng nói ở cửa vang lên, người này vốn không thích bị lôi kéo nhưng không thể cưỡng lại thiếu niên đang nôn nóng muốn nhanh chóng mang mình đến nơi này.

Vốn đang muốn nâng người dậy thì tay đột nhiên dừng lại, nam tử trẻ tuổi cũng sững sốt một chút khi nghe người mới vào nói.

“Tiết đại phu, mau tới xem đại ca một chút!” Hai người hiện tại cũng vội đứng lên bên cạnh Bạch Tiểu Mễ, vội vàng lôi kéo ông lão kia ngồi lên ghế bên giường.

Ông lão trông thấy người đại đương gia đầy máu cũng phát hoảng, có chút sốt ruột liền tiến lên, đặt ngón tay lên cổ tay đại đương gia, yên tĩnh bắt mạch.

Một thanh niên, hai thiếu niên, lại thêm một thiếu nữ không rõ trạng thái, cứ như vậy lẳng lặng đứng chờ ở một bên, toàn bộ căn phòng trở nên tĩnh lặng.

Ông lão bắt mạch xong, nhất thời ngẩng đầu nhìn hướng những người khác, trong mắt vẻ ngưng trọng thế nhưng lại tan ra.

“Sao lại thế này?” Ông lão nhìn về phía bốn người.

“Hỏi nàng ấy, chúng ta lo lắng cho đại ca nên luôn luôn thủ ở ngoài cửa, nghe được tiếng động, vừa chạy vào liền nhìn thấy đại ca té trên mặt đất!” Nam tử trẻ tuổi lạnh lùng nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, dường như đang nói, đều là lỗi của nàng.

Ông lão thấy vị nam tử trẻ tuổi nói như vậy, lập tức nhìn về phía người thiếu nữ, tuy rằng thiếu nữ này còn chưa hoàn toàn nảy nở, nhưng cũng có thể nhìn ra đây là một tiểu mỹ nhân.

“Ta không phải cố ý!” Bạch Tiểu Mễ cũng không dám ở dưới ba đôi mắt hận thù mà nói ra sự thật là chính mình vừa mới hung hăng đá đối phương một cước, hơn nữa còn đem đối phương trở thành “Gấu”.

“Ha ha a, xem ra đây đúng là ý trời, lời lão hòa thượng kia nói là thật!” Ông lão nhất thời vui vẻ nói.

Không giải thích được vì sao lại cười, bốn người nhất thời cảm giác là ông lão có phải bị kích thích quá độ hay không, nên hiện tại điên rồi.

“Tiết đại phu đây là có chuyện gì?” Thiếu niên gọi là lão tam nhìn về phía Tiết đại phu, có chút không hiểu hỏi, lão hòa thượng kia bọn họ tự nhiên biết, nếu không do lão hòa thượng bày cách thì bọn họ cũng sẽ không để đại ca thành thân vào lúc này, và bây giờ đại ca cũng sẽ không bị thương nặng như vậy.

Nghĩ đến đây, mấy thiếu niên lại từng mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ bị thương, hiện tại bất kể cái gì nàng cũng chưa làm? Thế nào lại trừng nàng.

“Phía trước ngực đại đương gia vốn là bị thương, nhưng không phải trí mạng, trí mạng là vết thương do kiếm gây ra, khiến cho trái tim bị tụ máu không có cách nào bài trừ, nếu tiếp tục để như vậy có lẽ đại đương gia cũng không kiên trì được bao lâu, nhưng hiện tại không biết phu nhân bằng cách nào lại làm cho máu bầm trong tim đại đương gia phun ra, hiện tại đại đương gia tuy rằng trông như bị thương rất nặng, nhưng đã không còn nguy hiểm đến tính mạng!” Tiết đại phu cười khanh khách giải thích.

Ông vốn cho rằng đại đương gia sẽ không sống được bao lâu, bởi vì nơi bị thương kia là trái tim, với trình độ y thuật của ông, căn bản sẽ không dám làm gì ở nơi đó. Nếu chữa trị không cẩn thận, sẽ chỉ làm đại đương gia chết nhanh hơn.

Nhưng hiện tại vị tân phu nhân có cử chỉ vô tình đã làm cho chỗ tụ máu ‘vô kế khả thi’ kia bị tống ra ngoài.

“Thật tốt, thật tốt quá!” Ba người thanh niên cao hứng không thôi, nhìn về phía người trên giường.

Một cước của cô thế nhưng lại gián tiếp cứu người? Bạch Tiểu Mễ im lặng nghĩ, này xem như là chuyện gì? Chó ngáp phải ruồi!

Đợi chút! Ông lão kia vừa mới nói cái gì? Phu nhân? Ai? Chẳng lẽ nói là nàng?

Vô cùng ngạc nhiên, lúc này Bạch Tiểu Mễ mới có tâm tư xem xét toàn căn bộ phòng, tuy rằng đơn sơ, nhưng quả thật ‘cổ hương cổ sắc’ (mang phong cách cổ xưa), màn màu đỏ, khăn trải giường màu đỏ, đệm chăn cũng màu đỏ, lại nhìn bên cạnh, trên bàn nền đỏ, lại nhìn về cửa sổ, một chữ hỉ to tướng bắt mắt, cái chữ này thực sự đã làm Bạch Tiểu Mễ hoảng hồn.

Nhìn mảnh vải đỏ trên đầu, cái này chẳng phải lúc trước đã ngăn trở ánh mắt của nàng sao.

Trời ạ! Đây không phải chính là khăn voan đỏ trong truyền thuyết ư!

Mà trượng phu của nàng là ...?

Bạch Tiểu Mễ hoảng sợ nhìn về phía thân thể thon dài đang nằm trên giường, nhìn qua cực kì khôi ngô, khuôn mặt góc cạnh, tóc cũng có chút hỗn độn, cả người thấy không rõ diện mạo, vị lớn lên giống ‘Gấu’ kia lại là trượng phu của nàng.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời muốn đứng tim.

Nàng vừa mới tốt nghiệp đại học, nhưng chưa muốn lập gia đình đâu! Thế nào mà ngủ một giấc tỉnh dậy, chẳng những xuyên không, lại còn có cả trượng phu, hơn nữa trượng phu này nhìn qua còn có vẻ khủng bố như vậy.

Cho dù từ nhỏ là gan nòng lớn, năng lực tiếp nhận và năng lực sinh tồn mạnh mẽ, cũng nhất thời bị cái sự thật này đánh vào mông.

Nhưng thế nào mà nàng lại xuyên không tới được?

Định luật xuyên không đều không phải là trong đó một bên đã chết sao? Nàng dám khẳng định, chính nàng không có việc gì? Hơn nữa chẳng những không có việc gì, thân thể còn phi thường khỏe mạnh, từ nhỏ đến lớn trừ việc bị mẹ nàng “ngược đãi” ra, thì căn bản đều không có bệnh tật gì.

Như vậy chính thân thể hiện tại này của nàng đã xảy ra vấn đề? Đây cũng không đúng a? Nàng nhớ được thời điểm chính mình mở mắt ra, nàng đang ngồi! Với thân thể hiện tại này nàng cũng không có cảm giác gì khác lạ!

Rối rắm! Không hiểu!

Bạch Tiểu Mễ cố gắng suy xét, làm thế nào chính mình lại xuyên không tới được nơi này.

Tiết đại phu bước đầu xử lý miệng vết thương, hơn nữa đã viết xong toa thuốc, trước khi rời đi còn mong muốn Bạch Tiểu Mễ chiếu cố đại đương gia thật tốt.

“Ngươi phải chăm sóc đại ca cho tốt, nếu không ngươi đừng hòng dễ chịu!” Tiết đại phu vừa rời đi, trong đó thiếu niên gọi là Lão Tứ, đã cấp tốc đi lấy thuốc, một thiếu niên khoảng mười bảy mười tám tuổi còn lại trừng mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ tiếp tục tức giận nói.

“Đại tẩu, đại ca liền xin nhờ tẩu chiếu cố!” Nam tử trẻ tuổi nhưng không giống vị thiếu niên kia, lúc này nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ ánh mắt đã nhu hòa đi rất nhiều, ngữ khí cũng nhẹ bớt.

Lúc này, Bạch Tiểu Mễ mới xem như đánh giá hai người trước mắt.

Cái người trừng mắt nhìn nàng, thiếu niên này gọi là lão Tam, diện mạo phi thường tuấn tú, ngũ quan không được tinh xảo lắm, nhưng cũng rõ ràng tuấn lãng, có chút hương vị rạn gối, đương nhiên nếu không có ánh mắt trừng trừng đang nhìn nàng, thì càng thêm đẹp trai hơn nữa.

Bộ dáng nam tử trẻ tuổi đại khái mười chín hai mươi tuổi, diện mạo thuộc loại dòng nước tươi mát, sạch sẽ, thực dễ dàng làm cho người ta sinh ra thiện cảm, không đẹp trai như lão Tam, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác ôn nhuận như ngọc, cảm giác như là một nam nhân tốt vậy.

“Biết rồi!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu, hiện tại nàng cũng không có biện pháp khác, cũng chỉ có thể ứng phó tình huống trước mắt, đợi đến lúc tìm hiểu xem chuyện gì đang xảy ra rồi tính tiếp?

Hiện tại nàng vừa mới thành thân, những người này chắc hẳn không biết nàng đi? Cho dù nàng có trở nên không giống với lúc trước, chắc những người này cũng sẽ không phát hiện được? Bạch Tiểu Mễ không xác định suy nghĩ!

Nam tử trẻ tuổi kia, quả thật ánh mắt nhìn nàng tựa như người cực kỳ xa lạ, hẳn là không biết đâu! Bạch Tiểu Mễ thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Không chịu tiếp đãi tân nương

Nam tử trẻ tuổi gật đầu với Bạch Tiểu Mễ, lúc này mới xoay người lại xem xét đến bạn “Gấu” nằm trên giường.

Hiện tại “Gấu” bị thương nặng trên người dính đầy máu, Tiết đại phu chỉ mới xử lý một chút, nam tử trẻ tuổi kia nhìn thấy một mảnh mơ hồ, dùng cây kéo cắt quần áo bị máu tươi nhuộm đỏ trên người “Gấu”.

“Lão tam đi chuẩn bị nước ấm!” Nam tử trẻ tuổi không quay đầu lại nói, trên người “Gấu” khắp nơi đều là máu, nên tự nhiên phải dùng nước ấm để lau chùi một chút.

“Được, lập tức có ngay!” Lão tam nhanh chóng chạy ra ngoài.

Tốc độ của Lão tam rất nhanh, một thoáng sau liền bung vào một cái chậu gỗ.

“Đại tẩu, tẩu lau chùi người cho đại ca một chút đi!” Nam tử trẻ tuổi lạnh nhạt đứng lên, xem thái độ cực kỳ rõ ràng là muốn nhường vị trí cạnh giường

cho Bạch Tiểu Mễ.

“Ta?” Bạch Tiểu Mễ vốn từ một người độc thân nay đã biến thành người đã kết hôn vội phục hồi lại tinh thần, nhìn cái người đầy máu mà nam tử trẻ tuổi nhường cho nàng đến xử lý vết thương kia.

Khoan hãy nói mặt bạn “Gấu” nhìn rất giống “Gấu”, nhưng cơ thể lại cường tráng, tám khối cơ bụng thật phi thường khả quan, vô cùng có lực hấp dẫn.

Nam tử trẻ tuổi gạt đầu, nhìn Bạch Tiểu Mễ với vẻ không cho phép cự tuyệt.

“Được rồi!” Tinh thể trước mắt so ra thì người ta mạnh hơn, Bạch Tiểu Mễ không thể chối từ, cũng chỉ có thể gạt đầu tiến lên, lão tam đem nước ấm đặt ở bên cạnh, ánh mắt sáng quắc liếc nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ đành phải kiên trì, cầm khăn lông từ trong nước ấm vắt khô, sau đó chậm rãi chà lau từ đầu đến thân người “Gấu”, không phải nàng không muốn lau nhanh, mà là bên cạnh có hai ánh mắt như hai lưỡi dao, nàng không dám a!

Chà! Thật không ngờ, thân thể bạn “Gấu” này rất xuất sắc nha!

“Đừng lè mề, lau nhanh chút đi!” Lão tam thấy Bạch Tiểu Mễ như đang cố tình làm chậm chạp, nhìn qua như là đang có hành động sàm sỡ với đại ca nhà mình, liền như vậy nói.

Bạch Tiểu Mễ làm như không nghe thấy, xem trước mắt trắng bóng, cơ bắp thân thể rắn chắc, nếu chỉ cần nhìn thân thể thì Bạch Tiểu Mễ đối với tiện nghi này của trượng phu là tương đối vừa lòng.

“Xong rồi!” Bạch Tiểu Mễ đem máu trên người bạn “Gấu” lau sạch sẽ, sau đó đứng thẳng lên ở bên cạnh giường.

“Đây là thuốc trị thương, đại ca liền giao cho đại tẩu, chúng ta còn có việc phải đi trước!” Nam tử trẻ tuổi lôi kéo lão tam đi ra ngoài.

“Nhị ca, không được a! Nếu nữ nhân kia lại gây thương tổn cho đại ca thì làm sao bây giờ?” Lão tam không đồng ý, hẳn tự nhiên là lo lắng khi thấy để một nữ tử thân phận không rõ ràng này ở bên người đại ca đang bị thương nặng.

“Sẽ không có việc gì, có phải không đại tẩu?” Nam tử trẻ tuổi xoay người nhìn vào hai tròng mắt to linh động của Bạch Tiểu Mễ, nét mặt biểu lộ sự dịu dàng tươi cười, nhưng là nụ cười kia không chạm tới đáy mắt, Bạch Tiểu Mễ thậm chí cảm giác được trong nụ cười đó đầy đặc hân ý nguy hiểm.

“Đương nhiên, ta tạm thời không có ý định làm quá phụ!” Bạch Tiểu Mễ trên mặt cũng trưng ra một nụ cười lấy lòng, trình độ thành khẩn này làm cho người ta không có cách nào hoài nghi.

“Nữ nhân, nếu đại ca ta có chuyện, người nhất định phải chết!” Lão tam trước khi rời đi còn không quên cảnh cáo nàng.

Bạch Tiểu Mễ nhìn không được mắt tròn trắng, đã lo lắng như vậy còn để cho nàng chiếu cố làm chi, nàng còn đang ngại phiền toái đây! Bạch Tiểu Mễ oán thầm, nhưng có điều nàng tự nhiên không dám nói ra.

Dù sao nhìn hai người này tuổi còn trẻ nhưng xem qua dường như cũng có chút võ công, ở dưới tình huống không rõ bạn hay thù, Bạch Tiểu Mễ cũng không dám khiêu khích với đối phương, miễn cho mình phải chịu thiệt.

Nam tử trẻ tuổi gạt đầu, lập tức xoay người rời đi.

Bạch Tiểu Mễ ngồi ở bên giường, ngắm nhìn lão công giống “Gấu” của mình, thò tay sờ sờ đám râu ria trên mặt, nhẹ nhàng khẽ động đám râu ria mềm mại.

Kỳ quái, vì sao râu người này lại mềm như vậy, chẳng lẽ chưa từng cạo qua?

Bạch Tiểu Mễ một bên nghiên cứu, một bên lại kéo giật vài lần.

Nhìn đến cơ thể trần trụi, mới nhớ tới, thuốc trị thương đang còn ở trên tay mình.

Do dự một lát, Bạch Tiểu Mễ vẫn đem thuốc trị thương nhẹ nhàng đổ một ít lên miệng vết thương dữ tợn kia, nàng còn có chút ý xấu ở bên cạnh miệng vết thương chọc chọc vài cái.

Cũng không biết do bị đau, hay là bởi vì bị chọc, mà lúc này người nằm trên giường run rẩy một chút, sau đó mở cặp mắt sáng ngời nhưng trong tròng mắt tràn đầy tia máu.

Thấy “Gấu” mở mắt ra, Bạch Tiểu Mễ bị giật mình, đang vui vẻ tự nhiên sững sờ, cái tay đang chọc cạnh miệng vết thương vẫn còn chưa kịp thu lại.

“Nhìn cái gì vậy, không phát hiện ta đây đang bôi thuốc sao?” Bạch Tiểu Mễ là người nào, chính là một tiểu phúc hắc, người kia bình tĩnh nhìn nàng, nàng lập tức lạnh nhạt nói dối.

Thời điểm nói xong còn thuận tiện dùng sức xoa thuốc ở trên miệng vết thương, nhìn thấy mặt người nọ run rẩy, cái trán - nơi duy nhất nhìn thấy được da thịt đang toát ra mồ hôi lạnh, nhưng không rên một tiếng, bộ dáng ân cần, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy sung sướng.

Vừa mới bị lời nói của lão tam làm cho kích động, nay tâm tình nhất thời đã trở nên thoải mái hơn.

“Bôi thuốc xong rồi, ngươi cứ nghỉ ngơi cho tốt! Đúng rồi, ngươi nằm dịch vào một chút, ta muốn nghỉ ngơi!” Bạch Tiểu Mễ thấy đối phương vẫn nhìn mình chăm chú, trong ánh mắt nhìn không ra cảm xúc, Bạch Tiểu Mễ cũng không muốn cùng hắn tiếp tục so xem mắt ai to hơn, liền lập tức tiến lên đẩy cái người bị thương hướng vào phía trong giường một chút, còn mình cởi bỏ áo ngoài nằm xuống bên cạnh.

Có gì sau hãy nói, thật ra là nàng đã mệt chết đi rồi!

Vừa bị chuyển kiếp, lại gặp được một loạt biến cố, tuy thân thể Bạch Tiểu Mễ không mệt mỏi, nhưng đầu óc cũng đã ong ong choáng váng cả rồi, dù sao hiện giờ trạng thái giống “Gấu” của nàng ở bên cạnh đang bị trọng thương cũng không nhúc nhích được.

Hắn là không thể làm gì mình được? Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ xoay người lại nhìn thoáng qua bạn “Gấu” bên cạnh vẫn đang nhìn mình.

“Ngươi hãy nằm dưỡng thương cho khỏe, ta phải nghỉ ngơi một lát!” Nghỉ ngơi tốt mới có thể tìm hiểu xem nơi nàng đến là chỗ nào, rồi tính toán tìm biện pháp rời khỏi nam nhân bị thương bên cạnh này.

Nếu biết được hành động vừa rồi của nàng, Bạch Tiểu Mễ không cho rằng người này sẽ tốt bụng mà bỏ qua cho nàng.

Bạch Tiểu Mễ thật sự rất mệt mỏi, cho nên cho dù bên cạnh có người nhìn, cũng liền ngủ thiếp đi ngay.

Nam tử thấy người bên cạnh rất nhanh truyền tới tiếng hít thở đều đều, vốn nội tâm phẳng lặng đạm mạc thì giờ đôi mắt đã lập tức hiện lên vẻ hứng thú, ngắm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo bên cạnh, trên mặt thoáng nở nụ cười.

Đối với việc cướp đoạt thể tử như trong lời nói của lão hòa thượng kia, hắn không cho là đúng, cũng không có ý định cưới thật, nhưng lại không từ chối được sự quan tâm của huynh đệ đối với mình, cho nên mới đáp ứng, không nghĩ tới cưới được một tiểu thể tử thủ vị như vậy.

Hơn nữa còn đánh bậy đánh bạ đem mình đá đến phun ra máu tụ trong ngực, quả nhiên là thần kỳ a!

Nam tử đưa tay xoa nhẹ lồng ngực mình, lại nói, lúc đó nàng đã thật đúng là tuyệt không khách khí, hơn nữa tiếng hét kia làm hắn không thích.

Chẳng lẽ hắn lớn lên giống gấu sao?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lại một cước

Bạch Tiểu Mễ mở đôi mắt mông lung, duỗi thẳng thắt lưng, vừa mới lật người lại thì đụng vào một cái gì đó ấm áp, liền nhanh chóng nhìn sang bên cạnh, là mặt “Gấu”, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp lần nữa lấy chân đạp một cước độc ác vào “Gấu”.

“Hừ!” Lúc này bởi vì phương hướng khác nhau, hơn nữa lại ở trên giường, cho nên một cước này đá trúng ngay chân bạn “Gấu”, bạn “Gấu” rên một tiếng, không thể không mở to mắt, nhìn xem đến cùng là người nào lớn mặt như thế, dám ở Hắc Phong trại này đá hắn, quả thực là không muốn sống nữa rồi.

Bạch Tiểu Mễ hoảng hồn, lập tức ý thức được cái gì, xoay người một cái nhanh chóng xuống giường, đến khi người kia hoàn toàn mở to mắt đã đứng trước giường, đáng vẻ bình tĩnh, dường như căn bản không phải là vừa từ trên giường kia leo xuống.

“Ngươi đã tỉnh rồi, có thấy khá hơn chút nào không?” Bạch Tiểu Mễ lạnh nhạt hỏi, hoàn toàn xem nhẹ hành vi đá người vừa rồi.

Nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ như thế, bạn “Gấu” không nhịn được, khóe miệng khẽ run rẩy một chút.

“Chân đau, hình như vừa mới bị cái gì đó đá!” Có lẽ là vừa mới tỉnh lại, thanh âm trầm thấp khàn khàn, nhưng lại cực kỳ có từ tính, có khí phách. Nếu không nhìn tới mặt “Gấu” kia, có lẽ sẽ làm mê đảo bao nhiêu cô gái trẻ xinh đẹp.

“Phải không? Đau, cho ta xem một chút!” Bạch Tiểu Mễ nghiêm trang tiến lên xem xét, động tác lưu loát đem ống quần người nọ kéo lên, chân thon dài, hơn nữa còn rất rắn chắc, phi thường có lực.

Nhưng ở phía trên không nhìn thấy bất kì dấu vết nào chứng tỏ mình đá, xem ra nàng không có dùng sức nhiều, Bạch Tiểu Mễ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bạn “Gấu” nằm trên giường, dưới động tác phóng khoáng của Bạch Tiểu Mễ, mặt không nhịn được đỏ lên, màu da tuy trắng nhưng bởi vì trên mặt toàn là râu nên đã che lấp đi nét mặt đỏ ửng ngượng ngùng kia.

“Không phải chân này!” Mỗ nam yếu đuối nói một câu.

“Á! Sao ngươi không nói sớm?” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt liếc người nào đó một cái, cái liếc mắt kia ý tứ chính là, “Ngươi cố tình làm chậm trễ thời gian của ta!”

Bạn “Gấu” chỉ biết chớp chớp đôi mắt, Bạch Tiểu Mễ thấy nơi đẹp nhất là đôi mắt kia, long lanh như hai giọt nước, biểu cảm giả vờ vô tội, hần căn bản là chưa kịp nói, hơn nữa người đá chính là nàng, hần sao biết được nàng không biết là đá vào chân nào của hần?

Bạn “Gấu” oán thăm, nhưng lại không dám đem những lời này nói ra, thật không có biện pháp, ai bảo tại mình thích nàng?

Tuy rằng đây là lần đầu gặp mặt, tuy rằng nàng là do huynh đệ của mình cướp về để xung hi, thuận tiện làm áp trại phu nhân, nhưng ngày hôm qua sau khi tỉnh lại từ lúc nhìn thấy nàng, hần liền cảm giác lần này bản thân mình đúng là gặp hạn.

Cũng không biết đó có phải gọi là vừa gặp đã thích theo cách nói của nhà văn hay không, dù sao lúc hần vừa thấy nàng đã có cảm giác tim bắt đầu đập nhanh khác thường rồi.

Này, ngươi xác định tìm người đập nhanh không phải là di chứng sau khi bị đối phương đá trúng ngực ngươi đấy chứ?!

Bạch Tiểu Mễ tự nhiên không biết hiện tại mỗ nam đang có ý với nàng, lưu loát đem một bên ống quần buông xuống, sau đó cuộn ống quần bên kia lên, thì thấy có dấu vết hồng hồng, dấu này đúng là vừa rồi bị mình đá phải.

“Ngủ thế nào mà không cẩn thận như vậy, vừa ngủ một giấc mà đã đá mình thành thế này rồi!” Bạch Tiểu Mễ vô liêm sỉ đem toàn bộ lỗi lầm đổ cho người khác, nhìn người khác với vẻ mặt thật bất đắc dĩ.

Bạn “Gấu” khoe miệng lại run rẩy một chút, thăm nghĩ nương tử, nàng đây là đang trợn mắt nói dối sao?

“Quên đi! Để ta xoa bóp giúp!” Mỗ nữ nhìn nhìn mỗ “Gấu”, ra vẻ tốt bụng nói.

Bạn “Gấu” mặt ngoài lạnh nhạt, nhưng trong lòng rất vui mừng, nhìn nương tử nhà mình gật gật đầu.

Lại nói, nàng khi nào thì trở nên bạo lực như thế, hôm qua mới đá hần học máu, hôm nay lại đá sưng chân người ta lên? Bất quá tất cả đều do hần, nếu không phải hần lớn lên quá mức khó coi thì nàng có thể vừa trông thấy đã đá hần sao?

Bạch Tiểu Mễ thực tự nhiên đem toàn bộ những sai lầm trên đổ lên người bạn “Gấu”.

Bạn “Gấu” nhìn đến tay người kia khi thì xoa nhẹ một cái, khi thì ấn mạnh một cái, hạnh phúc trong lòng tỏa ra, nếu bị đá một chút mà có phúc lợi tốt như vậy, kỳ thật hần không phản đối mỗi sáng sớm đều bị đá như vậy.

Nhìn bàn tay nhỏ bé như bạch ngọc không tỳ vết, ở trên da thịt mình xoa nhẹ, bạn “Gấu” chỉ cảm thấy máu toàn thân mình tựa hồ sôi trào, một luồng khí nóng chạy thẳng tới cái địa phương kia.

Bạn “Gấu” nổi lên cái phản ứng bình thường của nam nhân, nhất thời cảm giác có chút ngượng ngùng, may mà có cái chăn, nếu không ngay trước mắt nương tử hần thật mất mặt.

“Ôi trời! Ngươi thế nào lại đổ máu!” Đang xoa xoa, Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên nhìn thấy lớp vải trắng quần ngang ngực người nào đó bị nhiễm máu, liền ngạc nhiên không thôi, tại sao lại đổ máu nhiều như vậy.

Mỗ nam vui quá hóa buồn, nhìn thoáng qua ngực mình, hần tự nhiên biết vì sao bỗng nhiên đổ máu, còn không phải chính mình bị nương tử xoa bóp làm nhiệt huyết sôi trào sao.

Bất quá những lời này hần tự nhiên không dám nói với nương tử, nếu nương tử có ấn tượng không tốt đối với hần thì sao? Nghĩ hần là lưu manh thì thế nào?

“Ngươi đợi chút, ta đi gọi người!” Bạch Tiểu Mễ tuy rằng không thích người này, nhưng cũng biết nếu người này chết, nàng cũng khó mà sống được, lúc thời điểm đi ra ngoài, Bạch Tiểu Mễ thậm chí còn có ý muốn chạy trốn, nhưng vừa ra khỏi cửa Bạch Tiểu Mễ mới phát hiện, bọn họ tựa hồ đang ở trên một ngọn núi.

“Ngươi định làm gì?” Thiếu niên Lão Tam đi lại, gặp Bạch Tiểu Mễ chạy đến, cho rằng nàng muốn bỏ chạy, lập tức tiến lên chặn đường đi.

“Ôi Thật tốt quá, người nọ đổ máu, nhanh đi gọi đại phu tới!” Bạch Tiểu Mễ gặp người, tâm tư vừa mới muốn chạy trốn chạy liền thu hồi ngay lập tức, ánh mắt xẹt qua phía dưới, nàng mơ hồ có thể thấy đại môn từ xa, xem ra muốn đi ra ngoài cũng không dễ dàng gì!

“Á! có chuyện như vậy sao, ta lập tức đi ngay!” Lão Tam chạy, tốc độ kia khiến Bạch Tiểu Mễ trong lòng lại run sợ, cái kia là khinh công trong truyền thuyết sao? Nghĩ đến công phu mèo cào của mình, Bạch Tiểu Mễ dừng lại...

Cái ý tưởng dùng võ công để chạy trốn của nàng đã chết ngay từ trong trứng nước, xem ra phải tìm biện pháp khác vậy.

Nghĩ đến trượng phu giống “Gấu” kia của mình, Bạch Tiểu Mễ run rẩy, người như thế kia có quá đáng sợ hay không?

Bạch Tiểu Mễ trở về phòng, thấy mỡ nam đang nhìn nàng.

“Cái kia... tiểu Tam đang đi gọi đại phu!” là nàng cố ý, Bạch Tiểu Mễ tuyệt đối không thừa nhận cách xưng hô này.

“Ta không sao!” Vừa mới nỗ lực áp chế được tia xao động kia, mỡ nam thấy nương tử trở về, lập tức nói.

Bạch Tiểu Mễ tùy ý gật đầu một cái.

Tiểu Tam tốc độ rất nhanh, rất nhanh đã kéo được Tiết đại phu tới, đi theo họ còn có hai huynh đệ khác, là thanh niên nam tử Lão Nhị và thiếu niên mười bốn mười năm tuổi Lão Tứ ngày hôm qua đã gặp mặt.

Trong mấy người này, Lão Tứ là anh tuấn nhất, trưởng thành nhất định sẽ là mỹ nam khó gặp, kỳ thật Lão Tứ cũng không sai, nhưng Bạch Tiểu Mễ cố ý xem nhẹ hắn, ai bảo thái độ của hắn đối với nàng ác liệt như thế.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không rõ tình huống

Rất nhanh Tiết đại phu bị mời đến, đi theo tới còn có Lão Nhị cùng Lão Tứ, Tiết đại phu bị Lão Tam lôi kéo đi phía trước, bộ dáng kia trông vô cùng lo lắng, dường như người nào đó đã chết rồi không bằng.

Bạch Tiểu Mễ thấy người đến, lập tức tự giác nhường vị trí.

Tiết đại phu bị kéo lại ngay cạnh giường.

“Đại đương gia người tỉnh rồi!” Tiết đại phu ngồi xuống thấy bạn “gấu” đã mở mắt đang liếc nhìn, hơn nữa đôi mắt lại hướng về thiếu nữ kia, dường như không nhìn thấy bọn họ đã đến.

Tiết đại phu hỏi, đáng tiếc người nào đó căn bản là không chú ý tới, cứ chăm chú nhìn thiếu nữ đang đứng ở kia, là nương tử của hắn, nhưng vì sao nương tử lại cứ đứng ở xa hắn như vậy? Chẳng lẽ là bởi vì mình là cường đạo, là thổ phỉ, bởi vì nàng bị ép buộc, cho nên không thích hắn sao?

Mỡ nam nằm ở trên giường tâm tư ngổn ngang, không nhìn đến Tiết đại phu, chứ đừng nói gì đến việc trả lời câu hỏi của lão.

“Đại ca!” sau khi kêu to lên một tiếng, thiếu niên tiểu Tam thấy đại ca nhà mình chỉ lo nhìn nữ nhân kia thì bức mình, hung hăng trừng mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ.

“Ừ! Tam đệ, Nhị đệ, còn có Tứ đệ, các người tới lúc nào?” Mỡ nam dường như lúc này mới nhìn thấy mọi người, có chút không hiểu hỏi.

Mọi người đều ngả ngửa, tâm tình của bọn họ đều đặt hết lên người này thế mà lão Đại nhà mình cơ bản không nhìn, không biết đến, bọn họ cũng đang có mặt ở đây?

Tiểu Tam trừng mắt, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên cảm nhận được, do đã nhiều lần bị chiếu tướng nên nàng phớt lờ đi không thèm để ý, nhưng Bạch Tiểu Mễ không ngờ được trong phòng có nhiều người như vậy mà bạn mỡ nam kia lại chẳng hề hay biết!

Hơn nữa hắn cứ nhìn nàng như vậy làm gì? Cái nhìn đầy thâm tình chân thành này là như thế nào? Chẳng lẽ nói nguyên chủ trước kia cùng người nọ yêu nhau?

Bạch Tiểu Mễ cảm thấy cả kinh? Nhìn về phía mỡ nam trên giường, trừ bỏ dáng người phi thường tốt, cái mặt chẳng khác gì “gấu”? Nguyên chủ chắc hẳn phải có khẩu vị nặng lắm mới có thể thích quái vật lớn như vậy a!

Mặc kệ nguyên chủ thích nhiều hay ít, hiện tại nàng đã xuyên qua đây, nàng lại không muốn có một trượng phu như vậy thì làm sao bây giờ? Bạch Tiểu Mễ trong lòng kêu rên, dĩ nhiên cũng chỉ dám rên trong bụng, nếu nói ra, Bạch Tiểu Mễ tin tưởng, không cần chờ người trên giường kia hành động, thì tiểu Tam bên cạnh kia đã đem nàng ăn sống nuốt tươi rồi.

Vì đảm bảo sự an toàn của tính mạng, Bạch Tiểu Mễ quyết định giữ vững trầm mặc.

Để tránh tổn thất, nhất định phải nhanh chóng lập kế hoạch chạy trốn. Kế hoạch bao gồm chạy đường nào, chi phí để sống sau khi chạy trốn được lấy ở đâu? Tất cả đều phải được tìm cách giải quyết! Bạch Tiểu Mễ yên lặng đứng ở một bên, trong lòng thầm nghĩ trước tiên là làm thế nào để lấy được sự tin tưởng từ những người này, như vậy nàng mới có thể tự do hành động.

Nàng vừa mới cố gắng đi ra ngoài, chưa tới năm phút nàng đã bị tiểu Tam đụng phải bắt trở lại, nhưng nàng lại nhớ được không ít tiểu lâu la tuần tra xung

quanh.

Nhưng nàng phải làm thế nào để những người này thả lỏng cảnh giác đối với nàng? Đúng rồi..... Cứ như vậy!

“Tướng công! Tiết đại phu gọi chàng đây!” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy ghê tởm cách xưng hô của chính mình.

“Nương tử!” Mỗ nam thấy Bạch Tiểu Mễ gọi mình là tướng công, ánh mắt sáng ngời, hưng phấn nhìn Bạch Tiểu Mễ, kích động tràn ngập nhu tình kêu một tiếng làm Bạch Tiểu Mễ trên người nổi cả da gà.

“Tiết đại phu, ngài mau xem cho tướng công nhà ta đi! Cũng không biết sao lại thế này, chàng bỗng nhiên chảy máu!” Bạch Tiểu Mễ quyết định không để ý đến mỗ nam, xem ra nguyên chủ cùng hắn thật sự thực yêu nhau, nếu không này bạn “gấu” sao có thể thâm tình kêu nàng như vậy.

Tâm lý cảm giác thì vạn phần ghê tởm, nhưng Bạch Tiểu Mễ không dám biểu hiện ra ngoài, dùng ánh mắt nhu hòa nhìn về Tiết đại phu.

“Phu nhân yên tâm, lão phu đã xem qua, Đại đương gia là do khí huyết dâng lên, hiện tại đã ổn định không có việc gì, nhưng sau này Đại đương gia nên chú ý đến cảm xúc, đừng dễ bị kích động quá mới tốt” Kỳ thật thời điểm mỗ nam đang thâm tình nhìn Bạch Tiểu Mễ, thì Tiết đại phu đã xem mạch và nhìn đến sắc mặt mỗ nam, lập tức hiểu ra vấn đề của hắn, tuy rằng đỏ mặt nhưng không có gì đáng ngại.

Khi Bạch Tiểu Mễ cùng Tiết đại phu nói chuyện, tự nhiên không biết biểu hiện bây giờ của nàng khiến bốn người cảm thấy kỳ quái, Lão Nhị, Tiểu Tam, Lão Tứ lại càng không hiểu và hoài nghi nhìn nàng.

Lấy thân phận Bạch Tiểu Mễ như vậy, nếu nàng gây sự ầm ĩ, nếu chán sống tìm chết, thì bọn họ cảm thấy như vậy mới là bình thường, nhưng bọn họ không thể lý giải nổi tình huống bây giờ.

Bọn họ biết được, đêm hôm trước khi thành thân cô nương này đã vừa khóc vừa náo, thậm chí còn thất cổ tự sát, nếu bọn họ không phát hiện kịp thì bây giờ dưới vách núi đen của ngọn núi phía trước lại nhiều thêm một khối thi thể vô danh.

Nhưng thời gian chưa được bao lâu, lại chuyển biến thành như vậy, thái độ chênh lệch trước sau này quá lớn. Điều này khiến cho bọn họ càng hoài nghi?

Cô nương tỏ vẻ thích Lão Đại, bọn họ tự nhiên là không tin, dù sao nhìn cái bộ dáng hiện tại này của Lão Đại, nếu là cô nương nhà bình thường, không bị hắn hù dọa bỏ chạy đã là phi thường quá giỏi rồi, làm sao có thể sẽ thích?

Chẳng lẽ nàng định dùng phương pháp này để chạy trốn?

Ba người thăm nghĩ trong khoảng thời gian này phải tăng mạnh phòng vệ, để tránh cô nương này trốn đi.

Bạch Tiểu Mễ nào có biết rằng, tình huống của nguyên chủ là như vậy, nàng lại cho rằng hai người trước kia yêu nhau cho nên mới thành thân, tính toán sấm vai thế tử tốt, để tìm cách rời đi, nhưng giờ ngược lại biến khéo thành vụng.

Việc này nếu như bị Bạch Tiểu Mễ biết, không tức hộc máu mới là lạ.

Đương nhiên Bạch Tiểu Mễ qua vài ngày sau mới chân chính hiểu biết thân phận của chính mình, nàng thật sự hối hận không thôi.

“Tứ đương gia, Đại đương gia buổi sáng hẳn là chưa uống thuốc! Phu nhân nhanh đi sắc thuốc cho ngài a!” Tiết đại phu nói.

“Được!” Làm một nương tử thương yêu lão công, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên sẽ không cự tuyệt lời nói của Tiết đại phu, hơn nữa nàng cũng muốn hiểu rõ hơn nơi này rốt cuộc là địa phương nào?

Muốn rời đi đương nhiên phải thân thiết với nhiều người, nhưng muốn thân thiết với Lão Nhị, Lão Tam, Lão Tứ thì để tìm cách thì khó có khả năng, cho nên Bạch Tiểu Mễ chỉ có thể trồng cây vào người khác.

Mà ở phòng bếp bác gái, nàng dâu nhỏ hắn là không ít, hỏi thăm tình huống với những người này, so với ở trong này tốt hơn nhiều, nhưng mà sự tình cứ thuận lợi như Bạch Tiểu Mễ suy nghĩ sao? Dĩ nhiên là không có khả năng!

“Đợi chút, nương tử nàng ở lại đây đi! Để cho những người khác đi nấu thuốc!” Mỗ nam thấy Bạch Tiểu Mễ định rời đi, liền lên tiếng đánh tan ảo tưởng, làm tan biến hy vọng tìm người để thân thiết của nàng.

Con bà nó! Lão nương muốn đi ra ngoài để nấu thuốc, thế nào lại không được a? Bạch Tiểu Mễ ở trong lòng oán niệm, lớn tiếng kêu rên. Đương nhiên chỉ ở trong lòng mới dám đem người kia từ bên trong ra bên ngoài nắng một trăm lần, rồi quay đầu đối mặt với mỗ nam.

“Tướng công không sao đâu, ta đi một chút sẽ trở lại!” Bạch Tiểu Mễ ôn nhu nói!

Còn không mau đáp ứng đi, sự kiên nhẫn của lão nương là có hạn đó!

“Nhưng ta nghĩ muốn nương tử ở bên cạnh!” Mỗ nam thẹn thùng nói, đương nhiên bởi vì râu che trước mặt mà không nhìn ra được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Sáng sớm phong ba

Bạch Tiểu Mễ khoe miệng run rẩy đối với câu nói của người nào đó, bất quá rất nhanh đã khôi phục trở lại.

Mà đối với Lão Nhị, Lão Tam, Lão Tứ cũng chưa có bình tĩnh như vậy, ở trong lòng bọn họ, Lão Đại luôn luôn lãnh khốc vô tình, làm việc quyết đoán, mạnh mẽ vang dội mà người nào đó đột nhiên trở nên kỳ quặc, việc này khiến cho không ai tiếp thu nổi.

Bốn người bao gồm Tiết đại phu đều phi thường kinh hãi nhìn về phía người trên giường, đang có chút đáng thương nhìn về thiếu nữ nào đó, hẳn thật có phải là Đại đương gia hay không? Sẽ không phải xảy ra tình huống nhân lúc bọn họ không đề ý mà tráo người đấy chứ?

Bốn người trong lòng phỏng đoán, nhưng mà cũng không có ai to gan dám hỏi!

“Từ đệ, đệ còn đứng đó thất thần làm gì? Còn không mau đi nấu thuốc đi, chẳng lẽ đệ định để chị dâu đệ làm sao?” Thanh âm có chút khàn khàn, có chút trầm thấp, nghiêm trang nhìn không ra tức giận, nhưng cũng không cho phép người khác có chút nghi ngờ.

Lão Tứ tự tin đối với tính tình lão Đại nhà mình là phi thường hiểu rõ, biết giờ phút này nhất định phải vâng lời đại ca.

“Lập tức đi ngay đây ạ!” Lão Tứ chạy ra ngoài, giờ phút này không thể chọc Lão Đại.

Lão Tứ trốn, Lão Đại thân nhiên hướng ánh nhìn về phía những người khác, cái gì cũng không nói, nhưng biểu cảm chính là như vậy, thông minh như Lão Nhị chẳng lẽ lại không hiểu rõ, lập tức lôi kéo Lão Tam đang có vẻ mặt không rõ tình huống đi ra ngoài, Tiết đại phu cũng nhấn lại vài câu rồi rời đi.

Trước khi Lão Nhị rời đi, nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ với ánh mắt phức tạp.

Hắn thế nào cũng không nghĩ đến, đại ca luôn bảo trì khoảng cách đối với nữ tử, thế nhưng giờ lại đề ý một cô nương, hơn nữa chỉ mới gặp mặt ngày hôm qua, hẳn có chút không hiểu, rốt cuộc thế nào mà đại ca có thể dễ dàng thích một cô nương như vậy.

Tuy rằng nữ tử này đáng đáp vô cùng đẹp, nhưng vẫn còn non nớt, mỹ nhân thành thực đại ca cũng đã từng thấy qua, còn có người đuổi theo tận vào bên trong sơn trại, nhưng cũng không thấy đại ca đối xử tốt với vị mỹ nhân kia, thậm chí cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái, thế nào lần này lại như vậy, chẳng lẽ nữ tử này đã làm gì đó với đại ca nhà mình?

Tuy rằng trong lòng vẫn còn nghi vấn nhưng Lão Nhị tuyệt nhiên không hỏi đến, nếu nữ tử này có vấn đề, nếu dám dả thương đến đại ca, như vậy hẳn sẽ không bỏ qua cho nàng.

Bốn người đến nhanh, đi cũng nhanh, một lát sau, trong phòng chỉ còn lại hai người.

“Ngươi đã đói bụng chưa?” Bạch Tiểu Mễ cười khanh khách hỏi, nàng quả thật đói bụng, nhưng nàng lại càng muốn đi đến phòng bếp hơn, sau đó tạo mối quan hệ tốt đẹp cùng mọi người ở phòng bếp.

“Hừ! Nương tử đã đói bụng rồi sao? Vì phu kêu người làm chuẩn bị bữa sáng!” Mỗ nam nói.

“Không cần, là nương tử, đương nhiên phải tự mình nấu cơm mới đúng chứ!” Bạch Tiểu Mễ trung bộ dáng hiền thê lương mẫu, vẻ mặt thẹn thùng nói.

Lão nương đây đã hạ mình, tên “gấu” này mà muốn phản bác, lão nương sẽ diệt ngươi.

“Điều này sao có thể! Việc này đương nhiên là để hạ nhân làm, nếu nương tử mệt mỏi thì làm sao bây giờ?” Mỗ nam nhìn Bạch Tiểu Mễ, vẻ mặt không đồng ý.

Mệt, cả nhà ngươi mới mệt ấy, lão nương đây một chút cũng không phiền lụy! Bạch Tiểu Mễ hận không thể xông lên trước bóp chết mỗ nam trên giường.

“Vi tướng công nấu cơm, Tiểu Mễ tuyệt đối không cảm thấy mệt?” Bạch Tiểu Mễ áp chế vạn phần bất mãn trong lòng, dịu dàng nhìn mỗ nam tiếp tục nói.

“Tiểu Mễ! Nguyên lai nương tử tên là Tiểu Mễ, thật sự là rất dễ nghe!” Mỗ nam không chú ý tới lời nàng nói mà chỉ chú ý tới tên nàng, nhìn Bạch Tiểu Mễ vui vẻ nói.

Bạch Tiểu Mễ khoe miệng lại run rẩy một chút, bạn “gấu” này căn bản còn không biết tên nương tử nhà mình là gì sao? Bạch Tiểu Mễ nghe xong lời này, cảm giác được vạn phần kỳ quái, nhưng bỗng chốc không biết kỳ quái ở nơi nào?

Cuối cùng, Bạch Tiểu Mễ vẫn là không thể tự mình đi làm cơm để hỏi thăm tình huống xung quanh, chỉ có thể ở trong phòng cùng mỗ nam.

Đương nhiên không phải là nàng không nghĩ cách đi ra ngoài, mà là bên ngoài không biết từ khi nào đã xuất hiện hai hộ vệ, muốn đi ra ngoài phải thông qua hai người kia, hai người kia tuy rằng cái gì cũng chưa nói, nhưng ánh mắt nhìn nàng cứ như là gian tặc vậy.

Điều này đã làm cho ý muốn đi tìm hiểu hoàn cảnh xung quanh của Bạch Tiểu Mễ không có điều kiện phát sinh.

Bình tĩnh, bình tĩnh, không thể gấp.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua chỗ nằm trên giường, lúc ban đầu, chỗ nằm chỉ luôn luôn nhìn nàng với bộ dáng tràn đầy thâm tình, điều này làm cho Bạch Tiểu Mễ có chút kỳ quái.

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ suy nghĩ nửa không nhận được muốn tiến lên đánh người thì một tiểu cô nương bụng đồ ăn tiến vào.

“Đại đương gia, phu nhân mời các ngài dùng bữa sáng!” Tiểu nha đầu nhìn qua khoảng mười bốn mười năm tuổi, vừa tiến vào liền liếc trộm bạn “gấu” đang nằm trên giường, thấy người xong lập tức cúi đầu bày biện bữa sáng.

Một thoáng sau lại ngược lên nhìn lên.

Bạch Tiểu Mễ ngồi ở bên cạnh, nhìn thấy tiểu nha đầu này hành động tự nhiên như chuyện thường ngày vẫn làm như vậy.

Bộ dáng thẹn thùng kia, không phải nha đầu đó thích bạn “gấu” này đấy chứ, không thể nào!

Bạch Tiểu Mễ quay về nam nhân trên giường không nhìn rõ mặt kia, nhìn qua chẳng khác gì một chú “gấu”, hình dáng này mà tiểu nha đầu còn thích được, khẩu vị thật sự quá nặng a! Bạch Tiểu Mễ tỏ vẻ không thể lý giải được.

Chẳng lẽ quan điểm thẩm mỹ nơi đây bất đồng với quan điểm thẩm mỹ ở thế giới của nàng?

Tiểu nha đầu bày biện xong bữa sáng, thế nhưng không đi ra ngoài, mà lẳng lặng đứng ở một bên.

“Nương tử, vì phu đói bụng!” Mỗ nam căn bản là không chú ý tới người khác, bởi vì trong mắt hắn chỉ có nương tử, thấy nương tử bình tĩnh ngồi xuống, chăm chú quan sát tiểu nha đầu kia, trong lòng bắt đầu bốc lên oán khí.

Nương tử sao có thể nhìn người khác, muốn nhìn thì cũng chỉ có thể nhìn hắn không phải sao? Cho nên mỗ nam nhanh chóng kéo tầm mắt của người nào đó về phía mình.

“Đói bụng thì ăn đi! Không có ai ngăn cản ngươi đâu?” Ở chung một khoảng thời gian, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy Đại đương gia này là người nói chuyện được, hơn nữa trông cái bộ dáng kia có lẽ phi thường thích nguyên chủ, cho nên nàng cũng liền đánh lá gan mà nói chuyện.

Nếu nàng biểu hiện quá mức nhát gan, ngược lại không tốt đúng không?

Đương nhiên đây chỉ là ý nghĩ của Bạch Tiểu Mễ! Nàng tự nhiên không biết, toàn bộ sơn trại, không có người biết nàng, bao gồm cả trượng phu của nàng, bất quá là qua một đoạn thời gian lâu sau, Bạch Tiểu Mễ mới biết được.

Tiểu nha đầu nghe thấy Bạch Tiểu Mễ nói vậy, lập tức kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về hướng nàng. Nữ tử này dám nói chuyện như vậy với đại đương gia, chết chắc rồi.

Trong mắt tiểu nha đầu thoáng qua một tia chờ mong, chỉ cần cô gái này chết, như vậy nàng còn có hi vọng, diện mạo nàng không kém, chỉ cần nỗ lực một chút cũng có thể trở thành phu nhân.

“Vi phu bị thương!” Mỗ nam mặt dày nói.

Kỳ thật đối với hắn ăn cơm không thành vấn đề, nhưng hắn muốn được nương tử đút cho ăn kia, nghĩ đến điều đó khiến hắn cảm thấy phi thường hạnh phúc.

Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh nhìn mỗ nam một lát.

“Tiểu nha đầu, ngươi lại hầu hạ đại đương gia ăn sáng đi!” Bạch Tiểu Mễ không để ý đến người nào đó, quay đầu nhìn về phía tiểu nha đầu bên cạnh, vẻ mặt hiền lành cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Nửa bước khó đi

Edit: Van san

Beta: Lyan

Lời này vừa nói ra, thiếu nữ trong mắt thoáng nét vui mừng, nhưng niềm vui này chưa kịp hiện rõ ra trên mặt, đã bị một ánh mắt sắc như dao chém tới đông cứng lại.

Thiếu nữ cảm thấy sợ hãi khi nhìn về phía Đại đương gia đang nằm trên giường, vốn muốn tự tay đưa bữa sáng đến nơi đó, nhưng giờ cũng không dám động dấy nửa bước.

Nàng ta thiếu chút nữa quên, Đại đương gia chưa bao giờ đối xử tốt như vậy đối với người khác, hôm nay do nàng ta thấy Đại đương gia đối xử khác thường với cô gái kia mà quên mất đi bản chất của hắn, thiếu nữ cúi đầu, trong mắt tràn đầy sự ganh ghét.

Vì sao? Vì sao? Đại đương gia lại đối xử với nữ nhân kia tốt như thế, nàng ta không nghĩ ra mình thua cô gái đó cái gì, nữ nhân kia nhìn còn chưa này nọ, còn ngây thơ như thế, Đại đương gia đến cùng là thích cái gì ở nữ nhân kia?

“Phu nhân, bữa sáng của Nhị gia còn chưa được đưa qua, làm phiền phu nhân chiếu cố Đại đương gia!” Nha hoàn kia cho dù không nhìn về phía người nọ trên giường, nàng ta cũng có thể cảm nhận được ánh mắt sắc như dao kia, Đại đương gia như vậy thật đáng sợ, cho dù nàng ta có muốn thế nào thì cũng không dám tiến thêm bước nữa, nàng ta tiếc cái mệnh của mình.

“Có đúng không?” Bạch Tiểu Mễ nhìn thiếu nữ, sau đó quay đầu nhìn về phía mỡ nam trên giường, không biết vì sao? Nàng cảm giác vừa rồi khi thiếu nữ nghe đến câu nói của nàng chắc chắn đã cao hứng, ánh mắt chợt lóe lên niềm vui sướng, Bạch Tiểu Mễ hoàn toàn không nhìn sai.

Khi Bạch Tiểu Mễ nhìn mỡ nam trên giường, hắn lập tức thu hồi ánh mắt sắc bén kia, chỉ có cái nhìn nhu hòa nghênh đón Bạch Tiểu Mễ, sau đó cười, thấy rõ hàm răng trắng ở dưới cái mặt đầy lông.

“Tê” Thân thể Bạch Tiểu Mễ run lên, cố gắng giữ vững thân thể, cái vẻ mặt biểu cảm quý dị kia quả thật nhìn thấy rất đáng sợ.

“Đúng vậy, Nhị đương gia vừa mới nói với nô tì!” Thời điểm ánh mắt sắc bén biến mất nha hoàn kia nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhưng nàng ta cảm thấy thực không cam lòng, dựa vào cái gì Đại đương gia lại đi thích một nữ nhân chưa dứt sữa, lại lịch lại không rõ ràng kia chứ? Nhưng cho dù không thích, nàng ta cũng biết Đại đương gia hiện tại cũng đã đối xử khá tốt với nàng ta, vì không muốn để Đại đương gia có phản cảm với mình, nàng ta chỉ có thể rời đi.

“Được rồi! Ngươi đi đi!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu.

Nàng mới tới cái nơi này, giờ còn không rõ tình huống, nàng không muốn gây thù chuốc oán gì, đương nhiên nếu Bạch Tiểu Mễ biết cho dù nàng không làm cái gì cũng đã bị người ta ghi hận trên người, thì không biết có cảm tưởng như thế nào?.

Tất nhiên, hiện tại cái gì nàng cũng đều không biết, nàng nghĩ bây giờ nha hoàn kia đi rồi, như vậy kế tiếp nàng sẽ phải dứt bạn “gấu” này ăn cơm a!

Nhưng nàng thật sự không muốn đâu a!

Nhưng nếu nàng không dứt ăn còn tỏ vẻ phản cảm như vậy, thì thái độ này sẽ gây bất lợi cho nàng về sau mất.

“Nương tử, vì phu đói bụng rồi!” Mỡ nam bình tĩnh nhìn nương tử nhà mình, cũng không biết nương tử đang nghĩ cái gì mà xuất thần như thế? Hắn rất thích gọi nương tử, gọi như vậy khiến hắn cảm giác được nàng là của hắn.

“Biết rồi, ta lập tức tới ngay!” Bạch Tiểu Mễ rời rầm một chút, suy nghĩ đến kế hoạch chạy trốn mai kia của chính mình, rốt cục nàng vẫn phải thỏa hiệp, nhìn thoáng qua mỡ nam trên giường, Bạch Tiểu Mễ trong lòng nghĩ, ta phải nhẫn!

Trong lòng Bạch Tiểu Mễ muôn phần không đồng ý, nhưng trên mặt vẫn tỏ ra nhu thuận bụng chén cháo lên, sau đó ngáp ngừng hướng đến bên giường, bước chân thật sự rất chậm. Nhưng bước chân dù chậm như thế nào thì cũng đã đến bên giường.

Nhìn thoáng qua người trên giường, Bạch Tiểu Mễ đặt chén cháo xuống, bắt đầu đi nâng người kia dậy tựa vào đầu giường, bụng chén cháo lên dùng thìa đảo xung quanh. Tâm tình mỡ nam vui sướng há mồm ăn cháo đã được đưa đến bên miệng.

Không biết có phải nguyên nhân cháo do được nương tử dứt hay không mà mỡ nam cảm thấy cháo này ăn đặc biệt ngon, đặc biệt có hương vị. Chỉ một chút điểm tâm được Bạch Tiểu Mễ với thái độ ân cần dứt ăn, buổi sáng này tâm tình của mỡ nam thư sướng vô cùng.

“Nương tử, nàng làm cái gì vậy?” Thấy Bạch Tiểu Mễ thu thập đồ ăn còn lại, mỡ nam hỏi nói.

“Không nhìn thấy sao? Ta đây là đang thu thập này nọ, chuẩn bị mang ra phòng bếp!” Bạch Tiểu Mễ tức giận nói.

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ sở dĩ dám nói chuyện kiêu ngạo như vậy, chủ yếu là thời điểm ban đầu, nàng đã nói chuyện như thế mà mỡ nam cũng không có phản ứng gì, chẳng những không phản ứng, mà còn xem đó như việc đương nhiên.

Biểu hiện này, khiến Bạch Tiểu Mễ thắc mắc có phải nguyên chủ ban đầu cũng có thái độ như thế này hay không, vì khi đóng giả, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên muốn biểu hiện mình đã phải lòng hắn, còn tỏ ra bộ dáng một người vợ đánh đá hung dữ.

Đây chính là kỹ thuật diễn phối hợp a! Nhưng mà Bạch Tiểu Mễ nhận ra được, ít nhất như vậy cũng rất tốt, đôi khi nàng sẽ không bị ghen khuất như vậy, còn có thể dùng lời nói, nửa nhẹ nửa nặng biểu đạt ra một chút.

“Nương tử, ngươi vừa mới vất vả, không cần thu thập mấy thứ này, chờ một chút sẽ có người đến thu thập!” Mỗ nam nào đó không muốn nương tử nhà mình vất vả, hơn nữa hắn cũng không muốn nương tử rời khỏi hắn! Hắn thích có nương tử ở bên hắn, hơn nữa phải là luôn luôn bên cạnh hắn.

“Không vất vả!” Bạch Tiểu Mễ bĩu môi, nàng trăm phương nghìn kế muốn đi ra ngoài tìm hiểu tình huống, làm sao có thể cảm thấy mệt.

“Nhưng nếu nương tử đi rồi, vi phu làm sao bây giờ?” Mỗ nam đáng thương nói.

“Cái gì làm sao bây giờ? Hiện tại đã ăn xong, thì ngủ nghỉ dưỡng thương, chẳng lẽ một đại nam nhân như thế còn lo sợ khi không có người bên cạnh sao?” Bạch Tiểu Mễ trợn mắt khinh bỉ nhìn mỗ nam, cũng không nhìn xem bộ dáng hiện tại của mình đi, như vậy không làm người ta sợ mới là lạ đó?

Đương nhiên Bạch Tiểu Mễ trong lòng thiên ngôn vạn ngữ, nhưng ngoài miệng tự nhiên không dám nói ra.

“Nương tử, vi phu sợ!” Mỗ nam tiếp tục mặt dày, đáng thương nhìn Bạch Tiểu Mễ nói với vẻ mặt thành khẩn.

Sợ hãi cái đầu nhà ngươi! Ngươi như thế này chỉ có người gặp người sợ, quý gặp quý sợ, Quý Kiến Sầu, có cái gì đáng sợ! Bạch Tiểu Mễ cảm thấy, nghe được hai chữ “nương tử” đã cảm thấy đau đầu rồi.

“Ban ngày ban mặt, trong phòng sáng trưng thì có gì đáng sợ, nếu ngươi cảm thấy sợ, ta có thể kêu nha hoàn xinh đẹp kia tới bồi ngươi có được không?” Bạch Tiểu Mễ động tác trên tay vẫn không ngừng, mấy phút sau đã đem mọi thứ thu thập xong, sau đó bưng khay đồ ăn lên đi ra ngoài.

Về phần đi đường nào? Bạch Tiểu Mễ không cần lo lắng, chỉ cần có miệng, nàng có thể hỏi, nếu lạc đường vậy rất tốt, còn có thể nhìn xem mọi thứ nơi này, bước được ra ngoài là kế hoạch đã trở nên tốt đẹp.

Ý tưởng thì tốt đẹp, nhưng là sự thật mới là nòng cốt, Bạch Tiểu Mễ có thể đi đến một bước thắng lợi này, khóe miệng nhin không được cong lên một nụ cười chiến thắng, nhưng mà.....

“Đại tẩu, ngươi muốn đi đâu?” Cánh cửa trước mặt Bạch Tiểu Mễ đột nhiên mở ra, một tiểu chính thái non nớt xuất hiện tại cửa, thấy Bạch Tiểu Mễ muốn đi ra liền hỏi.

“Phòng bếp!” Bạch Tiểu Mễ lạnh nhạt nói, kế hoạch tốt đẹp đang chờ nàng bay mất đi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Không nhận thức

Lão Tứ nhận thấy ánh mắt ám chỉ của đại ca nhà mình, liếc mắt thấy thiếu nữ sắp đi ra ngoài.

“Tẩu tử, người tới giúp đại ca uống thuốc đi! Mấy thứ này giao cho ta là được rồi!”

Lão Tứ đầu tiên là nghi hoặc nhìn thoáng qua đại ca, lập tức liền hiểu rõ ý tứ của đại ca, cầm chén thuốc đặt trên bàn, cấp tốc tiến lên ngăn Bạch Tiểu Mễ lại, đem đồ trên tay Bạch Tiểu Mễ bưng đi.

“Đại tẩu, đại ca liền giao cho ngươi!” Nói xong câu này, Lão Tứ chạy vội ra ngoài, lưu lại Bạch Tiểu Mễ đang nghiêng răng nghiêng lợi.

Lão Tứ chết tiệt, tương lai nếu có cơ hội nhất định phải trừng trị hắn một chút, dám làm chậm trễ kế hoạch của nàng.

Cho dù hiện tại trong lòng Bạch Tiểu Mễ vạn phần kêu gào, nhưng thời điểm xoay người, trên mặt đã khôi phục vẻ lạnh nhạt, ánh mắt dừng tại bát thuốc màu đen đang còn bốc lên hơi nóng kia.

Trong lòng ngàn lần không đồng ý, nhưng bề ngoài Bạch Tiểu Mễ biểu hiện vẻ ôn nhu cầm lấy chén thuốc, sau đó đi tới bên giường.

“Nương tử, đến đây ngồi! Vi phu bị thương đã làm cho nương tử vất vả rồi!” Mỗ nam thâm tình nhìn thiếu nữ đang đến gần bên người, ánh mắt ôn nhu kia tựa hồ có thể nhỏ giọt.

Nếu mỗ nam không biểu hiện như vậy, cũng sẽ không làm Bạch Tiểu Mễ hiểu lầm là hai người lúc trước đã có nhận thức.

Lúc này thì Bạch Tiểu Mễ thật sự không biết nhưng đợi đến khi nàng biết nguyên nhân khiến nàng đến nơi này thì vẫn không thể hiểu được tư tưởng của mỗ nam kia.

“Ta không vất vả!” Bạch Tiểu Mễ cắn răng nói.

“Nương tử, nàng thật tốt!” Mỗ nam cười vui vẻ, nhưng nhìn bộ dáng lúc này trông thật kinh khủng.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy nụ cười quỷ dị như vậy, thân thể bỗng run lên làm cho chén thuốc trên tay cũng lay động thiếu chút nữa thuốc đã bị đổ ra ngoài.

“Uống thuốc!” Bạch Tiểu Mễ nghiêm trang, cầm chén thuốc đưa tới bên môi không thấy rõ của mỗ nam.

Mỗ nam nhìn chén thuốc, nếu cứ uống như vậy thì sẽ rất nhanh hết, tâm tư mỗ nam chuyển động, lập tức nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, sau đó nhìn cái thìa trong chén thuốc, ý tứ rõ ràng là muốn nàng dứt cho hắn.

Bạch Tiểu Mễ trong nháy mắt, giả vờ không phát hiện “Uống nhanh đi!”

“Nương tử!” Mỗ nam vẫn tiếp tục nhìn.

“Ngươi không muốn uống sao? Không uống ta đem chén thuốc đi đấy!” Bạch Tiểu Mễ không thỏa hiệp, làm bộ muốn xoay người rời đi.

“Uống!” Mỗ nam không có biện pháp đành chịu bại trận, ai bảo hắn thích nương tử chứ!

Bạch Tiểu Mễ nhìn không được trọn tròn mắt, nhưng vẫn một lần nữa đưa bát tới bên cạnh mỗ nam.

Mỗ nam ngoan ngoãn đem chén thuốc uống hết.

“Nương tử, nàng tên là gì?” Mỗ nam nhìn Bạch Tiểu Mễ nhẹ giọng hỏi.

“Ngươi không biết?” Bạch Tiểu Mễ có chút kinh ngạc nhìn về phía mỗ nam trên giường, hắn thế mà lại không biết tên của nàng, như vậy hai người trước đây đã không hề biết nhau.

Suy đoán lúc trước của mình là sai hoàn toàn rồi à!

“Ừ!” Không chỉ là tên! Nhìn nương tử phía trước như nhắc nhở hắn rằng hắn căn bản không biết nương tử nhà mình sống ở nơi nào? Hắn bị thương nặng, ngực lại có máu tụ, thời gian sống không biết bao lâu, làm gì còn có tâm tư thành thân.

Nếu Lão Nhị không nghe theo lời nói của vị hòa thượng kia, hiện tại hắn chẳng có nương tử tốt như vậy.

“Chúng ta quen biết nhau thế nào?” Bạch Tiểu Mễ lập tức cảm giác được chỗ này không thích hợp, khi thành thân ở cổ đại đôi bên không biết mặt nhau thực bình thường, nhưng không biết tên lại có chút khác thường.

“Cái này..., là do bọn Nhị đệ mang nàng về đây!” Mỗ nam ngưng ngừng nói, lo lắng nương tử sẽ tức giận.

Nhưng mà bây giờ mỗ nam cảm giác thật kỳ quái, nương tử từ bỏ lần đầu cùng lần thứ hai gặp mặt đều đá hắn một cước ra, thì tất cả mọi cái đều rất bình thường tốt đẹp, điều này không phải nữ tử bình thường nào đều làm được.

Ngược lại cũng vì nương tử đặc biệt như thế, hắn mới có thể thích nàng.

Bạch Tiểu Mễ nhú mày, xem ra chuyện thành thân này có chút kỳ lạ! Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua hai tay mình, trắng nõn, xanh tươi như ngọc, hai tay này không giống như người có xuất thân ở gia đình cực khổ.

“Chẳng lẽ ngươi không có ý kiến gì?” Một đại nam nhân muốn thành thân, thế nhưng lại nghe huynh đệ nhà mình, người không có chủ kiến như vậy nàng cũng không thích.

“Nhị đệ bọn họ là vì muốn tốt cho ta!” Lúc trước bọn họ cho rằng hắn sắp chết, mà kỳ thật hắn cũng nghĩ như vậy, bọn Nhị đệ cũng chỉ vì muốn đem ngựa chết chữa cho thành ngựa sống mà thôi.

Nhưng không nghĩ lần này bọn Nhị đệ cướp được nương tử mà hắn vừa nhìn thấy liền thích, hơn nữa nương tử quả thật đúng là phúc tinh của hắn, chỉ vô tình đá hắn một cước mà hắn đã được cứu sống.

“Không có chủ kiến!” Bạch Tiểu Mễ khinh bỉ nhìn mỗ nam.

“Nhưng là vì phụ cảm thấy được nương tử tốt lắm à!” Mỗ nam nói xong liếc mắt nhìn lên thiếu nữ một cái, sau đó đỏ mặt cúi đầu, đương nhiên cái mặt đỏ này Bạch Tiểu Mễ thế nhìn ra, bởi vì đại bộ phận khuôn mặt đều bị râu quai nón che lấp hết đi rồi.

“Ngươi tên là gì?” Bạch Tiểu Mễ đến cái bàn bên cạnh giường ngồi xuống hỏi.

“Lý Mặc Nhiên, nương tử cũng có thể gọi vì phụ là Mặc Nhiên, hoặc có thể gọi cả họ tên cũng được!” Đương nhiên mỗ nam thích nương tử gọi hắn là tướng công hơn, hắn rất thích nương tử gọi hắn như vậy.

Bạch Tiểu Mễ có chút ngạc nhiên nhìn về phía mỡ nam, nàng thật không ngờ một người lớn lên giống “gấu” này lại có được một cái tên dễ nghe như vậy, cái tên này dùng trên người hắn quả thực không được hòa hợp cho lắm!

Bạch Tiểu Mễ vốn cho rằng, người như vậy hắn tên là Đại Bảo, Thổ Dân, Nhị Cầu hoặc gọi là Đại thành gì gì đó kia, nhưng lại không ngờ hắn có một cái tên tình thơ ý họa như vậy.

“Vậy nương tử tên gọi là gì?” Mỡ nam tất nhiên không biết là Bạch Tiểu Mễ đánh giá cao tên hắn như vậy, lại càng không biết Bạch Tiểu Mễ nghĩ là hắn hoàn toàn không xứng với tên mình, hiện tại hắn muốn biết tên nương tử nhà mình và nghĩ tên của nàng chắc sẽ vô cùng dễ nghe.

“Ta gọi Bạch Tiểu Mễ!” Bạch Tiểu Mễ không tình nguyện nói tên mình ra, tên nàng là do cha mẹ đặt, nàng không có biện pháp thay đổi, nhắc tới cái tên Bạch Tiểu Mễ vô cùng bức tức, nếu so sánh với tên Lý Mặc Nhiên, thì thấy tên của bản thân nghe thật là dở hơi.

Nhắc đến tên mình, Bạch Tiểu Mễ không thể không nhắc đến người cha vô tư của mình.

Nói về cha của Bạch Tiểu Mễ, kỳ thật ông là một phần tử trí thức, nhưng lại không phải phần tử trí thức bình thường, đôi khi Bạch Tiểu Mễ có chút không rõ, hai tính cách “trống đánh xuôi, kèn thổi ngược” của cha mẹ mình như thế nào lại có thể kết hợp được với nhau, thậm chí là rất hạnh phúc trong suốt thời gian chung sống.

Mãi đến tận khi xuyên không rồi mà Bạch Tiểu Mễ vẫn không hiểu được vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Hòa thượng là chủ mưu

Lại nói tiếp, cha của Bạch Tiểu Mễ kỳ thật chỉ là Phó Viện trưởng Viện Nông nghiệp nho nhỏ, nhưng lại có thành tựu rất lớn trong nghiên cứu về nông nghiệp, với lĩnh vực nông nghiệp coi như ông có thành tích bất phàm, lúc thời điểm vừa sinh Bạch Tiểu Mễ ra, cũng là thời gian cha nàng đang thu hoạch ruộng lúa thí nghiệm, cho nên người cha si mê nông nghiệp này thực quyết đoán đặt cho Bạch Tiểu Mễ lấy tên là “Bạch Mễ”, mẹ Bạch Tiểu Mễ cảm thấy khó nghe, kiên quyết không đồng ý.

Mẹ nàng cùng cha nàng náo loạn một ngày, mà cha yêu mẹ nên chỉ có thể nhượng bộ, nhưng là Bạch Tiểu Mễ không thể trốn thoát, từ “Bạch Mễ” biến thành “Bạch Tiểu Mễ”, theo bản chất thì không có gì biến hóa, chính là từ lớn biến thành nhỏ mà thôi.

Hồi tưởng lại lai lịch tên tuổi bi thương của chính mình, Bạch Tiểu Mễ liền cảm thấy sự thất vọng tràn trề.

“Bạch Tiểu Mễ, tên thật là dễ nghe!” Kỳ thật trong mắt mỡ nam, chỉ cần là tên nương tử, mặc kệ gọi là gì hắn đều cảm thấy dễ nghe.

Bạch Tiểu Mễ nghe xong lời này, nhin không được tròn tròn mắt, hình như người này không phải là có ý khen như vậy, có thể do quan điểm thẩm mỹ có vấn đề, nếu không thì tại sao lại cảm thấy tên nàng dễ nghe chứ?

Từ nhỏ đến lớn khi tới trường, nàng đã bị biết bao nhiêu người chê cười, chẳng qua Bạch Tiểu Mễ nghe mãi cũng đã thành thói quen.

“Nương tử, nàng làm sao vậy?” Thấy Bạch Tiểu Mễ cúi đầu, nhìn không thấy cảm xúc trên mặt nàng, cũng không biết nàng nghĩ cái gì? Lý Mặc Nhiên có chút lo lắng nhìn nương tử nhà mình.

“Người có biết ta là người thế nào không?” Bạch Tiểu Mễ suy nghĩ một chút, vẫn là gợn gàng dứt khoát hỏi.

“Không biết!” Lý Mặc Nhiên lắc đầu, đến người ở nơi nào tới hắn còn không biết, tuy rằng ban đầu hắn đã phản đối hôn nhân này, nhưng sau khi nhìn thấy nương tử, trong lòng Lý Mặc Nhiên vô cùng cảm tạ huynh đệ nhà mình.

“Thế nào mà cái gì người cũng không biết thế?” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn người nào đó, nam nhân này bị cái gì vậy nhỉ? Với nàng cái gì cũng không biết, diện mạo không biết, thân phận không biết, thế nhưng lại đồng ý cưới nàng.

Điều này làm cho ấn tượng của Bạch Tiểu Mễ đối với Lý Mặc Nhiên lại càng không tốt.

Diện mạo xấu, cái này có thể bỏ qua, còn lớn lên giống “gấu”, cái này cứ cho là trời sinh đi, Bạch Tiểu Mễ sẽ không nghĩ nhiều, nhưng người này một nửa chủ kiến cũng không có là sao?

Hắn thế nào lại làm được chức Đại đương gia, chẳng lẽ là con rỗi? Hồi tưởng lại vị Nhị đương gia kia, một bộ dáng bí hiểm, Bạch Tiểu Mễ cảm giác người này giống quân sư, có một người như thế bên cạnh, hắn bị người ta đem bán có khi còn giúp người ta đếm tiền mà không biết nữa chứ.

Bạch Tiểu Mễ liếc mắt lần nữa, về mặt trung thực nhìn người đàn ông của mình, lại không tiếng động thờ dài một hơi.

Nhưng là thờ dài thì có ích lợi gì, hiện tại người ta vẫn là trượng phu của mình mà.

“Nương tử, nàng không cần tức giận, lúc trước ta cũng là không đồng ý làm như vậy, nhưng là Nhị đệ không nghe, cho nên mới đem nàng cướp về!” Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ có chút tức giận, lập tức giải thích lập trường của chính mình, bất quá trong lòng đã có chút chột dạ.

Kỳ thật lúc trước quả thật có phản đối, vốn nghĩ rằng trong đêm tân hôn nếu đối phương không đồng ý liền vụng trộm đưa người rời đi, nhưng hiện tại Lý Mặc Nhiên ngàn lần không muốn đem nương tử trước mắt rời đi.

“Cướp về?” Bạch Tiểu Mễ rốt cục bắt được từ mấu chốt, lập tức gạt mình nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

Chẳng lẽ???

“Nơi này là chỗ nào?” Bạch Tiểu Mễ liền túm lấy cổ áo Lý Mặc Nhiên hỏi.

“Nơi này là Hắc Phong trại, ta là Đại đương gia của Hắc Phong trại!” Nói ngắn gọn chính là đầu lĩnh thổ phi.

“Thổ phi!” Bạch Tiểu Mễ cảm giác bị tin tức này làm cho hôn mê, không ngờ bây giờ nàng căn bản chính là áp trại phu nhân bị cướp về, mà nàng chính là áp trại phu nhân trong truyền thuyết.

Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cảm giác sự tình thật sự rất huyền ảo.

Tiểu thuyết kỳ thật nàng không xem không ít, đặc biệt thể loại xuyên không, có người xuyên không thành Vương phi, có người xuyên không trở thành Tiểu thư, thậm chí là Công chúa cao quý, không tốt thì là nha hoàn, sau đó sẽ gặp một vị Danh môn Công tử, dù sao xuyên không viết thường thường xuất hiện ở mấy cái dạng này, nhưng hiện tại với nàng thì sao? Thế nhưng lại trở thành vợ thổ phi.

Càng trọng yếu hơn là, trượng phu của nàng không đạt tiêu chuẩn! Thật là cay đắng a?

“Nương tử!” Nương tử nói không sai, cho nên Lý Mặc Nhiên chỉ có thể đưa ra vẻ mặt thâm tình nhìn nương tử, hi vọng nương tử nhà mình thấy hân thích nàng như vậy có thể sẽ để ý hơn tới hắn.

Kỳ thật Lý Mặc Nhiên không tin Bạch Tiểu Mễ có thể thoát ra khỏi Hắc Phong Trại, dù sao việc phòng ngự của Hắc Phong trại thật sự là rất chắc chắn, không phải lúc trước khi lựa chọn nơi này làm căn cứ đó chính là nhận ra nơi này dễ thủ khó công sao? Hơn nữa hắn cũng mất thời gian hai năm để bố trí xây dựng, nếu không có sự đồng ý của hắn, muốn ra ngoài hay muốn tiến vào Hắc Phong trại cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

“Là ai cướp ta về, ở nơi nào cướp được?” Bạch Tiểu Mễ trong lòng tuy rằng tức giận, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, dù sao chuyện này cũng đã thành sự thật, điều cần thiết bây giờ là giải quyết các rắc rối của việc này không phải sao?

“Lão Nhị bày kế, lão Tam cùng Lão Tứ xuống núi thực hiện! Về phần cướp nàng ở đâu, vi phu cũng không biết!” Lúc đó hắn đang bị trọng thương căn bản là không cách nào hành động được.

“Chẳng lẽ người cứ như vậy nhận sự sắp đặt này, liền như vậy cưới một cô nương không quen biết?” Bạch Tiểu Mễ lại trợn mắt nhìn nam nhân trước mặt, tuy rằng đã nghĩ hắn không có chủ kiến, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn có chút tức giận.

“Kỳ thật Nhị đệ cũng là vì muốn tốt cho ta, dù sao lão hòa thượng kia nói, chỉ cần cưới nàng, ta sẽ được cứu sống!” Kỳ thật thời điểm đó lão hòa thượng nói như vậy, hắn không tin, nhưng Nhị đệ, Tam đệ, Tứ đệ không còn cách nào khác, dưới tình huống còn nước còn tát nên chỉ có thể dùng tới biện pháp không tưởng này.

Nhưng thế nào hắn cũng không ngờ được, hắn đã thật sự nhờ được máu tị ra, thoát chết.

Trong lúc đó hắn vốn không tin vào sự may mắn mà Nhị đệ, Tam đệ, Tứ đệ đang ôm trong lòng?

Huống chi, hiện tại hắn cũng thích nương tử, nàng được xem như ân nhân cứu mạng hắn, hắn làm sao có thể để nàng rời đi, cho nên Lý Mặc Nhiên thông minh không có nói ra ý tưởng ban đầu là muốn thả nàng của mình cho nàng nghe, tránh tăng thêm phiền toái cho chính mình.

“Lão hòa thượng? Chuyện này là như thế nào?” Sao lại dính dáng đến hòa thượng? Chẳng lẽ chính hòa thượng là người chủ mưu bảo bọn họ cướp nàng về?

“Bởi vì ta bị người đánh một chưởng trúng ngực gây tị máu trong tim, chỗ máu tị này không có cách nào bài trừ, chỉ có con đường chết, mà Tiết đại phu cũng không có cách nào để chữa trị, lúc đó ta nghĩ rằng chính mình sẽ chết. Nhưng có một ngày, Nhị đệ đưa về một lão hòa thượng, hòa thượng nhìn ta rồi xem cho ta một quẻ, sau đó có nói nếu cướp được nàng về làm nương tử sẽ qua được kiếp nạn này.” Lý Mặc Nhiên thần nhiên kể lại sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thì ra là thế

Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên ngơ ngẩn cả người, nàng nghĩ đến rất nhiều khả năng, nhưng không có ngờ đến cái khả năng như vậy, dĩ nhiên lại là do một hòa thượng đưa ra chủ ý. Hòa thượng không phải có lòng từ bi bác ái sao? Hòa thượng không phải là phổ độ chúng sinh sao? Hòa thượng không phải thích tạo niềm vui cho người khác sao?

Như vậy hòa thượng kia đề nghị son tặc cướp nàng về, chẳng lẽ trong lòng sẽ không cảm thấy có lỗi với Phật Tổ sao?

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ hoàn toàn hiểu lầm vị hòa thượng kia, lúc đó hòa thượng đó nói rằng “...Ở nơi đó tìm được nữ tử này, nếu nữ tử này đồng ý giúp cho hần, có lẽ Lý Mặc Nhiên còn có thể cứu được”.

Nhưng đối với son tặc thổ phi nói như vậy, chẳng khác gì đang đề nghị bọn hần đi chém giết người ta rồi cướp lấy lão bà, cho nên sau khi hòa thượng kia đi rồi, Lý Mặc Nhiên cho dù không tin, nhưng Nhị đương gia lại khẳng khái muốn đem ngựa chết chữa cho ngựa sống, cho nên lập kế hoạch hành động cướp người.

Có thể do có hôn lễ kia mà mới có việc Bạch Tiểu Mễ xuyên không đến nơi đây, vướng vào cảnh tượng này.

“Có đúng là giữa chúng ta vốn không quen biết nhau cũng không có cảm tình gì phải không?” Bạch Tiểu Mễ hỏi mỡ nam, mà ánh mắt mỡ nam vẫn rất nhu hòa, bộ dáng nhìn nàng giống như đang nhìn người trong lòng mình.

Nếu không phải vì vừa mới nghe được sự thật, Bạch Tiểu Mễ vẫn còn lầm tưởng hai người này nhất định có tình cảm sâu đậm lắm.

“Vi phu, cái kia..... Vi phu cảm thấy nương tử tốt lắm, thực vừa lòng!” Mỡ nam có chút ngượng ngập nói.

Trông bộ dáng mỡ nam như vậy, Bạch Tiểu Mễ biết chính mình vì sao lúc trước lại hiểu lầm như vậy, bởi vì trước mắt người kia nhìn nàng như là đã quen biết rất lâu, tình cảm sâu đậm lắm.

“Hiện tại Đại đương gia tựa hồ đã không còn bị nguy hiểm gì nữa đúng không?” Bạch Tiểu Mễ cười lạnh hỏi.

“Tiết đại phu nói ta đã không còn nguy hiểm gì đến tính mạng nữa!” Mỡ nam thành thật trả lời.

“Vậy ngươi tính toán khi nào thì cho người đưa ta trở về!” Bạch Tiểu Mễ lại hỏi, nhìn trượng phu giống “gấu” của mình, Bạch Tiểu Mễ thật sự nghĩ một cách giản đơn nếu đã có thể cướp người tới, như vậy đưa trở về chắc cũng không khó khăn gì.

Tuy rằng nàng không có trí nhớ của nguyên chủ, nhưng thà trở lại gia đình của nguyên chủ, vẫn tốt hơn là ở lại với thổ phi a!

Nếu như bị hỏi thì mình bảo bị mất trí nhớ, đây chính là lý do vạn năng nha, khó ai có thể nghi ngờ.

“Nhưng nương tử cùng vi phu đã chính thức bái đường thành thân, chúng ta đã là vợ chồng, vì sao nàng phải rời đi!” Mỡ nam không đồng ý, thật vất vả mới cưới được nương tử mà chính mình cũng thích, cho dù lúc trước quả thật có ý tưởng đưa nàng về nhà, nhưng bây giờ điều đó không thể dễ xảy ra.

Cho dù nương tử không đồng ý, hần cũng muốn giữ nàng ở lại.

“Mục đích của việc thành thân chính là cứu người, hiện giờ đã đạt được mục đích, không phải là ta phải trở về nhà của ta, ngươi tiếp tục làm Đại đương gia của ngươi sao?” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục nói, nàng quả nhiên là không nghĩ đến việc ở lại chỗ này.

Thời điểm soi gương, Bạch Tiểu Mễ phát hiện, thân thể hiện tại của nàng còn quá nhỏ, có lẽ cũng chưa đến mười tám tuổi, còn quá sớm để thành thân.

“Không được!” Lý Mặc Nhiên không chút suy nghĩ liền trực tiếp cự tuyệt, nương tử là của mình, nếu giữ không tốt, nương tử bỏ chạy mất thì sao, cho dù là mình thích nương tử nhưng không phải nương tử nói cái gì cũng phải nghe theo.

“Vì sao?” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn người nào đó, người kia không phải là thật lòng thừa nhận cuộc hôn nhân này chứ!

“Nương tử, chúng ta là vợ chồng mà!” Lý Mặc Nhiên nói.

“Ngươi không nói, ta không nói, ai biết chúng ta là vợ chồng!” Bạch Tiểu Mễ xem thường nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

“Không được!” sao mà có thể nói như vậy, nương tử chẳng lẽ không thấy hần rất thích nàng sao? Thế mà cứ muốn rời đi, chẳng lẽ do hần là son tặc thổ phi? Ngẫm lại cũng đúng, nào có người nào nguyện ý làm phu nhân của son tặc chứ?

Lý Mặc Nhiên từ trước tới nay lần đầu tiên cảm thấy tự ti, cúi đầu chán nản ngồi ở trên giường.

Thấy Lý Mặc Nhiên cúi đầu, tựa hồ không có chấp thuận theo ý muốn của mình, Bạch Tiểu Mễ biết muốn rời đi là không có dễ dàng như vậy.

“Dát chi!” Ngay tại thời điểm hai người đang trầm mặc, cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, Nhị đương gia vẻ mặt mệt mỏi xuất hiện ngay trước mắt, thấy hai người không nói gì, liền trực tiếp đến chiếc ghế ở bàn bên cạnh ngồi xuống, tự mình rót cho mình một ly trà rồi lập tức đưa lên miệng uống một ngụm lớn.

Uống hết một ly, lại rót một ly, cũng lại một ngụm uống hết, cứ như thế sau ba lần, mới dừng lại nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ đang đứng ở bên giường cùng Lý Mặc Nhiên nằm ở trên giường.

“Không có việc gì, hai người cứ coi như không có ta ở đây, tiếp tục đi!” Nhị đương gia nhìn nhìn rồi bỗng nhiên nói một câu như vậy, làm cho hai người khóe miệng nhin không được đều run rẩy một chút.

“Nhị đệ có việc gì sao?” Từ khi hấn bị thương đến nay, Hắc Phong trại mọi việc lớn nhỏ, sự vụ toàn bộ đều do Nhị đệ giải quyết, nghĩ đến chắc là rất mệt đi! Xem về mặt mỗi mặt kia của Nhị đệ, Lý Mặc Nhiên có chút cảm động.

“Cũng không có việc lớn gì, chỉ muốn đến xem đại ca, hiện tại đại ca cảm thấy thế nào?” Nhị đương gia nhìn Lý Mặc Nhiên hỏi, biểu cảm xem có chút lạnh nhạt, nhưng trong đáy mắt sâu ánh lên vẻ thân tình.

“Sau khi xuất ra chỗ máu tụ, người đã tốt hơn rồi!” Quả thật tốt hơn rất nhiều, trừ bỏ chỗ miệng vết thương còn đau, nội thương cũng đã trở nên dễ chịu, ngực không bị tức, tim cũng đập bình thường, buổi tối ngủ cũng sâu hơn rất nhiều.

“Ân! Thế thì tốt quá! Vậy trong hai ngày sắp tới đệ sẽ ra ngoài, nếu Đại ca có việc thì tìm Tam đệ cùng Tứ đệ!” Nhị đương gia nói.

“Chuyện gì vậy?” Nhị đệ là trẻ mồ côi, hấn thì có thể có sự tình gì, nếu muốn xuống núi đi cướp bóc thì cũng không cần phải giấu diếm mà không nói.

“Cũng không phải chuyện gì lớn đâu! Đại ca không cần lo lắng.” Nhị đương gia trong lòng âm áp, nhẹ nhàng cười nói.

“Nhị đệ phải cẩn thận, đi sớm rồi về sớm, mặc kệ có chuyện gì thì Hắc Phong trại đều là nhà ngươi, đồng thời cũng luôn ở bên cạnh ủng hộ ngươi!” Lý Mặc Nhiên nhìn Nhị đương gia nhẹ nhàng băng quơ nói.

“Đại ca!” Nhị đương gia trong mắt ánh một tia cảm kích, trong lòng tràn đầy cảm động, cả đời này hạnh phúc nhất sự tình chính là gặp được Đại ca, Tam đệ cùng Tứ đệ, ở cùng bọn họ hấn cảm giác như mình có một gia đình.

“Đi đi thôi!” Lý Mặc Nhiên nói.

“Dạ, Đại ca có cho phép Đại tẩu đi đưa Nhị đệ một đoạn đường được không?” Nhị đương gia đứng lên, nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ sau đó đối với Lý Mặc Nhiên hỏi.

“Hả?” Lý Mặc Nhiên sững sốt một chút, nhưng cũng không có lập tức đồng ý, mà là nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ đứng bên giường, chỉ cần nàng không đồng ý, hấn cũng sẽ không miễn cưỡng nàng.

“Ngươi cứ nằm nghỉ ngơi cho tốt, ta đi đưa Nhị đương gia một lát sẽ trở lại!” Tuy rằng không biết Nhị đương gia vì sao muốn gặp nàng một mình, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn đồng ý.

Lý Mặc Nhiên nhẹ nhõm thở dài một hơi, lập tức nhìn về phía Nhị đương gia, ánh mắt có chút mệt mỏi, nhưng mà Nhị đương gia nhìn qua cũng hiểu, đó là nhắc hấn đừng nên gây khó dễ nữ tử này!

Xem ra lần này Đại ca đã thật sự rơi vào lưới tình rồi.

Cũng không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu? Nhị đương gia có chút lo lắng, nhưng là xem ánh mắt của Đại ca nhà mình nhìn về phía nữ tử này tràn đầy hạnh phúc, hấn cái gì cũng nói được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nỗi buồn nguyên chủ

“Ngươi muốn nói với ta chuyện gì sao?” sự kiên nhẫn của Bạch Tiểu Mễ tuy rằng cũng có, nhưng sau khi thấy Nhị đương gia này luôn luôn bí hiểm nhìn nàng, đây là cái ý tứ gì, có chuyện mau nói, có rắc mau phồng, lão nương đây không có thời gian cùng ngươi trì hoãn.

Đương nhiên Bạch Tiểu Mễ chỉ dám rối rắm trong lòng, không thể biểu hiện ra bên ngoài, khi nhìn Nhị đương gia nàng còn biểu hiện vẻ nhu hòa, còn có chút khiếp đảm.

Ở dưới tình huống không rõ bạn hay thù, Bạch Tiểu Mễ thích giả bộ, như vậy nàng có thể thực hiện được cái kế hoạch của mình, nếu vận dụng tốt còn có thể giả heo ăn cỏ, mà trong lòng Bạch Tiểu Mễ thì Nhị đương gia trước mắt chính là nhân vật nguy hiểm nhất, đối xử với người bí hiểm này, nàng luôn cảnh giác đến hơn mười phần.

“Đã đến ở nơi này, ngươi tốt nhất là nên an phận, cũng đừng có nghĩ đến chuyện rời khỏi, bởi vì ngươi trở về cũng chẳng phải là chuyện tốt hơn đâu!” Nhị

đương gia nhìn về mặt hòa khí của thiếu nữ trước mắt nói.

Nhìn bộ dáng thiếu nữ này, chân mày Nhị đương gia nhíu lại.

Nếu nàng muốn tìm chết chóc sống như ngày đầu mới bị cướp về, như vậy hẳn sẽ không lo lắng, dù sao nữ tử khi gặp những chuyện như vậy, la khóc, không cam lòng, cầu xin tha thứ đó mới là việc bình thường, hơn nữa lúc trước nàng quả thật đã như thế, nhưng chỉ mới qua một ngày, nàng tựa hồ đã thay đổi. Biến hóa này thoát nhìn như là đổi một người khác vậy.

Nhị đương gia lo lắng đến việc không có cách nào kiểm soát được này.

Nếu Đại ca không thích nàng, lấy cơ trí thông minh của Đại ca, hẳn nhất định sẽ không cần phải lo lắng, nhưng vừa rồi nhìn thấy biểu hiện của Đại ca, quả thực không được tốt lắm, Đại ca hiện giờ coi như không còn lý trí, hẳn lo lắng khi hẳn rồi đi, Đại ca sẽ gặp nguy hiểm, đặc biệt thời điểm hiện tại Đại ca còn đang bị trọng thương.

“Nhị đương gia cứ yên tâm lên đường! Để Đại tẩu đi tiễn người một đoạn!” An phận, cả nhà người mới an phận, Bạch Tiểu Mễ oán thầm, nhưng trên mặt không biểu lộ ra, mà vẫn như cũ tươi cười ngược ngùng, ngữ khí mềm nhẹ, cùng nữ tử mới tân hôn không có gì khác nhau.

Nhị đương gia khóe miệng run rẩy một chút, lời này mới nghe qua hình như không có ý gì khác! Nhưng nếu muốn truy cứu cũng chẳng tìm ra được nửa điểm sai lầm.

“Lúc trước khi cướp người đi, người trong nhà bức bách gã người cho một viên ngoại ngoại sáu mươi làm tiểu thiếp thông phòng thứ mười tám, hơn nữa nghe nói nhà Trương viên ngoại kia có thói quen cha, con đều dùng chung nữ nhân!” Kỳ thật việc này phải mất hai ngày mới điều tra được, nếu không phải Đại ca là người đặc biệt đối với hắn, nếu không phải để đảm bảo an toàn cho Đại ca, hẳn cũng lười tra xem nàng là loại người nào.

“À!” Bạch Tiểu Mễ sững sờ tại chỗ, nhìn Nhị đương gia thấy lúc hắn nói giống như thật, không phải đang gạt người.

Không phải vậy chứ! Thì ra vận mệnh nguyên chủ lại bị thâm đến như vậy.

So với hiện tại gã cho thù lĩnh cường đạo còn đáng sợ hơn sao?

“Người không quên đấy chứ! Trước khi xuất giá người đã từng thất cô tự tử, là chúng ta gặp cứu người, chẳng lẽ người định không cảm tạ chúng ta sao?” Nhị đương gia nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ tròn mắt há hốc mồm, bỗng nhiên cảm giác thiếu nữ trước mắt này khá khả ái, khó trách Đại ca lại thích nàng.

Nhưng tại sao nàng lại kinh ngạc như vậy? Chẳng lẽ ban đầu nàng không biết mình sẽ phải gã cho một người như vậy sao? Nhưng điều này là không thể nào a! Nếu không biết, nàng tự sát làm gì?

Nếu nha hoàn không phát hiện sớm, thì có lẽ người bọn họ bất cớ không đến lượt nàng, như vậy Đại ca cũng không vì sai sót ngẫu nhiên này mà sống sót.

Tuy rằng một cước kia khiến hắn rất tức giận, nhưng dù sao Đại ca đã được cứu sống, đây mới là điều quan trọng nhất không phải sao?

Nguyên chủ phải gã cho một lão nhân biến thái, lại còn con lão nhân cũng biến thái luôn, trước đó nàng ta còn tự sát, nếu không bị cướp mang đi, nàng hiện tại đã ở trong gia đình biến thái kia rồi.

Nghĩ đến phải đối mặt với nhiều biến thái như vậy, Bạch Tiểu Mễ khẽ run lên. Như vậy nàng thật đúng là phải cảm tạ đám cướp này rồi.

Nói như vậy, nếu nàng chạy đi, muốn nghĩ biện pháp về nhà, nhưng về nhà sau rất có khả năng sẽ lại bị đưa đến nhà Trương viên ngoại biến thái kia, Bạch Tiểu Mễ có cảm giác tương lai trước mắt nàng thật đen tối.

Nhị đương gia thấy sắc mặt Bạch Tiểu Mễ lúc trắng lúc xanh, khóe miệng nhếch không được giờ lên, cảm giác biểu hiện của thiếu nữ giờ phút này mới được xem như phản ứng bình thường.

Nhị đương gia thấy nàng chìm trong suy nghĩ của mình, cũng không quấy rầy, xoay người lặng yên rời đi.

Mặc dù cảm thấy hiện giờ nàng là một cô gái yếu đuối, khó có khả năng thoát ra khỏi Hắc Phong trại, nhưng không biết vì sao hắn vẫn lo lắng, vì thế mới có cuộc nói chuyện này, hình như hiệu quả cũng không tệ?

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ phục hồi lại tinh thần thì Nhị đương gia đã đi từ lâu rồi.

Thế nào nàng lại xui xẻo đến như vậy? Cũng không phải, là nguyên do nào mà nàng lại rơi vào mệnh khổ thế này? Hiện tại bị bắt gã cho biến thái, mới thoát khỏi ma chướng biến thái thì lại rơi vào tay “gấu”. Nay còn chưa xong, lại chết đúng hôm thành thân, khiến nàng bị xuyên không đến đây.

Bất quá ngẫm lại một chút! “Gấu” kia ý chỉ Lý Mặc Nhiên, mặc dù đáng ghét có ghê gớm một chút, căn bản là thấy không rõ diện mạo, mặt đầy râu, nhưng đáng người lại rất tốt, quan trọng nhất có vẻ là một người ngay thẳng, hẳn là sẽ không có tiềm chất biến thái, lại đối xử với nàng khá tốt, quả thật so với gã cho biến thái thì tốt hơn rất nhiều.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy kỳ thật nếu ở chỗ này cũng là một lựa chọn tốt, dù sao khi đi ra ngoài, với thân thể yếu đuối này, cho dù vô công

ban đầu có cao hơn một chút cũng khó tránh được người nhà đuổi bắt, gia đình biến thái kia hãm hại.

Nhưng chẳng lẽ nàng lại ở lại đây? Ở lại đối mặt với “gấu” kia, đối mặt với việc đồng giường cộng chằm, đối mặt với đêm động phòng hoa chúc chậm chạp chưa tới, hiện tại hấn bị thương, nàng có thể tránh đi, nhưng về sau hấn khỏi thì làm sao?

Đó mới là vấn đề à? Bạch Tiểu Mễ nhất thời cảm giác vận mệnh của chính mình đen thui, bị đóng kín không có lối thoát.

Ở lại cũng không xong, mà đi thì đi đâu? Nàng không có tiền, sống thế nào được trong xã hội này.

Trùng trùng khó khăn ở phía trước, nhất thời làm Bạch Tiểu Mễ cảm thấy khó khăn.

“Nương tử! Nương tử!” Một âm thanh vô cùng từ tính từ trong phòng vang lên.

Chỉ nghe thấy thanh âm, không nhìn thấy người, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy có thể thật sự bản thân mình có thể sẽ thích chủ nhân của thanh âm này, bởi vì dựa vào thanh âm liền cảm giác kia chủ nhân của thanh âm này có bộ dạng phi thường tốt đẹp.

Nhưng là sự thật lại là.....?

Ai! Bạch Tiểu Mễ không tiếng động thở dài một hơi, lập tức trở về thôi, hiện tại cũng không có tâm tình đi thăm dò xung quanh gì nữa, nàng muốn suy nghĩ kỹ xem có nên rời khỏi nơi này hay không à?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vấn đề

“Có chuyện gì?” Bạch Tiểu Mễ tức giận đẩy cửa tiến vào, trừng mắt nhìn mỡ nam trên giường.

“Nương tử, nàng có mệt hay không, tới nơi này ngồi đi!” Mỡ nam vỗ vỗ vị trí bên mép giường.

Bạch Tiểu Mễ không nhìn hấn, ngồi lên ghế bên cạnh bàn, hiện tại trong lòng nàng đang ngổn ngang trăm mối! Tuy rằng nàng cũng có hoài nghi với câu chuyện của Nhị đương gia vừa nói, chắc là do hấn muốn giữ nàng ở lại chỗ này nên vẽ chuyện ra, nhưng không biết vì sao? Nàng cảm giác chuyện mà hấn nói là sự thật.

Nếu là sự thật, thì kế hoạch rời đi của nàng cần phải suy tính lại.

“Nương tử, nàng đang nghĩ chuyện gì vậy?” Mỡ nam tiếp tục hỏi như muốn nhắc nàng rằng mình đang có mặt ở đây.

Ôi trời! Thật phiền! Hiện tại nàng nên làm cái gì bây giờ? Bạch Tiểu Mễ buồn bực giật tóc!

“Nương tử nàng làm cái gì vậy? Vì sao lại giật tóc của mình?” Mỡ nam đau lòng nhìn hành vi tự ngược mình của nàng, nếu không phải đang bị thương nặng, hấn sẽ chạy tới mà ôm nương tử lại.

Bạch Tiểu Mễ nghe được thanh âm thân thiết của mỡ nam, trong lòng khẽ chuyển động, ý tưởng nào đó lập tức được hình thành, ngẩng đầu nhìn hướng mỡ nam đang nằm trên giường.

Bạch Tiểu Mễ tuy rằng chưa trải qua chuyện yêu đương, nhưng cũng có thể nhìn ra được nam tử trước mắt thích mình, tuy rằng không biết hấn thích mình đến mức nào, nhưng chỉ cần hấn thích mình thì mình có thể nói điều kiện không phải sao?

“Nương tử!” Thấy nương tử đang nhìn mình, hấn lập tức tràn đầy thâm tình nhìn lại, thật là cao hứng, nương tử cuối cùng cũng chú ý tới hấn, thật sự là quá tốt.

“Lý Mặc Nhiên, người thích ta?” Bạch Tiểu Mễ nhìn mỡ nam hỏi.

“.....” Mỡ nam ngượng ngùng, đương nhiên là hấn thích nương tử, tuy rằng cảm giác này đột nhiên đến, nhưng hấn không quan tâm, chẳng những không quan tâm, còn thấy rất vui mừng.

Xem bộ dáng ngượng ngùng của mỡ nam, Bạch Tiểu Mễ không cần nghe hấn trả lời cũng đã hiểu rõ ý tứ của hấn.

Vốn loại sự tình này nếu đặt trên người mỹ nam hoặc tiểu chính thái, đó là chuyện rất lãng mạn, nhưng biểu cảm này lại đặt lên người bạn “gấu” này, cảm giác muốn bao nhiêu kỳ dị thì có bấy nhiêu kỳ dị.

“Hay là người... không thích?” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục hỏi, nàng muốn có câu trả lời chính xác nên dùng tài năng dẫn dắt của bản thân để tìm ra mục đích.

“Nương tử tốt lắm, Mặc Nhiên thích!” Mặc nam cúi đầu nói.

“Nhưng ta bây giờ lại không thích người thì làm sao đây?” Bạch Tiểu Mễ nói.

“Mặc Nhiên sẽ đối xử tốt với nương tử!” Mặc nam có chút hoảng hốt, ngẩng đầu nhìn hướng Bạch Tiểu Mễ cam đoan nói.

“Nhưng không có tình yêu thì hôn nhân sẽ không có hạnh phúc!” Bạch Tiểu Mễ nhìn bộ dáng mặc nam, vẻ mặt tiếp tục nghiêm túc, hơn nữa lời nói rất thành khẩn, trong biểu tình không có chán ghét, có chút giống người xa lạ.

“Sẽ không, Mặc Nhiên sẽ đối xử thật tốt với nương tử, nương tử nhất định sẽ hạnh phúc!” Nương tử nói như vậy là hối hận vì gả cho hắn sao? Mặc nam tựa hồ đã quên, lúc trước thời điểm đón dâu, người là bị cướp đến, căn bản không phải tự nguyện, nên cũng không phải hối hận mà nói như vậy.

Bạch Tiểu Mễ nhìn mặc nam, kỳ thật trừ bỏ bộ dáng xấu xí bên ngoài, hắn là một người tốt lại thành thực, đối với người như vậy Bạch Tiểu Mễ cảm thấy có lỗi khi lừa hắn.

Nhưng vì bản thân, nhất định không thể mềm lòng.

“Kỳ thật tình cảm có thể bồi dưỡng!” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên đi đến bên giường nhìn mặc nam nói.

Mặc nam nhìn nương tử tới gần, thụ sủng nhược kinh, lại nghe đến câu nói của nương tử, liền cảm thấy vui mừng, đã nghĩ tới việc đưa hai tay ôm lấy nương tử, nương tử đây là đang chấp nhận hắn sao? Hạnh phúc đến quá nhanh, mặc nam cảm thấy nương tử trước mắt mình chính là tiên nữ.

Hơn nữa vì hắn mà tiên nữ rơi xuống phạm trần.

Bạch Tiểu Mễ thấy cánh tay mặc nam đưa tới, lập tức lạnh tay lẹ mắt đem tay kia ấn trở về, cảm giác bị “gấu” ôm thật chẳng ra sao cả?

“Có thương tích trong người, người đừng lộn xộn!” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy thật may mắn người trước mắt đang bị thương, nếu không với tay chân yếu đuối của mình căn bản là không thể đẩy tay người ta ra được.

“Nương tử, nàng tốt quá!” Ánh mắt mặc nam chợt lóe sáng, lập tức vui mừng nhìn nương tử nhà mình, vẻ mặt hạnh phúc nhưng không nhìn thấy được vì râu quá dài.

“Ý của ta là bây giờ chúng ta chưa có cảm tình, trước tiên cần phải bồi dưỡng cảm tình, Mặc Nhiên người thấy đúng không?” Bạch Tiểu Mễ nói ra mục đích của chính mình.

“Được! Bồi dưỡng tình cảm trước!” Bồi dưỡng tình cảm thật tốt! Lấy tình huống nương tử là bị cướp về, nàng không những không chán ghét hắn, thậm chí còn nguyện ý cùng hắn bồi dưỡng tình cảm thật sự là quá tốt rồi.

“Đây là thời kỳ bồi dưỡng tình cảm, chúng ta nên tách riêng ra ngủ, người không có ý kiến gì chứ?” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục hỏi, trong lòng cảm thấy có chút khản trương.

“Cái này.....” Mặc nam do dự, thấy nương tử nhà mình là hắn đã muốn ôm, gặp nương tử nhà mình hắn liền muốn thân cận, nói với nương tử nhà mình hắn đã xúc động, hắn hận hiện tại không thể mau chóng khỏe lên, sau đó liền viên phòng. Nhưng nương tử hiện tại lại muốn phân phòng ngủ, điều này làm cho hắn có chút nghĩ không hiểu được.

“Không có cảm tình, nếu làm loại chuyện này, Tiểu Mễ sẽ không tiếp thu được!” Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy sự do dự của người nào đó, thậm chí hận cảm thấy, sau đó càng thêm kiên trì với sự quyết định của chính mình.

Bộ dáng kia hàm ý nếu Lý Mặc Nhiên không đồng ý, nàng sẽ tự sát.

Thấy Bạch Tiểu Mễ như vậy, hắn cảm thấy mình càng phải tự trọng.

“Được rồi! Nhưng nương tử không thể ngủ ở chỗ khác, nếu để Nhị đệ, Tam đệ cùng Tứ đệ biết, hậu quả thật khó gánh nổi!” Mặc nam do dự một chút, lập tức trong mắt thoáng qua một tia giảo hoạt, sau đó nghiêm cẩn khác thường thành khẩn nói.

Bạch Tiểu Mễ nhíu mày nghĩ một chút, nhìn mặc nam trên giường, hiện tại ở cùng nhưng không ngủ cùng cũng không thể không được, dù sao hắn đang bị thương không nhẹ, nếu muốn cái kia căn bản là lực bất tòng tâm, nhưng sau khi thương thế của hắn lành rồi thì lại khó nói.

“Nương tử, nàng nghĩ xem, cả trại đều biết chúng ta thành thân, nếu tách ra ngủ người khác nghĩ như thế nào, họ sẽ nghĩ nương tử không được sủng ái, sau đó mọi người sẽ nhân cơ hội này mà khi dễ nương tử!” Mặc nam nhìn nương tử nhà mình đang trầm tư, lập tức thêm nều thêm một lý do, nếu không nương tử sẽ không đồng ý ngủ ở trong phòng.

Bạch Tiểu Mễ rất muốn nói cho mặc nam, căn bản là nàng không thêm để ý đến suy nghĩ của người khác, nhưng khi nghĩ đến mọi người sẽ làm vậy thì tương lai nàng ở Hắc Phong trại này khó bề mà sống yên ổn.

Nhưng mà nàng thật sự không dám mạo hiểm a! Người kia xem tướng cao lớn khôi ngô, thời điểm lau vết máu cho hắn, cơ bắp kia phi thường lực lưỡng rắn chắc, nếu so võ công với Lão Tứ, việc người kia có thể lên làm Đại đương gia thì nhất định võ công chỉ có hơn chứ không kém, cái võ công mèo cào

của nàng không thể đối phó được!

“Nương tử yên tâm, chỉ cần nương tử không đồng ý, Mặc Nhiên nhất định sẽ không bắt buộc nương tử!” Trong mắt mỡ nam lóe lên một tia tinh quang, nhìn nương tử tiếp tục nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hiệp nghị ra lò

“Ngươi nói thật chứ?” Bạch Tiểu Mễ nhìn chằm chằm ánh mắt mỡ nam, xác định lời hắn nói có thể tin được, nhưng nhìn đến nửa ngày cũng chẳng nhìn ra được gì.

“Đương nhiên, nương tử yên tâm!” Mỡ nam tiếp tục thành khẩn nói.

“Tốt lắm! Chúng ta ký hiệp nghị được không?” Bạch Tiểu Mễ do dự một chút đứng lên tìm giấy bút trong phòng, việc này đáp ứng bằng miệng thì không có tác dụng.

“Nương tử, nàng tìm cái gì?” Lý Mặc Nhiên nhìn Bạch Tiểu Mễ ở trong phòng, mắt nhìn xung quanh, bộ dáng tựa hồ như tìm này nọ, có chút không hiểu hỏi.

“Giấy bút! Không có bút giấy viết hiệp nghị thế nào?” Bạch Tiểu Mễ không ngẩng đầu lên, tiếp tục tìm.

“Ồ trong ngăn kéo trên tầng thứ hai phía bên phải!” Nương tử thật sự muốn viết hiệp nghị sao, ánh mắt Lý Mặc Nhiên thoáng qua một tia bí hiểm, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bộ dáng thật thà.

“Tìm được rồi!” Bạch Tiểu Mễ mở ngăn kéo bên phải tầng thứ hai lấy ra giấy bút, nhưng sau khi lấy ra, Bạch Tiểu Mễ mới chán nản phát hiện ra là mình không thể dùng bút lông để viết chữ, với trình độ hiện đại của nàng chắc chỉ bằng với trình độ của trẻ nhỏ ba bốn tuổi ở đây.

“Ta đọc ngươi viết!” Bạch Tiểu Mễ mỉm cười xong rồi đi lại bên giường, có chút mãnh liệt yêu cầu nói.

Kỳ thật nàng dám kiêu ngạo như vậy vì Bạch Tiểu Mễ nhận định người trước mắt này sẽ không đối xử ác với mình, có thể nàng mới dám đối với hắn như vậy, Bạch Tiểu Mễ tuy rằng còn chưa từng ra ngoài làm công tác xã hội, nhưng vẫn nhìn hiểu được sắc ngôn quan sát (hiểu ý tứ qua cử chỉ lời nói) là thế nào, tuy rằng chỉ nhận diện được đối phương qua đôi mắt.

“Nhưng nương tử, vì phu đang bị thương làm sao có thể viết được!” Người nào đó nhìn thoáng qua tay mình, ý tứ kia rõ ràng không muốn nói nhiều.

Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, thấy thật đúng là không viết được, chân mày hơi hơi nhíu một chút, lập tức cúi đầu nhìn về phía cây bút trên tay mình.

Chẳng lẽ phải đợi hắn dưỡng thương tốt lên rồi mới viết, nhưng đến lúc đó mà hắn lại không đồng ý thì phải làm sao? Còn nữa, nếu hắn khỏe lên mà chưa kịp viết hiệp nghị, lỡ hắn ra tay với nàng thì sao? Đối với mối nguy hiểm tiềm tàng này, Bạch Tiểu Mễ không dám mạo hiểm.

Mà hiện tại Bạch Tiểu Mễ không nghĩ tới, đối với cường đạo thô phi mà nói, một tờ giấy này nọ làm sao có thể ràng buộc được?

“Quên đi, để ta tự viết vậy!” Bạch Tiểu Mễ thôi không nghĩ nữa, xoay người trở lại bên cạnh bàn, đem giấy trải ra.

Ai! Viết khó coi liền cho khó coi đi! Chỉ cần chính mình có thể hiểu là được, không phải sao? Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ liền yên tâm thoải mái hơn rất nhiều, cúi đầu bắt đầu viết hiệp nghị.

Bạch Tiểu Mễ tuy rằng tự viết có chút khó khăn nhưng nhìn tư thế viết chữ của nàng lại rất đẹp.

Lý Mặc Nhiên nhìn nương tử nhà mình có thể tự tay viết hiệp nghị, đầu tiên là sùng sốt một chút, sau lập tức biến thành cao hứng.

Nương tử vừa mới bảo hắn viết, vốn nghĩ rằng nương tử không biết chữ, dù sao ở đây việc nữ tử không biết chữ cũng là chuyện bình thường, hiện tại nhìn thấy nương tử viết chữ, Lý Mặc Nhiên lại càng thêm yêu thích.

Không hổ là nương tử của Lý Mặc Nhiên hắn, chẳng những đọc được chữ, lại còn biết viết hiệp nghị, thật sự rất rất giỏi.

Bởi vì nội dung không nhiều lắm, cho nên Bạch Tiểu Mễ sau một lúc là đã viết xong, viết xong lại còn nhìn đi nhìn lại mấy lần, lúc này mới đưa tới cho Lý Mặc Nhiên xem.

Lý Mặc Nhiên vốn đang kiêu ngạo khi nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ viết chữ, nhưng đến khi thấy chữ tựa như gà bới trên giấy, mặt trực tiếp liền cứng lại, hắn

cứ nghĩ mình sẽ được thấy những chữ xinh đẹp trang nhã, nhưng hiện tại hấn thấy cái gì? Hơn nữa hấn căn bản không biết những chữ này!

“Người không biết chữ? Hừ!” Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên sững sờ nhìn chữ mình, mặt hơi hơi đỏ lên, kỳ thật nàng cũng biết chữ mình nhìn chẳng ra hình dáng gì, nhưng sao hấn lại có cái biểu hiện giật mình như thế?

“Ta biết, nhưng nương tử, có vài chữ ta không nhận ra!” Đương nhiên là Lý Mặc Nhiên biết chữ nhưng hấn chưa từng thấy mấy chữ mà nương tử viết này, hơn nữa cũng không phải do vì viết quá khó coi mà không đọc được.

“Phải không? Vậy để ta đọc cho người nghe nhé!” Bạch Tiểu Mễ không để ý trực tiếp ngồi lên giường, sau đó đọc từng chữ một cho Lý Mặc Nhiên nghe.

“Hiệp ước hôn nhân! Phu Lý Mặc Nhiên nếu không có sự cho phép của thê Bạch Tiểu Mễ thì không được có hành động tiếp xúc thân mật!” Nội dung hiệp nghị rất đơn giản, chỉ một câu như vậy thôi, phía dưới câu đó được chia làm hai bên để cả hai kí tên lên, Bạch Tiểu Mễ đã ký tên chính mình, vị trí còn lại là của Lý Mặc Nhiên.

Nghe hiệp nghị ngắn gọn như vậy, Lý Mặc Nhiên cảm thấy buồn bực, nói hấn không chạm vào nương tử, điều này làm sao có thể? Chuyện này đúng khiến hấn phải chịu khổ hình, tuy rằng hấn cũng muốn chuyện gì cũng nghe theo nương tử, nhưng việc này lại liên quan đến “tính phúc” của bản thân, làm sao hấn có thể đồng ý, nhưng hấn lại không thể trực tiếp phản bác việc này, hấn nên làm cái gì bây giờ đây?

Hiệp nghị là phải ký, nếu không nương tử sẽ tức giận, hơn nữa vừa rồi hấn cũng đã đồng ý, nếu bây giờ từ chối, có lẽ nương tử từ nay về sau sẽ không tin tưởng hấn nữa! Lý Mặc Nhiên trong mắt một tia thoáng qua, sau đó nhìn về phía nương tử.

“Nương tử, tựa hồ có chút không ổn!” Lý Mặc Nhiên nhìn Bạch Tiểu Mễ thản nhiên nói.

“Chẳng lẽ người muốn đổi ý?” Bạch Tiểu Mễ mắt hững, chỉ biết nam nhân không phải là thứ tốt gì, vừa đáp ứng liền đổi ý, hừ!

“Nương tử, nàng hiểu lầm vì phu rồi, vì phu đương nhiên không đổi ý, nương tử phải tin tưởng người ta! Toàn Hắc Phong trại này không ai là không biết nàng là áp trại phu nhân của ta, nếu mọi người thấy hai chúng ta như hai người xa lạ, Đại đương gia như ta đây biết giải thích thế nào!” Bạch Tiểu Mễ nghe xong liền rơi vào suy nghĩ của chính mình, trong mắt người nào đó lóe ra một tia giao hoạt rồi rất nhanh biến mất, khôi phục bình thường, về mặt thành khẩn nhìn người trước mắt.

“Nếu không như vậy, trước mặt người ngoài chúng ta sắm vai vợ chồng ân ái, dù sao uy nghi Đại đương gia của ta cũng không thể để mất! Lại nói chuyện này cũng tương đối tốt với nương tử phải không? Nhưng mà nương tử, đừng để vì phu chờ lâu quá có được không? Dù sao chúng ta cũng đã thành thân rồi mà!” Lý Mặc Nhiên về mặt thành khẩn nhìn Bạch Tiểu Mễ, cuối cùng lại buông ra một câu như vậy, kỳ thật câu cuối cùng kia là Lý Mặc Nhiên cố ý nói, để dành cho hành động tương lai của chính mình.

“Này.....” Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên, suy nghĩ lời nói của hấn, kỳ thật lời hấn nói không sai, hơn nữa chuyện này tựa hồ tương đối tốt, huống chi nơi này vốn là địa bàn của người ta, nàng không thể vượt quá phận, xem ra về sau trước mặt người khác sẽ phải đối tốt với người này mới được, nếu không Nhị đương gia, Tam đương gia cùng Tứ đương gia cũng sẽ không buông tha nàng.

“Cũng tốt, cứ làm như vậy đi!” Bạch Tiểu Mễ vì chính mình thêm vào một câu trong hiệp ước: “Trước mặt người ngoài vợ chồng có thể ân ái!” Sau đó đưa cho Lý Mặc Nhiên.

Lý Mặc Nhiên nhìn hiệp nghị, nụ cười đầy “vô lực” và “khó khăn”, kí tên lên tờ hiệp nghị kia.

Bạch Tiểu Mễ vừa thấy, nhất thời cảm giác thế giới thật không công bằng, rõ ràng người này xấu như con “gấu”, nhưng chữ lại có thể viết đẹp được như thế, tựa rồng bay rất có khí phách.

Cho dù Bạch Tiểu Mễ không hiểu lắm về thư pháp, nhưng nàng cũng biết chữ của Lý Mặc Nhiên thật sự quá tốt, mặc dù chỉ nhìn qua cái tên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Nói chuyện với nhau

Đây chính là câu nói nhìn người không thể nhìn về ngoài! Bạch Tiểu Mễ có chút kinh ngạc nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, bây giờ nhìn lại cũng không phải không có chỗ tốt, chữ viết tốt, càng quan trọng hơn là hiện tại vô cùng thích nàng.

“Nương tử!” Mỗ nam bỗng nhiên thẹn thùng, nương tử cứ nhìn người ta như vậy làm người ta ngượng ngùng.

Bạch Tiểu Mễ thấy mình thất thố thì vội vàng khôi phục lại, đem thỏi khô nét mực ký tên trên hiệp nghị, sau đó gấp tờ giấy lại rồi cất kỹ.

Chính sự xong xuôi, Bạch Tiểu Mễ nhất thời không có việc gì làm, ngồi trên giường cạnh mỗ nam quan sát người ta, cả người mỗ nam, đôi mắt và dáng

đáp đều không tẻ.

“Lý Mặc Nhiên, người làm thế nào lên được Đại đường gia của Hắc Phong trại?” Bạch Tiểu Mễ hỏi.

“Lúc trước cũng do tình huống ngẫu nhiên mà ta bị bắt đến nơi này, sau đó nhìn thấy nơi này sơn tặc rất cường bạo, cho nên cùng Nhị đệ, Tam đệ, Tứ đệ cùng nhau giết chết Đại đường gia ở đây, quả thật lúc đó chúng ta không có nơi nào để đi, vậy nên quyết định ở lại!” Lý Mặc Nhiên nói rất đơn giản, cũng không nói kỹ càng lý do vì sao mình bị bắt, vì sao lại có bản lĩnh giết Đại đường gia, càng không nói mình giết Đại đường gia nơi này như thế nào.

“Các người đều là huynh đệ ruột thịt sao?” Nhìn tổng thể thì bộ dáng Nhị đường gia, Tam đường gia cùng Tứ đường gia là không giống nhau, Tam đường gia cùng Tứ đường gia vừa thấy đã biết ngay là nữ thiếu niên, qua hai ba năm nữa sẽ khó lường, là nữ nam tử mê đảo ngàn vạn thiếu nữ, mà diện mạo Nhị đường gia tựa hồ giống một ông già bình thường hơn, lại càng không nói đến người trước mắt, cũng chính là trọng phụ của mình, lớn lên đơn giản chính là không nổi bật.

Nói là huynh đệ cũng không có người nào tin tưởng.

“Đương nhiên không phải, bốn người anh em chúng ta kết bái huynh đệ, không có quan hệ nhưng so với huynh đệ ruột thịt còn thân hơn.” Kỳ thật có thể nói Tam đệ và Tứ đệ là do hấn và Nhị đệ nuôi lớn.

“A! Ta đã nói rồi! Nhìn huynh đệ các người tuyệt đối không giống nhau!” Bạch Tiểu Mễ thần nhiên, nhưng không có ý tứ hạ thấp Lý Mặc Nhiên.

“Ừ! Không giống!” Lý Mặc Nhiên gật đầu.

“Vậy nương tử thì sao?” Lý Mặc Nhiên là rất muốn biết thêm về gia đình nương tử, cho nên hiện giờ không khí đang tốt, đương nhiên hấn cũng muốn hỏi.

“Ta... ta cái gì?” Bạch Tiểu Mễ bỗng chốc không rõ ràng lắm ý tứ của Lý Mặc Nhiên.

“Nương tử, nàng là người ở đâu? Trong nhà còn những ai?” Lý Mặc Nhiên hỏi, Nhị đệ chưa từng nói qua với hấn về sự tình của nương tử, hấn chỉ biết nàng bị cướp về, bị ép buộc gả cho hấn, những cái khác hấn đều không biết.

“Người nhà!” Bạch Tiểu Mễ bị câu hỏi này làm ngây ngẩn cả người, nàng nhớ tới người cha si mê ngành nông nghiệp của mình, nhớ tới sức sống của mẹ có thể bắn ra bốn phía, trong mắt thoáng qua một tia buồn đau, không biết khi phát hiện ra con gái của hai người biến mất liệu họ có khổ sở hay không?

“Nương tử, nàng làm sao vậy?” Chẳng lẽ là nương tử muốn về nhà, nhưng hấn không muốn nương tử quay trở về thì làm sao? Về sau hấn nhất định sẽ đối xử tốt với nàng.

“Không có gì! Chính là vì nhà không giống nhà cho nên người nhà căn bản là không có!” Bạch Tiểu Mễ phục hồi lại tinh thần, thấy trong mắt Lý Mặc Nhiên đầy lo lắng, hồi tưởng lại chuyện Nhị đường gia vừa nói cho nàng, đành trả lời như vậy.

“Nhị đường gia chưa nói với người sao? Kỳ thật ta đang bị ép trên đường đi thành thân thì bị các người cướp về!” Đối với sự tình của nguyên chủ, Bạch Tiểu Mễ không có gì phải giấu giếm, chỉ có điều Bạch Tiểu Mễ thật không ngờ, Nhị đường gia thế nhưng lại không nói với hấn.

“A! Nương tử bị ép phải thành thân!” Về mặt vốn hiền hậu của Lý Mặc Nhiên nhất thời thay đổi đột ngột, đáy mắt lóe lên một tia sát khí, đương nhiên sát khí này chỉ lóe qua mà thôi, thời điểm Bạch Tiểu Mễ nhìn sang chỉ nhìn thấy vẻ mặt khờ khạo của Lý Mặc Nhiên.

“Ta không phải đã bị người cướp về làm áp trại phu nhân sao?” Bỗng nhiên Bạch Tiểu Mễ cảm thấy, kỳ thật người trước mắt rất thành thật, đối xử với nàng cũng rất tốt.

“Đúng rồi!” Lý Mặc Nhiên lần đầu tiên cảm giác mình có huynh đệ tốt nhường vậy, nếu không, làm sao có thể cướp về cho hấn một nương tử xinh đẹp thế này?

“Quả thật cũng không tẻ, người có biết lúc trước ta bị ép gả cho loại người như thế nào không?” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cảm giác có thể cùng chung sống được với người trước mắt, có lẽ ở lại đây một thời gian cũng không tồi.

“Ừm, ta không biết!” Người nào lớn mật như thế, dám cùng hấn tranh nữ nhân, không muốn sống nữa sao?

“Là đại địa chủ Trương gia thôn Trương viên ngoại!” Bạch Tiểu Mễ nói.

“.....” Trương viên ngoại, không biết! Đó là ai? Mặc kệ là ai, chỉ cần dám cướp nữ nhân của hấn, hấn sẽ tìm cơ hội dạy dỗ kẻ đó mới được, chỉ có điều mỡ nam tựa hồ đã quên, không phải người ta cướp nữ nhân của hấn, mà là hấn đoạt nữ nhân của người ta.

Nhưng hiện tại đối với người tràn đầy ghen tuông mà nói thì đâu có thời gian để suy xét.

“Chính là Trương viên ngoại kia đã sáu mươi tuổi rồi, cưới một đồng lớn tiểu thiếp, lại nghe nói cha con biến thái nhà đó dùng chung vợ đấy!” Bạch Tiểu Mễ về mặt ghét bỏ nói.

“Cái gì? Thế nhưng còn có người như vậy? Thật sự rất đáng giận, nương tử nàng yên tâm, chờ thương thế vi phu tốt hơn, vi phu sẽ đi xả giận cho nàng!” Lý Mặc Nhiên về mặt tức giận nói.

Bạch Tiểu Mễ mỉm cười nhìn bộ dáng thành thật kia của Lý Mặc Nhiên, trông hần đường như đang nói suông, nhưng trong lòng Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên có chút ảm áp.

“Ừ! Được! Ta sẽ nhớ lời Lý Mặc Nhiên người nói hôm nay!” Bạch Tiểu Mễ cũng không già mồm cãi láo, gật đầu nói. Ở nơi này nàng chỉ là một người ngoài, gia đình của mình không thể quay về, một mình không có gì, có người giúp đương nhiên là chuyện tốt.

Này coi như là báo thù thay nguyên chủ vậy! Dù sao cũng do việc này mà nguyên chủ biến mất! Chuyện này qua đi, nàng chân chính sẽ là chính mình.

Về phần gia đình nguyên chủ, Bạch Tiểu Mễ nghĩ không cần quan tâm tới.

“Được! Lý Mặc Nhiên ta đã nói là giữ lời!” Mỗ nam cam đoan nói.

Nhìn thấy trong mắt Lý Mặc Nhiên xuất hiện chút mệt mỏi, Bạch Tiểu Mễ mới nghĩ người ta đang bị trọng thương, uống thuốc xong vẫn chưa được nghỉ ngơi.

“Lý Mặc Nhiên người nghỉ ngơi trước đi!” Bạch Tiểu Mễ đỡ hần nằm xuống, muốn để hần nghỉ ngơi.

“Nương tử sẽ trông coi vì phu sao?” Lý Mặc Nhiên nằm xuống, có chút không muốn nhìn Bạch Tiểu Mễ hỏi.

Người không phải là trẻ con, ta trông người làm cái gì? Bạch Tiểu Mễ oán thầm, nhưng khi nhìn đến ánh mắt ủy khuất kia của mỗ nam, lời nói đến bên miệng cũng không thốt ra được.

“Không có việc gì, người ngủ, ta ở trong này coi chừng!” Bạch Tiểu Mễ nói.

“Nương tử ngồi cũng mệt mỏi, nếu không cũng lên giường nằm đi! Nương tử yên tâm hiện tại vì phu đang bị trọng thương, cái gì cũng không làm được mà!” Lý Mặc Nhiên thành khẩn đề nghị, trong lòng còn lo lắng Bạch Tiểu Mễ sẽ không đáp ứng, thậm chí đem cả chuyện bị thương ra tranh thủ sự đồng tình.

Cuối cùng Bạch Tiểu Mễ cũng không biết nghĩ gì, thế nhưng lại thật sự nghe theo lời mỗ nam nói, cũng lên giường nằm, chẳng bao lâu đã đi vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Nhị đương gia

Thoáng một cái, thời gian đã trôi qua ba ngày.

Từ sau ngày kí kết hiệp nghị, Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Mặc Nhiên chung sống khá hài hòa.

Mà trải qua ba ngày dưỡng thương, Lý Mặc Nhiên đã tốt hơn rất nhiều, tuy rằng chưa thể hoàn toàn tự lo liệu, nhưng đã có thể tự ăn cơm được.

Bạch Tiểu Mễ từ ngày đó, ngẫu nhiên có thể đi lại bên ngoài, tuy rằng thỉnh thoảng bị Lão Tam, Lão Tứ gây khó khăn, nhưng đối phó với thiếu niên mười mấy tuổi, Bạch Tiểu Mễ đương nhiên không sợ, huống chi hiện tại nàng còn có núi dựa.

Bạch Tiểu Mễ thích ý đi lại bên trong Hắc Phong trại, hôm nay tính toán đi phía tây Hắc Phong trại, nhưng đang đi, liền phát hiện một ánh mắt sắc bén đang nhìn mình, Bạch Tiểu Mễ quay lại tìm đến khi thấy rõ người kia đang nhìn mình, sắc mặt nàng hơi hơi thay đổi một chút, nhưng rất nhanh khôi phục, nàng xoay người rời đi, đối với người này Bạch Tiểu Mễ không có cảm tình gì tốt cả.

“Thế nào, chột dạ sao?” Thanh âm đậm mạc xa cách hướng Bạch Tiểu Mễ nhàn nhạt vang lên, không phát hiện ra hi giận từ chủ nhân của thanh âm này.

Không nghe thấy, không nghe thấy! Bạch Tiểu Mễ bước thật nhanh tính rời khỏi nơi này, nhưng thực hiện nhiên người nào đó không có ý tứ buông tha cho nàng, chỉ trong chớp mắt một thân ảnh màu trắng xuất hiện trước mắt, chắn trước mặt nàng.

“Xem ra ta đã quá coi nhẹ người, người thế nhưng lại có thể khiến cho Đại ca cho phép người tự do đi lại trong Hắc Phong trại!” Thanh âm người tới vẫn lạnh lùng xa cách như cũ, nhưng Bạch Tiểu Mễ cũng có thể nghe ra ý tứ hàm xúc trào phúng trong đó.

Trong lòng tuy rằng không được thoải mái, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn không lên tiếng, nàng đã nhận ra Nhị đương gia này rất không hài lòng với nàng, mặc kệ nàng nói cái gì, nàng cũng không có cách nào thay đổi ý nghĩ của hần, như vậy nàng cũng không thể dùng cuồng nhiệt mong muốn thay đổi của mình để áp vào cái mộng lạnh kia.

“Thế nào? Không phản đối, hừ! Nữ nhân đúng là không phải người tốt gì, chỉ cậy mình có vài phần tư sắc đã muốn làm gì thì làm!” Tiếp tục giễu cợt, ánh mắt chán ghét nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Hình như người này từng bị nữ nhân làm tổn thương hay sao? Thoạt nhìn lại có vẻ phản cảm với nữ nhân vậy? Xem ra về sau phải cách xa hắn ta mới được.

Bạch Tiểu Mễ không nghĩ để ý đến người này nữa, vòng qua hắn rồi đi.

Lần này thanh niên kia cũng không có ngăn nằng, nhìn bóng lưng nàng rời đi, trên mặt thoáng qua một tia âm trầm.

Kỳ thật hắn không hiểu được, Đại ca nhà mình sao lại có thể thích nữ tử này, nàng ta đẹp, trước kia Đại ca không phải chưa từng thấy qua người so với nàng ta đẹp hơn, thậm chí còn không thiếu, nhưng chưa từng thấy Đại ca biểu hiện như thế này.

“Nhị ca, huynh đã trở lại!” Lão Tam hẳn phụng mệnh Lão Đại đi tìm Đại tẩu, không nghĩ tới Đại tẩu không tìm được, lại phát hiện Nhị ca.

“Ừ! Ba ngày này trong sơn trại không có việc gì đi!” Nhị đương gia nhìn về phía huynh đệ nhà mình, biểu cảm vốn đậm mạc xa cách nay đã trở nên hòa nhã.

“Vâng! Đương nhiên tốt, có ta cùng Tứ đệ ở đây, trong sơn trại còn có thể xảy ra chuyện gì! Huống chi hiện tại Đại ca cũng tốt hơn rồi!” Lão Tam hào hứng đi đến bên người Nhị ca, cao hứng khoe thành tích.

“Được! Tốt lắm! Đệ đến đây làm gì?” Nhị ca xoay người nhìn hướng Bạch Tiểu Mễ vừa mới rời đi, đương nhiên không cần hiểu lắm là hắn đi tìm Bạch Tiểu Mễ, hẳn đây là muốn đi xem Đại ca nhà mình.

“Đại tẩu vừa ra ngoài, Đại ca bảo ta đi tìm nàng!” Thời điểm Lão Tam nhắc tới Bạch Tiểu Mễ, thái độ tuy rằng không thân mật, nhưng nhìn qua so với ba ngày trước đã tốt hơn rất nhiều.

Nhị đương gia đương nhiên hiểu biết huynh đệ nhà mình, tuy rằng ngữ khí kia vẫn không tốt lắm, nhưng coi như đã tiếp nhận thiếu nữ kia rồi, cảm nhận được sự biến hóa này, may Nhị đương gia hơi hơi nhíu một chút.

Hắn thế nào cũng không nghĩ đến, mới đi ra ngoài hai ba ngày, nữ nhân kia lại khiến Lão Tam vốn khó chơi này thay đổi thái độ, nếu quả thật nàng không phải là bị cướp về, hẳn sẽ nghi ngờ thân của phận nàng.

Dù sao sự tình cướp người này là do lòng tham tạm thời, chẳng lẽ lão hòa thượng kia cũng có vấn đề, xem ra phải tìm người đi thăm dò lão hòa thượng kia một chút, hẳn không thể để nhân tố bất an trong sơn trại được.

Bọn họ thật vất vả mới có cuộc sống yên ổn, hắn không nghĩ vì sơ xuất trong kế hoạch của bản thân mà bị phá hỏng.

“Nhị ca, sơn trại có một đoạn thời gian chưa xuống núi, huynh xem?” Lão Tam cười nhìn Nhị ca nhà mình, thật lâu không có xuống núi đánh cướp, hẳn cảm thấy ngứa ngứa chân tay rồi.

“Qua hai ngày nữa đi! Theo tin tức thông báo nếu không sai, đến lúc đó Nhị ca cùng đệ đi!” Nhị đương gia nhẹ nhàng băng quơ nói.

Kỳ thật lấy điều kiện hiện tại của Hắc Phong trại, hoàn toàn không cần đánh cướp vẫn sống được, nhưng không đánh cướp thì sao gọi là thổ phỉ được? Nhị đương gia thân nhiên nhìn toàn Hắc Phong trại, nơi này là gia đình của bọn họ!

“Được! Ha ha!” Lão Tam thật cao hứng, sau khi cướp Đại tẩu về đã sáu ngày không được xuống núi, hắn thật sự rất muốn xuống núi.

Thời điểm hai người một đường đi đến phòng Đại đương gia, Bạch Tiểu Mễ đã ở trong phòng.

Cửa phòng mở ra, đập vào mắt là cảnh một thiếu nữ đem nam tử nằm ở trên giường nâng dậy tựa vào bên giường, nam tử tràn đầy ôn nhu nhìn thiếu nữ, mà thiếu nữ không có thái độ bất đắc dĩ nào, ý cười thản nhiên trên mặt.

Một màn ấm áp này khiến Nhị đương gia hơi sùng sốt một chút, Tam đương gia bởi không phải lần đầu tiên nhìn thấy, không có phản ứng gì, ngược lại cảm thấy đây là chuyện bình thường phải làm, dù sao ở trong lòng Tam đương gia, Đại ca nhà mình chính là tốt nhất, không có người nữ tử nào lại không thích, tân Đại tẩu thích cũng là chuyện bình thường.

“Nuơng tử, nàng vừa mới đi nơi nào? Vì phu nằm một mình rất buồn?” Mỗ nam ủy khuất nhìn thiếu nữ nói.

“Ta có thể đi nơi nào, ta vừa đi ra ngoài một lát liền quay về rồi không phải sao? Nếu nguoi buồn, buổi chiều ta đưa nguoi đi ra ngoài xem xung quanh một chút!” Buổi chiều hôm nay, cái xe lăn mà nàng chỉ cách đó người ta mới làm xong, như vậy muốn đi ra ngoài không phải không được.

Ở chung vài ngày, Bạch Tiểu Mễ cảm giác người kia nói chuyện rất tốt, thời điểm ngủ vô cùng đáng hoàng, một chút cũng không có hành vi vượt quá, điều này làm cho cảm tình của Bạch Tiểu Mễ đối với hắn tăng lên vài phần, đương nhiên tình cảm này không hề có tình yêu nam nữ bên trong.

“Đi ra ngoài, nhưng mà.....” Tuy rằng tay hắn có thể động, nhưng thân thể vẫn còn suy yếu, nếu vận động mạnh thì sợ miệng vết thương lại vỡ ra, như vậy vết thương của hắn càng chậm lành.

“Không có việc gì, Tiểu Mễ sẽ có biện pháp để đưa nguoi đi ra ngoài, không làm ảnh hưởng đến miệng vết thương của nguoi!” Bạch Tiểu Mễ cười thản bí nói.

“Được!” Nhìn bộ dáng nương tử thần bí như vậy, người luôn không có hứng thú với sự tình xung quanh như Lý Mặc Nhiên cũng nổi lên sự hứng thú.

“Đại ca, Đại tẩu, đồ đã làm xong rồi!” Người chưa tới, âm thanh đã tới trước.

Lý Mặc Nhiên nhìn về hướng cửa phòng.

“Nhị ca, huynh đã trở lại!” câu nói kia vừa mới hạ xuống, âm thanh vui mừng khác lại vang lên.

“Đây là cái gì?” Xem thấy đồ vật hình thù kỳ quái, Nhị đương gia hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Xe lăn hiện thế

“Cái này! Đây là xe lăn, Đại ca ngồi trên xe này là có thể đi ra ngoài rồi!” Tứ đương gia vui vẻ vỗ vỗ đồ dưới tay mình, cái này do hắn cùng với thợ mộc có tay nghề làm ra, sau khi làm xong chính hắn còn ngồi trên đó đi thử, thực chắc chắn, đại ca ngồi lên trên nhất định không có vấn đề, vật này có tác dụng lớn thật.

“Xe lăn?” Nhị đương gia cùng Tam đương gia có chút nghi hoặc hỏi.

Chẳng lẽ người này, hai ngày nay không thấy bóng dáng là vì đi làm cái này sao? Lúc này Tam đương gia mới nhớ tới mấy ngày nay trên sân huấn luyện không thấy thân ảnh của Tứ đệ, nguyên lai là vì cái này, nhưng vật để làm gì? Trông hình dáng thật kỳ quái, Tam đương gia có chút nghi hoặc nghĩ.

“Ừ! Đại tẩu phát minh đó, rất hữu ích, chờ một chút nữa các huynh sẽ biết!” Tứ đương gia đẩy xe lăn tiến vào trong phòng.

Bạch Tiểu Mễ nhìn ba người đi vào, ánh mắt đảo qua ba người, cuối cùng dừng ở trên người Nhị đương gia, chỉ là nhìn thoáng qua rồi đưa mắt nhìn nhặt rồi đi.

“Đại tẩu, xe lăn đã làm xong rồi!” Lão Tứ dù sao tuổi còn nhỏ, tuy rằng lúc trước nói chuyện với Tiểu Mễ có phần chán ghét, nhưng trải qua hai ngày nay, hắn phát hiện Bạch Tiểu Mễ đối với Đại ca nhà mình thật sự không tệ, huống chi lại nói lúc trước Bạch Tiểu Mễ thật đúng là cứu mệnh Đại ca, tuy rằng phương thức cứu người làm cho người ta sôi máu, nhưng cũng không thể phủ nhận chuyện này là thực.

Cho nên sau khi Đại ca thừa nhận nàng, hắn rồi rầm hai ngày, thời điểm Đại tẩu tìm hắn để nói làm cái này, lại biết đây là vì Đại ca, hắn xem như miễn cưỡng nhận nàng.

“Nhanh như vậy!” Vốn tưởng đến xế chiều mới có, không nghĩ mới buổi sáng đã làm xong. Do nàng ngạc nhiên khi nhìn thấy Nhị đương gia. Tam đương gia cùng đi vào nên không chú ý, giờ nghe Tứ đương gia nói như vậy, Bạch Tiểu Mễ cúi đầu nhìn về phía Tứ đương gia, đúng là mẫu xe lăn mà nàng muốn.

“Ôi, đệ làm thật tốt!” Bạch Tiểu Mễ vừa thấy, lập tức chạy vội qua, sau đó chính mình còn ngồi trên đi thử, cảm giác thấy cũng không tệ, so với tưởng tượng của mình thì còn tốt hơn nhiều.

Bạch Tiểu Mễ kích động nhìn về phía Tứ đương gia, không nghĩ tới người này lại có tài như vậy.

“Chỉ là chút lòng thành, ha ha a!” Tứ đương gia cười có chút ngượng ngùng, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của thiếu nữ trước mắt có phần ngại ngùng cúi đầu.

Mỗ nam thấy Tứ đệ nhìn nương tử nhà mình bộ dáng thẹn thùng, tâm có chút hoảng hốt.

“Tứ đệ, đây là cái gì?” Mỗ nam lạnh nhạt nói sang chuyện khác, nếu hiện tại không phải đang ngồi ở trên giường, hắn rất muốn đứng trước mặt nương tử tuyên cáo chủ quyền của mình.

“Đại ca, có cái này, bây giờ huynh có thể tự mình đi ra bên ngoài!” Nghe được câu hỏi của Đại ca, Tứ đương gia bị đòi đi lực chú ý lập tức trả lời.

“Đây là xe lăn, ta thấy chàng mỗi ngày nằm trên giường, như vậy đối với thân thể không tốt, cho nên ta nhờ Tứ đệ làm chiếc xe này, về sau ta là có thể cùng chàng đi ra bên ngoài phơi nắng.” Bạch Tiểu Mễ đẩy xe lăn đến bên cạnh giường, sau đó ý bảo Tứ đương gia cùng mình đỡ người lên xe lăn.

Mỗ nam một bộ dáng suy yếu, cơ hồ đem toàn bộ sức nặng thân thể đè lên dáng người nhỏ xinh của Bạch Tiểu Mễ, Bạch Tiểu Mễ thiếu chút nữa bị ép xuống, người này tuyệt đối đang cố ý.

Bạch Tiểu Mễ vừa định đẩy người ra, nhưng mỗ nam nói một câu khiến tay Bạch Tiểu Mễ vừa định nâng lên liền hạ xuống dưới.

“Hiệp nghị!” Mỗ nam dường như đoán trước được động tác tiếp theo của Bạch Tiểu Mễ, tới gần bên Bạch Tiểu Mễ, nhẹ giọng nói bên tai nàng.

Hơi thở ấm áp trực tiếp phun trên lỗ tai trắng nõn của Bạch Tiểu Mễ, làm cho Bạch Tiểu Mễ cảm giác lỗ tai mình ngứa ngứa, một chút tê tê, vô cùng kỳ quái.

Bạch Tiểu Mễ có chút mất hứng, trừng mắt với mỗ nam lưu manh chiếm tiện nghi của nàng.

Xe lăn ngay bên cạnh, cho nên rất nhanh Lý Mặc Nhiên đã được giúp ngồi trên xe lăn, tuy rằng cá nhân hắn rất muốn tiếp tục dựa vào người nương tử nhà mình, thân thể ôn nhu kia, thơm thơm, cảm giác mềm mại dựa vào thật vô cùng thoải mái.

Tuy rằng vạn phần không muốn, nhưng mỗ nam thông minh không dám thừa một tác tiến một tấc, nếu chọc giận nương tử, như thế sẽ không được hưởng quyền lợi tốt, suy nghĩ vì lợi ích đáng kể sau này của chính mình, mỗ nam đành đành hoàng ngồi trên xe lăn.

“Nương tử, chúng ta đi ra ngoài đi!” Mỗ nam chớp mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Lỗ tai Bạch Tiểu Mễ có chút ửng đỏ, trợn mắt nhìn lại, lấy vẻ ngoài này của lão Đại nhà người, thật không thích hợp để làm ra vẻ mặt đáng yêu như vậy?

Tuy rằng trong lòng Bạch Tiểu Mễ vạn phần không muốn, nhưng trước mặt ba người đang nhìn nàng chăm chăm kia, cũng không tiện nói gì, nghe lời đi đến sau xe lăn đem người đẩy ra ngoài.

“Nhị đệ, đệ đã trở lại!” Đại đương gia vĩ đại của chúng ta tựa hồ bây giờ mới phát hiện ra người nào đó đã biến mất ba ngày vừa trở lại, nhìn Nhị đương gia nói.

“Dạ!” Nhị đương gia thần nhiên lên tiếng.

“Sự tình có thuận lợi không?” Đại đương gia thần nhiên hỏi.

“Vâng! Tốt lắm!” Nhị đương gia gật đầu, kỳ thật hắn có một số việc muốn nói cùng Đại ca, Nhị đương gia liếc mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ một cái, suy tính chưa nói nên nói ở đây.

“Đã trở lại là tốt rồi, Đệ nghỉ ngơi mấy ngày đi!” Đại đương gia gật đầu.

Giờ phút này người hắn đã được đẩy ra bên ngoài, ánh mặt trời mùa xuân thực tươi đẹp, ban ngày cũng chậm chậm biến hóa, sáng sớm cùng lúc vào đêm đã có chút lạnh, nhưng mặt trời mùa này, đặc biệt ấm áp.

Mùa của vạn vật phục hồi, mùi không khí trong lành, Lý Mặc Nhiên chưa từng cảm thấy tâm của mình bỗng nhiên lại bình an như thế.

“Đại ca, thế nào, ngồi cái này có chỗ nào khó chịu không?” Tứ đương gia thấy Bạch Tiểu Mễ đang đứng ở trong viện, liền tiến lên hỏi.

“Tốt lắm, Lão Tứ làm rất tốt!” Nói là nói như vậy, nhưng ánh mắt mỗ nam lại nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, giờ phút này Bạch Tiểu Mễ đã ngồi trên ghế trong viện.

Mấy người khác cũng đều đã ngồi xuống.

“Vẫn là Đại tẩu thông minh, nếu không, cũng không nghĩ ra được vật này!” Lão Tứ lại nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, cảm giác Đại tẩu nhà mình thật tài giỏi.

“Đâu có, đâu có, chính là cảm thấy chàng suốt ngày nằm ở trên giường sẽ rất buồn cho nên tìm cách đưa chàng ra ngoài mà thôi!” Bạch Tiểu Mễ cười có chút chột dạ, dù sao cái này cũng không phải do nàng phát minh, nàng chỉ sao chép thôi mà.

“Nương tử, nàng đối với vi phu thật tốt!” Mỗ nam dùng ánh mắt sáng ngời nhìn thiếu nữ.

“Ha ha a! Đương nhiên, chàng là phu quân của Tiểu Mễ ta! Ta không tốt với phu quân thì tốt với ai?” Bạch Tiểu Mễ cười gượng hai tiếng, trong lòng mặc niệm cái hiệp nghị chết tiệt kia, lần sau phải nhất định phải sửa lại mới được.

Những người khác kinh sợ với màn đối thoại vừa rồi của hai người, hết nhìn người này rồi lại nhìn người kia, có chút không tin được đây là Đại ca nhà mình, Đại ca thế mà cũng nói những lời này, quả thực là quá mức kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Lý Mặc Nhiên không an phận

Edit: Van san

Beta: Lyan

Nhìn đĩa điểm tâm trước mặt mình, lại nhìn về phía ngón tay thon dài đang cầm điểm tâm, tuy rằng không được trắng trẻo, nhưng cũng không đen lắm, coi như đáng đáp tay không tệ, theo tay hướng lên trên về phía chủ nhân của nó-Lý Mặc Nhiên. Nhất thời mọi người đều bị kinh sợ vì hành động thân mật kia của hắn, không chỉ có Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc, đương nhiên còn có cả ba người khác đang ngồi ở đây.

Đang lúc nàng ngẩn ra, thời khắc chuẩn bị ngồi xuống, Lý Mặc Nhiên vội vàng nhân cơ hội cầm tay nhỏ bé mềm mại của Bạch Tiểu Mễ, giúp nàng cùng ngồi xuống.

“Nương tử, đây là điểm tâm nàng thích ăn, nhanh ăn đi!” Lý Mặc Nhiên tựa hồ không nhìn đến sự ngạc nhiên của mọi người, lạnh nhạt mở miệng nói chuyện, tay vẫn không buông ra, còn nheo nheo lòng bàn tay mềm yếu một cái, tay nương tử thật mềm thật trơn!

Không phản ứng kịp, Bạch Tiểu Mễ rất muốn trực tiếp vung cái tay không an phận của Lý Mặc Nhiên ra, nhưng khi nhìn tới ba người ngồi chung quanh, chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ qua ý tưởng này, nhưng để nàng ăn đồ hắn đưa tới, Bạch Tiểu Mễ thật sự cảm thấy muốn phản kỳ quái.

“Chàng đang bị thương, để ta tự mình ăn là được rồi!” Hiện tại Bạch Tiểu Mễ có chút hối hận cho hắn ngồi xe lăn, càng hối hận khi đưa hắn ra bên ngoài, nhìn xem hiện giờ không phải bản thân đang tự tìm phiền toái sao?

Lý Mặc Nhiên có chút thất vọng đưa tay thu trở về.

Nhìn thấy Đại ca chịu ủy khuất, ánh mắt khó chịu của ba người còn lại liếc về phía Bạch Tiểu Mễ.

Vốn đang có chút hứng thú đối với điểm tâm, nhưng hiện tại nàng nhú nhú mày, không muốn ăn, kế tiếp lại có nha hoàn đưa tới thêm một ít điểm tâm nữa nhìn mấy loại điểm tâm tinh xảo này, hương vị ngọt ngào kia, Bạch Tiểu Mễ vô cùng thích thú, tuy rằng không rõ nơi này là trại thổ phi, làm sao lại có đầu bếp tốt như vậy, trong lòng có ý muốn nếm thử, nhưng mà...

Bạch Tiểu Mễ tay phải kéo kéo, phát hiện đối phương căn bản là không có ý tứ muốn buông tay mình ra.

Lý Mặc Nhiên lại cầm tay nàng chặt hơn, bình tĩnh tán gẫu cùng huynh đệ, dường như căn bản không để ý tới Bạch Tiểu Mễ đang giãy giụa muốn rút tay về.

Đùa à? Hiện tại trước mặt người ngoài, đây là thời khắc quang minh chính đại được thân mật cùng nương tử, Lý Mặc Nhiên hẳn sao có thể ngu ngốc buông tha một cơ hội tốt như vậy.

Bạch Tiểu Mễ không có biện pháp, chỉ có thể dùng tay trái cầm điểm tâm lên ăn.

Không thể tưởng, điểm tâm này thật sự ăn rất ngon, ở trại thổ phi này không ngờ cũng có nhiều chỗ tốt như vậy!

Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ không giãy dụa, hơn nữa cũng bắt đầu ăn, cảm thấy vui mừng, vốn tay đang cầm chặt đã chậm rãi buông lỏng, râu ria tràn đầy mặt không một gợn sóng, vẻ mặt tuyệt đối không lộ ra nửa điểm biểu cảm hạnh phúc và vui sướng, cầm lấy khối điểm tâm vuông vắn tinh xảo lên ăn, nếu không phải vì bị thương không được uống rượu, hẳn rất muốn uống, còn muốn thêm vài chén rượu, tâm tình tốt! Bộ dáng mộc mạc giản dị cùng huynh đệ nhà mình tán gẫu, tựa hồ không chú ý tới Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ trừ bỏ ăn điểm tâm, ở bên người hắn không thể làm gì khác.

“Chàng mau nhìn xem, trên trời có một con chim thật to!” Bạch Tiểu Mễ đột nhiên kinh hãi kêu một tiếng, chỉ tay lên trời, ánh mắt Lý Mặc Nhiên theo ngón tay nàng nhìn lên, một con đại ưng bay xoay quanh ở trên bầu trời, đôi mày hơi hơi nhíu một chút, nhưng rất nhanh đã khôi phục.

Ba người khác cũng chỉ nhìn thoáng qua, sau đó thu hồi ánh mắt, ưng này do bọn hắn huấn luyện trong sơn trại dùng để đưa tin, có cái gì lạ mắt, đúng là không có kiến thức! Ba người còn không quên đưa nhìn đầy khinh bỉ về phía Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ thấy đã đạt được mục đích, nhân cơ hội lấy tốc độ cực nhanh đem tay mình từ trong tay Lý Mặc Nhiên rút ra.

“Nương tử nàng làm gì vậy?” Lý Mặc Nhiên rất nhanh thu hồi ánh mắt mình, hiện tại một lòng một dạ tập trung trên người nàng, nào có tâm tình nhìn chim ưng vốn đã xem qua biết bao lần, cảm giác được sự mềm mại trong tay mình đã biến mất, Lý Mặc Nhiên có chút lạc lõng, nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ đang đứng lên hỏi.

Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh tiếp tục nhìn chim ưng trên bầu trời, chính là không muốn nhìn về mặt ủy khuất kia của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ giờ đã biết, người kia chính là chúa linh tinh, mặt ngoài cỡ nào trung hậu thành thật, nhưng thời điểm cầm tay nàng tuyệt không mơ hồ.

“Không có gì, tại ta ngồi lâu không thoải mái!” Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh nói dối.

“Đại ca, đệ có chuyện cần xử lý, ta đi trước!” Nhìn thấy chim ưng kia đã bay xuống, Nhị đương gia đứng lên rồi đi.

“Đại ca, đệ đi giúp Nhị ca!” Có lẽ chim ưng kia đưa tới tin tức của đối tượng đánh cướp lần này? Tam đương gia có chút vội vã đi theo.

Ba người đã đi mất hai, lưu lại Lão Tứ, Lão Tứ thấy Đại ca đang nhìn Đại tẩu, bỗng cảm giác mình là người thừa, suy nghĩ cũng muốn đứng lên.

“Lão Tứ hẳn là còn chưa ăn cơm trưa! Vậy hãy ở lại cùng ăn đi!” Thấy Lão Tứ rục rịch muốn đi, Lý Mặc Nhiên đã kịp thời mở miệng nói.

Nếu Lão Tứ đi rồi, hẳn cùng nương tử càng không có khả năng thân cận, cho nên Lý Mặc Nhiên quyết đem Lão Tứ lưu lại.

Tuy rằng hẳn rất muốn cùng nương tử hưởng thế giới riêng của hai người, nhưng hiện tại nương tử căn bản đâu có thừa nhận hẳn? Cho nên hẳn chỉ có thể dùng biện pháp tiện này để thân cận nương tử.

“Cái đó . . . , được rồi!” Vừa mới định cự tuyệt, nhưng dưới ánh mắt nguy hiểm của Đại ca, Lão Tứ chỉ có thể gật đầu, trong lòng không hiểu Đại ca định làm gì, chẳng lẽ Đại ca không thích Đại tẩu, nếu không sao có thể không muốn ở một mình với đại tẩu kia chứ?

Nhưng cũng không đúng! Với biểu hiện vừa rồi của Đại ca thì không thể có chuyện như vậy được! Thật sự là kỳ quái! Lão Tứ vạn phần khó hiểu, nhưng chỗ khó hiểu kia cũng chỉ đặt ở trong lòng, đương nhiên không dám hỏi ra lời.

“Nơi này của chàng có sách không?” Bạch Tiểu Mễ muốn hiểu biết về thế giới này, dù sao trong tương lai nàng cũng phải rời khỏi sơn trại, nàng không muốn mù quáng xông ra ngoài, đây sẽ chuyển vô cùng nguy hiểm.

Muốn hiểu biết có hai cái con đường, một là hỏi người, hai là đọc sách.

Hỏi người là biện pháp tốt nhất, nhưng Bạch Tiểu Mễ trực tiếp liền phủ quyết, nàng không muốn bị người ta coi thành quái vật, cho nên biện pháp tốt nhất chính là đọc sách.

“Nương tử muốn đọc sách?” Lý Mặc Nhiên có chút kinh ngạc nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, kỳ thật Lý Mặc Nhiên thực hoài nghi Bạch Tiểu Mễ có thể đọc được sách hay không, dù sao phần lớn chữ nàng viết hẳn đọc đều không hiểu, theo chuyện về hiệp nghị, Lý Mặc Nhiên tổng kết ra có lẽ nương tử căn bản là không biết chữ.

“Thế nào? không thể sao?” Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

“Đương nhiên là có thể, chỉ cần nương tử thích là được rồi! Nếu không biết thì trực tiếp hỏi vi phu là được!” Lý Mặc Nhiên chớp mắt, cao hứng đáp ứng.

Nương tử không biết chữ, đến lúc đó hẳn có thể dạy nàng, như vậy hẳn không phải có cơ hội tiếp cận nương tử sao?

Cơ hội tốt như vậy Lý Mặc Nhiên tự nhiên không nghĩ sẽ bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Biến thành thất học

Bạch Tiểu Mễ thuộc phái hành động, ăn cơm trưa xong liền nói Lý Mặc Nhiên mang nàng đi xem sách, nhìn mấy kệ chất đầy sách, biết nơi này là thư phòng.

Quay đầu nhìn thoáng qua Lý Mặc Nhiên, người này lại một lần nữa làm thay đổi nhận thức của Bạch Tiểu Mễ đối với hẳn. Người này thấy thế nào cũng không nghĩ là người có văn hóa, nhưng đầu tiên là chữ viết đẹp, sau đó là thư phòng này chứa không ít sách quý, tuy Bạch Tiểu Mễ nghĩ rằng nơi đây sách chỉ là vật trang trí, nhưng trực giác Bạch Tiểu Mễ lại bảo không phải như vậy.

Có điều mặc kệ chuyện đó là thế nào? Hiện tại nàng có thể xem sách là tốt rồi, tâm tình Bạch Tiểu Mễ vui vẻ, khuôn mặt sung sướng tươi cười.

Thấy nàng cười, Lý Mặc Nhiên di chuyển xe lăn, đến bên người Bạch Tiểu Mễ đưa bàn tay cọ cọ tay nàng, nương tử nhìn đẹp quá!

Trên tay truyền đến ấm áp có chút ngứa, Bạch Tiểu Mễ cúi đầu nhìn thoáng qua ngón tay thon dài, trong lòng bàn tay có vết chai, thời điểm cọ nàng có cảm giác gai gai, không khó chịu! Chỉ thấy có chút kỳ quái.

Trải qua mấy ngày nay, Bạch Tiểu Mễ xem như đã nhận thấy người này là bản tính thâm trầm, bên ngoài bày ra bộ dáng chất phác thuần hậu, nhưng đối với nàng lại làm những chuyện đáng khinh!

Nàng quay đầu trừng mắt nhìn hẳn một cái, sau đó mặc kệ hẳn đi vào thư phòng.

Lý Mặc Nhiên thấy nương tử nhà mình lờm “đáng yêu”, tâm tình kích động, trên mặt lại chẳng nhìn rõ thanh sắc mà chỉ thấy chất phác đầy râu ria, hẳn nỗ lực thu hồi ánh mắt thèm thường từ trên người nương tử lại, hít lấy một hơi thật sâu, sau đó chuyển xe lăn tới phía sau nương tử.

Giờ phút này Lý Mặc Nhiên nhớ rõ, đến bây giờ nương tử vẫn chưa chân chính tiếp nhận hắn, hắn không thể biểu hiện quá mức nhiệt tình, nếu đem nương tử dọa chạy, hắn biết tìm nương tử ở đâu.

Bạch Tiểu Mễ trực tiếp đi đến bên cạnh giá sách, cầm lấy một quyển sách mở ra, nhưng sau khi mở ra, Bạch Tiểu Mễ nhất thời há hốc mồm.

Lý Mặc Nhiên thấy nương tử sững sờ ở nơi đó, trong mắt thoáng qua một tia hiểu rõ, nhưng lại có chút nghi hoặc, nghĩ đến bộ dáng nương tử vừa mới yêu cầu đọc sách kia hẳn là nàng biết chữ, nhưng nghĩ lại cái hiệp nghị khó hiểu đó, hiện tại Lý Mặc Nhiên đã xác định, nương tử đọc không hiểu, hoặc là không hiểu chữ nơi này?

Trong nháy mắt, tâm tư Lý Mặc Nhiên trăm chiều suy nghĩ.

“Đại đương gia, đây là trà của ngài cùng phu nhân!” Thời điểm Bạch Tiểu Mễ đang ngơ ngẩn người nhìn sách, một nha hoàn thiếu nữ bưng trà đi đến.

Lý Mặc Nhiên chưa nhìn tới nha hoàn, đã nghĩ vẫy tay bảo nha hoàn nọ rời đi, nhưng tay vừa mới nâng lên, tựa hồ nghĩ tới cái gì? Lập tức hạ xuống dưới, lặng lẽ đến gần nương tử, yên lặng cầm bàn tay mềm mại nhỏ bé kia, tay nương tử thơm quá mềm quá, hắn rất thích.

Bạch Tiểu Mễ nghe được thanh âm, sau đó cảm giác tay mình vừa mới buông xuống đang bị người nắm, theo bản năng nghĩ muốn bỏ ra, nhưng lại nhìn đến ánh mắt ý bảo chú ý phía sau, Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía sau Lý Mặc Nhiên.

Một thiếu nữ xinh đẹp, dung mạo không tầm thường đang đứng ở nơi đó, có lẽ nàng ta không đem Bạch Tiểu Mễ để vào mắt, cũng không thu hồi ánh mắt ái mộ nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

Thiếu nữ này Bạch Tiểu Mễ nhận ra, chính là nha hoàn hôm trước đưa cơm cho nàng, đương nhiên nha hoàn này thích Lý Mặc Nhiên là chuyện rất rõ ràng.

Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, mặt đầy râu, thứ duy nhất nhìn được trên khuôn mặt là đôi mắt, bộ dạng thì như gấu, dạng người như vậy sao lại có người thích? Gu thẩm mỹ quý quái như vậy làm Bạch Tiểu Mễ cảm thấy xấu hổ.

Bạch Tiểu Mễ quay lại nhìn thoáng qua quyển sách đang mở cầm trên tay, chỉ có thể cảm nhìn, vì hiện tại nàng xem cũng không hiểu, bỗng chốc từ một nghiên cứu sinh biến thành thất học, cảm giác này khiến nàng thật sự thất vọng vô cùng!

“Trương công, thiếu nữ này là ai vậy? Bộ dáng thực không tệ!” Bạch Tiểu Mễ cầm sách đến cái bên bàn rồi ngồi xuống, sau đó tựa tiểu phi tiểu (cười nhưng không cười) nhìn thiếu nữ nha hoàn kia.

Nha hoàn kia nghe được câu hỏi Bạch Tiểu Mễ, cảm thấy cả kinh, nhưng lại có chút khản trương cùng thẹn thùng đắc ý, ngẩng đầu nhìn về phía Đại đương gia, muốn nhìn xem Đại đương gia trả lời thế nào, có khi nào là ánh mắt kinh diễm khi nhìn về phía nàng ta chăng! Nhưng nha hoàn kia thất vọng rồi, bởi vì Đại đương gia căn bản không chú ý tới nàng ta, hắn từ đầu tới cuối chỉ chăm chú nhìn phu nhân.

Nha hoàn thất vọng đồng thời lại ghen ghét càng sâu đối với Bạch Tiểu Mễ, hung hăng trừng mắt nhìn nàng, nhưng lại lo lắng sợ Đại đương gia phát hiện ra, nhanh chóng cúi đầu. Hiện tại Đại đương gia nhất thời bị cô gái này mê hoặc, có thể về sau Đại đương gia có lúc sẽ thấy được bản thân mình tốt thế nào, nàng ta thâm nghĩ.

Lý Mặc Nhiên hiểu được ý trong lời nói của Bạch Tiểu Mễ, trong mắt thoáng qua một tia không vui, quay đầu nhìn về phía nha hoàn hầu hạ, nha hoàn này lớn lên trông thế nào thì có can hệ gì đến hắn?

Lý Mặc Nhiên chỉ liếc mắt một cái về phía nha hoàn, rồi lập tức quay đầu nhìn về phía nương tử nhà mình, không nói chuyện, chỉ nhìn nàng!

Bạch Tiểu Mễ rốt cục phát hiện không khí không thích hợp, đang muốn tiếp tục đẩy mạnh tiêu thụ người ta nhưng giờ lại không nói nên lời, chỉ cúi đầu uống trà mới được đưa tới.

Bất quá ánh mắt của nha hoàn kia là sao? Không thấy được nàng đang giúp đỡ nàng ta sao? Thế nhưng còn trừng nàng!

Mẹ nó! Đây là chuyện gì chứ? Một nha hoàn nhỏ như người thăm mền chủ nhân, phu nhân của chủ nhân cho người cơ hội, thế nhưng người không biết cảm kích còn trừng nàng! Lại còn người kia nữa? Cho hắn nạp thiếp, hắn lẽ ra phải cảm kích mình đại nhân đại lượng, lại còn không cao hứng, chuyện này là thế nào!

Nương tử muốn làm gì? Chẳng lẽ còn muốn đưa hắn cho nữ nhân khác? Lý Mặc Nhiên thời điểm nhìn Bạch Tiểu Mễ ánh mắt đã trở nên tối tăm, gân xanh nổi lên, tư thế biểu hiện như mưa gió sắp đến.

Nhìn về phía nha hoàn kia ánh mắt lại lạnh vài phần.

Bất quá giờ phút này hắn biết chính mình và nương tử đang trong giai đoạn bồi dưỡng tình cảm, cho nên cho dù đang tức giận, cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

“Người ra ngoài đi!” Cho dù khi có người ngoài thì mới có cơ hội được thân cận cùng nương tử, nhưng với tâm tư hiện tại của nương tử, Lý Mặc Nhiên cũng biết không thể để nha hoàn này tiếp tục ở đây.

“Vâng! Đại đương gia!” Từ thời điểm nha hoàn thấy được ánh mắt lạnh lẽo của Đại đương gia nhìn về phía nàng ta, trong lòng liền sợ hãi không thôi,

đường như giấy tiếp theo Đại đương gia sẽ đem nạng giết như thường, cho nên khi nghe được đặc xá, lập tức cấp tốc chạy ra ngoài.

“Nương tử, nếu nàng muốn xem sách thì chúng ta trở về phòng đi! Vì phu có chút mệt, làm phiền nương tử đây vì phu trở về được không?” Lúc chỉ có hai người, Lý Mặc Nhiên đều tự mình di chuyển xe lăn.

“Thật ra thì thương thế của người đã tốt hơn rất nhiều rồi!” Bạch Tiểu Mễ thật ra cũng không chú ý tới điểm ấy, cũng không ý thức được vấn đề phải đẩy người trở về phòng, sau khi được Lý Mặc Nhiên nhắc nhở, mới nhớ tới thời điểm đi vào thư phòng, nàng đi phía trước, không có đẩy xe lăn giúp hắn đi vào.

“Không có! Vừa rồi vì phu phải cố gắng nhìn đau mới tự di động được! Nương tử nàng không để ý tới vì phu!” Lý Mặc Nhiên cảm thấy hơi chột dạ một chút, lập tức vịn phần ủy khuất nhìn Bạch Tiểu Mễ nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Ăn tào hủ đậu đỏ

Bạch Tiểu Mễ không làm khó Lý Mặc Nhiên, nhìn thoáng qua sách trên tay, hơi do dự, thật ra không phải nàng không biết hết tất cả các chữ trong sách, có một số từ vẫn nhận ra, nhưng chỉ hiểu qua loa, nơi này chủ yếu là chữ phồn thể, nhưng xem ra so với chữ phồn thể mà nàng biết có hơi phức tạp hơn một chút.

“Nếu nương tử không ngại, thì vì phu có thể dạy nương tử nhận chữ!” Lý Mặc Nhiên nhẹ giọng nói.

Mắt Bạch Tiểu Mễ sáng ngời, quay đầu nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, lần đầu tiên cảm giác trọng phụ giống gấu này của nàng nhìn cũng không khó coi cho lắm, nhưng nàng cái gì cũng chưa nói, người kia làm sao biết được nàng không đọc được chữ ở đây.

“Người làm sao biết được?” Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên hỏi.

“Thật ra thì chữ trên hiệp nghị nàng viết vì phu cũng không đọc được.” Cho nên Lý Mặc Nhiên cảm thấy, nương tử hẳn là không biết chữ ở nơi này.

“Ra vậy!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu.

“Vậy người có thể tìm cho ta một ít sách lịch sử hay du kí được không?” Đã có người nguyện ý chỉ bảo nàng, Bạch Tiểu Mễ đương nhiên sẽ không khách khí, không biết chữ đúng là chuyện đau khổ.

Không biết khi nào nàng mới xuyên không quay trở về nhà, hoặc có lẽ không bao giờ trở về được nữa, nếu đã nghĩ như vậy, nàng cũng không muốn biến thành một người thất học.

“Được!” Lý Mặc Nhiên sáng khoái đáp ứng, người không động, ánh mắt nhìn chăm chăm vào thiếu nữ trước mắt, ánh mắt kia thập phần rõ ràng ý bảo Bạch Tiểu Mễ phải đẩy hắn đến bên cạnh giá sách.

Bạch Tiểu Mễ khóe miệng run rẩy một chút, vừa rồi nàng đâu có đẩy hắn, không phải hắn vẫn hoạt động được bình thường sao? Giờ thế nào mà lại trở nên yếu đuối như vậy, tâm lý tuy rằng rất bất mãn, nhưng hiện tại có việc cần cầu người, Bạch Tiểu Mễ đành thỏa hiệp.

Đem người đẩy đến bên cạnh giá sách, Lý Mặc Nhiên lấy ra mấy quyển sách.

“Xong rồi nương tử, chúng ta trở về thôi!” Lý Mặc Nhiên đem sách đặt trên đùi mình, quay đầu lại cười nói.

Bạch Tiểu Mễ cũng không nói nhiều, đẩy xe hướng về phòng, ánh mắt luôn luôn dừng ở trên người Lý Mặc Nhiên, vết thương của người kia tựa hồ nhìn đã khá hơn rất nhiều, vết thương có phải lành quá nhanh hay không, chính đại phu đã nói muốn khỏi thì ít nhất cũng phải mất một tháng, nhưng từ ngày máu tụ ra đến giờ mới được năm ngày, lẽ ra hẳn phải là người rất yếu, nhưng hiện tại lại.....!

Như vậy giờ nàng cùng hắn ngủ trên một chiếc giường, đối với nàng mà nói, có phải không được an toàn rồi không?

Một đường suy nghĩ lung tung, hai người đã trở về phòng.

Dù sao không có việc gì để làm, cho nên Bạch Tiểu Mễ trực tiếp nhờ Lý Mặc Nhiên dạy nàng, Bạch Tiểu Mễ dùng bút viết chữ giản thể một bên cho dễ hiểu, nàng vốn không phải người ngu ngốc, cho nên đến thời điểm cơm chiều, trên cơ bản Bạch Tiểu Mễ đã nhận thức được chữ, nhìn mấy lần đã có thể nhớ kỹ.

Thấy Bạch Tiểu Mễ thông minh như vậy, tâm tình Lý Mặc Nhiên thực vui vẻ, nếu nương tử có chút khờ khạo, làm trọng phụ cũng có chút mất hứng.

Nhưng cao hứng qua đi, Lý Mặc Nhiên lại có cảm thấy buồn bực.

Vốn hần nghĩ lấy lý do dạy học, sau đó có thể thân mật với nương tử nhiều hơn một chút, nhưng hiện tại nương tử thông minh như thế, chính mình có thể tự đọc được sách rồi, từ nào không biết mới hỏi hần, mà câu hỏi theo thời gian càng ngày càng ít đi, Lý Mặc Nhiên lại có chút hụt hẫng.

Thật là mâu thuẫn!

“Nương tử mệt chưa? Nếu không để vi phu đọc cho nương tử nghe, nếu từ nào không hiểu, nương tử có thể hỏi ta!” Mỗ nam không cam lòng bị vắng vẻ, di động xe lăn đi đến bên người Bạch Tiểu Mễ, lấy lòng nói.

“Không cần đâu!” Bạch Tiểu Mễ đầu cũng không nâng, nói.

Một lát sau, Bạch Tiểu Mễ ngửi thấy mùi thơm, vừa ngẩng đầu lên nhìn mới phát hiện thấy trên bàn trong phòng đã có ba món mặn một canh, nhìn ra ngoài cửa sổ, mặt trời đã lặn, khó trách nàng cảm thấy trời càng ngày càng tối.

“Nương tử, lại ăn cơm chiều trước đi!” Lý Mặc Nhiên hiền lành gọi Bạch Tiểu Mễ, sau đó đưa cơm cho nàng.

“Cám ơn!” Nàng quả thật rất đói bụng.

Cơm nước xong, Bạch Tiểu Mễ lại tiếp tục đọc sách, lúc này nàng đang xem sử ký.

Với sách sử ký, Bạch Tiểu Mễ trên cơ bản đã hiểu nơi nàng đang ở là nơi nào, chỗ này tên là Hoa Thương Đại Lục, Hoa Thương Đại Lục có bốn quốc gia lớn:

Nguyệt Hoa quốc [ở phía nam Hoa Thương]

Bắc Lâm quốc [ở phía bắc Hoa Thương]

Hạ Ấp quốc [ở phía tây bắc Đại Lục]

Thập Nhật quốc [ở phía đông Đại Lục]

Còn có một ít nước chư hầu, đều lấy tứ đại đế quốc làm chủ, sai đâu đánh đó.

Mà nơi Bạch Tiểu Mễ đang ở là Nguyệt Hoa Quốc, nơi này thời tiết không khắc nghiệt, có chút giống với phía nam Trung Quốc, về phần mùa đông có tuyết rơi hay không, Bạch Tiểu Mễ cũng không biết.

Trời tối, Bạch Tiểu Mễ thấp một ngọn nến, sau đó tiếp tục ngồi xem.

Lý Mặc Nhiên rất buồn bực ngồi một bên, nương tử luôn luôn đọc sách, không để ý gì đến hần, hần rất đau lòng, sử ký nơi này thì có cái gì hay đâu, toàn những sự việc buồn tẻ chán ngắt.

Sau khi oán niệm lần thứ mấy vạn, nhận ra đối phương không thêm đề ý đến hần, Lý Mặc Nhiên liền thay đổi chiến thuật, hần tiến đến ôm cái eo nhỏ của nương tử.

Bạch Tiểu Mễ đang say sưa đọc sách, hơn nữa trong đầu đang phác họa hình ảnh thế giới này, nên không phát hiện người nào đó đang ăn đậu hủ của nàng.

Khóe miệng mỗ nam vênh lên một nét cười thỏa mãn, được một tác lại muốn thêm một thước, cả người liền dán lên thân hình mềm mại của thiếu nữ, hô hô! Kỳ thật nương tử đọc sách, đối với mình cũng có lợi đấy chứ!

Nhưng vui quá hóa buồn, Lý Mặc Nhiên chưa kịp cảm thụ nhiều cảm giác mềm mại kia, “Bốp!” một tiếng, móng vuốt đã bị đập cho một phát, hơn nữa cái đập kia chắc chắn không hề nhẹ.

“Nương tử!” Mỗ nam ủy khuất nhìn bàn tay hồng hồng của mình, nương tử thật ác với người ta.

“Lý Mặc Nhiên, tên lưu manh này, dám ăn đậu hủ của lão nương, ngươi chán sống rồi hả!” Bạch Tiểu Mễ bá đạo đứng lên, tròn mắt nhìn, người này lại còn đưa ra cái thái độ như mình đang làm chuyện gì khiến cho hần bị oan uổng lắm ấy, với ánh mắt ủy khuất kia, Bạch Tiểu Mễ xem như không thấy.

Tên này thật sự càng ngày gan càng to, dám thừa dịp nàng không chú ý sờ sờ eo nhỏ của nàng, thật đáng chết.

“Nương tử, Tam đệ vừa mới tới!” Mỗ nam vạn phần ủy khuất giải thích, nhưng ở tận sâu trong đáy mắt là một tia đắc ý, eo nương tử thật là mềm mại, người nương tử thật thơm nha! Hần rất thích!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Lý mặc nhiên giả ngu

“Phải không?” Bạch Tiểu Mễ hoài nghi nhìn về phía mỗ nam, nhìn thấy ánh mắt thành khẩn không thể thành khẩn hơn, Bạch Tiểu Mễ lại có chút tin tưởng trong lời nói của hắn.

“Đương nhiên, trước mặt người ngoài, nương tử chính là bảo bối của vi phu nha!” Thật ra trên thực tế cũng là như vậy mà, Lý Mặc Nhiên trong lòng bỏ sung thêm một câu.

“Nương tử, đã muộn rồi, chúng ta nghỉ ngơi đi!” Lý Mặc Nhiên chính là đại phúc hắc đấy, hơn nữa hắn cực kì thông minh, biết Bạch Tiểu Mễ có phản tin tưởng, lập tức được một tác lại muốn tiến một thước.

“Hiện tại vẫn còn sớm?” Bây giờ mới khoảng chín giờ tối, thời của nàng không có người nào lại đi ngủ sớm như vậy, Bạch Tiểu Mễ đương nhiên cũng thế.

“Không còn sớm nữa, nương tử không thấy người trong toàn bộ sơn trại đều đã ngủ sao?” Lý Mặc Nhiên nói rất tự nhiên, bản thân cũng tự nhiên kéo tay Bạch Tiểu Mễ đến bên giường.

“Ta có thể tự mình đi!” Bạch Tiểu Mễ vung tay người nào đó ra, người này đã thích được một tác là muốn tiến thêm một thước, động một tí là cầm tay nàng.

“Ai u!” Tay bị bỏ ra, mỗ nam thờ nhẹ một tiếng, sắc mặt tái nhợt, chân mày cũng hơi hơi nhíu lại, dường như đang bị đau lắm vậy.

Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên như thế, cảm thấy ngạc nhiên, có chút lo lắng liền tiến lên xem xét “Người làm sao vậy?” Không phải là thời điểm nàng vung tay hắn ra dùng sức quá lớn làm ảnh hưởng đến miệng vết thương đấy chứ?.

Nghĩ như vậy Bạch Tiểu Mễ liền trực tiếp muốn vạch áo của mỗ nam ra xem vết thương có phải đã bị hở ra hay không?

“Nương tử, vi phu, không..... Không có việc gì!” Thanh âm suy yếu vô lực, chịu đựng vang lên.

“Không được ta muốn nhìn xem, nếu thật sự thực nghiêm trọng, vậy phải đi mời đại phu đến?” Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ đến bây giờ vẫn nghi ngờ người trước mắt có phải đang gạt mình hay không, mới lúc trước thấy đều bình thường, thế nào mà đã thay đổi nhanh như vậy, hơn nữa thời điểm nàng vung tay sử dụng không có mấy phân khí lực!

“Nương tử!” Mỗ nam tựa hồ thẹn thùng, nhưng vẫn kiên trì lặng lẽ giữ chặt xe.

Bạch Tiểu Mễ cúi đầu vạch áo ra, bộ dáng vô cùng nghiêm túc, cho nên không nhìn thấy sắc mặt đầy hờn thụ của mỗ nam, tay nương tử nhỏ bé thật mềm mại, ngẫu nhiên đụng vào da thịt hắn, làm cả người hắn nhin không được mà run run.

Lý Mặc Nhiên không nghĩ tới, lực ảnh hưởng của nương tử với mình lại mạnh mẽ như vậy, chỉ cái chạm nhẹ không mang theo tình cảm mà đã khiến hắn kích động như thế.

“Trời ạ, sao lại đỏ như thế này?” Bạch Tiểu Mễ nhìn miệng vết thương đỏ trên ngực, tuy rằng không chảy máu, nhưng tình huống thế này quả thật không được tốt lắm, dù gì thì giữa trưa đôi được thấy vết thương đã khá lên nhiều rồi mà.

Nghĩ tới việc cả chiều hôm nay hắn luôn tự mình đẩy xe lăn, sau đó lại nghĩ đến động tác vung tay của nàng với hắn, xem ra việc đó đã ảnh hưởng đến vết thương.

Bạch Tiểu Mễ áy náy ngẩng đầu, lập tức vẻ vui sướng hờn thụ trên mặt Lý Mặc Nhiên biến hóa trong nháy mắt, biến thành vẻ kiên cường chịu đựng, thêm bộ dáng yếu ớt bên ngoài.

“Có phải rất đau hay không, để ta đi tìm Tiết đại phu!” Bạch Tiểu Mễ nói xong chuẩn bị đứng lên, nhưng lại bị đôi tay vô lực kéo lại.

“Nương tử, đã trễ thế này nàng không cần đi quấy rầy Tiết đại phu, phiền nương tử giúp vi phu đổi lại được có được không?” Tạm lùi bước vì lợi ích chung, còn làm bộ đáng đại nhân đại lượng, nhìn Bạch Tiểu Mễ, trong lòng dâng lên một tia áy náy.

“Như vậy có được không?” Bạch Tiểu Mễ nhìn miệng vết thương hơi, hiện tại nó đã khép lại, nhưng là quả thật rất đỏ, tựa hồ chỉ cần hơi hơi dùng một chút lực, miệng vết thương sẽ lại vỡ ra chảy máu như thường.

“Không sao mà, hơn nữa sau khi nàng đi tìm Tiết đại phu, người Hắc Phong trại sẽ nghĩ sao? Mọi người sẽ hiểu làm nương tử đấy!” Lý Mặc Nhiên thiện ý giải thích, vừa nói, ngón tay vừa bắm vào da thịt trắng nõn tinh tế như ngọc của nàng.

Bạch Tiểu Mễ thân thể cứng đờ, nhìn thoáng qua móng vuốt trên tay mình, hít một hơi thật sâu, sau đó nhìn miệng vết thương đỏ đỏ của người nào đó, quên đi, cứ tạm thời để cho hắn chiếm tiện nghi vậy.

Bạch Tiểu Mễ không lên tiếng, Lý Mặc Nhiên vui mừng, lực đạo trên tay lại chặt thêm vài phần, nhưng cũng không cảm chặt quá, khiến Bạch Tiểu Mễ không được tự nhiên.

Trong phòng tĩnh lặng, ánh sáng mờ nhạt chiếu lên hai người, nhất thời trong phòng dâng lên không khí ái muội.

“Ta đi lấy được thoa cho người?” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cảm thấy không được tự nhiên đứng lên, đã nghĩ tìm chút chuyện gì làm để giảm bớt không khí hiện tại, nhưng móng vuốt của mỡ nam vẫn cầm tay nàng, sau sự kiện “bị thương” vừa rồi, lần này Bạch Tiểu Mễ không dám tùy ý bỏ tay hắn ra, vạ nhất “Thương” càng thêm “Thương” thì làm sao bây giờ?

“Được!” Lý Mặc Nhiên cũng vì nương tử có thái độ chuyển biến tốt liền thu lại tâm tư muốn nhiều hơn của mình, nếu biểu hiện quá mức nương tử sẽ có phản cảm với hắn.

Bạch Tiểu Mễ thấy hắn thức thời như thế, cũng không nói thêm cái gì, xoay người đi lấy thuốc. Được để ngay trong phòng, cho nên Bạch Tiểu Mễ lấy đến rất nhanh, nàng mở bình thuốc mỡ chữa thương ra rồi liền trực tiếp hướng trên ngực người nào đó xoa.

“Nương tử, có thể đưa vi phu lên giường hay không, sau khi bôi được sẽ không phải cử động nữa!” Người nào đó ngửa mặt thành khăn, ánh mắt long lanh nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Tuy rằng từ long lanh này dùng trên một người nam nhân có chút quỷ quái, nhưng lúc này Bạch Tiểu Mễ chính là nhìn thấy ánh mắt như thế, đôi mắt đen trắng ánh lên đặc biệt rõ ràng.

“Ừm!” Hiện tại đang là thời gian thử hôn, tuy rằng nàng không chịu thừa nhận cuộc hôn nhân này, tuy rằng nàng không thích người này, nàng cũng không biết tương lai nàng sẽ đi đâu, nhưng giờ nàng vẫn đang ở đây, cho nên nàng sẽ không làm những chuyện không thích hợp.

Bạch Tiểu Mễ lên tiếng trả lời rồi đến đỡ Lý Mặc Nhiên, mất rất nhiều sức lực mới đem được người đặt lên giường, sau đó lấy được xoa lên miệng vết thương.

Hoàn thành xong, Bạch Tiểu Mễ một hơi thở dài nhẹ nhõm.

“Nương tử vất vả rồi, mau lên nghỉ ngơi đi!” Thân thể Lý Mặc Nhiên xê dịch hướng về bên trong, sau đó ý bảo Bạch Tiểu Mễ nằm xuống nghỉ ngơi.

“Không cần, người cứ ngủ trước!” Tuy rằng không phải lần đầu tiên cùng người này đồng giường cộng chăn, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn có chút không được tự nhiên, cười gượng, xoa tay sau đó tiếp tục nhìn sách.

Vốn tưởng khi người nào đó đã ngủ, nàng sẽ lên giường, nhưng Bạch Tiểu Mễ đã xem nhẹ mức độ quán người của ai đó, đang đọc sách, lại cảm giác được có ánh mắt thẳng tắp dừng lại trên người nàng, làm nàng ngay cả một chữ cũng không đọc được.

“Người nhìn ta làm cái gì?” Bạch Tiểu Mễ rốt cục không thể nhịn được nữa, quay đầu trừng mỡ nam vô si đang nhìn mình.

“Nương tử thật đẹp!” Lý Mặc Nhiên cho tới bây giờ không hề che giấu tình cảm của mình đối với thiếu nữ trước mắt này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hôn!

Đêm dài yên tĩnh, gió thổi ào ào, mang theo cảm giác mát lạnh, giờ phút này người bình thường đều đã tiến vào mộng đẹp.

Lý Mặc Nhiên nghe tiếng thở đều đều, biết Bạch Tiểu Mễ đã tiến vào trạng thái ngủ say, mới nhẹ nhàng ôm lấy người bên cạnh, mượn ánh sáng nhàn nhạt bên ngoài ngắm nhìn người trong lòng.

Tuổi không lớn, bộ dáng mười năm mười sáu tuổi, khuôn mặt non nớt, ngũ quan xinh xắn, mi cong như họa, lông mi dài trông giống như một cây quạt nho nhỏ, bình thường lay động đều có thể trêu chọc đến tâm tư của hắn, dưới lông mi là chiếc mũi khéo léo tinh xảo, xuống phía dưới là đôi môi đang mở ra xinh đẹp, tuy rằng hiện tại là buổi tối, ánh sáng không đủ, nhưng đối với Lý Mặc Nhiên mà nói không tính là cái gì, cho nên đôi môi phần nộn hồng hồng cứ như vậy tiến vào đáy mắt hắn.

Vừa nhìn thấy là không thể dời mắt, dường như có lực gì đó đang hấp dẫn hắn, khiến hắn muốn âu yếm, Lý Mặc Nhiên cố gắng nuốt nước miếng, nhìn xuống.

Lý Mặc Nhiên cảm thấy người trong lòng trong chốc lát không thể tỉnh lại ngay được, hắn nghiêng người tiến lên, thật cẩn thận đem môi mình tới gần, gần, gần! Rốt cục, môi hắn đã chạm đến đôi môi mềm mại kia.

Cảm giác tuyệt vời kia khiến Lý Mặc Nhiên thiếu chút nữa không khống chế được bản thân, trực tiếp hóa thú đem người trước mắt nuốt vào bụng.

Vườn lười lười, Lý Mặc Nhiên cẩn thận nhẹ nhàng với cánh môi thiếu nữ, lưỡi linh hoạt còn từ từ khiêu mở cánh môi mềm mại kia, muốn thâm nhập càng

sâu, nhắm nháp hương vị thiếu nữ ngọt ngào.

Mà lúc này thiếu nữ đang ngủ mơ, dường như ở hiện đại, miệng nhắm nháp kem, đúng là đang ăn kem cốc, thế nhưng xung quanh rất nhiều sợi to dài hiện ra, đâm vào xung quanh miệng nàng, tê ngứa, còn mang theo cảm giác hơi đau, khiến thiếu nữ vô cùng khó chịu, chẳng có tâm tình thoải mái để ăn kem.

“Không ăn nữa!” Thiếu nữ bỏ qua cốc kem, tuy ăn ngon, nhưng lại bị đâm đâm vào miệng, thiếu nữ không muốn ăn nữa.

“Bốp!” Thiếu nữ nghĩ là làm, tay liền gạt cốc kem ra.

Lý Mặc Nhiên giật mình, đang muốn trầm mê đi xuống, tâm lập tức khôi phục lại, có chút hoảng sợ nhìn về phía người trong lòng, chẳng lẽ bị phát hiện, nếu bị nương tử biết liệu có chán ghét hắn hay không, không thể được! Hắn nên giải thích hành vi của mình thế nào đây?

Lý Mặc Nhiên trong nháy mắt đã nghĩ ra mấy phương án ứng phó, nhưng khi nhìn thiếu nữ một lát, lại phát hiện hình như thiếu nữ chưa tỉnh, Lý Mặc Nhiên lẳng lặng nhìn thiếu nữ trong lòng một lát, xác định nàng vẫn đang ngủ, mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Vừa mới thở phào một hơi nhẹ nhõm, ánh mắt Lý Mặc Nhiên lại dừng ngay tại chỗ sưng ửng đỏ kia, vẫn còn ánh trơn bóng trên cánh môi kia, hơi thở vừa mới khôi phục liền trở nên rối loạn vài phần.

Tuy rằng cực kì khát vọng, nhưng Lý Mặc Nhiên vẫn cố nén cảm giác tuyệt vời đó lại, đem ánh mắt quyến luyến rời đi.

Máu trong người xao động, cái nơi không có tiền đồ trên người hắn bỗng ngẩng cao đầu, người lại đang ở bên cạnh? Ai!

Lý Mặc Nhiên vạn phần oán niệm, nhẹ nhàng đứng dậy, bước xuống giường, đưa tay điểm huyết, thiếu nữ trên giường ngủ càng sâu, Lý Mặc Nhiên cúi đầu nhìn thoáng qua tiểu huynh đệ của mình.

Người đứng là không có tiền đồ! Xem ra hiện tại ta chỉ có thể ra ngoài tự mình giải quyết thôi.

Thân ảnh cao lớn lập tức rời khỏi phòng, trong chớp mắt đi tới dòng suối phía sau núi, luột bỏ quần áo trên người rồi tiến vào trong làn nước.

Hiện tại là mùa xuân, ban đêm vẫn có chút lạnh, nhưng đối với người nào đó mà nói, cũng vừa vặn tốt, cơ thể vốn đang xao động đã khôi phục được một ít, vừa suy nghĩ, bỗng nhiên hắn cảm giác được có một hơi thở đang tới gần.

Dưới chân đạp nhẹ, cả người lặng yên không một tiếng động lên trên bờ, nhanh chóng đem quần áo mặc lên người.

“Ai đó? Bước ra!” Lý Mặc Nhiên lạnh lùng nói, âm thanh kia như băng giá ngày đông, làm cho người nghe nhìn không được run sợ.

“Đại đương gia!” Một thanh âm mềm yếu, quyến rũ của nữ tử vang lên, kỳ thật nàng ta không nghĩ tới giờ này có người đến nơi đây, hơn nữa lại chính là Đại đương gia mình thầm yêu thích, vừa cao hứng, còn có chút sợ hãi, dù sao giọng của Đại đương gia nghe tựa hồ không được vui vẻ cho lắm.

“Nha hoàn?” Lý Mặc Nhiên nhíu mày, đối với nha hoàn bên trong sơn trại, đều do Nhị đệ an bài, hắn không để ý, đã muộn thế này mà một nha hoàn còn xuất hiện ở nơi đây chứng tỏ là người không bình thường.

“Dạ! Nô tì tên là Lục Hoàn!” Nữ tử cảm giác thanh âm nam tử lạnh hơn vài phần, thân thể hơi run run, tuy trong lòng sợ hãi nhưng lại có một cổ hưng phấn đang dâng lên, mà sự hưng phấn này còn đang từ từ tăng lên, cuối cùng đánh bại sự sợ hãi kia, khiến nha hoàn chậm rãi tiến gần đến phía trước.

“Muộn như vậy người tới nơi này làm gì?” Lý Mặc Nhiên cảm giác được nàng ta tới gần, sắc mặt lại lạnh một ít, nữ nhân chính là phiền toái!

“Lục Hoàn cho rằng không có người nên muốn tắm rửa một chút, Lục Hoàn không biết Đại đương gia đang ở trong này!” Lục Hoàn tiến lên, rút cục cũng thấy nam tử đang đứng cạnh bờ suối, thân hình cao lớn, cho dù vẻ mặt lạnh lùng hoang dã, nhưng không biết thế nào mà lại có một sức hấp dẫn lớn, hoảng hốt, trước kia hắn không phải thế này!

“Ừm!” Lý Mặc Nhiên gật đầu một cái, nghĩ đến nước suối đã có nữ nhân tắm rửa qua, như vậy có phải đại biểu rằng hắn và nữ nhân kia cùng tắm rửa chung một chỗ! Nghĩ đến đây, thân thể Lý Mặc Nhiên bỗng cứng đờ, cảm giác có chút ghê tởm.

Tuy rằng nước suối chảy liên tục, nhưng Lý Mặc Nhiên vẫn thấy rất khó chịu.

Nếu nương tử biết? Có phải nàng sẽ mất hứng mà không thèm để ý đến hắn nữa hay không?

Giờ phút này hắn phải rõ ràng.

“Về sau không được tới nơi này tắm rửa nữa!” Giọng điệu mệnh lệnh, thần nhiên uy nghi khiến nha hoàn kia không thể chống cự lại.

Ngày mai phải nói Nhị đệ cho người canh gác nơi này, không được để cho người khác tắm rửa ở đây, không được, chút nữa phải đi tìm Nhị đệ ngay!

“Dạ!” nha hoàn kia nói.

“Đại đương gia ngài muốn tắm rửa sao? Nô tì hầu hạ Đại đương gia được không?” Nữ nhân này bỗng nhiên cố lấy dũng khí thẹn thùng hỏi.

Thật bất ngờ, không dễ gì mà gặp được Đại đương gia trong đêm lại ở một mình, chỉ cần lên được giường của Đại đương gia, nàng ta tin tưởng với năng lực của mình, Đại đương gia nhất định sẽ yêu thích nàng ta, đến lúc đó phu nhân lai lịch không rõ kia sẽ làm gì được?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Vấn đề xứng hay không xứng

“Cút!” Thanh âm lãnh khốc vang lên trong đêm khuya yên tĩnh có cảm giác lạnh hơn vài phần, hơi thở lạnh theo, từ lúc nào mà những nữ nhân ở đây đã dám câu dẫn hấn rồi.

Với khuôn mặt hiện tại của mình sao có thể làm cho nữ nhân chú ý được? Tâm tư xoay chuyển, nhưng trên mặt vẫn là vẻ lạnh lùng, hàn ý thấu đến tận xương.

“Đại..... Đại... Đương gia!” Thân thể nha hoàn bỗng run lên, nhìn Đại đương gia trước mắt mà trong lòng thấy sợ hãi, trong mắt đã ửng lệ, bộ dáng kia đáng yêu biết bao nhiêu, thật là làm cho người khác muốn che chở.

Cái này nếu đặt trên người nam nhân khác may ra còn xuất hiện một tia thương tiếc, nhưng đặt ở trong mắt Lý Mặc Nhiên đang rời rắm về chuyện tắm rửa kia, căn bản đến một điểm hiệu quả cũng không có.

Nhìn thấy bộ dáng nữ tử trước mặt hai mắt đã nhắm lại, Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên lại nghĩ đến nương tử nhà mình, nếu nương tử có khóc cũng sẽ không khác như cô gái này! Thật sự là khó coi chết đi được.

“Cút ngay!” Thanh âm lãnh khốc một lần nữa vang lên, lần này trong thanh âm thân nhiên mang theo sát ý.

Nếu nương tử mà biết mình cùng với một cái gái khác cùng nhau ở bên ngoài vào ban đêm, thì nương tử nhất định sẽ càng có phản cảm với mình, cho nên vì ngăn chặn chuyện như vậy phát sinh, Lý Mặc Nhiên thực sự giác xoay người bỏ đi.

Nếu nữ nhân này không đi, hấn đi! Ngày mai phải bảo Lão Nhị đuổi cô ta ra ngoài mới được! Có tâm tư bất lương, hấn đương nhiên không thể để nàng ta lưu lại.

Nhìn thấy thân ảnh đã biến mất trong đêm, nữ tử vốn miễn cưỡng đang đứng “Phịch” rơi xuống nền đất, Đại đương gia thật đáng sợ! Cho tới bây giờ nàng ta mới biết khi Đại đương gia giận dữ lại khiến người ta cảm thấy sợ hãi như thế.

Vốn trong lòng có điểm tâm tư kia, cảm giác được một tia sát ý vừa rồi, nghĩ cũng không dám nghĩ nhiều, nam nhân đẹp mắt, có quyền có thế, chưa chắc mình đã được hưởng thụ!

Không biết qua bao lâu, nữ tử mới tìm được khí lực đứng lên, cô đơn sợ hãi trở về.

“Nhị đệ! Đệ chưa ngủ à?” Lý Mặc Nhiên thấy đèn trong phòng Nhị đệ còn sáng, cũng không báo hiệu trực tiếp đẩy cửa đi vào.

“Đại ca! Sao huynh lại tới đây?” Nhị đương gia đang cảnh giác nhưng khi nhìn thấy nam nhân vừa đến cửa, tâm liền buông xuống, đối với chuyện Lý Mặc Nhiên bị trọng thương, lại đi đến nơi này tuyệt đối không phải ngoài ý muốn.

“Chuyện kia thế nào? Có thể bị phát hiện không?” Lý Mặc Nhiên tự nhiên ngồi xuống, vẻ mặt có chút đạm mạc, trong mắt lộ ra một tia hận ý, nhưng khi nhìn đến Nhị đệ nhà mình thì đã trở nên hòa hoãn hơn.

“Đại ca yên tâm, chỉ cần Lý Mặc Tâm đệ ra tay, những người đó làm sao có thể phát hiện!” Thanh âm lạnh nhạt, trong giọng nói lộ ra sự tự tin cường đại, như thể trời sinh ra đã nổi trội hơn người, không phải người nào cũng đều có được.

“Vây là tốt rồi!” Nhị đệ làm việc hấn cảm thấy rất yên tâm.

“Đúng rồi, Đệ phải người canh gác con suối nhỏ sau núi, không được cho người nào đi vào!” Nghĩ đến việc mình cùng với nữ nhân khác tắm rửa cùng một chỗ, cả người Lý Mặc Nhiên liền thấy bức bối.

“Tại sao?” Lý Mặc Lâm có chút nghi hoặc, Đại ca từ trước vẫn mặc kệ mấy chuyện này mà.

“Đệ cứ làm theo là được, đúng rồi, những thị nữ nào không an phận thì đuổi đi!”

“Thị nữ, ha ha ha! Chẳng lẽ bộ dáng hiện giờ của Đại ca vẫn có thể trêu hoa ghẹo nguyệt sao?” Lý Mặc Lâm khó được dịp chế nhạo Đại ca của mình một lần, thấy hấn nói như thế, bỗng nhiên thấy cảm thấy hứng thú, chẳng lẽ thật sự có nữ nhân đuôi mù đánh chủ ý đi câu dẫn Đại huynh nhà mình?

Việc này từ sau khi Đại ca biến thành bộ dáng này chưa từng phát sinh qua, thật không ngờ hiện tại thể nhưng lại còn có người coi trọng Đại ca, ánh mắt

nữ nhân đó nhất định phải có khẩu vị nặng cỡ nào! Kỳ thật hẳn rất tò mò vị thị nữ kia, có lẽ để Đại ca thu làm tiểu thiếp cũng được nhỉ?

Nhìn cái mặt đầy râu, Đại ca bây giờ với “gấu” chẳng khác nhau là mấy, nữ nhân kia tuyệt đối là yêu Đại ca nhà mình đi! Nhưng cũng có thể đang hướng về thân phận là Đại đương gia này.

“Nói bậy bạ gì đó? Thời gian không còn sớm, Nhị đệ sớm nghỉ ngơi đi, Đại ca về trước, đừng rồi chuyện tối hôm nay, còn có chuyện vết thương của ta không đáng ngại không được để lộ ra, đặc biệt là với Đại tẩu của đệ!” Dặn dò cẩn thận xong, liền đứng lên trở về phòng.

“Đại ca, đợi chút!” Lý Mặc Lâm bỗng nhiên gọi Lý Mặc Nhiên lại.

“Nhị đệ còn việc gì?” Nhị đệ là thân huynh đệ, cảm tình đương nhiên không cần phải nói, thấy hắn lo lắng nhìn mình, Lý Mặc Nhiên có chút không hiểu.

“Đại ca là nghiêm túc?” Suy tư một chút, Lý Mặc Lâm rốt cuộc vẫn muốn hỏi, nữ nhân kia nhìn không xứng với Đại ca nhà mình, Đại ca hẳn phải có được thứ tốt nhất, cho dù nữ nhân kia được coi là ân nhân cứu mạng của Đại ca, nhưng hắn vẫn không muốn thừa nhận thân phận của nàng ta, nay nhìn thấy bộ dáng hiện giờ của Đại ca, tựa hồ đã đặt nữ nhân đó ở trong lòng.

Hai mươi năm huynh đệ, Lý Mặc Nhiên đối với huynh đệ nhà mình đương nhiên là vạn phần hiểu biết, tuy rằng hắn không hỏi rõ, nhưng Lý Mặc Nhiên cũng đã nhìn ra ý tứ của hắn.

“Thân phận của nàng khả nghi?” Lý Mặc Nhiên bình tĩnh nhìn Lý Mặc Lâm một lát, xác định đối phương quả thật không chiếm được đáp án sẽ không chịu bỏ qua, chờ dài một hồi hỏi lại, nhưng câu hỏi kia không phải để trả lời Lý Mặc Lâm, mà là hỏi về tình hình của thiếu nữ.

“Không có!” Quả thật không có gì khả nghi! Hơn nữa theo tin tình báo xác nhận, thiếu nữ kia quả thật là một người đáng thương, nhưng không biết vì sao? Tính cách thiếu nữ này khác với tin tình báo hắn nắm được, khiến hắn có chút lo lắng.

Một nữ tử có biến hóa lớn như vậy, hoặc là trước kia che giấu vô cùng tốt, hoặc là người đã bị tráo đổi, nhưng hắn đã quan sát qua, thiếu nữ không dịch dung, dung mạo của nàng rất giống với bức tranh gia nhân vẽ, xác định không thể nghi ngờ.

Nếu không phải người bị đổi, thì chính là nàng đã ẩn giấu tính cách của mình quá sâu, một nữ nhân tâm cơ thâm trầm như vậy không thích hợp với Đại ca một chút nào.

“Một khi đã như vậy, chẳng lẽ còn vấn đề gì khác nữa sao?” Cũng không nói cảm giác của mình với thiếu nữ kia, mà là hỏi lại Lý Mặc Lâm. Bản thân hắn có chút khó hiểu nương tử nhà mình đáng yêu như vậy, Nhị đệ đến tốt cùng tại sao lại không thích nương tử.

“Nàng không xứng với Đại ca.” Lý Mặc Lâm nói.

Lý Mặc Nhiên nghe xong lời này, trong lòng chờ dài một hồi. Kỳ thật hẳn hiểu rõ Nhị đệ đang quan tâm hắn, nhưng hắn thích nương tử, cảm giác này rất kì lạ, từ khi hắn bị nàng đá đến sau khi hắn tỉnh lại, bộ dáng của nàng đã in sâu vào trong đầu hắn, tuy rằng bây giờ còn chưa nói là yêu, nhưng quả thật có hảo cảm, có lẽ so với hảo cảm còn nhiều hơn một chút! Hắn không nghĩ sẽ buông tha, dường như chỉ cần hiện tại hắn buông tay, có lẽ tương lai hắn sẽ phải hối hận! Mà Lý Mặc Nhiên hẳn sẽ không cho phép mình làm ra chuyện để chính mình sau này phải hối hận!

“Hiện tại chúng ta đã thành cái dạng này, còn có cái gì mà xứng với không xứng ở đây!” Lý Mặc Nhiên bỏ lại một câu này, sau đó liền biến mất trong bóng đêm.

Lý Mặc Lâm bình tĩnh đứng đó, nhìn mãi theo hướng Đại ca biến mất, mày hơi nhíu lại, đây biểu hiện là Đại ca nghiêm túc sao?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tiến hành rời đi

Thời gian trôi qua thật nhanh, Bạch Tiểu Mễ đã ở son trại được hơn một tháng, đối với nơi này đã trở nên quen thuộc hơn rất nhiều, hiện tại có thể tự do đi lại, mà thổ phi trong Hắc Phong trại tựa hồ cũng không xấu như trong suy nghĩ của nàng, ít nhất là rất có quy củ, vẫn có chút chênh lệch so với mấy thổ phi làm chuyện xấu chiều trên ti vi.

Mà mấy ngày trước thương thế của Lý Mặc Nhiên đã đỡ hơn rất nhiều, Lý Mặc Nhiên cũng thực tuân thủ ước định, buổi tối đều nằm ngủ ở trên ghế sofa mới được làm không bao lâu.

Đối với thân hình cao lớn của Lý Mặc Nhiên mà nói, cái sofa này có chút nhỏ, nhưng nếu miễn cưỡng vẫn có thể ngủ được trên đó.

Hơn một tháng này, Bạch Tiểu Mễ coi như không xảy ra chuyện gì, đương nhiên trừ bỏ thường thường bị người nào đó ăn đậu hũ ở bên ngoài trước mặt người khác, hết thấy mọi thứ trôi qua cũng không tệ.

“Này! Mấy ngày nay sao người trong sơn trại lại ít như vậy?” Bạch Tiểu Mễ phát hiện trên đường đi, người trong sơn trại thiếu ít nhất đến một phần ba, những người này đi làm cái gì vậy?

Bởi vì đi vào phía sau Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy nơi nơi đều là một mảnh an tĩnh, cho nên nhất thời không nghĩ tới đây chính là sơn trại của thổ phi.

“Phu nhân ngài không biết đâu, hôm nay Đại đương gia cùng Tam đương gia mang theo người xuống núi cướp bóc!” Tiểu Đào nhìn thoáng qua phu nhân trả lời.

Tiểu Đào này là Lý Mặc Nhiên lựa ra làm nha hoàn bên cạnh Bạch Tiểu Mễ, tuy rằng cá nhân Bạch Tiểu Mễ nghĩ không cần thiết, nhưng vì sự kiên trì của Lý Mặc Nhiên nên đành chấp nhận.

“À.....” Bạch Tiểu Mễ bừng tỉnh đại ngộ, khó trách hôm nay Lý Mặc Nhiên sớm ra đã không thấy bóng dáng, nguyên lai là đi chém giết! Trong sơn trại giờ còn lại rất ít người, tâm tư Bạch Tiểu Mễ hơi vòng vo một chút, ánh mắt dừng ở hướng cửa sơn trại.

Căn cứ vào hơn một tháng Bạch Tiểu Mễ cố ý tìm hiểu tra xét này, sơn trại được che chắn khá tốt, bên phải là nơi dã thú thường lui tới cùng rừng rậm sương độc mù mịt, bên trong động vật cùng thực vật đa số đều có độc, không cẩn thận đụng một cái sẽ trúng độc bỏ mình.

Mà phía sau sơn trại lại là một mảnh, đi về phía trước là một vách núi đen, nghe nói bên dưới là vực sâu vạn trượng, mà bên trái sơn trại lại rất quái lạ, nghe nói có người đi vào đấy nhưng chưa từng thấy người trở ra.

Muốn đi ra ngoài chỉ có thể từ cửa chính sơn trại mà đi ra.

Hơn nữa đi ra ngoài phải có lệnh bài gì đó, cảm giác so với hoàng cung còn nghiêm ngặt hơn nhiều.

Thời điểm tìm hiểu được rõ ràng, Bạch Tiểu Mễ nhận không được bội phục đám người Lý Mặc Nhiên đã tìm được một nơi che chắn tự nhiên như vậy, một địa phương có phòng thủ phi thường tốt! Nhưng đường lui có chút khó mà thôi.

“Đi Tiểu Đào, chúng ta ra cửa trại xem sao?” Bạch Tiểu Mễ bước nhanh về phía trước, đi ra ngoài cướp bóc thật tuyệt, có lẽ lần sau nàng có thể thừa dịp hấn ra ngoài mà thoát ra khỏi nơi này.

Hiện tại thân thể Lý Mặc Nhiên đã tốt, tuy rằng bây giờ còn nghiêm túc tuân thủ ước định, nhưng sẽ có thời điểm khó bảo toàn được thú tính, lời nói của nam nhân Bạch Tiểu Mễ không dám tin.

Cho nên trước khi có kế hoạch rời đi, trong khoảng thời gian này theo Lý Mặc Nhiên trong tay nàng đã có một ít thứ tốt, tin tưởng sau khi ra ngoài hẳn có thể trải qua ngày tháng yên lành.

Kế hoạch vô cùng hoàn hảo, cũng chuẩn bị mất mấy ngày, nhưng bất hạnh thay, mỗi ngày Lý Mặc Nhiên cứ như trẻ sinh đôi luôn đi theo bên người nàng, nàng căn bản không có thời gian để trốn thoát.

“Đúng rồi, Đại đương gia mỗi lần ra ngoài thì khi nào sẽ trở về?” Bạch Tiểu Mễ vừa đi, vừa bình tĩnh tìm hiểu tin tức mình muốn biết.

“Chuyện này thì nô tì không rõ, nô tì thấy có khi mười ngày sau ngài mới trở về, nhưng cũng có lúc hai, ba ngày sau ngài đã trở lại!” Kỳ thật Tiểu Đào cũng do người môi giới bán đến đây, ở sơn trại mới hơn nửa năm, còn vượt qua ba tháng đầu lo sợ hãi hùng, cho nên tình huống bên trong sơn trại biết rất ít.

Bạch Tiểu Mễ nghe được chính là hai ngày sau hẳn mới có thể trở về, đây chính là tin tức tốt đúng không?

Xem ra lần này trời giúp nàng rồi.

Nhưng hiện tại nàng không có lệnh bài để đi ra ngoài? Bạch Tiểu Mễ ngẫm nghĩ lại, đem sự tình bên trong sơn trại điểm lại một lần, đúng rồi, có Lão Vương chính là người thường xuyên xuống núi mua đồ ăn cùng các vật dụng hàng ngày.

Trên tay lão chắc chắn có lệnh bài.

Nhưng làm thế nào để lấy được lệnh bài đây?

Việc này, Bạch Tiểu Mễ lại nghĩ đến người đang gác ở cửa sơn trại, chuyện mình bị cướp về, sau lại bị Đại đương gia sủng làm áp trại phu nhân, bên trong sơn trại không có người nào không biết, không có người nào không hiểu.

Cho nên Bạch Tiểu Mễ một đường đi tới, nhóm tiểu sơn tặc đều cung kính chào hỏi.

“Phu nhân hảo!” Thanh âm a dua lấy lòng.

“Ừ!” Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh lên tiếng, nhìn về phía bên ngoài sơn trại, con đường này không rộng, chỉ đủ để cho một chiếc xe ngựa một mình hành tẩu, Bạch Tiểu Mễ không ngu đến mức sẽ đi ra ngoài ngay bây giờ, chẳng qua nàng muốn xem con đường kia mà thôi.

Nghe nói nơi này nằm trên một ngọn núi, nếu nàng vội vàng xuống núi theo đường đó, Bạch Tiểu Mễ lo lắng trên đường xuống núi sẽ đụng phải Lý Mặc

Nhiên bọn họ trở về.

Nhưng nếu không đi đường này, Bạch Tiểu Mễ lại lo lắng bản thân mình lạc đường trong núi, ngọn núi có dã thú là không thể nghỉ ngơi, bởi vì Bạch Tiểu Mễ thường xuyên nghe được tiếng gầm rú của dã thú, ban đầu Bạch Tiểu Mễ nghe có chút rùng mình, sau vài ngày phát hiện không có chuyện dã thú cắn người, nàng mới yên tâm hơn nhiều.

“Phu nhân, ngài yên tâm, Đại đương gia cùng Tam đương gia võ nghệ cao cường, sẽ không có việc gì!” Thấy Bạch Tiểu Mễ lẳng lặng nhìn đường, thủ vệ canh cửa tự cho là đúng nói.

“Ừ!” Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua tiểu sơn tặc, chẳng lẽ bộ dáng hiện tại của nàng trông giống như đang lo lắng cho tên kia sao?

Bất quá đây không phải sự tình trọng yếu, nàng phải nghĩ ra biện pháp rồi đi mới được.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp quay về.

“Tiểu Đào, đi lấy hai vò rượu ngon đến đây!” Bạch Tiểu Mễ đầu óc ở nhanh chóng xoay chuyển, đầu cũng không quay lại, chỉ nói với Tiểu Đào đang đi phía sau.

“Dạ!” Uống rượu trong sơn trại là chuyện bình thường, đối với chuyện như vậy Tiểu Đào đã gặp qua, tuy rằng thắc mắc vì sao phu nhân là mỹ nhân yêu điệu lại đi uống rượu? Nhưng cũng không dám hỏi, lúc trước mới được phái tới, nàng đã được dạy dỗ, phu nhân là chủ tử, lời của chủ tử nhất định phải tuân theo.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Cảm giác có chút dễ dàng

Ánh trăng sáng tỏ, một thân ảnh màu đen tránh thoát khỏi sự tuần tra của sơn tặc, lặng yên không một tiếng động đi qua chỗ hành lang gấp khúc, bước ngoặt tiến vào nơi cư trú của sơn tặc, xem xét đúng mục tiêu, bóng đen thân tốc tới gần, động tác có chút không quen, nhưng cũng đã an toàn đi tới đích.

Nhìn vào bên trong thấy một vị trung niên đang nằm trên bàn, trong lòng bóng đen đã chuẩn bị tốt, lấy ra một cục đá ném trực tiếp lên người vị trung niên kia.

Nhưng vị trung niên cường tráng chỉ kêu lên một tiếng, lập tức gãi gãi chỗ bị đá ném trúng, sau đó tiếp tục ngủ.

Người áo đen tới nhìn người nọ không giống như đang giả vờ ngủ, lập tức lặng lẽ mở cửa sổ ra, sau đó nhẹ nhàng nhảy vào, đi đến bên cạnh người này, cầm lấy cây gậy gỗ trực tiếp đánh lên cổ, khiến hắn ngủ càng sâu.

Làm xong mọi chuyện, hắc y nhân lập tức tìm kiếm loạn xạ trên người vị trung niên, rất nhanh đã tìm được thứ mình cần, sau đó nhanh chóng biến mất khỏi phòng.

Một đường chạy trở về!

Rất nhanh về tới phòng của mình.

Đối với việc bản thân có thể dễ dàng lấy được thứ đó, Bạch Tiểu Mễ có chút khó tin, hay do nàng có vận khí tốt, đi trên đường thế nhưng không bị phát hiện, chẳng lẽ hôm nay chính là ngày may mắn của nàng sao?

Một khi đã như vậy, chuyện rồi đi không nên trì hoãn nữa, tránh để ngày mai lão gia đi mua đồ không tìm thấy lệnh bài báo mất, sau đó trong sơn trại sẽ tăng cường phòng bị, như vậy cơ hội để nàng chạy ra ngoài càng thêm xa vời.

“Tiểu Đào, người ngủ rồi sao?” Bạch Tiểu Mễ đi đến phòng ngủ của hạ nhân, đây là phòng bên cạnh mới được sửa lại, Lý Mặc Nhiên lo lắng nương tử nhà mình buổi tối sợ hãi, cho nên trước khi xuống núi đã để cho Tiểu Đào tiến vào ở đó.

“Phu nhân, có chuyện gì ạ?” Một hồi có tiếng bước chân vội vàng, Tiểu Đào xuất hiện ở cửa phòng, khi mở cửa ra đã thấy phu nhân đang đứng trước cửa phòng mình, có chút lo lắng hỏi.

“Tiểu Đào đến phòng ta một chút, ta có việc cần nói!” Bạch Tiểu Mễ nói xong xoay người trở về phòng mình, Tiểu Đào không do dự đi theo.

“A!” Tiểu Đào vận lần thật không ngờ, nàng vừa mới tiến vào phòng thì cổ đã bị tập kích, trước mặt bỗng tối sầm liền hôn mê bất tỉnh.

“Tiểu Đào thật sự có lỗi với người, vì tự do của bốn tiểu thư cho nên chỉ có thể tạm thời để người bị ủy khuất!” Bạch Tiểu Mễ thoát áo ngoài của Tiểu Đào, đem người đặt lên giường, lập tức trói chặt người lại, miệng cũng bịt kín.

Đắp chăn, buông màn, hết thảy đều đã chuẩn bị tốt, Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng thay quần áo trên người, về lòng mày thật thô, dưới cằm chùi đen xỉ, nhìn qua có chút giống như râu mới mọc ra.

Đem một mái tóc thật dài dùng kéo cắt hơn phân nửa, chỉ chừa đến cổ áo, tóc làm rối tung lên, tùy ý buộc thành kiểu tóc của nam tử, sau đó mang theo mấy vật gì đó đáng giá của Lý Mặc Nhiên rồi nhanh chóng ra khỏi phòng.

Tiểu Đào, thật xin lỗi!

“Người nào đó?” Thủ vệ son tặc nghe được động tĩnh, lập tức quát hỏi.

“Thủ vệ đại ca, ta là sai vật của Vương quân sự, được phái đi truyền tin cho Đại đương gia!” Giọng nói mang theo một chút thanh âm khàn khàn riêng có của thiếu niên.

“Phải không? Lệnh bài đâu!” Thủ vệ son tặc cũng không dễ dàng bị lừa như vậy mà cho qua, cứ theo quy củ mà làm.

“Ồ trong này! Thủ vệ đại ca mau nhanh một chút, việc này rất gấp!” Son tặc gầy nhỏ kia có chút sốt ruột nói.

Thủ vệ nhìn nhìn, xác nhận đúng lệnh bài liền đem người thả ra!

Thân ảnh gầy nhỏ kia nhanh chóng biến mất trong bóng đêm.

“Rốt cục cũng được ra ngoài!” Bạch Tiểu Mễ không nghĩ đến sự tình lại thuận lợi như thế, nhưng hiện tại cách son trại vẫn rất gần, nàng phải chạy nhanh lên mới được dù sao phương pháp trốn thoát của nàng rất dễ bị phát hiện.

Ngày mai, Vương quân sự tỉnh lại nhất định sẽ thấy điều không bình thường, rất nhanh hoài nghi đến nàng.

Bạch Tiểu Mễ thừa dịp bây giờ còn có thời gian một đường chạy thật nhanh, nàng còn có sáu giờ để trốn chạy.

Bạch Tiểu Mễ chạy một đường hướng xuống núi, đại khái cảm giác được thời điểm trời nhanh sáng, thể lực của Bạch Tiểu Mễ đã bị tiêu hao khá nhiều, có chút chậm lại.

Hiện tại nếu dừng lại để nghỉ ngơi thực là hành động không sáng suốt, nhưng mà lúc này nàng thật sự không thể chạy nổi nữa rồi?

Bạch Tiểu Mễ do dự một chút, lập tức đi lệch khỏi quỹ đạo, hướng về bên cạnh.

Có lẽ do xem TV nhiều quá, Bạch Tiểu Mễ vẫn có ý thức cẩn thận, vừa đi vừa xóa dấu vết mình lưu lại, tuy rằng làm có chút không lưu loát, nhưng chắc chắn sẽ không bị phát hiện ra.

Một đường đi tới, Bạch Tiểu Mễ luôn chú ý để mình đi trên lớp lá cây khô, hoặc là trên cỏ, tận lực không lưu lại bất kỳ dấu chân nào, đi một đoạn Bạch Tiểu Mễ đều sẽ kiểm tra lại xem bản thân mình đã đem dấu chân xóa đi chưa, tuy rằng đi có chút chậm, nhưng vẫn an toàn hơn.

Bạch Tiểu Mễ ở trên núi cũng được một khoảng thời gian, nàng không dám xem thường son tặc ở đây.

Bởi vì son tặc ở đây tựa hồ không cùng một loại với son tặc trong tưởng tượng của nàng.

Mặt trời chiếu rọi tia nắng ban mai lên mặt đất, một ngày mới đã đến, Bạch Tiểu Mễ nhìn bầu trời, cảm giác tự do cách mình ngày càng ngắn.

“A, có cái hang động, thật là quá tốt!” Thời điểm sức cùng lực kiệt cũng không dám nghỉ ngơi, Bạch Tiểu Mễ phát hiện ra một cái hang động không lớn, vui sướng tiến lên xem xét, cho dù cao hừng, nhưng Bạch Tiểu Mễ cũng không dám khinh thường, dù sao nơi này là trên núi, chắc sẽ có dã thú.

Bạch Tiểu Mễ thật cẩn thận từ sau lưng lấy ra cái túi nhỏ, cầm cái kéo vũ khí duy nhất mà nàng có được.

Sau một hồi tiến lên kiểm tra, Bạch Tiểu Mễ xác nhận không có nguy hiểm.

Đã không có nguy hiểm Bạch Tiểu Mễ tính toán ở trong này nghỉ ngơi một khoảng thời gian, bất quá lấy sự cẩn thận của Bạch Tiểu Mễ, đương nhiên sẽ không quan tâm mà cứ thế đi vào nghỉ ngơi. Nàng quay đầu ngăm nhìn, nơi này tuy có vẻ là dốc đứng, nhưng nếu có người đi đến chắc chắn sẽ phát hiện ra son động, nàng thật vất vả mới có thể chạy ra ngoài đương nhiên không muốn lại bị bắt trở về.

Quan sát bốn phía một chút, Bạch Tiểu Mễ đi xuống núi một đoạn, đến mấy cây cách son động rất xa, lợi dụng cái kéo sắc bén đem cành cây cắt xuống.

Sau đó ở đem nhánh cây rậm rạp kéo về trước cửa hang, bố trí nguy trang bên ngoài hang động thật tốt, để khi từ bên ngoài nhìn vào không thể phát hiện ra được chỗ này có cái hang, lúc này Bạch Tiểu Mễ mới yên tâm đi vào hang nghỉ ngơi.

Chạy trốn vội vã, lại phải đi bộ, hơn nữa có cảm giác lo lắng sợ hãi nhiều giờ, nên Bạch Tiểu Mễ đã mệt mỏi không chịu được, cho nên sau khi ăn chút gì đó để lấy sức, Bạch Tiểu Mễ đẩy một tảng đá chặn trước cửa hang động để tránh dã thú tiến vào, nàng liền ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Hang động kì lạ

Bạch Tiểu Mễ không biết mình đã ngủ trong bao lâu, một trận âm thanh ầm ĩ làm nàng tỉnh giấc.

“Hai người các ngươi đến bên kia tìm, các ngươi tìm hướng bên này, còn lại các ngươi đi theo ta!” Giọng nói của một nam tử, thanh âm nghe có vẻ tức giận.

“Dạ, Tứ đương gia!” Mọi người cấp tốc chia nhau ra, tìm kiếm trong rừng núi.

Một canh giờ sau.

“Tứ đương gia bên này không phát hiện thấy phu nhân!” Người tới bẩm báo.

“Tứ đương gia, thuộc hạ cảm thấy có lẽ phu nhân đã xuống núi!” Đã tìm cả một ngày, nhưng vẫn chưa phát hiện ra một chút tung tích nào, mặt khác bên kia cũng không có tin tức, theo suy đoán hẳn là đã xuống núi rồi.

Phu nhân nhà bọn họ là một người có thể chất yếu đuối, không có khả năng đi nhanh ở chỗ đường khó đi này, nơi này lại có dã thú thường xuyên lui tới, hơn nữa cho dù có đi nhanh, lấy tốc độ của bọn họ thì không có khả năng đuổi không kịp, dù sao thời gian thủ vệ cùng Vương quân sự bẩm báo cũng chỉ cách đây hơn ba canh giờ.

Bạch Tiểu Mễ không dám động dậy im lặng nghe động tĩnh ở bên ngoài, võ công của Tứ đương gia nàng đã thấy qua, kinh công lợi hại như thế thì chắc chắn võ công cũng không kém, nàng không dám mạo hiểm nhìn lên, đến hô hấp cũng chậm dần.

Lại qua một đoạn thời gian, cũng không biết thuộc hạ cùng Tứ đương gia nói gì đó? Người Hắc Phong trại tựa hồ như đã đi hết, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn không dám lập tức rời khỏi chỗ này, dù sao lúc này là thời điểm nguy cấp, hiện tại nếu đi ra ngoài rất có thể sẽ bị gặp phải.

Bạch Tiểu Mễ từ từ đi đến tảng đá chặn trước cửa hang động, nhìn ra phát hiện sắc trời không còn sớm, ban đêm núi rừng nguy hiểm, giờ phút này Bạch Tiểu Mễ không dám mạo hiểm đi ra ngoài, kiểm tra lại đồ ăn mình mang, theo dự tính thì chỗ thức ăn này có thể duy trì trong vòng hai ngày nữa, vì sự an toàn, Bạch Tiểu Mễ tính toán tạm thời ở lại nơi đây.

Lại tìm một ít tảng đá lớn, mang từng tảng đá đem chèn kín vào cửa sơn động, như vậy càng an toàn, chỉ có điều nàng vừa mới tỉnh ngủ nên không thể ngủ tiếp được nữa.

Xong chuyện ngồi xuống, trong lòng Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên có chút cảm giác thê lương.

Cũng không biết cha, mẹ thế nào rồi? Khi phát hiện ra nàng đã chết, hẳn là rất khổ sở! Cũng không biết đời này nàng còn có thể trở về được hay không? Bình thường bởi vì lo nghĩ đến chuyện thoát thân, cho nên cũng không có thời gian nghĩ về chuyện hiện đại, bỗng nhiên yên lặng, hồi tưởng lại dường như đã cách mấy đời.

Thình thoảng có tiếng dã thú gào thét, lúc ở Hắc Phong trại nàng không thấy sợ mấy, nhưng bây giờ chỉ có một mình lại vô cùng sợ hãi, ánh mắt Bạch Tiểu Mễ cứ chăm chú nhìn về phía cửa vào hang động.

Ban đêm so với ban ngày càng nguy hiểm hơn, cầm chặt kéo trong tay, chỉ cần phát hiện có gì đó không bình thường nàng liền động thủ.

Cửa hang động này không lớn, nhưng bên trong khá thoáng, rộng khoảng hai thước, cao gần thước rưỡi, cho nên khi chui vào Bạch Tiểu Mễ không có cách nào đứng lên, Bạch Tiểu Mễ cũng không dám đi sâu vào bên trong.

Lúc trước Bạch Tiểu Mễ không có tinh thần để thám hiểm, cho nên không nghĩ sẽ đi vào trong, nhưng bây giờ Bạch Tiểu Mễ lại phát hiện ra ở sâu trong sơn động tỏa ra luồng ánh sáng nhè nhẹ, khi nhận thấy việc này Bạch Tiểu Mễ thực sự rất hoảng sợ.

Ánh mắt vốn luôn chú ý phía cửa vào hang động liền chuyển hướng nhìn sâu vào bên trong.

Chẳng lẽ bên trong có rắn? Nhưng nàng chưa từng nghe qua có loại rắn nào lại có thể phát sáng! Người khác sợ rắn, nhưng đối với Bạch Tiểu Mễ nàng lại không hề sợ.

Bạch Tiểu Mễ cảnh giác nhìn xoáy vào phía trong hang động, kỳ thật càng vào sâu bên trong, hang càng lúc càng nhỏ đi, nếu phía bên trong nhỏ thế, vậy nàng có cần phải đem tảng đá chặn vào nơi đó hay không?

Chỉ có điều Bạch Tiểu Mễ đem đá chặn ở nơi đó là không có khả năng, bởi vì nàng đã lấy toàn bộ đá có thể tìm được chặn trước cửa hang rồi, bên trong không có cái gì che chắn được.

Vốn không nghĩ đi vào xem, nhưng ánh sáng kia không hề tắt đi mà tiếp tục tỏa sáng tới hơn một giờ sau đó, lúc đầu Bạch Tiểu Mễ kiên định không vào thì giờ lòng tò mò lấn át sự lo lắng khiến cho nàng dao động, cả khoảng thời gian dài như thế Bạch Tiểu Mễ phát hiện trừ bỏ ánh sáng được phát ra thì bên trong vẫn không có động tĩnh gì, cũng không có cảm giác nguy hiểm, nàng đem túi đeo trên người tính toán đi vào xem thử.

Bạch Tiểu Mễ cầm trên tay cái kéo vũ khí duy nhất của nàng, sau đó khom lưng đi vào trong, đúng là đi được một lát, cái động càng biến nhỏ hơn, Bạch Tiểu Mễ phải quỳ rạp trên mặt đất từ từ bò vào.

Càng hướng vào bên trong, Bạch Tiểu Mễ phát hiện nhiệt độ càng ngày càng ấm áp.

Nằm sấp một đoạn thời gian rất dài, son động bắt đầu từ từ lớn dần! Bạch Tiểu Mễ đứng dậy khom thắt lưng tiếp tục đi về phía trước, son động càng lúc càng lớn, hơn nữa càng đi xuống, son động càng sạch sẽ, hoàn toàn không có cảm giác lạnh lẽo của núi rừng, muốn quay trở lại nhưng không dám, đành phải tiếp tục đi.

Điểm sáng ngày càng gần, kỳ thật đi đến nơi này, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu nghi hoặc, bởi vì dựa theo độ sâu của hang, nàng ở bên ngoài hẳn sẽ không nhìn thấy ánh sáng, nhưng nàng lại thấy được, hơn nữa dọc đường đi không có cảm giác tối tăm?

Điều này thật không có khoa học!

Nhưng chuyện nàng xuyên đến nơi này cũng không phải là chuyện khoa học có thể giải thích được? Cho nên Bạch Tiểu Mễ tiếp tục đi về phía trước.

Không bao lâu sau, nàng nhận thấy trước mắt dĩ nhiên là một cái động rộng rãi, thoáng mát mà nguồn sáng phát ra nằm ngay tại giữa động.

Vị trí trung tâm động là một cái sân khá rộng, giữa sân có một chỗ lõm xuống, mà nguồn sáng chính được phát ra từ nơi đó, nó chiếu sáng toàn bộ cái hang động rộng rãi giống như ban ngày.

Thấy cảnh này, Bạch Tiểu Mễ nhất thời ngây ngẩn cả người!

Chẳng lẽ nàng đã phát hiện được bảo bối nào đó sao? Tuy rằng Bạch Tiểu Mễ là người yêu tiền, nhưng cũng không dám vì bảo bối, dưới tình huống không rõ ràng mà tiến lên tìm hiểu.

Bạch Tiểu Mễ nhìn một lát, rồi xem xét tìm nơi có thể ẩn thân, lại tính toán thăm dò xem ánh sáng kia đến tột cùng là cái gì?

Nhưng, Bạch Tiểu Mễ không ngờ rằng nàng chưa kịp hành động, thì một luồng ánh sáng mạnh màu trắng bạc bắn ra từ nguồn sáng, sau đó không hề báo trước truyền vào cơ thể nàng.

“Á!” Bạch Tiểu Mễ hoảng sợ trực tiếp kêu lớn, đập đập vào người, nhưng hiển nhiên động tác của Bạch Tiểu Mễ chẳng có nửa điểm tác dụng, bởi vì trên người nàng không cái gì còn lưu lại.

Nhưng chuyện vẫn chưa xong, Bạch Tiểu Mễ chưa kịp kiểm tra xem thân thể của mình ra sao, đã bị một lực mạnh mẽ kéo đi, cả người bị khống chế bay về phía ánh sáng kia, vô luận Bạch Tiểu Mễ giãy dụa như thế nào, đều không thể tránh thoát sự trói buộc của luồng ánh sáng màu trắng bạc này.

Trời ạ! Nàng cứ tò mò đi! Bây giờ thì tốt rồi! Xem ra đã nàng gặp phải tà môn ngoại đạo gì đó rồi! Lần này nàng nhất định chết thật rồi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Dày vò

Luồng ánh sáng tựa hồ quá mạnh mẽ, Bạch Tiểu Mễ nhắm chặt mắt, nhưng thân thể vẫn cảm nhận được.

Hiện tại nàng cảm giác tựa như người mình đang bị đặt lên trên một cái vỉ nướng, cả người nóng không chịu được, tựa hồ chỉ sau một giây thôi nàng sẽ bị nướng chín, rất muốn mở mắt ra xem hiện tại mình đang ở chỗ nào, giờ phút này ánh sáng không phải là vấn đề, mà căn bản nàng không có cách nào mở được mắt.

Thân thể của nàng trừ bỏ cảm giác rất nóng ở bên ngoài, dường như không chạm phải thứ gì, cả người như đang bay bổng, không chỉ như vậy, nàng phát hiện mình ngoài việc không thể mở mắt ra, thì ngay cả tay chân cũng không động đậy được.

Nhiệt độ cứ tăng không ngừng, hiện tại trừ nóng ra Bạch Tiểu Mễ không cảm thấy gì hết, nóng liên tục, Bạch Tiểu Mễ mê man, rõ ràng con nóng đã vượt qua sức chịu đựng của nàng, nhưng nàng lại không ngắt đi, hay đúng hơn là thân thể của nàng đã lịm đi, nhưng ý thức vẫn rất minh mẫn.

Bị con nóng khôn cùng hành hạ không biết bao lâu, khi Bạch Tiểu Mễ cho rằng sẽ cứ bị nóng tiếp như vậy thì nhiệt độ nóng trên thân thể từ từ hạ xuống, Bạch Tiểu Mễ thở dài một hơi nhẹ nhõm, như vậy khổ hình cuối cùng cũng biến mất rồi sao? Xem ra ông trời không có ý muốn nhận nàng, thật sự quá tốt rồi.

Nhưng Bạch Tiểu Mễ chưa kịp cao hứng lâu, một đợt rét lạnh thấu xương đã bao phủ toàn thân. Trời ạ! Này còn chưa xong sao, nóng vừa kết thúc, giờ lại đến lạnh, đây chẳng phải là muốn đem nàng hành hạ cho đến chết cũng nhất định không thể bỏ qua sao?

Mặc kệ trong lòng Bạch Tiểu Mễ rít gào thế nào, cổ lạnh kia chỉ có tăng chứ không giảm, Bạch Tiểu Mễ tuy rằng vạn phần không muốn, nhưng cũng không thể mở mắt ra được, nghĩ đến chuyện không có khả năng thoát ra, nếu nhiệt độ cứ tiếp tục hạ, sớm muộn gì nàng cũng biến thành kem que mất, hiện tại ý thức nàng vẫn còn, vẫn cảm nhận được sự lạnh lẽo này.

Chịu đựng, hãy chịu đựng, Bạch Tiểu Mễ tự nhủ mình như thế, nhưng lạnh vẫn lạnh, Bạch Tiểu Mễ trừ bỏ bị tra tấn ở bên ngoài, bên trong nàng vẫn có thể suy nghĩ, thậm chí còn có thể đem chuyện xưa hồi tưởng lại từng chút từng chút một, thậm chí còn có tâm tư nghĩ đến cha vốn yêu mình từ nhỏ đến lớn, nhưng vì niềm đam mê khoa học nông nghiệp mà lơ là con gái, nghĩ đến mẹ đã man xuất thân từ gia tộc võ thuật thế gia, dùng võ để dạy bảo con gái.

Nghĩ vậy khiến Bạch Tiểu Mễ cảm giác đang ở rất gần thời hiện đại, dường như có thể chạm tay đến, nhưng sau khi nghĩ tới, lại tựa hồ cách bản thân càng ngày càng xa, Bạch Tiểu Mễ sợ hãi nó mất đi, muốn đưa tay bắt lấy, nhưng mà nàng cử động không được, lúc này hàn ý đã xâm nhập vào tận xương, bởi vì hồi nhớ lại mà xem nhẹ đi sự lãnh lẽo đã bao trùm toàn cơ thể.

Trong nháy mắt Bạch Tiểu Mễ hy vọng mình có thể chết ngay đi, chỉ có chết mới có thể rời đi nơi này, chết có lẽ còn có thể xuyên không trở về, cha dù thế nào cũng đam mê nghiên cứu, nhưng ông vẫn yêu mình, mà mẹ tuy rằng dùng võ huấn luyện con gái, nhưng bà đối với mình là thật tâm yêu thương.

Trong lúc nhất thời nàng thật sự rất muốn quay về.

Trong lúc này Bạch Tiểu Mễ lại lâm vào ký ức, nhưng lần hồi tưởng này không phải hiện đại, mà là thời gian hai tháng vừa qua, kỳ thật đối với Bạch Tiểu Mễ mà nói, đó không phải do trí nhớ tốt, mà bởi vì nàng nhớ tới cái tên ngốc không làm gì có lỗi với nàng ở nơi đó.

Bạch Tiểu Mễ không hiểu tại sao lại nhớ tới người giống “gấu” đó, lúc này hàn ý trên người đã biến mất, thật sự đã biến mất, nhưng đã qua một lần kinh nghiệm, cho nên Bạch Tiểu Mễ chưa vội cao hứng.

Dường như ý thức nàng đang chờ đợi một đợt khổ hình nữa tiếp tục đến, có đôi khi Bạch Tiểu Mễ suy nghĩ, khổ hình như vậy có lẽ đáng sợ hơn so với khổ hình ở dưới mười tám tầng địa ngục!

“A!” Bỗng nhiên Bạch Tiểu Mễ cảm giác cơ thể mình có thể hoạt động, nhưng kéo theo là một trận hít thở không thông, mà toàn bộ chung quanh đều là chất lỏng không rõ, giống như nước, như mặc kệ là cái gì, Bạch Tiểu Mễ cảm giác bản thân mình dường như đang bơi lội trong nước, giác quan cảm nhận xung quanh đã xuất hiện.

Bạch Tiểu Mễ biết bơi, tuy rằng mắt đến bây giờ vẫn không thể mở ra, nhưng nàng có thể bơi, có lẽ chỉ cần bơi được ra khỏi chỗ này là sẽ thoát được?

Nghĩ như vậy, sau một hồi không động đậy, Bạch Tiểu Mễ lấy đủ sức lực bắt đầu bơi lên, có lẽ do bị tra tấn quá lâu, thời điểm Bạch Tiểu Mễ bắt đầu bơi còn nhận thấy được trên thân thể có chút cứng ngắc, nhưng sau khi bơi được một khoảng thời gian, cảm giác đã tốt hơn rất nhiều.

Bơi thôi! Bơi nhanh lên! Bơi mãi, phát hiện mình có thể hoạt động được, Bạch Tiểu Mễ vẫn luôn bơi, bỗng nhiên một ý tưởng xuất hiện trong đầu, cả người liền lập tức ngừng lại.

Đặt tay sờ lên mũi, nơi này quả thật là nước hoặc là chất lỏng nào đó, nhưng tại sao nàng có thể hô hấp? Trừ bỏ thời điểm ban đầu nàng hít thở không thông nhưng ngay sau đó hoàn toàn không có bất kì cảm giác nào khác.

Vẫn thở được nhưng nàng lại không có cảm giác khó thở.

Vừa rồi nàng không chú ý đến điểm ấy, khổ hình làm nàng quên mất bản năng của chính mình, nhưng hiện tại đã biết, trời ạ! Đến cùng thì đây là nơi nào!

Vì sao nàng xui xẻo như vậy, đầu tiên là ngủ một giấc, sau đó liền không hiểu xuyên không, xuyên không thì xuyên không, đứa nhỏ Bạch Tiểu Mễ này không có bản lĩnh gì, nhưng năng lực thích ứng thì lại cực kỳ tốt, sự tình xuyên không kì quái như vậy nàng đã chấp nhận rồi, dù sao về phương diện này tiểu thuyết nàng đã đọc, viết cũng không ít.

Nhưng xuyên thì cứ xuyên đi! Lại hại nàng bị người ta cướp về làm áp trại phu nhân, trực tiếp vào trại thổ phỉ, người khác xuyên không đều gặp được tuần nam, nữ nam, thân phận là tiểu thư, hoặc là công chúa, không tốt thì có thể là tiểu cô nương nông thôn, sau đó cố gắng phấn đấu qua ngày, nhưng nàng thì sao? Gặp phải nam nhân làm trọng phu thì chẳng khác gì một chú “gấu”.

Chẳng qua cũng không tồi, dù sao trọng phu “gấu” kia đối xử với nàng rất tốt, đương nhiên nếu đây không phải dưới tình huống hai người là vợ chồng thì tốt hơn.

Kế hoạch chạy trốn hơn hai tháng được vạch ra đã thực hiện tốt đẹp.

Vốn cho rằng, dựa vào sự thông minh tài trí của mình, hơn nữa còn dựa vào công phu mà mẹ dạy cho nàng, chỉ cần nàng không chủ động gây chuyện, hẳn là có thể yên ổn sống qua ngày, nhưng không nghĩ tới vừa ra khỏi trại, tùy tiện tìm cái hang động nghỉ ngơi, tùy tiện tò mò một chút mà đã bị tra tấn khổ sở như vậy.

Ông trời, ngài đây là cố ý sao?

Chẳng lẽ đời trước mình căn bản chính là thần tiên, vô tình đắc tội với đại thần tiên nào đó, sau đó bị đẩy xuống nhân gian, nhưng vị thần tiên kia không hề có ý muốn tha cho mình, nên mới tra tấn mình đến như vậy.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời vừa hướng bơi lên, trong đầu vừa miên man suy nghĩ.

Trải qua một lúc lâu, Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên nghĩ thông suốt, nàng quả nhiên không phải người thích nghĩ nhiều! Suy nghĩ một lát, tuy rằng hiện tại trước mắt là vô dụng, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn không buông tha ý niệm tìm ra lối thoát, nàng vẫn chưa muốn chết đâu!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Khổ tận cam lai

Bạch Tiểu Mễ bị giầy vò một lúc lâu, bỗng bên tai nghe được tiếng nước chảy tí tách, rồi sau đó cái cảm giác người như đang ngâm trong nước kia chợt biến mất, thay vào đó là cuồn phong gào thét, thân thể vốn không có cảm giác bây giờ lại thấy đau đớn như cắt da cắt thịt.

Đây là cảm giác gió quất trên da thịt! Bạch Tiểu Mễ rõ ràng như nắm được cảm giác của thiên nhiên, nỗ lực muốn mở mắt, nhưng có hết sức cũng không sao mở được.

Đau đớn do gió quất qua đi, Bạch Tiểu Mễ lại hứng tiếp cảm giác bị đè nén, lần này không phải do người, mà như là cơ thể mình đang bị chôn vùi, thân thể bị những thứ vô hình hành hạ, cuối cùng cảm giác kia cũng tan biến.

Có lẽ do trong một thời gian dài với ý thức rõ rệt, lúc này một khi trầm tĩnh lại, Bạch Tiểu Mễ liền ngất đi.

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ ở trong hang động bị tra tấn không biết đến ngày đêm, thì ở Hắc Phong trại mọi người đang sợ hãi, không vì cái gì khác mà vì phu nhân của bọn họ đã mất tích, truy tìm hơn một tháng nay vẫn chẳng có chút tin tức nào, thậm chí dưới núi cũng chưa từng nhìn thấy người có khuôn mặt giống như phu nhân xuất hiện.

Cũng bởi vì chuyện này mà Đại đương gia mang rất nhiều người ra ngoài tìm kiếm, hơn một tháng vẫn không tìm được, nhưng Đại đương gia quyết không bỏ cuộc, cho dù hiện tại Đại đương gia đã trở về trại, nhưng hẳn trở nên thâm trầm không thể thâm trầm hơn, cả người lạnh lẽo không ai dám tới gần.

Vốn một số nữ nhân có ý tứ với Đại đương gia, thấy phu nhân đi rồi, nghĩ rằng đây là cơ hội tốt cho mình, ai biết được người còn chưa tiếp cận được với Đại đương gia đã bị hất ném ra ngoài, sau đó, cả trại đều biết Đại đương gia chỉ một lòng nghĩ tới phu nhân nhà mình mà thôi, thì không ai dám tới gần nữa, lo sợ nếu chính mình không cẩn thận khiến Đại đương gia không vui, thì lúc đó có khi chết lúc nào cũng không biết.

Cả trại đều hiểu, về sau cho dù đắc tội với ai cũng không thể đắc tội với phu nhân trại chủ, cũng bởi vì chuyện này, địa vị của Bạch Tiểu Mễ ở Hắc Phong trại hoàn toàn không thay đổi.

Trong khi toàn Hắc Phong trại sống trong tình trạng nước sôi lửa bỏng thì Bạch Tiểu Mễ đang ngủ đến khi trời tối mịt.

Bạch Tiểu Mễ cũng không biết mình bị tra tấn bao lâu, càng không biết thời gian mình đã ngủ ngắn hay dài, chỉ biết khi nàng tỉnh, trước mắt là một mảng tối đen, đến một tia sáng cũng không có, vươn tay ra nhìn không thấy được năm đầu ngón tay.

Nàng thử cử động thân thể, phát hiện không có gì trở ngại! Bạch Tiểu Mễ muốn đứng lên, nhưng đúng lúc này nàng lại phát hiện một chuyện đáng sợ, cả người nàng trơn bóng nhẵn nhụi, không có bất kì một mảnh vải che thân nào. Trời ạ! Chuyện gì thế này?

Tuy rằng bây giờ trời tối không nhìn thấy được gì, nhưng tay chạm lên đều bằng phẳng một mảnh, cho dù trong bóng đêm, Bạch Tiểu Mễ vẫn cảm thấy rất kì quái, thân thể trần trụi khiến nàng không được thoải mái, vậy quần áo nàng đã đi đâu hết rồi?

Hồi tưởng lại nguồn lửa nóng kia, có lẽ lửa kia đã đốt cháy hết quần áo của nàng. Nhưng nếu với ngọn lửa lớn như vậy thì chắc chắn quần áo sẽ bị đốt cháy hết, vậy tại sao nàng lại không có việc gì? Chẳng qua khi nghĩ đến sự tình quý dị kia, Bạch Tiểu Mễ nghĩ cũng không dám nghĩ đến nữa.

Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng đứng lên, do không thấy được cảnh vật xung quanh, cho nên chỉ có thể mò mẫm mà đi, đi một lát phát hiện nền đất dưới chân có độ dốc nghiêng nhẹ, Bạch Tiểu Mễ lần mò đi lên.

Bởi vì không phân rõ phương hướng, nên Bạch Tiểu Mễ chỉ có thể sờ soạng tìm kiếm gói đồ của mình, trong đó còn có hai bộ quần áo dự phòng, cũng không biết có bị “lừa” thiếu hay không? Hi vọng là không, nếu không có quần áo làm sao nàng đi ra ngoài được? Nghĩ đến cảnh tượng trên người mình quần đầy lá cây chạy loạn trong rừng, nội tâm Bạch Tiểu Mễ khiếp đảm!

Thật sự nàng không muốn biến mình thành người rừng đâu!

Có lẽ ông trời thương xót không nỡ vứt bỏ nữ nhân đáng thương này, cho nên sau khoảng một giờ sờ soạng tìm kiếm, Bạch Tiểu Mễ đã tìm thấy túi đồ của mình.

Dựa vào túi đồ quen thuộc, Bạch Tiểu Mễ tìm thấy quần áo mặc lên người, cũng tìm được hộp quẹt, khi ánh sáng hiện lên trước mặt, Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy xung quanh, chỗ này thực ra là trung tâm bên trong hang núi, cũng chính là nơi nàng bị hút vào đây.

Bạch Tiểu Mễ cảm ngọn đuốc, tìm nơi mình vừa mới đi ra, nhìn một vòng thì thấy giữa sơn động có một chỗ lõm vào đường kính đại khái khoảng ba thước.

Nơi lõm vào tương đối bằng phẳng, cũng là nơi Bạch Tiểu Mễ vừa mới trèo lên.

Nơi trước mặt này chính là đầu sỏ kéo nàng vào đây, nếu chỗ này không sáng lên, nàng cũng sẽ không tò mò tìm đến nơi này, lại càng không có cơ hội nhận đến những tra tấn không thuộc về mình kia.

Chỗ này quá quý dị, Bạch Tiểu Mễ đi xung quanh quan sát bề mặt chỗ lõm vào, rồi không dám nán lại nữa, cầm lấy túi đồ của mình ngay lập tức chạy đi.

Không biết có phải do ảo giác của mình hay không, hay vì bị tra tấn chỗ này mà mong muốn hướng nhanh đến tự do, lần này Bạch Tiểu Mễ cảm thấy thân thể của mình nhẹ đi rất nhiều, động tác đi bộ cũng nhanh hơn, hơn nữa đi một hồi lâu cũng không thấy có cảm giác mệt mỏi.

Chẳng lẽ thật sự là bị tra tấn quá mức nên mới có hiệu quả như thế này.

Nhưng để có được sự ưu đãi này, nếu có thể lựa chọn Bạch Tiểu Mễ thật sự không dám nhận tra tấn như vậy, bởi vì những gì nàng đã trải qua quả thực rất đáng sợ.

Bạch Tiểu Mễ rất nhanh đi đến nơi mình đầu hang, đẩy những tảng đá ngăn ở cửa sơn động ra, lúc này Bạch Tiểu Mễ chợt nhận ra thân thể mình đã có sự thay đổi rất lớn, sức lực của nàng tựa hồ so với trước đây đã tăng lên rất nhiều, lúc trước khi di chuyển tảng đá không có thấy nhẹ nhàng như vậy.

Các tảng đá được rời đi, lá cây mà Bạch Tiểu Mễ dùng để che giấu cửa hang đã khô héo, đem cây khô chuyển ra, Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy bên ngoài ánh trăng sáng tỏ, trời tối vì thế trong sơn động cũng tối đen.

Bạch Tiểu Mễ do dự một chút, vẫn quyết định đợi đến khi trời sáng mới rời đi, dù sao núi rừng ban đêm vẫn có chút đáng sợ, cứ ở trong sơn động là tương đối an toàn.

Ngủ không được, Bạch Tiểu Mễ tựa vào sơn động nhìn bên ngoài, dưới ánh trăng sáng toàn bộ rừng cây, gió nhẹ lướt qua đông đưa khe khẽ cứ như những thiếu nữ đang nhảy múa nhịp nhàng.

Bởi vì bị trải qua thời gian tra tấn dài, Bạch Tiểu Mễ bỗng cảm thấy hiện tại mình thật hạnh phúc, cho nên nhìn thấy cảnh vật cũng trở nên đẹp kì lạ.

Một đêm yên bình qua đi, Bạch Tiểu Mễ ra khỏi hang động, một bên vừa đi vừa tìm “vũ khí” vừa tay, nhánh cây thô không dễ lấy! Nếu quá nhỏ, khi thật sự gặp được dã thú thì căn bản không có tác dụng gì.

Bởi vì khi ở trong sơn động, chiếc kéo vũ khí duy nhất của Bạch Tiểu Mễ đã bị lạc mất tìm không thấy. Hiện tại nàng chỉ có thể chấp nhận tìm một nhánh cây tương đối vừa tay, rồi đi nhanh xuống núi, cũng không biết chính mình ở trong sơn động ngày người bao lâu, cho nên Bạch Tiểu Mễ cũng không biết được người ở Hắc Phong trại có còn tìm người ở trên núi hay không, cho nên chỉ nghĩ đến việc nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Chỉ cần hòa mình vào đám người đông đúc kia, đến lúc đó tóc nàng ngắn như thế này, quần áo mặc cao che hết cổ, chắc chắn sẽ không có ai để ý đến một tiểu nam hài.

Bởi vì có ai nghĩ rằng một thiếu nữ lại đi cắt tóc của mình kia chứ?

Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng xuống núi, cũng không biết có phải quá may mắn hay không, lần này không gặp được nửa điểm nguy hiểm nào, liền đã đến con đường rộng rãi dưới chân núi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đói khát

Bạch Tiểu Mễ đứng giữa đường, nhìn sang hai phía, thật ra hai bên không có gì khác nhau, thế nhưng trong lúc này nàng không nghĩ được mình sẽ đi về hướng nào, kỳ thật Bạch Tiểu Mễ chỉ nghĩ muốn nhanh chóng xuống núi, chưa có cơ hội nghiên cứu xem sau khi xuống núi nàng sẽ đi đâu?

Bạch Tiểu Mễ cứ đứng giữa đường mơ hồ nghĩ suy trong chốc lát.

Hơn nữa Bạch Tiểu Mễ còn lo lắng nếu mình không cẩn thận bị người quen phát hiện ra sẽ lại bị bắt quay về nơi gọi là “nhà”, hiện tại mình thân cô thể cô

sợ rằng chính mình sẽ lại bị bắt về làm tiểu thiếp gì gì đó.

Nghĩ như vậy Bạch Tiểu Mễ không vội chạy đi, mà đến cạnh ven đường, lấy đất bôi đen lên mặt mình, nếu không xóa đi sẽ không bị phát hiện ra, Bạch Tiểu Mễ thậm chí còn muốn cắt tóc mình ngắn hơn một chút.

Nguyên nhân mà Bạch Tiểu Mễ chưa vội đi ngay, còn có một cái, theo tình huống hiện tại, đường đi xuống núi chỉ có một, nàng lo lắng sẽ chạm phải bọn người của Lý Mặc Nhiên, đến lúc đó chẳng phải sẽ bị bắt quay về nơi nàng vừa trốn đi sao.

Giờ phút này Bạch Tiểu Mễ căn bản không biết, nàng ở trong sơn động đó đã hơn một tháng rồi, dù sao không có một người bình thường nào trong một tháng không ăn uống mà vẫn có thể sống sót được.

Tuy rằng Bạch Tiểu Mễ cảm thấy thời gian mình bị tra tấn trong sơn động khá dài, nhưng nàng chỉ cảm giác được đau đớn chứ đâu có biết thời gian đã trôi qua nhanh như vậy.

Chưa từng nghĩ tới, một tháng đã qua đi.

Cho nên Bạch Tiểu Mễ lo nghĩ nếu mình không may mắn, vừa vặn đến chỗ địa phương nơi người của Lý Mặc Nhiên chặn để cướp bóc, không cẩn thận bị nhận ra, nàng liền xong đời. Lý Mặc Nhiên tuy rằng đối xử tốt với nàng, nhưng không thể phủ nhận hẳn chính là cường đạo, nếu biết áp trại phu nhân của mình thừa dịp mình xuống núi mà chạy trốn, còn không biết sẽ đối xử với nàng thế nào nữa?

Tuy rằng rất khó tưởng tượng bộ mặt đầy râu kia giương lên vẻ hung ác, nhưng nàng vẫn thấp thòm lo lắng không yên.

Bạch Tiểu Mễ phát hiện thời gian không còn sớm, mặt trời đã ngả về phía tây, lại nhú mắt nhìn về chiếc bánh duy nhất còn lại, nhẫn tâm đem nó ăn vào bụng, tuy rằng không no, nhưng hiện tại Bạch Tiểu Mễ không muốn phải đi săn thú!

Ăn xong điểm tâm, Bạch Tiểu Mễ chọn một cây đại thụ lớn, nhanh chóng trèo lên, động tác vô cùng nhanh nhẹn, nhìn không khác mấy con khỉ vượn leo cây. Sau khi lên, nàng liền chọn một cành lớn, lấy sợi dây thừng từ trong túi đồ mình đã chuẩn bị ra, cột người lại với thân cây, miễn cho buổi tối khi ngủ say sợ y rơi xuống đất.

Đem túi đồ chỉ còn lại một bộ quần áo đặt lên cây, Bạch Tiểu Mễ ngồi lên gói đồ, sau khi kiểm tra lại tài sản của mình, Bạch Tiểu Mễ an tâm nhắm mắt nghỉ ngơi.

Có lẽ là bởi vì con đường này vắng vẻ, buổi tối rất yên tĩnh, Bạch Tiểu Mễ ngủ một mạch đến hừng đông.

Ngày thứ hai khi trời tờ mờ sáng, Bạch Tiểu Mễ đã bị con đoi của mình đánh thức.

Không có cách nào, cả buổi tối mới ăn được một cái bánh, không đói bụng mới là lạ.

Bạch Tiểu Mễ bắt đầu đi cời dây thừng đang buộc quanh người, đem dây thừng cuộn lại cất vào trong túi đựng đồ, nhìn túi đồ không được tốt này, nếu không cẩn thận một cái là đồ vật bên trong sẽ rơi ra ngoài, xem ra sau khi đến nơi nào an toàn, nàng phải nghĩ cách kiếm cho mình một cái ba lô mới được.

Động tác lưu loát trượt xuống thân cây, tính toán bắt một con thỏ để nướng ăn.

Chuyện như vậy Bạch Tiểu Mễ đương nhiên chưa từng làm qua, trước kia đọc truyện xuyên không, có miêu tả qua vài dòng, thấy như là chuyện rất đơn giản.

Nhưng hiện tại khi nàng phải làm thật, Bạch Tiểu Mễ mới biết được việc bắt thỏ không dễ dàng gì!

Lại chụp lấy một lần nữa, con thỏ vẫn dễ dàng chạy thoát như cũ, Bạch Tiểu Mễ mệt mỏi không đứng dậy nổi, đây không phải trong sơn động nàng bị hành hạ đến chết, mà ra khỏi sơn động mới bị đói chết sao?

Bạch Tiểu Mễ quỳ rạp trên mặt đất, dùng ánh mắt vô cùng oán hận nhìn thứ đang chạy trốn phía xa xa, con thỏ nhỏ dừng lại nhìn nhìn nàng một lúc rồi tiếp tục ăn bụi cỏ, Bạch Tiểu Mễ thậm chí nghĩ rằng chính mình còn nhìn thấy ánh mắt khinh bỉ con thỏ đó khi nhìn về phía nàng.

Trời ạ! Nàng nhất định là đói đến điên rồi, nếu không sao có thể nhìn thấy sự khinh thường trong mắt của động vật kia chứ?.

“Ha ha!” Một tràng tiếng cười bỗng nhiên vang lên, thân thể Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cứng đờ, nhanh chóng nhìn về hướng thanh âm vừa phát ra, sau khi nhìn thấy ba người kia, Bạch Tiểu Mễ nhất thời thở dài một hơi nhẹ nhõm.

May quá! Không phải là người của Hắc Phong trại.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua ba người kia, lập tức chậm rãi từ từ đứng lên, rốt cục có người để hỏi đường được rồi.

“Ca ca, hẳn đi đến kia!” Nói chuyện là một tiểu cô nương, cũng là người vừa phát ra tiếng cười, nhìn qua nàng chỉ mới mười một mười hai tuổi, diện mạo thanh tú linh động, đây là một tiểu cô nương dễ thương người gặp người thích.

Bên cạnh tiểu cô nương kia là hai thiếu niên, nhìn qua khoảng mười lăm mười sáu tuổi, nhưng thân hình lại cao lớn, diện mạo không khác tiểu cô nương

này là mấy, ca ca của tiểu cô nương kia đương nhiên diện mạo cũng không tầm thường.

Nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ đi tới bọn họ cảnh giác nhìn.

“Ba vị hảo, xin hỏi ba vị có cái gì ăn được không? Tại hạ xin đổi vật này lại cho ba vị có được không?” Khuôn mặt đen nhỏ nhắn, vạn phần thành khẩn nhìn ba người hỏi, hiện tại nàng đã đói đến mức ngực dán vào lưng rồi.

Bạch Tiểu Mễ lấy ra một cái hầu bao nho nhỏ, thật ra đây là thứ ít tiền nhất trên người nàng, đương nhiên nàng cũng không nỡ bỏ ra những thứ tốt hơn.

Dù sao với bộ dáng hiện tại này, nếu đưa ra những thứ giá trị kia sẽ khiến người ta thêm hoài nghi, hơn nữa nàng cũng không muốn để ba người này nổi lòng tham mà giết nàng. Tuy rằng ba người nhìn qua không giống như vậy, nhưng Bạch Tiểu Mễ không dám mạo hiểm.

“Vị ca ca này đói bụng sao?” Tiểu cô nương hồn nhiên hỏi.

“Ừ, ta đã bị đói hai ngày rồi!” Thân thể Bạch Tiểu Mễ nhỏ nhắn, hiện tại lại vì đói cho nên hoa mắt choáng váng đầu, vì thế nhìn qua giống như suy yếu chật vật không chịu nổi, nàng nói như vậy, ba người không chút nghi ngờ, hơi thả lỏng cảnh giác đối với nàng.

“Ca ca?” Tiểu cô nương nhìn thoáng qua thiếu niên có diện mạo tuấn tú đứng bên phải, tròn mắt hỏi.

Thấy tiểu cô nương như vậy, Bạch Tiểu Mễ biết có thể vị kia là huynh trưởng, cho nên lập tức đem ánh mắt đáng thương của mình chuyển sang nhìn thiếu niên tuấn tú đó.

Thiếu niên tuấn tú do dự một chút rồi gật đầu một cái với tiểu cô nương.

“Này ngươi ăn đi! Hầu bao kia của ngươi bản tiểu thư không cần!” Hầu bao bình thường như vậy, nàng cũng không thích.

“Cám ơn, cám ơn, các vị thật sự là người tốt!” Bạch Tiểu Mễ cao hứng tiếp nhận khối lương khô quá mức tinh xảo lớn bằng cỡ bàn tay, vội vàng ăn hết khối bánh này, thậm chí còn chưa kịp thưởng thức được mùi vị của nó.

Sau khi ăn xong, cảm giác choáng váng hoa mắt đã đỡ hơn một chút, miếng lương khô hơi nhỏ, tất nhiên nàng ăn vẫn chưa no, nhưng Bạch Tiểu Mễ biết không thể đòi hỏi gì hơn vào lúc này, chỉ cần nàng không đói chết là tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Gặp “chó” ngoài cửa hiệu cầm đồ

“Tiểu ca, sao ngươi lại ở đây?” Tiểu cô nương thấy Bạch Tiểu Mễ bản thủ dơ dáy, không ghét bỏ, ngược lại có chút tò mò hỏi.

“Vốn là ta và người nhà đi ngang qua nơi này, ai biết lại gặp phải cường đạo, người nhà vì cứu ta, chặn đường cường đạo để ta chạy trước!” Lý Mặc Nhiên dừng tức giận nhé, bản cô nương không cố ý nói xấu người đầu.

“Lại là cường đạo, thật quá đáng, ca ca lần này.....” Tiểu cô nương chưa kịp nói hết, đã bị thiếu niên bên cạnh kéo lại.

“Không biết vị tiểu công tử này có tính toán gì không?” Thiếu niên kia thân nhiên hỏi, ánh mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ không đổi, nhưng sâu trong đáy mắt có một phần tìm tòi xem xét.

Tiểu muội tuy không rõ ràng tình huống, nhưng hẳn biết, vùng này chỉ có Hắc Phong trại là thổ phi, tuy rằng số lần cướp bóc tương đối nhiều, nhưng chưa từng đã thương người, một khi như vậy, người nhà thiếu niên trước mắt này đã chạy đi đâu? Nếu người Hắc Phong trại thực sự giết người nhà hắn, như vậy nhất định phải có nguyên nhân, mà nguyên nhân ở đây là gì?

Bạch Tiểu Mễ đương nhiên không biết rằng lý do mình bị ra đã làm cho người ta hoài nghi, lại càng không biết đối phương có hiểu biết về Hắc Phong trại như thế, nếu nàng biết sẽ chắc chắn không soạn ra câu chuyện về thân thể mình như vậy.

“Ta cũng không biết nữa! Nếu ta chạy thoát được sẽ nhắn tin cho người nhà để họ tới đón ta. Cho hỏi đi đường nào thì tới thành trấn gần đây nhất?” Bạch Tiểu Mễ khẽ cup mắt xuống, nhìn thiếu niên còn lại chưa từng nói chuyện kia, có lẽ vị đó là hộ vệ, nhìn có chút lãnh khốc.

“Từ đây cứ đi về phía trước, áng chừng khoảng nửa ngày đường là có thể đến trấn trên, tiểu công tử có thể tới đó tìm trạm đưa thư!” Ngự khí thiếu niên xa cách đạm mạc.

“Cám ơn!” Bạch Tiểu Mễ không phải là tiểu cô nương, đương nhiên hiểu được ý tứ của đối phương, nói một tiếng cám ơn, sau đó liền lập tức đi theo hướng thiếu niên chỉ.

Vốn nghị lộ trình là nửa ngày đường, nhưng vì tốc độ của Bạch Tiểu Mễ nhanh hơn so với người bình thường, cho nên nửa canh giờ sau đã đến nơi.

Nhìn đến trong trấn người đến người đi tấp nập, tâm tình Bạch Tiểu Mễ trở nên thoải mái hơn, nàng lấy tốc độ nhanh nhất đi về phía tiệm cầm đồ.

“Đi đi, đây không phải là nơi mà đám khất cái nhà ngươi nên đến!” Bạch Tiểu Mễ vừa mới đứng ở trước cửa hiệu cầm đồ, đã bị bộ dáng ghét bỏ của gã sai vặt trông cửa đẩy ra ngoài.

Bạch Tiểu Mễ trên mặt thì bần thiêu dơ dáy, mái tóc ngắn cũng xơ xác lồi thoi, quần áo bởi vì bỏ nhào bắt thỏ đã dính bẩn đến không nhận ra được màu sắc, nhìn qua đúng là có chút giống mấy kẻ ăn xin.

Cho dù thế, Bạch Tiểu Mễ cũng không cho phép người khác nói bản thân mình như vậy.

Thời điểm gã sai vặt hung dữ kia đang muốn đẩy nàng ra ngoài, thì nàng chỉ với một chiêu Cầm Nã Thủ đã có thể khống chế được người, rồi sau đó dùng sức ném gã sai vặt ra ngoài.

Bản thân Bạch Tiểu Mễ từ trước đến giờ vẫn luôn kìm nén cảm xúc của mình, đặc biệt đối với loại người xấu, luôn nhìn người khác với vẻ kinh thường thì lại càng căm ghét, sở dĩ lúc trước ở Hắc Phong trại nàng nhẫn nhịn để cho Lý Mặc Nhiên quấy rầy, chủ yếu là do sức nàng không thể so được với người ta, nên có phản kháng cũng phí công, hơn nữa Bạch Tiểu Mễ biết nếu mình tỏ ra yếu đuối, hiền lành sẽ khiến đối phương thả lỏng giác, để nàng dễ bề chạy trốn, cho nên thông minh giữ vững trầm mặc.

Nhưng ra khỏi Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ không nghĩ phải nhẫn nại, huống chi trước mắt chỉ là một gã sai vặt bình thường.

“Ai u, giết người! Giết người rồi!” Gã sai vặt không hề nghĩ tới là ở trấn này còn có người dám đến phá rối hiệu cầm đồ, hơn nữa người quấy nhiễu chỉ là một tên ăn xin, điều này làm sao chấp nhận được, bị đánh mất mặt, gã sai vặt nằm dưới đất gào to lên.

Bộ dạng gã sai vặt như thế, nàng nhìn người đang kêu gào lăn lộn dưới đất với ánh mắt đầy vẻ kinh thường.

“Sao lại thế này? Đây là có chuyện gì xảy ra vậy?” Một vị quân sự trung niên chạy đến, nhìn thấy gã sai vặt của hiệu cầm đồ nhà mình đang nằm lăn lộn trên đất, có chút không vui hỏi.

“Quân sự, không tốt rồi, không tốt rồi, tên ăn xin này không biết từ đâu dám tới quấy rối cửa hàng mình!” Gã sai vặt nhìn thấy quân sự của mình đi đến, đặc ý liếc nhìn Bạch Tiểu Mễ, giống như đang nói, dám đắc tội với lão tử, tiểu tử nhà ngươi xong đời rồi.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy bộ dáng tiểu nhân đắc thế của gã sai vặt, nhìn không được trọn tròng mắt, xem như hôm nay nàng đã được chứng kiến cái gì gọi là ác nhân cáo trạng trước.

Viên Quân sự nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ bần thiêu dơ dáy, đôi mày hơi nhíu lại, trên mặt tựa hồ có chút không vui, nhưng cũng không có ý khinh thường.

“Vị tiểu ca này có thể giải thích một chút xem ở đây vừa xảy ra chuyện gì không?” Ánh mắt sắc bén của viên quân sự dừng trên người Bạch Tiểu Mễ, có chút lãnh đạm, mặc kệ gã sai vặt có như thế nào, nhưng đem người ta đánh ngã là chuyện không nên.

“Chính ta cũng không biết, khi nào thì hiệu cầm đồ này có quy định người ăn mặc không tốt thì không được đi vào? Ta nói thật, thành trấn của các ngươi tương đối hẻo lánh hơn so với những nơi khác, hay có thể nói ở đây chỗ có quyền hơn so với người! Nếu vậy, bản thân ta cảm thấy hiệu cầm đồ này của các ngươi sẽ chẳng mờ được bao lâu nữa đâu!” Bạch Tiểu Mễ sống lưng thẳng tắp, ánh mắt hơi khinh thường liếc về phía gã sai vặt, sau đó nói với viên quân sự trung niên kia. Nhìn về Bạch Tiểu Mễ đặc biệt có khí thế, không biết có phải do kiếp trước được bồi dưỡng, hay do nguyên nhân nào khác.

Tuy rằng lúc này Bạch Tiểu Mễ, cả người không sạch sẽ, nhưng trong mắt viên quân sự thấy người này có vẻ uy nghi trời cho, dù bề ngoài không được tươm tất lắm nhưng cũng không thể che giấu được khí chất vương giả. Đương nhiên viên quân sự không có con mắt hạn hẹp như gã sai vặt, vừa thấy khí chất này, biết ngay đối phương không phải là kẻ ăn xin tầm thường, còn về phần thân phận như thế nào, hiện tại viên quân sự không nghĩ sẽ tìm tòi xem xét, bây giờ hắn chỉ muốn xử lý cái gã sai vặt vừa gây chuyện thị phi kia.

“Ngày mai ngươi không cần đến đây làm việc nữa, hiệu cầm đồ nhỏ không dùng được đại nhân như ngươi!” Viên quân sự lạnh lùng nhìn người hay lấy lòng mình, gã sai vặt kia đang đặc ý nhìn người đối diện, thấy vậy vị quân sự trung niên khẽ cau mày, biểu cảm trên mặt lạnh hơn.

Gã sai vặt này vẫn còn chưa nhìn thấy rõ ràng tình huống trước mắt sao? Nếu cứ để hắn tiếp tục làm việc ở chỗ này, thì hiệu cầm đồ của mình sẽ còn gặp biết bao việc phiền phức nữa?

“Á! Cái gì..... Cái gì? Quân sự, ngài không thể nghe tên ăn xin này nói bậy, hắn ta không có ý tốt đâu!” Gã sai vặt căn bản không nghĩ đến việc Viên quân sự vốn rất chú trọng đến thanh danh sẽ có phản ứng như vậy, trong lúc nhất thời luống cuống. “Phịch” vội vàng quỳ xuống, cầu xin tha thứ đồng thời còn không quên phỉ báng cái tên “ăn xin” đang xem kịch vui ở bên cạnh.

“Còn không đi đi, nếu không đừng trách bản sự ta vô tình!” Thanh âm quân sự lạnh hơn, nhìn thoáng qua bảo vệ đứng cạnh cửa.

Bảo vệ trông cửa tức thời, liến vào kéo gã sai vặt lôi ra ngoài.

“Vị tiểu công tử này, thật ngại quá, để gã sai vặt có mắt không trông kia chạm phải ngài, bản quân sự ở trong này xin lỗi tiểu công tử!” Quân sự thấy gã sai vặt gây chuyện đã bị mang đi, liền tiến lên vài bước đến trước mặt Tiểu Bạch Mễ nói.

Chương 29: Bại lộ hành tung

“Không sao!” Bạch Tiểu Mễ khoát tay áo, bày tỏ mình không để ý.

“Không biết tiểu công tử đến cửa hiệu là có việc gì muốn đàm đương hay sao?” Quán sự nói chuyện với Bạch Tiểu Mễ khách khí không ít, dựa vào cách xưng hô có thể nhìn ra một hai, ban đầu là tiểu ca, giờ đã thăng cấp thành tiểu công tử.

“Ta có tài cán gì để đàm đương chứ? Đương nhiên chỉ là muốn cảm ít đồ?” Bạch Tiểu Mễ cũng không khách khí trực tiếp theo quán sự đi vào, về mặt kiêu ngạo, có chút mãnh liệt.

“Vậy có thể đưa vật đó để lão phu xem được không?” Quán sự trung niên khách khí hỏi.

“Đương nhiên!” Bạch Tiểu Mễ từ bên trong túi đồ lấy ra một cái trân ngọc, trân ngọc này là đồ Lý Mặc Nhiên cho nàng một ngày trước khi đi ra ngoài, chất liệu ngọc nhìn có vẻ bình thường, không sáng bóng, cho nên nàng nhận định đây là đồ không đáng giá nhất mới đưa ra.

Nhưng khi vật được lấy ra, thân thể quán sự bỗng chốc cứng đờ, nét mặt tái xanh, quán sự nhanh chóng ngẩng đầu lên quan sát kỹ người trước mắt, tóc ngắn ngắn, trên mặt đen xì, thấy thế nào đều giống một thiếu niên nho nhỏ, hẳn sẽ không là.....

“Tiểu công tử muốn cảm bao nhiêu bạc?” Quán sự rất nhanh thu hồi ánh mắt tìm tòi của mình, làm bộ như đang nghiêm túc xem trân ngọc trước mắt.

Bạch Tiểu Mễ đương nhiên cũng nhìn thấy ánh mắt kì lạ vừa rồi của quán sự, chẳng lẽ trân ngọc này quá mức bình thường?

“Vậy quán sự trả ta được bao nhiêu?” Đối với tiền ở thế giới này Bạch Tiểu Mễ không có khái niệm, huống chi nàng đang lo lắng trân ngọc này thật sự không có giá trị gì, nếu chào giá cao, người ta lại cho rằng mình tới để quấy phá, như vậy sẽ gây phiền phức, cho nên Bạch Tiểu Mễ không dám lỗ mãng trả lời, mà cười cười đem vấn đề hỏi ngược lại viên quán sự.

“Năm ngàn lượng thế nào?” Kỳ thật vật này hẳn căn bản không dám ra giá, nhưng lại lo lắng vị tiểu công tử trước mắt này chính là “vị kia” thì thật sự sẽ rắc rối to, cho nên hiện tại tạm thời đưa tiền để nàng dùng trước mắt, đợi đến khi biết được sự việc chính xác, đến lúc đó cho dù không phải “vị đó”, hẳn vẫn có thể phái người đến lấy tiền về.

Dù sao trân ngọc này không phải người nào cũng có thể lấy được!

“A!” Nghe được số tiền, Bạch Tiểu Mễ nhin không được tròn tròn hai mắt, nét mặt có chút không dám tin nhìn viên quán sự trước mắt, rồi lại nhìn về phía cái trân ngọc bình thường không thể bình thường hơn đang ở trên tay hắn, không phải viên quán sự này có vấn đề đấy chứ?

Hay là nói mất nàng vụng về, không nhìn ra chỗ trân quý của cái trân ngọc kia?

Bạch Tiểu Mễ dùng một chút, lập tức lấy tay nhanh chóng đoạt trân ngọc trở về, có lẽ mất nàng thật vụng về không nhìn ra điểm trân quý, quán sự này này không nhân đã ra một cái giá cao nhanh như vậy, chắc chắn nó không chỉ dừng ở cái giá đó.

Bạch Tiểu Mễ đương nhiên sẽ không để người khác chiếm tiện nghi của mình.

“Bán công tử hỏi hặn, hiện tại không bán nữa!” Bạch Tiểu Mễ về mặt kiêu ngạo nói, dường như việc lật lọng đối với nàng mà nói chỉ như chuyện bình thường không liên quan đến ai.

Quán sự thấy đối phương đoạt trở về, vừa kinh ngạc và lo lắng, liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, dù sao nếu người này thật sự là “vị kia”, nếu chủ nhân biết vị này đem vật quan trọng ra để cảm, không tức chết mới là lạ, rốt cuộc người xui xẻo nhất chỉ có bọn họ.

“Được rồi!” Quán sự gật đầu, cũng không có ý muốn trách nàng.

“Bán công tử bán cái này, ngươi ra giá đi?” Bạch Tiểu Mễ cầm trân ngọc lên tay, động tác lần này cẩn thận hơn rất nhiều so với động tác lúc trước, cái này đúng là bán được một số tiền lớn! Nhìn không nhận ra, sẽ không gặp rắc rối, cũng khó lọt vào mắt đạo tặc lại dễ dàng mang theo nữa.

Đem ngọc trân cất cẩn thận, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp từ trong gói đồ lấy ra một vòng ngọc, đây là vật mà nàng đeo trên tay ngày “thành thân”, vốn thấy nó vừa lớn vừa nặng, cho nên mới nghĩ nó đắt giá không dám lấy ra, nhưng hiện tại Bạch Tiểu Mễ không dám tin vào ánh mắt mình nữa, đành lôi vòng ngọc ra bán.

“Cái này một ngàn lượng bạc!” Quán sự là người cực kỳ thông minh, cho dù hắn cố ý trả giá cao cho vị trước mắt này, nhưng cũng không dám đến mức cao quá, nếu cái vừa rồi không quá đặc biệt, ra giá quá ít sẽ trừu chọc chủ nhân sinh khí, hẳn cũng sẽ không cho nhiều như vậy, bất quá cái này cũng

không tôi, hẳn đành thu hồi lại vật này vậy.

“Được!” Xem diễn xuất của quân sự trước mắt, Bạch Tiểu Mễ không nghĩ nhiều, cảm thấy giá cũng không khác mấy so với mình suy nghĩ, cho nên liền sáng khoái đáp ứng ngay.

Quân sự đem tiền giao cho Bạch Tiểu Mễ, sau đó tiễn Bạch Tiểu Mễ ra khỏi cửa hiệu cầm đồ.

Trên người có tiền, tâm tình Bạch Tiểu Mễ tốt hẳn lên, rời khỏi hiệu cầm đồ liền đi tìm khách sạn, nàng tính toán trước tắm rửa sạch sẽ một cái, sau đó sẽ ăn uống ngon lành, rồi nghỉ ngơi. Dù sao trong thời gian dài như vậy nàng vẫn chưa được ngủ một giấc thật ngon.

Quân sự hiệu cầm đồ thấy Bạch Tiểu Mễ rời đi, hướng ánh mắt sang người bên cạnh, người nọ cấp tốc bám theo.

Mà quân sự cũng không nhàn rồi, bước nhanh về hướng bên trong hiệu cầm đồ, đi đến sân nuôi thả ung, nhanh chóng lấy bút giấy, mặt trên viết vài chữ, sau đó liền cột vào chân ung, quăng ra ngoài, trong nháy mắt chỉ thấy bóng ung xuất hiện ở đường chân trời, quân sự làm xong hết thấy mới thở một hơi nhẹ nhõm.

Nửa canh giờ sau, trên bầu trời Hắc Phong trại nghênh đón một chú đại ung, ung chỉ bay trên khoảng không một lát, sau đó hạ dần xuống cái sân lớn nhất.

Một thân ảnh cao lớn khô ngô xuất hiện bên cửa sổ, nhìn chim ung bay xuống, giơ tay lên, chim ung dường như bị cái gì đó không chế, thẳng tắp dừng trên tay người nọ.

Người cao lớn rần rồ đem thư trên đuôi chim ung xuống, sau đó thả ung cất cánh về trong đại viện.

Giấy nhỏ được mở ra, nhìn đến nội dung trong đó, thân hình cao lớn hơi chấn động, ánh mắt sâu xa kia lập tức thoáng qua một tia vui sướng, giấy tiếp theo thân ảnh người nọ đã biến mất trong phòng, không thấy tung tích.

Một canh giờ đi qua, cánh cửa sổ trên lầu hai khách điểm được mở ra không một tiếng động, thân ảnh cao lớn kia kích động tiến vào bên trong, nghe thấy trong màn kia tiếng hít thở đều đều, người cao lớn lặng lẽ bước tới.

Vươn cánh tay thon dài, ngón tay nhẹ nhàng vén màn lên, nhìn thấy dung nhan quen thuộc kia, tâm người nọ vốn có chút khản trương đã trở lên nhu hòa mềm mại.

Thật đúng là nàng! Trong mắt người nọ tràn đầy sự vui sướng.

Nhưng khi nhìn tới mái tóc ngắn ngắn kia, trên mặt hiện lên vẻ u ám, đồng thời trong mắt thoáng qua tia phức tạp.

Nàng chỉ vì muốn thoát khỏi hắn mà nỡ đem mái tóc dài xinh đẹp kia cắt ngắn, chẳng lẽ nàng không muốn thừa nhận thân phận của hắn đối với nàng sao?

Nhưng làm sao bây giờ? Cho dù biết nàng không đồng ý, hắn không nghĩ mình sẽ buông tay. Kỳ thật trong lòng hắn luôn cảm kích đối với việc bọn Nhị đệ cướp được nàng về, dù sao nếu không có bọn họ, hắn làm sao có thể gặp được nàng?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Thời điểm đi dạo phố nhìn thấy

Nhìn Tiểu nữ nhân ngũ thật hạnh phúc trước mắt, đây là nương tử của hắn! Cho tới nay tìm hắn vì nàng mà đập vỡ nhịp.

Người cao lớn nhìn thiên hạ nằm trên giường, sau đó nhanh chóng cởi áo ngoài của mình, tự nhiên xốc chần chui vào nằm bên cạnh, có lẽ do cảm giác được có chút gió chui vào trong chăn, thiếu nữ trên giường cảm thấy lạnh, không thoải mái liền co người lại, sau đó tiếp tục ngủ.

Một cánh tay thon dài vươn tới đem tiểu nữ nhân đang co ro ôm vào trong lòng, nhìn thiếu nữ bé nhỏ nằm trong lòng mình, tâm hắn bỗng nhiên tràn đầy ôn nhu.

Ngón tay hơi lạnh, cứ chút một quét lên da thịt thiếu nữ mềm mại bóng loáng như dương chi ngọc thạch, đầu ngón tay dừng lại bên tai.

Theo sát động tác ngón tay, hơi ẩm cảm xúc thần kinh dâng cao, nụ hôn nóng bỏng dừng lại trên trán thiếu nữ, mặt khác một cánh tay tự nhiên cũng không nhàn rồi, ngón tay giữ chặt eo nhỏ của nàng, từ từ hôn xuống dần, hôn qua làn da thịt trắng mịn kia, mỗi một lần hôn đều rất mãnh liệt, mang theo khí thế chưa từng có từ trước đến nay. Hiện tại, nàng ở đây, ngay trước mặt hắn. Trải qua hơn một tháng với bao nhiêu nôn nóng, bất an, khủng hoảng, hiện tại vì tìm được mà lo âu cùng vui sướng, khiến hắn vội vàng càng muốn tiến thêm một bước để xác định nàng thật sự đang ở bên hắn, tiến hành bằng cách nguyên thủy nhất, xâm chiếm!

Cánh tay trên người vận sức chờ phát động, hơi thở áy muối nóng rực bắt đầu lan tràn trong màn, càng không có xu thế vãn hồi.

Lý Mặc Nhiên cho tới bây giờ không biết nguyên lai trong lòng mình lại khô cạn đến như thế, mà nàng chính là người đã dẫn hắn thoát đi khỏi ải đi đến một nguồn nước mát lành, đáp lại cái cảm giác khát vọng sâu nhất trong linh hồn đang kêu gào của hắn.

Mà thiếu nữ vẫn đang ngủ say, lúc này lại có cảm giác toàn thân tê dại, hoảng hốt tựa hồ như nàng mơ thấy bản thân đang trải qua một giấc mộng xuân, trong mộng dường như có người hôn nàng mãnh liệt, mà bàn tay người nọ như đốt lửa trên khắp người nàng.

Cho dù trong mộng tế bào toàn thân đã căng lên, theo làn môi cùng bàn tay của hắn bên hông vuốt ve từng tác da thịt nàng mà căng theo, cả người nàng trở nên mềm nhũn, thậm chí không có nổi một tia khí lực.

Bạch Tiểu Mễ cảm thấy chính mình tựa hồ có chút điên rồi, không phải nàng chưa từng mơ thấy mộng xuân, dù sao cũng là nữ nhân hơn hai mươi tuổi, cho dù chưa yêu, nhưng rồi sẽ có ngày chân mệnh thiên tử chạm vào nàng.

Cho dù có mơ qua mộng xuân, nhưng chưa lần nào lại chân thực như lần này, dường như hết thảy đều phát sinh thật sự ở trên người nàng.

Lý Mặc Nhiên đương nhiên không biết được ý nghĩ hiện tại của Bạch Tiểu Mễ, càng không biết người trong lòng cho rằng chuyện hắn đang làm chỉ phát sinh trong mộng. Nếu hắn biết được có lẽ càng thêm tức giận, chẳng qua nếu vẫn là nếu, hiện tại hành vi của Lý Mặc Nhiên không biết đã vứt bỏ khách khí đi nơi nào.

Ngón tay theo ngang eo nàng linh hoạt kéo xuống đai lưng, vì ngủ nên không mặc áo trong, liền lập tức lỏng lẻo bung ra, cái yếm nhỏ màu đỏ tôn lên da thịt trắng mịn xuất hiện trước mắt hắn.

Một màn kinh tâm động phách, khiến yết hầu Lý Mặc Nhiên không tự chủ được cứ dâng lên hạ xuống, trong tích tắc, mắt hắn đã trở lên đỏ bừng một mảng, bên trong hình ảnh miêu tả sinh động rõ ràng.

Đẹp đến rung động lòng người.

Nam nhân đối với cảnh đẹp trước mắt này đều sẽ không nhịn được mà động tâm.

Huống chi hiện tại hắn đang đối mặt với người trong lòng mình, nếu không có phản ứng thì hắn không phải là nam nhân, Lý Mặc Nhiên lại là một người khỏe mạnh, một nam nhân tràn đầy tinh lực, hiển nhiên tâm hắn đã động.

Cũng do tư thế ngủ bởi vì động tác quá mức của người nào đó, giờ phút này cái yếm căn bản không có cách nào ngăn trở được cảnh đẹp trắng nõn một mảng kia, Lý Mặc Nhiên hai mắt trở nên u tối, môi âm áp hôn lên chiếc cổ tinh tế của nàng, đầu lưỡi di động dọc theo cổ tiếp tục đi xuống trên da thịt trắng loáng, hầu kết hơi hơi khê động.

Nhưng Lý Mặc Nhiên vui quá hóa buồn, do không khống chế được tốc độ mạnh yếu, cho nên.....

“Đau!” Đau quá, chính mình đang có giấc mơ mộng xuân với người nào đó, bỗng nhiên cổ cảm thấy đau đớn như bị dùng lực quá mạnh, người đang vốn mơ mơ hồ hồ bỗng chốc thanh tỉnh lại.

Kỳ thật dựa vào hành vi trước đó của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ ắt đã sớm phát hiện ra, nhưng do hai ngày nay vừa đi vừa chạy, ăn không đủ no ngủ không đủ giấc. Nên sau khi vất vả, mệt nhọc, có chỗ ở, ăn cơm no, thể xác và tinh thần đều được thả lỏng, cho nên mới ngủ như chết, đây cũng là nguyên nhân vì sao nàng không tỉnh giấc sớm được.

Đôi mắt mở ra khê chom chớm, đầu óc căn bản không linh hoạt, không nghĩ gì nhiều, một cước đã đem người đang ôm mình đạp bay ra.

Lý Mặc Nhiên bên cạnh dục hỏa bốc lên đầu, cho nên không ngờ đang thời khắc máu chót nhất, thiếu nữ nhân yêu thương bỗng nhiên tỉnh lại, lại càng không ngờ được nàng lớn mật như thế, dám đá hắn một cước. Do Lý Mặc Nhiên không chút nào đề phòng, hơn nữa sức lực của Bạch Tiểu Mễ sau khi ra khỏi son động so với trước đã tăng lên không ít, cho nên nhìn Lý Mặc Nhiên thật tội nghiệp.

“Oành!” Một nam nhân cao lớn như Lý Mặc Nhiên bị đá một cước trúng phốc, cả người tạo thành một đường vòng cung nện vào bức tường ở đối diện chiếc giường, Lý Mặc Nhiên sững sờ ngay tại chỗ.

Cảm giác rõ ràng là mình đã đá người, Bạch Tiểu Mễ nhìn không được dụi dụi mắt, cho rằng mình đã nhìn lầm.

“Lý Mặc Nhiên, sao ngươi có thể ở trong này?” Bạch Tiểu Mễ tái mặt ngồi bật dậy trên giường, có chút không dám tin khi nhìn thấy nam nhân cao lớn mặt đầy râu trước mắt. Lúc này nửa thân trên của nam nhân trắng trẻo, đáng người khỏe đẹp để lộ ra trong không khí, vẻ mặt Lý Mặc Nhiên không được tốt lắm, nhưng đáng người kia thì rất cân đối, tám khối cơ bụng săn chắc, vùng tam giác như trong truyền thuyết, lại thêm màu da nâu sáng, càng kêu gọi đến lay động lòng người.

Bạch Tiểu Mễ hoảng hốt, ánh mắt chuyển lên nhìn mặt người kia, ảo tưởng có được lúc trước hoàn toàn biến mất.

“Thời điểm dạo phố, ta nhìn thấy nàng liền đi theo!” Lý Mặc Nhiên vẻ bình tĩnh, mặt không đỏ nói, vừa nói vừa từ từ đứng lên, biết hiện giờ trên người hắn không có mặc quần áo.

Thấy ánh mắt Bạch Tiểu Mễ đã bình tĩnh, hắn liền biến trở về vẻ mặt thật thà, nhìn Bạch Tiểu Mễ với ánh mắt nhưng nhớ thật sâu cùng bộ dáng bị uy

khuất.

Ủy khuất cái gì? Bàn tiểu thư ta còn thấy ủy khuất hơn đây? Thật vất vả mới trốn ra ngoài được, vốn nghĩ rằng mình sẽ được tự do, nhưng giờ đây đã bị người này phát hiện. Ai! Ai! Tại sao nàng có thể xui xẻo như vậy chứ? Bạch Tiểu Mễ rên rỉ trong bụng.

Lại nói, cái người này nếu không có việc gì làm, sao không đi đánh cướp ở cái nơi ngu ngốc kia đi? Sao lại dạo phố làm cái gì, đi dạo phố không phải là chuyện của nữ nhân sao? Hắn đường đường là một đại lão gia đi dạo phố làm cái gì chứ?

Ôi trời! Trong lòng Bạch Tiểu Mễ bất bình kêu lên.

Bỗng nhiên ngoài cửa sổ một làn gió thổi vào trong phòng, trên người chợt lạnh, Bạch Tiểu Mễ cúi đầu xuống khi nhìn thấy, ánh mắt nàng nhìn không được trừng lớn thêm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hoảng sợ, một tháng?

Chỉ thấy đập vào mắt nàng là quần áo trên người lung lay sắp rơi, chẳng trách nàng lại cảm thấy được gió quét trên da mình man mát, chỉ chuyện đó thôi thì chưa tính là gì? Điều làm Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc nhất chính là trên làn da thịt trắng nõn của mình xuất hiện nhiều vết hồng hồng cùng dấu hôn.

Nhìn những dấu vết này, Bạch Tiểu Mễ dùng gót chân cũng đoán được những thứ này là do ai kia lưu lại.

“Rầm Rầm” Bạch Tiểu Mễ tức mình giận dữ, từ nhỏ cho đến lớn như thế này nhưng chưa từng có người nào dám khinh bạc khiếm nhã đối với mình như vậy, quả thực đây là tội không thể chấp nhận được.

Giận dữ bốc lên, nàng ngẩng đầu nhìn mỗ “gấu”.

Hắn ngay cả một tia áy náy cũng không nhìn thấy, tội lại càng nặng thêm, không thể tha thứ thêm một chút nào nữa.

“Đồ lưu manh! Thật đáng ghét!” Bạch Tiểu Mễ soàn soạt kéo nhanh quần áo mình lên, thất lại đai lưng, liền lắc mình một cái tiến đến đá một cú liên hoàn nhằm thẳng vào mặt tiền của Lý Mặc Nhiên.

Lúc này tâm lý Lý Mặc Nhiên vẫn rất sợ hãi từ khi thấy bản thân bị nương tử nhà mình đá bay, dù sao thoát nhìn nương tử mềm yếu như vậy, bộ dáng yếu đuối kia như có thể ngã xuống bất cứ lúc nào, khiến hắn luôn luôn muốn ôm nàng vào ngực mà che chở.

Lý Mặc Nhiên biết nương tử đang tức giận, vốn nghĩ sẽ tìm cách đánh lừa nàng để qua cửa ải này. Nhưng vừa mới đứng lên, nhìn thấy cú đá liên hoàn của nương tử bay tới, hắn liền có phản ứng tự nhiên kịp thời đáp trả lại nhưng khi vừa mới định vận công để phản kích, thì lại nghĩ đối phương là nương tử của mình, tuy rằng nương tử không thích hắn, nhưng hắn lại thích nương tử. Cho nên Lý Mặc Nhiên kịp thời thu công, lắc mình một cái tránh thoát cú đá liên hoàn cước kia, tuy rằng tránh được, nhưng khi cảm nhận được lực đạo liên hoàn cước của nương tử, hắn vẫn có chút kinh ngạc.

Không hiểu chỉ mới hơn một tháng không gặp, từ lúc nào thì nương tử lại trở nên lợi hại thế kia. Đã cùng nàng sống chung một thời gian dài như vậy, Lý Mặc Nhiên đương nhiên biết nương tử của hắn không hề có nội lực, thậm chí cũng chẳng có tu vi gì.

Nhưng hiện giờ chuyện gì đang xảy ra?

Lý Mặc Nhiên suy nghĩ miên man, nhưng điều này cũng không ngăn cản được việc hắn thích nương tử, hơn nữa nương tử có lợi hại hơn một chút, khi nàng ra ngoài hắn sẽ yên tâm hơn.

Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ đến chỉ trong nháy mắt vừa rồi, Lý Mặc Nhiên đã tránh được cú đá của nàng, tức giận bốc lên, nàng quyết không chịu bỏ qua.

Hơn nữa khi nàng xuất thủ, Bạch Tiểu Mễ phát hiện được thân thể của mình tựa hồ đã khác trước đây, tuy rằng kiếp trước nàng cũng có học một ít nội công võ thuật, nhưng không giống với hiện tại, tốc độ so với khi trước linh hoạt hơn, mà khí lực cũng đã mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Điều này chắc chắn có liên quan đến sự kiện đã xảy ra trong sơn động kia.

Qua vài phút, hai người đã đánh mấy trăm chiêu.

Đánh được một lát, tâm tình Bạch Tiểu Mễ đã trở nên thoải mái không ít, nhìn Lý Mặc Nhiên cứ bình tĩnh từ từ ứng phó với những chiêu công kích toàn lực của mình. Điều này đã làm nàng thay đổi suy nghĩ, nàng vốn tưởng rằng mình có thể đánh bại được Lý Mặc Nhiên thì giờ đây khi nhìn tình cảnh này, trong lòng lại cảm thấy kinh hãi không thôi.

Nàng biết thực lực của mình hiện tại đã tăng lên rất nhiều so với khi trước, thế nhưng Lý Mặc Nhiên không chỉ dư sức ứng đối với nàng mà còn.....?

“Nương tử, đánh lâu như vậy nàng có thấy mệt không?” Thời điểm Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ đang tính đổi chiều thức đánh liền lác mình tiến tới ôm lấy tiểu nữ nhân mềm mại.

Hơn một giờ qua, Bạch Tiểu Mễ luôn dùng toàn lực của mình ra đối phó, giờ phút này đương nhiên là rất mệt, nhưng nhìn thấy vẻ mặt đau lòng của hấn nhìn nàng, Bạch Tiểu Mễ vẫn không muốn chịu thua.

“Vô lại, buông ta ra!” Tay Bạch Tiểu Mễ tung sang ngang, đánh thẳng vào người đang ôm nàng từ phía sau.

“Nương tử, đây không phải là do nàng xuống núi tìm vi phu khiến vi phu cao hứng mà quên hết tất cả mọi chuyện hay sao?” Về mặt Lý Mặc Nhiên như khẳng định, hơn nữa còn tròn mắt nói dối như thật.

Ít nhất hiện tại Bạch Tiểu Mễ không nhìn ra được hấn đang đánh lừa nàng.

Bạch Tiểu Mễ nghĩ mình rời khỏi Hắc Phong trại cũng khoảng ba bốn ngày rồi, lúc đó Lý Mặc Nhiên luôn ở bên ngoài đương nhiên sẽ không biết được việc nàng đã bỏ trốn.

Chỉ có điều hấn rốt cuộc nghĩ gì? Mà cứ khẳng định rằng nàng vì nhớ hấn nên mới đi tìm hấn. Lúc này Bạch Tiểu Mễ đã bị hấn bắt được, tất nhiên sẽ không đại gì nói ra việc mình đã bỏ trốn khỏi Hắc Phong trại.

Nghĩ như vậy, thêm vào đó Bạch Tiểu Mễ quả thật đã có chút mệt mỏi, thân thể trở nên mềm nhũn.

“Tên hỗn đản nhà ngươi, biết rõ người ta là tới tìm ngươi, ngươi lại đi khi dễ người ta!” Bạch Tiểu Mễ xem xét thời thế, lập tức thay đổi biểu cảm, trừng mắt, ủy khuất vạn phần nhìn Lý Mặc Nhiên.

Bị giọng nói yêu kiều trách mắng, ánh mắt long lanh đầy vẻ oan ức kia nhìn hấn, tâm Lý Mặc Nhiên lập tức mềm như nước.

Rõ ràng biết đối phương đang nói dối, nhưng ở trong lòng Lý Mặc Nhiên lại cảm thấy nương tử nhà vô cùng nhanh trí, biết đánh không lại hấn, cho nên liền chịu thua, nàng thật sự quá thông minh, hơn nữa nương tử nhìn như vậy rất xinh đẹp.

Không thể không nói, tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, trong mắt Lý Mặc Nhiên, nữ nhân trong lòng mình cho dù có quá đáng như thế nào đi nữa, hấn có thể tìm ra được ngàn vạn lý do mà biện minh cho nàng, sau đó trong lòng thầm tự tha thứ cho nàng.

“Được rồi, được rồi, nương tử đừng tức giận nữa! Vi phu đang rất cao hứng không phải sao? Một tháng không thấy nàng, ở chỗ này của vi phu nhớ nương tử, đau đến không ngủ được!” Lý Mặc Nhiên đem người kéo vào trong lòng, đập đập tay vào ngực mình nói. Hiện tại nương tử nhà mình đang đuối lý, hơn nữa còn chịu thua, nếu giờ phút này không nhân cơ hội chiếm chút tiện nghi, ăn chút đậu hũ, thì hấn sẽ không gọi là Lý Mặc Nhiên.

Lý Mặc Nhiên không để ý thân thể trong lòng đang mềm mại bỗng trở nên cứng ngắc, liền ôm người rồi trở lại bên giường.

Nhận thấy người trong lòng thân thể cứng đờ, nhưng không phản đối mình ôm, Lý Mặc Nhiên nhất thời sung sướng, đem cái sự kiện người nào đó chạy trốn đặt sang một bên, bây giờ chỉ cần có nương tử ở bên cạnh, thì cho dù có chuyện gì hấn cũng không nghĩ đến nữa.

Lúc này Bạch Tiểu Mễ căn bản không chú ý tới những hành động của Lý Mặc Nhiên, nàng vẫn đang suy nghĩ về lời nói vừa rồi của hấn. Lý Mặc Nhiên nói bọn họ đã hơn một tháng nay không tìm thấy nàng, nhưng nàng vừa chạy trốn mới chỉ khoảng ba, bốn ngày thôi, bao gồm cả đêm bên trong sơn động kia, nhưng hiện giờ nghĩ lại có lẽ không chỉ là một đêm.

Trong lòng nàng kinh ngạc biết bao, cho dù thế nào đi nữa cũng khó có thể tưởng tượng nổi, trong một tháng không ăn không uống gì mà nàng vẫn còn sống, không những thế khí lực còn tăng thêm rất nhiều, sự tình này huyền ảo vô cùng, việc này nàng không muốn để cho ai biết được.

“Ngươi định làm gì?” Suy nghĩ xong lúc lấy lại được tinh thần, Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc phát hiện, không biết từ khi nào hai người đã nằm ở trên giường rồi.

“Hiện tại trời vẫn còn tối, nương tử ngủ thêm một chút đi!” Lý Mặc Nhiên vô cùng tự nhiên kéo chăn đắp lên cả hai, hết thấy đều giống như thời điểm hai người đồng giường cộng chằm khi Lý Mặc Nhiên bị thương.

“Ngươi.....” Bạch Tiểu Mễ cũng không quên những dấu vết trên người, trông bộ dáng người kia thật thà chất phác như vậy, thì ra cũng là phùng lưu manh, lúc trước nàng không biết thì thôi, hiện tại đã biết, Bạch Tiểu Mễ làm sao còn dám ngủ cùng với hấn.

“Nương tử yên tâm, hiệp nghị lúc trước vẫn có hiệu lực, lần này là do vi phu cao hứng quá nên không kìm lòng được, nhưng về sau sẽ không làm thế, nếu nương tử không đồng ý thì vi phu sẽ không động vào nương tử!” Lý Mặc Nhiên về mặt thành khẩn nói.

Bạch Tiểu Mễ hoài nghi nhìn cái mặt đầy râu thấy không rõ sắc thái của hấn.

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ biết, nàng căn bản là đánh không lại hấn, nếu hấn thật sự muốn làm gì mình thì cho dù nàng muốn chạy trốn cũng trốn không thoát được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Sáng sớm, cái gì?

Vốn cho rằng có con sói Lý Mặc Nhiên này nằm bên người, nàng sẽ không ngủ được, nhưng vừa nằm xuống chưa được bao lâu, tuy còn có chút kháng cự người bên cạnh, nhưng nàng lại ngủ một mạch đến hừng đông.

Sáng sớm, khi mở to mắt Bạch Tiểu Mễ nhìn sang bên cạnh là khuôn mặt “gấu” quen thuộc kia, ngủ cùng nhau thời gian dài như vậy đối với nàng cũng đã thành thói quen, thực tự nhiên nhìn nam nhân trước mắt, da thịt nam nhân này thật tốt.

Mọi người xung quanh nhất định sẽ hỏi, với vẻ mặt đầy râu đỏ của hắn, Bạch Tiểu Mễ làm sao mà thấy được?

Hiện tại Lý Mặc Nhiên không mặc quần áo, hơn nữa Bạch Tiểu Mễ lại đang nằm trong lòng người ta, đương nhiên sẽ tiếp xúc với da thịt đối phương, chỉ cần ánh mắt theo trên mặt nhìn chếch xuống dưới là có thể nhìn thấy rõ ràng, huống chi lúc này trời đã sáng hẳn, cửa sổ thẳng hướng mặt trời, chiếu ánh sáng xuyên thấu qua cửa sổ tiến vào, nhìn càng rõ ràng hơn.

“Nương tử, nàng đã tỉnh!” Bạch Tiểu Mễ vốn nghĩ sẽ lặng lẽ từ trong lòng hắn bò ra ngoài, nhưng chưa kịp hành động, phía trước liền truyền đến một thanh âm khàn khàn, nghe có chút gọi cảm mê người.

“Ừ!” Thấy đối phương đã tỉnh, Bạch Tiểu Mễ lập tức đẩy người ra, ngồi bật dậy.

“Nương tử, nàng tới tìm vi phu, vi phu thật sự rất cảm động!” Người nào đó nhân cơ hội ghé sát vào người tiểu nữ nhân cất giọng trêu chọc.

Bạch Tiểu Mễ khòe miệng giật giật, hiện tại nàng hoàn toàn không thể tin được lời nói của người này. Hơn một tháng đã qua, chắc chắn người này đã biết nàng chạy trốn khỏi Hắc Phong trại, nhưng hắn vẫn mặt dày mà nói mấy lời này, còn nhân cơ hội ăn đậu hũ của nàng, cho dù biết đối phương là cố ý, nhưng Bạch Tiểu Mễ không biết phải nói gì để phản bác.

Ai kêu tình thế đang nghiêng về phía hắn chứ? Tên này chính là một tiểu phúc hắc, lại còn bày ra một bộ dáng thật thà chất phác.

Chỉ có điều đậu hũ của Bạch Tiểu Mễ nàng đâu ăn được dễ dàng như vậy.

“Trống công, sao chàng vẫn còn ở trong này, chàng không phải là đi đánh cướp sao?” Bạch Tiểu Mễ cười khanh khách đứng lên, tay nhỏ bé dùng sức đẩy mặt người đang có ý dựa vào nàng, bởi vì mặt đầy râu kia, bàn tay mềm mại của Bạch Tiểu Mễ bị đâm vào có chút ngứa ngáy.

Lý Mặc Nhiên là người cực kì thông minh, thấy có chuyển biến tốt liền thu người lại, hắn thật sự cũng không dám chọc giận nương tử nhà mình, đến lúc đó nương tử lại bỏ chạy tiếp, thì hắn khó có thể tìm được người, hơn nữa hắn không muốn phải chịu đựng nỗi đau nhớ nhung vì chia lìa kia thêm lần nữa.

“A! Lưu manh, tại sao ngươi lại.....” Bạch Tiểu Mễ vừa mới đứng lên, nhìn thấy Lý Mặc Nhiên cũng đứng lên theo, nhưng khi nhìn đến thân thể trống trơn của người nào đó, mặt nàng thoát đỏ rồi lại trắng.

Rõ ràng thời điểm nằm xuống ngủ đêm qua, người kia vẫn còn mặc quần, thế nào mà đến buổi sáng nay liền khóa thân toàn bộ rồi! Không phải hắn đã làm cái gì với nàng đó chứ?

Bạch Tiểu Mễ lo lắng kiểm tra lại thân thể, khi cảm thấy không có gì không ổn lúc này mới tạm yên lòng.

“Như thế nào, nương tử?” Lý Mặc Nhiên bình tĩnh, cố ý làm bộ như không biết Bạch Tiểu Mễ vì sao kinh ngạc, không chút để ý đến vẻ mặt của Bạch Tiểu Mễ, chậm rãi cầm lấy quần áo mặc vào người, nhưng động tác kia muốn bao nhiêu chậm thì có bấy nhiêu chậm, nhìn thấy nương tử nhà mình mặt đỏ một mảnh, tâm tình người nào đó nhất thời bay cao.

Bộ dáng nương tử đỏ mặt thật xinh đẹp! Hắn vừa thưởng thức dáng vẻ thẹn thùng của nương tử nhà mình, vừa chậm rãi mặc quần áo.

Có thể khiến nương tử đỏ mặt, Lý Mặc Nhiên tự nhiên thật cao hứng.

“Đồ lưu manh!” Bạch Tiểu Mễ cảm giác mặt mình giống như đang bị hỏa thiêu, nhanh chóng xoay người sang chỗ khác, nhưng trong nháy mắt liếc qua, ánh mắt vẫn nhìn không được dừng trên bộ phận nam tính kia, nàng chỉ tỏ mò thôi mà!

Tuy bộ dáng tiểu gia hỏa kia của Lý Mặc Nhiên không được tốt lắm, nhưng dáng vẻ không xấu, xúc cảm cũng đặc biệt tốt. Bạch Tiểu Mễ nhớ đến hình ảnh vừa mới nhìn thấy, lập tức mặt càng đỏ hơn, cho dù mới liếc qua nhanh chóng, nàng cũng đã nhìn thấy bộ dáng giương cao của tiểu gia hỏa đó.

Lưu manh, đồ lưu manh, biến thái, đại biến thái, nơi đó lại có phản ứng, nam nhân quả nhiên không phải thứ tốt, xem ra về sau phải cách xa người này mới được, đặc biệt là vào buổi sáng.

Không biết có phải do ảo giác hay không, Bạch Tiểu Mễ cảm giác nhiệt độ không khí trong phòng tựa hồ đã tăng cao lên một ít, nóng quá! Không được

không thể ở lại chỗ này được.

Bạch Tiểu Mễ muốn lao ra khỏi phòng, nam nhân này thật đáng sợ, càng đáng sợ là hắn mà dùng vũ lực thì nàng đánh không lại hắn! Nếu chờ chút nữa hắn nổi lên thú tính, thì danh tiết của nàng khó mà giữ được, tuy rằng nàng không có quá để ý đến chuyện đó, nhưng cũng muốn trao lần đầu tiên cho người trong lòng mình.

Nhưng Bạch Tiểu Mễ quay người định đi, tay vừa nắm được vào cửa, cổ tay đã bị một bàn tay mạnh mẽ nắm được kéo nhẹ, cả người bị kéo lui lại phía sau, trực tiếp rơi vào trong lòng ngực ấm áp.

“Người định làm gì?” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy cả kinh, người này không phải muốn phát thú tính đấy chứ! Trời! Chờ một chút, nàng muốn liều mạng phản kháng để bảo vệ trinh tiết của mình, hay vẫn là thắng thuận theo? Dù sao trừ bỏ khuôn mặt đầy râu kia thì đáng người hắn lại vô cùng hấp dẫn, nếu không coi như mình bị chó cắn một miếng cũng được.

Bạch Tiểu Mễ cố gắng duy trì trấn tĩnh, thân thể trở nên cứng ngắc tựa vào trong lòng nam nhân, động cũng không dám động, trong tiểu thuyết không phải đã nói sao? Nếu mình càng phản kháng, nam nhân càng hưng phấn không phải sao? Cho nên tâm lý Bạch Tiểu Mễ đặc biệt khẩn trương, ý tưởng mặc dù có, nhưng thật sự không dám làm gì.

Lý Mặc Nhiên đương nhiên cảm giác được nương tử nhà mình đang khẩn trương, định trêu nàng thêm một chút nữa, nhưng khi nhìn thấy bộ dáng vừa khẩn trương xen lẫn sợ hãi của nàng, hắn lại thấy đau lòng.

“Nương tử, nàng chưa mặc xong quần áo! Cứ như vậy không thể đi ra ngoài được, vì phu cũng không muốn nương tử nhà mình bị người khác nhìn thấy!” Lý Mặc Nhiên đem một bộ quần áo khác trên tay khoác lên người Bạch Tiểu Mễ, sau đó vô cùng thân thiết giúp nàng mặc vào.

Lý Mặc Nhiên cũng biết nương tử đã nhìn thấy phản ứng vừa rồi của hắn, nhưng hắn còn có biện pháp nào khác? Người mình yêu thương ở ngay bên cạnh, chỉ có thể nhìn lại không thể ăn, ghen lâu quá sẽ dẫn đến phản ứng mãnh liệt hơn một chút.

Chỉ có điều phản ứng của nương tử thật kỳ lạ, rõ ràng có tâm lý sợ hãi, nhưng trên mặt vẫn bình tĩnh như thế, thật không hổ là nương tử của Lý Mặc Nhiên hắn.

Khi Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên khoác áo ngoài vào cho nàng, lúc này mới nhớ tới, bản thân mình chỉ mặc mỗi áo lót bên trong, quả thật không thích hợp để đi ra ngoài, chỉ vì nàng bị Lý Mặc Nhiên dọa đến mức suýt nữa quên mất chuyện này.

Kỳ thật theo cách ăn mặc của Bạch Tiểu Mễ lúc này nếu là ở hiện đại, thì được xem như vạn phần bảo thủ, nhưng ở thời đại này, nếu nàng dám mặc như vậy đi ra ngoài sẽ trở thành người làm bại hoại môn phong, bại hoại gia tộc, bị kéo đi dìm lông heo, bị mọi người vây quanh chửi bới.

Lý Mặc Nhiên động tác nhẹ nhàng, ánh mắt tràn đầy sùng nịch, tình ý triền miên, Bạch Tiểu Mễ lại càng không được tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thiếu chút nữa cảm động

Giờ phút này, trên mặt nàng nhuộm một màu đỏ ửng, trong vẻ xấu hổ mang theo một tia e lệ, giống như tinh linh xâm nhập vào thế gian, làm lòng Lý Mặc Nhiên tràn đầy rung động.

Khóe miệng vênh lên càng cao, hắn tự nhiên khoác áo lên cho nàng, sau đó đem đai lưng nhẹ nhàng thắt vào, động tác tự nhiên mà lưu loát, dường như hắn đã mặc quần áo cho người khác rất nhiều lần.

Mặc xong quần áo, Bạch Tiểu Mễ để Lý Mặc Nhiên dắt ra ngoài, trong phòng ngoài của khách điểm đã bày sẵn cháo cùng các món ăn sáng khác.

Bạch Tiểu Mễ nhìn đồ ăn trước mắt, nàng quả thật rất đói bụng, cho nên cũng không khách khí, yên lặng nhìn Lý Mặc Nhiên một chút rồi bắt đầu ăn, mà Lý Mặc Nhiên ở bên cạnh vừa ăn, vừa thường xuyên gấp thức ăn cho nàng, cảm giác hòa hợp như một cặp vợ chồng sống với nhau đã lâu năm.

Lý Mặc Nhiên nhìn nữ tử đang lặng lẽ ăn bữa sáng trước mắt, đây là nương tử của hắn, cái cảm giác này thật hạnh phúc, hắn hy vọng thời gian lúc này có thể cứ như vậy mà dừng lại.

Hắn thừa nhận, hắn đã sớm thấy được vẻ không tình nguyện của nương tử khi bị hắn lôi kéo mặc quần áo, hắn nhìn bộ dáng của nàng trong lòng hắn vừa xấu hổ ần ần, vừa bức bối nhưng không dám phát tác, lại có chút không yên lòng mà đối diện với hắn. Hắn lại cảm thấy nàng như vậy thập phần đáng yêu, liền cố ý giả bộ như không nhận ra nàng đang xấu hổ cùng không tình nguyện.

Đối với chuyện mặc quần áo cho nữ nhân như vậy, Lý Mặc Nhiên hắn chưa từng làm qua, từ nhỏ đến lớn hắn đều sống cùng bọn Nhị đệ tuổi không kém bao nhiêu. Hơn nữa sau khi trải qua biến cố của gia tộc, dù là hắn hay bọn Nhị đệ đều trưởng thành cực kì sớm, cơ bản là không cần thiết để hắn phải chiếu cố cái gì. Tuy rằng trước kia đã từng có nữ tử yêu thương nhưng nhớ mình, nhưng hắn chưa hề để ý đến nữ tử từ đó, càng không thể phát sinh ra

chuyện hấn mặc quần áo cho nữ tử.

Trước kia, lúc thấy bộ dáng bằng hữu che chở cho nương tử của họ, hấn còn thấy bọn họ quả thực không có khí chất của nam tử, bởi hấn nghĩ việc quan tâm đến nữ nhân là chuyện không thú vị cũng chẳng có ý nghĩa gì, còn cảm thấy nữ nhân chính là một đồng phiền toái, nếu có thể không đụng đến thì càng tốt hơn.

Nhưng đến hôm nay, cái việc trong dĩ vãng khiến hấn cảm thấy không thú vị cũng chẳng có ý nghĩa gì đã trở nên tràn đầy niềm thích thú cùng sung sướng. Lúc vừa rồi giúp nương tử mặc quần áo, kỳ thật hấn nhìn không được mà nghĩ đến cảnh tượng khi mình tự tay cởi ra.

Hấn sợ ánh mắt mình quá mức trần trụi sẽ bị nương tử phát hiện, cho nên hấn cố gắng che giấu, hấn vẫn không muốn dọa đến nương tử nhà mình.

Bữa sáng của hai người diễn ra không một tiếng động, một người lặng im ăn cùng một người xum xoe chăm sóc rồi cũng kết thúc, nhưng sau khi bữa sáng đã xong, Bạch Tiểu Mễ vẫn không nghĩ ra được lý do để không phải quay trở về Hắc Phong trại.

“Nương tử, nàng muốn đi chơi ở đâu? Vì phu đi cùng nàng!”

Bạch Tiểu Mễ ra khỏi khách sạn, trên mặt mang theo một tia mơ hồ, cảm giác đứng trước một thế giới mờ mịt tựa như không có nơi nào để cho nàng dung thân.

Nhà của nguyên chủ trước kia đương nhiên không thể trở về, theo lời kể của Nhị đương gia nếu trở về chắc chắn nàng sẽ lại bị bắt ép gả cho nhà Trương viên ngoại gì đó, chuyện đó còn đáng sợ hơn là gả cho bạn “gấu” này.

Tuy rằng bộ dáng “gấu” không được dễ nhìn, nhưng lại đối xử với nàng khá tốt, đương nhiên trừ bỏ điểm thỉnh thoảng lên ăn đậu hũ của nàng ra.

Bạch Tiểu Mễ đứng ở trước mặt khách sạn, thân thể cao gầy đậm bạc nhìn qua lại thấy có cảm giác cô đơn mê man, đáng thương tựa như con vật nhỏ bị vứt bỏ.

Nàng cũng không dám nhìn Lý Mặc Nhiên, trong mắt tràn mơ hồ, trên mặt nàng tỏ vẻ mất mát, cô đơn không biết phía trước nên đi về nơi nào. Đây là lần đầu tiên Lý Mặc Nhiên nhìn thấy nương tử nhà mình như vậy, điều này lại làm hấn càng thấy có cảm giác đau lòng.

Qua Nhị đệ hấn đã biết được về thân thế của nàng, nghĩ đến hấn là nàng đang nhớ về cái gia đình kia! Nhưng nhà kia căn bản nàng không thể quay về, hơn nữa hấn cũng không muốn để nàng rời khỏi hấn.

Nàng hấn vì không dám trở về, nên mới lộ ra cô đơn cùng mê man kia.

Lý Mặc Nhiên vươn tay, thời khắc chạm vào nàng liền cảm giác được nàng đang cố ý tránh hấn, về mặt hấn trở nên lạnh lùng nhưng sau lại rất nhanh hiện lên vẻ bất đắc dĩ cùng thật thà, “Về sau vì phu nhất định dựa theo hiệp nghị, sẽ không bắt buộc nàng điều gì”

Thân thể vốn đang cứng ngắc vì bị ôm, Bạch Tiểu Mễ rất nhanh ngẩng đầu lên nhìn Lý Mặc Nhiên, rồi lại lập tức cúi đầu, che giấu trong mắt khinh thường cùng hoài nghi.

Tên này nhìn thì thật thà phúc hậu, lời này trước kia hấn cũng không phải chưa từng nói qua, nhưng sau này thì sao? Thế nhưng luôn nhân cơ hội ăn đậu hũ của nàng, mà tối hôm qua lại càng quá đáng, nếu nàng không kịp thời tỉnh lại, hiện tại có lẽ nàng đã bị hấn ăn sạch sành sanh.

Lời nói nam nhân có thể tin được thì heo mẹ cũng biết leo cây.

Bạch Tiểu Mễ tuy rằng che giấu rất khéo, nhưng Lý Mặc Nhiên không phải người bình thường, đương nhiên nhìn ra được biểu cảm không tin nhiệm kia của nàng, một tia bất đắc dĩ thoáng qua, xem ra tối hôm qua hấn thật sự đã dọa đến nương tử? Hiện tại làm sao mà nương tử có thể tin được lời hấn nói?

Nghĩ lại hướng tối hôm qua, hấn có thể nào mà nhẫn được, cảm tình mãnh liệt hơn nữa lại là niềm vui sướng khi mất đi mà tìm được, nương tử lại mê người như thế, tự nhiên khiến hấn động tình, nhưng cho dù nương tử không tin hấn, hấn cũng không hối hận việc mình đã làm, hấn thật tình rất thích nàng.

“Vi phu cam đoan, về sau nếu nương tử không đồng ý, vi phu sẽ không bắt buộc nàng” Lý Mặc Nhiên bàn tay to bao quanh ôm chặt lấy thân thể mềm mại của Bạch Tiểu Mễ, cầm toàn râu đặt lên đỉnh đầu nàng, bất đắc dĩ nói “Nàng an tâm rồi chứ?”

“Hồn dân, râu người cứng như vậy, lại đặt ở trên đầu ta, người không biết nó sẽ đâm vào người ta sao? Đau chết ta, buông ra!” Vốn là chuyện phi thường ám áp, lại bị Bạch Tiểu Mễ không hiểu sự tình phá hủy.

Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên vươn cánh tay trắng nõn như ngọc, dùng sức hất đầu Lý Mặc Nhiên ra, sau đó nhân cơ hội nhảy ra khỏi vòng tay ôm áp của Lý Mặc Nhiên.

Khóe miệng Lý Mặc Nhiên run rẩy một chút, dùng ánh mắt bất đắc dĩ nhìn nàng, “Nương tử à! Nàng không thể cảm động một chút sao?” Hấn tưởng mình đã kích động được nàng rồi.

“Nghe nói phía trấn trên có hẻm tên là Hoa Lan, chúng ta đi xem đi!” Bạch Tiểu Mễ nói xong ngay lập tức chạy đi, nếu tiếp tục ở lại, Bạch Tiểu Mễ lo lắng sẽ bị “gấu” làm cho cảm động mất.

***, rõ ràng biết lão nương ta ở đây lạ nước lạ cái, tâm đang thê lương, thế nhưng còn kích thích nàng như vậy, đây không phải muốn lừa gạt cảm tình

của thiếu nữ sao? Không được, nàng không thể dễ dàng bị cảm động! Bạch Tiểu Mễ oán thầm, tốc độ dưới chân càng lúc càng nhanh, giống như đang có xu thế chạy trời chết.

Lý Mặc Nhiên nhìn thân ảnh chạy như mất dép kia, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, sau đó đi theo.

Bộ dáng vừa rồi của nương tử có phải là đã bị hắn làm cảm động không, nàng chê râu hắn để che giấu sự ngượng ngùng? Lý Mặc Nhiên sờ sờ râu mình, tuy rằng rất muốn khôi phục dung mạo khi trước, nhưng hắn biết thời điểm bây giờ chưa phải lúc, chừng nào hắn còn chưa nắm chắc được phần thắng trong việc báo thù này, hắn không nghĩ sẽ lộ diện chính mình.

Đợi chút, nương tử vừa rồi nói gì đó? Hèm “Hoa Lan”! Nương tử muốn đi hèm “Hoa Lan”, điều này sao được?

Nhìn thấy bóng người đã nhanh chóng rời đi, Lý Mặc Nhiên tăng cước bộ nhanh chóng đuổi theo, cái chỗ đó nương tử có thể đến sao?

Hơn nữa, nương tử vì sao lại biết đến nơi đó? May mà hôm nay hắn có ở đây, nếu không nương tử bị dạy hư thì làm thế nào bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Ngẫu nhiên gặp mặt “nhi tử

“Ôi chào, mỹ nhân nàng từ đâu trốn đến đây vậy?” Lý Mặc Nhiên còn chưa kịp đuổi tới, bên này Bạch Tiểu Mễ đã gặp phải tai họa bất ngờ, khi nàng vừa mới rẽ vào con đường nhỏ liền bị một nam nhân mập mạp hơn ba mươi tuổi ngăn lại.

Lúc vừa nhìn thấy nàng, người nọ hơi kinh ngạc một chút, rồi lập tức xông lên có ý muốn nắm lấy cổ tay của Bạch Tiểu Mễ.

Đối với Lý Mặc Nhiên thì Bạch Tiểu Mễ tránh không thoát, đánh không lại, nhưng đối phó với tên béo trước mắt này lại là chuyện khác, chỉ trong nháy mắt khi gã béo kia sắp đụng phải nàng, thì Bạch Tiểu Mễ đã nhanh chóng tránh ra chỗ khác.

“Tiểu mỹ nhân, nếu đã trốn tới đây thì bây giờ theo ta trở về đi!” Tên trung niên mập mạp liếc nhìn Bạch Tiểu Mễ, thấy mái tóc ngắn của nàng chân mày hơi nhíu lại một chút, nhưng nhìn đến khuôn mặt của nàng với đôi má hồng hồng, hắn nghĩ sẽ không buông tha cho người ở trước mắt này được.

Cho dù nàng đã sống ở son trại hơn hai tháng, nhưng hắn vẫn muốn mang nàng trở về. Kỳ thật khi nghĩ đến việc Hắc Phong trại cướp nàng đi, cho đến bây giờ hắn vẫn cảm thấy rất tức giận, buồn bực. Ban đầu hắn đã nghĩ ra được kế sách tốt là tìm một đầu bài bên Xuân Hương lâu để thay thế nàng vào đêm tân hôn, như vậy phụ thân háo sắc thành tính kia của hắn sẽ không cưới tiểu mỹ nhân về, và nàng sẽ là của hắn.

Nhưng không nghĩ tới đám son tặc Hắc Phong trại đáng giận kia, chẳng biết thế nào mà lại đem người của hắn đoạt đi mất.

Bất quá tuy không thể nếm được thức ăn tươi mới, nhưng mỹ nhân như vậy, hắn chắc chắn sẽ không buông tha.

“Người nhận sai người rồi!” Cảm nhận được ánh mắt thô bỉ kia dừng lại trên người mình khiến Bạch Tiểu Mễ vô cùng khó chịu, ánh mắt nàng bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo nhìn tên béo trước mắt.

Thật ra Bạch Tiểu Mễ cũng đã nghĩ đến chuyện nàng sẽ gặp phải người biết mình là ai. Đặc biệt là sáng nay khi chưa kịp hóa trang đã chạy ra ngoài, giờ gặp phải tên trung niên mập này ở đây, hắn nhận ra nàng, nhưng bản thân nàng lại không biết hắn là phía “nhà chồng” hay là bên nhà “mẹ đẻ” của mình.

“Tiểu mỹ nhân, nàng đã quên rồi sao, hai tháng trước nàng đã gả cho phụ thân của bản công tử ta, nếu bây giờ đã trở lại thì nàng theo ta về thôi!” Trung niên mập mạp nhìn người trước mặt bởi vì tức giận mà hai má đỏ hồng, khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp, thanh thuần lại mang theo chút quyến rũ, non nớt mang theo tia thành thực, tưởng như mâu thuẫn nhưng lại khá hài hòa, khiến cho thiếu nữ này có vẻ đẹp rung động lòng người, làm tên béo nhìn đến ngơ ngẩn, trong lòng hắn cũng vì thế mà bị kích động không ngừng.

Ngắm nhìn khuôn mặt xinh đẹp kia, trung niên mập mạp có cảm giác máu toàn thân sôi trào, nhiệt khí phóng ra hướng về cái bộ vị kia, thân thể nhất thời nổi lên phản ứng.

“Ta đã nói là người nhận sai người rồi!” Bạch Tiểu Mễ thực chán ghét ánh mắt ghê tởm của tên béo, ngữ khí nói chuyện cũng đã thêm nặng hơn, nhìn về phía trung niên mập mạp kia ánh mắt càng lạnh lùng chán ghét.

“Tiểu mỹ nhân nàng đừng phủ nhận, nếu không phải bản công tử coi trọng người, lão nhân kia làm sao có thể lấy người làm thiếp!” Trung niên mập mạp đắc ý cười, ánh mắt cứ đăm đăm nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, hắn muốn mang tiểu mỹ nhân kia trở về, chờ mình chơi chán rồi mới đưa cho lão già kia.

Nghĩ đến thân thể mềm mại yêu kiều nằm dưới thân mình, trung niên mập mạp bỗng chốc phản ứng càng mãnh liệt hơn, trên mặt đã hiện ra một chữ “sắc”.

“Mau, mau, sao còn đứng ngây người ra đó làm gì? Dem người mang về cho bản công tử!” Cảm giác được thân thể nóng đang chờ mong, trung niên

mập mạp không muốn tốn nhiều lời lẽ, lập tức quát bọn sai vật đứng phía sau, hấn không thể chờ thêm phút giây nào nữa.

Nhìn thấy bộ dáng hai gã sai vật kia chuẩn bị sắp tiến tới bắt mình, Bạch Tiểu Mễ nhất thời nổi giận, ***! Ở bên Lý Mặc Nhiên ta chịu biết bao ghen ghét, hiện tại vừa thoát ra được đã đụng ngay phải bọn cận bã, mà lại là bọn cha con cận bã chung vợ, quả thực không thể nhẫn nhịn thêm được.

Bạch Tiểu Mễ nắm tay thật chặt, nghĩ sẽ đánh một quyền vào tên sai vật nếu hấn tiến tới bắt nàng, nhưng tay nàng còn chưa kịp vung ra thì từ phía sau có một cỗ kinh phong thoáng lướt qua.

“Phịch!” Một tiếng, tên sai vật vừa mới ở trước mặt Bạch Tiểu Mễ đã theo một đường vòng cung bay xa ra ngoài.

Bạch Tiểu Mễ chớp chớp ánh mắt, lập tức liên tưởng chuyện gì đã xảy ra? Không cần quay đầu nhìn lại cũng biết là tên kia đã đến, quả nhiên chỉ trong giây lát sau, một cánh tay thon dài vươn tới bên hông Bạch Tiểu Mễ, đem người trực tiếp kéo vào trong lòng.

“Các người nghĩ muốn làm gì với nương tử của ta?” Thanh âm thâm hậu, ánh mắt lạnh như băng, uy nghi mạnh mẽ, thân nhiên phát ra tôn nghiêm, ngay lập tức đã dọa cho tên béo và bọn sai vật của hấn sợ đến ngất người.

Thân thể tên trung niên mập mạp chấn động, quay nhìn về phía người mới tới, phát hiện đó là một nam tử cao lớn đầy râu, nhìn bộ dáng hung thần ác sát, các thể lực nào có ở trên trán hấn đều biết đến! Vậy người kia là ai?

Trung niên mập mạp bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, kinh ngạc rồi hoảng sợ nhìn lại nam tử cao lớn trước mắt, thân thể không nhịn được mà run nhè nhẹ rồi lùi dần lùi dần về phía sau.

“Buông ra!” Bạch Tiểu Mễ thấy tên mập như thế, trong mắt thoáng qua một tia khinh thường, rồi lập tức vỗ vào cái tay trên hông mình, người kia luôn tận dụng mọi tình huống, lúc nào cũng có thể ăn đậu hũ của nàng.

Ánh mắt Lý Mặc Nhiên sụp xuống, vạn phần không muốn buông nương tử ra, nhìn về phía tên béo ánh mắt lại lạnh thêm vài phần, tên mập này dám cướp nương tử của hấn, bộ chán sống rồi à?

“Để ta tự giải quyết!” Đối với thằng cha béo bị ỏi hạ tiện muốn ăn đòn kia, Bạch Tiểu Mễ thật sự không thể nhịn được.

Bạch Tiểu Mễ có chút bất mãn trừng mắt nhìn người nào đó, rồi lại lập tức quay về phía tên trung niên béo kia, tên béo bị dọa sợ hãi run chân ngồi “bịch” xuống đất, đương nhiên tên béo không phải sợ Bạch Tiểu Mễ, mà là sợ bộ dáng cao lớn hung thần ác sát đang đứng bên cạnh nàng kia.

“Bốp!”

“Bỏn cô nương ta mà người nghĩ muốn là được sao?”

“Bốp”

“Bỏn cô nương ta không phát uy nên người tưởng ta là mèo ốm hả!”

“Bốp”

“Dám dùng ánh mắt ghê tởm kia để nhìn bỏn cô nương, người không muốn sống nữa à!”

“Bốp”

“Tên béo chết tiệt!”

Bạch Tiểu Mễ nói một câu liền vung một cái tát lên mặt tên béo, liên tiếp đánh vài cái, lúc này nàng cảm thấy như đã trút được một bụng lửa giận, những gì buồn bực đêm qua cùng sáng hôm nay do Lý Mặc Nhiên gây ra đã biến mất tiêu.

Tên béo dung tục kia bị đánh cho mặt mũi sưng bầm, tức giận điên người lên nhưng không dám phản kháng lại, ai bảo sau lưng người ta có chỗ dựa vững chắc như thế kia? Mẹ nó! Tay con quỷ nhỏ này sao lại có lực mạnh như vậy?

Trên mặt tên béo truyền đến cảm giác đau đớn như bị lửa thiêu, bản mặt đã bị sưng phù lên đến mức nhìn không ra được bộ dáng trước đây, mà cái mặt vốn đã béo, nay bị đánh sưng lên trông chẳng khác gì cái đầu heo bự.

Sau khi Bạch Tiểu Mễ xả hết cơn giận, liền ngẩng cao đầu trực tiếp đi vòng qua tên béo kia rồi tiếp tục đi tới mục tiêu trước mắt hẻm Hoa Lan.

Lý Mặc Nhiên nhìn thoáng qua tên béo, sau đó đi theo phía sau nương tử, nhưng khi đi ngang qua, Lý Mặc Nhiên liền cúi đầu liếc mắt nhìn tên béo một cái rồi dùng thanh âm mà chỉ một mình tên béo nghe được, nói: “Nếu muốn lưu lại mạng của toàn Trương gia các người, thì chính ngay mai đem 50 vạn lượng bạc đi đến ngôi miếu đồ nát phía tây thôn trấn, và nhớ đừng có nghĩ đến việc chạy trốn, người cũng biết Trương gia các người sẽ không một ai thoát được! Bao gồm cả lũ súc sinh!”

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 35: Bị “lừa gạt” trở về

Bạch Tiểu Mễ đương nhiên không biết, sau khi nàng vừa rời khỏi, bộ dáng thành thật kia của Lý Mặc Nhiên đã đe dọa lừa bịp tổng tiền Trương gia, hơn nữa còn dọa bịp người ta đến tảng gia bại sản.

Đến ngày thứ hai, sau khi giao tiền xong, toàn bộ Trương gia cũng bị đuổi ra khỏi thôn trấn một cách triệt để, đương nhiên những việc này Bạch Tiểu Mễ không hề biết đến.

“Nương tử, nàng muốn đi đến hẻm ‘Hoa Lan’ để làm gì?” Vốn muốn trực tiếp ngăn đón không cho nương tử đi đến nơi đó, nhưng nghĩ đến việc mình làm sẽ khiến nương tử tức giận nên Lý Mặc Nhiên lập tức thay đổi thái độ, biểu hiện vẻ rất tò mò đến hỏi Bạch Tiểu Mễ.

“Không phải nói nơi đó có nhiều mỹ nhân sao? Ta nghĩ muốn vào đó nhìn một chút!” Bạch Tiểu Mễ đương nhiên sẽ không nói ra là muốn mang Lý Mặc Nhiên đi tới hẻm ‘Hoa Lan’, nàng nghĩ nếu Lý Mặc Nhiên gặp được người mình thích ở đó thì hẳn sẽ mất đi sự hứng thú đối với nàng, như vậy nàng sẽ được tự do.

Đây là biện pháp duy nhất Bạch Tiểu Mễ có thể nghĩ đến lúc này, biện pháp này tuy rằng có chút ngu ngốc, nhưng xưa nay anh hùng khó qua ải mỹ nhân, Lý Mặc Nhiên này tuy rằng không tính là anh hùng, nhưng hẳn chắc chắn cũng sẽ thích mỹ nhân.

Không phải son tặc đều thích mấy cô nương hoa khôi sao?

Dù sao hiện tại Bạch Tiểu Mễ mặc giả nam trang, cho dù tú bà của kỹ viện có biết nàng là nữ, nhưng vì tiền chắc sẽ không đuổi nàng ra ngoài. Thật ra cái biện pháp này Bạch Tiểu Mễ chỉ mới nghĩ ra khi đang đứng trước cửa nhà trọ, bởi vì nàng cũng nhìn ra được, Lý Mặc Nhiên đã tìm được nàng, như vậy chắc chắn nàng sẽ phải trở về Hắc Phong trại cùng với hắn.

Nếu lúc này Lý Mặc Nhiên lại mê luyến nữ nhân khác, thì hẳn sẽ không có thời gian hay tâm tư mà để ý đến nàng.

Có lẽ con đường trước mặt là con đường trọng yếu, cho nên thôn trấn nhìn có vẻ phồn hoa, trên đường đi nhà cửa, hàng quán mọc san sát, tiếng rao hàng vang lên không ngừng, không khí rất náo nhiệt. Từ khi đi đến thế giới này, đây là lần đầu tiên Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy cảnh tượng như thế, có lẽ do ngày hôm qua nàng chỉ lo đi tìm khách sạn, hơn nữa còn là chiều tối, nên nàng không nhận thấy được cảnh tượng náo nhiệt như vậy.

Cảnh tượng huyền ảo khiến Bạch Tiểu Mễ tò mò đi chậm lại để quan sát.

Khi lời nàng vừa nói ra, Lý Mặc Nhiên khóe miệng run rẩy một chút, trông nương tử nhà mình đang hứng trí bừng bừng ngó ngó nghiêng nghiêng nhìn mấy cửa hàng ven đường, thuận tiện còn hỏi thăm vị trí cụ thể của hẻm “Hoa Lan”, hẳn cảm thấy có chút kỳ quái.

“Nương tử, nàng không cần đến hẻm ‘Hoa Lan’ cũng có thể nhìn thấy được mỹ nhân!” Lý Mặc Nhiên nhìn người nào đó ánh mắt sáng rực nói.

“A! Lý Mặc Nhiên ngươi nhìn thấy tiểu mỹ nhân ở đâu?” Nghe xong lời này, Bạch Tiểu Mễ ngẩng đầu nhìn hướng Lý Mặc Nhiên, chẳng lẽ trong lòng Lý Mặc Nhiên kỳ thật đã có hồng nhan tri kỷ, chỉ vì tình thế đặc biệt nào đó mà hắn không thể cưới được nàng kia.

Lúc đó là vì thương thế của Lý Mặc Nhiên, Nhị đương gia nghe lời thần linh kia mà cướp nàng về, hiện tại hắn đã không có việc gì, như vậy bây giờ có thể lấy lý do này khiến hắn thả áp trại phu nhân nàng ra ngoài không nhỉ?

Nếu có thể giành được tự do, mình có nên biểu hiện mình là người rộng lượng không, thì ra khéo hiểu lòng người nguyên lai là như vậy?

Trong đầu tràn đầy ý tưởng tốt đẹp, khiến Bạch Tiểu Mễ cảm giác thấy trên trời đầy hào quang, tâm tình bỗng tốt hẳn lên.

“Đương nhiên!” Lý Mặc Nhiên nhìn nương tử trước mắt đang cười thật vui sướng, ánh mắt sáng rực nhất thời hơi nheo lại một chút, hẳn cảm thấy thái độ của nương tử nhà mình cao hứng có chút kì lạ, hay là nàng đã nghĩ ra được đáp án mà hắn định nói.

Nhưng điều đó là không có khả năng! Trong quá khứ hắn đã từng khen nương tử nhà mình xinh đẹp, nhưng nương tử chưa từng có phản ứng lớn như vậy.

Đợi chút, không phải là nương tử đang nghĩ.....?

Nháy mắt, vẻ mặt Lý Mặc Nhiên xám xịt.

“Mỹ nhân kia ở đâu vậy, là người trấn trên sao? Hay là ở địa phương khác? Có thể dẫn ta đi gặp mặt được không!” Thấy ánh mắt quý dị của Lý Mặc Nhiên liếc qua, Bạch Tiểu Mễ ý thức được chính mình có biểu hiện tựa hồ quá mức rõ ràng.

Dù sao nam nhân đều phi thường tự kiêu, hắn có thể vứt bỏ người, nhưng tuyệt đối không thể chịu đựng được chuyện mình bị nữ nhân vứt bỏ.

Cho nên, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy mình đã biểu hiện cái ý đồ của bản thân ra quá mức rõ ràng rồi.

“Nương tử đi theo vi phu!” Mắt Lý Mặc Nhiên lóe lên, lập tức tiến lên giữ chặt tay nương tử, sau đó quay ngược trở về, trước mắt hắn không muốn cho nương tử nhà mình đến cái loại địa phương đó, còn cái khác từ từ nói sau.

“Nàng ở trần trên?” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên như thế, nhất thời nghĩ mỹ nhân kia có lẽ là người ở trần trên, nếu thật vậy thì tốt quá.

“Đi đến nơi nương tử sẽ biết.” Hiện tại Lý Mặc Nhiên đương nhiên sẽ không để lộ sự tình, hắn muốn trước tiên đem nương tử “lừa gạt” trở về rồi nói sau.

Lý Mặc Nhiên đi tốc độ rất nhanh, nhưng hắn vẫn kiềm chế để nương tử có thể đuổi kịp với tốc độ của mình.

“Đây là muốn đi ra khỏi trần sao?” Bạch Tiểu Mễ nhìn cảnh tượng quen thuộc trước mắt, lập tức quay lại nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, chẳng lẽ người kia kim ốc tàng kiều (nạp thiếp) ở ngoài thôn trần, Bạch Tiểu Mễ có chút ngạc nhiên nhưng khi nghĩ tới thân phận Lý Mặc Nhiên, nếu một thủ lĩnh cường đạo kim ốc tàng kiều quả thật hơi kỳ quái.

Nhưng nếu thật như thế thì nàng có nên quay về chỗ trọ lấy này nọ trước hay không, tuy rằng trong đó chỉ có hai bộ quần áo thôi, vì tiền đã được nàng mang theo trên người rồi nhưng chỗ quần áo kia nàng vừa mới mua xong!

“Ừ!” Lý Mặc Nhiên không quay đầu, tay vẫn kéo người về phía trước.

“Xa lắm sao?” Bạch Tiểu Mễ hỏi.

“Không xa lắm?” Hắn xuống núi mất một canh giờ, đương nhiên sẽ không xa.

“Ừm!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu, tiếp tục đuổi theo.

Qua nửa canh giờ.

“Thế nào lại còn chưa tới, ta thấy có cái nhà nào đâu?” Bạch Tiểu Mễ càng nhìn đường lại thấy càng quen thuộc, càng lúc lại càng có cảm giác không ổn, lập tức giữ chặt tay Lý Mặc Nhiên, sau đó dừng lại.

“Những đồ kia của nàng vi phu sẽ phái người qua lấy, nương tử không cần lo lắng!” Lý Mặc Nhiên bình tĩnh nhìn nương tử nhà mình, thấy còn chưa đi được một phần ba đường, Lý Mặc Nhiên không dám biểu hiện ra chính mình đang vui sướng.

“Ta nghĩ ta nên trở về tự mình lấy đồ thì tốt hơn!” Bằng trực giác Bạch Tiểu Mễ cảm thấy khó hiểu, hơn nữa rõ ràng đường này hướng lên Hắc Phong trại! Tuy rằng con đường này cũng là hướng về phía “nhà mẹ đẻ” của nàng, nhưng Bạch Tiểu Mễ cảm thấy hành vi của Lý Mặc Nhiên có chút quái lạ.

“Không cần, đã đi được một đoạn đường rồi, nương tử mệt mỏi khiến vi phu rất đau lòng, đứng rồi, hiện tại nương tử có mệt không, để vi phu ôm nàng đi!” Vừa nói xong, Lý Mặc Nhiên đã chặn ngang thắt lưng, ôm lấy eo nương tử bế nàng lên, sau đó tiếp tục chạy vội đi.

Đã đi đến đây đương nhiên Lý Mặc Nhiên sẽ không để nương tử quay trở lại trần trên, miễn sinh thêm sự cố gì, ai bảo hắn yêu thích nương tử chứ?

Cho nên câu hỏi kia chẳng qua chỉ là khách khí một chút, căn bản không quan tâm đến việc nương tử có để hắn ôm hay không, hơn nữa lấy hiểu biết của hắn đối với nương tử, nương tử đương nhiên sẽ không đồng ý, vậy hắn cần gì phải hỏi.

Lại nói, có nương tử trong ngực thật sự thoải mái, bước đi dưới chân cũng nhẹ hơn, tâm tình bay lên theo, cảm giác thật tốt đẹp.

“Lý Mặc Nhiên, tên lưu manh nhà ngươi, khi nào thì lão nương nói mệt mỏi, mau buông ta xuống!” Người chạy nhanh về phía trước, cảnh vật không ngừng lui về phía sau, Bạch Tiểu Mễ nhất thời tức không chịu được, người kia lại thừa dịp nàng chưa chuẩn bị, chiếm tiện nghi của nàng, thật tức chết nàng mà.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Trở lại hắc phong trại

Có lẽ là trong tiềm thức Bạch Tiểu Mễ cũng biết Lý Mặc Nhiên sẽ không làm gì xấu đối với nàng, cho nên thời điểm mắt Lý Mặc Nhiên nàng cũng không kiêng nể gì, một đường cứ cãi nhau âm ỉ, hai người rất nhanh liền đến dưới chân núi Hắc Phong

Tuy gọi là núi Hắc Phong nhưng thật ra không phải là một ngọn núi, toàn bộ núi Hắc Phong chính là một mạch núi, được tạo thành từ hai ngọn núi cao nhất cùng bốn ngọn núi nhỏ xung quanh, mà trại Hắc Phong lại nằm trên một trong hai ngọn núi cao nhất đó.

“Ngươi đừng nói với ta là tiểu mỹ nhân ở trên núi đấy!” Đến nơi đây rồi mà Bạch Tiểu Mễ còn không đoán được ra Lý Mặc Nhiên mang nàng trở lên núi

thì nàng quả thật là một tên đại ngốc.

Nếu không phải hiện giờ bị Lý Mặc Nhiên ôm vào trong ngực, Bạch Tiểu Mễ cũng không muốn nghĩ sẽ tiếp tục đi lên, nàng cố gắng lắm mới trốn được ra vậy mà chưa kịp hưởng thụ thế giới bên ngoài đã lại bị bắt về! Cho dù lại bị cướp về thì cũng nên để cho nàng chơi bên ngoài một chút rồi hãy mang về chứ?

“Đương nhiên.” Cho dù hiện giờ tiểu mỹ nhân không có ở trên núi, nhưng một chút nữa sẽ có. Xem như là hần không có nói dối đúng không?

Lý Mặc Nhiên trả lời nghiêm trang, nhìn không ra điểm khác lạ nào, ít nhất là Bạch Tiểu Mễ cũng không phát hiện ra một tia cảm xúc dao động nào trên khuôn mặt thật thà kia.

“Lý Mặc Nhiên, trước tiên ngươi buông ta ra có được không?” Bạch Tiểu Mễ nhìn tên nam nhân không có ý định muốn buông nàng ra này, nàng đã không muốn lên núi, mà tiểu mỹ nhân kia lại đang ở trên núi, như vậy nàng có nên cùng hần nói chuyện một chút hay không, nếu có thể đàm phán được, nàng sẽ không cần phải lên núi nữa?

“Nương tử đây là nàng quan tâm đến vi phu sao?” Lý Mặc Nhiên đương nhiên có thể nhìn ra tâm tư nhỏ của nương tử, cho nên người chẳng những không thả xuống, tốc độ dưới chân lại càng nhanh hơn một chút, chỉ cần trở về, lấy tính tình của nương tử, cho dù ở không vừa ý, nhưng hần vạn phần nắm chắc nàng sẽ không rời đi! Đến lúc đó hần chỉ cần tăng thêm phòng bị, để nàng không thể chạy ra ngoài là được.

“Đúng vậy! Đúng vậy!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu, hi vọng người nào đó đang chạy nhanh mà dừng lại đem nàng thả xuống.

“Vi phu thật sự rất vui, cuối cùng nương tử cũng quan tâm tới vi phu!” Lý Mặc Nhiên làm bộ đáng phi thường cảm động, nhưng lại không hề có ý tứ muốn thả nàng xuống, chẳng những không thả, còn ôm thật chặt, chạy lại càng nhanh hơn.

“Vậy ngươi thả ta xuống đây đi! Ta có thể tự mình đi!” Bạch Tiểu Mễ không ngừng cố gắng, nhưng nàng vẫn chưa nhận ra được là bên trong nam nhân này đầy một bụng dạ đen tối cùng cố chấp.

“Nhìn thấy nương tử quan tâm vi phu như thế, vi phu thật sự là cảm động, nhưng vi phu không hề thấy phiền lụy, nương tử nàng không cần để ý!” Nương tử nhẹ như thế, hần làm sao mệt được, hơn nữa ôn hương nhuyễn ngọc ở trong ngực, hần không nỡ buông tay.

Với tính tình của nương tử, về sau muốn ôm nàng, là chuyện vô cùng khó khăn, cho nên hiện tại Lý Mặc Nhiên không tính sẽ thả người.

Bạch Tiểu Mễ khòe miệng run rẩy một chút, nàng nói mất công mất sức cả nửa ngày đều là vô dụng, căn bản người kia không có ý định muốn thả nàng xuống!

Quên đi, không buông thì thôi! Như vậy cũng tốt, đỡ mất sức đi đường, không sao cả! Bạch Tiểu Mễ tự mình an ủi mình.

“Lý Mặc Nhiên!” Bạch Tiểu Mễ sắp xếp lại những suy nghĩ mà mình định nói, sau đó mở miệng.

“Ừ!” Thanh âm Lý Mặc Nhiên trầm thấp, dễ nghe, nếu không nhìn vào dung mạo, thì dễ gây cho người nghe có cảm giác thân cận.

“Ngươi có người trong lòng phải không?” Bạch Tiểu Mễ hỏi.

“Phải!” Nương tử chính là người trong lòng của hần, cho nên hần không phải là đang nói dối.

“Vậy vì sao ngươi còn muốn cưới ta?” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục hỏi, ánh mắt xẹt qua lớp lớp râu nhìn về phía mặt hần, ánh mắt hần nhìn về phía trước, bộ dáng thật thà phúc hậu, kỳ thật cảm giác có chút cuồng dã, tràn ngập nam tính.

“Không phải Nhị đệ đã nói qua với nương tử sao?” Trong lòng Lý Mặc Nhiên khẽ nhúc nhích, mỗi khi nhớ tới chuyện này, Lý Mặc Nhiên đều thấy rất may mắn. May mắn là lúc đó mình bị thương, càng cảm thấy may mắn vì lão hòa thượng kia đã buông ra mấy câu nói hàm hồ, lại càng cảm tạ Nhị đệ, Tam đệ cùng Tứ đệ tin lời nói hàm hồ của lão hòa thượng đi cướp nương tử về, nếu không làm sao hần có thể gặp được nương tử.

Nếu nương tử không xuất hiện, hần sẽ không sống được đến giờ phút này. Kỳ thật thương thế của hần không có đơn giản như vậy, thế nhưng nương tử lại đánh bậy đánh bạ đá hần một cước tạo ra kỳ tích, xử lý được vết thương khó chữa kia của hần.

Cảm giác này hết thảy giống như nhìn thấy ánh sáng trong chốn u tối, cảm giác nương tử xuất hiện là vì hần, hơn nữa càng về sau, khi tiếp xúc với nương tử, hần lại càng thích nàng.

Đã thích, Lý Mặc Nhiên hần đương nhiên sẽ không dễ dàng buông nàng ra, cho dù hiện tại nàng không thích hần.

“Chỉ vì vậy mà ngươi liền buông tha cho người mình thích sao?” Bạch Tiểu Mễ đột nhiên có chút tức giận, không sai là lần đó đen đủi thế nào, lại khiến nàng đánh bậy đánh bạ cứu hần một mạng, nhưng hần cũng không thể vì vậy liền nhất quyết thành thân cùng nữ nhân mình chưa từng gặp mặt chứ?

“Ta không có buông tha!” Lý Mặc Nhiên cỡ nào thông minh, qua lời của Bạch Tiểu Mễ, đại khái hần cũng đã hiểu được mục đích của nàng, chính là Lý Mặc Nhiên không muốn để cho nương tử phát hiện ra chân tình của mình quá sớm, nếu nương tử biết vậy mà phòng bị hần, thì con đường truy thê của hần sẽ càng khó khăn hơn!

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ thấy không rõ về Lý Mặc Nhiên, nhưng do trải qua một đoạn thời gian ở chung, Bạch Tiểu Mễ đại khái đã biết, nam nhân này

thoạt nhìn là một người to lớn chất phác, kỳ thật hần là một tên bụng dạ vô cùng đen tối, hơn nữa có cảm giác hần không vụng về như vẻ bề ngoài, chẳng những không ngu ngốc, còn cực kì thông minh.

“Vây ý người là muốn ta cùng với nữ nhân khác chung một chồng?” Không buông tay, thì muốn cưới hai vợ, nam nhân quả nhiên không phải thứ gì tốt, cho dù là nam nhân thoạt nhìn bộ dáng hiền hậu chất phác cũng như nhau.

Ngờ khi Bạch Tiểu Mễ nhất thời lạnh vại phần, ánh mắt nhìn về phía Lý Mặc Nhiên lại chứa đầy tức giận.

Lý Mặc Nhiên bắt đầu đi thờ dài một hơi, cảm giác bị nướng từ hiểu lắm thật sự không tốt!

“Lý Mặc Nhiên, hiện tại Bạch Tiểu Mễ ta trình trọng tuyên bố, cho dù ta có gì đi nữa cũng nhất quyết sẽ không chung chồng với người khác, cho nên thừa dịp hiện tại Đại gia nhà người không có cảm tình với ta, như vậy chúng ta liền cách ly đi!” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên lặng im không lên tiếng, nghĩ là hần đã cam chịu, cho nên dựa theo tình hình thực tế liền lập tức đưa ra yêu cầu của mình.

“Đại đương gia, phu nhân, các ngài đã trở lại!” Lý Mặc Nhiên chưa lên tiếng, bỗng nhiên phía trước vang lên một thanh âm hưng phấn vui mừng.

“Nhanh đi báo tin Nhị đương gia, Tam đương gia cùng Tứ đương gia, báo Đại đương gia đã trở lại!” Một thanh âm khác lại vang lên, rõ ràng nghe được sự hưng phấn trong câu nói đó.

Trong khi chờ câu trả lời của Lý Mặc Nhiên, nhất thời Bạch Tiểu Mễ nghe được những âm thanh như thế, ngẩn người sững sờ nhìn về phía xa xa, cảm giác có chút không thể tưởng tượng được.

Chỉ mới nửa canh giờ trước bọn họ còn ở phía dưới chân núi, cho nên nàng nghĩ thừa dịp hần chưa kịp lên núi sẽ thuyết phục hần thả nàng đi, thế nào trong nháy mắt đã tới đến Hắc Phong trại rồi.

Vừa rồi do nàng luôn quan sát Lý Mặc Nhiên, mà quên không để ý đến đường đi, giờ đã trở lại Hắc Phong trại.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Bảo vệ

Không bao lâu sau đó, từ trong sơn trại có khoảng mười mấy người chạy vội ra, tất cả bọn họ đều là lực lượng nòng cốt - thủ lĩnh của các nhóm sơn tặc trong Hắc Phong trại, dẫn đầu đương nhiên là Nhị đương gia, Tam đương gia cùng Tứ đương gia.

Nhìn thấy Đại đương gia, tất cả mọi người đều cao hứng, nhưng khi thấy được người trong lòng của Đại đương gia thì thái độ lại khác hẳn, hoàn toàn là bất bình cùng tức giận, Nhị đương gia nhìn qua có vẻ như lãnh đạm, nhưng cặp mắt kia thì tưởng chừng có thể làm đông cứng người.

Còn Tam đương gia cùng Tứ đương gia thì không hề che giấu vẻ mặt vô cùng chán ghét, trong mắt bọn họ Đại ca của mình là một người vô cùng tốt, thế mà cô gái này lại dám bỏ trốn đi mất, khiến cho Đại ca phải bỏn ba tìm trở về, bọn họ làm sao có thể không tức giận cho được cơ chứ.

Mọi người tuy rằng rất bất mãn với việc bỏ trốn của Bạch Tiểu Mễ, nhưng khi nhìn đến dáng vẻ của Đại đương gia dường như chỉ chú ý tới nàng, thì cũng không dám nói gì thêm nữa.

“Ta mới ra ngoài chỉ có một ngày thôi, sao các người lại có vẻ nhiệt tình như vậy?” Đại đương gia phóng khoáng nhìn mọi người, hần cảm giác được nướng từ trong lòng không được tự nhiên cho lắm, có lẽ nàng cũng đã biết mình nên an phận hơn một chút rồi.

“Đại ca, loại nữ nhân nhân vong ân phụ nghĩa này sao huynh còn mang nàng trở về làm cái gì?” Lão Tam tính tình nóng nảy, cho nên vừa nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ trong lòng Đại ca mình thì chẳng khách khí gì mà la toáng lên một cách khó chịu, dù sao đối với nữ nhân đã chạy trốn kia, hần cảm thấy chẳng cần phải khách khí làm gì, vốn trong thời gian trước hần đã phần nào có cách nhìn khác về nàng, nhưng hiện giờ chỉ còn lại cảm giác vô cùng chán ghét.

Trong khoảng thời gian này, Đại ca có biểu hiện muốn tìm được người đến điên cuồng, làm cho tất cả bọn họ đều cực kì khiếp sợ, bọn họ cũng ý thức được là Đại ca đã thật sự để ý đến cô gái này. Nhưng Đại ca đã đối xử với cô gái này tốt đến như vậy thế mà nàng lại dám bỏ chạy, điều này không thể nào mà tha thứ được.

Vong ân phụ nghĩa?***, này, nói cho rõ hần đã làm cái gì mà dám gọi là có ân với nàng? Cướp đoạt nàng đến nơi này mà dám gọi là có ân sao? Hay ép cưới là ân? Bạch Tiểu Mễ nghe xong liền thấy tức giận không chịu được, trong giây lát đã nghĩ đến việc đánh người, trước đó không thể dùng vũ lực để trị, nhưng bây giờ thì nàng dám. Hiện tại Bạch Tiểu Mễ chỉ có sức mạnh là sở trường chính của nàng, nàng không sợ! Cùng lắm nếu nàng đánh không lại thì chấp nhận bị đánh thôi.

Nhưng tất nhiên, chẳng thể nào mà Lý Mặc Nhiên lại để cho hai người đánh nhau, lúc Bạch Tiểu Mễ giãy giụa cố thoát khỏi vòng tay của hần, thì áp lực trên tay Lý Mặc Nhiên lại tăng thêm vài phần, khiến Bạch Tiểu Mễ không có cách nào thoát được.

“Lão Tam, tại sao để lại nói đại tẩu như vậy?” Giọng nói của Lý Mặc Nhiên không to, nhưng lại có lực uy hiếp lớn, hần nghiêm khắc nhìn Lão Tam, ý tứ rõ ràng trong ánh mắt muốn Lão Tam không nên tìm thêm phiền toái về mình.

Lão Tam có chút kháng cự, nhưng thấy cái nhìn uy áp (uy nghiêm, trấn áp) của Đại ca như thế, tự nhiên không dám phản bác, cúi đầu che giấu đi sự tức giận trong lòng, hần và Lão Tứ là do Đại ca và Nhị ca nhất được, Đại ca đối với bọn hần ngoài ơn cứu mạng ra, còn có ơn dưỡng dục, nay nhìn thấy có kẻ đối xử không tốt với người mà bọn hần kính trọng thì tự nhiên hần không thể nào chấp nhận được.

Tuy tính tình Lão Tứ tương đối ôn hòa nhưng ánh mắt nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ cũng không được tốt cho lắm.

“Đại ca đã trở về là tốt rồi, chúng ta vào trước đi có chuyện gì sau hãy nói!” Nhị đương gia nhìn thoáng qua tiểu nữ nhân vẫn đang được Đại ca ôm trong lòng, rồi lập tức nhìn về phía Đại ca nói.

Lý Mặc Nhiên gật gù đầu, sau đó mới đem người trong lòng thả xuống, nhưng vẫn không buông ra hần mà rất tự nhiên hần cầm tay đất Bạch Tiểu Mễ đi vào trong.

Lý Mặc Nhiên biết, do việc nương tử chạy trốn thời gian qua, đã làm cho các anh em trong sơn trại hiện giờ đều có phản ứng không tốt đối với nàng, đặc biệt là Nhị đệ, Tam đệ cùng Tứ đệ, cho nên hần muốn dùng thái độ của hần cho mọi người thấy, hần rất quan tâm đề ý tới nương tử, chỉ có như vậy mới có thể ngăn chặn bọn họ làm ra những chuyện gây khó xử với nương tử.

Thật vất vả mới tìm được nương tử đem trở về, hần cũng không muốn sau này nương tử suy nghĩ lung tung về những chuyện khó xử này mà lại rời đi, bởi vì hần cũng không thể biết được, nếu thật sự còn có lần sau thì liệu hần có còn tìm được nương tử mang trở về nữa hay không, cho nên nhất định từ bây giờ trở đi hần phải giữ chắc không để cho tiểu nương tử bỏ trốn đi lần nữa.

Lúc Bạch Tiểu Mễ bị Lý Mặc Nhiên nắm tay, nàng cũng đã cố gắng né tránh nhưng về sau phát hiện ra chẳng có cách nào mà thoát được nên đành để cho Lý Mặc Nhiên nắm tay đất đi.

Xem ra nàng phải cố gắng đi gặp người trong lòng của Lý Mặc Nhiên mới được, nếu nàng không thuyết phục được Lý Mặc Nhiên cứng đầu cứng cổ này, thì biết đâu người trong lòng hần có thể nói được!

Lần này trở về, Bạch Tiểu Mễ không thể không nhìn thấy thái độ của mọi người đối với nàng, cho nên về sau khi nàng ở Hắc Phong trại này chắc chắn được yên ổn và cũng sẽ gặp không ít khó khăn, nên nàng tính mình vẫn nên nhanh rời đi thì tốt hơn.

“Về sau nàng chính là phu nhân của Đại đương gia ta, mọi người đối xử với Đại đương gia như thế nào thì cũng đối đãi với nàng như thế!” Lý Mặc Nhiên ngồi xuống, lôi kéo Bạch Tiểu Mễ đến bên cạnh mình, rồi nói.

Câu nói này vừa dứt, mọi người ngay lập tức nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, Bạch Tiểu Mễ cũng hơi ngưng lại, nhưng không ngẩng đầu lên, chẳng qua cho dù nàng không ngẩng đầu nhưng cũng cảm nhận được những cái nhìn đầy khó hiểu của mọi người đang chiếu trên người nàng.

“Thế nào? Chẳng lẽ hiện giờ lời nói của Đại đương gia ta không có tác dụng nữa hay sao?” Thấy mọi người như thế mà không lên tiếng, Lý Mặc Nhiên lập tức mặt đen lại, ánh mắt lạnh thêm vài phần, âm thanh cũng trở nên nặng nề thêm vài phần.

Nhị đương gia ánh mắt hơi trầm xuống, nhưng lập tức dịu lại ngay, cuộc đời của Đại ca từ trước đến giờ đã rất khổ cực, tuy rằng hần không thích cái cô gái kia, nhưng chỉ cần là Đại ca thích, thì hần sẽ không phản đối, đương nhiên nếu nàng ta mà dám làm cho Đại ca thương tâm, lúc đó hần sẽ không tha cho nàng.

Tam đương gia trong mắt thoáng qua một tia tức giận, nhưng cũng không dám lên tiếng phản đối lúc này, cùng sống chung với Đại ca nhiều năm như vậy, tính tình Đại ca thế nào bọn họ đều hiểu biết, hiển nhiên giờ phút này Đại ca đang tức giận, vì cái nữ nhân kia mà tức giận, điều này làm cho hần thấy rất khó chịu, nhưng cho dù hần có khó chịu đến mấy thì cũng chẳng dám có hành động gì.

“Đại ca cứ yên tâm!” Lão Tứ lại là người nói chuyện khá ôn hòa, nguyên nhân có thể là do lúc trước hai người sống chung khá hài hòa, tuy rằng cũng có chút tức giận khi Bạch Tiểu Mễ bỏ Đại ca mà đi, nhưng bây giờ nàng ấy đã trở lại, mà Đại ca lại rất quan tâm đề ý đến nàng, thôi thì như vậy cũng được, chỉ cần Đại ca sống vui vẻ là tốt rồi, hơn nữa thật ra hần cũng phần nào thấu hiểu được tâm tư của đại tẩu, dù sao nàng là bị cướp về, việc chạy trốn không phải là điều bình thường sao?

Nàng lại không giống với những nữ nhân khác, sống cùng với bọn họ mà không để lộ ra tâm lý sợ hãi, yếu đuối, như vậy cũng đã tốt lắm rồi.

“Phu nhân hào!” Khi thấy mấy Lão Đại nhà mình đã không có ý kiến gì, mọi người còn lại càng không có gì ý kiến thêm, cho nên bọn họ thực ăn ý hướng về phía Bạch Tiểu Mễ chào hỏi, tỏ rõ thái độ của bọn họ.

Bạch Tiểu Mễ trên mặt không biểu cảm gì, chỉ gật gù đầu.

“Tốt lắm! Các người đều đi xuống đi!” Sự tình đã được giải quyết, Lý Mặc Nhiên liền chỉ mọi người lui ra, bọn họ cũng không dám nhiều lời liền đứng lên giậm chân tại chỗ rồi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Đánh người

“Lý Mặc Nhiên, không phải ngươi nói muốn cho ta xem tiểu mỹ nhân của ngươi sao? Người đâu?” Sau khi mọi người rời khỏi, Bạch Tiểu Mễ có chút mất hứng nhìn về phía Lý Mặc Nhiên đang đăm đăm nhìn mình.

Bạch Tiểu Mễ biết vừa rồi mọi người đều không vui, bọn họ đều không thích nàng, điều này nàng có thể lý giải được, nhưng bọn họ cho rằng nàng là thích trở về đây sao? Nếu không phải vì tiểu mỹ nhân kia, nàng cũng không cần quay trở về để bị khinh bỉ, đối những người đó nàng phát hỏa không được, nhưng đối với Lý Mặc Nhiên là đầu sỏ gây nên, nàng không nghĩ sẽ tỏ ra có biểu hiện tốt đối với hắn.

“Nương tử nàng không mệt sao? Trước tiên nàng nên nghỉ ngơi đã được không?” Lý Mặc Nhiên tiến lên một bước đem tay Bạch Tiểu Mễ đặt vào lòng bàn tay của mình, cái cảm giác mềm mại này khiến Lý Mặc Nhiên thấy an tâm khác lạ, nương tử cuối cùng đã trở lại bên cạnh hắn thật sao?

“Lý Mặc Nhiên cuối cùng ngươi muốn thế nào?” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cảm thấy bức mình ngửi khí trở nên khó chịu, nhìn không được tức giận hỏi.

“Nương tử không phải muốn đi gặp tiểu mỹ nhân sao, vậy thì đi theo vi phu?” Lý Mặc Nhiên dắt tay Bạch Tiểu Mễ đi ra ngoài, Bạch Tiểu Mễ hơi giãy giụa một chút, biết không thoát ra được, cho nên liền để Lý Mặc Nhiên tùy ý lôi kéo! Có lẽ do bị cầm tay nhiều lần, khi Lý Mặc Nhiên vừa cầm tay mình, Bạch Tiểu Mễ cũng không tỏ ý chán ghét.

“Đây là phòng của chúng ta!” Đứng ở trước cửa phòng, Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên dừng lại.

Không phải mình vừa rồi đi mới hơn một tháng, nam nhân này đã để cho nữ nhân khác tiến vào ở trong phòng này chứ, trong lòng Bạch Tiểu Mễ tự nhiên có một chút buồn chán.

“Ừm!” Khi nghe được hai chữ “chúng ta” này, tâm tình Lý Mặc Nhiên bỗng trở lên vui sướng, ánh mắt hướng về tiểu nữ nhân trước mắt lại càng thêm nhu hòa vài phần.

“Nếu ngươi đã để nàng kia ở nơi này rồi, ta đây sẽ không đi vào nữa!” Bạch Tiểu Mễ cố đem sự khó chịu trong lòng mình áp chế xuống, sau đó nhìn về phía Lý Mặc Nhiên nói.

Quả nhiên nam tử ở thời cổ đại này là người nói một đằng làm một nẻo, luôn miệng nói thích mình, nhưng trong thời điểm nói thích mình lại còn cùng nữ nhân khác lăn lộn trên giường, ngấm lại liền cảm thấy thật ghê tởm.

Theo bản năng, Bạch Tiểu Mễ muốn thoát khỏi bàn tay Lý Mặc Nhiên đang cầm lấy tay mình, có lẽ bàn tay này cũng đã sờ qua bao nhiêu nữ nhân khác, nghĩ như vậy khiến cho Bạch Tiểu Mễ lại có cảm giác ghê ghê người.

“Nương tử nàng đi vào chẳng phải sẽ biết sao?” Lý Mặc Nhiên cảm giác được nương tử đang giãy dụa, hắn chợt nghĩ có phải là nàng đang tức giận hắn? Thì ra nương tử cũng không phải là thờ ơ đối với hắn, nghĩ như vậy cảm giác của Lý Mặc Nhiên lại tốt hơn vài phần, cho nên hắn không buông nương tử ra. Đột nhiên hắn ôm lấy thắt lưng Bạch Tiểu Mễ, nhắc lên đem nàng vào phòng.

Bạch Tiểu Mễ chợt cảm thấy thân thể nhẹ bỗng đi, trước mắt thoáng qua một cái, đến khi định thần lại được thì phát hiện nàng bị Lý Mặc Nhiên bế lên.

“Ngươi định làm gì?” Bạch Tiểu Mễ lần này rất tức giận, nhưng lại tựa hồ cũng không biết mình đang tức giận vì cái gì?

Lý Mặc Nhiên không lên tiếng, ôm Bạch Tiểu Mễ đến cái ghế trước bàn trang điểm rồi thả người xuống, sau đó đỡ bả vai Bạch Tiểu Mễ khiến nàng quay mặt vào trước gương.

Bạch Tiểu Mễ giãy dụa, nhưng ánh mắt vẫn quét về phía gương, nàng muốn nhìn mỹ nhân ở trong phòng này một chút thôi, nhưng sao nàng cùng Lý Mặc Nhiên vào đến đây rồi mà thế nào lại không nhìn thấy tiểu mỹ nhân ở đâu?

Chẳng lẽ nàng ta đã đi ra ngoài cửa rồi?

“Nhìn thấy tiểu mỹ nhân sao?” Lý Mặc Nhiên biết mục đích của nương tử nên buồn cười khi nhìn thấy bộ dáng lén lút tìm người kia của Bạch Tiểu Mễ, nhưng mà Lý Mặc Nhiên lại cảm thấy bộ dáng này của nương tử thật sự là rất đáng yêu.

“Ngươi có ý tứ gì?” Cảm nhận được ý cười của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp trừng mắt hướng về phía người trong gương, ánh mắt của hai người vừa vịn chạm vào nhau qua gương.

“Đây không phải tiểu mỹ nhân sao? Ở trong mắt của vi phu, nương tử luôn là người đẹp nhất!” Lý Mặc Nhiên lúc này bình thản nói.

“Ngươi.....” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy kinh ngạc, tâm lý dần ổn định lại hơi thả lỏng một chút, rồi tỉnh táo nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, nàng cảm nhận hắn đang nói rất thật. Như vậy ngay từ đầu đã không có tiểu mỹ nhân nào rồi, Lý Mặc Nhiên nói mang nàng đi xem tiểu mỹ nhân của hắn nhưng kỳ thật hắn nói vậy chỉ vì muốn lừa nàng trở về Hắc Phong trại mà thôi.

“Ngươi gạt ta!” Bạch Tiểu Mễ tâm tình vừa mới thả lỏng nay lại thoáng buồn bực, trừng mắt hướng về Lý Mặc Nhiên đang dùng ánh mắt như lửa hừng

hực nhìn nàng.

“Vi phu nào có gạt nàng? Nương tử chính là mỹ nhân mà!” Lý Mặc Nhiên vạn phần ủy khuất nhìn về phía mỹ nhân đang trừng mắt nhìn hắn trong gương, mày liễu như họa, mắt to linh động xinh đẹp, mũi ngọc cao khéo léo xinh xắn, độ cong của cánh môi phần nộn kiều diễm ướt át tuyệt đẹp, da thịt trắng nõn như ngọc thạch, khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn, ở trong mắt Lý Mặc Nhiên, nương tử đẹp đến kinh tâm động phách (chấn động lòng người), đặc biệt ở lần gặp mặt sau đó, Lý Mặc Nhiên phát hiện, da thịt nương tử quả thật rất tốt.

Tuy rằng hiện giờ mái tóc nàng cực kỳ ngắn, nhưng lại đen tuyền sáng bóng, nếu để nương tử như thế này mà ra bên ngoài, Lý Mặc Nhiên rất lo lắng sẽ bị người ta đoạt mất.

Không thể không nói, quả nhiên tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, Bạch Tiểu Mễ bản thân quả thật rất xinh đẹp, nhưng cũng không đẹp đến mức quá khoa trương như trong tưởng tượng của Lý Mặc Nhiên lúc này.

“Phịch!” Nhìn thấy trong mắt người thành thật như Lý Mặc Nhiên lại lộ ra tia xảo trá, Bạch Tiểu Mễ nhất thời cảm giác khó thở, không chút suy nghĩ xoay người một cái, trực tiếp nhào lên người Lý Mặc Nhiên, Lý Mặc Nhiên cả kinh, cả người đã bị ngã xuống đất, mà lúc này tiểu nữ nhân hấn ầu yếm đang tức giận ngồi trên người, dậm liên tiếp vào ngực hắn.

Bạch Tiểu Mễ tuy rằng rất tức giận nhưng lực đánh lên cũng biết nắm chắc vài phần, nàng biết nếu không cẩn thận đem người ta đánh chết, thì nàng cũng chẳng thể nào sống được, nhưng vì đang tức giận nên lực đánh cũng không nhẹ.

Nàng cảm giác bản thân mình như vừa bị Lý Mặc Nhiên lừa gạt, từ trước đến giờ nàng chưa từng hoài nghi lòng mình nhưng khi nghĩ hắn có lẽ đã đem nữ nhân khác vào ở trong phòng của bọn họ mà cảm thấy trong lòng không được thoải mái, đây mới chính là lý do chân chính khiến Bạch Tiểu Mễ tức giận.

Bản thân Lý Mặc Nhiên có tu vi cao, vết thương trước ngực nay đã khỏi hoàn toàn, cho nên đối với Bạch Tiểu Mễ đánh lên ngực mình căn bản chính là gãi ngứa, tuyệt không đau, hơn nữa nương tử lại đang ngồi lên người mình, điều này khiến cho tâm tình hắn kích động không thôi.

Chỗ tiếp xúc giữa hai người với nhau dâng lên một luồng nhiệt nóng bỏng, khiến cả người Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên nhiệt huyết sôi trào, mà nguồn nhiệt sau khi lan truyền hết toàn thân, liền nhằm phía nơi nào đó trên thân thể, khiến cho nơi đó lập tức nổi lên phản ứng nên có của nam nhân.

Vốn đang hứng thú nhìn Bạch Tiểu Mễ phát tiết, tự nhiên đôi mắt hiện lên lửa nóng, dường như muốn hòa tan người trước mắt.

“Tên hỗn đản nhà ngươi! Ngươi gạt ta! Ngươi gạt ta!” Bạch Tiểu Mễ không biết chính mình đang ở trên mối nguy hiểm, không ngừng dậm lên ngực Lý Mặc Nhiên, sau đó tức giận mắng to!

Tuy rằng biết trước nếu hắn đã tìm được nàng, dù nàng không muốn trở về thì cũng phải trở về, giờ này nàng tức giận vì hắn đã đánh lừa nàng.

“Tiểu mỹ nhân! Lại còn tiểu mỹ nhân, ngươi xem ngươi thành cái dạng này còn có tiểu mỹ nhân để ý ngươi sao?” Bạch Tiểu Mễ dùng nắm đấm nhỏ liên tiếp hạ xuống như những hạt mưa rơi xuống ngực nam nhân nằm phía dưới.

“Nương tử!” Bỗng nhiên vang lên một thanh âm gọi cảm khàn khàn, mang theo vài phần ần nẫn đánh gãy âm thanh đang tức giận la mắng ồn ào của Bạch Tiểu Mễ!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Dụ dỗ đe dọa

“Ngươi....., ô.....” Bạch Tiểu Mễ đang đánh hăng say, trước mắt bỗng luống cuống một phen, cả thân thể bỗng nhiên bị một lực đạo ôm lấy, đang ngồi phía trên chuyển thành bị đè xuống dưới, trực tiếp nằm trên mặt đất, trên người bị một thân nam nhân đè nặng, Bạch Tiểu Mễ thậm chí còn chưa kịp phản ứng, cánh môi mình đã bị người nào đó hôn lên.

Nhìn trong mắt Lý Mặc Nhiên tràn đầy dục vọng, trong lòng Bạch Tiểu Mễ vô cùng hoảng sợ.

“Ô ô.....!” Bạch Tiểu Mễ cảm giác được mối nguy hiểm, lập tức ra sức chống cự, giờ phút này Bạch Tiểu Mễ rất sợ, tuy rằng lúc trước hắn đối với nàng cũng đã từng có hành vi như vậy, nhưng đều ở dưới tình huống nàng không hề hay biết, hiện giờ nàng đã thực sự thanh tỉnh, điều này làm cho Bạch Tiểu Mễ có chút không tiếp thu được.

“Cho ta được không!” Người nào đó vẫn không ngừng xuống tay, thân thể đã bắt đầu sôi trào hưng hực, nhưng vẫn không quên trung cầu ý kiến người trong lòng mình, hơi thở nóng rực, thanh âm khàn khàn gọi cảm, mang theo một tia vội vàng cùng khẩn cầu.

Vừa nói vừa hôn lên cánh môi mềm mại kia, sau đó chậm rãi đi xuống cái cổ xinh đẹp.

Bỗng nhiên nghe thanh âm khàn khàn như vậy, thân thể Bạch Tiểu Mễ trở nên cứng ngắc, đột nhiên dùng một chút lực, đẩy Lý Mặc Nhiên từ trên người xuống, nàng biết nếu để cho hắn tùy ý tiếp tục đi xuống, như vậy kế tiếp xảy ra chuyện gì trong lòng bản thân cũng biết rõ ràng. Nhưng lúc này, nàng không muốn nam nhân này ăn mình.

Lý Mặc Nhiên căn bản không dự đoán được nương tử vừa mới nhu thuận như thế (Lời tác giả: người ta là bị dọa đẩy được không?) lại đột nhiên đẩy mình ra, Lý Mặc Nhiên vốn đang ý loạn tình mê không kịp đề phòng đã bị Bạch Tiểu Mễ —— đẩy ngã sang một bên.

Nương tử có khí lực mạnh đôi khi cũng không phải là chuyện tốt!

Vừa được tự do, Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng từ trên đất đứng lên, trong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn nam nhân vừa bị ngã bên cạnh.

Lý Mặc Nhiên chậm rãi ngồi dậy, vẻ mặt âm trầm.

Thấy trên mặt hắn giờ phút này đều toát ra một vẻ ham muốn nhưng không đạt được, Bạch Tiểu Mễ luống cuống tay chân chỉnh chỉnh lại quần áo rồi lui về phía sau, thấy hắn chuẩn bị phát hỏa liền vội nói:

- “Ôm ấp, thật có lỗi..... Ta còn chưa chuẩn bị sẵn sàng, hãy cho ta thêm một ít thời gian! Hơn nữa người còn nói sẽ tuân thủ hiệp nghị mà!”

Không thể dùng vũ lực nói chuyện, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy thực khó chịu, cũng rất ủy khuất. Tuy rằng bình thường đối với Lý Mặc Nhiên, nàng đều không biết sợ, đôi khi cũng có chút điều ngoa, nhưng không phải ngu ngốc khi ở tình huống nam nhân bất mãn còn cố gắng bới móc, lúc đó không biết hắn sẽ làm gì đối với nàng nữa, tuy rằng nàng thực sự rất muốn phát tiết nhưng nghĩ đến hậu quả lại cố nén chịu.

Mũi tên đã lên cung lại bị cưỡng ép hạ xuống thật là đau khổ, nếu không trải qua thì không thể khắc sâu được sự thống khổ đó.

Lý Mặc Nhiên lẳng lặng đứng lên, sau đó đi đến bên giường rồi ngồi xuống, vốn trong lòng vì bất mãn mà muốn nổi trận lôi đình, nhưng lúc tầm mắt của hắn dừng lại trên khuôn mặt rõ ràng là đã bị dọa phát sợ của nương tử, thân thể đang phùng phùng ham muốn dường như bị dội chậu nước lạnh làm cho biến mất không ít.

Nương tử lẳng lặng lui sâu đến nơi cách xa giường nhất, cũng là nơi cách hắn xa nhất, tuy rằng nhìn qua thật bình tĩnh, nhưng tay trong áo lại nắm quá chặt, thân thể cũng run lên. Nàng tuy rằng vẫn kiên định nhìn hắn, nhưng Lý Mặc Nhiên biết lúc này nương tử đang rất sợ hắn.

Kỳ thật lấy thân phận cường đạo hiện giờ của hắn, muốn buộc nương tử đi vào khuôn khổ đó là chuyện quá dễ dàng, nhưng Lý Mặc Nhiên biết nếu hắn thật sự làm như vậy, với tính khí của nương tử, thì mối quan hệ về sau của hai người sẽ lạnh đến cực điểm, cái hắn muốn không phải là thân thể của nương tử, mà là tâm của nàng.

Lý Mặc Nhiên vươn tay ra, vẫy vẫy nàng, muốn nàng đi lại gần hắn, nhưng hiển nhiên nương tử không muốn như vậy.

Lý Mặc Nhiên vẻ mặt lạnh lùng, rồi lại rất nhanh hiện lên ý cười bất đắc dĩ, “Cũng không phải vì ta không quan tâm tới nương tử mà bắt buộc nàng! Huống chi vừa rồi không phải vì phu đã trung cầu ý kiến của nương tử rồi sao? Hiện tại nương tử còn chưa chuẩn bị tốt, vì phu quyết sẽ không ép buộc nàng!” Lý Mặc Nhiên cười nói.

Về mặt Lý Mặc Nhiên biến đổi, khiến cho Bạch Tiểu Mễ hiểu cảm giác nguy hiểm đã được giải trừ, tâm phòng bị cũng buông xuống không ít, nhưng bảo nàng tin tưởng lời nói của Lý Mặc Nhiên là không có khả năng, thời điểm buổi sáng ở trong thôn trấn cũng đã nói qua, hiện tại liền đã quên, nếu nàng còn trông cậy tin vào lời nói của hắn, thì quả thực là người ngốc nói mơ.

“Vi phu cam đoan, nương tử thật sự không đồng ý, vi phu tuyệt đối sẽ không bắt buộc nàng.” Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ không có ý định đi tới, tay vừa nâng lên, vận công trực tiếp rồi thu lại, thân thể Bạch Tiểu Mễ đã bị một cỗ lực kéo tới, “Bịch” rơi vào ngay trong lòng Lý Mặc Nhiên.

“Người định làm gì? Người đừng quên lời người vừa nói!” Hừ, nhìn xem thế này có phải là bị bắt buộc không, hiện tại lại dùng vũ lực, quả thực rất đúng với câu nói “Lời của nam nhân nói có thể tin thì heo mẹ cũng biết leo cây”.

“Nương tử, chúng ta là vợ chồng, vi phu đã đáp ứng không chung phòng với nàng nhưng ta cũng không có đáp ứng sẽ không chạm vào nương tử!” Lý Mặc Nhiên bình tĩnh nói.

“Khốn kiếp, trong hiệp nghị ta đã nói qua!” Bạch Tiểu Mễ chán nản, nàng có ngốc như vậy sao? Việc này vốn đã là tai họa ngầm, điều khoản trong hiệp nghị khẳng định đã nói rõ ràng.

“Nương tử, nàng cũng đã nhìn ra, nếu vi phu muốn, hoàn toàn có thể mặc kệ cái hiệp nghị kia, huống chi cái hiệp nghị kia lại không ai biết, cho dù vi phu bội ước, cũng không có người biết, còn nữa nếu có người biết, ở Hắc Phong trại này liệu có người nào dám khiêu chiến với uy tín của Đại đương gia ta? Nhưng vi phu lại không muốn làm nương tử khó xử, vi phu làm như vậy, vì sao? Còn không phải vì đợi nương tử nàng cam tâm tình nguyện sao?”

Sở dĩ vi phu đồng ý kí hiệp nghị kia của nương tử, hoàn toàn là vì muốn cùng nương tử trước tiên bồi dưỡng cảm tình, như vậy quan hệ vợ chồng sẽ càng tốt đẹp hơn, nhưng hiện tại thấy ý tứ của nương tử, tựa hồ một điểm cũng không muốn cùng vi phu bồi dưỡng cảm tình, nàng nói xem vi phu nên làm cái gì bây giờ? Hừ!” Hiện tại Lý Mặc Nhiên không còn là nam nhân bộ dáng thành thật nữa, trong giọng nói là tà mị không kềm chế được, tay mang theo nóng rực di chuyển bên hông nương tử, khiến cho thân thể Bạch Tiểu Mễ hơi hơi run run.

Lý Mặc Nhiên như vậy Bạch Tiểu Mễ chưa từng gặp qua, chỉ có điều Lý Mặc Nhiên giống như đang phát ra một tính cách khác vậy.

Nghe thấy lời này, sắc mặt Bạch Tiểu Mễ nhất thời trắng bệch.

Đúng vậy! Hắn nói không sai, với tình huống hiện giờ của nàng, có tư cách gì yêu cầu hắn tuân thủ hiệp nghị, nhưng đến bây giờ hắn vẫn tuân thủ, thời điểm quan trọng hắn đều hỏi qua nàng.

“Nương tử, nàng hãy cho vi phu một cơ hội, vi phu sẽ đối xử tốt với nương tử!” Lý Mặc Nhiên biết hôm nay nếu hắn cái gì cũng không làm, cái gì cũng không nói, như vậy khoảng cách giữa bọn họ sẽ càng ngày càng xa.

Cho nên, Lý Mặc Nhiên bình nứt cũng không sợ bể, trực tiếp nói lời khó nghe, khiến nương tử cân nhắc, sau đó thừa nhận, nương tử sẽ không suy nghĩ miên man nữa, cũng chỉ có như vậy, quan hệ của hai người mới phát triển tiến thêm một bước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Vi diệu biến hóa

“Đại ca, huynh có thể ra ngoài được không?” Thời điểm hai người đang giằng co, ngoài cửa vang lên một thanh âm đậm mực, thanh âm này hai người đều rất quen thuộc, là thanh âm của Nhị đương gia.

Đến tận bây giờ Bạch Tiểu Mễ vẫn không biết tên thật của Nhị đương gia là gì?

Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn Lý Mặc Nhiên, ý tứ: Còn không mau đi? Người ta đang gọi người đấy?

Nhìn ánh mắt tròn xoe của nàng đang trừng hắn, bộ dáng đáng yêu của nương tử khiến hắn nhịn không được mà tâm động, tay bóp nhẹ nhàng lên khuôn mặt phi nộn trắng trẻo như trẻ sơ sinh của nàng, làn da trơn láng nhẵn nhụi, làm Lý Mặc Nhiên yêu thích không buông tay.

“Bốp!” “Người ta gọi người đấy? Còn không mau đi?” Bạch Tiểu Mễ đánh vào bàn tay đang tác quái trên mặt nàng, trừng mắt nói.

“Vây nương tử trước nghỉ ngơi, vi phu đi một chút sẽ trở lại!” Lý Mặc Nhiên tuy rằng trong lòng không muốn rời đi chút nào, nhưng giờ phút này Nhị đệ tìm đến hắn, chắc chắn là có việc gấp!

Lý Mặc Nhiên đứng dậy đi ra ngoài.

“Đại ca!” Thấy người mở cửa đi ra ngoài là Đại ca, ngữ khí Nhị đương gia ôn hòa không ít.

“Đến thư phòng đi!” Có một số việc hắn không muốn cho nương tử biết, đương nhiên không phải bởi vì hắn không tin nương tử, mà là hắn không muốn nàng biết đến những chuyện tối tăm kia, nương tử tốt đẹp đến như vậy, nàng giống như ánh mặt trời ấm áp nơi tâm hắn, hắn không muốn làm nó mất đi.

Bạch Tiểu Mễ tự nhiên không biết Lý Mặc Nhiên cùng Nhị đương gia nói về chuyện gì, nhưng sau khi Lý Mặc Nhiên rời khỏi, mãi cho đến buổi tối mới trở về, hơn nữa lúc trở về đã là đêm khuya.

Bạch Tiểu Mễ bởi vì buổi chiều ngủ quá nhiều, cho nên buổi tối có chút khó ngủ, mãi cho đến khi Lý Mặc Nhiên trở về vẫn còn thức.

Mà cử chỉ vô tâm này của Bạch Tiểu Mễ nhìn ở trong mắt Lý Mặc Nhiên thế nhưng lại biến thành nương tử bởi vì hắn chưa trở về nên ngủ không được, khiến Lý Mặc Nhiên lại cảm động tốt đỉnh, đối với Tiểu Mễ càng thêm yêu thích.

Tất nhiên đây là việc mà Bạch Tiểu Mễ thật không nghĩ tới, chẳng qua cho dù có nghĩ đến, Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ sẽ đi giải thích làm gì, bị hiểu lầm lại có thể khiến cho mình được đối xử tốt hơn một chút, nàng hẳn không ngu ngốc đi nói sự thật ra.

“Nương tử, nàng thật tốt!” Lý Mặc Nhiên đầu tiên là vui sướng nhìn Bạch Tiểu Mễ còn chưa ngủ đang tựa vào đầu giường, liền cảm động tiến lên đem người ôm vào trong lòng, ánh mắt nhìn nàng càng thêm thâm tình.

Bạch Tiểu Mễ cảm giác có chút khó hiểu, nhìn thoáng qua nam nhân đang cảm động ôm mình, vẫn không phản ứng kịp, như thế nào mà hắn vừa trở về đã kích động như vậy, chẳng lẽ là có chuyện tốt gì sao?

“Ta còn nghĩ người sẽ không trở lại?” Nàng thật sự cho rằng hắn sẽ không trở lại, dù sao cũng đã trễ thế này.

Lời này của Bạch Tiểu Mễ hoàn toàn không hề có ý tứ gì, ăn ngay nói thật, nhưng khi nghe qua lỗ tai Lý Mặc Nhiên lại biến thành, thế nào mà giờ chàng mới trở về? Ta đã đợi chàng thật lâu rồi.

Hiểu lầm! Nhưng Lý Mặc Nhiên rất cao hứng, trực tiếp cởi áo tháo thắt lưng, đã nghĩ muốn tiến vào trong ổ chăn.

“Đợi chút, người muốn làm gì?” Nhìn những động tác lưu loát của Lý Mặc Nhiên, chính là công phu trong nháy mắt, trên người chỉ còn lại áo lót, Bạch

Tiểu Mễ mắt trừng to nhìn người nào đó, không lẽ người này đã nghĩ sẽ ăn nàng trong đêm nay! Buổi trưa không phải đã nói tốt lắm sao? Thế nào mới đi ra ngoài một buổi chiều cùng nửa buổi tối đã lại thay đổi rồi.

“Vi phu một mối, nương tử chúng ta nghỉ ngơi đi!” Nói xong Lý Mặc Nhiên nhanh chóng lên giường, xốc lên chăn mỏng liền nằm vào, động tác tự nhiên mà thuần thực.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời bị dọa sắc mặt trắng bệch, đã nghĩ muốn trực tiếp nhảy xuống giường, nhưng thất lưng lại bị Lý Mặc Nhiên giữ chặt không thể động đậy.

“Nương tử, vi phu một mối, chúng ta cùng nhau ngủ thôi!” Nói xong Lý Mặc Nhiên ôm thất lưng Bạch Tiểu Mễ nhắm mắt lại, không lâu sau đó hô hấp trở nên đều đều đi vào giấc ngủ.

Tốc độ cực nhanh khiến cho Bạch Tiểu Mễ rất ngạc nhiên, chớp chớp đôi mắt to, bình tĩnh nhìn cái đầu đang tựa vào cổ mình, râu kia chằm vào cổ có chút tê tê ngứa ngứa, hơi thở đều đều ấm áp phun lên da thịt mịn màng trên cổ nàng, mang đến một loại cảm giác kỳ lạ.

Hai tay Bạch Tiểu Mễ muốn đem đầu hắn đẩy ra, không muốn bản thân cảm nhận cái cảm giác kỳ quái này.

Nhưng đầu mới bị đẩy ra một lát lại tự động quay trở về vị trí ban đầu, cứ như thế sau vài lần, Bạch Tiểu Mễ cũng lười đẩy, đem thân thể lui xuống một ít, để bản thân nằm thoải mái hơn, quay đầu lại nhìn thoáng qua nam nhân bên người, thấy hắn ngủ say như vậy, không nghĩ hắn sẽ nhanh chóng tỉnh lại.

Dù sao cũng đã từng cùng hắn ngủ chung trên một chiếc giường, chính mình lại tránh không thoát, cho nên nàng cũng liền nhắm mắt đi ngủ, nói đến cũng là kỳ quái, nàng vốn tưởng sẽ ngủ không được, nhưng nhắm mắt không bao lâu nàng đã ngủ rất say.

Thẳng đến khi người nào đó đã ngủ say, cái người vốn nghĩ đã ngủ rất say kia khòe miệng bỗng nhiên giương lên, nhìn qua giống như tâm tình đang thực vui sướng, không biết là hắn nằm mơ hay đang nghĩ đến chuyện gì tốt.

Khi mỉm cười qua đi, người vốn đang nhắm bỗng nhiên mở mắt, nhìn đến nương tử ngủ say bên người, trong lòng tràn đầy sự thỏa mãn.

Có lẽ chính nương tử cũng không để ý tới! Hiện tại nàng đã từ từ tiếp nhận hắn rồi nhỉ?

Lúc trước cùng hắn chung giường, nàng luôn luôn phòng bị, cho dù đang ngủ thân thể cũng có chút căng thẳng, nhưng hiện tại lại bình yên thả lỏng như thế này đối với Lý Mặc Nhiên mà nói, quả nhiên là chuyện tốt!

Có lẽ không bao lâu nữa, hắn với nương tử sẽ trở thành một đôi vợ chồng chân chính?

Đem người trong lòng ôm càng chặt hơn, Lý Mặc Nhiên thỏa mãn nhắm hai mắt lại.

Một đêm ngủ yên đến bình minh.

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ mở to mắt, trước mắt một mảnh sáng bừng, trước mặt xuất hiện một khuôn mặt đầy râu, cảm thấy căng thẳng, lập tức nghĩ tới cái gì, tâm tình lại thả lỏng xuống dưới.

Lời nói ngày hôm qua của Lý Mặc Nhiên vẫn như ở bên tai.

Hắn nói không sai, nếu hắn thật sự muốn làm cái gì với nàng, căn bản không cần hỏi ý kiến nàng. Không cần nói hiện tại quan hệ giữa hai người bọn họ đã xem như vợ chồng, cho dù không phải, hắn là cường đạo, bắt buộc một nữ tử cũng là chuyện tình rất bình thường, nhưng hắn lại không làm. Hơn hai tháng hai người ngủ chung một chỗ, lúc trước còn bị thương có thể xem nhẹ không tính, nhưng sau khi thương thế của hắn tốt lên, hắn cũng không làm khó nàng, thế này cũng đủ chứng minh hắn đối với nàng là tốt thiệt tình.

Tuy rằng nàng hiện tại trong lòng nàng vẫn chưa có cách nào chấp nhận một người đàn ông như vậy, nhưng trải qua uy hiếp của hắn ngày hôm qua, ngược lại nàng không giống như bình thường mà sợ hãi hắn..

Bạch Tiểu Mễ nghĩ tới đó rồi chợt phát hiện ra bản thân mình vẫn đang ôm chặt cánh tay mạnh mẽ của người nào đó.

“Nương tử, nàng đã tỉnh!” Có lẽ động tác của Bạch Tiểu Mễ có chút mạnh làm cho nam nhân đang nhắm mắt bỗng mở đôi mắt đen láy nhìn nàng.

Luôn nghĩ đôi mắt của nam nhân rất đẹp, nhưng lại không nghĩ tới có thể xinh đẹp đến như thế, Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên sờ nhìn vào đôi mắt đó.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Cùng ăn bữa sáng

Lý Mặc Nhiên rất đặc ý, nương tử chưa từng dùng ánh mắt như vậy nhìn hắn.

Cho nên sáng hôm sau tâm tình Lý Mặc Nhiên trở nên tốt hơn hẳn, đêm muộn hôm qua mới trở về phòng, cũng vì thế mà buổi tối không ngủ được lâu nhưng bao nhiêu mệt mỏi đều tiêu tan hết, tinh thần trở nên sáng khoái, đầu óc tỉnh táo.

“Nương tử muốn ăn gì? Vì phu đi chuẩn bị!” Tuy rằng Lý Mặc Nhiên rất muốn hưởng cảm giác hai người nằm cạnh nhau ở trên giường, nhưng hắn lại không muốn để nương tử nhà mình phải chịu đói bụng.

“Gì cũng được!” Bạch Tiểu Mễ cũng phát hiện ra mình đã nhìn Lý Mặc Nhiên quá lâu, thời điểm lấy lại tinh thần trên mặt có chút mất tự nhiên, may sao giờ phút này Lý Mặc Nhiên đã rời giường mặc quần áo, nếu không Bạch Tiểu Mễ càng thêm không được tự nhiên.

“Vậy để vì phu đi trước!” Lý Mặc Nhiên sùng nịnh nhìn thoáng qua tiểu nữ nhân đang bôi rồi nằm trên giường, cảm thấy mỹ mãn đi ra ngoài, có lẽ hôm nay quan hệ của hai người đã có tiến triển rồi?

Quả nhiên không thể duy trì mãi vẻ mặt nhân nhượng được, có đôi khi cũng nên dùng một ít thủ đoạn cứng rắn, nếu không, nương tử chắc chắn sẽ không dám đối mặt với hắn, tuy rằng lời nói ngày hôm qua có chút khó nghe, nhưng Lý Mặc Nhiên lại cực thích kết quả sau lời nói đó.

“Phu nhân, chúng nô tì hầu hạ ngài rời giường!” Lý Mặc Nhiên đi ra ngoài không bao lâu, hai thị nữ bụng đồ dùng rửa mặt tiến vào, cung kính đi đến bên giường ý muốn hầu hạ Bạch Tiểu Mễ rời giường.

“Không cần, để ta tự mình làm!” Bạch Tiểu Mễ thật sự không thích để người khác hầu hạ mình, cảm giác thật không thoải mái.

Lưu loát mặc quần áo vào, sau đó nàng tùy ý cột tóc lên, thật ra tóc ngắn như vậy cũng không cần cột? Nhưng khi nhìn đến thị nữ đang nhìn mình với ánh mắt quái dị, Bạch Tiểu Mễ cuối cùng vẫn cầm một sợi dây tơ hồng cột tóc lên.

“Phu nhân, để Tiểu Nguyệt giúp ngài!” Nhìn tóc Bạch Tiểu Mễ chỉ ngắn tới bả vai, trong mắt hai thiếu nữ thoáng qua một tia khó hiểu cùng nghi ngờ, thấy Bạch Tiểu Mễ cầm sợi dây tơ hồng lên nhưng lại không biết nàng định làm gì? Tận đến khi nàng cột tóc lên mới biết được, thì ra nàng không có ý định bới tóc, nhưng điều này sao có thể được? Nếu để Đại đương gia biết được, lại trách các nàng hầu hạ phu nhân không chu đáo!

“Không cần, như vậy rất tốt!” Tóc ngắn như vậy, muốn bới tóc cũng có chút khó, nàng không muốn khó xử mấy nàng này.

“Nhưng là.....” Hai thị nữ do dự, nếu chờ đến khi Đại đương gia trở lại thì làm sao bây giờ? Các nàng đã ở son trại này rất lâu rồi, đều chỉ dám nhìn Đại đương gia từ phía xa, bộ dáng hung hãn kia khiến các nàng phi thường sợ hãi.

“Không có việc gì, chờ một chút khi Đại đương gia trở lại ta sẽ nói với hắn!” Bạch Tiểu Mễ nhận thấy hai tiểu nữ từ tâm thần bất an, biết các nàng hẳn là lo lắng Lý Mặc Nhiên khiển trách nên nàng mới nói như vậy.

“Dạ!” Lúc này hai tiểu nữ từ mới trầm tĩnh lại.

Bạch Tiểu Mễ rất nhanh rửa mặt xong, mà Lý Mặc Nhiên ở một nơi khác cũng đã xong xuôi, sau đó trở lại phòng hai người, thời điểm trở về, đi phía sau còn có hai người, đều là bộ dáng thiếu niên, hẳn là son tặc trong son trại.

Lý Mặc Nhiên tiến vào nhìn thấy tóc tai nương tử vẫn loạn như cũ, mày hơi hơi nhíu, ánh mắt có chút lạnh nhìn về phía hai tiểu nữ từ đang đứng, hai thị nữ cảm giác được ánh mắt lạnh như băng của Đại đương gia, hai người sợ hãi run run, mặt nhất thời biến sắc.

“Ngươi nhìn nữ nhân khác làm gì? Chẳng lẽ ngươi muốn nạp thiếp?” Rõ ràng biết Lý Mặc Nhiên đang buồn bực cái gì? Nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn về mặt dí dỏm nói đùa.

“Nương tử! Vì phu nào có!” Lý Mặc Nhiên dùng một chút, nhất thời có chút khản trương nhìn về phía nương tử, nhưng nhìn thấy ánh mắt trêu chọc của nương tử, biết nương tử là cố ý, hắn mới yên tâm lại.

Hai tiểu son tặc thấy bộ dáng quần bách của Đại đương gia nhà mình, hé miệng nín cười, sau đó đem bữa sáng đặt lên bàn nhanh chóng đi ra ngoài, nếu không đi nhanh, hai người bọn họ lo lắng sẽ không nhìn được mà cười to, dù sao Đại đương gia uy phong lẫm liệt của bọn họ chưa từng chịu ghen khuất như vậy, may mắn hôm nay chính bọn hắn lại được đưa bữa sáng tới, biểu cảm này của Đại đương gia đúng là trăm năm khó gặp đấy!

“Vậy ngươi nhìn người ta như vậy làm gì?” Bạch Tiểu Mễ ngồi xuống cạnh bàn, vẫy tay bảo hai thị nữ rời đi, thị nữ có chút không yên tâm không dám rời đi, lặng lẽ nhìn về phía Đại đương gia.

“Đi xuống đi!” Thấy biểu cảm ủy khuất trên vẻ mặt của nương tử đang nhìn mình như nói “Ngươi xem người ta đâu có nghe lời ta”, Lý Mặc Nhiên lạnh lùng vẫy tay, xem ra nương tử ở trong son trại vẫn không được coi trọng, hắn muốn tìm thời gian chứng minh thân phận của nương tử với người trong son trại, hắn cười nàng về không phải để trang trí.

Hai tiểu thị nữ nhanh chóng rời khỏi phòng, tốc độ cực nhanh như chạy trời chết, dường như phía sau đang có mãnh thú đuổi theo vậy.

“Là ta không muốn các nàng hầu hạ, ngươi đừng trách hai nàng ấy!” Biểu cảm lạnh lùng trên mặt Lý Mặc Nhiên vừa rồi, Bạch Tiểu Mễ đương nhiên là thấy được, nàng cũng không muốn vì mình mà hai nữ nhân kia phải chịu phạt.

“Ừ!” Đã là yêu cầu của nương tử, hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

“Nương tử, nàng ăn cái này đi!” Thái độ của nương tử với hấn rõ ràng đã được cải thiện, Lý Mặc Nhiên tâm trạng vui vẻ, ân cần gấp rau cho nương tử.

“Đừng rồi, sau khi ăn xong ta tìm chỗ nào đi dạo được không?” Bạch Tiểu Mễ không cự tuyệt hành động thân mật của Lý Mặc Nhiên mà vẫn nói lên quyết định sau đó của nàng.

Hiện tại đã không còn cách nào rời khỏi sơn trại, Bạch Tiểu Mễ muốn tìm một việc gì đó để làm, nhưng làm cái gì bây giờ?

Nàng không muốn như các nữ tử bình thường khác chỉ ngồi trong phòng thêu hoa, nàng muốn quay về nghề chính của nàng, nông nghiệp! Khoảng thời gian trước ở trong sơn trại Bạch Tiểu Mễ đã xem qua, địa phương này quả thật thích hợp để trồng mấy cây ăn quả, lúc đó bởi vì muốn rời đi cho nên không nghĩ sẽ thực hiện, trải qua lần này, nghĩ muốn chạy trốn hiển nhiên càng khó, cho nên Bạch Tiểu Mễ muốn chân chính khảo sát địa chất của khối đất kia.

Bạch Tiểu Mễ thật không ngờ, mấy ý tưởng bước đầu này của nàng, đã khiến sơn trại thay đổi hoàn toàn thành một diện mạo mới, đương nhiên những việc này là nói về sau.

“Đương nhiên, chỉ cần là ở bên trong sơn trại, nương tử muốn đi đâu thì đi? Nếu nương tử muốn rời sơn trại, vi phu sẽ đi cùng nàng!” Đã để tâm tới nàng, như vậy Lý Mặc Nhiên đã nghĩ cho nàng thứ tốt nhất, bao gồm tự do, nhưng tự do này không bao gồm rời xa hấn.

“Được!” Bạch Tiểu Mễ tự nhiên hiểu Lý Mặc Nhiên đối với nàng rất tốt, nhưng nàng đối với hấn không có tình yêu! Về sau nếu bản thân mình không thể chấp nhận được hấn, nàng nên làm sao bây giờ?

Quên đi, hiện tại mọi việc trước mắt đều rất tốt không phải sao?

Hai người ăn xong bữa sáng, ra khỏi phòng, rời đi hướng lên núi.

“Ngươi không bận việc gì sao?” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên luôn đi bên cạnh mình, có chút kỳ quái nhìn về phía hấn.

“Không phải vi phu đang bồi nương tử sao?” Lý Mặc Nhiên cười khanh khách nói.

“Nhìn bộ dáng ngươi thành thật thế kia, không nghĩ tới miệng lưỡi lại trơn tru như vậy!” Bạch Tiểu Mễ cười nói.

“Vi phu nào có miệng lưỡi trơn tru, đây chính là lời thật lòng của vi phu!” Lý Mặc Nhiên nhìn nương tử xinh đẹp, tâm động liền nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nương tử, tay nhỏ ban đầu hơi cứng một chút, sau đó dần thả lỏng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Dị năng??

“Đình!”

“Đất đen, cấu tạo và tính chất của đất đai khá tốt, thích hợp gieo trồng.”

Bạch Tiểu Mễ vừa mới vỗ vỗ mặt đất, nghĩ muốn lấy một ít đất lên xem có thích hợp để gieo trồng không, bỗng nhiên trong đầu liền vang lên một thanh âm như tiếng va chạm của binh khí, âm thanh đột ngột đến khiến Bạch Tiểu Mễ hoảng sợ.

Sợ hãi qua đi, Bạch Tiểu Mễ hồi tưởng lại nội dung ngắn gọn vừa nói trong đầu mình, rất nhanh nhìn về miếng đất trước mặt mình, sau đó cầm lên tay xem tỉ mỉ, tuy rằng không có dụng cụ, nhưng lấy hiểu biết về đất của Bạch Tiểu Mễ từ nhỏ đến lớn, đại khái cũng có thể phân biệt được đất có thích hợp gieo trồng hay không.

Vừa thấy vậy thì âm thanh trong đầu lại nói giống như thế.

Tuy rằng đơn giản, nhưng lại là sự thật! Đây là có chuyện gì, có cái gì bất thường sao? Thế nào mà âm thanh này lại giống như âm thanh trong trò chơi vậy, nhưng ở hiện đại Bạch Tiểu Mễ rất ít khi chơi game nên không có cách nào đoán được âm thanh này.

Bất quá mặc kệ như thế nào, có khả năng như vậy là chuyện tốt.

Bạch Tiểu Mễ hưng phấn đi đến nơi khác, đây là khả năng khác thường của nàng sao? Khi nào thì nàng có khả năng này? Hồi tưởng lại các sự tình phát sinh của bản thân trong khoảng thời gian vừa qua, cũng chỉ có ở trong sơn động phát sinh chuyện tương đối ly kỳ, chẳng lẽ thời điểm đó nàng có được khả năng này?

Bạch Tiểu Mễ không cách nào đoán được, mang theo tâm tình đang kích động bước đến một mảnh đất khác, cầm lên vụn đất, trong lòng xúc động đợi

âm thanh phát ra trong đầu, nhưng đợi đến nửa ngày một tia động tĩnh cũng không có.

Một lát sau, Bạch Tiểu Mễ thất vọng rồi.

Chẳng lẽ vừa rồi nàng thật ra đã nghe nhầm, sao có thể không dùng cách nào mà tự phán đoán được đất này có thể gieo trồng được hay không?

Vừa mới nghĩ đến miếng đất này có thể tự gieo trồng hay không, trong đầu lại vang lên thanh âm va chạm của kim loại.

“Đỉnh!”

“Đất đen, cấu tạo và tính chất của đất đai khá tốt, thích hợp gieo trồng.”

Âm thanh vẫn như cũ, Bạch Tiểu Mễ hoàn toàn xác nhận mình đã đoán đúng.

“Thật sự là quá tốt!” Xác nhận ý nghĩ trong lòng, Bạch Tiểu Mễ hưng phấn đứng lên.

“Nương tử, có chuyện gì nàng cao hứng như vậy?” Lý Mặc Nhiên luôn luôn đi theo phía sau Bạch Tiểu Mễ, thấy nàng lúc trước cầm đất lên xem, cũng không có để ý, sau đó lại thấy nàng thỏa mãn, rồi hưng phấn chạy sang một chỗ khác, cầm lên vụn đất mới, thời điểm vừa mới cầm lên, đầu tiên là thất vọng, nhưng không bao lâu sau, trên mặt lại tràn đầy hưng phấn. Lý Mặc Nhiên phi thường tò mò hỏi.

“Lý Mặc Nhiên, ta muốn ở đây gieo trồng một ít cây ăn quả, có thể chứ?” Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn về phía Lý Mặc Nhiên hỏi.

“Đương nhiên là có thể, về sau Hắc Phong chính là nhà của nương tử, nương tử muốn làm cái gì thì làm cái đó?” Lý Mặc Nhiên thấy nương tử mong mỏi chờ đợi nhìn hắn, đôi mắt long lanh trong sáng nhìn hắn không chớp, nhất thời lòng của hắn trở nên mềm mại nhu hòa.

Tay kéo người đến trước mắt mình, lấy ra khăn tay ôn nhu lau mồ hôi trên mặt Bạch Tiểu Mễ, sau đó nhẹ nhàng lau lên đôi tay mềm mại của nàng, ánh mắt ôn nhu đến mức có thể chảy ra nước..

Thấy động tác nghiêm cẩn như vậy của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ nhất thời sững sốt một chút, trong lòng có vài thứ tựa hồ bắt đầu biến hóa.

“Lý Mặc Nhiên, vì sao ngươi tốt với ta vậy?” Quả thật là tốt lắm, điểm ấy Bạch Tiểu Mễ không thể phủ nhận.

“Ta không tốt với nương tử thì tốt với ai!” Ngừ khí đương nhiên, tự nhiên mà nghiêm túc, Lý Mặc Nhiên không ngần đầu, lau một tay, rồi lại đến tay còn lại, nhẹ nhàng chà lau.

Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên, nhất thời cảm giác lòng mình như bị cái gì đó đụng phải, có chút đau, có chút chát chát, cảm giác kia dường như tên là cảm động, mắt cũng thấy nóng.

Rõ ràng nhìn qua là một đại hán nhếch nhác, nhưng vì sao lại nói ra lời cảm động như vậy, còn làm xao động lòng nàng.

Nhưng người trước mắt lại không phải là bạn đời lý tưởng của nàng, hơn nữa ở cổ đại, nam nhân đều tam thê tứ thiếp, Bạch Tiểu Mễ tự nhận bản thân mình không thể chấp nhận được điều này, cho nên căn bản không tính toán sẽ thành thân linh tinh gì đó.

Một hồi tâm tư phức tạp, Bạch Tiểu Mễ vẫy tay bỏ bàn tay Lý Mặc Nhiên đang lau giúp mình ra.

“Sạch rồi, sạch rồi, cần gì phải lau!” Bạch Tiểu Mễ cổ ý lớn tiếng ghét bỏ nói, nói xong xoay người chạy đi, động tác nhanh chóng như đang chạy trốn chết.

Lý Mặc Nhiên ngẩng đầu nhìn hướng nương tử đã chạy đi, trong mắt có chút nghi hoặc, không phải vừa mới rất tốt sao? Thế nào chỉ trong chớp mắt sắc mặt nàng liền thay đổi nhanh vậy, hắn đã làm sai chuyện gì sao?

Dò tâm tư nữ nhân quả nhiên như mò kim dưới đáy biển! Lý Mặc Nhiên oán thán, nhưng khi thấy nương tử sắp thoát khỏi tầm mắt của mình, hắn liền nhanh chóng đuổi theo.

Từ sau sự kiện nương tử chạy trốn, các huynh đệ trong Hắc Phong trại đều không có cảm tình tốt đối với nàng, hắn lo lắng nương tử sẽ chịu thiệt.

Nương tử của mình là đệ thương yêu, không thể để cho người khác khinh thường, kể cả người trong Hắc Phong trại cũng vậy.

“Các người định làm gì?” Bạch Tiểu Mễ thật không ngờ, mới chạy ra sau núi liền gặp ngay một nhóm người, cầm đầu lại là người không hề có hảo cảm với mình từ trước đến giờ - Tam đương gia, Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn thoáng qua phía sau, phát hiện Lý Mặc Nhiên vẫn chưa theo kịp, đi cũng thật chậm.

“Thì ra là ngươi, ngươi sao lại ở đây? Có phải lại muốn chạy trốn lần nữa hay không?” Tam đương gia không nghĩ đến chỗ này sẽ đụng phải cô gái này, nhìn thấy nàng khiến hắn nhớ tới đại ca mình một tháng qua điên cuồng cùng tiêu tụy, ngừ khí Tam đương gia tự nhiên không được tốt, ý tứ hàm xúc châm chọc mãnh liệt.

“Hóa ra là Tam đương gia! Bản phủ nhân ta đang đi tản bộ, chẳng lẽ Hắc Phong trại cấm người ta đi dạo sao!” Bạch Tiểu Mễ ngẩng cao đầu, bùng lên cái giá phu nhân, khí chất cả người nhất thời biến đổi, tán mác ra vẻ cao quý ngạo mạn, ngừ khí kiêu ngạo phản bác nói.

Dù sao Lý Mặc Nhiên cũng sẽ ở ngay đây, cho dù là Tam đương gia thì làm gì được nàng? Cho dù nàng đánh không lại hắn thì chạy đi cũng không phải vấn đề gì khó! Sau khi phán đoán xong, Bạch Tiểu Mễ đương nhiên là không sợ.

“Tàn bộ, thật sự là buồn cười, người đi dạo ở nơi không người sao? Rõ ràng là muốn chạy trốn!” Tam đương gia thấy Bạch Tiểu Mễ bung lên cái giá phu nhân, nhất thời bị khí chất cao quý ngạo mạn kia dọa sững người, bất quá rất nhanh khôi phục lại, nhưng lại có chút ảo não bản thân mình thế nhưng lại có chút sợ hãi nữ nhân trước mắt này.

“Hôm nay Tam đương gia rời giường hẳn đầu óc vẫn chưa thông, nếu không sao có thể có ý nghĩ khác lạ như vậy, phía sau núi là vách núi đen, chỉ cần là người có đầu óc ắt hẳn sẽ không chạy trốn theo đường này đúng không?” Bạch Tiểu Mễ miễn cưỡng nâng tay gãi móng tay mình, sau đó hơi khinh bỉ nói.

Đầu óc chưa thông, đây chẳng phải đang ám chỉ đầu óc hắn có vấn đề sao? Còn cái gì người có đầu óc sẽ không chạy trốn từ phía sau núi? Đây là nói hắn không có đầu óc sao? Khôn khiếp!

Tam đương gia khó thở, không khỏi phân trần rút kiếm đâm về hướng Bạch Tiểu Mễ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Chiến đấu và uy tín

Việc này nếu đặt vào thời điểm trước khi xuống núi, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên khó tránh được sự công kích dưới con thịnh nộ này, nhưng ở hiện tại lại khác, với đại boss ở Hắc Phong trại đã có thể chống lại hơn mười chiêu, tuy rằng đôi phương nhường, nhưng Bạch Tiểu Mễ dùng vũ lực thì không thể nhường.

Thời điểm mũi kiếm sắp đụng tới Bạch Tiểu Mễ, Bạch Tiểu Mễ tốc độ bạo lên, trong gang tấc tránh thoát khỏi một kiếm kia, sau đó bay ngược ra ngoài dùng ở đó không xa.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời tránh được một chiêu này khiến Tam đương gia sững sốt, thậm chí mấy người đi theo sau Tam đương gia cũng sững sờ một chút, dù sao trong cảm nhận của mọi người, vị tân áp trại phu nhân này vốn là một tiểu thư mềm yếu, là một nữ nhân vai không khiêng được tay không xách được, đừng nói là né, chỉ cần bọn họ hơi chút dùng điểm lực, hay dùng lời nói khó nghe đều có khả năng khiến nàng sợ hãi khóc thét, nhưng hiện tại lại tránh được một chiêu kiếm công kích của Tam đương gia, điều này có thể không làm cho người ta kinh ngạc sao?

Một chiêu không trúng, Tam đương gia tuổi trẻ khí thịnh đương nhiên là không phục, cũng phát hiện Bạch Tiểu Mễ không kém như mình vốn nghĩ, hẳn là có chút võ công, nghĩ như vậy kiếm trên tay Tam đương gia lại hung mãnh thêm một ít, vừa rồi là muốn giáo huấn nàng một chút, hiện tại xem thế tới hung mãnh, trong mắt này thần nhiên có sát ý.

Bạch Tiểu Mễ hiện tại ngũ quan sâu sắc, tuy rằng sát ý kia chột lóc rồi biến mất, nhưng nàng vẫn phát hiện ra, ánh mắt nhìn Tam đương gia cũng lạnh thêm vài phần, tiểu thiếu niên này thế nhưng lại muốn giết nàng, đã như vậy nàng cũng không cần khách khí.

Thấy Lý Mặc Nhiên thật lâu vẫn chưa đến, Bạch Tiểu Mễ cũng không trông cậy vào hắn, xem ra hôm nay nếu không tóm được vị Tam đương gia này, về sau chính mình ở trong Hắc Phong trại sẽ rất khó an ổn qua ngày, bên cạnh lúc nào cũng có một người muốn giết mình thế kia, sống thế này thật là làm cho người ta thấy bất an mà.

Lúc này người nam nhân luôn coi “ái ân như mạng” đang làm gì?

Mời nhìn, trên một cành cây to cạnh lối vào phía sau núi, một người nam nhân nhàn nhã ngồi phía dưới tầng lá rậm rạp, thân hình cao lớn mà khôi ngô, ánh mắt bình tĩnh quan sát hai người cách đó không xa, trong mắt thoáng qua hưng phấn nhẹ.

Mọi người nhất định rất thắc mắc một nam nhân vô cùng yêu thương nương tử (LMN: Cái gì mà vô cùng yêu thương, lão tử là yêu thật lòng), giờ phút này vì sao không có đi xuống hỗ trợ.

Thật ra thì ý tưởng của Lý Mặc Nhiên rất đơn giản, bản thân hắn đã từng cùng nương tử so chiêu qua, cho nên biết rõ năng lực của nương tử, tuy rằng không hơn được Tam đệ, nhưng cũng không kém, hắn muốn nàng lúc này bày ra một ít năng lực thực sự của mình trước mắt mọi người, sau đó hắn ở phía sau kết thúc, đến lúc đó đám tiểu gia hỏa sùng bái vũ lực trong Hắc Phong trại dám không tin phục nương tử được sao?

Tuy rằng kế hoạch là như vậy, nhưng Lý Mặc Nhiên vẫn dán chặt mắt quan sát, hắn tuy tin tưởng nương tử, nhưng nếu có bất trắc gì, hắn có thể nhảy ra đầu tiên cứu nương tử, nương tử bị thương hắn sẽ đau lòng.

Giờ phút này cách đó không xa hai người đã so hơn mười chiêu.

“Tiểu tử, người thật sự có tiền đồ! Lại còn dùng kiếm đối phó với đại tẩu người, một nữ nhân tay trái gà không chặt như ta!” Ngữ khí thanh lãnh hàm

chứa sự khinh thường, ánh mắt nhìn thiếu niên như nói: ‘Rất không biết xấu hổ!’

Tam đương gia vốn là một thiếu niên tuổi trẻ khí thịnh, đánh mãi mà không được lại cảm thấy rất mất mặt trước mắt các thủ hạ, dù sao hôm nay mang hơn mười mấy người tuần tra núi thì trong đó có đến bốn người là lãnh đạo bọn tiểu sơn tặc, cho nên khi đối mặt với Bạch Tiểu Mễ đang khinh thường và khiêu khích hấn, trực tiếp ném kiếm ra ngoài, tuy rằng tính khí Tam đương gia hơi lớn một chút, dễ giận, nhưng lại là người thẳng thắn vô tư.

Lúc trước hấn dùng kiếm cũng chỉ là phản ứng tự nhiên, nhưng hiện tại bị người chỉ điểm, hấn đương nhiên đem kiếm ném cho thủ hạ.

Xa xa chỗ nam trên cây: “Ái chà! Nương tử thật thông minh! Nói một câu đã hạ được kiếm Tam đệ, xem ra Tam đệ hôm nay thua chắc rồi!”

Tam đệ am hiểu trường kiếm, lĩnh ngộ ở phương diện kiếm khí là thiên phú dị bẩm, kiếm khí tuổi còn nhỏ đã có chút thành tựu, nhưng khi dùng tay không tranh đấu lại khá yếu kém.

Thấy tiểu thiếu niên “nghe lời” nằng như thế, Bạch Tiểu Mễ giương lên ý cười thần nhiên, bất quá không muốn đối phương phát hiện liền rất nhanh thu lại.

“Xem ra sơn tặc chính là sơn tặc, chỉ biết khi dễ tiểu nữ tử!” Bước đầu tiên thành công, Bạch Tiểu Mễ cũng không lập tức thu tay lại, tuy rằng hiện tại thoát nhìn hai người thế lực ngang nhau, nhưng Bạch Tiểu Mễ đánh không nắm chắc trận, lúc trước nằng sở dĩ nhất thời không rời đi vì cảm giác được võ công của nằng và Tam đương gia ngang bằng, một khi đã như vậy, nằng đã nghĩ đến một biện pháp.

Tự nhiên nhìn chiêu thức ‘hành vân lưu thủy’(mây bay nước chảy lưu loát sinh động), kiếm múa như Giao Long, Bạch Tiểu Mễ bước đầu tiên đã nghĩ cách làm thế nào để khiến đối phương bỏ kiếm xuống, vốn đang nghĩ sẽ nói ra thật nhiều câu khó nghe để đả kích tên kia, nhưng mới chỉ một câu đã khiến đối phương ném kiếm đi.

Như thế lại khiến Bạch Tiểu Mễ bị dọa, xem ra đây là cũng là một loại kích thích nha! Như vậy sự tình kế tiếp sẽ được thực hiện tốt, tiếp là làm nhiều loạn đối phương, song phương đối kháng, đặc biệt là dưới tình huống hai bên ngang nhau, cứ kéo dài mãi tranh đấu chính là điều tối kỵ.

Bạch Tiểu Mễ động tác nhanh chóng tránh thoát chiêu thức của Tam đương gia, phản chân một cái quay về đá công kích hướng phía sau lưng đối phương, bất quá võ công Tam đương gia cũng không kém, tuy rằng thực tức giận lý do từ chối của Bạch Tiểu Mễ, nhưng vẫn là bình tĩnh né tránh.

“Xem ra Tam đương gia cũng chỉ có vậy?” Thời điểm Bạch Tiểu Mễ đánh lén Tam đương gia, nói một câu khinh thường trào phúng.

“Khốn khiếp, hôm nay lão tử không đánh ngươi quỳ xuống đất xin tha, lão tử ta không phải nam nhân?” Tam đương gia tức giận đến mức không quan tâm dấu chân Bạch Tiểu Mễ lưu lại trên người mình, nắm chặt tay tiến lên công kích.

Thân thể Bạch Tiểu Mễ đã bị biến đổi trong sơn động, không đơn giản chỉ là tốc độ nhanh chóng, ngũ quan cảm nhận sâu sắc, mà khí lực cũng so với người bình thường lớn hơn không biết bao nhiêu lần, nhìn cú đâm trực diện đang tiến đến, Bạch Tiểu Mễ nghĩ muốn thử xem độ cứng rắn, phán đoán khí lực của bản thân.

Nhưng một màn này khi đặt ở trong mắt mọi người, chính là Bạch Tiểu Mễ nếu không tránh kịp sẽ bị Tam đương gia đánh trúng.

Mà hiển nhiên vị ở trên cây kia ngồi không yên.

Vừa mới nghĩ sẽ vùng tay hỗ trợ, định động thủ thì trong nháy mắt phát hiện khoe miệng nương tử giương lên độ cong nhỏ, nhìn nương tử nắm chặt tay, Lý Mặc Nhiên tựa hồ hiểu rõ điều gì, lại ngồi trở về.

Nương tử thật sự là rất mạo hiểm, lần sau phải nói chuyện với nương tử mới được.

Nếu không biết rõ khí lực của nương tử so với Tam đệ hấn lớn hơn nhiều lần, hấn nhất định sẽ giúp nương tử đỡ chiêu kích này.

Cũng không biết đoạn thời gian vừa rồi nương tử gặp phải kỳ ngộ gì, thế nhưng hơn một tháng không thấy, khí lực cùng tốc độ đều tăng lên rất nhiều, nhưng lại từ từ tăng lên, này thật sự rất kỳ quái.

Tuy Lý Mặc Nhiên hiểu được kế hoạch của Bạch Tiểu Mễ, nhưng những người khác không rõ, Tam đương gia sắp công kích tới cũng không rõ, mắt thấy chính mình sẽ bắt được nữ nhân bắt kính này, phần nộ trên mặt biến thành vẻ tươi cười, nhưng tươi cười lại chẳng thể kéo dài được bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Thắng

“Bịch!” Hai lực lượng va chạm, Bạch Tiểu Mễ dù đã chuẩn bị trước nhưng vẫn bị Tam đương gia đánh lui ba bước.

Mà Tam đương gia lại không có vận khí tốt như vậy, ý chí vốn đang tràn đầy, một chiêu trực tiếp hạ xuống lúi tớii hơn mười thước, tuy rằng miễn cưỡng

lắm mới dừng lại được, nhưng trong mắt biểu hiện cao thấp rõ ràng.

“Ngươi, nữ nhân ngươi rốt cuộc là ai? Đến Hắc Phong trại chúng ta định làm gì?” Tam đương gia có chút khó tin, hần thể nhưng lại bại dưới một nữ hài tử còn nhỏ hơn hần, nhưng nếu nàng lợi hại như vậy, căn bản lúc trước hoàn toàn không có khả năng bị cướp về, lại càng không khóc náo ầm ĩ sau khi đến đây.

Sở dĩ nàng yếu thế như vậy vì đây là Hắc Phong trại, hay thật ra nàng là người nằm vùng của quan phủ?

“Tam đương gia nói lời này, chẳng lẽ bản phu nhân ta vì sao ở đây Tam đương gia lại không biết, giống như lúc trước tham gia cướp bóc không hề có phần Tam đương gia sao?” Bạch Tiểu Mễ trào phúng nhìn tiểu thiếu niên Tam đương gia, chẳng qua là trong nội tâm vẫn có chút cao hứng, nàng thật không ngờ chính mình lại lợi hại như vậy, xem ra cho dù về sau có đi ra ngoài cũng không cần lo lắng nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng trải qua lời dụ dỗ đe dọa của Lý Mặc Nhiên vào đêm qua, Bạch Tiểu Mễ ngược lại không muốn vội vàng rời đi Hắc Phong trại, Hắc Phong trại thật ra cũng không phải nơi xấu xa gì, ở tại chỗ này cũng không phải là không thể.

Chỉ có một điểm phiền toái chính là cái tên Lý Mặc Nhiên này?

Quên đi, trước không nghĩ đến chuyện khác, hiện tại nên giải quyết vài người trước mắt này.

“Nữ nhân như ngươi không có khả năng lợi hại đến vậy, nói ngươi đến cùng là ai, vì sao muốn giả trang thành tân nương, ngươi làm sao biết chúng ta muốn đi cướp người, chẳng lẽ ngươi cùng một loại với lão tặc kia?” Người tuy rằng là hần cướp đến, nhưng theo hiểu biết sau khi điều tra của hần, nữ tử kia quả thực chính là tiểu thư khuê phòng, nhưng lại không được sủng ái, gia cảnh khốn cùng đến mức phải sống nhờ nhà người ta.

Nếu nàng ta không bị gia đình ép buộc gả cho tên lão nhân biến thái kia, ngày hôm đó bọn họ cũng không có vừa vận cướp được nàng về.

“Nếu không phải vì lão tặc đó, lão nương sẽ không bao giờ đến cái nơi chim không thềm bay tới này! Nếu để lão nương nhìn thấy lão tặc kia, lão nương trực tiếp thiến hần! Khiến hần không làm hòa thượng nữa mà thành thái giám luôn!” Bạch Tiểu Mễ trả lời lại một cách mỉa mai, nếu không phải tại lão hòa thượng chết tiết kia, cô nương nhà người ta sẽ không chết, như vậy nàng cũng sẽ không xuyên qua tới nơi này.

Đương nhiên Bạch Tiểu Mễ giờ phút này hoàn toàn quên, nếu nguyên chủ thật sự gả cho cái tên viên ngoại biến thái kia, cho dù Hắc Phong trại không tới cướp người, nguyên chủ hẳn phải chết là điều không thể nghi ngờ, đến lúc đó nơi nàng xuất hiện sẽ không phải là Hắc Phong trại, mà là nhà của Trương viên ngoại biến thái kia, cũng sẽ gặp tên nam nhân biến thái ghê tởm ngày hôm đó.

Hiển nhiên tên nam nhân biến thái kia không phải quá lợi hại, lấy bản sự của Bạch Tiểu Mễ hẳn là có thể chạy thoát.

Đương nhiên hiện tại Bạch Tiểu Mễ đang hoàn toàn buồn bực với câu nói của Tam đương gia.

“Ha ha ha! Ngươi thật buồn cười, chẳng lẽ ngươi không biết chính mình sẽ gả cho một tên nam nhân biến thái đến thế nào sao? Nếu chúng ta không đến, hiện tại không biết ngươi đã biến thành cái dạng gì rồi! Ngươi không cảm tạ, ta cũng liền thôi, thế nhưng còn kiêu ngạo như thế! Lúc trước nên để cho tên lão nhân kia hành hạ ngươi!” Tam đương gia tức giận phản bác nói.

Trên cây người nào đó nghe nói như thế, chân mày cau lại, tuy rằng biết lời này của Tam đệ là vô tâm, nhưng khi hần nghe được sự tình phát sinh trên người nương tử, tâm lý không không chế nổi mà tức giận, thậm chí còn kích động đến mức muốn đem toàn nhà Trương viên ngoại kia trực tiếp giết chết! (Lời tác giả: Ngài hiện tại đã làm cho nhà người ta sống dở chết dở rồi, cái này giết với không giết thì có gì khác nhau đâu!)

Những người khác nhìn người này rồi lại nhìn người kia, không ai dám lên tiếng.

Một người là Tam đương gia, một người là phu nhân, tuy rằng phu nhân chạy trốn không cần Đại đương gia của bọn họ, nhưng nhìn vào ý tứ của Đại đương gia, vẫn là thực sủng ái phu nhân, bọn họ không thể đắc tội.

Huống chi, lấy công phu vừa rồi của phu nhân, bọn họ đánh không lại, tốt nhất vẫn là không nên xông vào cuộc tranh đấu nội bộ của cấp cao.

“Vô công phu nhân thật tốt nha!” Cuối cùng mọi người đồng thời nhìn Bạch Tiểu Mễ oán thán nói.

“Lời này của Tam đương gia mới thực là buồn cười! Chẳng lẽ ngươi không nghĩ bản phu nhân đang dùng vũ lực để trị sao, còn muốn ăn đòn thêm lần nữa, bản phu nhân đã không trách ngươi không vì dân mà trừ hại, ngươi còn ác nhân cáo trạng trước, ngươi thật sự là nam nhân nha!” Bạch Tiểu Mễ vừa châm chọc vừa trào phúng, Bạch Tiểu Mễ biết cho dù hôm nay nàng không làm như vậy, lấy tính khí của người này, nhất định cũng sẽ không bỏ qua cho nàng.

Đã quyết định tạm thời ở lại chỗ này, Bạch Tiểu Mễ không thể lưu lại bực tức.

Nhị đương gia tuy rằng thâm trầm, chỉ cần nàng không chạm đến giới hạn của hần, hần vẫn mặc kệ nàng, mà Tứ đương gia và nàng tuổi tác không sai biệt lắm, tâm tính chưa thuần thực vẫn lừa gạt được, khó nhất là vị thiếu niên mười bảy mười tám đang trong thời kỳ phản nghịch này.

“Ngươi.....” Tam đương gia nhất thời bế tắc, muốn phản bác, nhưng nghĩ đến màn đối chiến vừa rồi, hần liền tiếp bị thua, nếu bác bỏ lý do của nàng, như vậy là gián tiếp thừa nhận hần không có năng lực, nên cho dù hần đang tức giận cũng không biết nói thế nào.

“Ngươi cái gì mà ngươi? Chẳng lẽ bản phu nhân nói sai sao? Còn có nha! Hiện tại bản phu nhân ta là đại tẩu của ngươi, mà thiếu niên như ngươi lại động

thủ với đại tẩu, chẳng lẽ người không biết, trưởng tẩu như mẹ, là người người phải tôn trọng.

Mà tiểu tử như người lại làm ra chuyện như vậy đối với mẫu thân, còn muốn đánh mẫu thân mình, thật sự không có lễ nghĩa liêm sỉ, xem ra người làm mẫu thân như ta phải mời về cho người một thầy dạy, để hắn dạy dỗ người thật tốt mới được, haiz! Hiện tại đã là thiếu niên rồi! Đã lớn như vậy mà vẫn không để người ta bót lo, haiz!” Lời bắt đầu chỉ là quen biết bình thường, ai biết càng về sau, mỗi từ trực tiếp liền thăng cấp thành mẫu thân của người ta, còn một bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Tam đương gia.

“Người, người.....” Tam đương gia bị đánh bại hoàn toàn.

Mọi người khỏe miệng run rẩy nghiêm trọng, cúi đầu bả vai có chút run run đứng ở nơi đó? Cố nén cười!

“Xi...!” Một tiếng cười không nhìn được nữa vang lên.

Tam đương gia bị người cười nhạo, đương nhiên rất tức giận, Bạch Tiểu Mễ chân chính còn nhỏ tuổi hơn hắn, thế nhưng lời vừa nói xong lại biến thành mẫu thân hắn, cái này rõ ràng đã chiếm tiện nghi của hắn, nhưng người ta tựa hồ nói cũng không sai, hắn nhất thời không nghĩ được lời đáp lại.

Vốn đã mất mặt, bỗng nhiên nghe được có người cười nhạo, lập tức tức giận nhìn qua, vừa thấy người, Tam đương gia nhất thời ử rừ.

“Đại ca!” Lời mắng chửi người nhất thời bị kìm lại, thay vì đó là tiếng thăm hỏi lo lắng.

Bạch Tiểu Mễ quay đầu trừng mắt hướng người vừa tới, người kia hắn là đến từ lâu rồi! Thế nhưng lại trốn đi, thật sự rất quá đáng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Khai hoang

Thời điểm người kia tiến đến ôm eo, Bạch Tiểu Mễ rất muốn trực tiếp đá hắn một cước, tên này đợi người khác diễn xong hắn mới ra ngoài, chẳng qua Bạch Tiểu Mễ vẫn là người có lý trí, không có làm thật.

“Chàng thế nào bây giờ mới đến, chàng có biết vừa rồi Tiểu Tam ức hiếp ta không?” Bạch Tiểu Mễ chớp mắt, lập tức áp người lên cánh tay người ta, về mặt ủy khuất nhìn về phía người vừa tới, nhưng thời điểm vừa chạm vào ánh mắt người vừa tới, lại hung hăng trừng mắt nhìn hắn, liếc mắt một cái: ‘Người cũng tới thật sớm nha!’

Mọi người: Nào có ai dám ức hiếp đại tẩu? Đường như chỉ có Tam đương gia bị người ức hiếp thôi!

Tam đương gia: Đại ca! Đại tẩu không phải là người!

Đương nhiên Lý Mặc Nhiên không để ý đến ánh mắt lên án của mọi người trong đó có cả ánh mắt của Tam đương gia, mà được một tác lại muốn tiến một thước đem nướng từ ôm vào trong ngực.

“Vậy nương tử muốn vì phu trừng phạt bọn họ như thế nào? Đối với người không tôn trọng phu nhân, vì phu tuyệt đối sẽ không vì tình riêng mà thiên vị!” Lý Mặc Nhiên nói hiên ngang lắm liệt, nhưng vào tai mọi người lại cảm thấy lạnh đến run rẩy, xem ra về sau đắc tội với ai cũng không được đắc tội với phu nhân, năng là tâm can của Đại đương gia nha.

“Viê không nhìn được người khác phải chịu khổ, phu quân nói làm sao bây giờ?” Bạch Tiểu Mễ làm một bộ dáng thiện lương hiền lành, bị người ức hiếp còn lấy ân báo oán, nhìn mấy người kia nói.

Lý Mặc Nhiên khỏe miệng hơi nhếch lên, lấy hiểu biết về nương tử của hắn, nương tử nói như vậy đương nhiên không phải muốn buông tha cho bọn họ, xem ra hôm nay Tam đệ kiếp nạn khó tránh.

“Không thể tha, nếu về sau bọn họ lại như vậy, kia nương tử sẽ chịu ủy khuất không phải sao, hôm nay phải phạt!” Lý Mặc Nhiên phi thường phối hợp phản bác, nếu giờ phút này hắn dám tha cho bọn họ, hắn tin tưởng tới hôm nay hắn sẽ không có cách nào lên được giường của nàng rồi.

Lý Mặc Nhiên vừa nói, một bên lạnh lùng nhìn về phía thuộc hạ mình, cuối cùng còn có ý nhìn thoáng qua Tam đệ, lần này quả thật là Tam đệ không phải, chuyện giữa vợ chồng bọn họ há có thể để người khác cầm nắm, nếu Tam đệ đem nướng từ tức giận chạy mất, hắn biết đi nơi nào tìm người.

“Phu nhân, Đại đương gia nói đúng, hôm nay quả thật là chúng ta có lỗi, xin phu nhân trừng phạt chúng ta!” Mười mấy người tiếp nhận ánh mắt của Đại đương gia, lập tức tiến lên thỉnh phạt.

“Tam đệ nguyên phạt!” Tuy rằng thực không cam lòng, nhưng lời Đại ca nói hắn không có khả năng không nghe.

“Vậy, phạt thế nào bây giờ? Không phạt có được không?” Bạch Tiểu Mễ giả vờ giả vịt nói.

Mọi người nhìn hướng Bạch Tiểu Mễ, nhất thời cảm thấy phu nhân kỳ thật không có gì sai, nhưng tất cả không dám buông lỏng một hơi, nếu phạt bọn họ bị đánh mông thì tốt rồi.

“Nhưng mà nếu không phạt, phu quân có thể sẽ mất hứng, không có phép tắc sao thành danh, hơn nữa nếu sự tình hôm nay truyền ra đi, đối với thanh danh của Hắc Phong trại chúng ta sẽ không tốt, mọi người sẽ cho rằng Đại đương gia cùng Đại phu nhân là người dễ bị ức hiếp, cho nên vì thanh danh của Hắc Phong trại, vì uy tín của Đại đương gia phu quân cùng bản phu nhân, nếu không vẫn là trừng phạt nho nhỏ một chút đi! Tuy rằng vừa rồi bọn họ vốn đối với phu nhân ta dùng những lời lẽ phi thường ngạo mạn, Tam đương gia lại còn cùng các vị huynh đệ vây đánh bản phu nhân, nhưng bản phu nhân ta là người đại nhân đại lượng cũng sẽ không phạt nặng, liền phạt bọn họ đến phía sau núi khai hoang, phu quân thấy thế nào?” Lời này của Bạch Tiểu Mễ là có nghệ thuật, vốn chính là sự tình nho nhỏ, bỗng chốc liền thăng hoa thành vấn đề thanh danh của Hắc Phong trại, hơn nữa còn trực tiếp từ vấn đề cá nhân nâng cao lên biến thành ức hiếp Đại đương gia rồi.

Lại nói, Hắc Phong trại nổi danh đông tây sao? Thanh danh này bọn họ đương nhiên là không thêm đề ý, nhưng nói bọn họ ức hiếp Đại đương gia, bọn họ oan uổng quá! So với Đậu Nga bọn họ còn oan hơn!

Huống chi, khi nào thì bọn họ vây đánh phu nhân?

“Chẳng lẽ các ngươi không đồng ý với ý kiến của nương tử?” Thấy mọi người khóe miệng run rẩy, thậm chí một số người mặt còn co rút, Lý Mặc Nhiên vẫn không hề thông cảm hỏi tới cùng.

Nương tử là người của hắn, đương nhiên là hắn đau, chính hắn còn không nỡ ức hiếp nương tử, sao người khác lại có thể bắt nạt nàng? Huống chi hôm nay không phạt bọn họ, sự tình nương tử đánh bại Tam đệ sẽ không có cách nào truyền ra, dù sao Tam đệ hắn sẽ không để cho người khác biết chuyện mất mặt của hắn.

Nhưng đi khai hoang lại là chuyện khác, người khác nhất định sẽ hỏi nguyên nhân, đến lúc đó chuyện sẽ lộ ra! Đây mới là kết quả hắn muốn, về phần phía sau núi là địa phương như thế nào, bọn họ có thể khai hoang được hay không, đây không phải vấn đề mà Lý Mặc Nhiên quan tâm.

“Không có, các huynh đệ thuộc hạ sẽ lập tức đi ngay!” Bốn lãnh đạo bọn tiểu đầu mục lập tức lĩnh mệnh rời đi.

“Tam đệ còn muốn nói gì nữa không?” Thấy Tam đệ vẫn đứng ở nơi đó, ngữ khí Lý Mặc Nhiên bình thản hỏi.

“Tam đệ, Đại ca không muốn nhiều lời, Đại tẩu vĩnh viễn là Đại tẩu của các đệ, cho dù Đại ca không có ở đây, các đệ cũng không thể không tôn trọng nàng!” Người khác có lẽ Lý Mặc Nhiên không muốn nói nhiều, nhưng Tam đệ là người hắn và Nhị đệ nhất về nuôi dưỡng, hơn nữa từ nhỏ liền coi là huynh đệ, cho nên có một số việc hắn muốn cho Tam đệ hiểu rõ.

“Đại ca, nàng căn bản là không xứng với huynh!” Tam đương gia vốn đang cúi đầu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Đại đương gia nói, ở trong mắt hắn đại ca chính là người tốt nhất, võ công cao cường, bộ dạng tuấn mỹ, hoàn hảo không giống người bình thường, thế nào lại có thể cưới cô gái này!

Bạch Tiểu Mễ nghe thấy lời vừa nói của Lý Mặc Nhiên, trên mặt có chút xúc động, bất quá rất nhanh đã khôi phục lại.

Lời Tam đương gia vừa dứt, Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn về phía khuôn mặt không chịu khuất phục của Tam đương gia, nàng không xứng với tên “gấu” này?

Bạch Tiểu Mễ cười như không cười nhìn về phía vóc người cao lớn mặt đầy râu của Lý Mặc Nhiên, nếu là người nhát gan buổi tối nhìn thấy hắn còn có thể bị hắn dọa sợ đến phát bệnh tim đây, nếu không phải vì bọn họ cướp nàng về, Bạch Tiểu Mễ thực hoài nghi người kia có thể tìm được lão bà hay không.

“Tam đệ, đừng để Đại ca ta nói thêm lần nữa, đi xuống đi! Phía sau núi diện tích rất lớn, khai hoang xong rồi trở về! Sự tình sau này liền giao cho Tứ đệ đi!” Lý Mặc Nhiên thanh âm nhất thời có chút bất đắc dĩ.

Kỳ thật tâm tư Tam đệ hắn làm sao không rõ, nhưng chính hắn đã nhận định nương tử, hiện tại nương tử vẫn chưa thừa nhận hắn, Tam đệ còn chần chờ gì ly gián giữa hai người bọn họ, đây chẳng phải khiến hắn áy náy sao? Xem ra nương tử bảo Tam đệ đi khai hoang là đúng rồi.

Hơn nữa nương tử tốt như vậy mà bọn họ không nhận ra! (Lời tác giả: Đây chẳng phải là biểu hiện tình nhân trong mắt hóa Tây thi hay sao!!)

“Đại ca!” Tam đương gia nhìn không được trừng mắt với người trong lòng Đại ca, hồ ly tinh này vừa đến Đại ca nhà mình liền thay đổi, trở nên không giống với Đại ca trước đây.

Bạch Tiểu Mễ không hề sợ hãi trừng lại: Đã là thủ hạ bại tướng lại còn không phục, nếu không chịu phạt thì lão nương không ngại mà giúp người răng rơi đây đất!

Tam đương gia: Người nghĩ lão tử ta sợ người, lão tử nhất định sẽ đuổi người ra khỏi Hắc Phong trại!

Lý Mặc Nhiên thấy hai người “mất đi mây lại”, nhất thời mất hứng kéo người trong lòng đi về phía trước.

“Tam đệ vẫn là nhanh chóng đi khai hoang thôi!” Lý Mặc Nhiên nhắc nhở cũng không quay đầu lại, sau đó đưa nương tử rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 46: Khiêu chiến

Một ngày, Tam đương gia cùng bốn vị lãnh đạo, mang theo mười mấy thủ hạ ra phía sau núi khai hoang, việc này trực tiếp khiến cho toàn bộ Hắc Phong trại chú ý, sau đó tới hỏi thăm.

Cho nên sự tình Đại phu nhân đánh bại Tam đương gia cùng các vị lãnh đạo khác nhanh chóng lan truyền khắp Hắc Phong trại, tất nhiên bên trong đó sẽ có bóng dáng trợ giúp của Lý Mặc Nhiên.

Đội đến thời điểm Bạch Tiểu Mễ dùng bữa trưa, hầu hết người Hắc Phong trại trên cơ bản đều đã biết chuyện, qua một ngày, bác gái bên phòng bếp, gãi sai vật trông ngửa, ngay cả thủ vệ trông cửa đều biết đến sự tích anh hùng này.

Trong vòng một ngày, giá trị con người của Bạch Tiểu Mễ trực tiếp thăng cấp nhanh chóng, đã có thể uy hiếp đến Nhị đương gia, thậm chí còn có xu thế vượt qua, dù sao thì Nhị đương gia lại là nam tử, hơn nữa tuổi còn lớn hơn so với Bạch Tiểu Mễ, còn có một điểm nữa, nàng chính là phu nhân mà Đại đương gia sủng ái vô hạn.

Đội đến khi Bạch Tiểu Mễ ra phía sau núi chỉ huy đám người Tam đương gia khai hoang mới phát hiện có rất nhiều huynh đệ Hắc Phong trại ở bên ngoài nhìn lên vào.

“Xem ra chuyện này là thật nha! Không nghĩ tới võ công Tam đương gia cao như thế mà vẫn bị phu nhân đánh bại, không biết vị phu nhân kia có bao nhiêu sức mạnh?” Một người trong đó nói.

“Không phải thật đâu, lấy tính khí của Tam đương gia khẳng định sẽ không cam chịu làm như vậy!” Một người khác lại nói.

“Ta thấy không đơn giản như vậy, các ngươi cũng không phải chưa từng nhìn thấy phu nhân, thể chất phu nhân mảnh mai yếu đuối như thế, nàng có thể đánh bại được Tam đương gia sao? Nói không chừng là Đại đương gia hỗ trợ nàng!” Có một số người không cam lòng nói.

“Huynh đệ nói cũng có đạo lý, Đại đương gia sủng ái vị phu nhân kia là điều quá rõ ràng, có lẽ Tam đương gia chẳng phải bại bởi phu nhân, mà là được Đại đương gia giúp đỡ!” Nam nhân đương nhiên sẽ không nghĩ mình thua kém nữ tử, thấy có người nói như vậy lập tức phụ họa theo.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua người bên cạnh đã bồi mình thông dong cả buổi sáng nay – Đại đương gia: “Người ta nói người giúp ta kia?”

Lý Mặc Nhiên chớp đôi mắt đen sâu: “Nương tử, vì phu đang thực giúp nàng, nếu không hiện tại vì phu ra ngoài giáo huấn bọn họ giúp nương tử được không?”

Bạch Tiểu Mễ trừng mắt một cái nhìn tên nam nhân đang lấy lòng mình: “Người đi giáo huấn người ta không phải càng thêm chứng thực tin đồn kia sao? Người làm chỉ càng thêm trở ngại chứ có giúp được gì?”

Lý Mặc Nhiên cười: “Làm sao có thể! Vì phu vĩnh viễn đứng ở bên nương tử, vậy hiện tại nương tử có biện pháp giải quyết nào không?”

Bạch Tiểu Mễ khoe miệng hơi giương lên, nở một nụ cười thật ngọt ngào ngay trước mặt Lý Mặc Nhiên, khiến Lý Mặc Nhiên nhất thời mất hồn.

Bạch Tiểu Mễ nhanh từ chỗ tới đi ra, mọi người nhìn thấy nàng thì sắc mặt kinh ngạc không thôi, dù sao nói xấu người ta tại đây, lại bị người bắt được, biểu cảm trên mặt không biết đã đi nơi nào.

Sau khi Bạch Tiểu Mễ đi ra, Lý Mặc Nhiên cười vui vẻ phục hồi lại tinh thần, vừa nghĩ đến nương tử dùng nụ cười đẹp như vậy với nam nhân khác, Lý Mặc Nhiên nhanh chóng chạy theo ra ngoài.

Vừa nhìn thấy nương tử, Lý Mặc Nhiên mới thở được một hơi rồi khôi phục bình tĩnh, bất quá khi nhìn về phía người trong sơn trại thì biểu cảm không được tốt như vậy, đây là bọn họ hoài nghi nương tử sao? Kỳ thật cho dù nương tử cái gì cũng không biết, hắn cũng thích, huống chi nữ nhân của hắn từ khi nào đến phiên người khác sắp đặt rồi.

Vốn có phu nhân đã đủ làm bọn hắn xấu hổ, hiện tại lại nhìn đến Đại đương gia ở đây, trực tiếp khiến mọi người đầu không dám ngẩng, tận lực hạ thấp sự tồn tại của chính mình.

“Các vị là tới tìm bản phu nhân ta khiêu chiến sao?” Bạch Tiểu Mễ thần nhiên hỏi.

“Không có, không có, bọn thuộc hạ nào dám khiêu chiến với phu nhân!” Tuy rằng trong lòng mọi người vẫn có chút hoài nghi, như khi thấy phu nhân bình tĩnh hỏi bọn họ như vậy, thế nhưng lại nhất thời khiến bọn hắn tin vài phần.

“Tại sao mấy đại nam nhân chân chính như các vị lại có thể nói xấu nữ nhân sau lưng?” Bạch Tiểu Mễ nói xong nhìn lướt qua mọi người, trên mặt còn thoáng qua một tia phẫn nộ, cứ như thế tiếp tục nói: “Hôm nay bản phu nhân ta cho các ngươi một cơ hội, kêu tất cả các huynh đệ đến võ trường, phải ra

người có võ công mạnh nhất đến khiêu chiến với bản phu nhân ta!”

“Nương tử!” Lý Mặc Nhiên nhướn mày, hiển nhiên là không đồng ý.

Dù sao cao thủ trong Hắc Phong trại vốn là rất nhiều, mặc dù Tam đệ ở bên trong Hắc Phong trại cũng được xem là cao thủ, nhưng vẫn có người so với Tam đệ còn mạnh hơn, hơn nữa những người đó là hãn đặc biệt bồi dưỡng để ra ngoài làm việc.

“Không quan trọng!” Thật ra trải qua một buổi sáng, Bạch Tiểu Mễ phát hiện thân thể của nàng càng chiến đấu lại càng mạnh hơn, lần trước giao thủ cùng Lý Mặc Nhiên cũng có chút biến hóa, nhưng bởi vì không phải chiến đấu sinh tử cho nên không nghĩ tới, trận đấu buổi sáng qua lại kích thích lớn vào tiềm năng của bản thân, thời điểm dùng bữa trưa, Bạch Tiểu Mễ liền phát hiện có gì đó không thích hợp, tựa hồ sức lực nàng so với lúc trước càng mạnh hơn, tốc độ thì chưa thí nghiệm nên vẫn chưa biết, nhưng Bạch Tiểu Mễ biết nhất định đã có thay đổi.

Hiện tượng này phi thường quý dị, khiến Bạch Tiểu Mễ có chút kinh ngạc, nhưng kinh ngạc qua đi Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ gì nhiều, dù sao bản thân hiện tại của nàng không có chỗ nào là không ổn, sức lực càng mạnh, đối với tình huống của nàng thì lại là chuyện tốt.

Bạch Tiểu Mễ thuộc loại người lạc quan, không nghĩ nhiều về sự việc lần này, thời điểm nhìn thấy mọi người nghị luận, không để Lý Mặc Nhiên ra tay, ngược lại muốn thí nghiệm một chút thực lực vừa mới biến hóa của mình.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua nam nhân bên người, kỳ thật điều nàng muốn nhất là muốn cùng người này đánh một trận, chẳng qua khi nghĩ tới sức mạnh của tên này liền từ bỏ, có lẽ nên nhận lời khiêu chiến của nhiều người, chiến đấu vài lần, sau khi nàng mạnh hẳn lên là có thể đối mặt với đại boss rồi.

“Đại đương gia!” Khiêu chiến phu nhân, không phải đang muốn bọn họ chết sớm sao? Mọi người đều nhìn hướng Đại đương gia.

“Làm theo lời phu nhân nói!” Lý Mặc Nhiên tuy rằng nói như vậy, nhưng tại nơi mọi người không nhìn thấy, tay liền phát tín hiệu, những người đó mạnh hơn so với nương tử, cao thủ giấu ở Hắc Phong trại chỉ cần không hiện ra hẳn sẽ không có người nào là đối thủ của nương tử.

Nơi này cách không xa địa phương đang khai hoang, cho nên động tĩnh bên này đương nhiên đám người Tam đương gia nghe thấy được, thời điểm mọi người đi triệu tập cao thủ đối chiến cùng phu nhân, Tam đương gia cũng đứng lên đi ra ngoài.

Hắn muốn trông xem nữ nhân kia kiêu ngạo đến khi nào, nàng nghĩ Hắc Phong trại này không có người sao? Tuy rằng hắn là Tam đương gia, nhưng bên trong Hắc Phong trại ẩn tàng rất nhiều cao thủ, thực lực còn mạnh hơn nhiều so với hắn.

“Tam đương gia, nơi này?” Thật ra những người khác cũng muốn đi qua nhìn, nơi này “Cường giả vi tôn” (người mạnh nhất làm chủ), đối với những vị “cường giả” (kẻ mạnh), trong lòng mọi người tự nhiên có sùng kính, khi phu nhân đánh bại Tam đương gia, kỳ thật trong nội tâm bọn họ đã tán thành phu nhân.

Hiện tại lại biết được phu nhân khiêu chiến với cao thủ trong Hắc Phong trại, bọn họ đương nhiên là muốn xem!

Thật lâu rồi bọn họ chưa được xem cao thủ quyết đấu, hôm nay được nhìn đến một màn đối chiến với phu nhân và Tam đương gia, tâm lý bọn họ đã kích động không thôi! Hiện tại phu nhân oai hùng như vậy, bọn họ thật muốn đi xem!

“Đuổi theo đi! Nhưng là đừng để bị người khác phát hiện!” Tam đương gia thấy ánh mắt mọi người đang mong mỏi chờ đợi, lời cự tuyệt lập tức nuốt trở về, hơn nữa hắn muốn thật nhiều người thấy được bộ dáng mất mặt của nữ nhân kia.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Cái gọi là cao thủ

Thời điểm đám người Tam đương gia đến võ trường, trên võ trường đã có rất nhiều người, chỉ cần là người không trong giờ trực ban hay không có nhiệm vụ, toàn bộ đều có mặt, Đại ca cùng nữ nhân kia đang đứng bên cạnh đội nhạc võ.

Nhị ca cùng Tứ đệ cũng đã tới, hai người yên lặng không tiếng động đứng đằng sau Đại ca, Tam đương gia tự nhiên không dám xuất hiện, dù sao hiện giờ hắn vốn phải ở phía sau núi khai hoang. Thật không biết đầu óc nữ nhân kia có xảy ra vấn đề gì không, làm gì có chuyện son tặc đi khai hoang chứ? Trong lòng Tam đương gia phi thường không thoải mái, nhưng bản thân mình quả thật đã bại bởi nữ nhân kia, đây mới chuyện Tam đương gia cảm thấy ngẹn khuất nhất.

“Thật nhiều người nha!” Một tiểu đầu mục đứng bên cạnh Tam đương gia cảm thán nói.

“Xem ra tất cả huynh đệ trong son trại đều đến đây, lực kêu gọi của phu nhân thật cường đại!” Mười mấy người này luôn ở phía sau núi khai hoang, cho nên bọn họ căn bản không biết sự tích của bọn hắn và Tam đương gia đã truyền khắp son trại, hiện tại lại phát sinh thêm sự kiện khiêu chiến, đương nhiên sẽ khiến mọi người trong son trại náo động, Tam đương gia cùng Bạch Tiểu Mễ chiến đấu lúc đó, mọi người đều không được chứng kiến, có một

số người hoài nghi, tự nhiên muốn chính mắt mình thấy sự lợi hại có giống như tin đồn hay không?

“Đại tẩu, tẩu thật muốn đánh?” Lão Tứ nhìn thoáng qua người bình tĩnh lạnh nhạt đang đứng bên cạnh Đại ca, lập tức tiến lên hỏi, trong mắt Lão Tứ, đại tẩu chính là một tiểu nữ tử tay trái gà không chặt, buổi sáng nghe được tin đồn, Lão Tứ đương nhiên là không tin.

Thiên phú tập võ của Tam ca tương xứng với hần, nếu Đại tẩu có thể hạ được Tam ca, này cũng chứng minh nàng cũng có thể đánh bại mình, vì thế Lão Tứ cho rằng lúc đó là do Tam ca đã bị Đại ca uy hiếp, cho nên mới cố ý bại bởi Đại tẩu.

“Không phải đã quá rõ ràng sao?” Đã quyết định tạm thời ở lại chỗ này, Bạch Tiểu Mễ liền quyết định khiến mọi người tin phục nàng, xem ra sự chịu đựng trong sơn động của nàng hơn một tháng là đáng giá, nếu không, lấy thực lực của mình trước kia, nàng căn bản không dám cùng đánh nhau với bất luận kẻ nào, nếu sáng nay Tam đương gia không xuất hiện, Bạch Tiểu Mễ còn chưa từng nghĩ tới sẽ đi khiêu chiến.

“Đại ca, tại sao huynh không khuyên nhủ Đại tẩu?” Đại ca có thể uy hiếp bất kỳ kẻ nào bại bởi Đại tẩu, nhưng đánh xong thì sao? Về sau Đại tẩu càng khó được mọi người tin phục, thậm chí dựa vào đó nàng có thể ý thế hiếp người, nếu chuyện đó thực diễn ra, một lúc nào đó Đại ca không có ở trong sơn trại, Đại tẩu sống sẽ không dễ chịu gì.

Tuy rằng trước đó hần vẫn chưa tha thứ chuyện nàng chạy trốn, nhưng Đại ca quan tâm đến nàng, hần kính trọng Đại ca, hi vọng Đại ca hạnh phúc, từ khi cô gái này xuất hiện, Đại ca đã thay đổi rất nhiều, cho nên vì đại ca, hần lựa chọn tiếp nhận Đại tẩu.

Đã tiếp nhận nàng rồi, hần liền hy vọng Đại tẩu có thể có được sự tán thành của toàn bộ huynh đệ trong sơn trại.

Sơn trại này Đại ca đã tiếp nhận năm năm, trong sơn trại có rất nhiều sơn tặc đã bị Đại ca vụng trộm thay đổi, bên trong không có toàn một đám ô hợp như lúc trước.

Hiện tại cao thủ trong Hắc Phong trại nhiều như mây, rất nhiều người mạnh hơn Tam ca, cũng có chút sâu không lường được.

Nghe Lão Tứ nói như vậy, Lý Mặc Nhiên quay đầu nhìn thoáng qua Tứ đệ, sau đó nhìn về phía nương tử mình.

“Lão Tứ nhìn là tốt rồi!” Tuy rằng lần này hần tìm được nương tử, đã phát hiện nương tử có chân nguyên, nhưng cao thủ trong Hắc Phong trại so với bên ngoài mạnh hơn rất nhiều, chỉ cần những người đó không hiện ra, nương tử không có việc gì.

“Nhị ca!” Lão Tứ thấy đại ca như thế, mảy mai nhủ lại, lại nhìn Đại tẩu, chẳng lẽ nàng thật sự đánh bại Tam ca, không có khả năng nha! Tam ca lớn hơn nàng ít nhất ba tuổi, được cho là thiên bẩm kỳ tài võ học, một nữ nhân nhìn qua đã yếu đuối như vậy làm sao có thể đánh thắng được hần?

“Lão Tứ, chẳng lẽ đệ không tin vào ánh mắt của Đại ca sao?” Nhị đương gia thần nhiên nhìn thoáng qua Đại ca, hai người mới chân chính là huynh đệ ruột thịt, khác với Tam đệ và Tứ đệ, sự hiểu biết về Đại ca của hần đương nhiên hơn Tam đệ cùng Tứ đệ.

Đại ca đã như thế, có lẽ cô gái này thật đúng không phải là người tầm thường, nhưng hần nhớ rõ trước khi xuống núi nàng hoàn toàn không có nội lực, thế nào mà hơn một tháng qua lại có thể đánh bại được Tam đệ?

Nhị đương gia trời sinh tính đa nghi, sự tình càng kỳ lạ lại càng thêm chú ý, chẳng qua hần cũng hoài nghi có phải Đại ca nhà mình cho nữ nhân kia bấu vật gì đó không?

Hôm nay hần đến cùng sẽ nhìn xem cô gái này thay đổi thế nào? Thế nhưng Tam đệ mà hần dạy dỗ tỉ mỉ như vậy lại có thể thua trong tay nàng.

Hần cũng không phải là Đại ca, không có cái gì gọi là tâm tình thương hương tiếc ngọc ở đây, hơn nữa hần đã ra hiệu cho cao thủ ở bên ngoài Hắc Phong trại tiến lên nghênh chiến.

Vừa mới nghĩ như vậy, phía trước có một nam tử hơn ba mươi tuổi hướng nơi này đi đến, hần tên là Lưu Cương ở dưới trướng của Nhị đương gia, được cho là cao thủ, người này so với Tam đệ mạnh hơn một chút, hiện tại đã là chỉ huy đầu mục trong Hắc Phong trại, địa vị chỉ thấp hơn Tiểu Tứ một chút.

Lý Mặc Nhiên nhìn thấy người đang tới, ánh mắt nhất thời lạnh vài phần.

Chẳng phải đã nói cao thủ chân chính không được xuất hiện sao? Vì sao người này lại ở đây, tuy rằng người này kém hơn rất nhiều so với người của hần, nhưng Lý Mặc Nhiên biết người bình thường không thể đánh lại với người này.

Có thể khiến cho người ta làm vậy cũng chỉ có.....

Lý Mặc Nhiên quay đầu nhìn thoáng qua người đứng cách đó không xa – Nhị đệ, sau đó truyền âm nói: Đây là ý của Nhị đệ?

Bản thân Lý Mặc Nhiên nhìn cực kỳ thực thà phúc hậu, nhưng trên thực tế lại là người phi thường cơ trí, người vừa tới liền suy nghĩ một cách cẩn thận.

Nhị đệ bình tĩnh nhìn về phía Đại ca nhà mình: Đại ca, nếu đệ nhất cao thủ Hắc Phong trại cùng Tam đệ đã đánh không lại Đại tẩu, vậy chẳng phải Đại tẩu là đệ nhất cao thủ sao? Đại tẩu nhìn qua cũng không phải là người ngốc, nếu nàng biết đây là hành động âm thầm của Đại ca, hần nàng không thể cao hứng nổi, huống chi Đại ca để thuộc hạ giả đánh, nếu huynh đệ Hắc Phong trại nhìn ra, vậy bọn họ sẽ càng thêm khinh thường Đại tẩu.

Lý Mặc Nhiên lạnh nhạt quay đầu, sau đó nhìn về phía tiểu nữ nhân nhỏ xinh bên cạnh mình, kỳ thật lời Nhị đệ nói hần thật không ngờ tới, hần rất thích nương tử, lo lắng nương tử bị thương, đến lúc đó hần sẽ rất đau lòng.

Bất quá hiện tại đã đến bước này, muốn thay đổi người lại càng thêm không ổn, thật sự không được, vậy chờ thời điểm nương tử gặp nguy hiểm, hấn liền ra tay bảo vệ là tốt rồi.

Lý Mặc Nhiên quyết định xong, mới quay ra nhìn về phía trước, giờ phút này người gọi là cao thủ đã đứng trên đài cao.

Mà người nọ tuy mặt ngoài bình tĩnh nhưng thật ra bên trong lại không như vậy, nhìn người phía trước ngũ quan sắc sảo nhỏ xinh, da thịt trắng nõn như ngọc yêu điệu mỹ nhân, thân thể hấn có chút run run, đương nhiên người hấn sợ không phải tiểu nữ tử kia mà là vị đang đứng bên cạnh nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Trong khi Lý Mặc Nhiên đang lo lắng biết bao nhiêu, Bạch Tiểu Mễ thấy đối phương đã lên võ đài, cũng liền trực tiếp đi lên.

“Phu nhân!” Nhìn thấy ánh mắt lạnh thấu xương của Đại đương gia, nam tử thật cẩn thận chào hỏi.

“Trực tiếp động thủ đi! Không cần khách khí!” Bạch Tiểu Mễ có thể cảm giác được đối phương mạnh hơn so với Tam đương gia, tuy rằng nàng đã biến mạnh hơn rất nhiều, nhưng cũng không dám coi thường đối phương, bất quá trên khí thế vẫn tương đối kiêu ngạo.

Nam tử trộm nhìn thoáng qua phương hướng của Đại đương gia, khi chạm vào ánh mắt cảnh cáo của Đại đương gia, trong lòng run lên, nhanh chóng thu hồi ánh mắt, nếu không một chút nữa hấn sẽ có ý bại bởi phu nhân.

Chuyện Đại đương gia sủng phu nhân sao hấn lại không biết chứ? Nếu hôm nay hấn thật sự đã thương phu nhân, như vậy hấn cũng không cần lăn lộn ở Hắc Phong trại nữa, nhưng sự tình dần dần của Nhị đương gia thì làm thế nào bây giờ? Hai vị đương gia, ai hấn cũng không thể đắc tội được!

“Lấy đúng thực lực của ngươi mà nghênh chiến!” Bỗng nhiên một âm thanh vang lên bên lỗ tai, nam tử sừng sốt nhìn về phía Nhị đương gia, phát hiện Nhị đương gia đang thần nhiên nhìn hấn, xong đòi rồi!

Tại sao hấn lại xui xẻo như vậy?

Mặc kệ trong lòng nam tử run sợ cỡ nào, khó xử cỡ nào, không tình nguyện đến cỡ nào, thì giờ hấn đã không còn đường rút lui.

“Phu nhân chắc cũng nghĩ như vậy đúng không?” Một câu nói xong, Nhị đương gia dưới ánh mắt bất mãn của Đại đương gia, thần nhiên nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ.

“Ừ, Nhị đương gia nói rất đúng!” Bạch Tiểu Mễ kì quái nhìn về phía Nhị đương gia, rồi lập tức nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, phát hiện ánh mắt Lý Mặc Nhiên lạnh như băng nhìn về phía nam tử đối diện mình! Lúc này nàng mới hiểu rõ vì sao Nhị đương gia lại nói như vậy.

Tuy rằng không đồng ý với hành động uy hiếp của Lý Mặc Nhiên, nhưng một phần trong lòng Bạch Tiểu Mễ lại cảm thấy ám áp.

“Ta không sao, ngươi đừng nhìn người ta như vậy!” Bởi vì cảm nhận được lo lắng của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ dùng thanh âm nhu hòa ít ỏi của mình nói chuyện với Lý Mặc Nhiên.

“Nếu không nương tử đừng đánh nữa!” Nương tử nhà mình, mình quan tâm, người khác căn bản không biết được trong mình lo lắng cỡ nào.

“Ngươi không tin ta!” Bạch Tiểu Mễ thu hồi vẻ mặt ôn hòa, sắc mặt trầm xuống, nhất thời ánh mắt không tốt nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, kỳ thật nàng cũng biết có nguy hiểm, nhưng nếu không làm gì, nàng ở Hắc Phong trại khó bề yên ổn, khi trước có lẽ còn có thể miễn cưỡng từ từ dung nạp, nhưng sau sự kiện nàng chạy trốn sẽ rất khó.

“Không có, không có, vì phu sao lại có thể không tin tưởng nương tử được chứ? Được rồi, Lưu Cương ngươi liền đánh đi!” Lời sau của Lý Mặc Nhiên là nói cho nam tử đang đứng đối diện của Bạch Tiểu Mễ.

“Trước hết mời phu nhân!” Lưu Cương làm thủ thế mời chiến, hấn vốn e ngại Đại đương gia, cho nên hấn nào dám chính mình động thủ trước, huống chi phu nhân vẫn là một tiểu nữ nhân mềm mại như thế, đối với nữ sĩ nam nhân đương nhiên không thể động thủ trước.

“Vậy bản phu nhân sẽ không khách khí!” Bạch Tiểu Mễ cũng không khách khí, thanh âm hạ xuống đồng thời người trực tiếp chạy về hướng nam tử.

“Thật nhanh, trời ạ!” Mọi người vây xem kinh ngạc không thôi, thậm chí đến Lý Mặc Nhiên cũng có chút kinh ngạc, dù sao tốc độ buổi sáng của nương tử không có nhanh như vậy.

Trên tường bên ngoài võ trường, Tam đương gia thấy kinh hồn bạt vía.

“Chẳng lẽ buổi sáng nữ nhân kia che giấu thực lực?” Tam đương gia thắc mắc hỏi.

“Xem ra là vậy!” Vài tiểu đầu mục bên cạnh Tam đương gia gật đầu tán thành, hiện tại trong mắt bọn họ đã bị hấp dẫn bởi hai người đang chiến đấu trên đài, trận chiến này so với trận của Tam đương gia và phu nhân sáng nay còn phấn khích nhiều hơn.

Trong mắt Nhị đương gia thì thoáng qua một tia kinh ngạc, thậm chí không thể không nghĩ, nữ tử này thực mạnh, hơn nữa cũng không phải mạnh bình thường, ở tuổi này của nàng làm thế nào mà đạt được như vậy?

Trong số tất cả mọi người ở đây, có lẽ người bình tĩnh nhất vẫn là Đại đương gia, nhìn thấy tốc độ và sức chiến đấu của Bạch Tiểu Mễ so với lúc trước tăng nhanh hơn, trong lòng chỉ có cao hứng, tâm tình lo lắng cũng hạ xuống không ít.

Lý Mặc Nhiên nhớ rất rõ ràng, lúc ở trên trời, hấn quả thực cảm giác được nương tử đã dùng hết toàn lực, lúc đó miễn cưỡng mới chống lại được hấn hơn mười chiêu, đương nhiên một phần cũng vì hấn nhường nàng.

Nhưng buổi sáng hôm nay đánh cùng Lão Tam, Lý Mặc Nhiên phát hiện nương tử so với ngày hôm qua lại mạnh hơn một chút, mà hiện tại mới qua vài canh giờ, nương tử tựa hồ lại mạnh thêm, tuy rằng rất tốt nhưng trong lòng Lý Mặc Nhiên không phải vì nàng tiến bộ quá nhanh mà cảm thấy bất an, ngược lại hấn coi đây là vinh dự, là kiêu ngạo.

Trên sân đấu, hai người ngời ngời tới đi, trong chớp mắt đã qua hơn trăm chiêu.

Lưu Cương có kinh nghiệm phong phú, nhưng tốc độ của Bạch Tiểu Mễ so với Lưu Cương lại nhanh hơn, võ công của Lưu Cương được coi như võ công thượng đẳng, ra chiêu lại càng mạnh, thế nhưng võ công của Bạch Tiểu Mễ đặc biệt phi thường quý dị, hấn chưa từng gặp qua, trong lúc nhất thời hai người ai cũng không được lợi.

Mà vốn Lưu Cương người có chút xem thường phu nhân, qua hơn trăm chiêu vẫn không đánh bại được phu nhân.

Hấn thế nào cũng không có nghĩ đến, phu nhân nhìn qua mềm mại yếu ớt như thế mà lại mạnh đến như vậy.

Trừ bỏ âm thanh của hai người đang giao chiến, hiện trường tĩnh lặng, ngay một chút âm thanh nói chuyện phiếm cũng không có. Ánh mắt mọi người nhìn về phía phu nhân sáng rực khác thường, từ lúc bắt đầu xem thì náo nhiệt, thậm chí là khinh thường, hiện tại biến thành kinh ngạc, lập tức sùng bái nàng.

Là một nữ tử, một nữ tử mười mấy tuổi, một nữ tử bị cướp về làm áp trại phu nhân, đối với bọn họ mà nói chính là một nữ tử sống phụ thuộc vào nam nhân, mà vật phụ thuộc này lại còn chạy trốn, vốn là tội nhân trong mắt mọi người, nhưng bỗng nhiên có một ngày phát hiện biểu hiện “cường giả” của vật phụ thuộc này khi đứng trước mặt bọn hấn mà chính bọn hấn phải ngửa mặt trông lên nhìn nàng, đương nhiên bọn hấn trong chốc lát không thể tiếp thu ngay được.

Dù không thể tiếp nhận ngay được, nhưng đây chính là sự thật.

“Đại ca, huynh mau nói với Nhị đệ, nàng ta là có chuyện gì?” Bởi vì người là do hấn và Tam đệ cướp về, thời điểm đến là cái dạng gì? Có nguy hiểm hay không? Có võ công hay không? Chính hấn đã tự mình xem qua, hơn nữa sau này thân phận nàng hấn cũng đã điều tra qua, hoàn toàn không có khả năng tạo thành uy hiếp, nhưng mới hơn một tháng đã có sự thay đổi lớn như vậy, có lẽ đầu óc Đại ca không sáng suốt nên không suy nghĩ tới việc này, nhưng hấn là đệ đệ của Đại ca, đương nhiên là không thể không quan.

“Nương tử không hề có tư tưởng xấu gì! Lại càng không có ý sẽ hại ta, Nhị đệ không cần phải lo lắng!” Lý Mặc Nhiên không trả lời câu hỏi của Nhị đệ, kỳ thật hấn cũng tò mò, nhưng hấn cảm giác được nương tử không có ý xấu đối với hấn, điều nàng muốn chỉ là muốn rời khỏi Hắc Phong trại, rời khỏi hấn.

Nếu muốn hại hấn, sao lại muốn rời đi chứ?

Lý Mặc Nhiên tất nhiên cực kỳ thích Bạch Tiểu Mễ, nhưng hấn cũng không quên quan sát nương tử, phát hiện nương tử bề ngoài kiêu ngạo nhưng tâm tư lại đơn thuần, Lý Mặc Nhiên mặc kệ tất cả, chỉ cần hấn thích nàng là được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49

Nhị đương gia nhíu mày, Đại ca nói có phải rất vô đoán hay không, xem ra một khi nam nhân đã yêu say đắm rồi thì không quan tâm gì nữa, về sau hấn vẫn nên ít đụng chạm vào thì tốt hơn.

Nhưng đã là tình cảm, đôi khi muốn khống chế cũng không được, đợi đến một ngày nào đó, Nhị đương gia chính thức sẽ cảm nhận được tâm tình bây giờ của Đại ca mình.

“Nhị đệ, đệ cũng biết cái này.” Ánh mắt có chút không nở ròi trận đấu trên khán đài để lướt qua nhìn Nhị đệ, đây là đệ hân thân nhất, cùng là người có chung dòng máu với hắn, hắn hi vọng đệ đệ mình chấp nhận nương tử, chúc phúc cho cả hai người bọn họ.

“Đây là.....? Chẳng lẽ là.....” Nhị đương gia kinh ngạc nhìn đồ vật kia, hiển nhiên vật bên trong đã không còn, Nhị đương gia ngẩng đầu nhìn Đại ca mình, nhất thời hiểu rõ tự tin của huynh ấy từ đâu mà đến, nhưng Đại ca làm như vậy đáng giá sao? Hơn nữa làm như vậy, đến lúc đó nữ nhân kia chết, đại ca hắn.....!

“Đại ca, nàng không đáng để huynh làm vậy!” Ở trong mắt hắn, không có nữ nhân nào có thể xứng để đại ca dùng vật đó, đại ca là người tốt! Hiện tại có gái này không đáng giá, về sau đại ca hồi phục thân phận, nữ nhân tốt cỡ nào mà chẳng gặp được.

“Nhị đệ không biết, chờ về sau đệ gặp phải người đệ định cả đời, đệ sẽ hiểu!” Lý Mặc Nhiên không nói thêm, lập tức đem vật đó thu vào, tuy rằng vật này bên trong không có thứ gì, nhưng Lý Mặc Nhiên coi nó như tín vật giữa hai người, tuy rằng chỉ một bên tình nguyện, nhưng hắn cảm giác được thật ra nương tử không thờ ơ với hắn như vẻ ngoài của nàng.

Nếu không, vật này căn bản không vào được người của nương tử, vật này có một đôi. Hai người bọn họ hiện tại xem như đã máu mủ tương thân. Nghĩ đến đêm qua chính mình lén lút thử máu nương tử, sau đó thử dung hợp máu của mình với máu của nương tử, Lý Mặc Nhiên thật tình cảm giác được hạnh phúc, rồi đem máu của hai người cho thứ đó ăn.

Chờ thứ bên trong vật đó ăn xong, Lý Mặc Nhiên trước đem một cái đặt ở trước ngực của chính mình, sau khi chờ nó tiến vào thân thể, mới nhanh chóng cầm cái còn lại đặt trên người nương tử, nếu nương tử thờ ơ với hắn, thậm chí một tia tình cảm cũng không có, có lẽ thứ đó không thể tiến được vào thân thể nương tử, mà cái kia trong thân thể hắn cũng từ từ chết đi.

Như vậy, vật này hắn thiên tâm vạn khổ (trăm cay nghìn đắng) mới có được cứ như vậy mà hủy đi, nhưng điều hắn vui mừng là, tuy rằng thời điểm cái kia tiến vào phi thường khó khăn, thời gian toàn bộ quá trình so với hắn dùng còn nhiều hơn gấp trăm lần, hơn một canh giờ mới tiến vào, nhưng vẫn là vào được, không phải sao?

Kỳ thật phán đoán theo thời gian vật này tiến vào người nương tử, cảm tình của nương tử đối với hắn dù chỉ có 1%, như thế cũng đủ rồi.

Cho dù hiện tại nương tử không yêu hắn, nhưng Lý Mặc Nhiên tin tưởng chỉ cần hắn nỗ lực, nương tử cuối cùng cũng sẽ yêu hắn, tựa như hắn yêu nương tử.

Hơn nữa mới vừa rồi, hắn lại phát hiện, tựa hồ nương tử đối với hắn lại có một phần hảo cảm, như vậy rất tốt không phải sao?

Kỳ thật khi dùng vật này, Lý Mặc Nhiên xác thực mới yên tâm.

“Nếu nàng yêu thương người khác thì làm sao bây giờ?” Nhị đương gia nhìn Đại ca, tâm tình hiện tại trở nên phức tạp.

“Không có một ngày như vậy!” Lý Mặc Nhiên khẳng định nói, có hắn ở đây, hắn làm sao có thể để nương tử có cơ hội yêu thương người khác, huống chi không biết hắn có phải bị ảo giác hay không, đôi khi hắn nhìn nương tử, hắn luôn cảm giác nương tử tựa hồ cùng nơi này không hợp nhau, hoặc là nói nàng khác người ở thế giới này.

Nàng với người ở đây có khác biệt nhưng không dung nhập, dường như là khách qua đường, nếu không phải hắn luôn quán quýt bên cạnh nương tử, có lẽ nương tử cũng sẽ đối đãi với hắn như thế, cho nên nương tử hắn sẽ không dễ dàng yêu thương người khác.

Đương nhiên Lý Mặc Nhiên hắn tin tưởng nương tử chỉ thích mình hắn, khi sử dụng vật đó, hắn biết hắn đời này hắn chỉ có thể sống cùng nàng mà thôi, mà nàng đương nhiên cũng vậy.

“Đại ca, huynh quá tự tin rồi đấy!” Nhị đương gia nhìn về phía người đang hăng hái, có chút không tương xứng nổi, trước kia hắn chưa từng để ý tới nữ nhân hắn cùng người cướp về, nhưng hôm nay, Nhị đương gia lại phát hiện cô gái này lại xinh đẹp động lòng người, đặc biệt là tinh thần chiến đấu cứng cỏi cùng bất khuất của nàng ta, đến ngay cả hắn cũng phải liếc mắt nhìn.

Chính bởi vì nữ nhân khác người, nên Nhị đương gia mới lo lắng cho Đại ca nhà mình, có lẽ thích một nữ nhân như vậy không khó, đây mới là nguyên nhân hắn lo lắng cho Đại ca, hắn sợ nữ nhân kia sẽ hại Đại ca, nhưng hắn không ngờ Đại ca lại quyết đoán, thế nhưng ngay cả vật đó cũng dùng tới.

Chẳng lẽ huynh ấy không sợ một lúc nào đó hai người bọn họ gây tổn thương cho nhau, chẳng lẽ Đại ca không nghĩ tới nếu người thích nữ nhân khác thì sao? Hoặc nữ nhân kia thích nam nhân khác thì thế nào?

“Đây là lẽ đương nhiên!” Cho dù chỉ dùng dung mạo hiện tại này, Lý Mặc Nhiên tự tin nương tử sẽ thích hắn.

Lý Mặc Nhiên nếu biết, ở một thế giới khác có một kẻ gọi là mỹ nhân kế, với nương tử hắn thích, nếu hắn dùng diện mạo lúc trước của mình để gặp nàng, có lẽ cơ hội để nương tử ưu ái sẽ dễ dàng hơn gấp trăm lần bây giờ, không biết biểu cảm khi biết điều đó của hắn sẽ như thế nào.

Chẳng qua hiện giờ Lý Mặc Nhiên hoàn toàn không biết điều này, cho nên hắn chỉ chăm chú vào khuôn mặt đầy râu của mình, trăm ngàn khó khăn bắt đầu con đường truy tìm.

Lúc này trên trận đấu người tới ta đi, mà tốc độ Bạch Tiểu Mễ quá nhanh, rất nhiều người vây quanh đều không thấy rõ động tác của Bạch Tiểu Mễ, chẳng qua điều này không ngăn được nỗi khiếp sợ trong lòng bọn họ.

Ngoại trừ hai cao thủ mạnh nhất là Đại đương gia và Nhị đương gia (ở bên ngoài). Hiện tại lại có cả phu nhân đánh không phân biệt cao thấp với đệ nhất cao thủ của bọn hắn.

Nhân lúc hai người vừa tách ra, Luru Cương vội hô to, “Phu nhân, xin ngừng!”

Vốn vừa mới bị đánh lui, Bạch Tiểu Mễ định tiến công bỗng nhiên hơi sững sốt một chút, có chút không rõ nguyên do nhìn về phía đối phương, tuy rằng kỳ quái đối phương vì sao kêu ngừng, nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn ngừng lại.

“Phu nhân võ công cao cường, Luru Cương tự động nhận thua!” Luru Cương thở hổn hển, mà nhìn phu nhân một chút phản ứng cũng không có, nếu đánh tiếp, muốn thắng hắn thì chỉ còn cách dùng chiêu âm ngoan thủ độc, nhưng như vậy hắn khỏi cần mạng, cho nên Luru Cương không nghĩ mình sẽ thắng, phu nhân cũng có thực lực đánh thắng hắn, hắn nhận thua cũng không có gì lạ.

“Nhưng vẫn chưa đánh xong mà!” Bạch Tiểu Mễ nhìn nam nhân đối diện đang thở hổn hển, Bạch Tiểu Mễ cảm giác hiện tại tinh lực bản thân vẫn dư thừa, thật sự là phản ứng kỳ lạ.

“Cho dù vẫn chưa đánh xong, nhưng chỉ cần ánh mắt của Đại đương gia cũng biết ai là người cuối cùng sẽ chiến thắng, mọi người có thấy đúng không?”

“Đúng, là phu nhân uy vũ, phu nhân uy vũ!” Thấy đệ nhất cao thủ thở hổn hển, mà dường như phu nhân không có phản ứng gì, chênh lệch rõ ràng này mọi người đều có thể nhìn ra

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Không cần nhìn nữa

Sự tình được giải quyết thuận lợi, Bạch Tiểu Mễ thật cao hứng, trong tiếng reo hò của mọi người, Lý Mặc Nhiên hùng hồn tuyên bố, nội dung đại khái là Bạch Tiểu Mễ chính là chủ nhân tương lai của Hắc Phong trại, địa vị ngang với Đại đương gia.

Âm thanh Lý Mặc Nhiên nói không lớn nhưng tất cả mọi người đều nghe nhất thanh nhị sở (một hai rõ ràng).

Bạch Tiểu Mễ được mở mang kiến thức về giá trị của việc sử dụng vũ lực, hơn nữa lại được Lý Mặc Nhiên chớp lấy thời cơ, nhất thời Bạch Tiểu Mễ mạnh lên thì thân phận cũng lên theo, tiếng hô vượt qua cả đệ nhất cao thủ kia, uy hiếp trực tiếp tới bốn vị Đương gia.

Bạch Tiểu Mễ không nói gì, lẳng lặng đứng phía sau Lý Mặc Nhiên, nhìn người dưới đài đang reo hò, ánh mắt hơi hơi chếch nhìn thoáng qua khí thế trên người Lý Mặc Nhiên, đây cũng là lần đầu tiên nàng quan sát kỹ Lý Mặc Nhiên.

Thân hình cao lớn sừng sững đứng trên khán đài, ánh mắt sắc bén nhìn người bên dưới, thanh âm ẩn chứa sức mạnh cường đại làm người ta tin phục, cái loại cảm giác này giống như đã nắm lấy giang sơn trong tay vậy.

Bạch Tiểu Mễ phát hiện Lý Mặc Nhiên như vậy giống như một vị quân vương, chỉ cần đứng ở nơi đó cũng có thể khiến người ta tin phục uy nghi, người ta thường nói ‘phong phạm vương giả’ chính là nói người như hắn.

Hiện tại Lý Mặc Nhiên không còn vẻ hiền lành trước mặt Bạch Tiểu Mễ mà quả thực chính là một vị quân vương nhìn xa trông rộng.

Hắn thật sự chỉ là một tên cường đạo đơn giản sao? Bạch Tiểu Mễ có chút hoài nghi.

Kỳ thật khi nàng nhìn thấy Nhị đương gia luôn có một loại cảm giác xa cách, hiện tại nhìn đến Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên hiểu loại xa cách này vì đâu mà có? Đó chính là trên người Nhị đương gia luôn có cảm giác khí chất cao cao tại thượng (ở trên cao), loại khí chất này không phải nhà giàu có hay đông đúc nào cũng nuôi dưỡng được.

Nếu không phải tên đại ngốc Lý Mặc Nhiên này làm nàng mơ hồ lẫn lộn, thì nàng đã sớm hiểu rõ.

Nếu thân phận bọn họ thật sự không đơn giản, mà ở Hắc Phong trại chỉ là nguyên nhân bất đắc dĩ, như vậy biểu hiện thật thà lúc trước của Lý Mặc Nhiên có lẽ cũng chỉ là một loại nguy trang?

Lý Mặc Nhiên nói thật cao hứng, hoàn toàn không biết biểu hiện của hắn đã khiến hắn bại lộ rồi.

Nói xong, Lý Mặc Nhiên thực tự nhiên kéo tay nương tử nhà mình đi, thấy nương tử không giống như bình thường cố gắng tránh tay hắn, trong lòng Lý Mặc Nhiên trở nên kích động, tay nắm siết chặt thêm vài phần, còn tiến thêm một bước nhẹ nhàng cọ xát trên mu bàn tay nhỏ bé mềm mại của người ta.

Bạch Tiểu Mễ vẫn đang suy xét vấn đề, chờ đến thời điểm phục hồi tinh thần mới phát hiện mình đã ra khỏi võ trường, nói là võ trường, Bạch Tiểu Mễ mới chính thức ý thức được chỗ này thật sự khác với sơn trại, lại nói, một nơi toàn cường đạo thế này, sao lại có thể có quy tắc võ trường? Hơn nữa

theo lý thuyết một cường đạo còn có thể nghiêm túc thực hiện quy định sao?

Bạch Tiểu Mễ quả thật không có đến son trại khác, nhưng ở hiện đại nàng cũng có xem qua ti vi, tuy rằng trên ti vi diễn có chút khoa trương, nhưng trước giờ chưa từng thấy qua như vậy, quá mức nghiêm túc.

Cảm giác thật giống như là quân doanh vậy.

Hơn nữa trong quân doanh này cao thủ đều rất nhiều.

“Người cầm đầu ta!” Bạch Tiểu Mễ nhìn ngón tay luôn luôn vuốt ve trên mu bàn tay mình, khóe miệng giật giật, cảm nhận vừa rồi đối với hắn nhất thời sụp đổ, cái gì quân vương, cái gì vương giả, đều là mây bay hết.

“À! Nương tử, cái đồ vi phu không phải cô ý, chính là vi phu rất nhớ nàng, hơn nữa tay của nương tử thật sự rất đẹp!” Lý Mặc Nhiên nhất thời hóa thành trượng phu “nhị thập tứ hiếu”, chịu nhận sai lại còn biết nịnh nọt.

“Vậy còn không mau buông ra!” Bạch Tiểu Mễ quyết định thu hồi đánh giá vừa rồi với hắn, quả thật nam nhân này vừa lưu manh lại vô lại, miệng nói xin lỗi nhưng tay lại không có ý muốn buông ra.

“Nương tử nàng đừng nóng giận, vi phu không dùng lực là được, nương tử đừng trách vi phu có được không?” Lý Mặc Nhiên êm ái nói, nhưng vẫn giữ vững động tác, căn bản là không có ý buông tay, tay dính chặt như keo vậy, tách cũng không tách ra được, nếu tách ra sẽ thương tích đầy mình.

Bạch Tiểu Mễ bắt đầu đi trừng mắt nhìn người cao lớn đầy râu này, không thể thoát khỏi tay hắn, bởi vì nàng biết tên lưu manh này căn bản sẽ không tha cho nàng, gãy giữa cũng không được, đến lúc đó ngược lại người mệt lại là mình.

Thấy nương tử không nói chuyện, cũng không vùng vẫy, Lý Mặc Nhiên nghĩ nương tử đã ngầm đồng ý cho mình cầm tay nàng, khóe miệng nhếch lên vì cao hứng, cho dù nhiều râu đã che miệng, cũng có thể nhìn thấy hắn đang cười rực rỡ giống như một đóa hoa đang nở rộ, mà râu đen với hàm răng trắng của Lý Mặc Nhiên, bởi vì cười mà mơ hồ thấy được, trắng đen giao nhau, Bạch Tiểu Mễ có chút không dám nhìn, rất buồn nôn!

“Buổi tối nương tử muốn ăn gì?” Biểu hiện hôm nay của nương tử rất tốt, hắn muốn khao nương tử một bữa?

“Sườn xào chua ngọt, cá chép kho tàu, nấm hương xào thịt, trứng chiên phù dung, còn có canh gà!” Bạch Tiểu Mễ liên tiếp đọc ra năm món ăn, tất cả đều là món nàng thích, hơn nữa sau khi đánh một trận, tuy Bạch Tiểu Mễ không cảm thấy mệt nhưng bụng nàng rất đói.

“Được, được, vi phu sai người lập tức đi làm!” Đối với một nữ hài gọi nhiều đồ ăn như vậy, Lý Mặc Nhiên thậm chí còn không nghĩ nàng ăn xong sẽ xảy ra vấn đề gì, mà trực tiếp vui vẻ đáp ứng, hơn nữa vừa nhìn thấy thiếu niên son tặc đang chạy tới, liền sai người nọ trực tiếp xuống phòng bếp nấu cơm.

Bản thân Lý Mặc Nhiên ngàn vạn lần nuôi tiếc tách khỏi nương tử, khó có được hôm nay nương tử không bài xích hắn, đương nhiên hắn muốn cùng nương tử bồi dưỡng cảm tình thật tốt.

“Lý Mặc Nhiên, chẳng lẽ ngươi không muốn biết vì sao ta trở nên mạnh mẽ như vậy?” Thời điểm sai bước tới phòng, Bạch Tiểu Mễ rốt cục không nhịn được mà hỏi, nàng đã quyết định ở lại chỗ này, Bạch Tiểu Mễ nghĩ có một số việc phải nói cho rõ ràng.

Đã cảm thấy thân phận bọn họ không giống như son tặc bình thường, vậy nàng không nghĩ sẽ trở thành kẻ thù của bọn họ.

“Vậy nương tử sẽ nói cho vi phu sao?” Thật ra hắn cũng tò mò, nhưng nếu nương tử không muốn nói, hắn cũng không bắt buộc, hắn nghĩ một ngày nào đó nương tử sẽ chân chính chấp nhận hắn và nói cho hắn biết.

“Sẽ!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu, kỳ thật căn bản chính nàng cũng không biết sao lại thế này, nói cho hắn cũng tốt.

A! Lý Mặc Nhiên sững sốt, bước chân đi về phía trước bỗng nhiên ngừng lại, Bạch Tiểu Mễ không cẩn thận liền đụng vào cánh tay của hắn, tay mất Lý Mặc Nhiên nhanh nhạy liền ôm eo nàng, ổn định thân thể.

Cảm giác bàn tay ấm áp bên eo, Bạch Tiểu Mễ khóe miệng lại run rẩy vài cái, người kia thật sự rất biết tranh thủ thời gian, không buông tha một chút cơ hội chiếm lợi từ nàng!

Hơn nữa bàn tay đáng giận kia đang làm gì vậy, đỡ thì đỡ thôi, lại còn xoa nữa? Nàng chỉ nhẹ nhàng đụng phải hắn một chút, cũng không phải đụng vào eo, eo đâu có bị thương, sờ cái gì mà sờ? Lại còn nhéo.....!

Bạch Tiểu Mễ rốt cục không thể nhịn được nữa.....

Cuối cùng thì Bạch Tiểu Mễ không thể nhịn được nữa, cũng không cần nhịn thêm, tay tóm lấy cái tay đang sờ loạn kia, sau đó xoay người trực tiếp ném Lý Mặc Nhiên qua vai, tay vừa chuyển, dưới chân liền động, một cước đạp lên ngực Lý Mặc Nhiên, khiến hắn không có cách nào đứng dậy.

“Phịch!” Lý Mặc Nhiên chỉ cảm giác được một hồi trời đất quay cuồng, sau đó người đã bị ném trên đất, hơn nữa hắn vẫn nằm ngửa mặt lên trên, hắn chưa kịp phản ứng thì trên lồng ngực mình có thêm một chân.

“Nương tử!” Phản ứng kịp, Lý Mặc Nhiên không vì mình bị đánh mà nổi hứng, thay vào đó là vạn phần oan ức, vạn phần đáng thương nhìn nương tử đang tức giận với hắn, kỳ thật đối với thể chất hắn mà nói, ngã thế này không gây ra thương tổn.

“Khốn khiếp, đậu hũ của lão nương mà ngươi cũng dám ăn!” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn nam nhân cao lớn nằm trên mặt đất, nổi giận đùng đùng nói.

“Ừm, nương tử so với đậu hũ còn ngon hơn!” Lưu manh nói trịnh trọng như mình chỉ theo lý thường mà làm, nhìn bộ dáng thật thà kia, Bạch Tiểu Mễ nhất thời giận không có chỗ phát tác.

Ông trời ơi, ngài mở lòng từ bi làm ơn đem tên yêu nghiệt này đi! Quả thật nàng tức giận lắm rồi.

Vốn cho rằng hấn bị ném đi sẽ bị đau, cho dù không tức giận thì giọng điệu cũng nên thay đổi một chút, nhưng Bạch Tiểu Mễ thực thất vọng phát hiện, đối phương vô si đã đạt tới một cảnh giới, mà nàng thì không cách nào với tới được cảnh giới đó.

Chẳng lẽ tên này cuồng ngược, càng đánh hấn, hấn lại càng vui vẻ? Bạch Tiểu Mễ miên man suy nghĩ, nhất thời không chú ý tới, chân mình đã rơi vào ma chường của người nào đó.

Thẳng đến khi cảm giác được có cái gì không đúng, Bạch Tiểu Mễ vừa thấy, thiếu chút nữa đã tức đến tắt thở, tên khốn này! Đến cùng là muốn thế nào?

“Trúng thôi!” Bạch Tiểu Mễ kéo chân, trực tiếp nhảy ra, tức giận trừng mắt nhìn nam nhân vô si kia, vậy mà giờ phút này tên nam nhân đó còn lấy vẻ mặt luyện tiếu nhìn nàng, hai tay vẫn còn duy trì bộ dáng vừa mới sờ cẳng chân nàng, hơi hơi nâng.

“Nếu ngươi muốn sờ nữ nhân như vậy, ta có thể tìm cho ngươi mấy nữ nhân tới để ngươi sờ cho đủ!” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn nửa ngày, lập tức cảm giác bản thân thật sự có chút bất đắc dĩ, nàng trán buồn rầu nghĩ một chút, lúc này mới nói.

Vừa mới đề nghị xong, Bạch Tiểu Mễ càng nghĩ càng cảm thấy chủ ý này rất tốt, dù sao hiện tại người trong Hắc Phong trại đã tiếp nhận nàng rồi, nàng ở lại vẫn có thể sống tốt, này tốt hơn là ra bên ngoài lạ nước lạ cái sinh sống.

Ở trên trần nhỏ có thể gặp được ác bá cướp đoạt dân nữ! Lần này nàng đã có thực lực đánh bại bọn họ, nhưng đến nơi khác, thế giới này phi thường kỳ lạ, nếu nàng lại đụng phải cao thủ như mấy người Lý Mặc Nhiên, như vậy nàng chẳng phải xong đời rồi sao.

Hiện tại phiền toái chính là, Đại đương gia là trọng phu trên danh nghĩa của nàng ở Hắc Phong trại, chỉ cần giải quyết được hấn, sự tình coi như đã làm tốt.

Theo Bạch Tiểu Mễ thấy, Lý Mặc Nhiên làm như vậy chỉ là do háo sắc, nếu không thế nào cứ có cơ hội liền chiếm tiện nghi của nàng, cho nên chỉ cần tìm thật nhiều nữ nhân cho hấn, hấn hẳn không có tâm tư mà nhớ thương nàng.

Đáng thương cho Lý Mặc Nhiên, bị cho là lưu manh kiêu sắc lang.

Bạch Tiểu Mễ muốn đợi đến khi hấn sủng một nữ nhân khác, nàng có thể nhân cơ hội mà chuyển ra, đến phía sau núi tìm cái phòng trống ở lại, một bên muốn nhìn xem đệ năng hôm nay có chân chính tồn tại hay không.

Nàng muốn phát triển nông nghiệp ở Hắc Phong trại, nếu phát triển tốt, có lẽ Hắc Phong trại có thể tự cấp tự túc, đến lúc đó phát triển sản nghiệp khác, căn bản không cần chém giết cướp bóc.

Bạch Tiểu Mễ càng muốn, cũng cảm giác được phương pháp này có thể làm.

Bạch Tiểu Mễ nào biết, ý tưởng của mình sẽ cải tạo cường đạo thô phi trong trại một đi không trở về.

Lý Mặc Nhiên nghe xong lời nương tử nói, mặt nhất thời âm trầm, ánh mắt nhìn về phía nương tử mang theo tức giận.

Chẳng lẽ trong cảm nhận của nương tử hấn là người như vậy, là người đam mê nữ sắc, chỉ cần là nữ nhân đều làm được sao? Hơn nữa có thể từ nào lại chủ động tìm nữ nhân giúp trọng phu, xem ra trong lòng nương tử vẫn chưa thực quan tâm đến hấn, Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên có chút buồn rầu.

“Nương tử, ngươi không cần vì phu sao? Ngươi đây là muốn vứt bỏ vì phu sao? Ô ô ô! Nàng muốn vì phu sống sao!” Lý Mặc Nhiên đứng lên, sau đó trực tiếp ghé lên giường, thanh âm tựa hồ mang theo một tia nức nở.

Bạch Tiểu Mễ thấy tư thế này, khóe miệng run rẩy một chút, cái gì mà nàng không cần hấn, lại nói, nàng từng muốn hấn sao? Hơn nữa một nam nhân cao bảy thước như hấn không cảm thấy xấu hổ sao?

Trong lòng nàng tuy rằng khinh thường hành vi tiểu nam nhân của hấn, nhưng thấy hấn nằm sấp bất động, do dự một lát vẫn đi qua, ngồi ở bên giường, trừng mắt nhìn nam nhân ghé trên giường.

“Ngươi là một đại nam nhân, khóc cái gì mà khóc?” Bạch Tiểu Mễ bất đắc dĩ nói, có lẽ ngay Bạch Tiểu Mễ không phát hiện, giọng nói của nàng không có một tia tức giận mà có thêm một phần nhu hòa.

Bạch Tiểu Mễ không chú ý tới nhưng nam nhân ghé trên giường vẫn nghe thực rõ ràng, tại nơi Bạch Tiểu Mễ không nhìn tới, khóe miệng nam nhân giương lên cao.

“Còn có, ta tìm nữ nhân cho ngươi, không phải vì ngươi có được không?” Bạch Tiểu Mễ tận tình khuyên bảo, đã nghĩ tên đầu gối Lý Mặc Nhiên này có thể thông suốt mà đồng ý, như vậy về sau nàng càng thoải mái.

“Người ta chỉ muốn nương tử!” Thanh âm khàn khàn, giọng điệu đáng thương, dường như Bạch Tiểu Mễ đang hung hăng bắt nạt hắn.

“Vậy nương tử trước kia thì sao?” Bạch Tiểu Mễ bị tính cố chấp của hắn, tức giận nói, xem tuổi một bó to thế kia, Bạch Tiểu Mễ không tin hắn không có nữ nhân.

“Không có, tuyệt đối không có, vì phu chỉ có một mình nương tử.” Tuổi Lý Mặc Nhiên xem như đã lớn, trên thực tế cũng chỉ có hai mốt tuổi mà thôi, hơn nữa cho tới nay đều cố gắng xây dựng thế lực, nâng cao năng lực, sau đó thực hiện kế hoạch báo thù, căn bản là không nghĩ tới nữ nhân.

Mà lần này cưới Bạch Tiểu Mễ cũng là ngoài ý muốn, mà càng ngoài ý muốn hơn chính là người thanh tâm quả dục như hắn lại thích nương tử, cho nên lời Lý Mặc Nhiên là đúng, không phải vì muốn lấy lòng Bạch Tiểu Mễ mà lừa nàng.

“Trời! Ai tin!” Bạch Tiểu Mễ xem khuôn mặt đầy râu, hắn là nam nhân hơn ba mươi, mặc kệ là hiện đại hay cổ đại, nam nhân tuổi này vẫn một mình? Ai tin!

“Nương tử, đây là thật sự!” Lý Mặc Nhiên vội vàng ngồi dậy, định sắm vai nam nhân bị ủy khuất.

“Ừm! Được rồi, được rồi, ta tin tưởng ngươi là được!” Bạch Tiểu Mễ thấy hắn như thế, chỉ nghĩ hắn nói thế vì muốn lấy lòng nàng, vội gật đầu xem như tin hắn.

Chẳng qua là miệng Bạch Tiểu Mễ nói tin tưởng, nhưng trong mắt nàng lại hoàn toàn không có ý tin tưởng.

Lý Mặc Nhiên đương nhiên cũng nhìn ra tâm tư này của nương tử, hắn cũng biết chính mình không thể nóng vội, về sau nương tử sẽ hiểu rõ. [Tác giả: Hiểu rõ thế nào được? LMN: Biến ngay!]

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Tiến hành cải tạo ban đầu

Từ sau ngày cùng Lý Mặc Nhiên nói qua, Bạch Tiểu Mễ và Lý Mặc Nhiên đã chung sống hòa hợp hơn rất nhiều, đương nhiên trừ việc Lý Mặc Nhiên trước sau như một, động thủ động cước giờ trở lưu manh đối với nàng, còn lại hết thảy những thứ khác đều đi vào quỹ đạo.

Lý Mặc Nhiên cũng không giống khi vừa mới mang nàng trở về, từng phút giây đều bám dính lấy nàng, Bạch Tiểu Mễ cũng bắt đầu sự nghiệp gieo trồng.

Sau này Bạch Tiểu Mễ trải qua nhiều lần thí nghiệm, đã xác nhận “dị năng” kia là hoàn toàn có thật, lại trải qua thêm mấy lần thí nghiệm, Bạch Tiểu Mễ đại khái đã biết cách sử dụng, đơn giản chỉ là cấu tạo và tính chất của đất đai, thích hợp trồng thực vật.

Mà loại “dị năng” này nếu dùng trong trường hợp khác lại không có tác dụng, “dị năng” này đối với người khác có lẽ không có ích, nhưng đối với Bạch Tiểu Mễ mà nói thì đó là vận may bay trên trời rồi nện vào nàng, rất phù hợp với chuyên ngành của nàng.

Tuy rằng mắt thường không thể nhìn ra được đất có thích hợp để trồng hay không, lại không biết trồng cây gì hợp, dù sao khí hậu nơi này nàng không hiểu, nếu muốn trồng thành công, như vậy có lẽ phải thông qua thử nghiệm nhưng lại không có dụng cụ thí nghiệm tất yếu, giờ chỉ cần nghiệm chứng “dị năng” này có hữu dụng hay không là được?

Sau khi xác định đất thích hợp trồng cây ăn quả, Bạch Tiểu Mễ giao cho Lý Mặc Nhiên hỗ trợ tiến hành đi mua giống cây ăn quả.

Không thể không nói hiệu suất làm việc của Lý Mặc Nhiên tương đối cao, chưa đến mười ngày đã đem về số cây ăn quả Bạch Tiểu Mễ yêu cầu, còn mua thế nào, Bạch Tiểu Mễ không quan tâm.

Đừng nghĩ mười ngày là thời gian dài, nơi này phương tiện giao thông còn lạc hậu, từ Hắc Phong trại đến thôn trấn gần nhất cũng phải mất hai ngày, đương nhiên không thể so sánh với tốc độ Lý Mặc Nhiên mang Bạch Tiểu Mễ về trại lần trước, cho nên nếu tìm một nông trại gần đó để mang cây ăn quả về, mười ngày đã là quá nhanh.

Hôm số cây ăn quả được đưa tới, Bạch Tiểu Mễ vô cùng cao hứng chạy tới xem, nhưng khi nhìn thấy cây, Bạch Tiểu Mễ có chút kinh ngạc cùng bất ngờ.

Cây ăn quả nơi này lại khác với cây ăn quả ở thế giới của nàng, cũng không biết phương pháp gieo trồng lúc trước còn có tác dụng hay không?

Mặc kệ là như thế nào, cây ăn quả đã mua về, Tam đương gia và mười mấy sơn tặc cũng đã nỗ lực khai hoang xong, thật ra trồng cây ăn quả không cần phải khai hoang, nhưng đã là trừng phạt, Bạch Tiểu Mễ sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Thấy trồng cây ăn quả là khả quan, Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng đến thư phòng tìm Lý Mặc Nhiên, tới nơi lại không thấy người, hỏi người dưới mới biết

được Lý Mặc Nhiên đã đi đến võ trường huấn luyện, nghe nói là muốn xuống núi cướp bóc.

Bạch Tiểu Mễ đi nhanh về phía trước, tìm được Lý Mặc Nhiên đang luyện tập, thân thể cao lớn sừng sững, cả người thẳng tắp như một cây tùng, tuy rằng thân nhiên đứng đó nhưng khí thế lại phi thường cường đại, trên mặt là biểu cảm lãnh khốc, thanh âm không lớn nhưng phi thường có sức thuyết phục.

Đây là lần thứ hai Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên, lần trước là sau trận tỷ thí thành công, mà lần thứ hai là hiện tại, Bạch Tiểu Mễ nhìn nhất thời có chút hoảng hốt, có lẽ nàng đã quá xem trọng dung mạo của người ta.

“Nương tử, sao nàng lại tới đây?” Ngũ cảm của Lý Mặc Nhiên sâu sắc hơn biết bao nhiêu lần so với người bình thường, trước liền phát hiện Bạch Tiểu Mễ đã đến, cho rằng nàng có ý tới tìm hắn, tâm tình nhất thời bay lên, vui vẻ tới nghênh đón, giống như chú chó to nhìn thấy miếng thịt tốt, mà nàng vừa vận là miếng thịt tốt kia, trời ơi! Bậy! Bậy! Nàng không phải là miếng thịt! Cảm giác vừa rồi của nàng về Lý Mặc Nhiên lại sụp đổ thêm lần nữa.

“Ta có việc cần ngươi giúp, có thể không?” Bạch Tiểu Mễ khóe miệng run rẩy một chút, nàng chỉ biết chó không đòi được ăn phân, người này không có khả năng thay đổi. (Skye: Ta nghĩ phân ở đây là chỉ nữ nhân khác ấy, khổ thân anh, vẫn bị chị hiểu lầm)

“Chuyện gì? Có chuyện gì nương tử chỉ cần sai người khác đến gọi ta là được, thế nào lại tự mình chạy tới, nếu nương tử mệt mỏi, vi phu sẽ thật đau lòng!” Lời buồn nôn của Lý Mặc Nhiên là nói có thứ tự, một điểm cũng không cảm thấy nói như vậy có gì không ổn.

Bọn sơn tặc: ‘Đại đương gia, ngài thật không có tiền đồ! Thực dọa người!’

Bạch Tiểu Mễ: Đầu óc người này có vấn đề à?

“Vậy ngươi mang theo mười mấy người cùng đi làm có được không?” Bạch Tiểu Mễ không để ý tới Lý Mặc Nhiên lấy lòng mình, tay chỉ hướng đám người, nhiều người như vậy nàng chỉ mượn có mười mấy người, hẳn là không có vấn đề gì?

“Được chứ!” Bạch Tiểu Mễ khó có được một lần yêu cầu đối với hắn, cơ hội tốt để lấy lòng, Lý Mặc Nhiên đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

“Ngươi mang theo tiểu đội người cùng đi đi, công việc còn lại có thể thương lượng với Tứ đương gia, buổi chiều xuất phát!” Lý Mặc Nhiên điểm một người trong đó, sau đó những người được chỉ đi cùng Bạch Tiểu Mễ.

Rất nhanh một hàng mười mấy người đi đến phía sau núi, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu không khách khí phân phó.

“Những cây ăn quả này, ngày hôm nay phân loại rồi mang ra phía sau!” Mỗ nữ nhìn mấy cây ăn quả vừa mới mua rồi nói.

“Nương tử, hôm nay chúng ta có việc mua bán!” Thật ra hôm nay mỗ nam muốn ra ngoài cướp bóc, vừa mới ở võ trường chính là đang thương lượng chuyện này, vốn cho rằng nương tử mượn người là vì việc, hẳn làm xong có thể tiếp tục xuống núi đánh cướp, nhưng nhìn một đồng cây ăn quả, thực hiển nhiên muốn hoàn thành xong thì trời cũng đã tối, mà một canh giờ sau, bọn họ sẽ xuất phát xuống núi, thời gian không đủ nha!

“Hừ! Ngươi nói cái gì? Ta không nghe rõ!” Mỗ nữ nhìn về bạn “gấu” về mặt đang muốn lấy lòng nàng rồi nói, mới vừa rồi người này còn đáp ứng rất nhanh, hiện giờ lại hỏi lại?

“Không có, vừa rồi vi phu cái gì cũng chưa nói!” Nhìn đôi mắt xinh đẹp của nương tử, mỗ nam không có tiền đồ thu lại lời vừa nói kia, hẳn không thể để nương tử nghĩ hắn là người không biết giữ lời, đánh cướp đều là mây bay, nương tử mới là trọng yếu.

Các bạn cường đạo trong sơn trại “!”, Khí thế của Đại đương gia đâu rồi? Quy tắc của ngài đâu? Chúng ta là cường đạo chứ không phải là nông dân?”

Đương nhiên lời oán thăm của mọi người Lý Mặc Nhiên không nghe được, nhưng cho dù có nghe được cũng không đặt ở trong lòng, dù sao nào có chuyện gì quan trọng hơn chuyện của nương tử, nếu nương tử có thể thích hắn, đừng nói làm nông dân, làm ăn xin hắn cũng nguyện ý, huống chi người động tay chân cũng không phải hắn.

“Thế nào, không nghe thấy nương tử nói sau? Còn không mau làm!” Lý Mặc Nhiên quay đầu nhìn về phía sơn tặc, vẻ mặt uy nghiêm.

“Các ngươi không muốn ở lại, bản phu nhân vẫn là không dùng được các ngươi, nếu các ngươi cũng muốn noi gương với đệ nhất cao thủ lúc trước, bản phu nhân ta cũng không ngại động thủ với các ngươi!” Bạch Tiểu Mễ thấy bộ dáng không tình nguyện của mọi người, mặt nhất thời lạnh đi.

“Không có, không có, các huynh đệ làm sao dám khiêu chiến phu nhân, các huynh đệ nhanh chóng làm thôi!” Đầu lĩnh nhóm nhất thời cảm giác được một trận lãnh khí bao trùm toàn cơ thể, khiêu chiến phu nhân, đùa giỡn cái gì, bọn họ mười mấy người cộng lại cũng đánh không lại đệ nhất cao thủ, chống lại phu nhân không phải là chịu chết sao?

“Tốt lắm, trước tiên các ngươi đem một giống cây ăn quả mang tới đây, dựa theo ký hiệu của ta mà trồng xuống!” Bạch Tiểu Mễ thấy mọi người bắt đầu làm, bình tĩnh đứng bên cạnh chỉ huy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Mạn Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Phát huy sở trường

Lần này, chủng loại Bạch Tiểu Mễ gieo trồng chỉ có hai loại, đều là năng nhận định gieo trồng tương đối tốt, một loại là mạn, một là đào.

Vì sao lại lựa chọn hai loại cây ăn quả này, một phần vì Bạch Tiểu Mễ tương đối quen thuộc, một phần vì năng thích ăn, tuy rằng muốn thu hoạch đại khái cũng phải ba năm nữa, nhưng một khi đã ra trái, nếu chăm sóc tốt sản lượng chắc chắn sẽ rất cao. Ý tưởng đầu tiên của Bạch Tiểu Mễ là trước đem trồng hai loại này, sau đó tìm một số cây nông nghiệp sinh trưởng hẳn ngày xen canh.

Đương nhiên ban đầu chọn những loại cây này vì không kén đất, nhưng hiện tại Bạch Tiểu Mễ mở ra dị năng, dị năng trực tiếp đưa ra đề nghị, thậm chí gieo trồng đan xen những loại này cũng có đề nghị, Bạch Tiểu Mễ chính là từ nhiều ý kiến đó chọn ra một ý kiến tốt nhất.

Hơn hai trăm cây, mười mấy người bận rộn, một ngày đã hoàn thành.

Cây vừa mới gieo xuống chu đáo, trong đầu Bạch Tiểu Mễ lại vang lên thanh âm máy móc lạnh như băng.

“Đinh! Chế độ cây cối đã được mở ra, mới tưới cây cho cây ăn quả, tạo một tầng đất, phủ rom rạ lên trên.”

Nghe xong lời đề nghị của thanh âm, Bạch Tiểu Mễ càng chắc chắn dị năng này có tác dụng, dù sao quá trình trồng phổ thông như vậy năng vẫn biết tới, đợi đến khi cây ăn quả được trồng xong xuôi, màn đêm đã buông xuống.

Mà giờ phút này Lý Mặc Nhiên đã sớm mang theo huynh đệ khác xuống núi.

“Hôm nay mọi người đã vất vả rồi, đi về trước nghỉ ngơi đi! Chờ một chút bản phu nhân sẽ bảo phòng bếp làm thêm đồ ăn cho các vị!” Bạch Tiểu Mễ cười nói, nhìn những người một ngày đã làm việc vất vả mà sinh khí vẫn dồi dào, thật không hổ là người tập võ, thể lực so với người bình thường cũng tốt hơn rất nhiều.

“Không vất vả, phu nhân mới vất vả!” Mọi người nói.

“Vậy mọi người trở về nghỉ ngơi cho tốt!” Bạch Tiểu Mễ không nói gì thêm nữa, xoay người liền đi về, những người khác cũng tản ra.

Rời đi phía sau núi, Bạch Tiểu Mễ trước hết phân phó người phòng bếp chuẩn bị thêm đồ ăn cho mười mấy người kia, rồi mới trở về phòng mình, ăn cơm xong liền tắm rửa, Bạch Tiểu Mễ nằm ở trên giường nghĩ về vấn đề tiếp theo.

Hôm nay cây ăn quả phải ba năm sau mới cho quả, cho nên Bạch Tiểu Mễ đã nghĩ đến một số cây sinh trưởng có chu kỳ ngắn, mà cây sinh trưởng ngắn ngày Bạch Tiểu Mễ đại khái biết:

Cây làm lương thực có lúa nước, đậu, khoai, lúa mì, ngô, sản nhưng dựa vào khí hậu hiện tại để gieo trồng, chỉ có thể lựa chọn lúa nước, đậu, ngô cùng với khoai.

Cây công nghiệp đại khái có hạt cải dầu, hòa hương dương, đợi chút, những thứ đó bây giờ cũng có thể trồng.

Rau dưa thì có cải củ, cải trắng, rau cần, rau hẹ, tỏi hành, cà rốt, đao đậu, dưa chuột, còn có rất nhiều loại mùa này có thể gieo trồng, Bạch Tiểu Mễ nhất thời đã nghĩ đến nhiều thứ như vậy.

Nghĩ nghĩ Bạch Tiểu Mễ mơ mơ hồ hồ liền ngủ, bất quá không biết vì sao lại cảm giác hôm nay tựa hồ thiếu chút gì đó!(Skye: thiếu anh chứ sao!)

Một đêm yên bình.

Làm ánh mặt trời vàng chói phá vỡ tầng mây mù chiếu rọi xuống mặt đất, Bạch Tiểu Mễ mở mắt, cả người có chút mơ mơ hồ hồ, theo bản năng bốn phía nhìn nhìn, nhất thời có chút mê mang.

Tên mặt đây râu đầu rồi? Với mới nghĩ đến, Bạch Tiểu Mễ nhất thời thanh tỉnh, lập tức nhớ tới Lý Mặc Nhiên dẫn người xuống núi cướp bóc, bộ dáng tựa hồ sẽ đi sáu năm ngày.

Thói quen mỗi ngày tỉnh dậy đều nhìn thấy mặt “gấu”, đột nhiên không có thấy thật có chút không quen, bất quá rất nhanh Bạch Tiểu Mễ ý thức được ý nghĩ của bản thân mình không bình thường cỡ nào, cho nên lắc đầu đem suy nghĩ vừa rồi vứt qua sau đầu.

Bởi vì ngày đó năng ở võ trường oai hùng, cho nên địa vị của Bạch Tiểu Mễ cũng thăng cấp, vừa rời giường, cửa phòng đã vang lên.

“Phu nhân, nô tì đưa nước ấm đến cho ngài!” Ngoài cửa vang lên âm thanh một nữ tử trung niên, nữ tử trung niên này là thê tử của một sơn tặc trong trại, từ sau khi Bạch Tiểu Mễ trở về, năng không hề nhìn thấy bất kì một nữ tử trẻ tuổi nào lượn lờ trước mặt mình, điều này làm cho Bạch Tiểu Mễ cảm giác phi thường kỳ quái.

“Vào đi!” Bạch Tiểu Mễ nói.

Nữ nhân trung niên cung kính mang nước vào, sau đó liền đứng ở một bên, bởi vì nàng biết vị phu nhân này không cần người hầu hạ, chỉ cần chờ nàng phân phó là được, phu nhân đối xử rất tốt với hạ nhân.

“Nhóm nữ hài từ lúc trước đi nơi nào rồi?” Bạch Tiểu Mễ thắc mắc liền hỏi.

“Phu nhân đang hỏi tới gia quyến của các huynh đệ trong sơn trại sao?” Nữ tử trung niên hỏi, Hắc Phong trại tuy rằng xem như trại thổ phỉ, nhưng không khác một thôn trang là mấy, dù sao mỗi người đều có gia đình, nam nhân trong Hắc Phong trại cũng là người, có gia đình là chuyện bình thường, hơn nữa nam nhân tuổi từ ba mươi đến bốn mươi có khuê nữ không phải điều bình thường sao?

“Có thể nói như vậy?” Thật ra Bạch Tiểu Mễ không xác định được nữ hài từ lúc trước hầu hạ mình là người nào, có phải nữ nhi hay nàng dâu của sơn tặc trong Hắc Phong trại hay không?

“Nhị đương an bài đưa tất cả gia quyến ở phía tây, cho mỗi gia quyến một phòng ở, nhưng lại yêu cầu nữ quyến trẻ tuổi không được ra khỏi cái sân kia, tựa hồ là lo lắng nhiều loạn trật tự trong Hắc Phong trại.” Nữ tử trung niên có chút mặt mày nói.

Thật ra cách nói này của Nhị đương gia hoàn toàn không có sức thuyết phục, dù sao gia quyến trước kia đều ở trong Hắc Phong trại cũng không có gây ra nhiều loạn gì, thế nào bỗng chốc liền xuất hiện nhiều loạn, hiện tại ngay cả phòng bếp cũng không có nữ tử trẻ tuổi nào hỗ trợ, mà tình huống đều sau khi phu nhân trở lại mới quy định.

Thật ra mọi người không cần nghĩ nhiều cũng có thể đoán ra được liên hệ trong đó, nhưng cho dù có nghĩ tới, qua hiểu biết Đại đương gia sủng ái phu nhân, cùng biểu hiện của phu nhân sau võ trường lần đó, nhiều câu oán hận cũng chỉ có thể thối nát ở trong bụng.

“À!” Bạch Tiểu Mễ gật gật đầu không nhiều lời, nhưng nàng lại đem chuyện này ghi trong lòng, kỳ thật trong Hắc Phong trại người không ít, gia quyến đương nhiên cũng không ít, việc của nàng nhiều cần lấy sức lao động ở đâu?

Hơn nữa có rất nhiều chuyện nữ nhân làm được, ví dụ như hái quả, dệt vải, làm y phục, là một đội ngũ có sức mạnh to lớn.

Chẳng qua là phải chờ tới khi cây nông nghiệp đi vào thu hoạch, nhiệm vụ hiện tại chủ yếu vẫn là tìm kiếm.

Ăn xong điểm tâm, Bạch Tiểu Mễ liền ra khỏi phòng, thẳng đến bãi đất trống mình xem khi trước.

Dân sống cần lương thực, Bạch Tiểu Mễ kế tiếp muốn gieo trồng, vùng này dĩ nhiên có liên quan, chỉ cần lần này gieo trồng thành công, Hắc Phong trại bảo đảm có tự cấp tự túc, như vậy số lần ra ngoài cướp bóc của Hắc Phong trại có thể giảm bớt, tính nguy hiểm cũng liền giảm theo.

Cho dù Lý Mặc Nhiên muốn che giấu cái gì? Trong một năm, nửa năm ra ngoài đánh cướp là tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Khảo sát

Bạch Tiểu Mễ là người thuộc phái hành động, nghĩ đến liền làm, ném qua điểm tâm rồi lại nhìn cây ăn quả vừa mới trồng ngày hôm qua, xác định không có vấn đề gì, mới bắt đầu đi dạo trong sơn trại, nhưng đi dạo một buổi sáng cũng không phát hiện được chỗ nào thích hợp trồng lúc nước, nhưng lại tìm được một số rau trồng địa phương

Bên trong sơn trại không tìm được nơi thích hợp, Bạch Tiểu Mễ có chút phiền não, nhìn vào hẻm núi xa xa, nơi này là đường đi ra ngoài, kỳ thật toàn bộ Hắc Phong trại giống như một thể ngoại đảo nguyên(chồn tiên cảnh), nhưng đất ở thể ngoại đảo nguyên này trừ bỏ phía sau núi cùng phía tây là có thể gieo trồng được, nơi khác căn bản không thể dùng.

Hơn nữa gieo trồng lúa nước, đầu tiên chính là nguồn nước phong phú, nhưng tưới nước cũng cần có phương tiện, còn có một điểm chính là đất đai màu mỡ, dù sao thế giới này không có phân bón hữu cơ, phân hóa học này ọ Bạch Tiểu Mễ không muốn làm.

Bạch Tiểu Mễ đứng ở cửa lớn các đó không xa trông ra khe núi đến ngăn người.

“Các người nói phu nhân có phải nhớ Đại đương gia hay không!” Một sơn tặc nhìn thấy bộ dáng buồn rầu của Bạch Tiểu Mễ đứng cách đó không xa, hai mắt vô thần nhìn cửa sơn trại, giống như một hòn vọng trụ, hơn nữa hành động này đã duy trì hơn nửa canh giờ.

“Phải rồi, huynh đệ người chưa nhìn thấy, phu nhân cùng Đại đương gia có biết bao nhiêu là ân ái, hai người cơ hồ mỗi ngày đều gặp mặt, Đại đương gia cứ rảnh rỗi liền ở cùng phu nhân, hơn nữa phu nhân trồng cây ăn quả, Đại đương gia cũng không phản đối!” Một tiểu huynh đệ khác lại nói.

“Mỗi ngày gặp mặt không phải điều bình thường sao? Đại đương gia cùng phu nhân là vợ chồng, nhưng tại sao phu nhân lại muốn trồng cây ăn quả, chẳng lẽ không thích hoa quả mua về không được tưới ngon?” Một sơn tặc thủ vệ khác lại tham gia thảo luận.

“Có lẽ là vậy không chừng, phu nhân cũng thật kỳ quái, có phúc không hưởng thụ thật tốt, cả ngày đều mua bán này nọ, lại nói, nào có cường đạo nào ở trong sơn trại mình đi trồng cây, mà nơi nào có thổ phi không cướp bóc mà đi trồng cây!” Tiểu đệ có tham gia vào ngày trồng cây hôm qua có chút oán niệm nói.

“Được rồi, tiểu tử nguoi mau đi đi! Không phải chỉ trồng cây thôi sao? Còn có, nguoi cũng đừng ở đây mà oán trách, nếu như bị phu nhân nghe được lời nguoi nói vừa rồi, lại giống như Lưu Cương bại dưới tay phu nhân đấy!” Người nọ cẩn thận đứng người bên cạnh, bởi vì hắn phát hiện, nhân vật chính bọn họ nói tựa hồ có phản ứng, hơn nữa còn đi tới hướng bên này bọn họ.

Trời ạ! Lời bàn tán của bọn họ vừa rồi liệu phu nhân có nghe thấy không?

Thủ vệ tổng cộng có tám người, bốn người là tuần tra, nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ đi tới, trên mặt thoáng qua vẻ kích động, lập tức a dua nhìn Bạch Tiểu Mễ.

“Phu nhân hào!” Máy người a dua cười chào hỏi.

“Mở cửa, bản phu nhân muốn đi ra ngoài!” Bạch Tiểu Mễ gọn gàng dứt khoát nói.

Bạch Tiểu Mễ vừa mới nhìn cửa hẻm núi đến gần người, bỗng nhiên nghĩ đến lúc trước bản thân mình chạy trốn trên đường tựa hồ đã nhìn thấy một mảnh đất, lúc trước nghĩ chỗ này quá mức rộng lớn, đi trên đường dễ dàng bị phát hiện, cho nên mới đi đường vòng, hồi tưởng tới nơi đó thật không sai, hơn nữa cách đó không xa có một dòng suối, lúc đó Bạch Tiểu Mễ khát còn uống một ít.

Nếu lợi dụng tốt con suối đó, đến lúc đó sẽ là nơi có nguồn nước phi thường tốt.

Hơn nữa mảnh đất kia có chút dốc, nhưng lại có thể đem nó cải tạo thành ruộng bậc thang, lúc trước bởi vì không nghĩ nhiều như vậy, chỉ lo chạy, căn bản là không có xem qua cấu tạo và tính chất của đất đai, cũng không biết có thích hợp trồng lúa nước hay không.

Hiện tại Bạch Tiểu Mễ sốt ruột, nghĩ muốn đi ra ngoài xem lại mảnh đất kia, nàng muốn biết mảnh đất đó có thích hợp trồng lúa nước hay không, nếu thích hợp, tuy rằng hơi xa, nhưng đi cũng chỉ mất một canh giờ, lộ trình có thể chấp nhận được, dù sao đi xung quanh sơn trại mất hết mấy canh giờ, làm ruộng đi tới đó là không xa.

Đến lúc đó xây dựng căn cứ chuyên môn trồng lúa nước ở đó, sau đó an bài hai hộ gia đình ở đó trông nom.

Ý tưởng phi thường tốt đẹp, Bạch Tiểu Mễ hận không thể bay tới để nhìn, hơn nữa hiện giờ nàng có dị năng đặc biệt, cho dù đến lúc đó nàng nhìn không ra, dị năng nhất định sẽ giúp nàng chắc chắn.

“Thế nào không mở cửa?” Bạch Tiểu Mễ có chút vội vàng, nhưng tiểu son tắc trông cửa tựa hồ không có ý tứ mở cửa.

“Phu nhân, không có lệnh của các vị Đương gia, ta không dám mở cửa!” Sau sự kiện đặc biệt phu nhân chạy trốn, tên trông cửa lần trước không biết giờ đang ở nơi nào? Bọn họ cũng không nghĩ xe đi vào vết xe đổ của hắn ta.

“Ý của các nguoi chính là không muốn mở cửa!” Bạch Tiểu Mễ có chút buồn bực, bất quá nghĩ đến việc xấu chạy trốn của bản thân, nguoi ta không dám mở cửa cũng chuyện bình thường.

“Phu nhân có thể đi hỏi Nhị đương gia hoặc Tam đương gia!” Đại đương gia cùng Tứ đương gia xuống núi, hiện tại trong sơn trại nguoi có quyền để phu nhân ra ngoài chỉ có hai vị kia, đến lúc đó mặc kệ phu nhân có đi ra ngoài hay không, đều không tới trên người bọn họ.

“Được rồi, các nguoi chờ!” Bạch Tiểu Mễ có chút mất hứng, nhưng không muốn bọn họ khó xử, dù sao lần này nàng cũng không phải thật muốn chạy, cho nên không cần phải xung đột cùng đám tiểu lâu la này.

Bạch Tiểu Mễ xoay người trở về, nghĩ tìm nguoi nào nói chuyện này tương đối tốt.

Trên lý trí Bạch Tiểu Mễ nhận định Tam đương gia nói chuyện được, tuy rằng giọng điệu có khó nghe, nhưng chỉ là tính khí của một tiểu hài tử, chỉ cần nắm chắc là có thể thu phục, nếu không, cũng sẽ không bị nàng chỉ huy đi khai hoang.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp hướng đến sân của Tam đương gia.

Nhưng Bạch Tiểu Mễ lại chụp huyệt, tìm nguoi hỏi, thế mới biết Tam đương gia nguoi này tức giận đã chạy xuống núi.

Roi vào đường cùng, Bạch Tiểu Mễ chỉ có thể đi hướng sân Nhị đương gia, nói thật, Nhị đương gia rất ít nói chuyện, trừ bỏ thời điểm ban đầu cảnh cáo nàng ở bên ngoài, chuyện khác đều thực bình thường, hay không phải nói bình thường, mà là đối phi thường lạnh lùng với nàng, dường như không có bất kì nguoi nào vào được tầm mắt, đương nhiên ngoại trừ Lý Mặc Nhiên, còn có Tam đương gia cùng Tứ đương gia.

Đến hiện tại, Bạch Tiểu Mễ vẫn cho rằng bốn nguoi này vẫn là huynh đệ ruột thịt, đương nhiên không biết huynh đệ ruột chỉ có Lý Mặc Nhiên và vị Nhị đương gia mà đến bây giờ nàng vẫn chưa được biết tên, mà Tam đương gia cùng Tứ đương gia là do nguoi mang về nuôi dưỡng.

Một đường đi đến trước cửa Nhị đương gia, Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên có chút do dự, vị Nhị đương gia này tựa hồ không muốn gặp nàng, điều này nàng có thể lý giải, nếu nàng có một đại ca, mà tân nương đại ca vừa mới cưới về lại chạy trốn, như vậy nàng cũng sẽ không thích.

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ cũng nghĩ sẽ chờ Lý Mặc Nhiên trở về, nhưng hiện tại đã đầu xuân, sau khi tìm được địa phương, còn phải khai hoang, mua hạt giống, tất cả đều cần có thời gian, nàng thật tình không muốn chậm trễ thời cơ tốt làm ruộng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tìm nhị đương gia

Bạch Tiểu Mễ đứng trước sân phòng Nhị đương gia, có chút do dự.

“Người tới nơi này làm gì?” Bạch Tiểu Mễ đang đắn đo không biết mình có nên vào hay không, bỗng nhiên cửa sân được người bên trong mở ra, Nhị đương gia bình thường đậm mạc xuất hiện ở trước cửa, thản nhiên đứng nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Thật ra khi Bạch Tiểu Mễ tới tìm, Nhị đương gia đã phát hiện ra nàng, hẳn không biết hôm nay cô gái này tới đây để làm gì? Chớ không phải là lợi dụng Đại ca không có nhà nên tới đây để quyến rũ hắn? Nghĩ như vậy, trong lòng Nhị đương gia lại khinh thường, nữ nhân quả nhiên không có ai tốt, nghĩ đến phụ thân vì nữ nhân hại người nuôi dưỡng bọn họ còn chưa nói, thiếu chút nữa còn hại đến hắn và Đại ca.

Đều nói hổ dữ không ăn thịt con, phụ thân vì nữ nhân kia mà đến ngay cả huynh đệ bọn họ cũng không buông tha.

Nhị đương gia trong phòng ngồi chờ nữ nhân kia tiến vào, nếu nàng thật sự dám quyến rũ hắn, hắn liền trực tiếp giết nàng, thừa dịp Đại ca vẫn chưa hầm sâu.

Nhưng Nhị đương gia đợi trong phòng đến nửa ngày, mới phát hiện nữ nhân kia đi tới đi lui luôn không dám tiến vào, hẳn có chút chờ không kiên nhẫn, đứng lên mở cửa sân, hắn liền cho nàng cơ hội chịu chết, nếu đại ca trách tội, hắn cũng không sợ, dù sao đây là nàng tự tìm.

“Ta có việc muốn cùng Nhị đương gia thương lượng, không biết Nhị đương gia có rảnh hay không?” Bạch Tiểu Mễ khách khí hỏi, dù sao có việc cầu người, hiển nhiên nên khách khí một ít.

Kỳ thật trong lòng Bạch Tiểu Mễ rất rõ ràng, nàng đảm bảo Lý Mặc Nhiên đối xử với nàng rất tốt, mà vị Nhị đương gia này Bạch Tiểu Mễ nghĩ vạn phân không nên trêu vào, nếu hiện tại không phải tìm hắn mới có thể đi ra ngoài, nàng chắc chắn sẽ không tới tìm.

“Vậy vào đi!” Nhị đương gia gạt đầu, xoay người tiến vào viện.

Bạch Tiểu Mễ thật cẩn thận đi theo, tuy rằng hiện tại võ công nàng xem như lợi hại, nhưng không biết mình có phải là đối thủ của Nhị đương gia hay không, bởi vì nàng căn bản nhìn không ra thực lực chân chính của hắn.

“Nếu không chúng ta ở sân nói đi! Dù sao cũng không phải chuyện lớn!” Đi ngang qua sân vừa vặn nhìn thấy bàn ghế đá, lập tức đề nghị, nàng có chút không muốn cùng hắn vào nhà.

Lời này vừa nói ra, Nhị đương gia đi phía trước trong mắt thoáng qua một tia kinh ngạc, lập tức có chút tiếc hận cùng tò mò.

Xem ra lần này không có cơ để giết chết nàng, nàng ta muốn nói chuyện ở trong sân, hơn nữa vừa rồi đi vào cũng không đóng cửa lại, như vậy nàng ta đến đây hẳn không làm điều hắn nghĩ, tuy có chút tiếc hận không thể giết chết nàng, nhưng lại tò mò không biết nàng đến đây làm gì?

Cái cô gái này làm việc thực quái dị, nào có nữ nhân có địa vị như nàng mà không hưởng thụ thật tốt, ngược lại suốt ngày trồng trọt, mà cũng đâu chỉ có mình nàng làm.

Kỳ quái nhất là thời điểm nàng chỉ huy trồng cây đều rất có bài bản, nhìn tuyệt không phải làm ẩu.

“Là như vậy, ta muốn rời sơn trại một chuyến!” Bạch Tiểu Mễ lời này vừa nói, lập tức cảm giác được ánh mắt Nhị đương gia bình thản lóe lên một tia sắc bén, rất nhanh lại khôi phục về đậm mạc, cũng không nói chuyện liên tục như vậy nhìn nàng, Bạch Tiểu Mễ trong lòng run lên, thầm nghĩ người này phúc hắc đáng sợ, vừa mới rồi thấy được một tia sát khí nhưng biến mất rất nhanh, ngũ cảm Bạch Tiểu Mễ nhạy bén hiển nhiên là cảm giác được.

“Nhị đương gia, ta chỉ muốn đi xem mảnh đất trống phía bên ngoài sơn trại thôi! Không có ý gì khác, quả thật không có suy nghĩ muốn chạy trốn!” Bạch Tiểu Mễ kỳ thật cũng muốn bỏ đi, đồng thời cũng cảm giác được nếu nàng chạy, Lý Mặc Nhiên vẫn có thể bắt nàng trở về, cho nên dứt khoát không trốn đi, không chừng nàng có thể khiến Lý Mặc Nhiên thích người khác.

“Ừm!” Nhị đương gia tiếp tục thản nhiên nhìn nàng, chẳng lẽ nàng muốn trồng cây nhưng đất trong sơn trại không hợp nên muốn ra ngoài xem xét.

“Là như vậy, ta biết trong hẻm núi sơn trại có một mảnh đất trống, nghĩ muốn khai hoang để trồng lúa nước, nếu thành công theo lý thuyết có thể trực tiếp giải quyết được vấn đề lương thực trong sơn trại, đến lúc đó cũng có thể giảm bớt số lần ra ngoài đánh cướp!” Bạch Tiểu Mễ không lảng tránh ánh mắt Nhị đương gia nhìn mình, mắt nhìn chăm chăm vào hắn nói.

Thấy Nhị đương gia không có ý muốn nói, lập tức tiếp tục nói: “Thật ra đi đánh cướp là chuyện vô cùng nguy hiểm, nếu chúng ta có thể tự cấp tự túc, đến lúc đó cho dù có bất yếu đi ra ngoài đánh cướp, số lần cũng ít hơn! Cũng có thể giảm bớt nguy hiểm, không phải sao?”

“Nếu Nhị đương gia không tin ta thì có thể phái người đi cùng ta là được, ta chỉ muốn đi xem khối đất kia có thích hợp trồng lúa nước hay không thôi!” Bạch Tiểu Mễ thấy Nhị đương gia vẫn không lên tiếng, suy nghĩ một chút cho rằng địa phương đó mình dễ chạy thoát, nên đưa ra đề nghị.

Thật ra khi vừa mới tới gặp Nhị đương gia, nàng không trông cậy một mình có thể đi được ra ngoài, nhưng mang theo người đi cùng chắc là có thể.

“Nếu ở nơi đó làm ruộng, có thể dễ dàng bại lộ Hắc Phong trại của chúng ta!” Kỳ thật Nhị đương gia chưa nói, Hắc Phong trại dễ ra khó vào, nếu không có người chuyên môn dẫn đường, như vậy không thể tìm được hẻm núi vào trong trại.

“Việc này Nhị đương gia không cần lo lắng, chỉ cần xác định nơi đó có thể làm ruộng, chúng ta sẽ xây một nông trang ở nơi đó, đưa mấy hộ gia đình bên trong sơn trại tới trông nom, đương nhiên lấy thân phận là nông dân, người khác hẳn là không thể hoài nghi.” Nay Bạch Tiểu Mễ tự nhiên cũng là nghĩ tới.

Nhị đương gia có chút kinh ngạc với ý tưởng của nàng, đây là nàng suy nghĩ vì Hắc Phong trại, tìm cho Hắc Phong trại một đường lui hay sao? Hay là nàng có mục đích gì khác? Trong nháy mắt Nhị đương gia nghĩ tới rất nhiều, rất nhiều.

“Nếu có thể làm ruộng thành công, lương thực trong sơn trại hẳn có thể giải quyết, đến lúc đó không cần phải ra bên ngoài mua, càng giảm bớt cơ hội bại lộ sơn trại sao?” Lương thực đúng là yếu phẩm cần số lượng lớn, vận chuyển nhất định sẽ lưu lại dấu vết, nói như vậy không phải làm cho người ta càng dễ dàng phát hiện Hắc Phong trại sao?

Nhị đương gia bình tĩnh nhìn nữ tử trước mắt diện mạo tinh xảo, kỳ thật nếu không mang theo thành kiến để nghe lời nàng nói, không thể không nói ý tưởng của nàng thật tốt.

Đặc biệt khi nàng nói đôi mắt sáng lấp lánh, nhìn qua không giống người có ý đồ xấu, có lẽ hẳn nên cho nàng một cơ hội, dù sao đại ca đời này thật sự khổ, khó có được một lần được gặp người mình thích.

Nếu lần này lời của nàng là thật, có lẽ hẳn có thể thử tin tưởng nàng.

Nhị đương gia bỗng nhiên đứng lên đi ra ngoài, Bạch Tiểu Mễ có chút không hiểu, cảm giác vị Nhị đương gia này tình tình bất định, cho dù không đồng ý cũng không cần một câu không nói bỏ của chạy lấy người như vậy?

“Không phải nói muốn rời sơn trại sao? Còn không nhanh chân!” Vừa đi đến cửa sân, Nhị đương gia bỗng buông nhẹ một câu.

“A, được được, ta lập tức đi!” Bạch Tiểu Mễ sùng sốt một chút, lập tức phản ứng, vui vẻ đi theo, xem ra nàng hiểu lầm người ta, người ta chỉ là không thích nói chuyện, kỳ thật nói chuyện vẫn rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Cùng đồng hành

Nét mặt Bạch Tiểu Mễ tươi cười lộ vẻ khó tin, vốn nàng còn chuẩn bị thật nhiều lời thuyết phục, nhưng lần này Nhị đương gia nói chuyện lại tốt như vậy, thật là khiến nàng có chút vừa mừng vừa lo?

Vài hộ vệ trông cửa trông thấy phu nhân quay lại, mà lần này không chỉ mỗi phu nhân xuất hiện, bên người còn có quân sư Hắc Phong trại Nhị đương gia, thật không ngờ phu nhân lại tìm đến Nhị đương gia, xem ra không chỉ Đại đương gia sùng phu nhân, Nhị đương gia đối với phu nhân cũng tốt, nhìn xem người còn tự mình đi cùng? (Ka: mọi người suy nghĩ quá nhiều rồi)

“Nhị đương gia, phu nhân hào!” Vài hộ vệ trông cửa nghênh đón.

“Lúc này đã có thể mở cửa được chưa?” Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua Nhị đương gia bên cạnh, Nhị đương gia trước sau như một đạm mạc không nói chuyện, hơn nữa ánh mắt không biết nhìn đi nơi nào, Bạch Tiểu Mễ đành phải nói, bất quá khi nói lời này Bạch Tiểu Mễ có chút đặc ý, dường như hát mừng sự vững dậy của nông nô.

Thủ vệ nhìn thoáng qua Nhị đương gia, phát hiện Nhị đương gia không nói gì, nhưng cũng không có ý phản đối, hơn nữa tác phong của Nhị đương gia trong trại mọi người đều biết, không nói chuyện, không quản sự việc, cả ngày xuất quỷ nhập thần, nhưng hôm nay lại đi ra ngoài cùng phu nhân, như vậy hẳn là đồng ý cho phu nhân đi ra ngoài.

Hộ vệ trông cửa lập tức hiểu ý tiến lên mở cửa, cửa sơn trại cao hơn mười thước, rộng đến sáu thước, thiếu chút nữa đã vượt qua tường thành, cửa được tạo thành từ mấy cây gỗ đại lớn, muốn cửa mở ra phải dùng đến năm người, khó trách hộ vệ trông cửa có đến tám người.

Cửa được năm người mở ra, Nhị đương gia thân nhiên liếc mắt đến năm người thủ vệ, lạnh nhạt đi ra ngoài, Bạch Tiểu Mễ gật đầu nói cảm ơn năm

người, sau đó bước nhanh đuổi theo Nhị đương gia.

Người này ngay cả một tia cảm xúc cũng không có, cho tới bây giờ, Bạch Tiểu Mễ còn chưa từng gặp qua người nào không hề có chút biểu cảm nào trên mặt, cảm giác như một tượng gỗ, lúc trước hắn đe dọa mình cũng không có biểu lộ cảm xúc.

Người ta không muốn nói chuyện, nhưng Bạch Tiểu Mễ còn có kế hoạch kế tiếp, cho dù không để ý đến nàng, nàng vẫn lên hỏi một câu trung cầu ý kiến, nếu không đợi đến khi tên “gấu” Lý Mặc Nhiên kia quay trở về lại làm chậm trễ thời gian gieo trồng của nàng.

“Nhị đương gia, nếu nơi đó có thể trồng lúa nước, ta có được dẫn người ra ngoài khai hoang hay không?” Người trong Hắc Phong trại không ít, trong phạm vi Bạch Tiểu Mễ nhìn đến có khoảng một đến hai ngàn người, còn có một ít là nàng chưa nhìn thấy. Lý Mặc Nhiên tuy rằng mang đi hơn một trăm người, nhưng cũng không gây trở ngại cho đại sự khai hoang lần này, người nhiều sức lớn, tuy rằng muốn cải tạo khối đất kia thành ruộng bậc thang, phải mất rất nhiều sức lao động, nhưng Hắc Phong trại chính là nơi có sức lao động lớn nhất, chỉ cần đến lúc đó nàng phác thảo bản vẽ cho mấy đầu lĩnh nhỏ, dặn bọn họ dựa theo bản vẽ để cải tạo thành.

Đúng rồi, còn phải cải tạo con suối nhỏ kia thành cái đập chứa nước giống cái ao, như vậy đợi đến khi trời khô hạn là có thể dùng tới, cái ao cũng có thể dùng để tưới nước vào ruộng, dù sao lượng nước trong suối không lớn, nếu muốn tưới nước xong toàn bộ đồng ruộng trong vòng một ngày là không có khả năng, cho nên phải làm ao, nếu có thể bên trong ao sẽ nuôi một ít tôm cá, đây chính là lợi cả đôi đường?

“Ngươi không muốn chạy trốn.” Không nói chuyện nhưng lời vừa nói ra lại đi thẳng vào trọng tâm, biểu cảm trên mặt Nhị đương gia vẫn như cũ không thay đổi, dường như câu nói không tốt vừa rồi không phải từ miệng hắn mà ra.

“Muốn nha! Nhưng cũng phải có bản lĩnh mới chạy được!” Nếu nàng nói không muốn chạy trốn, như vậy quá mức làm kiêu, Bạch Tiểu Mễ cũng biết, buổi sáng ngày thứ hai nàng vừa xuất hiện ở thôn trấn Lý Mặc Nhiên đã tìm thấy, nàng không nghĩ đó vì trùng hợp, nếu thật sự có vấn đề, nhất định là sự kiện sau khi nàng đến thôn trấn.

Nhanh như vậy đã có tìm được, có lẽ trấn trên còn có mật thám của bọn họ, mà Bạch Tiểu Mễ căn bản là không biết đến địa phương nào khác, nếu một lần trốn ra ngoài rồi một lần lại bị tóm về, đãi ngộ chắc chắn sẽ kém hơn, thậm chí đến cuối cùng nàng có thể bị nhốt, nàng không phải người ngu ngốc, nếu không có vạn phần nắm chắc, nàng sẽ không hành động.

Hơn nữa cũng không biết bản thân mình đã ngốc bao lâu, người trong Hắc Phong trại cũng khá tốt, như vậy ngay tại Hắc Phong trại, ngốc cũng là ngốc, còn không bằng làm việc mình muốn làm, hơn nữa nếu sự việc này thành công, nói không chừng đến lúc đó nàng có thể thay đổi Hắc Phong trại theo một hướng khác.

“Ngươi tự mình hiểu lấy.” Nhị đương gia không phủ nhận, tuy rằng giọng điệu trước sau đậm nhạt, nhưng Bạch Tiểu Mễ nghe xong lại rất muốn cho tên này ăn đòn?

“Vấn đề vừa rồi Nhị đương gia đã đồng ý?” Bạch Tiểu Mễ băn khoăn, không để ý tới lời hắn nói mà chuyển sang vấn đề chính.

Nhị đương gia bỗng nhiên ngừng lại, Bạch Tiểu Mễ không chú ý trực tiếp ngã về phía trước, ngay tại thời điểm nàng sắp đụng phải Nhị đương gia, chân phải hơi chệch đem trọng tâm hướng về bên trái, tránh được vận mệnh đụng phải Nhị đương gia.

“Như thế nào? Chẳng lẽ Nhị đương gia không đồng ý, ta vì muốn tốt cho Hắc Phong trại, lấy thời tiết nơi này, một năm có hai mùa lúa nước là điều có thể, chỉ cần sản lượng cao, một mùa lúa nước cũng đủ để giải quyết vấn đề lương thực của Hắc Phong trại trong vòng một năm! Đây chính là chuyện tốt rất lớn, hơn nữa sản lượng nhiều chúng ta cũng có thể đem lương thực bán ra, chắc chắn thu vào một số tiền không nhỏ, lợi nhuận này còn lớn hơn nhiều so với mấy lần ra ngoài đánh cướp không phải sao?” Bạch Tiểu Mễ nhìn Nhị đương gia thành khẩn nói.

“Ngươi không chán ghét Hắc Phong trại à?” Một một nữ tử từ lại quan tâm đến nơi đã cướp nàng về, có chút khiến hắn vừa nghi ngờ lại vừa hiếu kì.

“Có chán ghét nha! Làm gì có ai có cảm tình đối với nơi mình bị bắt đến, chẳng qua, người như ta đây! Dù trong hoàn cảnh nào cũng có thể thích nghi tốt, hơn nữa chẳng lẽ Nhị đương gia lại không biết ta không thể chạy trốn được sao?” Bạch Tiểu Mễ cuối cùng nhớ tới lời uy hiếp trước kia của hắn, nói.

“Hơn nữa ta đã thành thân cùng Lý Mặc Nhiên, lại chạy không thoát, tại sao ta phải cố hết sức để đi lấy lòng mọi người? Làm tất cả những việc này không phải vì muốn thay đổi Hắc Phong trại sao?” Tuy rằng đã đoán được Hắc Phong trại có lẽ chỉ là công cụ che giấu của mấy huynh đệ nhà này, nhưng Bạch Tiểu Mễ không nghĩ sẽ bại lộ chính mình, đối với nàng cũng không có lợi.

“Hi vọng lời ngươi nói hôm nay là thật, nếu không, ngươi tự biết hậu quả!” Nhị đương gia lạnh lùng nói xong lời này, xoay người đi về phía trước.

Bạch Tiểu Mễ bĩu môi, lập tức đi theo, người mạnh so tình thế nha!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Sinh vật khó hiểu

Đường đi vốn mất một canh giờ nhưng nhờ Nhị đương gia không hề thương hương tiếc ngọc vừa đi được nửa canh giờ đã đến nơi, nếu một nữ tử bình thường đi theo, tốc độ hiện giờ của hắn có khả năng chạy đến tắt thở.

Thật tốt là thân thể Bạch Tiểu Mễ đã thay đổi, Nhị đương gia vẫn khí định thần nhàn (thờ ờ nhàn nhàn), trạng thái của Bạch Tiểu Mễ rất tốt, một điểm cũng không có bộ dáng chật vật vì chạy bộ.

Nhị đương gia không để lại dấu vết nhìn thoáng qua nữ tử bên người, lập tức hờ hững đi về phía trước.

“Nhị đương gia, đợi chút! Chúng ta dừng ngay tại nơi này đi!” Nhìn đến sườn dốc, nhưng lại là đoạn đường không có cây cối, Bạch Tiểu Mễ ngừng lại, sau đó cũng không để ý xem Nhị đương gia có dừng lại hay không, đứng ở chỗ cao quan sát cẩn thận khối địa hình, phán đoán sơ sơ, ít nhất có năm mươi mẫu, xem như rất lớn.

Bạch Tiểu Mễ nhìn đến bãi đất trống, đi nhìn một chút hai bên bãi đất, nếu về sau ruộng bậc thang lúa nước gieo trồng thành công, như vậy bọn họ có thể kéo dài ra hai bên, tuy rằng xung quanh cây cối rậm rạp nhưng cũng không tạo ra khó khăn gì lớn.

Nhị đương gia im lặng không nói đi bên cạnh, nhìn nữ tử đang treo lên cao quan sát bãi đất trống, bộ dáng của nàng thực chăm chú, hi vọng thật là đang nhìn đất mà không phải nhìn địa hình tìm đường! Trong mắt Nhị đương gia thoáng qua một tia ngoan độc.

Bạch Tiểu Mễ hiện tại không có thời gian nghiên cứu xem Nhị đương gia đang suy nghĩ gì, quan sát xong địa hình, Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng từ chỗ cao nhảy xuống dưới, sau đó đi thẳng đến chỗ đất trống.

Trên bãi đất trống, Bạch Tiểu Mễ nhỏ đồng cỏ dại, sau đó cẩn thận nhìn cấu tạo và tính chất của đất đai.

“Đinh! Nương rẫy, cấu tạo và tính chất của đất đai trung bình, thích hợp trồng hoa màu, một số loại có thể trồng: ngô, đậu, bông!”

Hà! Ý tứ này là không thể trồng lúa nước? Bạch Tiểu Mễ nghe thanh âm vang lên, có chút thất vọng, nhưng lập tức lại nghĩ đến, nơi này là nương rẫy, đất không ẩm thì không thể cải tạo thành ruộng bậc thang, nơi này hiển nhiên không thể gieo trồng lúa nước.

Nhưng nếu đủ nguồn nước thì cũng có thể làm được, Bạch Tiểu Mễ không phải là người mù quáng nghe theo thanh âm kia, hơn nữa bản thân nàng chính là người chuyên về nông nghiệp, đều có phương thức phán đoán của chính mình.

“Đinh, nguồn nước dồi dào đương nhiên có thể gieo trồng lúa nước!”

Hà, Bạch Tiểu Mễ ngây ngẩn cả người, thanh âm này vừa nói với nàng! Sao lại thế này?

“Này! Ngươi là cái gì vậy? Vì sao ở trên người ta?” Đây là lần đầu tiên Bạch Tiểu Mễ phát hiện vật này nọ có ý thức đáp lại nàng, cho nên lập tức khẩn trương kích động hỏi.

“Đinh! Ngươi mới là này nọ, cả nhà ngươi đều là này nọ!”

Ai u! Lần này không có sai, vật không biết tên đó thật sự đã trả lời nàng? Hơn nữa cảm giác tựa hồ vẫn còn quá ngây thơ! Bất quá kia thanh âm kim loại va chạm cứng nhắc như vậy vang lên thật có chút không quen.

Được... được... được! Ngươi không phải vật này nọ, vậy ngươi đến cùng là cái gì? Hơn nữa vì sao ở trong thân thể ta?

Thanh âm kia có chút do dự rồi nói.

“Đinh! Ta cũng không biết ta là ai, về phần vì sao ở trên người ngươi, chẳng lẽ ngươi cũng không biết nói sao? Ngày đó ngươi đem ta từ trong hang ra bên ngoài mà!”

Hang động! Bạch Tiểu Mễ lập tức nghĩ đến nơi tra tấn nàng hơn một tháng, hang động tra tấn nàng sống không bằng chết, chẳng lẽ vì thế mà nàng mới biến thành như vậy?

“Đinh! Kia không phải tra tấn, đó là cải tạo, cải tạo!!” Thanh âm phi thường gượng gạo nói.

Nghe thanh âm nói vậy, Bạch Tiểu Mễ sửng sốt, vật này lại dám nhìn trộm suy nghĩ của nàng? Cũng đúng thôi! Nàng luôn luôn không nói gì, chỉ suy nghĩ trong đầu, vật này phải trả lời nàng, nhìn suy nghĩ của nàng cũng là điều bình thường.

Dù sao khi bị vật này lúc nào cũng có thể đọc được suy nghĩ của mình, cảm giác thực không được tự nhiên?

“Đinh! Đã nói ta không phải vật này nọ rồi mà”.

Âm thanh kim loại va vào nhau vang lên thật lớn, tựa hồ có chút tức giận.

Âm thanh lần này không giống lần trước, nghe không tự nhiên cũng có chút khó nghe! Bạch Tiểu Mễ cảm giác thanh âm có chút chói tai.

“Đinh! Bây giờ còn chưa được, phải có giá trị kinh nghiệm nếu muốn tăng cấp, nếu không cải biến không xong”

Giá trị kinh nghiệm, là cái gì vậy? Bạch Tiểu Mễ nghi hoặc hỏi.

“Định! Có rất nhiều loại, nhưng hiện tại ta chỉ biết là gieo trồng, chờ về sau gặp phải sẽ nói với ngươi, những việc này ngươi phải phối hợp với ta thì mới hoàn thành!” (xuyên không giả vờ du à!!!)

Cái gì, làm ruộng mà cũng coi như một giá trị kinh nghiệm! Nhưng còn có cái khác? Bạch Tiểu Mễ không bình tĩnh nổi, trong lòng thoáng qua một tia trực giác không tốt.

Nhị đương gia nhìn nữ tử không hề có hình tượng đang ngồi xổm xuống, tay còn trong đất, cả người sững sờ nhìn mặt đất, tư thế này đã duy trì hơn một phút đồng hồ, biểu cảm trên mặt cũng lần lượt thay đổi, đầu tiên là kinh ngạc, lập tức chắc chắn, sau đó là buồn bực, rồi đến bất an, Nhị đương gia khó hiểu nhìn nàng.

Thật sự là nữ tử kỳ quái, nhìn đất có nhất thiết phải có nhiều biểu tình như vậy sao?

“Ngươi còn muốn ngồi xổm ở nơi này bao lâu?” Nhị đương gia vốn không nghĩ sẽ nói chuyện với nàng, nhưng thời gian nàng ngồi quá lâu. Chẳng lẽ không cảm thấy mỏi chân?

“A! Ta xong ngay đây!” Bạch Tiểu Mễ đang muốn cùng cái gì đó không biết tên nói chuyện một chút về giá trị kinh nghiệm, nhưng định hỏi thì một thanh âm lãnh đạm vang lên bên cạnh mình.

Bạch Tiểu Mễ giờ mới nhớ ra bên cạnh mình còn có một người mà nàng không muốn gặp, Nhị đương gia.

Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng đứng lên, có thể bởi vì thời gian ngồi quá lâu, trên đùi máu không tuần hoàn, cho nên vừa đứng đứng lên cả người lão đảo chút nữa ngã xuống đất.

Thời khắc máu chốt lại có một cánh tay có lực đem nàng giữ chặt.

Tay kia kéo tay nàng rồi lại nhanh chóng buông ra, dường như nàng không sạch sẽ vậy.

“Cám ơn!” Bạch Tiểu Mễ tuy rằng không thích vị Nhị đương gia này, nhưng người ta đã đến hỗ trợ nàng đương nhiên không phải người keo kiệt, nói tiếng cảm ơn vẫn không phải khó khăn lớn lao gì.

“Nhìn lâu như vậy, có vấn đề gì không?” Nhị đương gia nhìn nữ tử, chỉ biết nàng vì ngồi lâu mà chân mỏi!

“Không thành vấn đề, hiển nhiên là có thể gieo trồng được lúa nước! Nhị đương gia, chúng ta sang bên kia xem sao!” Đất đã xác định, Bạch Tiểu Mễ phải nhanh chân tới xem nguồn nước, xác định không có lầm, sau đó mới có thể chân chính bắt đầu thực hiện kế hoạch của mình.

Nhị đương gia không nói chuyện, người thông thả, từ từ đuổi theo Bạch Tiểu Mễ, tuy rằng không biết nàng đi làm cái gì? Nhưng khi nàng nói đất đai không thành vấn đề vẫn có chút hoài nghi, tuy rằng hần từ nhỏ không hiểu về đất đai, nhưng lúa nước này nọ không phải vẫn cần có nước sao? Chỗ này sao có thể trồng được lúa nước.

Rất nhanh Nhị đương gia đã hiểu được ý tưởng của nàng.

Tiếng nước chảy nhỏ vang lên giữa sự yên tĩnh của núi, thanh âm không lớn, nhưng cho dù chưa đến nơi Nhị đương gia vẫn có thể nghe rõ ràng.

Thì ra là thế! Nhưng nàng làm sao mà biết nơi này có nguồn nước?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Năm lấy nhị đương gia bất định

Xem xong nguồn nước, Bạch Tiểu Mễ quan sát xung quanh, tìm nơi để đào ao, đến lúc đó dẫn nước suối vào ao, mặt khác lại làm một ống dẫn từ ao, khi ao đầy thì nước sẽ tự động chảy ra ngoài, như vậy nước trong ao sẽ duy trì mức ổn định.

Nhị đương gia đi theo, không nói một lời, cứ như vậy nhìn nàng, nhưng nhìn mãi hần vẫn không phát hiện ra nữ nhân này có điểm nào không ổn, xem ra nàng ta thật sự chỉ muốn làm ruộng.

Có lẽ do mình nghĩ nhiều, nghĩ đến Đại ca cũng là người thông minh cơ trí, nếu nữ tử này có ý đồ xấu, chẳng phải Đại ca mình đã sớm giải quyết nàng ta rồi sao?

Nhị đương gia lại nhìn về phía người nữ tử tâm tình đang vui sướng, bởi vì vui sướng mà trên mặt hiện lên nụ cười rực rỡ, khiến khuôn mặt vốn tính xảo lại xinh đẹp thêm vài phần, tà dương nhân nhật chiếu trên mặt, hình thành một tầng sáng nhạt, đẹp làm người ta khó dời mắt.

“Nhị đương gia, ngày mai có thể cho phép ta mang hơn hai trăm người ra ngoài khai hoang được không?” Người nhiều sức cũng lớn, Bạch Tiểu Mễ không muốn kéo dài thời gian, khối đất kia chắc chắn tốt, tuy không đủ phi nhiều nhưng sau khi nàng khai hoang xong sẽ tính toán thiêu tro rơm rạ để làm tăng độ dinh dưỡng cho đất.

“Được!” Nhị đương gia cất tiếng trả lời, đối với ánh mắt đang chờ mong của nàng, thần nhiên gật đầu một cái, dường như người vừa nhìn chằm chằm quan sát người ta không phải là hắn vậy.

“Vậy Nhị đương gia có thể phái người đi mua hộ ta hạt thóc giống được không?” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục hỏi.

“Được!” Nhị đương gia không nhìn nữ tử bên cạnh, thẳng tắp đi về phía trước, chẳng qua lúc này tốc độ không nhanh như lúc trước, Bạch Tiểu Mễ cũng không tốn sức nhiều.

Bạch Tiểu Mễ có chút bất ngờ nhìn về phía Nhị đương gia, nàng phát hiện hôm nay Nhị đương gia nói chuyện rất khá, chẳng lẽ đã cảm động tâm tư suy nghĩ của mình vì Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ nghiêng đầu nhìn Nhị đương gia, muốn từ trên mặt hắn nhìn ra biểu cảm khác, nhưng cái gì cũng không thấy, Nhị đương gia vẫn giữ vẻ mặt than lạnh lùng.

Không nghĩ ra vì sao, Bạch Tiểu Mễ cũng lười nghĩ, vui vẻ hài lòng đi phía sau Nhị đương gia cùng trở về, khi trở lại Hắc Phong trại thì màn đêm đã buông xuống.

Cả ngày bận rộn cuối cùng cũng xong, ăn xong bữa tối, Bạch Tiểu Mễ tắm rửa qua liền vui vẻ lên giường, ngày mai dẫn nhiều người đi khai hoang? Phải giữ gìn sức khỏe.

A! Đúng rồi, đầu tiên phải lập bản vẽ kế hoạch, đến lúc đó chỉ cần tìm người trông coi là được rồi, nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ lập tức từ trên giường nhảy xuống, bật đèn trên bàn bắt đầu phác thảo.

Đợi đến khi phác thảo xong bản vẽ kế hoạch thì trời đã vào khuya, Bạch Tiểu Mễ duỗi thắt lưng, lập tức đi ngủ.

Có lẽ do có việc làm, người luôn thích ngủ nướng như Bạch Tiểu Mễ tờ mờ sáng đã rời khỏi giường, trên mặt tuy có chút mệt mỏi, nhưng lại phi thường hưng phấn.

Bạch Tiểu Mễ rửa mặt xong, ăn qua bữa sáng rồi chạy ngay đến cửa sân phòng Nhị đương gia.

A! Bạch Tiểu Mễ vừa mới tới gần sân phòng Nhị đương gia chợt nghe thấy thanh âm vang kiến, vừa nghe đã biết Nhị đương gia đang luyện kiếm, Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ nhiều trực tiếp bước tới.

Vào! Lúc này Bạch Tiểu Mễ đang đến gần, còn chưa kịp nhìn khuôn mặt bị liệt của Nhị đương gia, thanh kiếm đã đâm gần tới trước mặt, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy cả kinh, trực tiếp nghiêng người né tránh.

“Nhị đương gia, là ta!” Bạch Tiểu Mễ vội vàng xua tay chào hỏi, vừa nói xong một chiêu nữa lại tới, bởi vì người ta đâu có để ý đến, xoay người lại công kích bất ngờ về phía nàng.

Bạch Tiểu Mễ thầm mắng một tiếng bệnh thần kinh, nhưng không nói ra, bắt đầu đối chiêu cùng Nhị đương gia, một chiêu giao thủ này Bạch Tiểu Mễ mới biết được, võ công của Nhị đương gia quả nhiên lợi hại.

Mặc kệ nàng có động tác nào, hắn đều có thể chuẩn xác không sai đánh mạnh vào chỗ yếu điểm của nàng, đương nhiên thời điểm gần trúng lại thu về, hẳn muốn cho nàng biết một chiêu kia của hắn, nếu hắn muốn, nàng tùy thời có thể bị mất mạng.

Bạch Tiểu Mễ xem như hiểu rõ, Nhị đương gia chưa từng tin tưởng nàng, chiêu thức hôm nay coi như cảnh cáo!

Một phút sau, tựa hồ cảm thấy đe dọa đã đủ, hoặc nhìn thấy bộ dáng phi thường chật vật của Bạch Tiểu Mễ, Nhị đương gia rốt cục cũng thu tay lại, lạnh nhạt nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ, lập tức xoay người đi vào trong phòng.

Bạch Tiểu Mễ định theo sau, “Cạch” một tiếng, cửa trước mặt Bạch Tiểu Mễ đóng lại, Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng lui về phía sau một bước, sờ sờ cái mũi của mình, thiếu chút nữa đã đụng phải mũi, thật sự là nam nhân vô tình mà, nếu so sánh, Lý Mặc Nhiên thật sự tốt hơn rất nhiều.

“Ai, Nhị đương gia ta có việc tìm người, chuyện ngày hôm qua chúng ta nói, người đã quên rồi sao?” Bạch Tiểu Mễ không cam lòng ở ngoài cửa nói.

Đáng tiếc người bên trong không hề để ý tới nàng, Bạch Tiểu Mễ khó thở, ở trong sân giương mắt nhìn, nam nhân đứng là điển hình của việc nói mà không giữ lời, thật sự rất quá đáng.

Bạch Tiểu Mễ nỗ lực trừng mắt với cánh cửa kia, chẳng lẽ ngày hôm qua nói, hôm nay liền thay đổi! Vậy kế hoạch của nàng không thể tiếp tục tiến hành được rồi! Ngẫm lại Bạch Tiểu Mễ có chút không cam lòng.

Nếu không thì khỏi phải làm ruộng, dù sao nàng cứ ngủ gật sống ở đây vậy, Lý Mặc Nhiên sẽ không nói gì?

“Đinh, điều này sao có thể? Không làm ruộng, lấy năng lực của người thì còn có thể làm cái gì, không làm ruộng thì lấy đâu giá trị kinh nghiệm, không có giá trị kinh nghiệm thì ta thắng cấp thế nào được!”

Bạch Tiểu Mễ nghĩ muốn buông tay, trong đầu lập tức vang lên một thanh âm phản đối, cảm nhận thanh âm kim khí rất mạnh, âm thanh khiến người nghe thực không thoải mái.

“Người ta đã không thèm để ý đến ta, ta còn có biện pháp nào, ở trong này nếu không có sự đồng ý của hắn, ngay cả cửa son trại ta còn không ra được?” Bạch Tiểu Mễ có chút bất mãn nói.

“Đình! Vậy khiến hắn mang người đi!”

“Đừng nói chuyện vô nghĩa, người nghĩ ta là người nào? Chẳng qua chỉ là một áp trại phu nhân bị cướp về, căn bản là người ta mặc kệ ta được chưa?” Trong lòng Bạch Tiểu Mễ cũng cảm thấy rất ngột ngạt.

Lúc Nhị đương gia thay quần áo xong đi ra ngoài, nhìn thấy thiếu nữ râu rĩ không vui ôm đầu, miệng hơi dẩu lên, nhìn qua vô cùng ủy khuất, bộ dáng kia thật phần đáng yêu.

“Còn không đi! Hay không muốn khai hoang nữa!” Nhị đương gia đi tới, khi đi qua nàng ném lại lời lạnh nhạt,

“A! Ta đi! Sao lại không đi chứ!” Vốn đang nói chuyện cùng vật kia, cho nên không không chú ý tới Nhị đương gia ra ngoài, bỗng nhiên vang lên một thanh âm thật sự là dọa nàng nhảy dựng, bất quá nghe được lời Nhị đương gia nói, Bạch Tiểu Mễ lập tức phản ứng, vui vẻ đi theo.

Nhị đương gia cũng không để ý người bên cạnh, hướng đến vô trường, ở nơi đó chỉ định hơn hai trăm người, sau đó dẫn ra ngoài son trại.

“Nhị đương gia cũng muốn đi sao?” Bạch Tiểu Mễ có chút không hiểu hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Khởi công, lịch sử ruộng bậc thang phát triển

Thấy người ta không hề để ý đến nàng, Bạch Tiểu Mễ biết hỏi cũng như không, muốn đi thì đi thôi! Dù sao nàng cũng không có bí mật ám muội gì.

“Nhị đương gia, hạt thóc giống ngài phải người đi mua đến đâu rồi?” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên nghĩ đến mấu chốt, quay đầu vội vàng hỏi, tuy rằng hiện giờ mới bắt đầu khai hoang, nhưng mua hạt giống không phải là việc rất mất thời gian sao? Nơi này phương tiện giao thông thật sự quá chậm.

Nhị đương gia quay đầu nhìn nàng một cái, nói: “Không cần người quan tâm vớ vẩn!”

Quan tâm vớ vẩn, người mới quan tâm vớ vẩn, cả nhà người đều quan tâm vớ vẩn! Bạch Tiểu Mễ kỳ thật không phải người cố tình gây sự, nhưng mỗi lần đối mặt với vị Nhị đương gia này lại tức không chịu được, rất muốn xông lên đi hung hăng đánh cho hắn mấy đấm.

Đương nhiên lo lắng đối phương mạnh hơn mình, Bạch Tiểu Mễ đành phải ỉn nhẫn, tiếp tục đi theo phía sau đối phương.

Mà phía sau hơn hai trăm người đang đi theo, nhìn hai người phía trước, vốn muốn hỏi xem gọi bọn họ đi để làm gì? Nhưng khi nhìn thấy một vị quân sự và một huynh đệ đang lái xe ngựa đến, trên xe đều là các loại công cụ, lại nhớ tới mấy ngày trước đám người Tam đương gia đi khai hoang, bỗng chốc liền hiểu rõ ý tứ của Bạch phu nhân cùng Nhị đương gia.

Mọi người trên mặt thần sắc khác nhau, trong lòng vạn phần không đồng ý, nhưng cũng e ngại thân phận của hai người, cho nên cái gì cũng không dám nói, trước không nói đến Nhị đương gia, phu nhân cũng không phải là người bọn họ có thể trêu chọc vào.

Phu nhân đúng là thịt trong tim Đại đương gia, bọn họ đã từng chứng kiến qua trình độ cường chiêu phu nhân của Đại đương gia, nếu chạm vào phu nhân, vậy bọn họ khỏi cần lăn lộn ở Hắc Phong trại.

Hơn nữa cho dù không nhìn đến Đại đương gia cùng Nhị đương gia, chỉ cần dựa vào sức mạnh của phu nhân, bọn họ cũng không thể động vào.

“Phu nhân, ngài muốn chúng tôi đi đâu?” Một tiểu đầu mục dưới ánh mắt không ngừng thúc giục của các huynh đệ, anh dừng tiến lên hỏi.

“Đến sẽ biết!” Bạch Tiểu Mễ dưới ảnh hưởng của Nhị đương gia, tâm tình cũng không tốt, đã bực tức đương nhiên giọng điệu nói chuyện cũng không tốt, mà giờ phút này, câu hỏi của tiểu đầu mục chẳng phải chạm vào huyệt sống sao? Bạch Tiểu Mễ lạnh lùng nhìn thoáng qua tiểu đầu mục, thấy hắn kinh hồn bạt vía mới lạnh lùng bỏ lại một câu.

“Đây có phải chúng ta đang đi khai hoang không ạ?” Tiểu đầu mục muốn lùi bước, nhưng một huynh đệ bên cạnh hắn lại đẩy đẩy, tiểu đầu mục trừng mắt nhìn đối phương, liếc mắt một cái, không để ý, nam tử kia đành phải tự mình hỏi.

“Ừ!” Đối với Nhị đương gia, Bạch Tiểu Mễ không có cách, còn đối phó những người khác, Bạch Tiểu Mễ vẫn phi thường kiên cường, học bộ dáng lạnh

lòng của Nhị đương gia, đáp một tiếng coi như trả lời.

Mà sau khi phản ứng như vậy, Bạch Tiểu Mễ phát hiện người nọ có chút khiếp đảm nhìn nàng một cái, người theo sau cũng không dám hỏi thêm gì nữa, xem ra học chiêu này của Nhị đương gia rất hữu dụng, về sau liền vận dụng thật tốt.

Sau nửa canh giờ, mọi người đã tới đến khối đất cần khai hoang, bởi vì trước khi đến đã có chuẩn bị tâm lý, cho nên thời điểm nhìn thấy địa phương khai hoang cũng không có ngạc nhiên.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua Nhị đương gia, phát hiện hắn thờ ơ đứng ở nơi đó thưởng thức phong cảnh, tựa hồ không có ý định quản giáo, Bạch Tiểu Mễ kỳ thật cũng không trông cậy vào hắn, cho nên kêu mọi người qua đây còn mình đứng ở chỗ cao, lấy ra bản vẽ kế hoạch giải thích những việc hôm nay mọi người phải làm.

Nhị đương gia không chút để ý nhìn phía xa, ánh mắt ngẫu nhiên xẹt qua nữ tử thần thái to lớn đang đứng chỗ cao giảng giải, hắn vốn xem nhẹ nàng, chỉ cho rằng nàng đang chơi đùa nhưng lại không ngờ tới ngay cả bản vẽ nàng cũng đã chuẩn bị xong.

Bất quá Nhị đương gia vẫn có điều hoài nghi, chỗ này khá dốc, muốn làm ruộng thì phải tích nước, ánh mắt lại dừng ở trên bản vẽ, bất quá nét vẽ tựa hồ cũng không tệ.

Nhị đương gia chỉ nhìn thoáng qua, mặc kệ có thành công hay không, coi như mặc nàng cùng mấy người kia chơi đùa, dù sao nếu hắn không đồng ý, Đại ca trở về chắc chắn sẽ đồng ý, hơn nữa hắn đi theo còn muốn xem nàng chơi đùa thành cái dạng gì.

Hiện tại Đại ca hoàn toàn bị cô gái này mê hoặc, nhìn vấn đề sẽ luôn có chỗ thiếu sót, cho nên hắn chú ý một chút, ánh mắt quay trở về, nhìn về phía xa xa, lập tức đi đến hướng cánh rừng cách đó không xa.

Quay đầu nhìn thoáng qua nữ tử thần thái sáng láng, Nhị đương gia quẹo vào trong rừng, tại nơi mọi người không nhìn thấy hắn, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh.

“Như thế nào?” Nhị đương gia thân nhiên nói, không sai, sau khi trở về ngày hôm qua, hắn phái người đi giám thị Bạch Tiểu Mễ một buổi tối, hôm nay cũng phái người trước tiên đến nơi này xem xét, hắn rất muốn bắt được nhược điểm của nàng, như vậy có thể khiến Đại ca hết hy vọng với nàng.

Tuy rằng hắn cũng hi vọng Đại ca hạnh phúc, nhưng nhìn chung cảm thấy cô gái này quá mức kỳ quái, cũng quá mức thần bí, làm việc cũng quá mức quý dị, hắn thực lo lắng người là do bên kia phái tới, nếu Đại ca quá yêu nàng, đến lúc đó Đại ca biết, người bị thương lúc đó cũng chỉ có thể là Đại ca hắn.

“Đêm qua trừ vẽ, hết thấy đều bình thường!” Người nọ một thân hắc y cung kính bẩm báo.

“Tiếp tục giám thị!” Nhị đương gia không rõ cảm giác trong lòng mình, khi nghe đến nàng không có bất kỳ hành động lạ nào, trong lòng thờ dãi nhẹ nhõm một hơi nhưng cũng có chút thất vọng.

“Đạ!” Người nọ lên tiếng, như lúc mới đến, không một tiếng động biến mất tại chỗ, dường như chưa từng xuất hiện.

Khi Nhị đương gia trở về, hơn hai trăm huynh đệ đã bắt đầu làm việc, mà cái người hắn gọi là Đại tẩu mang theo mười mấy người đang hướng đến con suối.

Do dự một chút, Nhị đương gia tiến lên nhìn bản vẽ ở trước mặt một tiểu đầu mục.

“Nhị đương gia hảo!” Tiểu đầu mục đang cầm bản vẽ chỉ huy mọi người làm việc, thấy Nhị đương gia tới, cung kính chào hỏi.

“Lấy đến đây bản đương gia nhìn xem!” Ánh mắt Nhị đương gia nhìn bản vẽ, vừa mới đứng xa, tuy rằng là thấy, nhưng cũng không rõ, thấy Bạch Tiểu Mễ rồi đi, cho nên muốn nhìn rõ hơn.

“Đạ, đây!” Tiểu đầu mục gật đầu, đem bản vẽ trong tay đưa cho Nhị đương gia.

Nhị đương gia nhìn bản vẽ trên tay, mày nhíu một chút, kỳ thật bản vẽ này ngay cả một chút nét đẹp cũng không có, may mà ý tứ nó biểu đạt vẫn có thể đọc hiểu rõ ràng.

“Cứ làm theo lời phu nhân bảo!” Tầm mắt nhìn trên bản vẽ không phát hiện được gì, Nhị đương gia đem trả lại cho tiểu đầu mục, thân nhiên lưu lại một câu lập tức xoay người rồi đi.

“Đạ!” Thấy Nhị đương gia nói như vậy, tiểu đầu mục liên tục gật đầu.

Bạch Tiểu Mễ hiển nhiên không biết hoài nghi của Nhị đương gia đối với nàng vẫn chưa được giải trừ, còn cố ý phái người đến giám sát mọi hành động của nàng, hiện tại Bạch Tiểu Mễ bề bộn nhiều việc, bắt đầu chỉ huy mười mấy người đào hầm, đến lúc đó là có thể dẫn nước vào.

Về sau lại cảm giác mười mấy người không đủ nhanh, Bạch Tiểu Mễ lại đi điều thêm mười mấy người nữa tới, dù sao đào hầm dẫn nước là việc rất trọng yếu, đến lúc đó mảnh đất kia có thể thành ruộng lúa nước hay không thì phải xem lượng nước có đủ lớn hay không.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 59: Lý mặc nhiên trở về

Thật đúng là mình chứng cho câu nói “người nhiều sức lớn”, hơn hai trăm người, sau hai ngày đã tạo thành được ruộng bậc thang mà Bạch Tiểu Mễ yêu cầu, hồ nước rộng hơn mười mẫu đất đã bắt đầu chứa nước, bởi vì Bạch Tiểu Mễ lo lắng lượng nước về sau không đủ, còn đặc biệt bảo bọn họ đào hồ sâu thêm một ít.

Sau khi làm được cái hồ, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp hướng dẫn quá trình chứa nước, dù sao lượng nước trong suối cũng không lớn, cho nên chỉ có thể chứa nước, mà giờ phút này hạt thóc giống còn chưa tới, cho nên Bạch Tiểu Mễ sai người trong một ngày đem mảnh đất lớn phân thành nhiều mảnh nhỏ, cho người nghỉ ngơi và giữ sức, sau đó sẽ ương giống.

Nhị đương gia không nuốt lời, buổi chiều ngày thứ tư hạt thóc giống đã được vận chuyển tới, kỳ thật thời gian ương mạ không lâu, làm tốt cũng chỉ mất có mười ngày, hơn nữa Bạch Tiểu Mễ còn làm cái lều ẩm, chuyên môn dùng để ương giống cho nên thời gian cũng giảm ngắn không ít.

Từ mầm lúa sinh trưởng phát triển thành ruộng mạ, được gọi là thời kỳ cây non. Thời kỳ cây non được chia thành hai giai đoạn là nảy mầm và trưởng thành.

Hạt thóc giống được ngâm nước ấm để dễ nảy mầm. Vỏ ngoài của mầm lúa sẽ nở ra, khi rễ mầm phá vỏ lộ ra điểm trắng, gọi là “để lộ ra” hoặc “phá vỏ”; Khi rễ mầm vươn mầm đủ dài, hoặc chồi mầm vươn dài được một nửa mầm, liền gọi là nảy mầm. Để hạt thóc giống nảy mầm có những điều kiện sau:

Hơi nước giúp hạt nảy mầm, đầu tiên cần hấp thụ đủ hơi nước. Khi hạt thóc giống được hấp thủy có trọng lượng bằng 25% trọng lượng hạt thóc giống ban đầu, hạt bắt đầu nảy mầm. Tốc độ hấp thủy có liên quan đến độ ẩm của nước, nước càng ẩm thì càng nhanh và ngược lại.

Nhiệt độ hạt thóc giống nảy mầm thấp hơn nhiệt độ nảy mầm của lúa tẻ là 10°C, cao nhất là 20-25°C, với nhiệt độ này hạt lúa nảy mầm sẽ cao lớn và khỏe. Nhiệt độ cao nhất là 40°C. Bởi vậy, hạt thóc giống thúc mầm yêu cầu nhiệt độ giữ vững 30-35°C, sau khi phá vỏ hạ xuống còn 20-25°C, thúc đẩy mầm rễ mạnh khỏe. Những điều trên Bạch Tiểu Mễ biết được khi còn ở viện khoa học, nhưng ở không gian này không có nhiệt kế, Bạch Tiểu Mễ có chút bất đắc dĩ, vốn muốn dùng cảm giác của tay, nhưng thật may mắn, Bạch Tiểu Mễ tự phát huy tác dụng.

Vật đó có thể tự làm nhiệt kế.

Nếu hạt thóc giống đặt ngoài không khí không ngâm nước cũng có thể tự nảy mầm, nhưng loại này nảy mầm là không bình thường, mầm sẽ không lớn mà cây sinh trưởng cũng chậm. Bởi vì dưỡng khí hạt thóc giống tiến hành hô hấp được cũng đủ nảy mầm. Hạt thóc giống bình thường nảy mầm từ trong không khí hấp thụ dưỡng khí tiến hành hô hấp, gọi là có dưỡng khí; thiếu dinh dưỡng khi một phần dưỡng khí chuyển thành chất hữu cơ, gọi là không dưỡng khí. Cho nên hạt thóc giống nảy mầm dưới tình huống này, trước dài gốc, sau dài mầm, tương phản với hấp thủy có gốc không mầm.

Thời kỳ cây non mười ngày, Bạch Tiểu Mễ cũng không nhàn rỗi, căn cứ chỉ thị của Gạo (cái tên Bạch Tiểu Mễ đặt tên cho vật kia), xử lý phần đất, ví dụ như thiêu tro rom rạ, ví dụ như bón phân hữu cơ (phân của cả người lẫn vật), đem phân bón lên toàn bộ đất, công việc này liền giao cho toàn bộ nữ tử trong Hắc Phong trại.

Làm tốt hết thảy, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu hạ thủy ngâm nước, dù sao đất khô hạn đã lâu, không ngâm, đến lúc đó gieo hạt xuống cũng không tốt.

Nhìn khắp mảnh đất, Bạch Tiểu Mễ cảm giác rất có thành tựu, đem mảnh đất chia làm hai phần, một phần tính toán sử dụng kỹ thuật ném mạ, mặt khác theo cách truyền thống cho người cấy mạ, bởi vì người trong Hắc Phong trại ban đầu đều là người cùng khổ mới vào rừng làm cướp, cho nên trong sơn trại không hề thiếu nông dân, Bạch Tiểu Mễ triệu tập những người này, người cấy mạ đương nhiên không cần chỉ dẫn, nhưng ném mạ Bạch Tiểu Mễ phải tự tay mình hướng dẫn.

Rất nhiều nông dân xuất thân cường đạo nhìn phu nhân thực hiện, đều tò mò hỏi nguyên nhân, dù sao bọn họ cũng đã quen với đất vài chục năm, nhưng chưa từng gặp qua phương thức làm ruộng như vậy, bọn họ cảm giác làm như vậy có chút thái quá, cho nên bắt đầu hoài nghi đối với phương thức làm ruộng của Bạch Tiểu Mễ, nhưng ngại thân phận đối phương nên không dám nói ra.

Lần này Lý Mặc Nhiên ra ngoài mãi đến một tháng sau mới trở về, đợi đến khi trở về, toàn bộ ruộng bậc thang đã được làm xong.

“Đại đương gia!” Nhìn đến toàn bộ đất lúc trước đều bị khai hoang, bọn sơn tặc kinh ngạc không thôi, dù sao chỗ này coi như là thâm sơn bên trong núi, hơn nữa còn có “uy danh” Hắc Phong trại của bọn họ, ai lại dám lớn mật ở đây làm ruộng, không muốn sống nữa sao?

Lý Mặc Nhiên hiển nhiên cũng thấy được, mảy mai hơi nhíu lại, tính toán trở về hỏi Nhị đệ một chút, nhìn xem có phải gần đây xảy ra chuyện gì không?

“A! Kia không phải là phu nhân sao?” Bỗng nhiên một sơn tặc nhìn đến người cách đó không xa, đang xem xét công việc cuối cùng, cũng bất suy tính chuyện tiếp theo, dựng phòng cho ba họ ở nơi này, cách một đoạn thời gian lại đến bốn phân, ở không gian này không có phân vô cơ, khi trước Bạch Tiểu Mễ còn cảm thấy bất đắc dĩ, nói như vậy chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến sản lượng, nhưng từ khi lúa nước gieo trồng xong, Gạo nói với nàng, nó có cách làm phân vô cơ.

Tin tức này quả thực khiến Bạch Tiểu Mễ cao hứng đến hồng, tính toán hôm nay xem xét xong tình thế sẽ bắt tay vào làm phân vô cơ.

“Nương tử!” Một thanh âm dịu dàng hưng phấn vang lên, Bạch Tiểu Mễ đang tập trung suy nghĩ thì bị hai cánh tay cường tráng ôm lấy, cả người bay lên không trung, sau đó rơi vào khuôn ngực rắn chắc.

Bạch Tiểu Mễ liền phát hoảng, đang định phản ứng lại, ngay sau đó liền phát hiện người ôm chính là Lý Mặc Nhiên, tay muốn công kích bỗng ngừng lại.

Có lẽ Bạch Tiểu Mễ không biết, khi biết là Lý Mặc Nhiên ôm nàng, cả người đều thả lỏng xuống, ánh mắt đều là tín nhiệm cùng ý lại, có lẽ chính nàng không có phát hiện.

“Người thế nào lại đi lâu như vậy, không phải nói là đi năm sáu ngày sẽ trở về sao?” Bạch Tiểu Mễ tùy ý để hân ôm, bỗng nhiên nhớ tới sự tình gì, lập tức đẩy ra người ra, về mặt lên án nhìn mặt đầy râu nói.

“Ha ha a, nương tử nhớ vì phu sao? Thật tốt quá, vì phu cũng rất rất nhớ nương tử, ngày ngày đêm đêm đều nhớ, nhớ đến ngực đau, nương tử không tin nàng sờ xem!” Lý Mặc Nhiên tuyệt không lãng phí thời gian, bói lỗ hồng biểu đạt tình cảm của mình, tay lại cầm tay Bạch Tiểu Mễ hướng lên ngực mình.

Người này là cố ý! Đây là câu hỏi trọng điểm của nàng sao? Là trọng điểm sao! A! Hơn nữa nhiều người như vậy còn ở đây! Hân đây là đang làm gì! Đối với nàng động tay động chân cũng liền thôi, hiện tại thế nhưng còn bắt buộc tay nàng làm ra động tác lưu manh.

“Trúng thối, mau buông tay!” Quả nhiên không thể đưa sắc mặt tốt cho người nào đó, hân còn thuận cọc mà lên, thật là một tên vô si.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Trở lại hắc phong trại

“Không buông, vì phu rất nhớ nương tử!” Lý Mặc Nhiên đương nhiên là không đồng ý buông người trong lòng, hơn một tháng tưởng niệm, hiện tại đã có được người đẹp trong ngực, mà người đẹp này là nương tử nhà mình, hoàn toàn là người của hân, hân không nghĩ sẽ buông tay.

“Trúng thối, có rất nhiều người đang nhìn chúng ta kìa?” Nơi đó còn có hơn một trăm người, mà chính nàng bên này cũng dẫn theo năm sáu người ra ngoài, có bao nhiêu ánh mắt đang nhìn? Người kia lại làm ra hành động thân mật như vậy, cho dù Bạch Tiểu Mễ da mặt dày thế nào thì cũng có chút thiêu nóng.

“Cứ để bọn họ nhìn, họ đang ghen tị với chúng ta, nương tử không cần để ý!” Lý Mặc Nhiên phát hiện lý do nương tử phản đối đã thay đổi, trong lòng cực kỳ vui vẻ, tuy rằng giọng điệu nương tử không tốt, nhưng đã có cái gì đó biến hóa.

“Hâm mộ cái đầu nhà ngươi, mau buông ra!” Bạch Tiểu Mễ không dám nhìn về phía hơn trăm đôi mắt sáng ngời có thần đang xem bọn họ, đánh vài cái vào Lý Mặc Nhiên, hi vọng đối phương thả mình ra.

“Nương tử, nơi này là do nàng khai hoang! Đây là cái gì?” Không nên trách Lý Mặc Nhiên, hồi nhỏ là quý công tử, sau này đều tập trung báo thù, căn bản chưa từng thấy lúa nước cũng là chuyện phi thường bình thường.

“Má ơi! Ngươi thật là? Ngươi thật chưa từng thấy qua lúa nước?” Bạch Tiểu Mễ nhất thời khinh bỉ nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, người này không giàu sang cũng phú quý, đến ngay cả cây nông nghiệp thông thường thế này mà cũng không biết.

Thốt lên kinh ngạc, Bạch Tiểu Mễ nhất thời quên hiện giờ nàng vẫn còn đang ở trong ngực người nào đó.

“Ha ha a! Vây nương tử đã xong việc rồi sao?” Lý Mặc Nhiên ha ha ngây ngô cười, đối với sự xem thường của nương tử hoàn toàn không đặt ở trong lòng, nhìn đôi mắt linh động kia của nương tử hỏi.

“Ừ, đã xong!” Giải đáp khúc mắc của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ phát hiện cùng hân ở chung kỳ thật không khó.

“Vây chúng ta trở về thôi, vì phu thật sự rất đói!” Vì muốn nhanh chóng trở về gặp nương tử, hân vẫn luôn thúc giục bọn họ gấp rút lên đường, hiện tại mọi người còn chưa ăn cơm?

“Được, vậy trở về nào!” Bạch Tiểu Mễ không chút suy nghĩ gật đầu, dù sao hiện tại cũng không có việc gì, lúa nước trồng xuống sáu bảy ngày mới đâm rễ, hôm nay chủ yếu đến xem có hạt chết nào hay không, nếu có phải nói người ta gieo bỏ sung.

Dẫn dò kỹ mấy người vừa mang tới trồng mạ, Bạch Tiểu Mễ mới yên tâm thoải mái để Lý Mặc Nhiên ôm mình cùng trở về trại, kỳ thật ý tưởng của Bạch Tiểu Mễ rất đơn giản, bởi vì nàng biết dù phản kháng thế nào, tên cố chấp Lý Mặc Nhiên này cũng sẽ không buông tha cho nàng, cho nên cũng không cần nhiều lời.

Lý Mặc Nhiên phát hiện sự biến hóa trên khuôn mặt nương tử, trên mặt là vẻ mặt vui vẻ cười ngây ngô, đáy lòng lại xẹt qua một tia giảo hoạt, xem ra

nương tử đã có thói quen chấp nhận sự tồn tại của hần, qua không được bao lâu, hần là có thể biến thành vợ chồng chân chính thôi! Nghĩ như vậy trong lòng Lý Mặc Nhiên đặc biệt kích động.

“Thế nào lần này lại đi lâu như vậy, không có vấn đề gì chứ?” Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua xe ngựa, trên xe tràn đầy gì đó, nghĩ đến hần là chiến lợi phẩm lần bọn họ ra ngoài này.

“Không có vấn đề gì lớn, chỉ gặp một số phiền toái nhỏ nhưng đã giải quyết xong xuôi!” Lý Mặc Nhiên lạnh nhạt nói, nói xong lúc Bạch Tiểu Mễ không chú ý tới, trong mắt thoáng qua một tia sắc bén.

“Vây là tốt rồi!” Bạch Tiểu Mễ vốn muốn hỏi xem đã gặp phải vấn đề gì mà chuyển ra ngoài lần này lại lâu như vậy, nhưng lời đến bên miệng lại không nói ra, chuyện của hần nếu hần muốn nói thì sẽ nói thôi! Hơn nữa tuy hai người bọn họ là vợ chồng, nhưng cũng chỉ coi như hai người xa lạ?[Trách: Đã bị người ta ôm rồi, sờ rồi, còn xa lạ gì nữa? Mễ: Mặc mớ gì đến người? Biến!]

“Thực là không có chuyện gì lớn? Nếu nương tử muốn biết, vì phu trở về sẽ nói cho nương tử biết được không!” Thấy nương tử trầm mặc, Lý Mặc Nhiên cho rằng nương tử nhà mình vì hần không nói mà mất hứng, không đành lòng để nàng mất hứng, lập tức nói.

“Không có việc gì, nói hay không cũng không sao!” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, lập tức cười nói, nàng cần gì phải biết nhiều chuyện của hần?

“Nương tử, vừa rồi là nàng gieo trồng lúa nước? Vì sao? Sơn trại chúng ta không thiếu tiền!” Quả thật không thiếu tiền, đánh cướp cũng thừa dùng.

“Kỳ thật ta chỉ muốn thử xem đất đai ở đây có thể gieo trồng hay không thôi, nếu tương lai gieo trồng tốt, lúa nước thu hoạch lớn, sơn trại chúng ta sẽ không cần ra bên ngoài mua thêm lương thực, lại có thể giảm bớt một số tiền đáng kể, các người cũng có thể giảm bớt số lần ra ngoài cướp bóc, dù sao đánh cướp cũng là chuyện phi thường nguy hiểm!” Bạch Tiểu Mễ ăn ngay nói thật nói.

“Nương tử, nàng, nàng thật tốt!” Lý Mặc Nhiên nghe xong lời Bạch Tiểu Mễ, cả người ngây đờ chốc lát, ánh mắt đầy cảm động nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, vậy ra nương tử là vì hần, vì hần ra ngoài đánh cướp, lo lắng hần có nguy hiểm, mới vất vả gieo trồng lúa nước, nương tử tốt như vậy, sao hần có thể không thích cho được, sao hần có thể không thương cho được.

“Bây giờ vẫn còn đang trong giai đoạn thử nghiệm, vẫn còn chưa biết thu hoạch sẽ như thế nào?” Bạch Tiểu Mễ có chút ngượng ngùng.

“Mặc kệ, mặc kệ, nương tử nàng là tốt nhất, nương tử, vì phu cảm thấy rất cảm động!” Lý Mặc Nhiên cúi đầu nhẹ nhàng cọ vào mặt Bạch Tiểu Mễ, nương tử tại sao lại có thể tốt đến như vậy chứ?

“Này, người đừng xằng bậy, mặt người đầy râu, người muốn đâm chết ta à!” Bạch Tiểu Mễ da thịt mềm mại bị râu đâm chích, trên mặt ngứa ngứa đau đau, phi thường khó chịu, lấy tay đẩy ra cái đầu đang cắm vào mặt nàng, oán niệm nhìn Lý Mặc Nhiên nói.

“Ha ha a! Xấu hổ quá, tại vì phu đang rất cao hứng!” Lý Mặc Nhiên hôn lên bàn tay đang đẩy mình ra, ngây ngô cười nói.

“Lý Mặc Nhiên, vì sao người lại để râu rậm như vậy?” Bạch Tiểu Mễ nhìn mặt đầy râu, có chút khó hiểu hỏi, các sơn tặc khác không phải là không có người lưu râu, nhưng cũng không nhiều, nhưng tại sao Lý Mặc Nhiên lại để?

Chẳng lẽ là vì muốn che giấu cái gì? Bạch Tiểu Mễ vốn chính là người thông minh, vừa mới hỏi, bỗng nhiên liên ý thức được cái gì, ánh mắt dừng trên mặt Lý Mặc Nhiên, tràn đầy tìm tòi nghiên cứu.

Xem ra về sau vẫn nên hỏi ít hơn.

“Cái kia, giữ râu không phải vì muốn duy trì hình tượng uy nghiêm của Đại đương gia sao?” Lý Mặc Nhiên vô tư nói, chẳng qua trong lòng hần biết nương tử sẽ không tin, kỳ thật hần không muốn lừa nương tử, nhưng bây giờ chưa phải lúc để nói cho nàng tình hình thực tế của mình.

“A...! Được rồi!” Bạch Tiểu Mễ quả thật không tin, nhưng cũng không có hỏi nhiều, khắp nơi Hắc Phong trại đều lộ ra điểm khác lạ, chỉ cần nàng không đề cập đến cơ mật, hần sẽ không có nguy hiểm gì.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ thêm gì nữa.

“Nương tử, khoảng thời gian vừa rồi nàng thế nào?” Lý Mặc Nhiên thấy nương tử im lặng, tự nhiên tìm đề tài, hơn một tháng không thấy, hần phi thường tưởng niệm nương tử, tự nhiên muốn cùng nàng nói nhiều hơn!

“Chẳng phải người đã thấy rồi sao, chính là khai hoang khôi đất kia, ta không làm việc gì khác ngoài đó!” Bạch Tiểu Mễ nói.

“Nhị đệ đồng ý?” Khi hần không có ở trong Hắc Phong trại tất nhiên Nhị đệ sẽ là chủ quản, nhưng vì sao Nhị đệ lại đồng ý? Không phải Nhị đệ thực chán ghét nương tử sao?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61

“Đương nhiên, nếu Nhị đương gia không đồng ý, ta có thể ra ngoài sao?” Bạch Tiểu Mễ có chút tức giận nói, kỳ thật việc này Bạch Tiểu Mễ có thể nghĩ thông suốt, nhưng không biết vì sao vừa nhìn thấy Lý Mặc Nhiên, trong lòng lại có chút tội thân.

“Ha ha a! Sức hấp dẫn của nương tử thật lớn, ngay cả Nhị đệ khó nói chuyện năng cũng thuyết phục được!” Xem như hần khen ngợi Bạch Tiểu Mễ, nhưng trong lòng Lý Mặc Nhiên lại mang theo một ít vị chua nhàn nhạt, tuy rằng biết rõ đó là Nhị đệ nhà mình, không có khả năng sẽ thích nương tử, nhưng Lý Mặc Nhiên vẫn có cảm giác không thoải mái, nương tử tốt như vậy, người khác phát hiện năng tốt là lẽ tự nhiên.

“Tất nhiên, bốn tiểu thư ta đây có sức hấp dẫn rất lớn nha!” Bạch Tiểu Mễ lại trừng mắt người nào đó, Nhị đương gia không phải vì năng mà đáp ứng, hần đồng ý vì ý tưởng của năng với Hắc Phong trại mà thôi!

“Nương tử!” Trong lòng Lý Mặc Nhiên lại càng không thoải mái, nhìn chăm chăm vào nương tử kia đáng yêu xinh đẹp, trong lòng càng cảm thấy bất đắc dĩ.

“Đừng rồi, lần này ngươi cướp được gì vậy?” Bạch Tiểu Mễ nhìn phía sau có ít nhất mười xe ngựa, lại nhìn dấu bánh xe, trọng lượng thế kia cũng không nhẹ đâu? Không biết là vật gì?

“À! Đó là mấy khối tơ lụa, đợi lát nữa về son trại, nương tử có thể chọn lựa làm mấy bộ quần áo!” Lý Mặc Nhiên cười khanh khách, răng trắng xen giữa nên râu đen.

“Tơ lụa, thật đúng là thứ tốt, vậy khi trở về ta chọn một ít!” Tơ lụa? Bạch Tiểu Mễ rất thích.

“Lý Mặc Nhiên, lần cướp này là phú thương hả?” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục hỏi.

“Ừ, thủ phủ thứ nhất Giang Nam, dù sao người ta tiền nhiều, mất một chút cũng không để ý đâu!” Lý Mặc Nhiên tuyệt không áy náy nói.

“Thủ phủ? Vậy các ngươi không sợ đến lúc đó bọn họ sai người đến san bằng Hắc Phong trại sao?” Bạch Tiểu Mễ cười hỏi, kỳ thật trong lòng thật đúng có chút lo lắng, dù sao năng vừa mới quyết định ở lại, nếu Hắc Phong trại liền như vậy bị san phẳng, vậy năng sẽ đặt chân ở đâu, giờ năng mới phát hiện ra, sống ở Hắc Phong trại thật không tệ chút nào?

“Nương tử yên tâm, hần không dám!” Lý Mặc Nhiên tự tin nhường mấy nói, lập tức cúi đầu nhìn về phía nương tử, nương tử hỏi cái này là vì năng lo lắng cho hần sao?

“Ngươi quen người kia sao, vì sao người ta không dám, hơn nữa người ta là thủ phủ, ngươi có biết câu ‘có tiền có thể bất quý xay cối’ không, nếu người ta vung tiền cho người thảo phạt các ngươi thì làm sao bây giờ?” Bạch Tiểu Mễ đối với cách nói của Lý Mặc Nhiên có chút không đồng ý, nếu người ta cảm thấy không thể nuốt trôi cục tức này, thật sự vung tiền thảo phạt bọn họ, vậy bọn họ khó mà sống yên ổn qua ngày.

“Nương tử đang lo lắng cho vị phu sao?” Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên nhìn về phía tiểu nương tử trong lòng, nghe ý tứ nương tử là thật lo lắng sẽ bị thảo phạt? Chẳng lẽ một tháng không thấy, nương tử bỗng nhiên phát hiện thật ra năng đã thích hần, nếu như vậy thật sự là quá tốt.

“Này, ta là đang quan tâm cho tương lai của Hắc Phong trại có được không!” Bạch Tiểu Mễ có chút tức giận nói, người này nghe mình nói chẳng bao giờ nghe vào trọng điểm?

“Giống nhau, giống nhau, nương tử quan tâm Hắc Phong trại cũng là lo lắng vị phu, vị phu thật là cao hứng!” Lý Mặc Nhiên cảm động, rất tự nhiên hôn lên trán trắng mịn của nương tử.

“Này! Ngươi đừng có xằng bậy, ở đây có rất nhiều người đấy!” Bạch Tiểu Mễ cả người cứng đờ, lập tức trừng tên đầu sỏ gây nên.

“Được, được, chúng ta không cho người khác nhìn, trở về phòng liền làm!” Lý Mặc Nhiên vô liêm sỉ nói.

“Ài! Ngươi không cần được một tắc lại muốn tiến thêm một thước!” Bạch Tiểu Mễ rất nhanh đã bị hần đánh bại, tại sao lại có nam nhân da mặt dày như vậy chứ? Trời ạ! Người bộ dạng xấu liền thôi, giờ da mặt lại dày thế này thì sao chịu nổi.

“Đại ca, đã trở lại?” Giờ phút này cửa lớn Hắc Phong trại đã mở rộng, Nhị đương gia mang theo phần lớn người đứng nơi đó nghênh đón, Nhị đương gia nhìn thoáng qua nữ tử trong lòng Đại ca, ánh mắt hơi lóe lên, nhàn nhạt nói.

“Nhị đệ vất vả, chúng ta đi vào trước đi!” Lý Mặc Nhiên đi nhanh vào bên trong, trong tay ôm nương tử, cảm giác này khỏi phải nói nhiều, quá tốt.

Bạch Tiểu Mễ luôn đặt trong lòng người nào đó, thẳng đến khi nghe được lời lạnh nhạt của Nhị đương gia, thế mới biết bất tri bất giác mình đã đến Hắc Phong trại, vừa thấy nhiều người nhìn bọn họ, dù da mặt dày thế nào, mặt năng vẫn đỏ, đầu cũng không dám ngẩng.

Lại nói, Lý Mặc Nhiên là nam nhân cổ đại? Tại sao cảm giác hần so với người hiện đại là năng còn phóng khoáng hơn, quả thực là khó có thể tưởng tượng nổi.

“Nhị ca, chúng ta đã trở lại!” Người luôn bị xem nhẹ, Lão Tứ, tiến đến bên cạnh Nhị ca nhà mình.

“Lão Tứ vất vả rồi, đi vào trước đi!” Nhị đương gia sai người dọn xếp chỗ hàng hóa mới được đem về, rồi mới cùng Lão Tứ đi vào trong, đi đến phòng khách, vốn cho rằng Đại ca ở bên trong chờ bọn họ, nhưng sau khi đi tới thì phòng khách trống vắng không một bóng người.

Nhị đương gia mày hơi hơi nhúu một chút, trước kia khi Đại ca trở về sẽ luôn ở trong này, nghĩ đến chuyện ở cửa lớn vừa rồi, sắc mặt Nhị đương gia nhất thời trầm xuống dưới.

“Lão Tứ, đệ kể cho ta nghe tình huống lần này đi!” Nhị đương gia rất nhanh khôi phục biểu cảm lạnh nhạt, trực tiếp đi vào rồi ngồi xuống, ý bảo Lão Tứ ngồi ở bên cạnh.

.....

Bên này Nhị đương gia cùng Tứ đương gia đàm luận sự tình, Lý Mặc Nhiên đã đem nương tử nhà mình ôm trở về phòng, sau đó nhanh chóng đóng cửa lại, cửa vừa đóng lập tức hôn thật sâu người trong lòng.

Kỳ thật vừa rồi hắn rất muốn nâng, hơn một tháng không thấy hắn có biết bao nhiêu là nhớ nhưng?

“Ồ.....” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt, người kia lại nhanh như vậy.

“Ngươi..... Ô... bỏ... ra!” Bạch Tiểu Mễ hàm hồ kêu lên, một bên dùng sức muốn tránh thoát ôm ấp của Lý Mặc Nhiên.

Giờ phút này Lý Mặc Nhiên nào quản khí lực nhỏ nhoi kia, hôn đến quên bản thân, nỗi nhớ nhiều ngày dường như ẩn chứa trong nụ hôn này.

“Trúng..... thôi!” Cảm giác được Lý Mặc Nhiên đang kích động, Bạch Tiểu Mễ giãy dụa càng lợi hại hơn.

“Nương tử, đừng nhúc nhích!” Lý Mặc Nhiên cảm giác được người trong lòng đang khó chịu, lập tức đẩy ra một ít, thở hổn hển, màu sắc hồng hồng nhìn người trong lòng, thanh âm khàn khàn nói.

“Trúng thôi, sao ngươi lại làm vậy?” Bản thân Bạch Tiểu Mễ không tốt hơn bao nhiêu, thở hổn hển nhìn Lý Mặc Nhiên, kỳ thật với nụ hôn vừa rồi, Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc phát hiện, nàng không hề có chút phản cảm nào, trong lòng kinh ngạc đồng thời cũng có chút sợ hãi, đây mới là nguyên nhân chân chính nàng không ngừng giãy dụa.

“Nhưng mà người ta rất nhớ nương tử!” Lý Mặc Nhiên đáng thương tội nghiệp nhìn Bạch Tiểu Mễ nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62

Edit: Skye

Beta: Bé Ka

Công phu đánh người của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ đương nhiên là hiểu rõ, nhìn thấy khuôn mặt đầy râu rỗ rành, nhìn thế nào cũng giống như nam tử thô cuồng, nhưng mỗi lần ở trước mặt nàng, không dùng mách lới thì cũng là một nửa lưu manh, Bạch Tiểu Mễ nhìn không được, mắt tròn tròn.

“Trên người ngươi thôi chết, buông ra cho ta!” Bạch Tiểu Mễ sắp xếp ngôn từ, đẩy ra khuôn mặt đầy râu muốn hôn lần thứ hai, về mặt ghét bỏ nói.

“Ồ, thật vậy chăng?” Lý Mặc Nhiên sừng sốt một chút, lập tức ngửi ngửi người mình, động tác hít nhẹ kia, có chút đáng yêu, nhìn xem Bạch Tiểu Mễ nhìn cười thâm nghĩ, nhưng lo lắng người nào đó sẽ lại hôn nàng nên đành cố nhịn.

“Đương nhiên, cả người đầy mồ hôi, về sau như vậy không nên đụng ta, ngươi muốn nương tử ngươi bị xông chết sao?” Bạch Tiểu Mễ nghiêm trang nói.

“Ha ha a!” Ý tứ nương tử có phải là, chỉ cần tắm rửa sạch sẽ là có thể chạm vào nàng? Hơn nữa càng làm cho hắn cao hứng hơn nữa là, cuối cùng nàng cũng đã thừa nhận mối quan hệ của bọn họ?

“Ha ha a cái gì, còn không mau đi tắm rửa, sau đó ăn cơm, ngươi không đói bụng nhưng ta đói bụng!” Bạch Tiểu Mễ đẩy người đang ngây ngô cười! Nếu nhìn như vậy thì khó có thể tưởng tượng nổi, đây chính là Đại đương gia Hắc Phong trại.

“Phải đi ngay, phải đi ngay! Nương tử chờ một chút, vì phu đi một chút sẽ trở lại!” Lý Mặc Nhiên hiển nhiên không muốn để nương tử nhà mình phải chịu đói, cho nên không cần gọi người chuẩn bị nước, cầm quần áo chạy về hướng con suối nhỏ.

Bạch Tiểu Mễ cười nhìn phương hướng Lý Mặc Nhiên biến mất, thật ra người này cũng không có chán ghét như vậy? Ở chung cũng không khó?

Bạch Tiểu Mễ thu hồi ánh mắt, sau đó đi ra khỏi phòng, muốn bảo người chuẩn bị cơm chiều, nhưng suy nghĩ một chút, chính mình lại đi vào phòng bếp, quên đi, nàng muốn tự mình vào bếp!

Món ăn Bạch Tiểu Mễ biết làm không phải rất nhiều, nhưng làm đồ ăn cho hai người không làm khó được nàng.

“Phu nhân!” Vài nữ tử trung niên trong phòng bếp thấy Bạch Tiểu Mễ tiến vào, cảm thấy lo sợ có chút e ngại nhìn Bạch Tiểu Mễ, chẳng lẽ đồ ăn bọn họ làm không làm vừa lòng phu nhân sao?

Hiện tại địa vị của phu nhân trong Hắc Phong trại không thể đánh đồng với lúc trước, chính nam nhân cũng phải kính sợ phu nhân, bọn họ sợ không dám chọc vào nàng, hơn nữa trải qua một đoạn thời gian ở chung, các nàng phát hiện vị phu nhân này sống chung không khó, hơn nữa nghe nói phu nhân còn đi khai hoang vì lo nghĩ cho tương lai của Hắc Phong trại.

Nữ nhân có thể trụ lại trong trại, trên cơ bản đều là gia quyến của sơn tặc, nếu có thể ổn định cuộc sống, các nàng hiển nhiên sẽ không phải lo lắng nam nhân nhà mình gặp chuyện nguy hiểm mỗi lần ra ngoài đánh cướp, mà việc làm hiện giờ của Bạch Tiểu Mễ rõ ràng rất hợp với nỗi lòng của các nàng, cho nên theo tâm lý mà nói, các nàng rất cảm kích vị phu nhân này.

“Các người đem tất cả rửa sạch, thịt cũng mang đi rửa sạch!” Bạch Tiểu Mễ chọn những món sở trường, còn lại giao cho đầu bếp nữ.

“Phu nhân, để chúng tôi làm cho!” Các nàng nào dám để phu nhân nấu cơm.

“Không cần, các người chỉ cần rửa rau thật sạch rồi tất cả ra ngoài, để ta ở lại là được!” Bạch Tiểu Mễ đối với các nàng vẫy vẫy tay, bắt đầu chuẩn bị công tác.

Đợi đến khi Bạch Tiểu Mễ làm cơm xong, đã là chuyện của nửa giờ sau.

Đang nói đến bên này, Lý Mặc Nhiên dùng tốc độ nhanh nhất đã tắm xong, vô cùng cao hứng về tới phòng, nhưng sau khi trở lại, người mình mong nhớ ngày đêm lại không thấy, mà chỉ thấy Nhị đệ nhà mình đang ngồi trong phòng!

“Nhị đệ!” Lý Mặc Nhiên thu hồi biểu cảm hưng phấn trên mặt, bước chậm đi vào phòng.

“Đại ca thất vọng khi thấy Nhị đệ ở trong này sao?” Nhị đương gia nhìn thấy trong mắt Đại ca nhà mình thoáng qua một chút bất đắc dĩ, nhưng khi thấy Đại ca có hương vị tình yêu, tâm lý cũng vui mừng không ít, chỉ hy vọng người khiến Đại ca thay đổi đừng làm Đại ca thương tâm là quá tốt rồi.

“Làm sao có thể?” Lý Mặc Nhiên trên mặt có một chút xấu hổ, vừa mới nhìn thấy người trong phòng không phải là người hắn đang nghĩ, quả thực hắn có chút thất vọng.

“Nhị đệ có việc?” Lý Mặc Nhiên ngồi xuống, ánh mắt tìm kiếm xung quanh, có chút thất vọng khi không thấy nương tử ở trong phòng.

“Kỳ thật cũng không có sự tình gì? Đệ chỉ muốn đi qua hỏi thăm Đại ca!” Nhị đương gia dường như không chú ý đến ánh mắt của Đại ca, lạnh nhạt tự nhiên nói.

“Ừ!” Lý Mặc Nhiên có chút không yên lòng, nói, nương tử đi đâu, sao trong phòng không thấy người?

Nhị đương gia nhìn Đại ca mình đang thấp thòm không yên, trong lòng lại thở dài một hơi, suy nghĩ định hỏi một ít chuyện ra ngoài lần này, bỗng nhiên có một cỗ hương vị đồ ăn nhàn nhạt nhẹ nhàng tiến vào.

Tiếp đến là tiếng bước chân khe khẽ, hai người nhìn về phía cửa, quả nhiên nhìn thấy một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện tại cửa, mà người nọ đang bụng đói ăn hướng vào trong phòng.

“Nương tử, nàng đã trở lại?” Vốn không chút để ý, Lý Mặc Nhiên không yên lòng bỗng hưng phấn đứng lên đi tới người đang đứng ở cửa, tốc độ nhanh chóng đã tiến tới trước mặt Bạch Tiểu Mễ.

“Ừm! Người đã tắm sạch sẽ chưa?” Bạch Tiểu Mễ nhìn người nào đó khoan khoái nhẹ nhàng, trên mặt không tự giác cũng lộ vẻ tươi cười.

“Đã tắm sạch, nương tử nàng xem có phải ta đã tắm rất sạch sẽ hay không?” Lý Mặc Nhiên như tiểu hài tử, ở trước mặt Bạch Tiểu Mễ xoay vài vòng, tỏ vẻ mình đã tắm rất sạch, hành động ngây thơ kia khiến Nhị đương gia lạnh lùng không nhìn được, khóe miệng run rẩy vài cái, đó có thật là Đại ca ôn trọng, thông minh cơ trí của hắn sao? Không phải bị người ta đánh tráo chứ?

“Tốt lắm, tốt lắm, thực sạch sẽ, giờ chúng ta ăn cơm trước nha!” Bạch Tiểu Mễ buồn cười trừng mắt người nào đó, cảm giác hắn thật sự rất buồn cười.

“A, Nhị đương gia, ngài đã ăn cơm chưa?” Vòng qua Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ lúc này mới phát hiện trong phòng không chỉ có một mình Lý Mặc Nhiên, mặt than Nhị đương gia cũng đang ở đây.

“Vẫn chưa!” Nhị đương gia dường như không để ý đến Đại ca nhà mình đang dùng ánh mắt ám chỉ, lạnh nhạt đáp lời.

“Vậy cùng dùng bữa đi! Dù sao ta cũng làm rất nhiều!” Bạch Tiểu Mễ không để ý nhiều thêm một người đến ăn cơm, hôm nay nấu khá nhiều đồ ăn, vốn

đang sợ ăn không hết, hiện tại vừa vắn có thêm người.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này nàng gieo trồng cũng có một phần giúp đỡ của Nhị đương gia, dựa vào điểm này nàng cũng muốn mời hấn ăn một bữa cơm, hiện tại hấn đúng lúc tới đây.

Lý Mặc Nhiên u oán nhìn thoáng qua nương tử nhà mình, không kể nào thành, lập tức lạnh lùng hướng về Nhị đệ, người kia tuyệt đối là cố ý, chính là không muốn để hấn và nương tử hưởng thụ thế giới riêng của hai người.

“Cũng tốt!” Nhị đương gia nhìn thấy bộ dáng ghen khuất của Đại ca, không kiềm chế được, khoe miệng khê nhếch, nhưng cũng rất nhanh khôi phục mặt than, thật ra Đại ca hiện giờ rất tốt không phải sao?

Mười năm qua Đại ca đã rất vất vả.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

Edit: Skye

Beta: Bé Ka

“Thế nào?” Bạch Tiểu Mễ chớp đôi mắt to nhìn hai người, dù sao cũng là thức ăn mình làm, nàng muốn biết người khác nghĩ gì.

“Ừ! Hương vị có chút đặc biệt, nhưng ăn khá ngon!” Các món ăn kết hợp với nhau thế này bọn hấn chưa từng nhìn thấy, hơn nữa còn dùng ngô, thật đúng là ngạc nhiên, ngô không phải cho động vật ăn sao? Lý Mặc Nhiên nhìn ngô và đậu nành trộn với thịt băm, đây là đầu bếp nào nghĩ ra, dám mang thứ này đến cho Đại đương gia ăn à, chẳng lẽ không sợ hấn sao?

“Ta làm đó!” Bạch Tiểu Mễ hiển nhiên không biết điều trên, nàng đã làm vì muốn được Đại đương gia Hắc Phong trại khen ngợi, hơn nữa nàng làm như vậy quả thật có chút ý tứ lấy lòng, chủ yếu là lấy lòng hai vị này, như vậy tương lai nàng sống ở Hắc Phong trại sẽ tốt hơn.

Bạch Tiểu Mễ tuy rằng bình thường nhìn qua có chút kiêu ngạo, có chút mãnh liệt, nhưng cũng không ngốc, cho nên mỗi lần đụng tới giới hạn của đối phương nàng đều có chừng mực.

“Thật sự, đây là nương tử làm?” Nhìn về phía nương tử đang chớp mắt to, Lý Mặc Nhiên có chút không tin, dù sao tay của nương tử hấn đã sờ qua, căn bản không giống bàn tay thường lao động.

“Đương nhiên, người ném thử rồi mà!” Bạch Tiểu Mễ làm vẻ mặt kiêu ngạo đề nghị hấn ăn măng tây xào thịt, thật ra đây là món nàng thích ăn, Bạch Tiểu Mễ cũng không biết làm nhiều món ăn, nàng chỉ biết làm những món mình thích ăn.

Trong mắt Nhị đương gia thoáng qua một tia kinh ngạc, ánh mắt hơi đảo qua khuôn mặt tươi cười của nữ tử, lập tức không dấu vết rồi đi, chậm rãi, tao nhã ăn gắp món.

Tuy rằng hương vị có chút khác lạ, nhưng nói thật vị cũng khá ngon, hơn nữa hấn chưa từng gặp món ăn nào kết hợp như vậy lại có thể tạo ra được mỹ vị thế này.

“Đây là lẽ tự nhiên, người không tin à?” Nhìn thấy ánh mắt Lý Mặc Nhiên không tin, Bạch Tiểu Mễ có chút mất hứng.

“Không có, không có, vi phu tin, vi phu chính là rất cao hứng, nương tử có thể làm đồ ăn cho vi phu, vi phu thật sự rất vui!” Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ biến sắc, lập tức tỏ thái độ, vẻ mặt lấy lòng nhìn về phía nương tử nhà mình.

Nương tử vì hấn mà nấu cơm, thật sự quá tốt, xem ra không bao lâu nữa là hai người có thể sinh hoạt như vợ chồng bình thường rồi, hấn cũng không cần mỗi ngày phải chịu đựng dày vò nữa.

“Vậy nhanh ăn đi!” Bạch Tiểu Mễ cảm thía mức cho mỗi người một bát canh, rồi bắt đầu ăn, nàng thật sự rất đói.

“Nương tử, nàng đối với vi phu thật tốt!” Lý Mặc Nhiên vừa ăn vừa nhìn Bạch Tiểu Mễ, càng nhìn càng thích.

Động tác ăn cơm của Nhị đương gia hơi dừng một chút, lập tức tiếp tục bình tĩnh ăn, Đại ca mình đang giờ trò lưu manh sao? Đây thật sự là Đại ca khi trước của hấn sao?

“Ăn cơm đi, cơm vẫn thể ngăn được miệng!” Trong lòng Bạch Tiểu Mễ rung động, nhưng trên mặt không biểu hiện rõ ràng, bắt đầu dĩ nhiên nhìn người nào đó đang giờ trò với mình.

“Ha ha!” Lý Mặc Nhiên ngây ngô cười, hắn bỗng nhiên phát hiện nương tử kỳ thật cũng không phải khó ở chung như vậy, trước đó mỗi lần ở trước mặt hắn không phải đánh thì cũng là mắng, giờ thì nàng đã biết vào bếp làm cơm vì hắn, còn biết vì hắn mà múc canh, xới cơm, này thật có nhiều tiến bộ nha!

Một bữa cơm, chỉ có Lý Mặc Nhiên vừa ăn vừa ngây ngô cười, Nhị đương gia không biết có phải không thể nhìn nổi nữa hay không, ăn cơm no xong liền cáo từ rời đi, mà Bạch Tiểu Mễ chuẩn bị quần áo ra sau bình phong chuẩn bị tắm rửa.

Hiện tại Bạch Tiểu Mễ đã thản nhiên làm mọi chuyện trước mặt Lý Mặc Nhiên, thật ra sau khi cảnh cáo cùng uy hiếp Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ cũng đã nghĩ thông suốt, nàng cũng dần dần tin tưởng, Lý Mặc Nhiên kỳ thật cũng không phải là người xấu, ít nhất hắn sẽ không ép buộc nàng, đương nhiên trừ bỏ bình thường động tay động chân với nàng, những cái khác đều không tệ.

Lý Mặc Nhiên thấy nương tử thực tự nhiên đi tắm rửa, lần này cũng không có trừng hắn, cũng không mời hắn rời đi, trong mắt lóe lên một tia sáng rọi, lần này trở về nương tử tựa hồ thay đổi rất nhiều, đây chính là thay đổi mà hắn chờ mong.

Thính lực của Lý Mặc Nhiên rất tốt, cho dù ở trên giường cũng có thể nghe được rõ ràng nhất cử nhất động sau tấm bình phong kia, tiếng nước tí tách rơi xuống, hắn có chút vui vẻ thoải mái, cả người sôi trào.

Có đôi khi chính Lý Mặc Nhiên cũng phải bội phục lực nhẫn nại của mình, ở dưới tình huống như vậy mà hắn vẫn có thể chịu được không muốn nàng, nhưng hắn cũng là người có trái tim có suy nghĩ, người hắn đề ý ở bên cạnh, nếu không phải vì sợ nàng hận hắn, hắn đã sớm muốn nàng.

Nhưng xem ra, hắn sẽ không phải chờ lâu nữa!

Bạch Tiểu Mễ hiển nhiên không biết trong khi nàng đang tắm rửa, người nào đó đang nằm trên giường miên man suy nghĩ.

Kỳ thật hôm nay quang minh chính đại để hắn ở trong phòng, Bạch Tiểu Mễ nói không khẩn trương là giả, nhưng Bạch Tiểu Mễ muốn thử một lần cuối cùng, lần này thử xong, có lẽ nàng sẽ càng thêm tin tưởng hắn.

Không biết có phải do tâm lý hắn biến hóa hay không, tại sao hắn cảm thấy hôm nay nương tử lại tắm lâu như vậy? Nếu nước lạnh thì làm sao bây giờ? Tuy rằng hiện tại là mùa xuân, ban ngày ấm áp nhưng ban đêm vẫn lạnh.

“Nương tử!” Lý Mặc Nhiên có chút lo lắng gọi một tiếng.

“Cái gì?” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên nghe được thanh âm, thân thể cứng đờ, trên mặt lộ vẻ khẩn trương.

“Nương tử, đừng tắm quá lâu, nước lạnh đến lúc đó dễ bị cảm lạnh!” Thanh âm thân thiết của Lý Mặc Nhiên lại vang lên.

“A, ta biết rồi!” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy cả người thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn tưởng rằng hắn rốt cục nhìn không được muốn tiến vào? Xem ra nàng suy nghĩ quá nhiều.

Bạch Tiểu Mễ biết lấy bản thân mình ra để thử một người đàn ông là việc tương đối nguy hiểm, nhưng nàng vẫn không nhìn được mà làm như vậy, nhưng xem ra Lý Mặc Nhiên không có ý gì khác.

Có lẽ do biểu hiện hôm nay của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ đã chân chính tiếp nhận con người này rồi.

Thật ra Bạch Tiểu Mễ không biết, giờ này Lý Mặc Nhiên cũng không hơn gì, cả người đỏ mồ hôi, tim đập nhanh, cả người đều nóng không chịu được, hắn biết đây là khát vọng cực độ với nàng tạo thành, nhưng ngay cả như vậy, Lý Mặc Nhiên vẫn không có một chút động tĩnh, mà thật lâu về sau, khi Lý Mặc Nhiên biết chuyện Bạch Tiểu Mễ khi đó là muốn thử mình, hắn thậm chí thật may vì mình đã nhìn xuống.

Nếu không bọn họ thật sự sẽ không ở chung một chỗ.

Lý Mặc Nhiên cảm thấy khó chịu, hơn một tháng rời đi không thấy nàng, hắn phi thường nhớ nương tử, sau khi trở về hắn rất muốn từng phút từng giây được ở bên cạnh nàng.

“Nương tử, mau lại đây, nếu không sẽ bị cảm lạnh mất!” Thời điểm Lý Mặc Nhiên đang thấp thỏm lo lắng, Bạch Tiểu Mễ cuối cùng đã choàng áo ngủ đi ra ngoài, Lý Mặc Nhiên lập tức thu lại ánh mắt khát vọng của bản thân, cười khanh khách xóc chân lên để Bạch Tiểu Mễ đi vào trong.

Bạch Tiểu Mễ do dự một chút, liền đi qua.

Hai người cũng không phải lần đầu tiên nằm chung giường, nhưng hôm nay lại tức giận phát hiện có chút ái muội.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64

Edit: Skye

Beta: Bé Ka

Thời gian hơn một tháng, Bạch Tiểu Mễ phát hiện mỗi khi nàng tỉnh dậy đều không cảm thấy gượng mình khi nhìn thấy khuôn mặt đầy râu bên cạnh nữa, thậm chí còn cảm thấy quen thuộc khi người đó ở cạnh, cảm giác bình thường đó khiến Bạch Tiểu Mễ có chút kì quái, chẳng qua Bạch Tiểu Mễ không phải người suy nghĩ nhiều.

Nhìn người bên cạnh mặt đầy râu, hơi thở nhịp nhàng, hẳn là không có tỉnh lại, khiến Bạch Tiểu Mễ hứng khởi đánh giá hẳn, ánh mắt dừng lại trên mặt đại hồ tử.

Cái trán độ rộng vừa phải, da thịt ngoài bộ râu lại phi thường trắng nõn khiến Bạch Tiểu Mễ có chút ngạc nhiên, tay sờ soạng một chút, phát hiện da thịt hẳn thế nhưng lại tốt lắm, còn có mũi cao thẳng, đến.....

“Nương tử!” Lý Mặc Nhiên đã tỉnh trước khi nương tử nhà mình tỉnh lại, vốn cho rằng nương tử sẽ thừa dịp tỉnh trước hẳn mà xấu hổ rời khỏi giường trước, nhưng Lý Mặc Nhiên thế nào cũng không có nghĩ đến, nương tử thế nhưng liền nhắm mình như vậy, ánh mắt kia làm tâm tình Lý Mặc Nhiên kích động, bất quá đợi đến thời điểm nương tử đưa tay vuốt ve mặt mình, Lý Mặc Nhiên không thể bình tĩnh được nữa, kịp thời “tỉnh” lại.

Nếu không tỉnh sớm, Lý Mặc Nhiên lo lắng nương tử sẽ phát hiện ra điểm khác lạ trên khuôn mặt mình, bây giờ vẫn chưa thể để nương tử biết, cho nên khi tay nương tử vươn tới cánh môi hẳn, Lý Mặc Nhiên kịp thời ngăn nàng lại, thật ra hẳn rất muốn hưởng thụ cái vuốt ve này của nương tử, bất quá không có biện pháp, hẳn lo lắng bí mật mình bị phát hiện.

“Sớm nha.” Bạch Tiểu Mễ lén lút, bị người ta bắt được thì xấu hổ, có chút không được tự nhiên chào hỏi.

“Nương tử, sao nàng dậy sớm như vậy, ngủ thêm một lát nữa đi!” Lý Mặc Nhiên đem tay nương tử tới trước môi hôn nhẹ nàng một cái, rồi lập tức đem người kéo vào trong lòng, sau đó nói.

Kỳ thật nương tử chủ động đã khiến Lý Mặc Nhiên thật cao hứng, hơn nữa hiện tại nương tử cũng không có giống ngày thường lui tới có phản cảm với mình, chuyện này làm Lý Mặc Nhiên kích động đến không chịu được.

Bạch Tiểu Mễ nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, quả thật lúc này cũng hơi sớm, chỉ là giường bọn họ vừa vặn ở đối diện cửa sổ, cho nên tương đối sáng, xem ra sau này phải làm rèm cửa sổ mới được, nếu không về sau muốn ngủ nướng cũng khó.

Lại nói nàng tới nơi này đã một thời gian dài, thế nào hiện tại mới nghĩ tới cái vấn đề này? Chẳng qua sau khi tới nơi này, nàng lại không nghĩ mình sẽ ở đây lâu dài, mà vừa mới quyết định tạm thời định cư, liền bắt đầu bận rộn làm ruộng trồng cây, bởi vì có chuyện cho nên mỗi ngày đều phi thường dậy sớm, căn bản không có phát hiện vấn đề này.

Hiện tại sự tình đại khái đã gần như hoàn thành, lúc này mới nghĩ đến vấn đề khác.

Một khi đã tỉnh, Bạch Tiểu Mễ quả thật ngủ không được nữa, liếc người bên cạnh một cái, thấy hẳn nhắm hai mắt lại, một môi trên mặt tuy rằng tiêu giảm không ít, nhưng vẫn có thể nhìn ra hẳn không được khỏe cho lắm.

Tay muốn gỡ hai cánh tay đang bám trên eo mình, nhưng lại phát hiện gỡ thế nào cũng không ra, nâng mày liếc nhìn Lý Mặc Nhiên, vốn là muốn gọi hẳn buông ra, nhưng khi nhìn đến vẻ mặt mệt mỏi kia, lời sắp nói ra lại nuốt xuống.

Quên đi, không nên quấy rầy hẳn, nghĩ như vậy Bạch Tiểu Mễ cũng nhắm hai mắt lại, vốn tính toán không thật sự ngủ, nhưng mắt vừa nhắm lại liền đi ngay vào giấc ngủ.

Sau khi Bạch Tiểu Mễ ngủ, người lẽ ra đã ngủ liền mở đôi mắt đen sâu, ánh mắt dừng trên người bên, khóe miệng giương lên một ý cười đắc ý, lập tức đem người ôm sát sau đó bình yên nhắm hai mắt lại.

Thời điểm tỉnh lại, mặt trời đã lên cao, từ khi Bạch Tiểu Mễ đến nơi này, đây là lần đầu tiên nàng rời giường muộn như vậy.

“Nương tử, nàng đã tỉnh!” Lý Mặc Nhiên khóe miệng cong cong, ánh mắt thâm thúy sáng quắc nhìn chăm chăm người trước mắt hỏi.

“Ừ!” Bạch Tiểu Mễ vừa mới tỉnh lại, cả người còn có chút mông lung, nhìn thấy đôi mắt Lý Mặc Nhiên sáng quắc có thần, sững sốt một chút, ánh mắt dường như có thể nuốt lấy linh hồn nàng.

“Nương tử!” Thấy bộ dáng đánh yêu hồ đồ của nương tử, Lý Mặc Nhiên trong lòng yêu không được, nhin không được ở trên khóe miệng nương tử hôn một cái.

Bạch Tiểu Mễ vốn đầu óc còn có chút mơ hồ, sau khi bị hôn mới chân chính tỉnh táo lại, có chút ngây ngốc nhìn Lý Mặc Nhiên, thế nhưng nhất thời không biết nên phản ứng như thế nào.

Chờ đến lúc phản ứng được, mặt lại có chút nóng đỏ.

Lý Mặc Nhiên nhìn bộ dáng nương tử, trong lòng vui sướng, đem mặt mình dựa nhẹ vào mặt nương tử hưởng thụ hương thơm trên người thiếu nữ: “Nguyên lai nương tử cũng sẽ thẹn thùng sao?”

Lời này vừa ra Bạch Tiểu Mễ lập tức hoàn toàn thanh tĩnh, sau đó giận trừng nam nhân đại hồ tử, người này rõ ràng là được tiện nghi còn khoe mẽ!

Ôm thân thể mềm mại không nỡ buông tay, thấy nàng càng giãy dụa cánh tay lại càng bám chặt đến khi nàng an tĩnh mới thôi. Càng ở chung càng có cảm giác sức hấp dẫn của nương tử càng lớn, khiến hắn cũng luyến tiếc rời đi dù chỉ nửa phần.

Mắt hoa lên, Bạch Tiểu Mễ chỉ thấy mình vẫn ở vị trí ban đầu, sắc mặt có chút đỏ hồng xấu hổ, im lặng một lúc lâu mới phát hiện hóa ra mình bị Lý Mặc Nhiên đùa giỡn, thẹn quá hóa giận, ngón tay đặt vào cánh tay Lý Mặc Nhiên bên hông mình, đang chuẩn bị dùng sức câu véo để giải tỏa sự tức giận trong lòng, nhưng khi ngón đầu lại ngón đầu lại gây ngăn cả người.

Trong gang tấc, đôi mắt thâm sâu và sáng như hai viên ngọc đen kia không chút nào che giấu ôn nhu cùng thương tiếc, nụ cười nhẹ như trăm hoa cũng chỉ vì đôi mắt đầy mà xuất hiện. Không biết vì sao, nàng có thể cảm giác được tay mình không thể dùng lực, mà giờ phút này Bạch Tiểu Mễ cũng hoàn toàn đã quên người trước mắt mặt đầy râu, đồng thời nàng cũng đã quên khuôn mặt khó coi trong dĩ vãng.

Nhưng lần thu thủy trong con ngươi đen từng chút từng chút một đều để lộ ra vẻ yêu đắm say, đột nhiên khiến nàng có chút luyến tiếc hạ tay nặng

Tuy rằng không phải lần đầu tiên gần gũi nhìn vào đôi mắt hắn như vậy, trước kia cũng biết mắt hắn rất đẹp, nhưng hôm nay Bạch Tiểu Mễ vẫn bị đôi mắt đẹp sâu sắc trước mặt như có thể hút vạn vật vào trong này, tâm cũng vì thế mà mềm theo.

Một đoạn thời gian ở chung, Lý Mặc Nhiên đã hiểu rõ tính khí của nương tử, hắn ôm chặt bên hông nàng và chờ đợi động tác thô bạo từ nàng, nhưng vẫn lo bảo vệ nương tử.

Lo lắng cho mình phản ứng không cẩn thận sẽ làm nương tử bị thương.

Một lúc lâu sau chỉ cảm thấy ngón tay mang theo vài phần lo lắng kia giật giật rồi trở nên yên tĩnh. Lý Mặc Nhiên sợ run một chút lập tức nở nụ cười, mặt mày đều hơi hơi cong, khiến người nào đó đang sửng sốt vì đôi mắt hắn lại càng thêm ngại ngùng.

Lý Mặc Nhiên hạnh phúc tràn đầy nhìn người trước mắt mình, hắn thấy nương tử mình đang ngại ngùng, nhưng không biết sự ngại ngùng này từ đâu mà có, dù sao bộ dáng hiện tại bản thân không dám khen tặng, nhưng có một điều hắn rất rõ ràng, nương tử không nỡ đánh hắn cũng không nỡ véo hắn.

“Nương tử.....”

Thanh âm mê hoặc mang theo vài phần trầm thấp, nhìn chằm chằm nương tử đang ngồi trên đùi mình, hắn đột nhiên cảm thấy máu mình đột nhiên chạy gia tốc, đôi con ngươi như hai viên ngọc đen đột ngột bật kín một tầng mê ly. (máu dồn lên não)

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

Bạch Tiểu Mễ bị mê hoặc như một khoảng thời gian, nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc, thậm chí cánh môi đang hôn lên môi nàng, nàng cũng không phản ứng.

“Đại ca, Đại ca!” Đáng tiếc thời gian tốt đẹp lại không thể duy trì lâu, một tiếng hô lớn từ ngoài cửa vang lên.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời từ trong mộng lung khôi phục lại, động tác nhanh chóng đẩy người đang dán chặt lên người mình, sau đó trực tiếp nhảy xuống giường, cầm quần áo lưu loát mặc ở lên người, động tác kia giống như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, hành động liền mạch lưu loát, mấy giây sau đã mặc xong quần áo.

Lý Mặc Nhiên phát hiện nương tử mình vừa ôm vào trong ngực, đã mặc quần áo chỉnh tề đứng trước giường, mặc xong liền đi thẳng ra cửa chính, Lý Mặc Nhiên khóe miệng run rẩy một chút.

Cùng hắn ở chung nàng thấy xấu hổ như vậy sao? Vì sao biểu hiện của nàng như rất sợ bị người khác phát hiện vậy? Trong lòng Lý Mặc Nhiên có chút không thoải mái, hắn phi thường hưởng thụ cảm giác khi hai người ở cùng nhau, phi thường thoải mái, cảm giác kia tựa như bọn họ đã là đôi vợ chồng chân chính

Đáng tiếc cho xúc cảm tuyệt đẹp vừa rồi.

Lý Mặc Nhiên cả người miễn cưỡng nằm ở trên giường tưởng nhớ đến cảm giác vừa rồi, hoàn toàn không có ý tứ rời giường.

“Chuyện gì?” Bạch Tiểu Mễ nhìn người đã biến mất một đoạn thời gian – Tam đương gia, người kia rốt cục cũng xuất hiện, hình như là do mất mặt, khai hoang thì có gì là mất mặt, có cần thiết phải chạy trốn một thời gian dài như vậy không? Thật sự là nam nhân không có trách nhiệm.

“Tại sao lại là nữ nhân nguoi?” Tam đương gia nhìn Bạch Tiểu Mễ, người đã chinh mình, lập tức nghĩ đến bản thân mình thành chuyện cười của huynh đệ trong Hắc Phong trại, lập tức mặt trầm xuống, giọng điệu cũng trở nên không tốt.

“Buồn cười, nơi này là phòng ta, sao ta lại không được ở đây, ngược lại là tiểu tử nguoi, không có việc gì đi đến đây làm gì, làm phiền mộng đẹp của người ta sao?” Tuy rằng trong lòng Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cảm kích người kia đột ngột đến đây, dù sao lấy tình huống vừa rồi, thực dễ dàng gặp chuyện không may, chẳng qua nghe xong giọng điệu của Tam đương gia, miệng nàng cũng không khách khí nữa.

“Nguoi, nơi này rõ ràng là phòng Đại ca, hơn nữa hiện tại không còn sớm, đã giữa trưa rồi, còn người nào ngủ nữa!” Tam đương gia đứng ở cửa tiếp tục đôi co với Bạch Tiểu Mễ.

“Đi ra ngoài hơn một tháng, chẳng lẽ người già ngây! Nguoi có phải đã quên thân phận của bản phu nhân hay không, bản phu nhân ở trong này là không phải là chuyện vô cùng bình thường sao? Nhưng không cần nguoi để tâm, bản phu nhân muốn khi nào rời giường thì rời, nguoi quản được sao? Còn có nha! Không có việc gì ở trong này chói mắt, nhìn phiền, người nhất gan!” Nàng không có cách nào đối phó Lý Mặc Nhiên, nhưng đối phó với tên tiểu tử chưa dứt sữa trước mắt này vẫn dư sức có thừa, cùng tiểu tử này đối thoại một trận, tức giận với Lý Mặc Nhiên cũng suy giảm không ít.

“Nguoi, nguoi cái cô gái này, ai là người nhất gan!” Tam đương gia khó thờ nói, nếu không phải đã biết rõ đánh không lại nàng, hẳn hiện tại thật muốn động thủ!

Lười biếng nằm trên giường, Lý Mặc Nhiên hơi quay đầu nhìn về phía hai người đứng cạnh cửa, không thể không lắc đầu, vẫn là tiểu hài tử? Vậy mà đứng luôn ở cửa mà gây gỗ.

Bất quá vì sao nhìn đến hai người này hài hòa đứng chung một chỗ như thế, hẳn cảm giác có chút không thoải mái? Cảm giác tựa hồ có chút chói mắt? Hai người tuổi tương đương, Tam đệ tựa hồ lớn hơn nương tử một hai tuổi, hai người đứng cùng nhau thế nhưng có một sự xứng đôi kì quái?

Phi phi! Hẳn nghĩ cái gì vậy? Hai người bọn họ xứng chỗ nào, có thể xứng với nương tử chỉ có một người là hắn.

Lý Mặc Nhiên nhìn nhìn liền không thoải mái.

“Tam đệ, nguoi tìm Đại ca có chuyện gì?” Lý Mặc Nhiên miễn cưỡng lên tiếng, ánh mắt lặng lẽ liếc nương tử nhà mình, muốn nhìn xem nàng tới cùng sẽ đối đãi với Tam đệ thế nào.

Giờ phút này Lý Mặc Nhiên mới nghĩ đến, kỳ thật Tam đệ tuổi đã không còn nhỏ, trọng yếu nhất là diện mạo Tam đệ tốt vô cùng, nương tử có phải.....

Nghĩ như vậy, Lý Mặc Nhiên cũng không thể chỉ ngồi nhìn, nhẹ giọng lên tiếng, thanh âm dịu dàng dễ nghe, đem sự chú ý của hai người đang cãi nhau kéo về phía hắn.

Ánh mắt nhìn nương tử có chút lo lắng, bất quá nhìn trong mắt nương tử chỉ có đùa, không có cái gì khác, Lý Mặc Nhiên mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng là giọng nói vẫn chưa hoàn toàn buông lỏng, hiện tại nương tử không có cảm giác với hắn, sống chung lâu chắc chắn sẽ có, xem ra hết thảy khả năng đều phải ngăn chặn ngay từ lúc chưa nảy sinh.

Đây cũng là lý do sau này Bạch Tiểu Mễ cơ hồ không nhìn thấy bất kì sinh vật đực nào trong viện mình, đương nhiên đây là chuyện xảy ra về sau.

“Đại ca, huynh ở đây à!” Tam đương gia nghe thấy thanh âm nhà mình Đại ca, theo tiếng nhìn tới thấy Đại ca nhà mình mềm nhũn không xương dựa người lên đầu giường, ánh mắt thân nhiên dừng ở bên này bọn họ.

Vừa mới cùng nữ nhân này cãi nhau, không chú ý tới Đại ca mình cũng ở nơi này?

Đại ca bảo vệ cô gái này như vậy, chắc sẽ không trách hắn đâu nhỉ? Tam đương gia có chút lo lắng, có chút hối hận không có thấy rõ tình huống liền cãi nhau, bất quá lỗi tại cô gái này, vì sao ngay từ đầu không nói cho hắn biết Đại ca hắn ở trong phòng.

Đúng rồi, nàng nhất định là muốn châm ngòi chia rẽ quan hệ của hắn và Đại ca, khiến Đại ca chán ghét hắn, thật sự là quá âm hiểm.

Bạch Tiểu Mễ mặc danh kì diệu bị đồ lỗi.

“Không phải tới tìm ta sao? Có việc gì?” Lý Mặc Nhiên nhìn thoáng qua nương tử đã quay trở vào phòng ngồi yên lặng cạnh bàn, rồi mới nhìn về phía Tam đương gia, tốt quá, nương tử chưa từng thấy Tam đương gia có điểm nào tốt.

“Đệ biết Đại ca đã trở lại, nên muốn đến nhìn huynh một chút!” Kỳ thật Tam đương gia vô cùng sung bái Đại ca mình, lúc đó hắn cực khổ không nơi nương tựa, là Đại ca phát hiện ra hắn, hơn nữa con mang hắn về Hắc Phong trại, cũng là Đại ca dạy hắn võ công, nếu không còn không biết hiện tại hắn sẽ biến thành bộ dáng gì nữa?

“Hiện tại đã nhìn thấy!” Lý Mặc Nhiên thân nhiên đáp lại một câu, ý tứ đuổi khách rõ ràng, hắn không muốn nương tử đứng cùng với người có diện mạo tốt như Tam đệ.

“Đại ca, ta, cái kia! Được rồi!” Tam đương gia có chút thương tâm, nhưng hẳn biết Đại ca là người đã nói là làm, do dự một chút trực tiếp xoay người rời đi.

“Hắn thực sùng bái ngươi, ngươi sao lại lãnh đạm với hắn như vậy?” Nhìn Tam đương gia như bị bỏ rơi rời đi, kỳ thật hẳn cũng chỉ là một đứa nhỏ, bị người mình kính trọng coi thường, hẳn rất thương tâm!

“Nương tử thực quan tâm lão tam?” Vốn nhìn thấy lão Tam mắt mát hẳn còn cảm thấy có chút bất an, nhưng khi nghe được nương tử giúp hắn nói chuyện, Lý Mặc Nhiên bỗng chốc lại không thoải mái.

“Hắn không phải là huynh đệ của ngươi sao? Chẳng lẽ ngươi hi vọng ta cùng hắn vĩnh viễn là địch nhân, thật sự là khó hiểu!” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy lúc này Lý Mặc Nhiên có chút âm dương quái khí, ánh mắt nhìn về phía Lý Mặc Nhiên không hiểu cùng nghi hoặc.

“Nương tử ngươi cảm thấy tam đệ thế nào?” Lý Mặc Nhiên suy tư một chút vẫn hỏi, nếu vấn đề này luôn luôn tồn tại, trong lòng hẳn tựa như bị kim đâm.

“Thế nào là thế nào? Không phải là tính khí trẻ con sao? Tuy là đứa trẻ đáng ghét, nhưng cũng là đứa nhỏ, kỳ thật cũng không có tư tưởng xấu gì!” Bạch Tiểu Mễ khả quan nói.

“Trừ bỏ điều này ra, không còn gì khác nữa sao?” Lý Mặc Nhiên vẫn như cũ lo lắng, nương tử chẳng lẽ không phát hiện, tuổi của nàng còn nhỏ hơn cả Tam đệ, nàng nói Tam đệ còn là đứa nhỏ không phải rất kì quái sao?

“Hôm nay ngươi rất khác lạ, vậy ngươi hy vọng ta cùng hắn có chuyện gì?” Bạch Tiểu Mễ vốn không phải là người ngu dốt, Lý Mặc Nhiên hỏi như vậy, nếu bây giờ nàng còn không phát hiện ra nguyên nhân bên trong đó, vậy nàng thật sự là ngốc hết thuốc chữa rồi.

Chẳng lẽ trong mắt nam nhân này, Bạch Tiểu Mễ nàng là người háo sắc vậy sao? Bạch Tiểu Mễ có chút mất hứng nhìn về phía người nào đó.

“Ha ha a! Vì phu chỉ hỏi một chút thôi, thật không có ý tứ gì khác!” Lý Mặc Nhiên cười có chút xấu hổ, có phải do hắn suy nghĩ nhiều quá hay không, nhưng ai bảo hắn thích nương tử chứ, luôn lo lắng nàng bị người khác đoạt đi mất, cũng tại hắn trông gà hóa cuốc?

“Tốt nhất là không có! Hắn chỉ là một đứa nhỏ, bỗ tiểu thư sao có thể thích? Sống cùng hắn chẳng khác nào mang theo đứa nhỏ! Về sau không cần gần loạn chim uyên ương cho ta!” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt người nào đó, sau đó liền tự mình đi rửa mặt, lưu lại Lý Mặc Nhiên ngây ngô cười.

Thật tốt quá, nương tử đối với Tam đệ không có ý gì, còn coi Tam đệ là đứa nhỏ, như vậy có phải trong mắt nương tử, hắn là nam nhân thành thực? Lý Mặc Nhiên tự giác đem bản thân mình vào phạm vi của Bạch Tiểu Mễ, ngây ngất rồi giường.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66

Bạch Tiểu Mễ mảy hơi nhú lại, nhìn nam nhân đại hồ từ ngây ngô cười cả buổi sáng, hẳn có chuyện gì vậy, sao lại trở nên khác thường thế chứ?

“Nương tử, nàng không ăn sao?” Thấy nương tử nhìn mình, Lý Mặc Nhiên cười càn khoan khoái, ân cần gấp thức ăn cho nương tử, còn kém trực tiếp đưa đến miệng nương tử, nếu không bản khoản nương tử sẽ mất hứng, có lẽ hẳn đã làm như vậy.

“Ngươi không sao chứ?” Bạch Tiểu Mễ có chút kỳ quái hỏi, lúc trước còn có vẻ ăn giấm chua, hiện tại lại vui vẻ như vậy lại khiến Bạch Tiểu Mễ càng cảm thấy kì quái?

“Không có việc gì, vi phu rất tốt!” Lý Mặc Nhiên tâm tình tốt, nhìn Bạch Tiểu Mễ ánh mắt lại sáng lấp lánh, thâm thúy hơn nữa còn rất mê người.

“Vậy buổi sáng ngươi cười ngây ngô cái gì?” Bạch Tiểu Mễ quăng cái liếc mắt về phía nam nhân nào đấy trực tiếp hỏi, cái dạng này của hắn nhìn qua có chút khủng bố.

“Không phải vi phu đang rất cao hứng sao? Thời gian dài như vậy không gặp nương tử, hiện tại được ở bên nương tử, vi phu rất vui!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên đáp lại, bất quá tuy đây không phải là toàn bộ nguyên nhân, nhưng cũng là một phần của nguyên nhân, được ở cạnh nương tử, hẳn thật sự cao hứng.

“Ta ăn no rồi!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu một cái, không có lí nào một nam nhân lại vì lý do đó mà ngây ngô cười cả buổi sáng, mãi cho đến bây giờ, Bạch Tiểu Mễ vẫn không hiểu, bản thân mình có điểm nào tốt mà nam nhân này cố chấp thích như vậy.

Nghĩ không ra, Bạch Tiểu Mễ cũng không muốn tốn sức, chỉ cần người này đối xử với nàng tốt, không hại nàng là được rồi.

“Nương tử, nàng muốn đi đâu?” Thấy Bạch Tiểu Mễ ăn xong liền đứng lên đi ra ngoài, Lý Mặc Nhiên cũng đứng lên bước nhanh theo sau, hỏi.

“Đi tìm Nhị đương gia, người có việc gì không?” Đã biết Nhị đương gia làm việc hiệu suất, hơn nữa qua một tháng “hợp tác” đã khiến Bạch Tiểu Mễ tán thành người này, cho nên muốn làm phân bón vô cơ, cho nên Bạch Tiểu Mễ sẽ tìm Nhị đương gia đầu tiên.

“Nương tử tìm nhị đệ, vì sao?” Về mặt vốn đang khẩn trương lập tức trầm xuống dưới, trong mắt thoáng qua một tia căng thẳng, có chút lo lắng hỏi.

“Có chuyện muốn hẩn hỗ trợ.” Bạch Tiểu Mễ không nhìn ra sự bất đồng ở Lý Mặc Nhiên, vừa đi vừa nói chuyện nói.

“Là chuyện gì? Có lẽ vi phu cũng có thể giúp được nàng?” Lý Mặc Nhiên đi theo bên cạnh, một bên hỏi một bên quan sát biểu cảm nương tử, muốn từ đó nhìn ra được suy nghĩ của nàng, đáng tiếc về mặt Bạch Tiểu Mễ lạnh nhạt, không có biểu cảm.

Càng nhìn không được, Lý Mặc Nhiên càng khẩn trương, sao vừa mới giải quyết được Tam đệ thì Nhị đệ lại nhảy vào, hiện tại Lý Mặc Nhiên đã thần hồn nát thần tính, nghĩ mình đã thích thì chắc người khác cũng sẽ thích, cho nên chỉ cần một ngọn gió thổi cỏ lay là không nhận được căng thẳng.

“Việc nhỏ thôi, Nhị đương gia làm được!” Chỉ là nhờ hẩn tìm hộ mấy tài liệu về cách làm phân bón hữu cơ, việc này không khó, Lý Mặc Nhiên mới trở về ngày hôm qua, hẩn nên nghỉ ngơi cho khỏe, Bạch Tiểu Mễ thật sự không muốn hẩn quan tâm vấn đề này.

Suy nghĩ của Bạch Tiểu Mễ là tốt, nhưng Lý Mặc Nhiên lại không rõ tình huống, hiểu lầm lòng hảo tâm của Bạch Tiểu Mễ, cho rằng Bạch Tiểu Mễ thật sự tin tưởng Nhị đệ, hiểu lầm lần này to rồi.

“Nương tử, vi phu là Đại đương gia Hắc Phong trại, cái gì Nhị đệ làm được vi phu cũng làm được, không cần đi tìm nhị đệ, nương tử cứ nói với vi phu, vi phu nhất định giúp nương tử!” Lý Mặc Nhiên kéo nương tử lại, nhìn bộ dáng quên thuộc của nương tử, nghĩ đến thời gian hẩn không ở đây, hẩn nàng đã đi quen con đường này?

Lý Mặc Nhiên lại ăn giám, lôi kéo Bạch Tiểu Mễ không muốn nàng tiến về phía trước.

“Người hôm qua mới trở về, nên nghỉ ngơi cho tốt.” Bạch Tiểu Mễ thấy sắc mặt Lý Mặc Nhiên không tốt lắm, có lẽ ngày hôm qua hẩn nghỉ ngơi chưa đủ giờ thấy mệt, cho nên tốt bụng khuyên bảo.

“Nhưng vi phu thật sự không thấy mệt!” Thấy nương tử nói vậy, hiển nhiên là quan tâm đến mình, sắc mặt Lý Mặc Nhiên tốt lên không ít.

“Nhưng sự thực là việc này rất nhỏ.” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục nói.

“Đã là việc nhỏ, càng phải giao cho ta làm, hơn nữa nàng đã là nương tử của Lý Mặc Nhiên ta, tại sao lại còn đi tìm nam nhân khác nhờ giúp đỡ?” Lý Mặc Nhiên về mặt âm ức nói.

Nghe lời này, sắc mặt Bạch Tiểu Mễ trầm xuống.

“Lời này của người là có ý gì? Ta tìm nam nhân khác nhờ giúp đỡ, người không ở đây, ta không tìm Nhị đương gia thì còn tìm ai, ta không tìm hẩn, người khác sẽ cho ta ra ngoài sao? Người khác sẽ cho ta trông trọ ở ngoài sao? Chẳng lẽ người không biết không có mệnh lệnh của người, Bạch Tiểu Mễ ta ở Hắc Phong trại này nửa bước cũng khó đi! Ta có được xem như là phu nhân không?” Lúc trước không thể ra khỏi Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ có thể lý giải, sau này mua này nọ, cũng là thông qua nhị đương gia, nàng ở Hắc Phong trại thật ra cái gì cũng không làm.

Vốn không nghĩ đến việc này, nhưng hôm nay Lý Mặc Nhiên lại nói như vậy, biểu cảm như nàng không tuân thủ nữ tắc, khiến Bạch Tiểu Mễ thực sự xù lông, khẩu khí tức giận liền bộc phát.

Lý Mặc Nhiên hoàn toàn không ngờ một câu nói vô tình của mình lại khiến nương tử kích động đến thế, thấy lửa giận trong mắt nương tử, Lý Mặc Nhiên nhất thời cũng sợ không biết làm gì cho phải.

“Ta trồng cây ăn quả, trồng lúa nước là vì cái gì? A! Còn không phải là vì Hắc Phong trại, vì có thể để huynh đệ trong Hắc Phong trại không ra ngoài mạo hiểm, dù sao cướp bóc cũng không phải kẻ lâu dài, chỉ cần Hắc Phong trại có thể tự cấp tự túc, như vậy người trong nhà sẽ không cần phải lo lắng mỗi khi các huynh đệ Hắc Phong trại ra ngoài đánh cướp, quên đi, quên đi, cái gì ta cũng không quản, cái gì cũng không làm, tốt nhất là cửa sân cũng không đi ra là được!” Vốn không tức giận như vậy, nhưng không biết vì sao, càng nói càng tức, không để ý tới Lý Mặc Nhiên, cũng không đi tìm Nhị đương gia, xoay người liền chạy về sân.

Lý Mặc Nhiên cũng nhìn bóng người dần biến mất, trong đầu vẫn rung động ong ong như cũ, cả đầu đều là lời vừa rồi của nương tử.

Nương tử nàng, nàng sợ dĩ làm như vậy dĩ nhiên là vì lý do này, dĩ nhiên là lo lắng bọn họ gặp nguy hiểm mỗi lần ra ngoài cướp bóc, tâm Lý Mặc Nhiên nhất thời bay bổng tràn đầy hạnh phúc, trong lòng một cỗ nước ấm dâng lên, ánh mắt có chút nóng nóng.

“Đại ca!” Nơi này vốn cách sân Nhị đương gia không xa, mà vừa rồi thanh âm của Bạch Tiểu Mễ cũng không nhỏ, bản thân Nhị đương gia võ công lại cao cường, đương nhiên là nghe được.

Nhìn phương hướng người vừa biến mất, sau đó nhìn hướng đại ca, có lẽ nữ tử kia thật sự quan tâm bọn họ, kỳ thật nói không cảm động là giả, nhiều năm như vậy, chỉ có hẩn cùng Đại ca, sự tình gì đều phải tự thân tự lực, chưa từng có người nào lo lắng bọn họ làm sơn tặc sẽ gặp nguy hiểm, cũng chưa từng nghĩ tới, chứ đừng nói sẽ có người làm thay đổi.

Nữ tử kia đã nghĩ tới, lại nỗ lực hành động, xem ra ánh mắt của Đại ca tốt hơn hẩn nhiều.

“Nhị đệ, có phải Đại ca sai lầm rồi hay không?” Kỳ thật hai người đều hiểu rõ, cường đạo trong sơn trại này là vì hai người bọn họ muốn che giấu thân phận, nhưng hôm nay thấy nương tử nói như vậy, Lý Mặc Nhiên có chút mờ mịt, hắn có nên tiếp tục che giấu hay không.

“Đại ca không có sai, thật ra Đại tẩu nói cũng không có sai, nhiều năm như vậy cường đạo Hắc Phong trại đã xâm nhập lòng người, cho dù hiện tại không đánh cướp cũng không sao! Nếu phương pháp Đại tẩu có hiệu quả, vậy cứ để tẩu tiếp tục đi!” Nhị đương gia thân nhiên nhìn Đại ca nhà mình, bộ dáng Đại ca thực dễ ý Đại tẩu mà! Hắn là yêu thăm Đại tẩu rồi!

Hắc Phong trại có rất nhiều sơn tặc cũ, những người này đều vì năm đó thuế má quá mức nặng nề không cách nào sinh tồn nên mới lên núi làm sơn tặc sống qua ngày, kỳ thật khi đến đây, đều là bọn họ nuôi dưỡng những người này.

Hiện tại nếu Đại tẩu có thể gieo trồng thành công, có lẽ gánh nặng của bọn họ sẽ không nặng như vậy nữa, bọn họ càng có nhiều thời gian để làm chuyện chính sự.

Cho dù cướp bóc là không thể thiếu nhưng chỉ cần làm đáng là được, không nhất thiết phải mạo hiểm tính mạng.

Kỳ thật đây là biện pháp tốt nhất, nữ tử kia là người đầu tiên, trước đó không ai nghĩ đến, cũng không có người nguyện ý suy nghĩ, lại càng không có người nguyện ý đi thay đổi.

Nữ tử này thật sự đặc biệt, thời điểm vừa mới đem nàng cướp về, hắn thậm chí ngay cả liếc mắt cũng không thèm nhìn nữ nhân như vậy, bởi vì nàng quá mức yếu đuối, cả ngày chỉ biết khóc, người như vậy sao có thể xứng đôi với Đại ca.

Nếu không phải lúc đó hắn không còn cách nào khác, hắn cũng sẽ không tin tưởng lời nói của lão hòa thượng kia, chẳng qua nữ tử ngày hôm đó đã thay đổi, trở nên có chút dã man, có chút cuồng vọng, thậm chí có chút kỳ quái.

Nữ tử thành thân ngày đem chú rể đá bay ra, mà nàng làm như đó là điều hiển nhiên, nhưng vì một cú đá này lại có thể khiến vết thương của Đại ca chuyển biến tốt, sau này còn rất nhiều hành vi của nữ tử này khiến hắn hoài nghi, thậm chí còn nghi ngờ nàng có âm mưu.

Ngay khi hắn hoài nghi nàng là gián điệp người kia phái tới, nàng lại chạy, hơn nữa còn chạy rất suôn sẻ, căn bản không giống như diễn kịch, khiến hắn giật mình đồng thời cũng hoài nghi suy nghĩ bản thân.

Nếu không phải Đại ca cố hết sức đi tìm nàng, có lẽ nàng thật sự sẽ không trở về, nếu nói như vậy, có lẽ nàng thật sự không phải do người kia phái tới.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, sau khi Đại ca ra ngoài, nàng đưa ra yêu cầu hắn mới chịu đáp ứng, hắn đã ngầm lại, nếu lần này không có vấn đề gì, hắn liền chúc phúc cho Đại ca mình.

Nhìn chuyện vừa xảy ra, có lẽ hắn suy nghĩ quá nhiều, nữ tử như vậy thật không thể làm gián điệp, tính khí quá mức nóng giận.

“Nhị đệ không chán ghét nàng?” Lý Mặc Nhiên có chút giật mình, đến cùng hơn một tháng này phát sinh cái gì, thế nhưng Nhị đệ là người khó có được sự tín nhiệm nhất, nàng lại thu phục được?

“Đại ca, Đại tẩu vĩnh viễn là Đại tẩu!” Sống nương tựa lẫn nhau hai mươi năm, hắn sao lại không biết suy nghĩ qua biểu cảm của Đại ca, có chút bất đắc dĩ thờ dài một tiếng.

Hắn làm sao có thể đoạt thê tử của Đại ca, huống chi nữ tử kia còn có chút ý kiến với hắn, loại cảnh giác này của nàng với hắn đến giờ vẫn chưa được xóa bỏ, ánh mắt nàng nhìn hắn thật sự không có cảm tình nhiều, Đại ca lo lắng vô ích rồi.

“Nhị đệ!” Lý Mặc Nhiên vừa nghe, chỉ biết tự bản thân đã quá xúc động, kỳ thật hắn luôn luôn ôn trọng, luôn luôn là người cơ trí, nhưng là cứ đụng tới vấn đề nương tử, hắn liền mất đi lý trí, lấy nhân phẩm của Nhị đệ sao có thể làm chuyện gì khác với nương tử?

Thật ra Lý Mặc Nhiên với hiện tại có chút mất tự tin, với cái hình dạng không dám khen tặng này của hắn, hắn lo lắng nương tử sẽ thích người khác, sự mất tự tin lần đầu tiên xảy ra suốt hai mươi một năm qua.

“Đại ca, không cần nhiều lời, Nhị đệ hiểu rõ, Nhị đệ hy vọng Đại ca có thể hạnh phúc, Đại tẩu là người tốt!” Trải qua hơn một tháng quan sát cùng hành động, Nhị đương gia coi như đã chân chính tiếp nhận vị thê tử này của Đại ca.

“Cám ơn Nhị đệ, kỳ thật ta lo lắng nương tử sẽ không thích ta!” Ở trước mặt Nhị đệ, Lý Mặc Nhiên cho tới bây giờ đều không nguy trang bản thân, đây là đệ đệ duy nhất có cùng huyết mạch tương lân với hắn.

“Làm sao có thể, Đại ca vĩnh viễn là tốt nhất!” Nhị đương gia có chút buồn cười nhìn Đại ca nhà mình, sau khi Đại ca có Đại tẩu, cả người thay đổi rất nhiều, còn biết nói lời dễ nghe, biết lấy lòng người, hiện tại còn biết ở trước mặt Nhị đệ mình tỏ khổ, chuyện này quả thật trước kia chưa từng xảy ra.

Cho tới nay Đại ca chỉ một lòng báo thù không tình cảm, hiện tại đã vui vẻ hơn rất nhiều, hắn rất muốn cảm tạ nữ tử kia!

Nàng khiến Đại ca như được trở về với trần gian.

“Nhưng bộ dạng này của ta rất xấu, mà tựa hồ nương tử thích bộ dạng anh tuấn hơn!” Lý Mặc Nhiên buồn rầu, trước kia luôn không để ý tới tướng mạo sau khi dịch dung, nhưng hiện tại vì nương tử, Lý Mặc Nhiên có chút hối hận vì sao lúc trước lại đem bản thân biến thành dạng này, nếu hắn dịch dung

giống Nhị đệ bây giờ không phải rất tốt sao, ít nhất cũng coi như thanh tú, tuy rằng bình thường nhưng cũng coi như tạm được.

Lúc trước nghĩ làm thổ phi nên thô cuồng, cho nên trực tiếp dịch dung thành như vậy.

“Đại ca, Đại tẩu tựa hồ không phải là người trông mặt bắt hình dong?” Nhị đương gia kỳ thật không phải đang an ủi Đại ca, mà hẳn biết trong mắt nữ tử kia không có mê luyến với nam nhân khác, trong khoảng thời gian cùng đi khai hoang, nhiều thiếu niên son tặc có bộ dáng khá tốt, nhưng hẳn chưa từng thấy nàng đề ý đến.

Hơn nữa Tam đệ cùng Tứ đệ phi thường tuấn tú, nhưng thời điểm gặp bọn họ nàng cũng không có phản ứng lớn, không biết Đại ca từ chỗ nào nhìn ra Đại tẩu thích nam tử tuấn tú.

“Ái! Có nữ tử nào lại không hy vọng bộ dáng tướng công không khô ngô chứ! Nhưng.....” Nhưng bây giờ hẳn vẫn chưa thể khôi phục dung mạo, Lý Mặc Nhiên tựa vào cột bên, xem ra tốc độ báo thù của bọn họ phải nhanh lên mới được, nếu nương tử thích người khác, hẳn tìm ai khóc đây. (anh đáng yêu thế)

“Đại ca!” Đây là nam nhân đang yêu sao? Nhìn qua tựa hồ không được tốt cho lắm? Xem ra về sau hẳn phải tìm hiểu kỹ nương tử của mình mới được, hẳn không muốn giống Đại ca lo được lo mất như vậy, làm nam nhân thật khổ nha!

“Được rồi, Nhị đệ, chúng ta phải hành động trước, ngày mai đệ đi Lạc Thành xem xét đi!” Hai người trầm mặc một đoạn thời gian, Lý Mặc Nhiên liền đứng thẳng người, lúc trước chưa hạ quyết tâm, giờ hẳn quyết định phải tiến hành ngay.

“Được, ngày mai đệ xuất phát!” Việc này đã sớm nên làm, kéo dài đến bây giờ cũng chỉ vì Đại tẩu, giờ Đại ca đã thông suốt, như vậy cũng tốt, xem ra Đại tẩu chính là chất xúc tác, nếu không Đại ca cũng sẽ không quyết tâm như vậy.

“Nhị đệ mang lính tiên phong đi trước, một tháng sau Đại ca sẽ cùng binh đoàn tới, lần này nhất định phải đem người kia giải quyết xong!” Lý Mặc Nhiên cả người biến đổi, hơi thở băng lạnh, ngay cả Nhị đương gia cách mấy bước chân cũng cảm nhận được.

“Ừm! Nhị đệ đã biết!” Nhị đương gia nói.

“Nhị đệ về trước nghỉ ngơi đi, nhớ cẩn thận, người kia không thể coi thường!” Lý Mặc Nhiên có chút lo lắng dặn dò, người kia có thể đem gia tộc bọn họ tới tay, bức phụ thân bọn họ tự sát, quả thật rất có bản lĩnh.

“Đại ca yên tâm, Nhị đệ biết, đại ca đi về trước đi. Bộ dáng Đại tẩu nhìn qua thực sự rất tức giận đấy.” Chính sự thảo luận xong, Nhị đương gia bỗng nhiên trên tức Đại ca.

“Ái u, thật đúng là, Nhị đệ, đại ca đi trước!” Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên nghĩ đến bộ dáng tức giận của Bạch Tiểu Mễ, người vốn trầm ổn bỗng nhiên biến thành thiếu niên nóng nảy, về mặt khăn trương chạy về sân nhà mình.

Nhìn Đại ca chạy về, về mặt vốn đậm mạc của Nhị đương gia thân nhiên hiện lên ý cười, trong mắt tràn đầy ấm áp, Đại ca thật tốt!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67

Edit: Skye

“Nương tử!” Lý Mặc Nhiên thật cẩn thận đến bên cạnh giường, người nằm trên giường vẫn không nhúc nhích, xem ra nương tử thực sự rất giận hẳn thì phải? Lý Mặc Nhiên càng thấy lo lắng, chân tay trở nên luống cuống.

“.....” Bạch Tiểu Mễ vẫn không nhúc nhích như cũ, thật ra khi chạy trở về phòng nàng vô cùng tức giận, một hồi suy nghĩ lại bình tĩnh trở lại, thân phận của nàng ở Hắc Phong trại vốn miễn cảm, người ta đề phòng nàng cũng hiểu được, nhưng cho có suy nghĩ cẩn thận, nàng vẫn chán ghét thái độ vừa rồi của Lý Mặc Nhiên.

Cho nên khi nghe thấy tiếng Lý Mặc Nhiên trở lại, Bạch Tiểu Mễ liền không thèm đề ý đến người ta.

Lý Mặc Nhiên thật cẩn thận ngồi xuống bên giường, nhìn người đưa lưng về phía mình, tay khẽ chạm lên lưng nương tử, nhưng khi hẳn tới đụng tới nương tử, liền rút ngay lại, tựa như hẳn không nghĩ mình sẽ chạm phải nàng.

“Nương tử, cái kia, vừa rồi là vì phu không tốt, nương tử tha thứ cho vì phu được không?” Lý Mặc Nhiên ôn nhu nói lời nhỏ nhẹ, bộ dáng hẳn nghiêm cần khác hẳn ngày thường, hiện tại Lý Mặc Nhiên chẳng quan tâm tới bản thân, hẳn chỉ hy vọng nương tử tha thứ cho hắn.

“.....” Bạch Tiểu Mễ bất động không nói.

“Nương tử, vì phu ghen tỵ vì nàng đi tìm nam nhân khác, vừa nghĩ đến vẻ mặt ôn hòa của phu nhân với nam nhân khác, vì phu hận không thể đem người đó giết chết!” Tuy ngữ khí Lý Mặc Nhiên nói lời này vô cùng mềm mại, nhưng lại mang theo tia ngoan độc mạnh mẽ, kỳ thật hẳn đã nghĩ như vậy.

“.....” Ghen, là ghen nha! Ngay cả như vậy cũng không cần hung dữ với nàng chứ! Có lẽ do từ trước tới này đều là Lý Mặc Nhiên dung túng nàng, khiến Bạch Tiểu Mễ tự nhiên với thói quen của Lý Mặc Nhiên, yên tâm thoải mái bị động nhận sự đối tốt của Lý Mặc Nhiên, bỗng nhiên có một ngày người nọ bỗng nhiên thay đổi, điều này làm cho Bạch Tiểu Mễ thập phần khó sở, thật ra đây mới là nguyên nhân chân chính mà nàng tức giận!

“Nương tử, nàng tha thứ cho vi phu đi, vi phu thật sự không phải cố ý, vi phu cam đoan về sau không bao giờ nói vậy nữa, cũng không chọc nương tử tức giận, được không?” Lý Mặc Nhiên cái gì cũng có thể cam đoan nhưng vẫn không hứa hẹn về sau được phép tự do ra vào Hắc Phong trại, có lẽ ở tận trong tiềm thức, Lý Mặc Nhiên vẫn lo lắng nếu để nàng ra ngoài, nàng sẽ rời hẳn!

“Ta đây về sau có thể tự do ra vào Hắc Phong trại sao?” Bạch Tiểu Mễ tựa hồ biết Lý Mặc Nhiên cố ý không nói ra, liền đánh thẳng vào trọng tâm.

Lý Mặc Nhiên nhất thời trầm mặc, ngồi ở bên giường khó xử, hẳn đương nhiên hy vọng nương tử không giận mình, nhưng hẳn càng không thể chấp nhận việc nương tử rời đi hẳn.

“Nhìn xem, nói nhiều như vậy vẫn là đem ta trở thành phạm nhân?” Bạch Tiểu Mễ cử động thân thể trừng mắt nhìn nam nhân đại hồ từ đang khó xử ngồi bên giường.

“Ta nào có đem nàng trở thành phạm nhân, chỉ cần nàng không rời khỏi Hắc Phong trại, nàng vĩnh viễn là chủ nhân của Hắc Phong trại!” Lý Mặc Nhiên cam đoan nói, cho nên mọi điều kiện hẳn đều có thể đáp ứng, chỉ là không chịu được nàng rời đi, nàng ở bên người hẳn thì hẳn vẫn có thể từ từ khiến nàng yêu hẳn, nhưng nếu người đi rồi, hẳn cái gì cũng không có.

Trong cái được và mất, Lý Mặc Nhiên hiển nhiên chọn lựa đắc tội nương tử, nếu nương tử chạy, những vấn đề khác đều là mây bay.

“Nếu ta cam đoan không rời Hắc Phong trại thì sao?” Bạch Tiểu Mễ thật ra cũng có thể lý giải được suy nghĩ của Lý Mặc Nhiên, cho nên ngữ khí cũng trở nên hòa dịu hơn, nhìn hẳn nói.

Hơn nữa không phải Bạch Tiểu Mễ cố ý lừa gạt Lý Mặc Nhiên, lần này trở về, Bạch Tiểu Mễ coi như đã suy nghĩ cẩn thận, nơi này trừ có sơn tắc thì tất cả đều tốt, không khác gì thế ngoại đào nguyên, so với thế giới bên ngoài mà nàng không quen thuộc kia quả thật tốt hơn nhiều.

Lý Mặc Nhiên có chút kinh ngạc nhìn về phía nương tử, nương tử vừa nói không rời đi Hắc Phong trại thật sao? Đây là thật sự, không phải vì muốn lấy được tín nhiệm mà cố ý nói vậy chứ!

“Nương tử, thật ra nếu một người tự mình ra khỏi Hắc Phong trại mà muốn quay trở về cũng khó! Ngoài sơn trại đều bố trí trận pháp, nếu đi nhầm vào trận pháp, muốn trở về cửa cốc Liên Sơn, tìm khắp nơi cũng không thấy!” Lý Mặc Nhiên nhìn Bạch Tiểu Mễ nói.

“Hả! Thật vậy chăng?” Hơn một tháng nàng ở bên ngoài, sao lại không gặp phải trận pháp? Bạch Tiểu Mễ có chút hoài nghi nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

“Ừ! Đây là thật, nếu nương tử không tin, vi phu dẫn nương tử ra ngoài nhìn xem!” Lý Mặc Nhiên nói, đây là thật, đồng thời theo thói quen, Lý Mặc Nhiên vẫn muốn thăm dò nương tử nhà mình.

Nếu nương tử không có tâm tư muốn trở về trại, như vậy nàng sẽ không băn khoăn đến trận pháp, về sau chắc chắn sẽ nhờ người bồi cạnh nàng cùng đi ra ngoài, tuy rằng lấy tu vi của nương tử quả thật có thể chạy thoát, nhưng hẳn cũng có thể trước tiên phát hiện nàng rời đi, như vậy cũng có thể tìm nàng trở về nhanh hơn.

“Được, chúng ta đi thôi!” Trong khoảng thời gian này, thế nào nàng lại không phát hiện ra trận pháp gì đó? Bạch Tiểu Mễ trực tiếp từ trên giường nhảy xuống, nàng muốn nhìn trận pháp trong truyền thuyết có biết bao cao siêu thế nào.

“Được!” Lý Mặc Nhiên thấy nương tử không để ý đến mình, thật sự rất cao hứng, thấy nàng nhảy khỏi giường đi ra ngoài, vội bám theo sau.

“Lần trước chạy trốn, sao ta không thấy cái trận pháp nào?” Hơn một tháng đi theo Nhị đương gia hay người Hắc Phong trại ra ngoài, nàng không nhìn thấy trận pháp cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng lần trước nàng chạy đâu có thấy?

Nghe được hai chữ ‘chạy trốn’, Lý Mặc Nhiên trầm xuống, bất quá thấy nương tử tựa không có ý gì khác, dù chỉ nghi hoặc nhưng trong lòng Lý Mặc Nhiên vẫn cảm thấy không thoải mái, vẫn không đành lòng không để ý tới nàng.

“Đó là bởi vì trận pháp chỉ nhằm vào thủ thuật che mắt người ngoài, người từ trong đi ra không bị ảnh hưởng!” Lý Mặc Nhiên giải thích.

“Nha!” Lần trước trở về cũng là Lý Mặc Nhiên ôm nàng trở về, quả thật nàng chưa từng tự mình đi vào.

“Vậy tất cả người trong Hắc Phong trại đều biết trận pháp này sao?” Bạch Tiểu Mễ tò mò hỏi.

“Không phải, có một số người không biết!” Bình thường huynh đệ trong Hắc Phong trại nếu không có mệnh lệnh của bọn họ sẽ không đi ra ngoài, cho dù đi ra ngoài cũng phải là người hẳn đồng ý mới được trở về.

“Nha!” Hai người đi đến khe sâu, hai bên đều là vách đá, rộng đại khái năm thước đủ để một xe ngựa đi qua, muốn che giấu đường lớn như vậy, trận

pháp thật đúng là quá tốt.

Lý Mặc Nhiên thấy ngửi khí hương từ tựa không có tức giận như lúc trước, cũng không bài xích hẳn, trong lòng thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

“Trận pháp kia là do ai bày ra?” Thật không ngờ một trại toàn cường đạo lại còn có nhân tài, Bạch Tiểu Mễ có chút giật mình, chẳng lẽ lại là vị Nhị đương gia bí hiểm kia.

“Cái kia, ha ha a, là vì phu khi vừa mới vào Hắc Phong trại tùy ý bày ra, chỉ là một trận nho nhỏ mà thôi, không phải trận pháp khó!” Nói lời này, Lý Mặc Nhiên có chút không để ý đến, khi đó hắn mới mười một mười hai tuổi, khi đó trình độ bày trận pháp của hắn quả thật chưa có gì cả, nhưng đối với chỗ thâm sơn cùng cốc này cũng đủ dùng rồi.

Sau này bởi vì sợ phiền toái nên vẫn giữ nguyên trận pháp, hiện tại nương tử hỏi, hắn có chút mất tự nhiên.

“Ngươi, thật sự!” Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc, nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, thế nhưng không nghĩ tới nam tử diện mạo thô cuồng, vừa thấy chính là nam tử lỗ mãng nhưng lại có năng lực đến vậy.

“Đương nhiên, chẳng qua khi đó vì phu mới mười một mười hai tuổi nên chỉ có thể bày ra trận pháp đơn giản này!” Lý Mặc Nhiên lo lắng về sau nương tử hiểu được trận pháp, sẽ cười nhạo hắn, cho nên mới đem tuổi của mình khi tạo ra trận pháp để giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68

Giờ Bạch Tiểu Mễ mới tin lời Lý Mặc Nhiên, nhiều lần đi qua nàng không chú ý tới, nhưng hôm nay đi ra ngoài thâm cốc, khi quay đầu lại mới phát hiện không thấy cửa sơn cốc đâu nữa.

Thật đúng là có trận pháp, chẳng lẽ trước đó mình không để ý, nhưng mỗi lần trở về cũng không thấy chuyện như vậy mà!

“Nhị đệ có lẽ đã phái người trước phá giải trận pháp, cho nên nương tử không phát hiện ra!” Lý Mặc Nhiên nhìn về mặt nghi hoặc của Bạch Tiểu Mễ, tựa hồ biết nàng thắc mắc điều gì liền giải thích luôn.

Thật ra ở ngoài sơn cốc Hắc Phong trại luôn luôn có ám vệ trấn giữ, chỉ cần có người ngoài đến, nhóm ám vệ sẽ phát hiện trước tiên, mà lúc trước sở dĩ Bạch Tiểu Mễ không phát hiện ra chủ yếu là vì cách ăn mặc của nàng khiến ám vệ nhận định nàng là tiểu lâu la bình thường của Hắc Phong trại ra ngoài làm việc, nên mới không chú ý tới nàng.

“À!” Bạch Tiểu Mễ lên tiếng trả lời, lập tức đi tiếp, nhưng Bạch Tiểu Mễ lại phát hiện dù đi thế nào vẫn không thể tìm thấy cửa vào sơn cốc, đây thật sự rất kỳ diệu.

Rõ ràng biết sơn cốc ở trong này, nhưng nàng không tìm thấy lối vào, thật là thần kỳ.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi nói trận pháp này do ngươi bố trí à?” Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên đi bên cạnh mình, tò mò hỏi.

“Ừ!” Lý Mặc Nhiên gật đầu, không phải lúc trước hắn đã nói rồi sao? Bất quá thấy nương tử sùng bái hẳn, tâm Lý Mặc Nhiên vui sướng, rốt cuộc hắn cũng được nương tử để ý, quá tốt rồi.

“Vậy mất trận ở nơi nào, phải đi thế nào?” Bạch Tiểu Mễ chờ mong nhìn Lý Mặc Nhiên hỏi.

“Nương tử đi theo vì phu!” Đường về Lý Mặc Nhiên tự nhiên sẽ không che giấu, cho nên khi Bạch Tiểu Mễ hỏi, Lý Mặc Nhiên thoải mái nói cho nàng, còn trực tiếp dẫn đường để nàng hiểu rõ hơn về trận pháp.

Rõ ràng chỉ bước đi bình thường, thế nhưng đi chẳng được bao lâu, trước mắt bỗng nhiên rộng rãi, lối vào sơn cốc ban đầu tìm mãi không thấy giờ lại xuất hiện rõ ràng trước mắt.

Nhìn sự vật thần kỳ trước mắt, Bạch Tiểu Mễ hai mắt sáng rực.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi có thể dạy ta trận pháp được không?” Bạch Tiểu Mễ chờ mong nhìn Lý Mặc Nhiên, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng ý chí.

“Được a!” Thật vất vả mới có cơ hội gần gũi nương tử, nào có chuyện Lý Mặc Nhiên không đáp ứng.

“Quá tốt, chúng ta trở về thôi! Đúng rồi! Ta còn có việc muốn nhờ ngươi hỗ trợ!” Tâm tình tốt, Bạch Tiểu Mễ quên luôn chuyện mất hứng khi trước, hiện tại dù nhắc lại cũng không có cảm giác gì?

“Chuyện gì?” Nương tử là tin tưởng hẳn sao?

“Không phải người không cho ta tìm Nhị đương gia sao? Việc này liền giao cho người!” Bạch Tiểu Mễ lấy một tờ giấy đưa cho Lý Mặc Nhiên, mặt trên viết nguyên liệu mà Gạo cung cấp, tất cả đều là nguyên liệu về phân bón vô cơ, chẳng qua phân bón làm ra không giống ở hiện đại nhưng hiệu quả hẳn vẫn tốt.

Xét biểu hiện lúc trước của Gạo, Bạch Tiểu Mễ lựa chọn tin tưởng nó.

“Chuyện của nương tử đương nhiên phải giao cho vi phu làm!” Lý Mặc Nhiên coi như chuyện dĩ nhiên.

Lý Mặc Nhiên cầm tờ giấy, đọc lướt qua, lập tức phát hiện đây không phải nguyên liệu hiếm lạ gì, thu gom không khó, quả thật chính là việc nhỏ.

Bất quá chỉ cần là chuyện của nương tử, Lý Mặc Nhiên đều rất thích tự mình làm.

“Nương tử, nàng muốn mấy thứ này làm gì?” Lý Mặc Nhiên tò mò hỏi.

“Đương nhiên là dùng cho lúa nước, mấy thứ này để làm phân bón vô cơ, có nó là có thể khiến lúa nước phát triển tốt!” Bạch Tiểu Mễ cho rằng việc nàng không cần giấu diếm, liền trực tiếp nói cho Lý Mặc Nhiên, hơn nữa hiện giờ Lý Mặc Nhiên không biết, rồi một lúc nào đó tất yếu sẽ biết.

“Nương tử nói cái này có thể sử dụng cho lúa nước?” Lý Mặc Nhiên kinh ngạc nhìn về phía nương tử, tuy rằng không biết phân bón vô cơ là cái gì, nhưng theo lời nương tử, hẳn biết cái này dùng cho lúa nước.

Chẳng lẽ hẳn thật sự không phải nông dân nên mới chưa từng nghe qua mấy thứ này còn dùng được cho ruộng lúa.

“Đây là đương nhiên, người chỉ cần mang đến cho ta là tốt rồi, mùa hè đến người sẽ biết hiệu quả!” Bạch Tiểu Mễ thần bí nói.

“Được, sau khi trở về vi phu phái người đi chuẩn bị! Đúng rồi, nương tử từ cái này còn muốn mua gì không?” Lý Mặc Nhiên hỏi, nữ hài tử thôi! Hẳn sẽ muốn một ít bột son nước linh tinh, nương tử tựa hồ không dùng mấy thứ này, ban đầu hẳn không chú ý tới, nhưng lần đi ra ngoài này, hẳn lại nhìn thấy một số nữ tử thích mấy thứ kia.

Tuy rằng nương tử không cần mấy thứ này vẫn rất xinh đẹp, nhưng nếu nương tử muốn, Lý Mặc Nhiên đều nguyện ý thỏa mãn nàng, cảm giác thật sự rất tốt khi sủng một người.

“Muốn a! Vậy ta trở về nói cho người!” Bạch Tiểu Mễ nghĩ có lẽ cũng nên làm thuốc trừ sâu nữa, không biết Gạo có biết làm hay không?

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ lập tức hỏi.

“Gạo đâu rồi?”

“Đình! Không cần hỏi, điều đơn giản như thế không làm khó được Gạo!” Bạch Tiểu Mễ chưa kịp hỏi, thanh âm như tiếng kim loại va chạm lập tức vang lên trong đầu.

“Tốt lắm, chờ một chút ta trở về rồi nói nguyên liệu ra!” Bạch Tiểu Mễ không hỏi cũng đoán được kết quả, tuy không biết Gạo là thứ gì nhưng hết thấy phương diện gieo trồng nó đều biết rõ như lòng bàn tay.

Lúc này Gạo không để ý đến Bạch Tiểu Mễ, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên cũng không quan tâm, trải qua một khoảng thời gian tiếp xúc, Bạch Tiểu Mễ xem như đã biết, Gạo chính là tên rất kiêu ngạo, đối với sự ngạo mạn của nó, Bạch Tiểu Mễ chỉ coi như là hành vi ngây thơ của tiểu hài tử.

Giữa trưa hai người trở lại Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ viết ra giấy các nguyên liệu cần có để pha chế thuốc trừ sâu và các dụng cụ cần thiết, sau đó giao cho Lý Mặc Nhiên, qua bữa cơm trưa, Lý Mặc Nhiên phái quân sự Hắc Phong trại ra ngoài mua đồ Bạch Tiểu Mễ cần.

Còn Bạch Tiểu Mễ đi đến khu gia quyến bên phía tây Hắc Phong trại, mặt sau khu gia quyến có một khối đất trống, nơi đó Bạch Tiểu Mễ đã sớm biết, cũng có an bài một số gia quyến của anh em Hắc Phong trại tiến hành khai hoang, gieo trồng một ít rau dưa, thuận tiện nuôi thêm gia cầm, đều là phụ nữ xuất thân nông gia nên với việc này phi thường quen thuộc.

Bạch Tiểu Mễ suy nghĩ vì Hắc Phong trại nên đại đa số gia quyến đều rất phối hợp, cho dù có chút không vừa lòng nhưng cũng ngại thân phận Bạch Tiểu Mễ mà thành thật làm việc.

Ngon núi mờ mịt khí lạnh, vì thế trong quá khứ gia quyến Hắc Phong trại chưa từng trồng rau dưa gì, không thành công bởi vì khí hậu không thích hợp, điểm này Bạch Tiểu Mễ cũng là nghe nói.

Đối với thời tiết sương giá, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên có biện pháp, ở đây có lẽ không có cách nào giải quyết nhưng ở hiện đại sớm đã có phương pháp gieo trồng.

Vì vậy Bạch Tiểu Mễ không chút suy nghĩ trực tiếp dụng lều lớn, muốn để lều lớn lấy được đầy đủ ánh nắng mặt trời, mặt trên xếp rom rạ thành từng phiến to, chỉ cần sương giá buổi sáng qua đi liền đem rom bỏ ra.

Chỉ cần nơi này gieo trồng thành công, vậy mùa đông về sau có thể ăn được rau dưa tươi mới rồi, thật sự là hiếm có a?

Lều lớn dựng xong, Bạch Tiểu Mễ đi vào trong, vài ngày trước hạt đã nảy mầm, mầm nhỏ đã lộ lá, nhóm phụ nữ đang vui vẻ tưới nước.

“Phu nhân hảo!” Nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ, mọi người cao hứng chào hỏi, trong mắt tràn đầy sùng bái, làm nông dân nửa đời người, lại trước giờ không biết thì ra còn có phương thức gieo trồng như vậy, vốn các nàng còn hoài nghi, hiện tại nhìn rau đã mọc, cuối cùng các nàng cũng đã tin tưởng.

Trước đó có một vài người không phục, nhìn thấy thành quả như thế, tuy ngoài miệng không nói nhưng trong lòng coi như đã tin phục.

“Mọi người hảo!” Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy ý tưởng của mình có thể thành công, trong lòng đặc biệt cảm giác có thành tựu.

“Phu nhân, ngài thật sự rất giỏi, người xem này rau dưa mọc tốt rồi, qua hai tháng là có thể ăn được!” Các nàng ở Hắc Phong trại bình thường đều non nửa tháng mới đi ra ngoài mua đồ, rau dưa trên cơ bản đều khó ăn vì không còn tươi mới, giờ tốt rồi, chỉ cần trong vài cái lều lớn có thể gieo trồng rau dưa, như vậy các nàng không cần về sau đi khắp nơi tìm rau nữa.

Hơn nữa giờ con nuôi gia súc, bên ngoài lại trồng lúa nước, theo lời phu nhân làm thật sự toàn bộ đã thành công, như vậy nam nhân các nàng không cần ra ngoài đánh cướp nữa, các nàng cũng có thể an tâm.

Mỗi lần thấy nam nhân mình đi ra ngoài, nói không lo lắng là giả, hiện tại phu nhân đã tới, mang đến hi vọng cho các nàng, cũng mang đến cuộc sống an ổn, trong lòng các nàng đều rất cảm kích.

“Ừ, tốt lắm, bất quá tối nay vẫn nên chú ý sửa mặt trên lều, đừng để bị sương giá thấm vào, bây giờ là mùa xuân, khí hậu buổi tối có chút lạnh, rau dưa dễ chết non, cho nên càng phải chú ý!” Bạch Tiểu Mễ nhìn các nàng vui vẻ, khỏe miệng không nhịn được khẽ cong, giờ nhóm phụ nữ này đã không giống lúc trước mặt ngoài nghe theo còn sau lưng lại oán thán nàng.

Đây có phải là hiện tượng tốt không?

Dạo qua vài lều lớn, hỏi Gạo một chút xem có cái gì cần bổ sung, sau đó phân phó các nàng chú ý rồi trực tiếp đi đến nơi nuôi gia súc.

Hiện tại chỉ nuôi có hai loại, một là lợn, hai là gà.

Đối với phương diện nuôi dưỡng, Bạch Tiểu Mễ không rành lắm nhưng lại không làm khó được Gạo, cho nên Bạch Tiểu Mễ cho dù không biết nhưng vẫn có thể nói đạo lý rõ ràng với bác gái phụ trách nuôi dưỡng.

Mà tất cả đều là biện pháp thực dụng.

Dạo qua một vòng, mất thời gian cả buổi chiều, đợi đến khi Bạch Tiểu Mễ trở về, mặt trời đã ngả về phía tây.

Mà giờ phút này Lý Mặc Nhiên đã trở về, đồ ăn dọn trên bàn, nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ trở về liền cao hứng nghênh đón.

“Nương tử, nàng đã trở lại, mau tới đây rửa tay rồi ăn cơm!” Lý Mặc Nhiên vội kéo Bạch Tiểu Mễ đi đến bên cạnh chậu nước ấm đã chuẩn bị, đưa khăn nóng cho Bạch Tiểu Mễ, một bộ dáng ông chồng Nhị Thập Tứ Hiếu.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi không cần như vậy, ta không phải không có tay?” Bạch Tiểu Mễ tuy ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên tay vẫn tự nhiên nhận lấy khăn lông Lý Mặc Nhiên đưa, lau mặt, sau đó rửa tay.

Thật ra nàng phi thường hưởng thụ yêu thương cùng săn sóc của Lý Mặc Nhiên, nhưng Bạch Tiểu Mễ lo sợ mình sẽ bởi vậy mà hình thành thói quen, một lúc nào đó thật sự rời khỏi, nàng lo lắng bản thân mình sẽ luyến tiếc.

“Không sao, vì phu nguyên ý!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên nói.

Bạch Tiểu Mễ bất đắc dĩ, chẳng qua không biết nói cái gì, thôi quên đi, dù sao đã quyết lưu lại, liền thuận theo tự nhiên thôi, bất quá bảo nàng thích đại hồ tử này, hiển nhiên có chút khó, tuy rằng nàng không phải người ham đẹp, nhưng với diện mạo này của Lý Mặc Nhiên, bộ dáng thật quá xa với người chồng lý tưởng của nàng.

Nếu hần giống Nhị đương gia thì thật tốt! Tuy rằng Nhị đương lớn lên bình thường, nhưng vẫn thuận mắt, diện mạo này của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ thật sự không cách nào chấp nhận nổi.

Bất quá Lý Mặc Nhiên đối với nàng rất tốt, xem ra trên thế giới này không có chuyện nào không hoàn mỹ.

Một bữa cơm Bạch Tiểu Mễ trầm mặc, Lý Mặc Nhiên ân cần cứ thế mà xong.

“Nương tử, nàng có muốn đi tắm suối nước nóng không?” Tựa hồ nương tử chưa tới suối nước nóng.

“Cái gì? Ngươi nói suối nước nóng, ở Hắc Phong trại còn suối nước nóng sao?” Bạch Tiểu Mễ có chút kinh ngạc nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, đừng trách nàng kinh ngạc như thế, nàng đến Hắc Phong trại đã mấy tháng, nhưng đâu có phát hiện nơi nào có suối nước nóng.

“Đương nhiên, dòng suối từ trên núi chảy xuống chia thành hai con suối nhỏ, một lạnh, một nóng! Suối nước nóng không chảy qua Hắc Phong trại, cho nên nương tử không biết cũng là điều bình thường.” Lý Mặc Nhiên cười giải thích nói.

“Thật ư, chúng ta đi thôi! Đợi chút! Ta đi lấy quần áo!” Suối nước nóng nha! Kiếp trước tha thiết mơ ước suối nước nóng, khi đó nàng còn chưa kịp tắm đã bị đưa tới nơi này, còn chưa kịp làm gì.

Động tác Bạch Tiểu Mễ rất nhanh, hai ba hồi đã đem quần áo thu gọn xong, đương nhiên vì cảm tạ Lý Mặc Nhiên nên thuận tiện thu luôn quần áo của hắn, đừng hiểu lầm Bạch Tiểu Mễ có ý tắm cùng Lý Mặc Nhiên, mà nàng đang nghĩ sẽ thay phiên nhau tắm.

Thay phiên nhau tắm, nơi này buổi tối không có cái gì sống về đêm, tắm xong suối nước nóng dễ chịu liền trở về ngủ thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69

Từ sau ngày xem qua trận pháp, Bạch Tiểu Mễ liền bắt đầu học trận pháp cùng Lý Mặc Nhiên. Nếu không phải cây nông nghiệp lớn không đợi người, có lẽ Bạch Tiểu Mễ để việc làm thuốc trừ sâu và phân bón sau cùng. Vì vậy, ban ngày Bạch Tiểu Mễ nghiên cứu thí nghiệm làm thuốc trừ sâu và phân bón, buổi tối lại học tập trận pháp.

Việc chế tạo ra thuốc trừ sâu và phân hóa học vô cơ đối với một người học khoa học tự nhiên từ nhỏ không phải khó, mặc dù có Gạo chỉ đạo nhưng Bạch Tiểu Mễ không phải chuyên khoa nên khi làm ít nhiều vẫn gặp phải khó khăn.

Trải qua vài lần thất bại, Bạch Tiểu Mễ cuối cùng cũng làm ra được, hơn nữa càng làm càng quen, thậm chí còn tuyển bốn thiếu niên đi hỗ trợ, còn tự tay dạy qua bọn họ, chờ bọn họ làm thành thạo, Bạch Tiểu Mễ sẽ không xen vào chuyện này nữa.

Cả quá trình nghiên cứu, thử nghiệm và thành công mất gần một tháng, mà giờ phút này Lý Mặc Nhiên có ý muốn ra ngoài.

“Ta muốn đi?” Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên nói, lần trước ra ngoài còn chưa kịp nhìn thế giới bên ngoài đến cùng là thế nào thì đã bị Lý Mặc Nhiên vừa dỗ lại lừa mang trở về, lần này đi theo Lý Mặc Nhiên hẳn có thể chơi lâu thêm một chút.

“Không được!” Lý Mặc Nhiên không chút suy nghĩ liền trực tiếp cự tuyệt, lần này hắn đi báo thù, mang theo nương tử sẽ có nguy hiểm, ngay cả an nguy của bản thân hắn còn khó nói trước, cho nên càng không muốn nương tử mạo hiểm đi theo.

“Vì sao, chẳng lẽ ngươi sợ ta lại chạy trốn, ta đã nói ta sẽ không đi rồi mà, ta chỉ muốn ra ngoài nhìn thế gian mà thôi, vì sao không được, cùng lắm thì khi các ngươi đi đánh cướp ta không đi theo là được!” Bạch Tiểu Mễ có chút không phục, một tháng ở chung vốn cho rằng quan hệ hai người đã được cải thiện, ít nhiều thì người kia đã tin nhiệm nàng, nhưng hiện tại Bạch Tiểu Mễ có chút thất vọng.

“Nương tử, vì phu không có ý này, lần này nhiệm vụ tương đối nguy hiểm, hơn nữa nếu nương tử rời đi, lúa nước nơi này, còn có rau dưa làm sao bây giờ?” Lý Mặc Nhiên thấy ánh mắt Bạch Tiểu Mễ nhìn hắn lộ ra thất vọng, trong lòng hoảng sợ, nhưng nghĩ ra ngoài sẽ gặp chuyện nguy hiểm, Lý Mặc Nhiên quyết không thỏa hiệp.

“Mấy chuyện này không cần lo lắng, kế hoạch ta đã viết xong đưa cho mấy quân sự rồi, trong đó thuyết minh rất kỹ càng, hoàn toàn không cần lo lắng về phần nguy hiểm, chẳng lẽ ta như vậy còn không thể tự bảo vệ mình sao?” Bạch Tiểu Mễ có chút tin tưởng vào võ công của mình, có lẽ không thể như đám người Lý Mặc Nhiên, nhưng vẫn có thể tự bảo vệ bản thân.

Hơn nữa nếu đánh không lại thì phải chạy chứ sao?

Hướng chi nàng cũng không định cùng bọn họ làm nhiệm vụ, nàng chỉ muốn ra ngoài thuận tiện chơi một chút, hiện tại Bạch Tiểu Mễ đã đánh mất suy nghĩ rời đi Hắc Phong trại, nơi này đã quen thuộc, hoàn cảnh không tệ, so với việc đi tới nơi xa lạ khác thì tốt hơn nhiều.

“Nương tử, không phải vì phu không muốn mang nàng đi, lần này thật sự rất nguy hiểm, chuyện này giải quyết xong, vì phu sẽ mang nương tử ra ngoài chơi được không?” Lý Mặc Nhiên nhìn nương tử bắt đầu dỗi dằn một tiếng, sau đó kéo người vào trong lòng, động tác này hiện tại đối với hai người mà nói là chuyện bình thường, Bạch Tiểu Mễ không phản đối.

“Lần này ngươi đi phải làm gì?” Bạch Tiểu Mễ hiển nhiên không ngu ngốc, rất nhanh đã nghe ra chuyện không hề tầm thường, hơn nữa Nhị đương gia chẳng mấy khi ra ngoài lần này lại đi hơn một tháng, kết hợp với lời nói nghiêm trọng của Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu có chút lo lắng.

“Là chuyện rất quan trọng, chỉ cần qua chuyện này, nương tử muốn đi đâu, vì phu liền đưa nàng tới đó?” Hơn nữa đến lúc đó hắn cũng có thể dùng mặt thật để gặp người, nhất định phải cho nương tử một kinh hi.

Không biết nương tử nhìn thấy hình dáng thật của hắn sẽ có biểu cảm gì? Chẳng qua Lý Mặc Nhiên rất tự tin với dung mạo của mình, ngay từ khi còn nhỏ, nữ tử nào nhìn hắn đều thích hắn, nương tử hẳn không ngoại lệ.

“Sẽ không phải đi báo thù đấy chứ?” Đọc trong tiểu thuyết, sự tình giả tạo khoa trương này rất nhiều, mà Lý Mặc Nhiên lại dùng Hắc Phong trại để che

giấu tung tích, có lẽ cũng vì tránh né kẻ thù, thật ra Bạch Tiểu Mễ chỉ là tùy ý hỏi, dù sao việc này nghe rất già, nhưng khi nhìn đến biểu cảm kế tiếp của Lý Mặc Nhiên, nàng đã biết chuyện xưa khoa trương giả tạo này là thật.

Lý Mặc Nhiên không nói gì, trừng mắt nhìn nương tử nhà mình, trời ạ! Hần cái gì cũng chưa nói sao nương tử lại biết? Có phải do nương tử quá mức thông minh hay không.

“Đi báo thù coi như lần này không tính, bắt quá người phải đáp ứng ta một chuyện, sau khi trở về nhớ đưa ta đi chơi!” Bạch Tiểu Mễ không phải là nữ tử trong phim Quỳnh Dao dây dưa không rõ, cho nên thấy Lý Mặc Nhiên như thế cũng không gây khó xử cho hắn, chẳng qua muốn tranh thủ phúc lợi kế tiếp.

“Nhất định sau khi trở về ta sẽ đưa nương tử ra ngoài du ngoạn, hơn nữa đến lúc đó còn tặng nương tử một kinh hi, nương tử nhất định phải chờ ta?” Lý Mặc Nhiên cười hi hi nói.

“Có thể nói ta biết lần này các người đi nơi nào không?” Bạch Tiểu Mễ thử tính hỏi.

“Nương tử không cần hỏi nhiều, chờ vi phu trở về đưa nương tử đi chơi là tốt rồi!” Ánh mắt Lý Mặc Nhiên xẹt qua khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn tinh xảo của Bạch Tiểu Mễ, cười hôn nàng, lập tức vui vẻ nói.

Đùa, nương tử hiện tại chỉ cần muốn ra ngoài, ai có thể ngăn được, tuy rằng đã phải ám vệ từ nơi bí mật gần đó đi theo, nhưng hắn vẫn lo lắng, sợ nương tử tâm huyết dâng trào liền chạy đến.

Có lẽ trước kia hắn không lo lắng nương tử chạy theo, nhưng hiện giờ Lý Mặc Nhiên tin chỉ cần hắn có chút nguy hiểm, nương tử biết nhất định sẽ không khoanh tay đứng nhìn, nương tử bề ngoài mãnh liệt kiêu ngạo nhưng thật ra là người nhân tâm ấm áp.

“Quên đi, quên đi, đi thôi nào! Đừng ở chỗ này nhiều lời nữa?” Lý Mặc Nhiên này Bạch Tiểu Mễ đoán không sai, đây chính là ông chú khoác bên ngoài vẻ thật thà phúc hậu nhưng bên trong lại đen tối.

Quả thực chính là người trắng tâm đen, khôn ngoan vô cùng.

“Vi phu đi rồi, nương tử phải nhớ vi phu nha! Vi phu sẽ mỗi phút mỗi giây nhớ nương tử!” Phải rời khỏi, Lý Mặc Nhiên luyến tiếc, nhưng chuyện này nếu không giải quyết, hắn liền không còn cách nào an tâm cùng nương tử sống bình thân qua ngày.

Vốn muốn kéo thêm vài năm, nhưng hiện tại Lý Mặc Nhiên không ngờ, cho dù đối với người kia vẫn như cũ không bỏ được, nhưng Lý Mặc Nhiên hiện tại chờ không kịp.

“Đừng đắc ý, nếu người đi quá lâu, ta sẽ thích người khác đấy!” Bạch Tiểu Mễ tức giận cố ý chọc giận hắn.

“Không được!” Lý Mặc Nhiên sắc mặt đen nhất thời, ai dám cướp nữ nhân của hắn quả thực là chán sống rồi.

“Nguy hiểm như vậy, ai biết người có thể trở về hay không, nếu người không trở lại, người quản được việc này sao? Đến lúc đó Hắc Phong trại chính là của một mình ta!” Bạch Tiểu Mễ vỗ cánh tay Lý Mặc Nhiên đang ôm chặt lấy nàng.

“Sẽ không, vi phu nhất định sẽ trở về!” Nghe Bạch Tiểu Mễ nói như vậy, Lý Mặc Nhiên vốn khó thở nhất thời bình tĩnh lại, trong lòng có chút cao hứng, thật ra là nương tử lo lắng cho hắn! Cố ý nói như vậy chính là muốn hắn trở về.

Nương tử nhất định biết hắn yêu thương nàng, biết hắn không thể chịu đựng được nàng có nam nhân khác, cố ý khích tướng hắn để hắn cẩn thận.

Nương tử! Trong lòng Lý Mặc Nhiên một dòng nước ấm chảy qua, tràn đầy.

“Hừ! Ai biết!” Bạch Tiểu Mễ bĩu môi, trong mắt thoáng qua lo lắng, thật ra đó là cảm tình do ở chung lâu ngày mà ra, cho dù hiện tại Bạch Tiểu Mễ không có tình yêu với Lý Mặc Nhiên, nhưng vẫn có chút đồng cảm.

Không nở rộ, Lý Mặc Nhiên vẫn phải ra ngoài, Bạch Tiểu Mễ lại khôi phục cuộc sống trước đó, ban ngày nhìn cây nông nghiệp mình gieo trồng, sau đó nhắc nhở nhỏ cỏ nhất sâu, buổi tối đọc sách trận pháp Lý Mặc Nhiên cho nàng mượn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70

Dưới sự chỉ đạo chăm sóc của Bạch Tiểu Mễ, lúa nước phát triển khá tốt, thời tiết dần nóng lên, một tháng nữa là có thể thu hoạch, Bạch Tiểu Mễ bỏ xuống mọi chuyện, tìm đến Lão Tứ, cùng Lý Ngọc Nhiên bắt đầu nghiên cứu chế tạo máy tuốt lúa cùng máy xay thóc.

Bởi vì người cha làm nông nghiệp nên Bạch Tiểu Mễ đối với mấy thứ này có chút hiểu biết, chỉ là chân chính làm ra nó vẫn có chút khó khăn, mà Lý Ngọc Nhiên ở phương diện chế tác lại đặc biệt có thiên phú.

Bạch Tiểu Mễ thiết kế ra giấy máy tuốt lúa và máy xay thóc mà nàng từng xem qua ở hiện đại, sau đó tìm Lý Ngọc Nhiên nói nguyên lý hoạt động cho hắn, Lý Ngọc Nhiên đối với thứ thần kỳ này thì phi thường hứng thú, liền bắt đầu cùng Bạch Tiểu Mễ tìm một số thợ mộc bắt đầu làm.

Đừng xem nhẹ trí tuệ của cổ nhân, đây là kết luận sau khi Bạch Tiểu Mễ hiểu biết Lý Ngọc Nhiên qua nửa tháng làm máy tuốt lúa, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy đồng thời cũng cao hứng, dù sao sắp đến thu hoạch, đoán chừng thời gian làm xong cũng vừa kịp, nguyên lý của máy tuốt lúa và máy xay thóc cũng không khác nhau là mấy, cuối cùng Lý Ngọc Nhiên cùng nhóm thợ mộc đã làm xong toàn bộ máy tuốt lúa và máy xay thóc.

Tháng bảy có thể nói là tháng nóng nhất trong năm, nhưng dù nóng đến mấy cũng không ngăn được nhiệt tình của mọi người trong Hắc Phong trại, lúa nước đã chín, hơn nữa hạt nào hạt nấy đều to chắc vô cùng.

Người trong Hắc Phong trại đều biết, thu hoạch như vậy quả thực trái ý trời, bởi vì bọn họ chưa từng thấy qua lúa nước thu hoạch tốt như vậy, nếu không phải tận mắt nhìn thì bọn họ nào dám tin tưởng.

Lần thu hoạch này khiến địa vị Bạch Tiểu Mễ được đề cao trước nay chưa từng có, quả thực sắp vượt qua cả Đại đương gia, Bạch Tiểu Mễ thật không ngờ tới.

Bạch Tiểu Mễ chỉ xuất hiện ngày đầu tiên rồi sau đó cũng chưa từng đi qua xem, máy tuốt lúa máy và xay thóc nhóm thợ mộc cùng Lý Ngọc Nhiên đều đã hiểu cách dùng, cho nên Bạch Tiểu Mễ không tham dự, đương nhiên nàng tuyệt đối không thừa nhận là nàng sợ nóng nên lười ra ngoài nhìn.

Kết quả nàng đã thấy, tuy rằng không bằng cha nàng, nhưng nghe người trong Hắc Phong trại nghị luận, Bạch Tiểu Mễ cũng yên tâm.

Với nàng đây chỉ là thu hoạch bình thường, nhưng thật ra đối với việc gặt hái thời cổ đại chỉ trông vào thời tiết này, như vậy đã là không thể tốt hơn rồi.

Gieo trồng ở cổ đại chỉ mong vào mùa thuận gió hòa, nếu thời tiết không tốt, gặp phải khô hạn hay châu chấu, thu hoạch quả thực là ít lại càng ít, khổ vô cùng, cho nên nông dân cổ đại gặp rất nhiều khó khăn là điều miễn bàn.

Mà Bạch Tiểu Mễ cải biến chỗ thiếu hụt này, tích trữ nước, không cần lo lắng khô hạn, có thuốc trừ sâu, không cần lo lắng châu chấu hay các loại côn trùng khác phá hoại, hơn nữa còn vận dụng các loại phân bón vô cơ như phân lân, phân đạm, cho nên thu hoạch mỗi thửa đều lớn hơn các nơi khác không chỉ gấp đôi.

Lần thu hoạch này đã giải quyết hoàn toàn vấn đề lương thực của Hắc Phong trại trong hai năm tới, đợi đến khi thu hoạch xong, thống kê lại, ai nấy đều không nhìn được mà hưng phấn.

“Không nghĩ tới nữ nhân kia còn có chút bản lĩnh?” Tam đương gia Lý Thụy Nhiên bĩu môi khinh thường, ai cũng biết, nếu không có nàng chỉ điểm kỳ quái lần này, thì sẽ không có khả năng thu hoạch tốt như thế, đây là điều mọi người không ngờ tới, không nghĩ tới phương pháp lạ như vậy lại có thể thành công.

Hiện giờ trong Hắc Phong trại còn thành lập một tổ chuyên môn về gieo trồng lúa nước dưới sự chỉ đạo của Bạch Tiểu Mễ, không biết nữ nhân kia nghĩ thế nào, vừa mới thu hoạch lại bắt đầu gieo trồng ruộng lúa thí nghiệm, còn nói cái gì mà tháng sau còn muốn tiếp tục gieo trồng lúa nước, bọn họ chưa từng nghe qua một năm lại có thể gieo trồng hai mùa lúa nước.

Mà chuyện này, hắn cũng hỏi qua nông dân, bọn họ cũng chưa từng nghe qua, chẳng qua tuy chưa từng nghe thấy, nhưng bởi vì từng có kinh nghiệm thành công một lần, cho nên toàn bộ mọi người lần này đều phi thường nguyện ý nghe theo sự sắp xếp của nàng.

“Tam huynh, đó là đại tẩu!” Lý Ngọc Nhiên không ngẩng đầu, thần nhiên nhắc nhở.

Hai lần tiếp xúc với Bạch Tiểu Mễ khiến Lý Ngọc Nhiên coi như hiểu biết một ít về nữ tử mặt ngoài nhìn kiêu ngạo mãnh liệt kia, nàng thiết kế ra thứ đó đã đem sức lao động của mọi người giảm bớt hơn phân nửa.

Lý Ngọc Nhiên có hỏi qua anh em từng làm nông dân, nghe bọn họ nói, nếu không có máy tuốt lúa và máy xay thóc, thì riêng việc tuốt lúa đã là chuyện cực kỳ phiền toái chứ đừng nói đến việc xay thóc là chuyện rườm rà đến cỡ nào.

Vì thể hiện tại Lý Ngọc Nhiên có ấn tượng khá tốt với Tiểu Mễ, hắn cảm thấy nữ tử này xứng đôi với Đại ca hắn.

“Mới chưa lâu, không nghĩ tới người đã thừa nhận nàng!” Lý Thụy Nhiên có chút mất hứng, nhưng tận trong thâm tâm hắn vẫn bội phục nữ nhân kia, nhìn thay đổi Hắc Phong trại trong mấy tháng là hắn đã nhận ra.

Lần thu hoạch lúa nước này lại khiến Hắc Phong trại giảm được chi phí mua lương thực, giảm chi cho Hắc Phong trại, lúc trước nàng nói muốn Hắc Phong trại ăn ổn qua ngày, xem ra nàng đã làm được.

Tuy rằng trong lòng mình bạch điểm ấy, nhưng Lý Thụy Nhiên là người kiêu ngạo, tâm lý vẫn còn bóng ma bị Bạch Tiểu Mễ đã bại lúc trước, cho nên mỗi lần nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ đều cố gắng trốn tránh, hắn cảm thấy bản thân không có mặt mũi nên mới cố ý nói những lời này.

“Tam ca, chuyện đã qua, huynh còn so đo làm gì?” Lý Ngọc Nhiên biết trong lòng Tam ca đang vương vấn điều gì, nhưng Lý Ngọc Nhiên có thể nhìn ra, Đại ca cưới một Đại tẩu cũng cường đại không phải rất tốt sao?

Hơn nữa hẳn cảm thấy Đại tẩu là nữ tử tốt, nếu không đã ... trong mắt Lý Ngọc Nhiên thoáng qua tia hoảng hốt, có chút kinh hãi lắc đầu.

“Ai so đo, lão tử là loại người đi so đo với nữ nhân sao?” Lý Thụy Nhiên là người đặc biệt sĩ diện, tuy rằng hẳn thật để ý chuyện kia nhưng hẳn tuyệt đối sẽ không để người ta biết, người khác biết lại nói hẳn lòng dạ hẹp hòi, hơn nữa hiện giờ địa vị của Bạch Tiểu Mễ còn cao hơn so với hẳn, hẳn không muốn để mọi người khinh bỉ.

Lý Ngọc Nhiên ngẩng đầu liếc nhìn Tam ca nhà mình, lại lắc đầu, Tam ca quá yêu mặt mũi, tính tình dễ xúc động, hy vọng hẳn không tìm Đại tẩu gây phiền toái, bất quá nghĩ đến Đại tẩu từng đánh bại Tam ca, Lý Ngọc Nhiên lại yên tâm không ít.

“Đệ đang làm cái gì vậy?” Thấy Lý Ngọc Nhiên không nhìn mình, Lý Thụy Nhiên đi qua xem thứ trong tay hẳn, đây là cái gì nha! Hẳn không hiểu khi nào thì Tứ đệ nhà mình lại thích mấy thứ kỳ quái này.

“Guồng nước thô sơ!” Lý Ngọc Nhiên thân nhiên trả lời.

“Dùng thế nào!” Lý Thụy Nhiên tò mò, guồng nước là cái gì? Hẳn chưa từng nghe nói tới?

“Đại tẩu thiết kế! Vẫn chưa biết tác dụng cụ thể!” Nhìn bản thiết kế có chú thích rõ ràng, Lý Ngọc Nhiên đã đoán được guồng nước này có tác dụng gì, không thể không thừa nhận rất hữu dụng, như vậy có thể giảm bớt được sức lao động, đối với ý tưởng của Đại tẩu, trong lòng Lý Ngọc Nhiên bội phục, cho đến giờ là thân nhiên tiếp nhận rồi.

“Đầu óc nữ ... Đại tẩu đến cùng chứa gì vậy, thế nào lại luôn nghĩ ra mấy thứ kỳ quái này?” Lý Thụy Nhiên cảm thán nói, tuy rằng mấy thứ này kỳ quái nhưng rất hữu dụng.

“Mặc kệ thế nào? Không phải nàng đã thay đổi Hắc Phong trại sao?” Thay đổi này hẳn xem trọng, hơn nữa chính Đại ca đã tiếp nhận sự thay đổi này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71

Lý Mặc Nhiên rời đi đã bảy tháng, mùa thu hoạch lúa nước thứ hai đã kết thúc được một đoạn thời gian, nhưng tin tức Lý Mặc Nhiên một chút cũng không có, điều này khiến Bạch Tiểu Mễ phiền chán trong lòng.

Nhìn khí trời ngày càng lạnh, chẳng mấy chốc là vào đông, Bạch Tiểu Mễ đứng ngồi không yên.

Ăn xong bữa sáng, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp đi tới nơi ở của Lý Ngọc Nhiên, trước đó chưa từng hỏi chuyện của Lý Mặc Nhiên, nhưng hiện giờ Bạch Tiểu Mễ không nhịn thêm được nữa.

“Ngọc Nhiên!” Bất tri bất giác Bạch Tiểu Mễ đã ngây người ở Hắc Phong trại hơn một năm, càng ngày càng quen thuộc nơi này, cũng càng ngày càng không rời bỏ được, một năm gieo trồng lúa nước rồi thu hoạch thành công. Mọi người trong Hắc Phong trại cũng chưa ra ngoài đánh cướp lần nào, Bạch Tiểu Mễ rất hài lòng với kết quả này.

“Đại tẩu, sao tẩu lại tới đây? Sao không mặc quần áo dày một chút?” Nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ đi tới, trong mắt Lý Ngọc Nhiên thoáng qua một tia khác lạ, lập tức nhìn quần áo đơn bạc trên người Bạch Tiểu Mễ, mày nhăn lại, giọng điệu oán trách hỏi.

“Không sao, ta không lạnh!” Nghe ra Lý Ngọc Nhiên quan tâm, trong lòng Bạch Tiểu Mễ có chút ấm áp, thật ra ở Hắc Phong trại này, người này tiếp xúc nhiều nhất không phải là trưởng phu nàng, mà là thiếu niên Lý Ngọc Nhiên trước mắt, sau đó là Tam đương gia luôn cư xử kỳ quái với nàng.

Điều này làm Bạch Tiểu Mễ chậm rãi đem nơi này trở thành nhà của mình.

“Ừ! Đại tẩu có việc gì sao?” Lý Ngọc Nhiên gật đầu, nhưng không đồng ý cách làm của Bạch Tiểu Mễ, xoay người vào nhà lấy ra kiện áo choàng đưa cho Bạch Tiểu Mễ, sau đó nhìn Bạch Tiểu Mễ hỏi.

“Cảm ơn, ta đến chỉ muốn hỏi một chút, Lý Mặc Nhiên bọn họ rút cuộc ra sao rồi? Có tin tức gì không?” Bạch Tiểu Mễ tự nhiên lấy áo choàng, trong mắt Bạch Tiểu Mễ, Lý Ngọc Nhiên chính là một thiếu niên chưa lớn, một thiếu niên mười bảy tuổi nếu đặt ở hiện đại mới là học sinh trung học, căn bản chưa có trưởng thành, nàng nào có thể có ý gì với một bạn nhỏ kém mình bảy, tám tuổi được.

Tuy nhiên Bạch Tiểu Mễ xem nhẹ một vấn đề là bản thân nàng bây giờ còn nhỏ hơn một tuổi so với thiếu niên trước mắt.

Thấy Bạch Tiểu Mễ nhận áo choàng, trong mắt Lý Ngọc Nhiên thoáng qua một tia nhu hòa, nhưng khi nghe thấy vấn đề của nàng, sắc mặt nhất thời trầm xuống, trên mặt hiện vẻ phức tạp, rất nhanh khôi phục lại bộ dáng ngày ngó.

“Đại tẩu thực quan tâm Đại ca sao?” Đôi mắt trong veo nhìn Bạch Tiểu Mễ, miệng khẽ cong, tùy ý hỏi.

“Quan tâm, có lẽ là vậy! Dù sao hần cũng coi như là trương phu của ta? Thời gian dài không thấy đương nhiên muốn hỏi thăm một chút?” Thật ra Bạch Tiểu Mễ cảm thấy mình thật quái dị, nàng quả thật lo lắng cho người kia, Bạch Tiểu Mễ là người thẳng thắn, đã quan tâm tất nhiên không cần che giấu.

Bạch tiểu thư là cho rằng, bởi vì người nọ đối tốt với nàng, hiện giờ người ta không có tin tức, đương nhiên nàng cũng không thể không có lương tâm mà không để ý tới.

Huống chi báo thù là chuyện nguy hiểm cỡ nào, cũng không thể vì mình không muốn làm thế tử của hần mà muốn hần chết bên ngoài nha?

“Xem ra Đại tẩu thực thích Đại ca?” Lý Ngọc Nhiên cười nhìn Bạch Tiểu Mễ nói.

“Đừng nói vậy, ai thích đại hồ tử kia chứ! Ta chỉ muốn hỏi xem một chút thôi?” Bạch Tiểu Mễ có chút mất tự nhiên, rất nhanh đáp trả lại, Lý Mặc Nhiên bộ dáng như vậy, nàng không có khả năng thích hần.

“A, Bạch Tiểu Mễ, sao cô lại ở đây?” Bạch Tiểu Mễ còn nghĩ nên nói cái gì để tỏ vẻ mình quan tâm Lý Mặc Nhiên mà không có ý khác, bỗng thanh âm sang sảng vang lên.

“Lý Thụy Nhiên, sao ngươi lại tới đây?” Bạch Tiểu Mễ thờ dãi nhẹ nhõm, quay đầu tức giận nhìn về phía người tới, mấy tháng qua Lý Thụy Nhiên không còn trốn tránh nàng, mà vừa thấy mặt liền nói móc nàng, tựa như có cừu oán với nàng vậy.

“Ai u, Bạch Tiểu Mễ, ngươi nói thật buồn cười, đây là nơi Tử đệ ta ở, sao ta lại không đến được? Ngược lại, ngươi không có việc gì đến nơi của Tử đệ ta làm gì?” Lý Thụy Nhiên nghênh ngang đi vào, thời điểm đi ngang qua Bạch Tiểu Mễ còn nhân tiện liếc cái nhìn đầy khinh bỉ về phía nàng.

“Lão nương tới nơi này đương nhiên là có việc, liên quan gì đến ngươi sao?” Bạch Tiểu Mễ tức giận nói, vốn nàng không muốn tranh cãi với tiểu hài tử, nhưng bạn nhỏ này không phải có năng lực bình thường, bản lĩnh nói móc thật sự khó lường, Bạch Tiểu Mễ đều nhận không được muốn cùng hần cãi nhau, tuy rằng nàng biết hành động đó rất ngầy thơ nhưng nàng vẫn không thể nhận.

Lý Ngọc Nhiên ở bên cạnh xem, trong mắt thoáng qua tia hâm mộ.

“Tam ca có việc gì sao?” Nếu hần không lên tiếng, còn không biết hai người có phải sẽ âm ỷ rồi đánh nhau hay không, dù sao sự việc này vẫn thường xuyên phát sinh, mỗi lần Tam ca đều bị Đại tẩu đánh ngã trên đất, nhưng mỗi lần gặp mặt vẫn đều như thế, thật sự là...

“Không có việc gì, nhàn rồi nên tới đây dạo, trước kia còn có thể thường xuyên ra ngoài đánh cướp, hiện tại vì người đến sau kia, ngay cả lạc thú duy nhất của ta cũng không còn, thật quá chán nha!” Lý Thụy Nhiên nói nhảm thẳng vào Bạch Tiểu Mễ, nàng không phải bần đất mà không biết hần đang nói đến ai, hơn nữa nàng càng không thừa nhận bản thân mình sai.

“Ai u, nữ nhân dã man, động một tý liền đánh người!” Lý Thụy Nhiên bị Bạch Tiểu Mễ một cước đá bay ra ngoài, rơi trên nền đất, bộ dáng ra vẻ bị thương rất nặng nhưng thật ra từ lúc Bạch Tiểu Mễ muốn động thủ, Lý Thụy Nhiên đã làm tốt chuẩn bị, một cước tới liền lạng lẹ hóa giải phần lớn lực đạo, tuy bị đánh ngã nhưng không bị thương.

Chẳng qua bụng vẫn còn chút đau.

“Đánh người thì sao? Có người bại hoại như vậy không đánh để làm gì? Muốn huynh đệ Hắc Phong trại cùng ngươi đi mạo hiểm chỉ vì bản thân cảm thấy nhàm chán, không hề quan tâm đến người khác, ngươi là đáng đánh.” Bạch Tiểu Mễ một chút áy náy cũng không có, thậm chí còn cảm thấy một cước này chưa đủ.

“Thật không hiểu Đại ca coi trọng ngươi cái gì? Dã man như vậy, đợi đến khi Đại ca trở về, ta nhất định khiến Đại ca hừ ngươi, nàng dẫu như vậy ai muốn!” Lý Thụy Nhiên đỡ bụng, nhìn rất thống khổ, vẻ mặt không phục nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Bạch Tiểu Mễ nói.

Lời vừa nói ra, Lý Ngọc Nhiên ánh mắt hơi dời về phía nữ tử hai tay chống nạnh, rõ ràng là một bộ dáng hung hãn, nhưng lại rất đáng yêu.

“Ái da! Tiểu tử ngươi khá lắm, tốt! Ngươi có bản lĩnh để Đại ca ngươi hừ ta ư!” Bạch Tiểu Mễ khinh thường nhìn Lý Thụy Nhiên.

Thật ra lấy sự yêu thích của Lý Mặc Nhiên với nàng, muốn hần hừ nàng là điều không có khả năng, cho nên Bạch Tiểu Mễ thực tự tin.

“Hừ! Nữ nhân không lương tâm, nhất định là biết Đại ca bị trọng thương mới cho rằng hần không được, hiện tại muốn tái giá nên mới nói như vậy! Nói cho ngươi biết, Đại ca không sao! Tái giá, muốn cũng đừng nghĩ!” Lý Thụy Nhiên bỗng nhiên trừng lớn mắt hung tợn nhìn Bạch Tiểu Mễ nói.

“Cái gì? Ngươi nói cái gì? Ngươi nói rõ ràng cho ta, Lý Mặc Nhiên như thế nào?” Những lời khác Bạch Tiểu Mễ căn bản không nghe vào, bởi vì khi nghe thấy Lý Mặc Nhiên bị thương nặng, tâm nàng nhất thời đau, cố không cùng Lý Thụy Nhiên cãi nhau, lách mình đi tới bên cạnh Lý Thụy Nhiên, tốc độ kia khiến hần kinh hãi không thôi, không nghĩ tới qua một năm, tốc độ nữ tử này tựa hồ nhanh hơn so với thời điểm cùng hần luận võ, nàng đến cùng là làm như thế nào.

“Thế nào? Không phải ngươi muốn Đại ca hừ ngươi sao? Còn hỏi nhiều làm gì?” Lý Thụy Nhiên đáng đánh đòn nghiêng đầu đắc ý, trong chốc lát đảo mắt qua Tử đệ nhà mình, trong mắt thoáng qua một tia âm sắc.

“A! Ngươi làm gì!” Bạch Tiểu Mễ nhìn tên đáng đánh đòn trước mắt, không chút khách khí đánh một quyền vào bụng hắn, lúc này Lý Thụy Nhiên không phòng bị, cho nên một quyền trực tiếp kia, đau cũng không ít.

“Không nói, nửa tháng nữa ngươi đừng hòng xuống giường?” Trong lòng Bạch Tiểu Mễ có chút sốt ruột, tên kia đối tốt với nàng, nàng không thể mặc kệ.

“Tam ca đây là có chuyện gì?” Lý Ngọc Nhiên luôn tươi cười sắc mặt nhất thời thay đổi, nhanh chóng tiến lên sốt ruột hỏi.

“Tôi hôm qua thu được tin tức của Nhị ca, Đại ca trọng thương hiện tại vẫn hôn mê bất tỉnh?” Nếu không phải muốn thử cô gái này, hắn sẽ cùng nàng đấu võ mồm sao? Xem ra hiệu quả khá tốt, như vậy Tứ đệ...

“Cái gì?” Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh nhìn Lý Thụy Nhiên, muốn xem hắn có phải đang đùa hay không, dù sao người kia rất thích chọc ghẹo nàng, nhưng lúc này Bạch Tiểu Mễ không hề thấy ý tứ đùa trên người Lý Thụy Nhiên, như vậy chuyện này là thật?

Trong lúc nhất thời đầu óc Bạch Tiểu Mễ trống rỗng, trên mặt xuất hiện một tia mờ mịt, lo lắng.

“Đi!” Bạch Tiểu Mễ sừng sốt một chút, lập tức kéo Lý Thụy Nhiên ra ngoài.

“Này, buông tay, ngươi muốn kéo ta đi đâu?” Lý Thụy Nhiên không nghĩ tới Bạch Tiểu Mễ sẽ phản ứng như vậy, lẽ ra phải hỏi tình huống của Đại ca chứ?

“Lý Ngọc Nhiên, từ hôm nay trở đi, sự tình Hắc Phong trại liền giao cho ngươi, ta cùng Lý Thụy Nhiên ra ngoài một chuyến!” Bạch Tiểu Mễ biết Lý Thụy Nhiên võ công cao, hiện tại dưới tình huống khẩn cấp, Lý Thụy Nhiên khó tránh thoát khỏi bàn tay của Bạch Tiểu Mễ.

“Vâng! Ngọc Nhiên biết!” Nhìn hai người vội chạy ra ngoài, trong lòng Lý Ngọc Nhiên tràn đầy phức tạp, nhưng bỗng chốc bị che khuất toàn bộ sau sự tình Đại ca bị trọng thương, trong lòng giờ chỉ còn lo lắng và sợ hãi.

“A! Còn chưa thu thập hành lý nha?” Lý Thụy Nhiên cao hứng vì Bạch Tiểu Mễ quan tâm Đại ca mình như thế, nhưng hai người chạy ra ngoài không mang theo cái gì, chẳng lẽ muốn đói chết ở bên ngoài sao?

“A! Đúng rồi!” Nghe Lý Thụy Nhiên nói như vậy, Bạch Tiểu Mễ lập tức dắt Lý Thụy Nhiên chạy hướng sân mình, thậm chí còn dùng tới khinh công, tốc độ kia khiến huynh đệ trên đường chỉ có thể nhìn thấy một đạo bóng dáng chợt lóe rồi biến mất.

Bạch Tiểu Mễ chạy vội về phòng, cầm ngân phiếu rồi lại dắt Lý Thụy Nhiên chạy tới đại môn Hắc Phong trại.

“Ai, Bạch Tiểu Mễ ngươi điên rồi, còn chưa thu thập đồ đạc đâu?” Mặc dù có ngân phiếu, nhưng quần áo không mang theo, không có khả năng trên đường luôn mặc một bộ quần áo chứ!

“Có tiền rồi, còn muốn thu thập cái gì nữa?” Khi nói lời này với Lý Thụy Nhiên, Bạch Tiểu Mễ đã dắt Lý Thụy Nhiên đến chuồng, lôi ra hai con ngựa, một giao cho Lý Thụy Nhiên, một là của mình.

Hơn một năm ở đây, Bạch Tiểu Mễ đã học qua cưỡi ngựa.

Khỏe miệng Lý Thụy Nhiên giật giật, lập tức không nói nên lời, bởi vì hắn là một đại nam nhân thể nhưng lại bị một nữ tử mảnh khảnh quăng trên lưng ngựa, hắn đành phải nắm lấy cương ngựa, đi theo Bạch Tiểu Mễ rời Hắc Phong trại.

Phải biết rằng tính tình Bạch Tiểu Mễ dễ xúc động, biết vậy khi đi qua tìm nàng nên cầm theo gói đồ hành lý, hiện tại thì tốt rồi, cái gì cũng không mang! Cũng may nàng còn biết mang theo tiền, nếu không, lần này bọn họ thực sự phiền toái rồi.

Nhìn Bạch Tiểu Mễ đề ý Đại ca mình như thế, Lý Thụy Nhiên vẫn rất cao hứng, nghĩ đến Tứ đệ lần này nên suy nghĩ cẩn thận thôi!

Lý Thụy Nhiên tuy rằng nhìn qua nhất thời dễ xúc động, lại lười động não, nhưng không phải người ngốc, nên lần này hắn là có ý đợi Bạch Tiểu Mễ đến chỗ Tứ đệ, mới có ý đi nói chuyện này.

Xem ra hiệu quả tốt hơn nhiều so với hắn tưởng tượng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72

“Đây là muốn xuôi nam?” Bạch Tiểu Mễ không phải không biết bọn họ đang đi về phương nào, hay có thể nói, Hắc Phong trại chỉ có hai con đường, một hướng nam, một hướng bắc, mà giờ bọn họ hướng phía nam, mà trên đường vẫn không thay đổi phương hướng, chứng tỏ Lý Mạc Nhiên bọn họ đang ở

một địa phương phía nam.

“Ừ! Đại ca bọn họ ở trong một nước tiểu chur hầu cạnh biên cảnh Nguyệt Hoa quốc! Từ đây đi dự tính một tháng là đến nơi!” Kỳ thật Nhị ca chỉ muốn báo cho bọn họ biết tình huống của hai người mà thôi, cũng không muốn bọn họ đi qua.

Mà sở dĩ hấn đề nàng đi, một phần là suy nghĩ cho Tứ đệ, cứ như vậy mà tiếp tục cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì!

Đây là cổ đại, phương tiện giao thông quá chậm, nếu như có máy bay thì hai giờ đã đến nơi, trong lòng Bạch Tiểu Mễ tuy oán trách nhưng vẫn không ngừng chạy.

Nếu không phải thân thể nàng đã tốt hơn nhiều so với lần bị cướp về, thì e là chịu không nổi ba bốn ngày bốn ba không ngừng trên lưng ngựa.

Bất quá dù thân thể tốt cỡ nào, sau vài ngày chạy liên tục, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu chịu đựng không nổi, mà Lý Thụy Nhiên thì đã mệt gần chết rồi, nhìn về phía người rõ ràng về mặt mệt mỏi nhưng vẫn đi đường bình thường kia, trong lòng Lý Thụy Nhiên bắt đầu dâng lên bội phục.

“Không được, ta không được, chúng ta nghỉ ngơi hồi phục một ngày, nếu không ta sẽ chết mất!” Lý Thụy Nhiên thở dài một tiếng, trong mắt thoáng qua một tia giả hoạt, lập tức kêu to.

“Ngươi không sao chứ?” Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía Lý Thụy Nhiên, phát hiện sau khi hấn xuống ngựa liền ngồi phịch xuống mặt đất, nhìn qua rất thê thảm, nên có chút lo lắng hỏi.

“Cứ chạy như vậy không chết thì cũng mất một lớp da, Đại tẩu có thể thương xót hay không, để Tiểu đệ ta nghỉ ngơi một lát!” Lý Thụy Nhiên xấu xa khóc om sòm trên mặt đất, nhìn giống tiểu hài tử âm ỉ không chịu chịu khổ.

“Ừ! Cũng được!” Tuy lo lắng Lý Mạc Nhiên, hơn nữa nàng vẫn có thể đi tiếp, nhưng khi nhìn thấy Lý Thụy Nhiên như thế, Bạch Tiểu Mễ cũng không biết nói thêm cái gì?

“Ngươi còn không nhanh đứng lên, ngồi trên đất trông rất khó coi!” Bạch Tiểu Mễ thấy một vài người đang liếc nhìn mỹ thiếu niên ngồi trên nền đất, thật sự không có hình tượng gì cả? Thấy thế nào cũng như là nàng đang bắt nạt tiểu hài tử?

Lý Thụy Nhiên cũng là người sĩ diện, nếu còn biện pháp khác chắc chắn hấn sẽ không dùng cách này, hiện tại mục đích đã đạt được, liền ngay lập tức đứng lên.

“Hôm nay qua đêm ở đây đi?” Bọn họ lười tìm khách sạn, nên vào luôn khách sạn cách bọn họ gần nhất.

“Được nha!” Lý Thụy Nhiên vô cùng nguyện ý, giờ hấn mệt chết rồi.

“Hai vị khách quan nghỉ chân hay ở trọ?” Khuôn mặt tiểu nhị tươi cười chào đón hỏi.

“Nghỉ chân cũng ở trọ luôn! Trước làm luôn cho ta vài món ăn chiều bài của quán các ngươi, hiện giờ ta rất đói bụng!” Lý Thụy Nhiên làm bộ đáng đại gia, nhìn qua tưởng hấn là công tử ăn chơi trác táng, hơn nữa còn áo quần trên người hấn thêm vào, cũng bởi vì làm Tam đương gia trường kỳ ở Hắc Phong trại, tự nhiên vẫn có chút khí chất bất đồng.

Tiểu nhị không phải người không kiến thức, nhìn biểu hiện của Lý Thụy Nhiên liền biết gia không dễ chọc, nên lập tức cúi đầu khom lưng đi xuống chuẩn bị.

Không biết là do khí thế dọa người của Lý Thụy Nhiên hay vì người trong khách sạn này hiệu suất làm việc tương đối nhanh, hai người vừa ngồi xuống không lâu, trà vừa uống hai chén, đồ ăn đã được đặt lên bàn.

Ăn cơm xong, thuê hai phòng, tắm rửa rồi nghỉ ngơi.

Lý Thụy Nhiên đoán hôm sau chưa phải khởi hành nên tính toán sẽ ngủ đến khi trời tối mới dậy, nhưng ước mơ là cao quý, sự thật lại phủ phàng.

“Lý Thụy Nhiên rời giường!” Hùng đông không bao lâu, Bạch Tiểu Mễ liền xuất hiện ngay ngoài cửa.

“Làm gì? Có thể để ta ngủ thêm một lát được không?” Lý Thụy Nhiên xoay người, nói thật, hấn rất mệt không muốn dậy, năm sáu ngày trên lưng ngựa không dừng vó, người bình thường nào chịu được, một điểm này chính Lý Thụy Nhiên hấn còn tự bội phục mình.

“Lên xe ngựa rồi ngủ!” Bạch Tiểu Mễ ở ngoài cửa vẫn tiếp tục nói.

“Nếu không dậy, ta đi vào đấy?” Bạch Tiểu Mễ thấy bên trong không có động tĩnh, dùng chân đạp cửa phòng tò mò về nếu Lý Thụy Nhiên không dậy, nàng thật sự sẽ đi vào.

“Được rồi, được rồi, ta lập tức tới ngay!” Lý Thụy Nhiên không dám hoài nghi lời Bạch Tiểu Mễ, dù sao mỗi lần nàng cư xử với hấn đều động tay chân, Lý Thụy Nhiên biết sẽ không có chuyện nàng không dám.

Mà nàng vừa nói cái gì? Xe ngựa? Không phải hấn mơ đấy chứ? Xem ra Đại ca ở trong lòng nàng phi thường trọng yếu, nếu không sao còn sót ruột hơn so với hấn.

Đây đúng là chuyện tốt! Hẳn sở dĩ muốn ở lại nghỉ ngơi phân nửa vì sợ nằng bệnh vì mệt.

Hiện tại đã chuyển sang dùng xe ngựa, vậy có thể tiếp tục đi, ít nhất vẫn tốt hơn tự mình cưỡi ngựa.

Hai người ăn xong điểm tâm, thời điểm ra ngoài khách sạn đã có một chiếc xe ngựa chờ ở cửa.

“Khách quan ngài xem, xe ngựa này thế nào? Mã phu đã đồng ý đi đến Hinh Nguyệt thành!” Từ trấn nhỏ này đến Hinh Nguyệt thành mất bốn ngày, Bạch Tiểu Mễ nghĩ hai người bọn họ chạy như vậy thật sự rất mệt, dùng xe ngựa là có thể nghỉ ngơi một chút, sau đó cưỡi ngựa chạy tiếp, đến Hinh Nguyệt là có thể chuyển sang cưỡi ngựa.

“Cám ơn, đây cho người!” Bạch Tiểu Mễ đưa cho tiểu nhị ít bạc vụn, xem như tiền boa chân chạy.

“Cám ơn khách quan, hoan nghênh lần sau lại đến!” Tiểu nhị nhìn thoáng qua tiền trong tay, bằng nửa tháng tiền lương của hắn đấy? Khách hàng này thật sự rất hào phóng, mặt mày hớn hờ đưa người lên xe, chờ ngựa đi xa, tiểu nhị mới vui vẻ vào khách điểm.

Xe ngựa rộng rãi, hơn nữa bên trong tiểu nhị bố trí không sai, tương đối phù hợp với yêu cầu của Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ dựa vào nệm êm ngủ bù, mà Lý Thụy Nhiên lại không nhắm mắt dưỡng thần, thời khắc chú ý đường đi, đương nhiên không phải hấn hoài nghĩ mã phu có vấn đề, mà là lo lắng dọc đường đi đột nhiên có tình huống phát sinh.

Đến giữa trưa, xe ngựa dừng nghỉ ngơi nửa canh giờ, Bạch Tiểu Mễ thuận tiện cho hai con ngựa ăn, vì mấy ngày chạy liên tục, hai con ngựa quả thật quá mệt mỏi, nếu tiếp tục chạy với cường độ cao chỉ sợ hai con ngựa này liên đi tong rồi.

“Người nghỉ ngơi đi! Ta không ngủ được!” Buổi chiều, Bạch Tiểu Mễ nói với Lý Thụy Nhiên vì nàng biết Lý Thụy Nhiên buổi sáng không ngủ.

“Được!” Lý Thụy Nhiên không phải người cố chấp, cười với Bạch Tiểu Mễ một cái rồi ngủ.

Bạch Tiểu Mễ cũng nhắm mắt dưỡng thần.

Sang ngày thứ tư, ba người thuận lợi tới được Hinh Nguyệt thành, sau khi Bạch Tiểu Mễ trả tiền cho xe phu liền nghỉ tại một quán trọ trong thành, ngày tiếp theo cùng Lý Thụy Nhiên tiếp tục cưỡi ngựa, đến một thành khác, Bạch Tiểu Mễ như cũ lại thuê một xe ngựa.

Thời gian vội vàng qua, đảo mắt đã hơn một tháng, rốt cuộc cũng đến được biên cảnh Nguyệt Hoa quốc, sau khi trả tiền xe ngựa, Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên liền cưỡi ngựa đi tiếp.

“Nơi này quá khứ là chỗ nào?” Nếu nàng đoán không lầm, tới đây chính là địa vực của gia tộc thần bí kia, nói đến thế giới này cũng thật sự rất kỳ lạ, thế nhưng lại có một gia tộc có thổ địa rộng lớn như một quốc gia, chẳng lẽ Lý Mặc Nhiên bọn họ nguyên lai là người gia tộc đó, nhưng nghe nói gia tộc đó họ Lam Tinh, mà Lý Mặc Nhiên là họ Lý, liệu trong đó có bí mật gì đó hay không.

Chẳng lẽ chính gia tộc Lam Tinh giết cha mẹ Lý Mặc Nhiên?

“Lam tinh tộc!” Nói đến Lam tinh tộc, trong mắt Lý Thụy Nhiên thoáng qua một tia oán giận cùng đối địch, nhưng lại không có thù hận, thật kỳ quái. Bạch Tiểu Mễ liếc nhìn Lý Thụy Nhiên, thật kỳ quái nha!

“Không cần lo lắng, Đại ca hẳn đã đem giải quyết xong sự tình, chúng ta đi qua sẽ không có nguy hiểm.” Lý Thụy Nhiên cho rằng Bạch Tiểu Mễ đã biết chuyện của Đại ca, cho nên mới tùy ý nói.

“Phải không? Lam tinh tộc chẳng phải rất mạnh sao?” Bạch Tiểu Mễ tự nhiên biết Lý Thụy Nhiên đang hiểu lầm, nhưng nàng không giải thích, mà tiến thêm một bước thử.

“Đừng xem nhẹ Đại ca và Nhị ca, dù sao Đại ca cùng Nhị ca là nhân vật kiệt xuất có thiên phú dị bẩm của Lam Tinh tộc, Đại tẩu cứ yên tâm, Nhị ca đã đưa tin, chứng minh bọn họ đã bắt gọn người Lam Tinh tộc.” Lý Thụy Nhiên hoàn toàn không biết bản thân trong lúc vô ý đã để lộ nội tình, vẻ mặt kiêu ngạo nói.

Đại ca và Nhị ca là người hấn và Tứ đệ sùng bái, trong mắt bọn họ, chỉ cần Đại ca và Nhị ca ra tay, không có chuyện gì là không làm được.

Bạch Tiểu Mễ khoe miệng giương lên ý cười thần nhiên, thật đúng là Lam Tinh tộc mà! Bất quá mặc kệ là tộc gì, tựa hồ không ảnh hưởng tới nàng? Nàng chỉ cần làm tốt việc nàng muốn là được.

Càng ngày càng gần Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ ngược lại không lo lắng như lúc trước, nếu xảy ra chuyện gì, Lý Thụy Nhiên cũng sẽ không bình tĩnh như thế, nàng có cần tiếp tục đi nữa hay không.

Đến bây giờ Bạch Tiểu Mễ có chút hối hận, ngăn lại hành vi xúc động của bản thân mình lúc trước, may đẹp nhũn lại, lúc đó nàng khần trương như thế, sợ hãi như thế, tất cả đều vì lý do gì?

Chẳng lẽ nàng thích đầu gối kia? Không thể nào? Đây quả thực không có khả năng mà? Bạch Tiểu Mễ không xác định được, trong lòng có chút không yên.

Bất quá đã đến đây, muốn quay trở lại cũng quá vô lý, có lẽ do hán đối quá tốt với nàng, nàng coi hán như bạn bè, nên mới vội vàng lo lắng như vậy? Bạch Tiểu Mễ đưa ra lý giải hợp lý cho suy nghĩ của mình, rồi mới thở dài nhẹ nhõm.

“Đi thôi! Hai ba ngày nữa là tới nơi!” Thật ra lúc trước Lý Thụy Nhiên là do Đại ca mình nhất được khi ở trong thành Lam Tinh, đã bảy năm qua từ lúc đó, hiện tại trở về có hán có chút cảm giác tang thương thế sự xoay vần.

“Được, chúng ta đi!” Ra biên cảnh Nguyệt Hoa quốc, tiến vào bên trong địa phận Lam Tinh tộc, nơi tới là một cánh rừng sương mù lượn lờ, không rõ đường đi.

May mắn là con đường rộng lớn nên chỉ cần đi dọc theo con đường.

Bình tĩnh đi vào cánh rừng quý dị, bỗng nhiên phía trước xuất hiện hơn mười bóng người.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Mạn Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

“Cuóp...cuóp...cuóp...đây...đây...đây...tiền...tiền...tiền...tiền tài...cùng nữ...nữ...nữ...nữ nhân...luu...luu...luu lại!” Thanh âm lấp bắp vang lên khiến người nghe co rút da đầu.

Đây là cuóp sao? Tên thủ lĩnh này cũng quá lấp bắp rồi! Tại sao không phải là một tên nói chuyện lưu loát chứ?

“Tiểu Tam, bạn của người kia, tự giải quyết đi!” Bạch Tiểu Mễ liếc mắt ra lệnh cho Lý Thụy Nhiên.

“Cút!” Lý Thụy Nhiên không hề để ý đến ánh mắt trêu tức của Bạch Tiểu Mễ, nhìn mười mấy người này, lập tức giương giọng bá khí.

“Người, người, người...” Tên lấp bắp chưa kịp nói hết, đã bị Lý Thụy Nhiên tính vốn kém nhẫn nại phi thân gạt ngã trên mặt đất, Lý Thụy Nhiên còn tiêu soái tung vạt áo trước.

“Lão đại, người không sao chứ?” Mười mấy người kinh ngạc nhìn lão đại bị ngã trên mặt đất, võ công lão đại thế nào bọn hán biết, nhưng thật không ngờ hôm nay bọn hán lại đụng tới cao thủ.

Vốn bọn hán cho rằng một nam một nữ nhìn qua tuổi không lớn, lại nhìn quần áo bọn họ mặc khá tốt nên tưởng rằng thu hoạch lần này sẽ khá lớn, mà nữ tử lớn lên rất đẹp, xem ra là bọn hán đoán sai rồi.

“Còn... còn... còn.....”

“Lão đại bị thương, còn không nhanh xông lên cho ta!” Một người đang định lùi bước lại nhìn thấy trong mắt nữ tử thoắt qua sự khinh thường, lập tức vẩy tay ra hiệu cho những người khác xông lên, hán không tin bọn họ nhiều người như vậy lại không thể đánh bại thiếu niên này, đến lúc đó hán có thể khiến nữ nhân kia phục tùng rồi.

“Xông lên!” Mười mấy người tuy đông nhưng chẳng tạo thành uy hiếp, Lý Thụy Nhiên không đặt bọn họ vào mắt, ánh mắt lên lút đảo qua đại hán đang muốn tiếp cận Bạch Tiểu Mễ, khóe miệng khẽ nhếch.

Dám đi chọc nữ nhân kia, quả thực muốn chết rồi, ha ha a! Lý Thụy Nhiên cười lạnh.

“Người muốn làm gì?” Bạch Tiểu Mễ làm bộ sợ hãi nhìn đại hán đang tới gần mình, đại hán này thật khôi ngô, võ công cũng coi như ổn, thoát nhìn hán đã luyện vài năm, nếu nàng không thay đổi, Bạch Tiểu Mễ thật không dám cam đoan bản thân nàng có thể đánh bại được hán, nhưng hiện tại thì...

“Tiểu nương tử, lão đại chúng ta coi trọng người, thúc thôi liền theo chúng ta trở về thôi?” Thấy khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp của Bạch Tiểu Mễ, bộ dáng diễm đạm đáng yêu, đại hán lập tức nhu hòa.

“Trở về làm áp trại phu nhân sao?” Bạch Tiểu Mễ ôn nhu cười tò mò hỏi, như thiếu nữ thiên chân vô tà không hiểu thế sự.

Xem ra nàng thật có duyên với áp trại phu nhân?

“Không sai không sai, lấy dung mạo của tiểu nương tử, nhất định sẽ được làm áp trại phu nhân!” Lão đại tuy đã có nữ nhân nhưng nữ nhân trước mắt này đẹp hơn nhiều so với nữ nhân trong trại, với cá tính của lão đại, hán nhất định sẽ sủng nàng, thậm chí còn để nàng làm áp trại phu nhân.

Nhìn thiếu nữ kia sánh cùng lão đại, người chưa từng có ý nghĩ khác như đại hán nhất thời cũng có chút ghen tỵ với lão đại.

“Nhưng ta đã là áp trại phu nhân của son trại khác rồi, làm sao bây giờ?” Ánh mắt Bạch Tiểu Mễ hoảng sợ, sau đó nhìn về hướng Lý Thụy Nhiên.

“Son trại khác là son trại nào?” Đại hán hoảng sợ, hắn chưa từng nghĩ sẽ đụng phải son trại khác? Hơn nữa xem ra còn mạnh hơn so với bọn hắn, trời à!

“Không biết, nhưng rất lớn, đại khái khoảng hơn vạn người! Nhưng ta không thích chút nào, các người dẫn ta đi đi!” Bạch Tiểu Mễ mặt thành khẩn nhìn đại hán, thấy hắn sợ hãi, trong mắt Bạch Tiểu Mễ thoáng qua tia đắc ý đùa cợt.

Lời Bạch Tiểu Mễ nói tuy ngây thơ nhưng khi vào tai đại hán bên này lại khiến khiếp vía, hơn vạn người, nhiều thế sao, ngay cả son trại bọn họ góp vào cũng chỉ có hơn trăm người?

Đại hán nhìn thoáng qua lão đại, rồi lại liếc mắt nhìn thiếu niên đang thuần thục tự nhiên đối phó với mười mấy huynh đệ bọn họ.

Sau đó, hắn lại quay đầu nhìn về phía nữ tử đang mang về mặt cầu xin hãy mang ta đi của nàng, nhìn qua thì nàng không giống như đang nói dối!

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

“Đừng đánh, đừng đánh, đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm!” Đại hán bước nhanh tiến lên, đem bản thân ngăn cả hai bên.

Lý Thụy Nhiên nhìn tình huống đột phát, ánh mắt đảo qua Bạch Tiểu Mễ, phát hiện nàng đang tủm tỉm cười nhìn hắn, đến cùng là nàng đã làm cái gì lại khiến một cường đạo vốn muốn liều mạng với hắn bỗng nhiên thay đổi thái độ.

“Cút, lần sau đừng để ta nhìn thấy các người, nếu gặp lại, đừng hòng nghĩ đến chuyện rời khỏi!” Lý Thụy Nhiên luôn luôn kiêu ngạo, cho dù đối phương giờ đã khách khí nhưng giọng điệu vẫn không tốt hơn chút nào.

“Được được, chúng ta liền cút, liền cút ngay!” Đại hán khò khò nhìn lão đại đang muốn nói gì đó? Lập tức đi tới nhỏ giọng ghé vào lỗ tai hắn thì thầm? Lập tức lão đại kia hoảng sợ nhìn về phía Lý Thụy Nhiên.

“Này! Đừng đi vội! Không phải nói muốn dẫn ta theo sao?” Bạch Tiểu Mễ nhân thời điểm mấy cường đạo bước nhanh rời đi, lớn tiếng bi thương nói.

Thanh âm vừa hạ lại phát hiện đại hán khò khò kia ngã xuống, lập tức đỡ lão đại lấp bấp đi càng nhanh hơn.

“Ha ha ha ha!” Bạch Tiểu Mễ nhin không được, bật cười.

“Bạch Tiểu Mễ, ngươi nói với bọn họ cái gì đó?” Nói không hiểu kỳ là giả, Lý Thụy Nhiên đi đến cạnh nữ tử đã cười đến không dậy nổi, tò mò hỏi.

“Cũng không có gì? Hắn nói với ta là muốn ta làm áp trại phu nhân, sau đó ta chỉ thuận tiện nói cho hắn biết số người trong Hắc Phong trại chúng ta, rồi cứ như vậy thôi!” Bạch Tiểu Mễ trả lời nhẹ nhàng, nói xong còn giả bộ vô tội nhìn về phía Lý Thụy Nhiên.

Khóe miệng Lý Thụy Nhiên run rẩy không nói gì.

“Đi!” Lý Thụy Nhiên không nói thêm gì nữa, sải bước nhảy lên lưng ngựa tiếp tục đi về phía trước, càng đi vào bên trong, tầm nhìn càng ngắn.

Hoàn hảo nơi này xe qua lại rất ít, nếu không dưới tình huống kia thật sự dễ dàng phát sinh sự cố giao thông, Bạch Tiểu Mễ vừa đi vừa miên man suy nghĩ.

“Đường như vậy phải đi bao lâu?” Khí hậu nơi này có chút kỳ quái, sương mù dày đặc này đoán chừng đã giữa trưa, đến tận bây giờ vẫn chưa có dấu hiệu tan biến.

“Qua một đoạn đường nữa là được!” Lý Thụy Nhiên đã qua nơi này hai lần, nên hiểu biết hơn một ít so với Bạch Tiểu Mễ.

“Lam Tinh tộc rốt cuộc là làm cái gì?” Tộc này nàng đã đọc trong sách, nhưng ghi chép lại rất ít, cảm giác thực thần bí, hiện tại mới biết được thì ra Lý Mặc Nhiên lại thuộc gia tộc này.

“Thật ra ta cũng không biết nhiều!” Hắn rời đi từ khi còn nhỏ nên không biết rõ, mà sau khi rời khỏi, Đại ca cùng Nhị ca trên cơ bản đều không kể về sự tình của Lam Tinh tộc.

“Vậy lần này chúng ta đến nơi liền có thể tìm được bọn họ sao?” Lý Mặc Nhiên bị thương có phải sẽ cố tình che giấu tung tích hay không, thù tất báo, nhưng không ai dám cam đoan sẽ không lưu lại dư đảng.

“Không có việc gì, Nhị ca nói bọn họ hiện đang ở trong phủ đệ của chủ tộc Lam Tinh trong thành!” Hắn đương nhiên sẽ không mang theo Đại tẩu xông loạn, nếu không có Nhị ca ngầm đồng ý, hắn cũng không dám xằng bậy.

“A! Sương tan rồi!” Hai canh giờ qua đi, rốt cuộc hai người cũng nhìn thấy cảnh tượng xung quanh, phía trước xuất hiện một cánh cổng.

“Ừ! Đây mới chân chính là đã tiến vào Lam Tinh tộc!” Lý Thụy Nhiên gật đầu, dẫn ngựa chậm chậm tiến về cánh cổng, Bạch Tiểu Mễ theo sát bên cạnh Lý Thụy Nhiên.

Tới gần cổng, Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy người liên kinh ngạc, thủ vệ nơi này thế nhưng tóc mỗi người đều có màu lam nhạt, ngũ quan thâm thúy, có chút

giống con lai.

Nhìn vào đôi mắt màu lam kia khiến Bạch Tiểu Mễ thật sự càng hứng thú.

Vốn cho rằng Lam Tinh tộc chỉ là tên có chữ Lam, nhưng hiện tại xem ra chẳng phải, như vậy Lý Mặc Nhiên cùng Lý Cảnh Nhiên(Nhị đương gia) là người Lam Tinh tộc, có phải cũng có mái tóc màu lam hay không, chẳng lẽ là bọn họ nhuộm tóc màu đen.

Nhớ bộ dáng của hai người bọn họ, Bạch Tiểu Mễ khóe miệng nhin không được cong lên.

Lý Cảnh Nhiên tóc biến thành màu lam Bạch Tiểu Mễ còn có thể chấp nhận, nhưng nghĩ đến đại hồ tử kia tóc râu đều một màu lam, nằng lại cảm thấy phi thường vui sướng, thật muốn nhìn xem Lý Mặc Nhiên tóc râu không phải màu đen sẽ trông thế nào?

Về sau có cơ hội nằng nhất định phải bảo hấn khôi phục bộ dáng! Bạch Tiểu Mễ híp mắt, cười quý dị.

Nữ nhân lại đang nghĩ cái gì mà cười đáng sợ vậy! Lý Thụy Nhiên thân thể không nhin được khẽ run, đem thông quan thiệp trong tay giao cho thủ vệ rồi thuận lợi đi vào.

Đây là một thôn trấn nhỏ, sắc trời không còn sớm, Lý Thụy Nhiên quyết định nghỉ qua đêm ở trong này.

“Bạch Tiểu Mễ, ngươi nghĩ cái gì thế, mau nói cho lão tử ta biết!” Thấy Bạch Tiểu Mễ ở ngoài cửa khách sạn nhìn người trên đường đi, Lí Thụy Nhiên tức giận nói.

“Tiểu tam a! Người Lam Tinh tộc đều có bộ dáng này sao?” Bạch Tiểu Mễ quay đầu trở lại bên trong khách sạn, sau khi vào trấn nằng phát hiện người trong trấn đa phần đều mắt xanh, đương nhiên cũng có vài người tóc đen, mắt đen, nhưng lại có một số pha tạp, đó chính là tóc lam pha trắng.

“Ngươi không biết người Lam Tinh tộc đều có bộ dáng này ư?” Tộc Lam Tinh tuy thần bí nhưng tóc và con ngươi màu lam không phải ai cũng không biết.

“Không biết thì có sao, ta chưa từng rời quá phạm vi Hắc Phong trại, lại chưa có người nhắc đến với ta!” Bạch Tiểu Mễ cũng không tức giận, ngẩng đầu nhìn đỉnh vòm khách sạn.

“Hừ! Quê mùa!” Không chút dễ dàng có cơ hội phản pháo Bạch Tiểu Mễ, Lý Thụy Nhiên tự nhiên sẽ không bỏ qua.

“Vậy Lý Mặc Nhiên cùng Lý Cảnh Nhiên có phải người Lam Tinh tộc hay không?” Bạch Tiểu Mễ biết đứa trẻ này chính là như vậy nên cũng không tức giận, người lại còn tới gần Lý Thụy Nhiên thần bí hỏi, trong mắt thoáng qua tia quý dị.

“Đại ca cùng Nhị ca! Kỳ thật ta cũng không biết!” Lần đầu tiên hấn thấy Đại ca cùng Nhị ca, hai người họ đã tóc đen con ngươi đen, hấn chỉ biết hấn có thù oán với Lam Tinh hoàng tộc, nhưng có phải người Lam Tinh tộc hay không, hấn thật đúng là không biết.

“Xi, vậy mà gọi là huynh đệ! Ngay cả điều này còn không biết! Các ngươi không phải thân huynh đệ đúng không?” Nằng bỗng hậu tri hậu giác phát hiện ra ý tứ trong lời nói của Lý Thụy Nhiên.

Bọn họ không phải thân huynh đệ, mà lời Lý Thụy Nhiên sau đó cũng đã chứng thực điểm ấy.

“Chúng ta tuy rằng không phải thân huynh đệ, nhưng Đại ca, Nhị ca cùng ta và Tứ đệ so với thân huynh đệ còn thân hơn!” Lí Thụy Nhiên liếc mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ, không muốn nói thêm, gọi tiểu nhị bưng đồ ăn sáng, sau đó ngồi xuống uống trà, ánh mắt thần nhiên đảo qua ngã tư đường, trong mắt lóe lên một chút thù hận cùng hoài niệm.

Bạch Tiểu Mễ cũng không hỏi nhiều, ánh mắt dừng trên người Lý Thụy Nhiên, trong chốc lát nằng bỗng nhiên phát hiện Lý Thụy Nhiên có gì đó khác lạ, cảm giác tựa hồ thành thực hơn, nhưng trong nháy mắt, hấn lại biến thành một thiếu niên dễ xúc động, kiêu ngạo không ai bì nổi.

Xem ra mỗi người đều có một mặt không muốn người khác nhìn thấy, bình thường vốn cất giấu sâu tận bên trong.

“Tiểu Tam cùng Tiểu Tứ quen biết Lý Mặc Nhiên và Lý Cảnh Nhiên như thế nào?” Bạch Tiểu Mễ cầm chén trà, kỳ thật nằng không chú ý tới, dù sao với diện mạo cách nhau quá xa của bọn họ cũng có thể nhìn ra họ rõ ràng không phải thân huynh đệ.

Mà nằng nhầm lẫn có lẽ vì bọn họ nhìn qua cũng giống như thân huynh đệ bình thường!

Lý Thụy Nhiên quay đầu nhìn Bạch Tiểu Mễ, không trả lời.

“Không muốn nói sao? Nhìn ta làm cái gì? Tuy bốn tiểu thư rất đẹp, ngươi nhìn ta như vậy ta sẽ hiểu lầm là ngươi yêu ta! Tuy ngươi lớn lên tuấn tú, hấn được rất nhiều nữ tử thích, nhưng ta bây giờ chưa có tính toán sẽ tái giá lần nữa!” Bạch Tiểu Mễ biết chính mình có chút lỗ mãng, lẽ ra không nên hỏi vấn đề nằng cảm như vậy, rồi lập tức bày ra một bộ ta rất đẹp, ngươi xem trọng ta là đương nhiên nhưng ta lại chú trọng mắt với bộ dạng của Lý Thụy Nhiên ngươi.

Cho dù Lí Thụy Nhiên đã sớm chuẩn bị tâm lý thật tốt, nhưng khi nghe được nữ tử nói ra lời không biết xấu hổ như thế, khóe miệng không nhin được giật rồi lại giật, lập tức hung hăng quay đầu nhìn chỗ khác.

Bạch Tiểu Mễ thấy hành động của Lý Thụy Nhiên, miệng khẽ cong, tiểu hài tử vẫn là tiểu hài tử thôi!

“Kỳ thật ta biết ta rất đẹp, ta không trách ngươi, nếu về sau ta muốn tái giá, ngươi nhất định sẽ là người đầu tiên ta nghĩ đến!” Bạch Tiểu Mễ mắt thoáng qua ý cười, giọng điệu không đứng đắn nói.

“Bạch Tiểu Mễ, ngươi thật khá! Cái dạng này của ngươi được Đại ca coi trọng chính là phúc khí của ngươi rồi, thế nhưng lại còn muốn tái giá, ngươi là đồ không biết xấu hổ, đại gia ta nói cho ngươi biết, ta thà coi trọng một cái đầu heo cũng sẽ không bao giờ coi trọng ngươi!” Lý Thụy Nhiên bị hai từ tái giá làm cho tức giận, Đại ca là người hần sùng bá, hơn nữa huynh ấy còn thích Bạch Tiểu Mễ, nhưng nàng lại không biết quý trọng nên đương nhiên hần vô cùng tức giận.

“Ai u, tức giận rồi, bắt quá sở thích của Tiểu Tam thật là kỳ quái nha, cư nhiên lại luyến thú!” Bạch Tiểu Mễ làm một bộ dáng ta đã hiểu nhìn Lý Thụy Nhiên.

Lý Thụy Nhiên chán nản, nâng tay liền trực tiếp đánh tới.

“Thẹn quá thành giận rồi, yên tâm, bí mật của ngươi ta hứa sẽ không nói ra ngoài, yên tâm yên tâm!” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục nói như chỉ sợ thiên hạ không loạn, vừa nói vừa linh hoạt tránh né Lý Thụy Nhiên công kích.

Sảnh lớn trong khách sạn nhất thời trở nên náo nhiệt, chương quầy khăn trương nhìn hai người, đương nhiên không phải hần lo lắng hai người bị thương, mà là hần lo lắng cho cái bàn của mình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74

Thoạt nhìn đòn công kích của Lý Thụy Nhiên rất mạnh nhưng ngược lại không hề gây nguy hiểm cho đối phương. Bạch Tiểu Mễ không phải lần đầu tiên đối chiến với Lý Thụy Nhiên nên cũng coi như có chút hiểu biết với những chiêu thức của hần. Tốc độ của Lý Thụy Nhiên tuy nhanh nhưng Bạch Tiểu Mễ đã sớm phòng bị, tự nhiên sẽ không bị đánh trúng.

“Tiểu Tam, bản phu nhân còn bị đối đây? Người nói thế nào ra tay liền ra tay, một điểm khí khái nam tử cũng không có, thật sự là keo kiệt!” Bạch Tiểu Mễ cười hì hì nói.

“Ngươi, đồ nữ nhân không biết phân biệt, hôm nay ta không giáo huấn ngươi, ta không gọi là Lý Thụy Nhiên!” Bạch Tiểu Mễ càng nói, Lý Thụy Nhiên càng tức giận. Hai người tiến tới tiến lui vào đến tận bên trong hậu viện, may mà họ đánh nhau còn đúng mức không đập phá bàn ghế, điều này khiến chương quầy vốn đang lo lắng đồng thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Được rồi, được rồi, ta không nói nữa, nếu còn đánh tiếp bản phu nhân sẽ chết đói mất!” Bạch Tiểu Mễ chú ý đến bóng đen chợt lóe kia, lập tức chơi xấu ngồi bệt xuống đất, xoa tay thờ hần hần làm một bộ ta đây không đánh.

“Nữ nhân ngươi còn không mau đứng lên, ngươi như vậy thành bộ dáng gì nữa?” Thấy Bạch Tiểu Mễ không đánh, đánh một lát Lý Thụy Nhiên cũng đã hết giận, nhìn người trên mặt đất đang thờ hần hần, khóe miệng nhin không được run rẩy.

Nói, thật sự là một như vậy sao? Đây căn bản không phải là trình độ của nàng? Hơn nữa hôm nay nàng chưa động thủ, chỉ né đòn của hần, còn một cái gì? Mỗi khi hai người đánh nhau kịch liệt, toàn là hần mệt nằm sấp xuống còn nàng là một bộ dáng thành thoi đẩy thoi.

Nữ nhân này hành động rất kỳ lạ, chẳng lẽ.....

Lý Thụy Nhiên trừ tính khí dễ xúc động ra, kỳ thật cũng là một nam tử cực kỳ thông minh, thấy Bạch Tiểu Mễ khác thường liền ngay lập tức hiểu được, một bên cùng Bạch Tiểu Mễ pha trò, một bên đánh giá bốn phía, đáng tiếc sau một phen đánh giá cũng không phát hiện được gì. Hần nghi hoặc nhìn thoáng qua nữ tử trên mặt đất.

“Đứng lên cho ta, ngươi như vậy thật là làm mất hết mặt mũi Lý gia chúng ta!” Lý Thụy Nhiên tiến lên kéo Bạch Tiểu Mễ đứng dậy, sau đó đi về hướng sảnh lớn.

“Tại sao đồ ăn của chúng ta còn chưa lên? Nơi này có phải phục vụ có kém hay không?” Bạch Tiểu Mễ đặt mông ngồi trên ghế, thấy trên bàn vẫn trống trơn như cũ, liền lập tức hướng về chương quầy oán trách.

“Đến, đến! Đến ngay đây!” Chương quầy thân thể run lên, lập tức đi thúc giục, người ta là nhân vật giang hồ, hơn nữa vừa mới nhìn tư thế hai người đối chiêu, võ công không kém, bọn họ không thể đắc tội.

Đồ ăn rất nhanh được mang lên, Bạch Tiểu Mễ rất đói bụng cho nên đồ ăn vừa mang lên liền động thủ, căn bản không để ý đến người đối diện đang nhìn nàng với vẻ mặt khinh thường.

Hừ, giả vờ nhả nhận cái gì, người có bản lĩnh thì đừng ăn com? Bạch Tiểu Mễ trừng mắt lại với hắn, Tiểu Tam chính là tiểu tam, lòng dạ bủn xỉn.

Đều là huynh đệ, vì sao Lý Ngọc Nhiên đơn thuần như thế, đáng yêu như thế, lại còn thông minh như thế.

Lý Thụy Nhiên cũng đói bụng, thấy Bạch Tiểu Mễ ăn com như vũ bão cũng lập tức động thủ, hắn thật sự lo lắng nếu hắn chậm một chút, đồ ăn trên bàn sẽ không còn.

Lý Thụy Nhiên nhìn tính khí tuy không tốt như lễ nghi ăn com cũng có mười phần, một bộ diễn xuất thành quý công tử, từng hành động đều là tao nhả đến cực điểm, phảng phất mây bay nước chảy lưu loát sinh động, phi thường đẹp mắt, giống như không phải là người vừa nãy truy đánh nàng tới cùng.

Bạch Tiểu Mễ rất nhanh đã ăn no, ngồi ở bên cạnh một bên uống trà một bên thưởng thức mỹ thiếu niên ăn com.

Khoan hãy nói trừ tính tình không tốt, Lý Thụy Nhiên vẫn là một nam hài có mị lực, hắn chỉ cần đi khắp nơi cầm quạt phe phẩy cũng đã thu hút không ít ánh mắt thiếu nữ.

“Vừa rồi ngươi nhìn đến chỗ nào?” Lý Thụy Nhiên com nước xong, thời điểm uống trà đột nhiên hỏi.

“À!” Người này đoán được? Xem ra còn có chút đầu óc?

Có lẽ thấy ánh mắt Bạch Tiểu Mễ quá mức thẳng thắn khiến Lý Thụy Nhiên lại nghĩ rằng nàng nhận xét không tốt về mình, tức giận vừa mới giảm xuống lại bị khơi lên.

“Đừng dùng ánh mắt ngu ngốc này nhìn ta!” Thẹn quá thành giận.

“No quá! Chương quỳ, chúng ta ở phòng nào? Bản phu nhân muốn nghỉ ngơi!” Bạch Tiểu Mễ không để ý tới người nào đó đang trừng mắt nhìn mình, đứng lên mặc kệ đôi mắt đang giận đến tóe lửa, không hề có hình tượng mà đuổi thất lung, sau đó gọi chương quỳ rồi đi về phía trước.

“Tiểu nhị, mang vị phu nhân đây qua phòng!” Chương quỳ gọi tiểu nhị cách đó không xa đi theo Bạch Tiểu Mễ.

Lý Thụy Nhiên tuy tức giận nhưng vẫn đi theo lên.

“Tiểu nhị cảm ơn?” Bạch Tiểu Mễ cười khanh khách cảm ơn tiểu nhị, sau đó tiến vào phòng, chẳng qua chưa kịp đóng cửa đã chợt nghe thấy tiếng Lý Thụy Nhiên, sau đó là tiếng trả lời của tiểu nhị.

“Tiểu nhị, phòng ta đâu?” Lý Thụy Nhiên trừng mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ đã vào phòng chuẩn bị đóng cửa, hai người tựa hồ trời sinh xung khắc, vừa thấy mặt sẽ luôn ăm ỉ.

“Thiếu gia cùng phu nhân không phải sẽ chung một phòng sao?” Một người tự xưng là bản phu nhân, một người tự xưng là ta, tuy hai người trước đó có đánh nhau một trận nhưng vẫn ngồi ăn com cùng bàn, cho nên thực thông minh quyết định hai người chính là đôi vợ chồng không hòa thuận.

Chẳng qua có câu “vợ chồng đánh nhau đầu giường, cuối giường làm hòa”, nhìn vị phu nhân kia kỳ thật cũng là một người dễ ở chung nha! Vị thiếu gia này cũng nên có chừng mực.

Huống chi bọn họ vừa mới nhìn rất rõ ràng, là vị thiếu gia này đánh người trước.

“Phốc!” Bạch Tiểu Mễ đang muốn đóng cửa liền trực tiếp ngừng tay, khoe miệng thấy tiểu nhị dùng ánh mắt rộng lượng nhìn Lý Thụy Nhiên, chịu không nổi cười ra tiếng.

Tiểu nhị nhà này thực sự có tài a? Không sai, không sai!

“Ngươi, ai nói cho ngươi là ta cùng nữ nhân này cùng một phòng, nhanh tìm cho ta một gian phòng khác nếu không đừng trách ta hủy đi cái khách điểm này, còn có, ánh mắt ta kém đến thế sao? Làm sao có thể coi trọng nữ nhân hung dữ này!” Lý Thụy Nhiên buồn bực muốn đánh người, nhưng đối phương chỉ là một thiếu niên mười năm mười sáu tuổi, nhìn qua đã biết là không có võ công, nếu đánh lo lắng bản thân sẽ trực tiếp đánh chết hắn.

“Dạ dạ! Tiểu nhân lập tức đi báo lại với chương quỳ!” Tiểu nhị thấy Lý Thụy Nhiên tức giận, lập tức ăn nói khép nép chạy xuống, chẳng qua trước khi đi còn nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ với ánh mắt đồng tình, cô nương này đẹp như vậy, đáng tiếc bị gả cho người không tốt!

Lý Thụy Nhiên tức giận vừa mới hòa hoãn xuống một lần nữa lại bị khơi dậy, tay nắm chặt, hắn thật sự rất muốn đi đánh người, rất muốn! Bạch Tiểu Mễ tự nhiên cũng thấy được ánh mắt đồng tình của tiểu nhị kia, khoe miệng run rẩy sau đó cười to.

“Ha ha ha ha……!” Bạch Tiểu Mễ cười gập cả thắt lưng, tiểu nhị này thật có hi cảm.

“Xấu nữ nhân, ngươi cười cái gì? Còn cười nữa là ta đánh ngươi, tin hay không!” Lý Thụy Nhiên tuy rằng biết chính mình đánh không lại Bạch Tiểu Mễ, nhưng miệng chắc chắn sẽ không ăn thiệt thòi.

“Ha ha ha ha……!” Bạch Tiểu Mễ mặc kệ hắn, tiếp tục cười.

Lý Thụy Nhiên là người dễ xúc động, hơn nữa vừa thấy mặt Bạch Tiểu Mễ liền đánh nhau, bị cười như vậy tự nhiên sẽ không phục, cho nên chính mình liền ra tay động thủ.

Kỳ thật Lý Thụy Nhiên đối đãi với người khác chẳng phải như thế, chẳng qua hắn phát hiện khi ở cùng Bạch Tiểu Mễ, chỉ có thể lấy phương thức như vậy để đối đãi nên cho tới bây giờ hắn vẫn không che giấu cá tính của mình.

Bạch Tiểu Mễ nhìn một chương đang tới gần mình, lực đạo thật đúng là không nhỏ, xem ra lần này hắn tức giận không nhẹ.

Bạch Tiểu Mễ đang muốn tránh thì bỗng nhiên phát hiện mình rơi vào trong lòng một người, xoay người vài cái rồi trở về vị trí cũ.

Anh hùng cứu mỹ nhân? Bạch Tiểu Mễ nhất thời kích động, đây chính là sự tình nữ xuyên không thường xuyên đụng phải, nàng đã đến hơn năm rồi mới được đụng tới lần đầu tiên.

Mỹ nữ tựa hồ đã quên, lúc trước nàng bị đùa giỡn, Lý Mặc Nhiên cũng từng xuất hiện cứu nàng.

Bạch Tiểu Mễ mang theo tâm tình kích động, ngẩng đầu nhìn người đang ôm mình, tâm tình kích động nhất thời biến mất vô tung.

Người khác đều là mỹ nam tử, kém mấy cũng sẽ đụng phải nam tử bình thường, nhưng vì sao nàng nơi này lại là nữ!

Bạch Tiểu Mễ thất vọng! Trong lòng thấy không thoải mái! Tuy rằng nữ tử trước mắt được coi như một mỹ nữ, nhưng lại là nữ tử có mái tóc màu lam xinh đẹp, dù vậy Bạch Tiểu Mễ vẫn thất vọng vô cùng!

“Tên nam nhân nhà ngươi sao lại thế này? Thế nhưng lại đi bắt nạt nữ tử, thật sự quá đáng!” Mỹ nữ buông Bạch Tiểu Mễ, còn an ủi vỗ lưng nàng.

Bạch Tiểu Mễ thất vọng rồi lại thất vọng nhưng khi nhìn thấy Lý Thụy Nhiên cam chịu, tinh thần lập tức tỉnh táo trở lại!

Hai trông mắt đáng thương nhìn mỹ nữ, người tốt nha!

Bị ánh mắt nai con đáng thương của Bạch Tiểu Mễ nhìn, mỹ nhân lập tức lên tinh thần, nhìn về phía Lý Thụy Nhiên với ánh mắt buồn bực, nữ hài tử đáng yêu xinh đẹp như vậy mà hắn còn đi bắt nạt nàng, quả thực không phải là người.

Nghe thấy lời mỹ nữ nói, trong lòng Bạch Tiểu Mễ thấy sáng khoái, tại nơi mỹ nữ không nhìn thấy liền vứt cho Lý Thụy Nhiên ánh mắt đắc ý.

“Nữ nhân ngươi kỳ quái thật đấy, chuyện của ta và nàng liên quan gì đến nhà ngươi?” Lý Thụy Nhiên đầu tiên sùng sốt một chút, lập tức nhìn thấy ánh mắt đắc ý của Bạch Tiểu Mễ, khóe miệng run rẩy, nhưng cả người vẫn giữ bình tĩnh.

Chỉ có ở trước mặt người mình quen thuộc, Lý Thụy Nhiên mới có thể thoải mái, nhưng Lý Thụy Nhiên lại không biết rằng, thật ra hắn đã tiếp nhận Bạch Tiểu Mễ chính là Đại tẩu của mình, nếu không cũng sẽ không ngần ngại xa xôi mang nàng tới nơi này.

Đối với người xa lạ, Lý Thụy Nhiên lại hồi phục bộ dáng ăn chơi trác táng không ai bì nổi kia.

“Thế nào lại không liên quan đến bốn tiểu thư, bốn tiểu thư chính là không quen nhìn loại nam nhân như ngươi bắt nạt nữ nhân! Việc này bốn tiểu thư càng muốn quản!” Mỹ nữ nhướn mày, có chút tức giận nói.

Người tốt a! Mỹ nữ ngươi quá mạnh rồi.

Bạch Tiểu Mễ ở một bên trợ uy.

“Nhạc Dao, đừng vô lý như vậy!” Giọng nam tử nhẹ nhàng nhu thuận vang lên đúng thời điểm hai người đang giằng co, cảm giác như chủ nhân của thanh âm dễ nghe này chính là một nam nhân bất phàm.

Bạch Tiểu Mễ thấy sau khi nghe giọng nói đó, toàn bộ hơi thở của mỹ nữ liền thay đổi, sắc bén vừa rồi lập tức biến mất thay bằng nhu hòa.

Bạch Tiểu Mễ tò mò nhìn qua, nhìn không được thờ sâu, này, này, thật là người sao? Vì sao lớn lên lại đẹp như vậy? Mái tóc màu lam xúng với đôi mắt màu lam nhạt như mây trời, tinh xảo nhưng không yếu điệu, da thịt trắng nõn như ngọc, người này không chỗ nào không đẹp, nếu đặt trên biển, hẳn là mỹ nhân ngư, mà cũng có thể, mỹ nhân ngư không đẹp bằng hắn.

Cả người phát ra hơi thở tốt lành, phảng phất như đám mây thiên sơn, từ xa có thể nhìn thấy nhưng không cách nào chạm đến.

Bạch Tiểu Mễ nhìn ngây người, mặc kệ là kiếp trước hay kiếp này, đây vẫn là nam nhân xinh đẹp nhất mà nàng từng nhìn thấy?

Nam tử tựa hồ cảm giác được ánh mắt không e dè kia của Bạch Tiểu Mễ, ánh mắt hắn dừng trên mặt Bạch Tiểu Mễ, thấy nàng ngây ngốc nhìn mình cũng không giận, chỉ coi nàng như người xa lạ rồi chuyển rời ánh mắt đi chỗ khác.

Có lẽ vì thường xuyên gặp được ánh mắt như vậy cho nên nam tử tập mãi cũng thành thói quen.

“Thiếu gia! Sao ngài lại qua đây!” Thật ra hai người đều vừa mới vào khách sạn, mỹ nữ vừa đưa thiếu gia nhà mình trở về phòng, đang định đi nấu cơm liền nhìn thấy một màn Lý Thụy Nhiên công kích Bạch Tiểu Mễ nên trực tiếp tới hỗ trợ.

“Vị công tử này, thật là xấu hổ, do Nhạc Dao quá xúc động, xin lỗi vì đã làm phiền!” Mỹ nam tử nói, thanh âm vẫn dễ nghe như cũ.

Giờ phút này Bạch Tiểu Mễ cũng đã khôi phục, bộ dáng si mê vừa rồi khi nghe những lời này, trong mắt thoáng qua một tia lạnh lùng nhưng rất nhanh đã khôi phục.

Đây không phải điển hình của việc không hỏi đúng sai phải trái sao?

Xuất hiện liền trách cứ tỳ nữ của mình!

“Mỹ nữ, người thật sự là người tốt! Tiểu Mễ ở trong này cảm ơn người, lần khác rảnh sẽ mời người ăn cơm!” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Thụy Nhiên đang định nói gì đó liền mở lời trước cảm tạ mỹ nữ, tuy rằng nàng không cần cứu nhưng người ta là xuất phát từ lòng tốt, nàng tự nhiên muốn cảm ơn.

“Không cần khách khí!” Mỹ nữ lên liếc nhìn thiếu gia nhà mình, thấy hắn không tỏ vẻ gì mới khách khí nói với Bạch Tiểu Mễ

“A! Thật sự mệt mỏi quá, ta muốn đi ngủ!” Bạch Tiểu Mễ không hề hình tượng ách xì một cái, sau đó lắc người vòng qua Lý Thụy Nhiên tiến vào phòng mình.

“Cạch!” Dưới ánh mắt đăm chiêu của ba người đóng lại cửa phòng.

Bạch Tiểu Mễ tiến vào phòng mới biết được, khách điểm này thật hiểu lòng người, còn chuẩn bị cả bồn tắm, hơn nữa nước vẫn còn nóng, Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ nhiều, thuận thực cởi quần áo rồi tắm rửa.

Ba người có chút hăm mộ, mắt Lý Thụy Nhiên hơi nheo lại nhìn thoáng qua một nam một nữ đối diện, rồi lập tức xoay người đi tìm chường quầy, hắn vẫn chưa có phòng đây? Về phần hai người này, chỉ cần không có ý xấu, hắn cũng lười quản.

Chẳng qua nghĩ đến ánh mắt vừa rồi của nữ nhân kia nhìn mỹ nam tử, Lý Thụy Nhiên vẫn có chút tức giận, nàng chẳng lẽ không biết bản thân đã là phụ nữ có chồng sao? Lại còn nhìn một nam tử như thế, quả nhiên là không biết hổ thẹn, hừ!

Nhưng, người này đến cùng là loại người nào? Trong lòng Lý Thụy Nhiên không bình tĩnh như mặt ngoài, hắn lo lắng Đại tẩu coi trọng nam tử kia, dù sao nam tử kia thật sự rất đẹp, đến lúc đó Đại ca phải làm sao bây giờ?

Quả thật Bạch Tiểu Mễ thích người có diện mạo tốt nhưng nàng lại tin tưởng vào trực giác của chính mình, khi mới bắt đầu đúng là nàng đã rung động vì dung mạo kia, nhưng không biết vì sao khi nhìn kỹ nàng lại cảm giác nam tử kia tựa hồ rất nguy hiểm, hơn nữa nếu tiếp xúc có lẽ sẽ rất phiền toái.

Cho nên Bạch Tiểu Mễ rất nhanh điều chỉnh lại thái độ, nàng thích mỹ nhân nhưng nàng lại càng sợ phiền toái hơn! Hơn nữa người đẹp chỉ có thể nhìn từ xa, có thể thưởng thức nhưng không thể tới gần.

“Thiếu gia, nam tử vừa rồi thật sự rất quá đáng, thế nhưng lại đi bắt nạt một nữ tử!” Nhạc Dao tức giận bất bình nói.

Mỹ nam tử nhìn thoáng qua tỳ nữ của mình, thân nhiên rời ánh mắt, khóe miệng cong hiện ý cười, cái gì cũng chưa nói quay trở về phòng mình.

Kỳ thật phòng hắn ngay bên cạnh phòng Bạch Tiểu Mễ, nếu không cũng sẽ không xuất hiện đúng dịp như vậy.

“Ai! Thiếu gia luôn là vậy, cái gì cũng không đặt ở trong lòng!” Nhạc Dao sau khi thấy cửa phòng thiếu gia đóng lại, bất đắc dĩ buông một câu rồi đi mượn phòng bếp.

Tắm rửa xong, toàn thân thư thái, Bạch Tiểu Mễ cùng lười quản Lý Thụy Nhiên có phòng hay không, nằm ngả trên giường ngủ một giấc đến tận hừng đông, mấy ngày qua đều ở bên ngoài màn trời chiếu đất, thật vất vả mới có nơi để ngủ, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên muốn hưởng thụ thật tốt.

Từ mấy ngày hôm trước, Lý Thụy Nhiên ở trên đường thu được tin tức, biết Lý Mặc Nhiên đã tỉnh lại không có trở ngại, Bạch Tiểu Mễ tâm thả lỏng, cả người đều trở nên thoải mái.

Đã đến đây, Bạch Tiểu Mễ tính toán sau khi nhìn thấy Lý Mặc Nhiên, ở bên ngoài chơi một chút rồi trở về, dù sao Lý Mặc Nhiên sáng sớm hôm lâu cũng đã đáp ứng rồi.

Chẳng qua Bạch Tiểu Mễ lại không ngờ tới, thời điểm nàng nhìn thấy Lý Mặc Nhiên thế nhưng lại gặp phải chuyện quá cầu huyết, cầu huyết đến mức khiến tâm tư Bạch Tiểu Mễ buồn bực.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75

“Người đi theo chúng ta làm gì?” Âm thanh nữ tử dễ nghe như thế nhưng giọng điệu vô cùng không tốt.

“Thật buồn cười, con đường này là của nhà người à? Dựa và cái gì nói chúng ta đi theo các người? Mà không phải là các người đi theo chúng ta!” Lý Thụy Nhiên bình thản liếc mắt về phía thiếu nữ, cực kỳ khinh thường nói.

Nàng ta làm như bản thân mình là mỹ nhân thiên tiên sao? Ngay cả nữ nhân Bạch Tiểu Mễ kia còn đẹp hơn nàng, lại còn nói bọn hắn đi theo nàng, thật ra mà nói, Lý Thụy Nhiên cũng có chút buồn bực, vì sao bọn họ lại đi chung một con đường.

“Chúng ta vốn là muốn đi phủ thành Lam Tĩnh, như thế nào lại nói là đi theo các người? Mà sao lại nói người đi phía trước là đi theo người khác!” Thiếu nữ bị Lý Thụy Nhiên khinh thường như vậy liền quăng buồn bực, một bộ dáng muốn tiến lên đánh hắn.

“Đây cũng chính là chỗ tài giỏi của các người! Như vậy mới hắn không bị người hoài nghi!” Lời Lý Thụy Nhiên vừa dứt, Bạch Tiểu Mễ nhện không được có vài phần kính trọng với hắn, cái gia hỏa kia trầm ổn như vậy, đối đáp trôi chảy như vậy, xem ra hắn cũng không phải là người dễ xúc động.

“Người cho người là ai, chúng ta làm sao có thể đi theo các người, thân phận của công tử chúng ta...”

“Nhạc Dao, không thể vô lễ, vị công tử này quả thật là trùng hợp thôi!” Nam tử đẹp như thiên tiên bỗng nhiên quay đầu, hơi bất đắc dĩ nói.

“Hừ, ai biết!” Lý Thụy Nhiên lạnh lùng đáp lại một câu, sau đó trừng mắt về phía Bạch Tiểu Mễ rồi lập tức quay đầu nhìn phong cảnh ven đường, không đáp lời.

Bạch Tiểu Mễ khó hiểu, bọn hắn nói bọn hắn, nàng đúng là không bày tỏ bất luận ý kiến gì, thế sao sau cùng lại trừng nàng, đầu óc của tên gia hỏa Lý Thụy Nhiên quả nhiên có suy nghĩ không giống người.

Bạch Tiểu Mễ mặc kệ hắn, ánh mắt nhìn về người cười ngựa phía trước, vẫn tao nhã quý khí bức người, khí chất như tiên lại như yêu, chẳng lẽ như người này nói thật sự trùng hợp sao, mặc kệ là trùng hợp hay không, người này quả thật đẹp khiến người ta không muốn nhìn cũng không được, dù sao nhân rồi vô sự, nhìn mỹ nhân giết thời gian thôi!

Bạch Tiểu Mễ nghĩ đơn giản, nhưng hành vi này đặt trong mắt người khác không giống vậy.

Đầu tiên là thiếu nữ xinh đẹp Nhạc Dao, ngày hôm qua nàng biết Bạch Tiểu Mễ là thê tử của Lý Thụy Nhiên, nàng không thể nhìn nổi nam tử ức hiếp cho nên mới đến hỗ trợ, hiện tại thấy Bạch Tiểu Mễ nhìn công tử nhà mình, lập tức sắc mặt không tốt, thậm chí cảm thấy hôm qua là nàng làm điều thừa, nữ tử không biết xấu hổ như vậy, căn bản không đáng đồng tình.

Đến Lý Thụy Nhiên, kia là buồn bực, tuy hắn châm chọc nàng nhưng đã coi nàng là Đại tẩu của mình, cho nên khi thấy nàng nhìn nam tử kia, cảm giác nàng đây là phản bội Đại ca nhà mình, sắc mặt tự nhiên càng thối hơn.

Đến người bình tĩnh nhất là đương sự bị nhìn kia, tuy cảm thấy Bạch Tiểu Mễ có chút lớn mật, nhưng từ nhỏ đến lớn, chỉ cần hắn lộ chân dung thì sẽ đưa tới vô số nữ tử, cho nên đã sớm luyện thành thói quen.

Mà nam tử cũng nhìn ra, tuy Bạch Tiểu Mễ roi ánh nhìn trên người hắn nhưng trong mắt chỉ có thờ ơ thờ ơ, không có cái khác, đây cũng là nguyên nhân hắn không thấy phiền chán nàng, chẳng những không chán phiền mà còn có chút tò mò.

Tuy là kỳ mã nhưng tốc độ cũng không nhanh, dù sao nơi này đường đi cũng không tốt lắm.

Sau một đoạn đường Bạch Tiểu Mễ cảm thấy mông bị xóc nảy có chút đau, lại thêm một tháng vài lần cười kỳ mã, cho nên đối với đường đi ở cổ đại này lại càng khó chịu.

“Lý Thụy Nhiên, ta mệt mỏi!” Sắp đến giữa trưa, Bạch Tiểu Mễ nhìn trời, rồi nhìn phía trước tính toán tìm một cây đại thụ hóng gió.

“Đại ca còn đang đợi chúng ta!” Còn có một ngày rưỡi nữa là đến nơi, hắn không muốn trì hoãn thời gian.

“A...! Được rồi!” Bạch Tiểu Mễ làm bộ đã hiểu rõ, nhưng động tác không như vậy, nàng điều khiển ngựa đi đến một cây đại thụ, thời điểm đi ngang qua mỹ nam tử còn dùng ánh mắt sáng quắc nhìn thoáng qua.

“Công tử cũng mệt mỏi rồi! Ngồi dưới đại thụ hóng gió thôi!” Bạch Tiểu Mễ cười nói, thật ra nàng cũng chỉ mở miệng lấy lệ, căn bản không ngờ tới đối phương thật sự sẽ qua.

Đúng là thật không ngờ, khi mỹ nam tử nghe thấy lời này còn phá lệ nhìn trời, sau đó nhìn Bạch Tiểu Mễ, lập tức gật đầu rồi đi tới cây đại thụ.

Lúc này thiếu nữ xinh đẹp Nhạc Dao vốn chờ xem kịch vui có chút không phản ứng kịp.

Công tử thế nhưng thật sự dừng lại, thật đúng là khiến người ta không thể tưởng được, thiếu nữ xinh đẹp Nhạc Dao kinh ngạc nhìn công tử nhà mình đang nhìn về hướng Bạch Tiểu Mễ, nữ tử này đẹp nhưng vẫn không cách nào so sánh cùng công tử, công tử hẳn sẽ không...! Không, không, thiếu nữ xinh đẹp Nhạc Dao lắc đầu! Công tử là ai chứ? Làm sao có thể để ý tới phụ nữ có chồng.

“Người làm cái gì vậy?” Lý Thụy Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ đã ngồi xuống, có chút buồn bực nhìn nàng.

“Nghỉ ngơi thôi! Nếu Lý Thụy Nhiên ngại không ngại thì đi trước đi, đến lúc ta đến phủ thành Lam Tĩnh sẽ đi tìm ngươi! Không cần lo lắng ta lạc đường!” Bạch Tiểu Mễ tốt bụng đề nghị.

“Ngươi, đại ca... Thôi!” Vốn là muốn nói, nhưng thấy có người ngoài cho nên cũng không nói tiếp.

Bạch Tiểu Mễ bày ra điểm tâm tự mình mua, bắt đầu chậm rãi ăn, tao nhã hơn nhiều so với khi ở khách điểm.

“Cố làm ra vẻ!” Bỗng nhiên hai tiếng nói cùng lúc phát ra, hai người đồng thời sừng sốt một phen, lập tức liếc nhìn đối phương, sau đó hừ lạnh một tiếng nghiêng đầu sang bên, hiển nhiên tính tình rất nhỏ nhen.

“Đôi nam nữ khó tính như nhau!” Bạch Tiểu Mễ không phải người dễ mặc người ta xấu xí nhau, lập tức cố ý ái muội nhìn về phía hai người, sau đó dùng giọng điệu vô cùng ái muội nói.

Hai người vừa nghe đều mặt đỏ một phen, trực tiếp lan sang tận mang tai.

“Ngươi nói bậy bạ gì đó?” Nhạc Dao nhìn trộm qua công tử nhà mình, thấy vẻ mặt công tử không đổi mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi đồng thời lại có chút thất vọng, trừng mắt hướng về Bạch Tiểu Mễ, hận không thể tiến lên đánh nàng.

“A! Ta có cái gì sao? Ta không chỉ tên nói họ rõ ràng mà! Tại sao ngươi lại trừng ta?” Bạch Tiểu Mễ tự nhiên không sợ mỹ nữ Nhạc Dao trước mắt, nữ tử này có võ công rất cao nhưng nàng vẫn có thể ứng phó.

“Ngươi, nữ nhân ngươi, ngày hôm qua thực không nên giúp ngươi!” Nhạc Dao thật sự khó thở, vừa nói xong liền rút kiếm ra khỏi vỏ, mắt thấy muốn đâm trên người Bạch Tiểu Mễ.

“Ngươi sao lại như thế, động một tý là ra tay!” Bạch Tiểu Mễ là đại tẩu của hắn, Lý Thụy Nhiên tự nhiên không để người khác ức hiếp, tuy nhiên hắn không nghĩ ai đó có thể ức hiếp được nàng.

Lý Thụy Nhiên kiên định ngăn mũi kiếm, thờ ơ nhìn về phía Nhạc Dao.

Kỳ thật ngươi cũng chẳng tốt hơn bao nhiêu! Còn không phải là ngươi động một tý liền ra tay với ta đấy sao, Bạch Tiểu Mễ thấy nguy cơ được giải trừ, nghe Lý Thụy Nhiên nói như vậy, khoe miệng giật giật một phen.

Chẳng qua hiện giờ tuần nam mỹ nữ đang đối địch lại nhau, đây chính là trò hay, nàng nên xem diễn trò? Hay là vừa xem vừa một bên trợ uy?

Theo tình huống mà nói, nàng hẳn nên ủng hộ phái nữ, nhưng vừa rồi người cũng phái tựa hồ muốn công kích nàng, thôi, vẫn là trợ uy cho Lý Thụy Nhiên đi! Dù sao cũng coi như người một nhà!

“Lý Thụy Nhiên, cố lên, đánh như tử nàng ta đi, thật sự là quá kiêu ngạo, một thiếu nữ lại ra tay với một phu nhân không ngang sức, quả thực không có đạo nghĩa giang hồ!” Bạch Tiểu Mễ nghĩ thông suốt, ăn cũng khá nhiều, lập tức đặt tay trên môi, bắt đầu la lên.

Hai người đang đối địch với nhau nghe tiếng nói như thế, vội ngừng chân, thiếu chút nữa đã ngã quỵ trên mặt đất, ngay cả mỹ nam tử luôn luôn bình tĩnh im lặng cũng giật giật khoe miệng.

Nói tại sao lại có người thích náo loạn, còn làm chuyện trợ uy mất mặt này, xem ra ngày hôm qua trông nàng nhu nhược là nhìn lầm rồi.

Ánh mắt mỹ nam tử hơi đảo qua khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tuyệt mỹ của Bạch Tiểu Mễ, vốn tính toán kêu dừng lại, nhưng nhìn bộ dáng nàng hưng phấn bưng bưng, lời vừa tới miệng liền nuốt xuống, ánh mắt nhân nhật rơi trên gương mặt kia, hẳn rất ít nhìn thấy nữ tử có biểu tình phong phú, lại còn không để ý tới hình tượng nữ tử.

“Ngậm miệng!” Lý Thụy Nhiên một bên ứng phó với công kích của Nhạc Dao, dù sao công lực của hai người không sai biệt lắm, Lý Thụy Nhiên không thể phân tâm, có người bên cạnh kêu la quả thực là ma ám, muốn hắn không phân tâm cũng không được, chẳng qua người bị quấy nhiễu cũng không chỉ có mình hắn, nếu không hẳn đã sớm bị thua rồi.

“Lý Thụy Nhiên ngươi đang làm kia? Đói à? Ra tay mà mềm nhũn thế à, đánh mặt nàng đi! Đánh đến khi mẹ nàng không nhận ra mới thôi, còn dám giết bản phu nhân à! Tuổi thanh xuân của bản phu nhân thiếu chút nữa bị hủy trên tay nàng đấy! A! Đúng rồi! Ai ôi! Ngươi làm gì? Tiểu tam vô sỉ, vậy mà thừa dịp đánh nhau còn muốn chiếm tiện nghi của cô nương, trộm ngực người ta, vô sỉ!...”

Dưới tàng cây chỉ có thể nghe được tiếng nói tươi mát êm tai của Bạch Tiểu Mễ, vui! Kích động!

“Bạch Tiểu Mễ, đủ rồi! Còn nói nữa ngay cả ngươi ta cũng đánh!” Lý Thụy Nhiên cùng Nhạc Dao bị ma ám của Bạch Tiểu Mễ quán lỗ tai nên đánh chẳng xong, Lý Thụy Nhiên thu kiếm nhanh chóng đi đến bên cạnh Bạch Tiểu Mễ, tức giận trừng mắt nói.

“Hừ, đánh không lại người ta còn mượn bản phu nhân trút giận!” Bạch Tiểu Mễ bĩu môi, sau đó ngồi trở về, căn bản không đặt Lý Thụy Nhiên đang tức giận vào mắt.

Nàng tên Bạch Tiểu Mễ sao? Tên này thật sự đặc biệt, đặc biệt như con người của nàng?

Ánh mắt mỹ nam tử lại nhân nhật đảo qua trên mặt Bạch Tiểu Mễ, nữ tử này thật sự rất kỳ lạ!

Hai người bọn họ là phu thê sao?

“Cho người, ăn đi!” Bạch Tiểu Mễ đưa chút lương khô cho Lý Thụy Nhiên, vừa mới giúp nàng trút giận, nàng tự nhiên không thể vong ân phụ nghĩa.

“Hừ!” Tuy sắc mặt Lý Thụy Nhiên không tốt, nhưng vẫn nhận lương khô từ tay Bạch Tiểu Mễ, trừng mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ một cái, sau đó ngồi bên cạnh nàng bắt đầu ăn lương khô.

Sau khi Nhạc Dao ngừng lại cũng biết bản thân mình lỗ mãng, đi cẩn thận tới bên người mỹ nam tử, nói. “Công tử!”

“Không có việc gì, ăn đi!” Mỹ nam tử không làm khó Nhạc Dao, gật đầu rồi nhìn về phía phong cảnh phương xa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Một đường cãi nhau, cuối cùng bốn người cũng đã tiến vào được phủ thành Lam Tinh, sau khi vào thành, Lý Thụy Nhiên lập tức lôi kéo Bạch Tiểu Mễ rời đi.

“Hai vị, chúng ta còn có chuyện quan trọng, hiện phải rời đi!” Dù sao cũng đã đồng hành hai ngày nên trước khi rời đi, Lý Thụy Nhiên thân nhiên chào tạm biệt.

“Mạc Tư, hẹn ngày gặp lại!” Hai ngày qua, Bạch Tiểu Mễ đã biết tên đối phương, khoát tay áo cáo biệt.

“Ừm!” Nam tử vẫn lãnh đạm như cũ, nhàn nhạt gật đầu.

“Công tử, chúng ta đi thôi!” Thấy hai người kia rời đi, Nhạc Dao nhìn thoáng qua công tử bên người, cảm giác hôm nay công tử có chút gì đó khác thường, nhưng nhìn không ra điểm khác thường ở đâu?

Mạc Tư suy nghĩ rồi gật đầu, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua phương hướng hai người rời đi, lập tức đi về hướng khác.

Sau một canh giờ, Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên đã xuất hiện trước cánh cửa lớn, hai bên cửa là hai pho tượng thú không biết tên, nhìn qua đặc biệt có khí thế.

Cổng cao lớn không biết làm từ chất liệu gì, được phết một lớp sơn màu lam, cảm giác vừa cao quý lại vừa rộng lớn.

Bức hoành phi trên cánh cửa là ba chữ ‘Lam Tinh Phủ’ rồng bay phượng múa, khí thế hùng hực, chữ to cứng cáp có lực, lấp lánh kim quang, cảm giác này tựa như nhìn thấy đại môn hoàng cung.

“Không phải ngươi muốn nói gã Lý Mặc Nhiên ở trong này đấy chứ?” Biết Lý Mặc Nhiên nhiều tiền nhưng không nghĩ hẳn lại có phủ đệ lớn thế này, nói không chừng Lý Mặc Nhiên cũng chỉ đang ở nhờ trong này mà thôi.

Trong tiềm thức, Bạch Tiểu Mễ thật không muốn mình và Lý Mặc Nhiên chênh lệch quá lớn.

“Nhi ca truyền tin tức không sai, đi thôi!” Trong lòng Lý Thụy Nhiên quả thật có chút không yên, có lẽ chỗ này Bạch Tiểu Mễ không biết nhưng Lý Thụy Nhiên đã từng ở phủ thành Lam Tinh một đoạn thời gian, tuy khi đó còn nhỏ nhưng cũng hiểu một chuyện, phủ Lam Tinh thật ra là nơi ở của hoàng tộc Lam Tinh.

Chẳng lẽ Đại ca và Nhi ca là hoàng tộc?

Lý Thụy Nhiên cố gắng áp chế khẩn trương trong lòng, trực tiếp tiến lên gõ cửa.

Cánh cửa được chia làm hai, mỗi bên cao hai thước, trên mỗi cửa treo hai vòng lớn, Lý Thụy Nhiên đỡ lấy vòng lớn gõ trên cửa, tiếng đập cửa vang lên.

Gõ xong ba tiếng, Lý Thụy Nhiên lùi về phía sau cách cửa lớn một đoạn.

Lúc này Bạch Tiểu Mễ đang đứng bên cạnh Lý Thụy Nhiên, nhưng không khẩn trương như Lý Thụy Nhiên, vừa rồi khi nhìn thấy đại môn quả thật có chút khẩn trương, nhưng không biết vì cái gì, nghĩ đến Lý Mặc Nhiên gốc ở bên trong, ngược lại Bạch Tiểu Mễ hết khẩn trương rồi.

Gần một năm không gặp, cũng không biết gã kia thế nào? Vết thương đã lành chưa? Thời điểm bọn họ xuất phát đã nghe tin hần tỉnh, hiện giờ đã qua một tháng, hẳn không có việc gì thật chứ.

“Cột kẹt!” Cánh cửa cao lớn được mở ra từ bên trong.

“Hai vị tìm ai?” Một nam tử khôi ngô thoạt chừng hơn ba mươi tuổi, duy nhất không đổi là mái tóc và đôi con ngươi màu lam, nhìn có chút hung ác nhưng giọng điệu lại rất khách khí.

“Lý Mặc Nhiên là ở trong này sao?” Lý Thụy Nhiên khách khí hỏi.

“Hai vị là?” Đại hán sừng sốt nhìn về phía hai người.

“Ta tên Lý Thụy Nhiên, còn vị này là thê tử của Đại ca!” Lý Thụy Nhiên hỏi.

“Mời hai vị vào!” Đại hán vừa nghe tên, giọng điệu vừa rồi còn khách khí, giờ lại thêm một chút lấy lòng mời hai người vào.

Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên cũng đã chú ý tới thái độ của đại hán, trong lòng Bạch Tiểu Mễ cảm thấy không thoải mái khó hiểu.

Hai người đi theo đại hán tới sảnh lớn.

“Hai vị khách quý trước tiên chờ ở nơi này, tiểu nhân đi bẩm báo chủ nhân!” Đại hán khách khí nói xong, sau đó lập tức rời đi.

“Lý Mặc Nhiên là ai trong phủ Lam Tinh?” Bạch Tiểu Mễ thấy người đã đi, quay đầu nhìn về phía Lý Thụy Nhiên.

“Ta đâu biết, Đại ca chưa từng nói với ta!” Nếu suy đoán của hắn là chính xác, có phải vì Đại ca và Nhị ca sợ nguy hiểm nên mới không nói cho hắn cùng Tử đệ, nếu chuyện chưa giải quyết xong, có lẽ Đại ca và Nhị ca sẽ không cho bọn họ đến đây.

Dù biết Đại ca và Nhị ca đi báo thù, nhưng ngoài việc đó ra, cái gì bọn họ cũng không biết, đây là điều khiến Lý Thụy Nhiên cảm thấy không thoải mái, hiểu là một chuyện nhưng nói không vấn đề gì thì lại là giả.

Bạch Tiểu Mễ không nói thêm, nhìn về phía cửa, chờ đợi tên gốc một năm chưa thấy mặt! Thật ra, nàng có chút nhớ hắn, tới thế giới này, hắn là người đầu tiên đối tốt với nàng, dung túng sủng nịnh, so với cha mẹ ruột còn tốt hơn.

Chẳng qua khi Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy người vừa đến thì lại có chút thất vọng.

“Nhị ca!” Lý Thụy Nhiên nhìn thấy bóng dáng quen thuộc, cao hứng đứng lên nghênh tiếp.

Ánh mắt Bạch Tiểu Mễ xẹt qua phía sau Lý Cảnh Nhiên, có chút thất vọng, rồi mới nhìn về phía Lý Cảnh Nhiên, thấy hắn nhìn qua mới hơi gật đầu.

“Đọc đường đi vất vả, có vấn đề gì sau khi nghỉ ngơi rồi nói!” Lý Cảnh Nhiên vẫn là Lý Cảnh Nhiên, cho dù hắn có cao hứng mấy thì cũng sẽ không hiển thị trên mặt.

“Nhị ca, sao lại không thấy Đại ca? Vết thương của Đại ca có việc gì không?” Lý Thụy Nhiên thất vọng nhìn về phía sau hắn, hỏi.

“Trước nghỉ ngơi, buổi tối ăn cơm xong ta dẫn người đi gặp Đại ca!” Thời điểm Lý Cảnh Nhiên nói câu này, ánh mắt đảo qua Bạch Tiểu Mễ, hơi lóe lên rồi rất nhanh khôi phục lại.

Lý Thụy Nhiên vốn có rất nhiều điều muốn nói, nhưng khi nhìn đến bộ dáng của Nhị ca, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ ngậm miệng đi theo bên người Nhị ca, Bạch Tiểu Mễ cũng đi theo.

Khi ở sảnh trước, Bạch Tiểu Mễ đã cảm thấy nơi này rất lớn, nhưng khi đi sâu vào trong, nàng mới biết được, nơi này so với tưởng tượng của nàng còn lớn hơn nhiều lần.

Đình đài lầu các, con đường nhỏ lượn vòng, cầu nhỏ bắc qua hồ, liễu rủ hai bên, đủ các loại thực vật đan xen hợp lý, ngay cả Bạch Tiểu Mễ cũng không thể nhận thức toàn bộ thực vật nơi đây, cho dù nàng đã nhìn qua hoàng cung ở hiện đại nhưng Bạch Tiểu Mễ vẫn bị nơi trước mắt này làm cho kinh sợ.

Còn chuyện khiến Bạch Tiểu Mễ chấn kinh hơn là một đường đi tới nàng thấy không ít hạ nhân, Bạch Tiểu Mễ phát hiện hạ nhân ở đây đều là người có sức mạnh kinh người, ngay cả nha hoàn cũng vậy.

Nàng cũng mơ hồ cảm giác được chỗ tới nơi này không hề thiếu khí tức cường giả.

Một bộ khò đại quan sát xung quanh, thỉnh thoảng lại có chút kinh ngạc như phát hiện có chỗ bất đồng.

“Bạch Tiểu Mễ, ngươi đừng làm một bộ quê mùa đó có được không, cực kỳ mất mặt đấy!” Lý Cảnh Nhiên vẫn bình tĩnh tiến về phía trước, tựa hồ đối với hành vi này của Bạch Tiểu Mễ không đặt ở trong lòng.

Nhưng Lý Thụy Nhiên cùng Bạch Tiểu Mễ hiện giờ xem như bạn thân, cho nên nói chuyện cũng không đắn đo.

“Ngươi mới quê mùa, cả nhà ngươi đều quê mùa!” Bạch Tiểu Mễ trừng Lý Thụy Nhiên, bộ dạng hung hãn cùng trước đó không có gì khác nhau.

“Ai ôi! Cả nhà đều là quê mùa à, chẳng lẽ ngươi không phải người cùng một nhà với bản thiếu gia à?” Lý Thụy Nhiên khinh bỉ liếc mắt nhìn Bạch Tiểu

Mẽ, một bộ dáng như đang nhìn kẻ ngu ngốc.

“Lười phải so với loại người đầu teo tứ chi phát triển như nhà ngoroi, người ta nói, không có văn hóa không đáng sợ, đáng sợ nhất là có văn hóa nhưng đầu óc lại không biết dùng!” Bạch Tiểu Mẽ cũng không khách khí đánh trả.

Ánh mắt Lý Cảnh Nhiên nhàn nhạt quét về phía hai người.

Quan hệ của bọn họ tốt hơn rất nhiều so với lúc trước? Nhìn là khắc khải nhưng Lý Cảnh Nhiên biết tính tình Lý Thụy Nhiên, cũng biết miệng hắn có bao nhiêu độc, tuy hiện tại nói ghét nhưng thật ra cũng không có bao nhiêu uy lực ở bên trong.

Nàng thật sự có bản lĩnh sao? Nếu nàng nhìn thấy Đại ca bây giờ, không biết sẽ nghĩ như thế nào? Hắn cực kỳ chờ mong!

“Được rồi, mấy phòng trong sân này tùy các ngoroi chọn, ta gọi người mang nước đến cho các ngoroi rửa mặt!” Lý Cảnh Nhiên nói xong, không chờ hai người đáp lời liền mở cửa.

“Nhị ca vẫn như cũ!” Lý Thụy Nhiên thấy Lý Cảnh Nhiên không để ý tới thái độ của hắn, không phải ở chung chỉ có một hay hai năm, từ khi biết nhận thức đến giờ, Nhị ca vẫn luôn là thế, tựa hồ chuyện gì cũng không đặt trong lòng, chẳng qua Lão Tứ và hắn đã biết, khi còn chưa định cư tại Hắc Phong trại, mỗi lần hắn và Lão Tứ sinh bệnh, đều do Nhị ca chiếu cố.

“Ta muốn phòng này!” Bạch Tiểu Mẽ mặc kệ hắn, cũng nghe thấy lời nói của Lý Cảnh Nhiên, hắn chính là một người biết giả trang, nhìn thì có vẻ bình tĩnh, nhưng trên thực tế thế nào, trong lòng Bạch Tiểu Mẽ rõ ràng.

Lúc trước bị hắn lạnh lùng trào phúng rồi uy hiếp, cho dù về sau thái độ có chuyển tốt nhưng Bạch Tiểu Mẽ cũng không thích người như vậy.

“Hừ! Ông đây không thèm cướp đoạt với ngoroi!” Lý Thụy Nhiên tùy tiện chọn phòng, nhưng tiềm thức lại chọn căn phòng bên cạnh Bạch Tiểu Mẽ, thật ra hắn vẫn có chút lo lắng phù Lam Tinh này, cũng không biết Nhị ca và Đại ca có thật sự đã tóm lấy chỗ này hay không.

Hạ nhân rất nhanh đã đưa tới nước ấm.

Sau khi tắm rửa, đồ ăn được đưa lên, mà Lý Cảnh Nhiên cũng cực kỳ đúng giờ đến dùng cơm cùng bọn họ.

“Nhị ca, hiện tại có thể đi thăm Đại ca sao? Không nhìn thấy Đại ca, buổi tối ta không ngủ được!” Ăn cơm xong, Lý Thụy Nhiên vội vàng nói, tuy thư tín báo về nói thương thế Đại ca đã không có trở ngại, nhưng hai người bọn hắn đã đến đây lại chưa từng đi đâu, thật khiến người ta có chút lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77

Bạch Tiểu Mẽ nghĩ tới rất nhiều cảnh tượng gặp mặt, nhưng nàng lại không nghĩ đến hình ảnh này, này tính là cái gì? Bên ngoài...? Vui vẻ với người mới, thật ra chuyện như vậy, mặc kệ ở hiện đại hay cổ đại thì đều là chuyện bình thường.

Hơn nữa nàng không biết bản thân mình có bao nhiêu thích tên đại hồ tử kia, nhưng vì cái gì khi nhìn thấy một màn trước mắt này, trong lòng nàng lại có chút khó chịu?

Chỉ thấy một nam tử cao lớn, lười biếng nằm trên ghế, một nữ tử mỹ lệ ngồi cạnh hắn, hai người tình ý dục nhau ăn trái cây, đến loại trái cây gì, Bạch Tiểu Mẽ hiện giờ không có tâm tình để ý.

Thân hình nam tử cao lớn cho dù nằm trên ghế, cũng có thể nhìn rõ ràng tay chân trắng kiện mạnh mẽ, mỗi đoạn giò tay nhấc chân đều tao nhã quý khí mười phần, nếu khuôn mặt đại hồ tử kia không ảnh hưởng đến mỹ quan, đây tuyệt đối là một nam tử hấp dẫn người.

Ngũ quan nữ tử cực kỳ tinh xảo, liếc mắt nhìn qua phi thường diễm lệ, làn da trắng nõn hồng nhuận, đáng người không nhỏ xinh như nữ tử phương nam mà cao gầy, đáng người Bạch Tiểu Mẽ hiện tại cũng không thể so sánh được, ngực kia ít nhất cũng phải cỡ 36, thắt lưng nhỏ mảnh như liễu, đây là một vu vật, tuyệt đối là vu vật.

Một cao lớn uy mãnh như dã thú, một diễm lệ lóa mắt, nếu người nọ không phải Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mẽ sẽ vô cùng thương thức cảnh tượng dã thú cùng mỹ nữ trước mắt này.

Nhưng người này cư nhiên lại là Lý Mặc Nhiên.

“Đại tẩu!” Lý Thụy Nhiên thật không ngờ sẽ nhìn thấy một màn như vậy, lại còn là bộ dáng hai người kéo dài tình ý, chẳng lẽ Đại ca thay lòng đổi dạ?

Nếu bình tĩnh nhìn vào, hắn thật nghĩ nữ tử kia thật xứng đôi cùng Đại ca, nhưng lòng người luôn thiên vị, sau khi hắn đã tiếp nhận Bạch Tiểu Mẽ là Đại

tàu của mình, hiện tại thấy một màn như vậy, trong lòng hẳn cũng không thấy thoải mái, cảm giác Đại ca cô phụ Bạch Tiểu Mễ.

Trước kia hẳn không muốn gặp Bạch Tiểu Mễ, nhưng nhìn thấy nàng mang đến thay đổi cho Hắc Phong trại, lại nhìn thấy nàng vì Đại ca mà lặn lội đường xá, tâm hẳn đã trật, hiện tại nhìn thấy Đại ca như vậy, hẳn lo lắng nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ.

Nhị ca cũng thật là, nếu hẳn biết thì đừng nói mang Bạch Tiểu Mễ tới đây, nếu Đại ca thay lòng đổi dạ, Tứ đệ thích Đại tàu cũng không phải không được, hiện tại nên làm thế nào cho tốt đây?

Lý Thụy Nhiên trừng mắt nhìn Nhị ca mình, nén giận Nhị ca không nói rõ sự tình cho hẳn biết.

Ánh mắt Lý Mặc Nhiên bình tĩnh rơi trên mặt thiếu nữ bên cạnh, phát hiện vẻ mặt nàng có chút kỳ quái: ban đầu là kinh ngạc, sau đó trong mắt nhàn nhạt phần nộ, nhưng cũng rất nhanh tiêu trừ, kế tiếp thực ra là hiểu rõ, giống như nhìn thấy một chuyện rất bình thường.

Kỳ thật Lý Cảnh Nhiên thậm chí còn mong đợi thiếu nữ này sẽ giận dữ, sau đó tiến lên đánh người, mắng ầm ĩ Đại ca thay lòng đổi dạ, sau đó là Đại ca bảo vệ gì gì đó? Dù sao cảnh tượng kia vô cùng có ý tứ, hiện tại xem phát triển thế nào, chẳng lẽ thực không phát sinh chuyện gì sao?

Nói, hẳn thật có chút thất vọng, vốn tưởng có trò hay để xem mà lại không có, thực không ý nghĩa.

Nhưng Bạch Tiểu Mễ này thật sự không giống những cô gái khác? Vô cùng có ý tứ?

Lý Cảnh Nhiên không lên tiếng, lẳng lặng chờ đợi Bạch Tiểu Mễ phản ứng, mà Lý Thụy Nhiên đứng bên cạnh vẫn không từ bỏ, hẳn có chút hối hận vì đã đến đây.

“Đại ca người ở đó, người còn không nhanh đi? Không phải người nói buổi tối không nhìn thấy thì không ngủ được sao?” Bạch Tiểu Mễ cố áp chế khó chịu trong lòng, khoe miệng nhếch lên một nụ cười thần nhiên.

Đó là nam nhân, ở hiện đại chẳng phải nàng đã xem rất nhiều sao? Không phải không có chuyện thay lòng đổi dạ sao? Huống chi nam nhân ở thế giới này tam thê tứ thiếp, hẳn có nữ nhân khác là chuyện cực kỳ bình thường, trước kia không phải nàng đã hy vọng hẳn có nữ nhân khác thì sẽ không đến tìm nàng sao? Hiện tại nàng nên cao hứng mới đúng.

Bạch Tiểu Mễ cũng cảm thấy cực kỳ may mắn, bản thân mình không thật sự tiến thêm một bước quan hệ cùng hẳn, nếu không chẳng phải thiệt thòi cho nàng rồi sao.

Nàng sờ đồng ngân phiếu trong lòng, số tiền này đủ để nàng sống bình yên cả đời, đến một nơi nào đó mở một nông trang, sống vui vẻ không tranh sự đời cũng tốt.

Bạch Tiểu Mễ nghĩ như vậy, trong lòng cũng thư thái rất nhiều.

“Chúng ta trở về đi!” Lý Thụy Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ còn cười, cho rằng nàng miễn cưỡng nên không đi qua.

“Trở về làm gì? Đi thôi! Chúng ta ngàn dặm xa xôi đi đến đây không phải là để nhìn hẳn sao?” Bạch Tiểu Mễ thấy ánh mắt lo lắng của Lý Thụy Nhiên, cảm thấy ấm áp trong lòng, khoe miệng khẽ nhếch, không nghĩ tới người không muốn gặp nàng nhất trong Hắc Phong trại lại là người quan tâm nàng, cho nàng ấm áp?

Mà cái người quảng cáo rùm beng rằng cả đời đối tốt với nàng thì sao? Đã thay lòng đổi dạ rồi?

Còn Lý Cảnh Nhiên bên cạnh này, hẳn là có ý! Bản thân hẳn muốn thấy nàng xấu mặt, muốn xem nàng diễn trò sao? Nhưng Bạch Tiểu Mễ nàng còn diễn tốt hơn thế.

“Nhị đệ!” Ba người đứng ở cửa sân, tiếng nói không có ý đề thấp, người ở bên trong tự nhiên nghe được nên nhìn về phía ba người bọn hẳn, Lý Mặc Nhiên có chút nghi hoặc, nhìn giọng nói hai người kia cực kỳ xa lạ, chẳng lẽ là khách nhân.

Tìm theo tiếng nhìn lại, bởi vì Bạch Tiểu Mễ đứng trước hai người, Lý Mặc Nhiên ở bên trong nhìn ra, liếc mắt thấy thiếu nữ mỹ lệ kia, vẻ tươi cười nhàn nhạt đẹp đến lóa mắt.

“Thình thịch thình thịch!” Lý Mặc Nhiên cảm thấy tâm mình không thể không chế nhảy dựng lên, mặt nóng bừng, bởi vì đối phương nhìn hẳn một cái, vậy mà hẳn lại phát hiện toàn thân nóng lên không được tự nhiên, ánh mắt vốn lười biếng nhất thời nhìn sáng quắc, nàng là ai?

“Đại ca, hôm nay đã khỏe hơn chưa?” Lý Cảnh Nhiên thấy Lý Mặc Nhiên đã phát hiện ra bọn họ, từ từ đi tới.

“Ừ! Tốt hơn nhiều rồi!” Tuy trả lời Lý Cảnh Nhiên nhưng ánh mắt vẫn rơi trên người thiếu nữ phía sau.

Mắt Lý Cảnh Nhiên chột lóe, phản ứng của Đại ca thật kỳ lạ, chẳng lẽ đã khôi phục trí nhớ, nếu không đã không dùng ánh mắt như trước đây nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Nếu quả thực như vậy, thật không uổng hẳn cố ý để nàng một chuyến tới đây, không phải sao?

“Cảnh Nhiên ca!” Nữ tử diễm lệ đứng lên, chào hỏi Lý Cảnh Nhiên, bộ dáng có vẻ rất quen thuộc, nữ tử vụng trộm đánh giá Bạch Tiểu Mễ, trong lòng

có chút không thoải mái, đối với nữ tử xinh đẹp như mình, nữ nhân trời sinh đều có tâm lý bài xích, huống chi Mặc Nhiên ca lại còn dùng ánh mắt đó nhìn nàng ta, điều này khiến nàng có chút lo lắng.

“Ừm!” Lý Cảnh Nhiên vốn không phải người thích nói chuyện, cho nên bình tĩnh lên tiếng, không chú ý tới nữ tử trước mắt, mà là nhìn về phía Đại ca nhà mình, phát hiện Đại ca vẫn còn đang liếc Bạch Tiểu Mễ.

“Đại ca, thương thế huynh đã tốt lên chưa? Không có việc gì chứ?” Tuy trong lòng Lý Thụy Nhiên có chút không thoải mái nhưng dù sao cũng là Đại ca mình, vẫn quan tâm tiến lên hỏi thăm.

Bạch Tiểu Mễ chỉ nhân nhạ đứng bên cạnh, nàng cảm giác được ánh mắt sáng rực của Lý Mặc Nhiên đang dừng trên người nàng, hành vi của Lý Mặc Nhiên như vậy làm Bạch Tiểu Mễ càng thêm không thích, người mới hiện tại còn đang bên cạnh nha? Vậy mà còn dám dùng ánh mắt thâm tình trong quá khứ nhìn nàng, Lý Mặc Nhiên như vậy khiến Bạch Tiểu Mễ đặc biệt khinh thường, trên mặt tuy không biểu hiện gì nhưng trong lòng vô cùng khinh bỉ.

“Người là ai? Vì sao lại gọi ta là Đại ca?” Hắn tựa hồ chỉ có một đệ đệ mà!

“À!” Lý Thụy Nhiên không nghĩ đến Đại ca lại phản ứng như vậy, đây là không biết hắn rồi hả?

Bạch Tiểu Mễ cũng sững sờ, nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, ánh mắt nghi ngờ kia không giống làm bộ, trong đầu bỗng nhiên hiện lên tình cảnh thường thấy trong tiểu thuyết, lại nhìn tình huống hiện tại của Lý Mặc Nhiên, không phải khéo như vậy chứ, quá khoa trương giả tạo rồi! Mất trí nhớ trong truyền thuyết thật sự tồn tại ngoài đời sao?

“Ngồi xuống trước đã!” Lý Cảnh Nhiên đầu tiên ngồi xuống, Lý Thụy Nhiên vẫn không thể tin nhìn Lý Mặc Nhiên.

Tuy Bạch Tiểu Mễ chán kinh, nhưng đã bị vô số tiểu thuyết tiêm nhiễm, cho nên rất nhanh tiếp thu, hơn phân nửa là Lý Mặc Nhiên mất trí nhớ, chẳng qua thật mất trí nhớ sao? Ánh mắt Bạch Tiểu rơi trên người nữ tử mỹ lệ?

Quả nhiên mất trí nhớ là tốt nhất? Là... cái cơ tốt nhất để ngoại tình mà!

“Vết thương của Đại ca khiến hắn bị mất trí nhớ vài năm nay, hơn nữa trí nhớ còn có chút hỗn loạn!” Lý Cảnh Nhiên lạnh lùng liếc Bạch Tiểu Mễ, sau đó nhìn về phía Lý Thụy Nhiên giải thích.

Ý tứ chính là hiện tại Lý Mặc Nhiên không nhớ rõ bọn họ.

Ánh mắt Lý Mặc Nhiên kể từ khi Bạch Tiểu Mễ xuất hiện vẫn chưa hề rời khỏi người nàng.

Thời điểm tất cả mọi người cho rằng Lý Mặc Nhiên đã nhận ra Bạch Tiểu Mễ, một câu hỏi của hắn đã khiến bọn họ thất vọng.

“Nhị đệ, nàng là ai?” Mắt Lý Mặc Nhiên sáng rực nhìn Bạch Tiểu Mễ, sau đó hỏi, hắn rất thích thiếu nữ trước mắt, nhìn thấy nàng, hắn cảm thấy tim mình đập nhanh sáng khoái, vui sướng.

Trong mắt Lý Cảnh Nhiên hiện lên một tia thất vọng, nhưng thất vọng kia rất nhanh biến mất, theo ánh mắt Đại ca nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ.

Lý Thụy Nhiên lại càng lo lắng nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ.

“Đại ca, người quên rồi ư, ta là tiểu muội của người mà!” Bạch Tiểu Mễ làm bộ không thấy ánh mắt mọi người, cười khanh khách đón nhận ánh nhìn từ Lý Mặc Nhiên.

Lý Cảnh Nhiên cùng Lý Thụy Nhiên hơi sững sờ, cùng nhìn về Bạch Tiểu Mễ, nàng muốn làm gì?

“Không có khả năng?” Lý Mặc Nhiên muốn phản bác, nhưng chính hắn cũng sững sờ.

“Ta chỉ có một đệ đệ!” Lý Mặc Nhiên hiển nhiên cảm thấy thái độ của bản thân tựa hồ có chút quá kích động, lập tức nhìn về phía Nhị đệ, thấy hắn cũng đang nghi hoặc nhìn về phía mình, hơi có chút không được tự nhiên nói.

Hắn, hắn, thật ra hắn cũng không biết vì cái gì? Nhưng hắn thật sự không muốn thiếu nữ trước mặt là muội muội của mình.

“Không phải người mất trí nhớ sao? Không nhớ rõ ta là muội muội của người cũng đúng, người không chỉ... không nhớ rõ ta, mà ngay cả Tam ca người cũng không nhớ rõ?” Bạch Tiểu Mễ chân thành nói, về mặt ‘ta sẽ không nói dối’ nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

Vừa mới nghe hắn phủ nhận, nàng còn tưởng hắn bỗng nhiên nhớ ra, không nghĩ tới lại không phải, thật sự sợ bóng sợ gió một hồi.

“Đại ca, ta là Tam đệ Lý Thụy Nhiên, người đã quên ta sao?” Tuy không biết Bạch Tiểu Mễ muốn làm gì, nhưng nhìn một nữ tử khác ôm lấy cánh tay Đại ca mình, mà Đại ca lại cứ để cho nàng ôm, tuy Lý Thụy Nhiên không khẳng định lời nói của Bạch Tiểu Mễ, nhưng lời hắn nói cũng có tác dụng dẫn đường.

Nếu Đại ca thích người khác, quên Bạch Tiểu Mễ, vậy để Bạch Tiểu Mễ theo Tứ đệ cũng được!

Mặt Lý Mặc Nhiên nhất thời cứng lại, thật ra hắn không muốn tin, nhưng cái tên Lý Thụy Nhiên này đã khiến hắn nhận định Lý Thụy Nhiên thật sự là đệ

đệ của hần, vậy thiếu nữ kia chính là muội muội của hần, tại sao kết quả này khiến hần khó chịu thế này?

Lý Mặc Nhiên tựa hồ như bị đá kích, sững sờ ngồi trên ghế.

“Mặc Nhiên ca, ngươi không sao chứ?” Mỹ nữ bị bỏ qua lâu như vậy, trong lòng có chút không thoải mái, thấy không khí bỗng nhiên an tĩnh lại, lập tức quan tâm hỏi.

Lý Mặc Nhiên đến bây giờ mới chú ý tới, Tư Nguyên đang đỡ cánh tay hần, thật ra trước đây cũng không phải chưa từng có hành động như vậy, dù sao từ khi hần tỉnh lại đều là nàng chiều cố hần, giờ nhìn đến, Lý Mặc Nhiên cảm thấy có chút chột dạ, theo bản năng nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, phát hiện nàng đang cười tít mắt nhìn hần.

Lý Mặc Nhiên nhất thời luống cuống, lập tức liền quăng cánh tay Tư Nguyên ra.

“Đại ca, đây là Đại tẩu sao?” Bạch Tiểu Mễ cười hỏi vui, một bộ tò mò.

“Không phải!” Dưới ánh mắt then thùng của Tư Nguyên, Lý Mặc Nhiên quyết đoán phủ nhận, tuy hần có hảo cảm với nàng nhưng quả thật chưa từng nghĩ đến chuyện cùng nàng thành thân, dường như vị trí kia không phải của Tư Nguyên, mà là một nữ tử khác.

“A...! Không phải à! Hiện tại không phải, nhưng cũng chẳng được bao lâu đâu?” Bạch Tiểu Mễ vẫn nói cười khanh khách như cũ.

“Đại ca, chúng ta đi đường hơn tháng, trước về nghỉ ngơi! Ngay mai lại qua thăm Đại ca!” Lý Thụy Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ làm như thế, đơn độc nhìn khổ sở trong lòng nàng, nghĩ nàng cố gắng quật cường không muốn biểu hiện ra ngoài, cho nên không muốn để nàng tiếp tục chống đỡ, lôi kéo Bạch Tiểu Mễ đứng lên rồi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78

“Đại tẩu, ngươi không cần quá để ý, hiện tại Đại ca chỉ mất trí nhớ nên mới quên ngươi, có lẽ không bao lâu nữa sẽ khôi phục trí nhớ mà?” Lý Thụy Nhiên vốn không phải người chuyên đi an ủi người khác, thấy Bạch Tiểu Mễ vẫn bình tĩnh đi về phía trước, khuôn mặt vừa mới tươi cười đã tan biến, cảm thấy bản thân mình phải làm chút gì đó, cho nên có chút không được tự nhiên mà an ủi.

“Ta không sao.” Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn về phía Lý Thụy Nhiên, không ngờ cái tên này ngày thường luôn cùng nàng đối nghịch lại quan tâm nàng.

“Cái kia, cái kia...!” Lý Thụy Nhiên không phải người biết an ủi, nói không được nữa.

“Đi hơn hai tháng vẫn chưa được nghỉ ngơi cho tốt, hiện tại nhìn thấy mọi người đều tốt, nghỉ ngơi thôi! Ta cũng phải ngủ một giấc, ngày mai đừng gọi ta rời giường, ta muốn ngủ nướng!” Hai người rất nhanh đã trở lại sân viện của mình, Bạch Tiểu Mễ nói xong định xoay người trở vào phòng.

“Chờ một chút? Đại tẩu, ngươi thực không có việc gì chứ?” Tuy ở mặt ngoài nhìn không thấy? Nhưng Lý Thụy Nhiên vẫn cảm giác nàng đang khổ sở, người quá khứ từng sùng bái mình giờ đột nhiên lại nói không biết mình, chẳng nhưng không biết lại còn đi sùng nữ nhân khác, này đối người khác cũng chẳng mấy dễ chịu?

“Ta còn có thể có chuyện gì, đứng rồi, về sau đừng gọi ta là Đại tẩu, vừa rồi không phải đã nói cho Lý Mặc Nhiên rằng ta là muội muội sao? Về sau ngươi cũng kêu ta là muội muội đi! Định lật tẩy ta hả?” Bạch Tiểu Mễ nói xong liền trực tiếp đóng cửa lại.

Bạch Tiểu Mễ vốn nghĩ bản thân không có bao nhiêu khó chịu, nhưng vừa nằm xuống liền thế nào cũng không ngủ được, trong đầu đều hiện ra tình cảnh hai người kia đầy tình ý.

Tâm tựa kim đâm khiến nàng đau đớn, đau đến mức ngay cả hô hấp cũng thấy khó khăn.

Hần hiện tại mất trí nhớ, cũng tìm được người trong lòng, nàng phải cảm thấy cao hứng mới đúng, như vậy nàng không cần phải phiền não về mối quan hệ của hai người, không phải sao? Nhưng vì cái gì nàng lại cảm thấy khó chịu như vậy?

Chẳng lẽ nàng thật sự có cảm tình với tên đại hồ từ kia? Bạch Tiểu Mễ miễn man suy nghĩ nhớ lại, không biết qua bao lâu mới mơ màng đi vào giấc ngủ.

“Tư đại phu, ngươi cũng mệt mỏi một ngày, nên nghỉ ngơi thôi?” Đợi hai người kia mất bóng dáng, Lý Cảnh Nhiên lạnh nhạt nhìn về phía nữ tử mỹ lệ, tâm tư nữ tử này Lý Cảnh Nhiên hiểu rõ, hơn nữa hần cũng không phản đối, dù sao có thân y ở đây, đối với phủ Lam Tĩnh lại là chuyện tốt!

“Cảnh Nhiên ca như thế nào vẫn khách khí như vậy, chẳng lẽ Cảnh Nhiên ca đã quên tình nghĩa của ba người chúng ta trước đây sao?” Tư Nguyên cười quyền rũ, lúc này mới đem ánh mắt từ trên mặt Lý Mặc Nhiên chuyển sang người Lý Cảnh Nhiên.

“Đại ca có thể khôi phục sao?” Lý Cảnh Nhiên nhìn về phía Đại ca đang ngăn người từng sờ đứng ở cửa lớn, khóe miệng cong lên một ý cười không rõ, mặc kệ có phải mất trí nhớ hay không, Bạch Tiểu Mễ cũng không phải ảnh hưởng bình thường tới Đại ca?

Ngày hôm qua hẳn thăm dò Đại ca, hỏi có nguyện ý cưới Tư Nguyên hay không, lúc ấy Đại ca chỉ trầm mặc một hồi, sau đó liền hỏi hẳn có ích lợi không? Biết rõ lợi nhiều hơn hại, tựa hồ không lên tiếng, xem ra cũng không hẳn phản đối!

Chẳng qua sau khi Bạch Tiểu Mễ xuất hiện, Đại ca có thể thay đổi chủ ý hay không?

Tuy Đại ca mất trí nhớ nhưng một số chuyện vẫn nhớ rõ, mà chỉ số thông minh cũng không hạ, chẳng những không hạ mà đầu óc so với lúc trước còn rõ ràng hơn, nếu Bạch Tiểu Mễ vô ích này không tồn tại, hẳn nghĩ Đại ca sẽ vì phủ Lam Tinh này mà hy sinh bản thân, chỉ có điều hiện tại thì sao?

Trong mắt Lý Cảnh Nhiên hiện lên một tia cân nhắc.

“Cái này rất khó nói, có người vài ngày có thể khôi phục, nhưng có người phải mất cả đời!” Tư Nguyên nhìn thoáng qua Lý Mặc Nhiên, ở trước mặt hẳn nói rõ sự tình.

“Tư Nguyên về nghỉ ngơi đi!” Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên chuyển ánh mắt từ ngoài cửa quay lại, nhu hòa nhìn Tư Nguyên nói.

“Mặc Nhiên ca thật là, người ta còn muốn bồi người mà? Thế nào luôn nghĩ muốn đuổi người ta đi?” Mắt đẹp Tư Nguyên khẽ chớp, từng giọt mềm mại nói.

“Tư Nguyên hiểu lầm, trong khoảng thời gian này Tư Nguyên ngày ngày giúp ta, hẳn đã rất mệt! Nếu cứ như vậy Mặc Nhiên sẽ thấy áy náy!” Lý Mặc Nhiên lạnh nhạt đáp lại, không biết vì sao? Từ khi nhìn thấy thiếu nữ tự xưng là muội muội kia, hẳn tựa hồ không muốn uất ức để bản thân mình hư tình giả ý với nữ tử trước mắt.

Cảm thấy nếu mình còn như vậy, sẽ thấy có lỗi với người nào đó!

Vốn cho rằng vì phủ Lam Tinh, cưới nữ tử trước mắt cũng không sao, nhưng hiện tại hẳn có chút không muốn, cảm giác rất kỳ lạ vừa xảy ra, vị muội muội kia, rõ ràng cực kỳ xa lạ nhưng khi nhìn thấy nàng, tim lại đập rộn lên, trái tim tựa hồ như chẳng phải của mình.

Lý Cảnh Nhiên không nhìn hai người, chỉ bình tĩnh uống trà, căn bản không biết hẳn đang nghĩ cái gì?

“Vậy Tư Nguyên cáo lui trước, Mặc Nhiên ca ca, ngày mai Tư Nguyên lại đến thăm người!” Đã nói đến lời này, Tư Nguyên cũng là nữ tử thông minh, tự nhiên không thể tiếp tục ở lại, liếc nhìn Lý Mặc Nhiên rồi rời đi.

Lý Mặc Nhiên thấy Tư Nguyên rời đi, khôi phục vẻ mặt lạnh lùng.

“Đại ca nghĩ muốn khi nào thì cưới Tư Nguyên, nhìn bộ dạng Tư Nguyên kia, hẳn không phải Đại ca không lấy chồng!” Sau khi Tư Nguyên rời đi, sắc mặt lạnh lùng của Lý Cảnh Nhiên dịu hơn nhiều, thậm chí còn trên tức nhìn Đại ca nhà mình hỏi.

“Hai người hôm nay là ai? Ta không có đệ đệ muội muội nào khác!” Lý Mặc Nhiên không để ý đến câu hỏi của Lý Cảnh Nhiên, gọn gàng dứt khoát hỏi chuyện mình muốn biết, chuyện Lý Mặc Nhiên mất trí nhớ cũng thực kỳ lạ, chỉ quên toàn bộ Hắc Phong trại, những cái khác đều vẫn nhớ.

“Là đứa nhỏ chúng ta thu dưỡng! Đúng rồi, không biết Đại ca đã nhớ lại Hắc Phong trại chưa? Bọn họ đều là người Hắc Phong trại, là ta truyền tin cho bọn họ đến đây!” Bị cướp về cũng coi như là người Hắc Phong trại rồi! Khóe miệng Lý Cảnh Nhiên hơi cong, kỳ thật lời này đã giải thích hiểu lầm của Lý Mặc Nhiên.

“Phải không?” Còn tưởng là con riêng ở bên ngoài của phụ thân bọn họ? Thì ra không phải vậy, thật sự là, thật sự là quá tốt rồi! Về mặt Lý Mặc Nhiên không đổi nhưng trong lòng bắt đầu nhảy nhót.

“Tư Nguyên là truyền nhân của thần y cốc!” Lý Cảnh Nhiên lạnh nhạt nói một câu.

“Phủ Lam Tinh không cần mượn sức người ngoài, chẳng lẽ Nhị đệ cho rằng hai người chúng ta không có năng lực kia sao?” Ánh mắt Lý Mặc Nhiên dừng lại trên người Nhị đệ, tuy Nhị đệ bình thường không thích nói chuyện nhưng lại là người cực kỳ kiêu ngạo.

“Nếu có trợ lực tự động dâng tới cửa, Cảnh Nhiên hẳn sẽ không cự tuyệt!” Lý Cảnh Nhiên cúi đầu để Đại ca không nhìn thấy ý cười trong mắt mình, xem ra Đại ca không tính toán thực hiện chuyện ngày hôm qua đã nói? Hơn nữa không những không thực hiện mà ngay cả những lời này còn nói ra.

Hẳn thật sự muốn Đại ca làm điều mình thích, cho dù không thể giúp phủ Lam Tinh, hẳn cũng không hy vọng Đại ca sống vì phủ Lam Tinh, Đại ca khô mướt mấy năm, cũng nên sống vì chính mình.

Lý Cảnh Nhiên tin tưởng, nếu Bạch Tiểu Mễ không xuất hiện, có lẽ Đại ca sẽ thật sự cưới Tư Nguyên, dù sao sau khi hẳn nói chuyện đó, Đại ca liền thay đổi thái độ với Tư Nguyên, cảm giác thân mật hơn rất nhiều, tuy không có cảm tình nhưng Đại ca tựa hồ không thêm để ý tới loại cảm tình này.

“Nhị đệ, người kia thật sự là muội muội chúng ta nuôi dưỡng sao?” Đối với Nhị đệ nhà mình, không ai hiểu hẳn hơn so với Lý Mặc Nhiên, có lẽ ban đầu hẳn còn có chút hoài nghi, nhưng khi nhìn thấy Nhị đệ vẫn cúi đầu, hẳn đột nhiên cảm thấy được cái gì đó, lại kết hợp với tình cảnh hai người gặp mặt vừa rồi, bản thân mình lại có cảm giác với nàng, Lý Mặc Nhiên lập tức nhìn Lý Cảnh Nhiên hỏi, giọng điệu có chút vội vàng.

Khi này thoát nhìn tưởng như hấn không thèm để ý, nhưng hấn nhìn thấy vị thiếu niên tên Lý Thụy Nhiên khi nghe Nhị đệ hấn nói hấn mất trí nhớ lại lo lắng nhìn thoáng qua thiếu nữ kia.

Chẳng lẽ hấn cùng thiếu nữ kia có quan hệ thân mật nào đó, trong lòng Lý Mặc Nhiên nhất thời khẩn trương.

“Ha ha ha! Đại ca cho dù mất trí nhớ nhưng vẫn thông minh như trước, nàng quả thật không phải muội muội của chúng ta!” Lý Cảnh Nhiên bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn dáng vẻ khẩn trương của Đại ca mình, nở nụ cười, xem ra Đại ca vẫn không thay đổi! Cũng không biết Bạch Tiểu Mễ làm thế nào, vậy mà có thể khiến Đại ca mất trí nhớ phát hiện ra những cảm xúc bất thường nơi nàng.

Chỉ có điều nàng đã chạy đến đây, hấn cũng nên chấp nhận nàng rồi.

“Nàng là?” Lý Mặc Nhiên chờ mong nhìn Lý Cảnh Nhiên.

“Nàng là áp trại phu nhân được cướp về khi Đại ca còn làm thổ phi ở Hắc Phong trại!” Dứt lời, Lý Cảnh Nhiên quả nhiên thấy Đại ca nhà mình kinh ngạc nhìn hấn, vẻ mặt không dám tin, khoe miệng nhìn không được cong lên, Đại ca tựa hồ chỉ cần gặp được Bạch Tiểu Mễ thì mọi chuyện đều sẽ đầu vào đấy mà! Hơn nữa Lý Cảnh Nhiên rất thông minh, không nói ra người là do ai cướp về.

Áp trại phu nhân? Hấn thật sự trải qua chuyện này? Đoạt nữ tử làm nương tử? Lý Mặc Nhiên nhất thời phản ứng không kịp, nhìn Nhị đệ cười sung sướng, Lý Mặc Nhiên phi thường hoài nghi.

“Đại ca không tin, ngươi có thể hỏi Thụy Nhiên, hỏi xem có phải Bạch Tiểu Mễ là áp trại phu nhân hay không?” Lý Cảnh Nhiên thản nhiên nói.

“Chuyện đó xảy ra từ khi nào?” Lý Mặc Nhiên có chút khó khăn hỏi, nhìn Nhị đệ không giống như nói dối.

“Đã hơn hai năm rồi!” Lý Cảnh Nhiên trả lời.

“Một khi đã như vậy, Nhị đệ còn để ta cưới Tư Nguyên sao?” Lý Mặc Nhiên có chút mất hứng, nếu hấn thật sự làm vậy, Tiểu Mễ sẽ nghĩ thế nào? Lý Mặc Nhiên thật mất hứng.

“Không phải Đại ca mất trí nhớ sao? Nếu chúng ta không còn ở Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ vĩnh viễn sẽ không được biết đến!” Huống chi nam nhân tam thê tứ thiếp cũng không phải chuyện kỳ quái.

Lời tuy nói vậy, nhưng Lý Cảnh Nhiên vẫn gọi Bạch Tiểu Mễ đến, có lẽ trong thâm tâm, hấn đã tiếp nhận Bạch Tiểu Mễ!

Chẳng qua lúc ấy Lý Cảnh Nhiên muốn, nếu Bạch Tiểu Mễ đã đến đây, Đại ca vẫn không có phản ứng, kế hoạch vẫn sẽ được tiếp tục như cũ.

Tóm lại, người như Đại ca nên kết đôi với nữ tử tốt.

“Kỳ thật Đại ca nghĩ Tư Nguyên và Nhị đệ mới là một đôi trời sinh! Dù sao hai người cũng bằng tuổi nhau!” Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên cười nhìn Nhị đệ nhà mình.

“Cái kia, Đại ca, sắc trời không còn sớm, ngày mai còn rất nhiều việc, Nhị về về trước nghỉ ngơi!” Xem ra Đại ca không phải người dễ lừa gạt, còn ngu ngốc tiếp nữa thì không phải là hấn lừa Đại ca, mà là Đại ca chơi hấn.

Đại ca thoát nhìn như cái bánh bao nhân mè đen, tưởng thật thà phúc hậu, trên thực tế bụng dạ lại đen tối vô cùng?

Nói xong Lý Cảnh Nhiên đứng lên, thần tốc biến mất khỏi viện.

Áp trại phu nhân sao? Đó chính là nương tử của hấn, thì ra là nương tử? Nghĩ đến khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp kia, đôi mắt to linh động, ngắm lại đều có thể khiến tim hấn đập rộn.

Chỉ có điều khi hồi tưởng lại khi nàng không thừa nhận là nương tử của mình, tâm tình vốn đang kích động vui sướng nhất thời trở nên u ám.

Nghĩ đến chuyện nàng còn có thể cười khanh khách, vẻ mặt không sao cả hỏi hấn Tư Nguyên khi nào trở thành Đại tẩu của nàng, tâm Lý Mặc Nhiên nhất thời không thể bình tĩnh nổi.

Nương tử là bị cướp về làm áp trại phu nhân sao? Chẳng lẽ nương tử không thích hấn? Lý Mặc Nhiên phiền não.

Trước kia Lý Mặc Nhiên không tin cái gọi là nhất kiến chung tình, nhưng hiện tại hấn đã tin, hơn nữa trực giác mãnh liệt của Lý Mặc Nhiên như mách bảo, trước kia hấn vô cùng thích nàng.

Lý Mặc Nhiên vừa nghĩ vừa đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Mạn Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79

“Nương tử.....”

Vốn cho rằng sẽ khó có thể mở miệng, nhưng khi gọi hai tiếng này, Lý Mặc Nhiên cảm giác quen thuộc vô cùng, chỉ đơn giản là nhìn nàng, chỉ đơn giản là gọi nàng, nhưng trong lòng lại có thỏa mãn trước nay chưa từng có.

Điều này khiến Lý Mặc Nhiên càng thêm xác nhận một chuyện, nữ tử trước mắt quả thật là nương tử của mình, hơn nữa nghĩ đến trước kia mình hẳn cũng cực kỳ thích nàng, nếu không sẽ không chỉ nhìn nàng, gọi nàng lại khiến hấn xúc động lớn như vậy, tim càng đập mạnh hơn.

Nhìn khuôn mặt tinh xảo trắng nõn kia, tay dần dần mò lên hai má trứng tròn trên mặt nàng, Lý Mặc Nhiên phát hiện động tác này của hấn cực kỳ thành thạo.

Da thịt nương tử hồng hào bóng loáng nhẵn nhụi, khiến hấn nhất thời yêu thích không nổi buông tay.

Bản thân Bạch Tiểu Mễ là một người cảnh giác, đặc biệt là dưới hoàn cảnh xa lạ, từ khi thân thể thay đổi, Bạch Tiểu Mễ càng nhạy bén hơn so với trước kia, có người mò nàng như vậy, nàng tự nhiên không có khả năng không phát giác.

Bạch Tiểu Mễ lập tức mở to mắt, vừa nhìn thấy mặt đại hồ từ kia, nàng thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng khi nhớ tới tên này, ngay lập tức chụp được móng gấu dừng trên mặt mình: “Tại sao ngươi lại ở trong này...”

Lý Mặc Nhiên thấy người đã tỉnh lại, trực tiếp khoanh chân ngồi bên giường, đôi mắt cong lên, đa tình như trăng khuyết ngoài cửa sổ, nhu tình xao động, đủ để đem người chết đuối trong đó: “Nương tử, nàng đã tỉnh?”

Lý Mặc Nhiên nói xong rồi cầm tay Bạch Tiểu Mễ, ánh mắt giữ lấy ưu thế, sáng rực nhìn nàng.

Nhiệt độ ấm áp từ lòng bàn tay truyền tới, xúc cảm da thịt nhẵn nhụi bóng loáng như sờ vào quả trứng mới lột, khiến Lý Mặc Nhiên vui mừng không thôi, tay nương tử sờ thật tốt, thật mềm.

Bạch Tiểu Mễ tựa hồ bị đôi mắt sáng rực như hai viên ngọc đen xinh đẹp kia mê hoặc, mặt không nhịn được đỏ lên, cảm thấy sợ hãi chính mình, lập tức phần nộ muốn rút tay, giọng điệu có chút bối rối nói: “Ngươi tới nơi này là gì? Không, ngươi gọi ta là gì?” Người này không phải đã khôi phục trí nhớ đầy chứ!

Như thế nào lại nhanh như vậy, chẳng lẽ là vì nàng xuất hiện, nếu thực như vậy, nàng thật sự có chút hối hận, để hấn mất trí nhớ cũng tốt! Không phải nàng sẽ được tự do sao?

Lý Mặc Nhiên tự nhiên không để nàng rút tay ra, cầm chặt tay nàng không buông, chẳng những không buông mà một tấc còn muốn tiến thêm một thước ôm người vào lòng, chỉ có điều người nào đó đã quên chuyện của nương tử, lại quên mất Bạch Tiểu Mễ không phải là nữ tử tay trái gà không chặt, cho nên, một giây sau bị kịch xảy ra.

“Ầm.” Vật nặng rơi xuống đất, âm thanh vang lên.

“Trúng thối, ngươi khôi phục trí nhớ rồi hả?” Bạch Tiểu Mễ nhanh nhẹn thu chân, sau đó nước chảy mây trôi xoay người đứng bên giường, nhìn nam nhân đại hồ từ cao lớn trên mặt đất.

“Nương tử, vì phu đau!” Lý Mặc Nhiên cảm thấy kỳ quái, hấn thật không nghĩ thiếu nữ trước mắt lại đá mình xuống, vậy mà hấn tuyệt đối không tức giận, việc này thả trên thân người khác, thậm chí là đặt vào Tư Nguyên, hấn sẽ tính toán đầy đủ với đối phương, hấn nhất định sẽ không khách khí với người đá hấn.

Nhìn vẻ mặt phần nộ của thiếu nữ trước mắt đang ép hỏi hấn, Lý Mặc Nhiên không tự trọng còn cảm thấy, thiếu nữ này thật sự đáng yêu chết mất, nếu tình thế không bức bách, hấn thật sự đã nghĩ sẽ trực tiếp nhào tới hôn nàng mấy cái rồi.

Suy nghĩ này vừa xuất hiện khiến Lý Mặc Nhiên giật mình.

Hấn chưa bao giờ cho rằng bản thân mình là người háo sắc, vì báo thù nên sinh hoạt của hấn vô cùng nghiêm cẩn, luyện võ khắc khổ, từ nhỏ mưu đồ, không cho phép chính mình có một tia sai lệch, chính là vì không muốn cho địch nhân phát hiện ra tung tích.

Biểu tình khác lạ vừa rồi của hấn đối với một nữ tử, còn có thể không là chuyện lớn sao?

“Đau, đau cái rắm, nói, ngươi tới nơi này làm gì? Tại sao lại không đi cùng mỹ nhân nhi của ngươi?” Nhìn thấy vẻ mặt hấn giống như đúc trước kia, Bạch Tiểu Mễ tự động nhận ra Lý Mặc Nhiên đã khôi phục trí nhớ, cho nên chẳng muốn hỏi vấn đề này, trực tiếp trừng mắt buồn bực hỏi.

Nàng đúng là không quên, hấn đầy tình ý ôn nhu bên nữ tử khác, mắt nàng không mù, nếu tên này không thích người ta thì nhìn người ta như vậy làm gì.

Có lẽ Bạch Tiểu Mễ không phát hiện, lúc nói câu này, trong lòng là có chút ghen tuông.

“Nương tử! Nàng nói thô tục!” Lý Mặc Nhiên đứng lên, ánh mắt vẫn không rời thiếu nữ trước mắt, càng nhìn càng thích? Trước kia hắn chưa bao giờ tin chuyện nhất kiến chung tình, ngay tại hôm nay hắn đã tin.

Ai! Cũng không đúng! Nàng là nương tử của hắn, có lẽ trước kia hắn thích nàng cho nên lần này vừa thấy mới như vậy, mặc kệ thế nào, Lý Mặc Nhiên cũng không định buông tha tiểu nữ nhân trước mắt này, nếu là nương tử thì vẫn để nàng làm nương tử thôi.

Nhưng đáng giận nhất là nàng vậy mà còn xưng muội muội lừa gạt hắn.

Lý Mặc Nhiên thông minh cũng đồng thời phát hiện, nương tử đã hắn, mà hắn thì lại không theo biểu hiện lẽ thường của nam nhân, không những tức giận mà còn làm nũng, nàng tuyệt đối không kinh ngạc, điểm này có thể nhìn ra hắn trước kia có phải cũng như thế hay không?

Hiện tại nương tử hiển nhiên không phát hiện mình thật ra vẫn chưa khôi phục trí nhớ, vậy việc này dễ làm rồi!

“Nương tử, đâu có mỹ nhân nhi nào? Trong lòng vi phu, không nữ tử nào đẹp hơn so với nương tử!” Lời vô si vừa thốt ra lại không có chút mất tự nhiên nào, chẳng những không có mà còn tựa như đang làm theo lý thường.

Càng làm Lý Mặc Nhiên kỳ quái, là những lời này hắn dám cam đoan, trước kia chưa từng nghĩ tới, lại càng không nghĩ đến một ngày sẽ nói với nữ tử như vậy, hiện tại chuyện gì đang xảy ra?

Nói thật ra, trừ bỏ việc lời từ miệng khiến hắn kinh ngạc, Lý Mặc Nhiên ngay cả nửa điểm không được tự nhiên cũng không có, chẳng những không có mất tự nhiên, hắn còn nghĩ cách tiếp tục kéo dài, bởi vì hắn nhạy cảm phát hiện, sau khi hắn nói xong câu đó, nhìn thấy trong đôi mắt khinh thường của nương tử còn mang theo một tia ‘quả nhiên như thế’.

Đương nhiên Lý Mặc Nhiên cũng biết ‘quả nhiên như thế’ không phải nhằm vào nội dung hắn nói, mà là cách nói vô si của hắn, càng thêm chứng thực nhận định của Lý Mặc Nhiên về phương thức hai người ở chung trước kia.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi nghĩ mắt lão nương mù sao? Bộ dáng kia của các ngươi chỉ hận không thể trực tiếp lăn đến trên giường rồi ấy?” Bạch Tiểu Mễ tức giận tiếp tục nói, nói xong cảm thấy có chút khát, sau đó không để ý tới nam nhân trước mặt, đi vòng qua hắn rồi rót một chén trà nguội uống!

“Nương tử, nàng khát à, ai nha! Nương tử thế nào lại uống trà lạnh, không tốt với thân thể đâu!” Lý Mặc Nhiên cười vô lại cũng ngồi xuống bên bàn, phát hiện nàng định uống trà lạnh, tri kỷ dùng nội lực hâm nóng trà, sau đó dùng vẻ mặt lấy lòng đưa cho Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn người nào đó, tuy chán ghét người này nhưng lại không thể bạc đãi cô họng đang khát nước của bản thân.

Hung hăng trực tiếp uống hết.

“Ken két!” “Bạch Tiểu Mễ, ngươi không sao chứ?” Lúc này cửa phòng Bạch Tiểu Mễ vang lên, cửa mở truyền đến âm thanh lo lắng, đây là âm thanh của Lý Thụy Nhiên.

“Ta không sao!” Bạch Tiểu Mễ dịu đi, thanh âm mềm hơn rất nhiều, dù sao Lý Thụy Nhiên là chân chính quan tâm đến nàng, nàng không nghĩ để hắn lo lắng.

Đãi ngộ của Bạch Tiểu Mễ quá khác nhau, khiến đại hồ tử ở trong phòng cảm thấy bị thương khác thường, ánh mắt tui thân nhìn nàng, nếu là người khác nhất định sẽ mềm lòng, nhưng lại không bao gồm cả Bạch Tiểu Mễ, dù sao xem nhiều, ít nhiều cũng có chút năng lực miễn dịch.

Ngay từ đầu đã không có ý định ở trong này cùng hắn, lại càng không muốn cùng hắn đối diện, ánh mắt nàng liền dừng ở cửa phòng.

“Thật ra Đại ca không khôi phục cũng không sao, Hắc Phong trại sẽ không đuổi ngươi đi!” Lý Thụy Nhiên không biết an ủi gì thêm, trực tiếp cho rằng Bạch Tiểu Mễ là lo lắng nếu không có Đại ca, nàng sẽ phải rời khỏi Hắc Phong trại, nên mới vừa nói như vậy.

Lời này Lý Mặc Nhiên không bao giờ đồng ý, cho dù không khôi phục, nương tử vẫn là của hắn, Hắc Phong trại vẫn là của hắn, nương tử ở đó thì có gì lạ, vì sao lại đuổi nàng đi?

“Lão Tam à! Chuyện Đại tẩu ngươi, ta sẽ xử lý!” Chỉ cần không phải đối mặt với Bạch Tiểu Mễ, Lý Mặc Nhiên rất nhanh liền khôi phục hình tượng Đại đương gia nghiêm túc.

“A! Đại ca, ngươi ở bên trong sao, Đại ca đã khôi phục rồi, thật sự quá tốt!” Lý Thụy Nhiên vốn đang sùng sốt, lập tức cao hứng nói.

“Nếu biết ta ở đây, ngươi đi về trước nghỉ ngơi đi! Chuyện của nương tử ở nơi này không cần ngươi quản!” Buổi tối khuya, hắn tự nhiên không muốn nương tử nhà mình gặp nam nhân khác, cho dù người nọ là Tam đệ nhà mình.

Huống chi hiện tại hắn cũng quên Tam đệ này, theo ý hắn, chính Tam đệ là nam nhân chuyên nhìn trộm nương tử nhà hắn, bộ dáng vội vàng vừa rồi, ý ngầm đầy quan tâm kia, dường như hắn nghe không hiểu.

Không thể không nói, một người nào đó mất trí nhớ, lúc này đã ăn đầy dấm chua rồi.

Chương 80

“Đại tẩu?” Lý Thụy Nhiên không quên sự tình Đại ca mất trí nhớ ngày hôm nay, nên sau khi Lý Mặc Nhiên để hấn rời khỏi, hấn vẫn có chút do dự gọi Bạch Tiểu Mễ, lúc này lại càng không dám gọi tên nàng.

“Không có việc gì, tên khốn này khôi phục trí nhớ, Tiểu Tam nguoi cứ trở về nghỉ ngơi đi!” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn khuôn mặt thật thà phúc hậu của người nào đó, rồi lại dùng mặt lạnh nhìn đại gia gấu, nếu khôi phục trí nhớ, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên không sợ hấn, hấn như thế nào đối với nàng, Bạch Tiểu Mễ vô cùng rõ ràng.

Trình độ sủng ái của người này không phải bình thường, so với nữ nhi ruột thịt chỉ có hơn, đương nhiên hấn không có nữ nhi.

Hồ đồ! Trong mắt Lý Mặc Nhiên hiện lên một tia sáng rực, nương tử quả nhiên không giống nha? Không giống những nữ tử khác mà nịnh nọt vì thân phận của hấn, rõ ràng là mắng chửi nguoi, đại gia gấu bị coi thường lại cực kỳ thích xưng hô này, cảm giác cực kỳ hưng phấn.

“Ta đây về trước nghỉ ngơi, Đại ca, Đại tẩu cũng nghỉ ngơi sớm!” Lý Thụy Nhiên vừa nghe Lý Mặc Nhiên khôi phục trí nhớ, thở dài nhẹ nhõm một hơi, yên tâm xoay người đi ngủ.

Lúc này yên tâm rồi! Lý Mặc Nhiên ở một bên nghe tiếng bước chân đi xa, sau cùng nghe tiếng cửa phòng cách vách đóng lại, trong lòng thấy khó hiểu, từ điểm đó mà xem, có lẽ trước kia bản thân mình cùng nương tử có mối quan hệ khá tốt, nếu không sao lại không lo lắng khi Tam đệ rời khỏi, cũng không chần chừ để hấn ở trong phòng khi biết hấn đã khôi phục trí nhớ, nếu không yên tâm thì sao có thể tự nhiên như vậy.

Quả nhiên? Tuy trên mặt Lý Mặc Nhiên không có biến hóa, nhưng trong lòng đã trầm chuyển ngàn lần.

“Nguoi còn ở nơi này làm gì, thời gian không còn sớm, nhanh trở về ngủ đi, nguoi không ngủ nhưng ta muốn ngủ!” Nếu đã khôi phục trí nhớ, Bạch Tiểu Mễ cũng không khách khí, Lý Thụy Nhiên vừa đi liền lập tức hạ lệnh tiễn khách.

“Nương tử, vì phu rất nhớ nàng!” Lý Mặc Nhiên xấu hổ, đáng thương tội nghiệp nhìn Bạch Tiểu Mễ, không có ý muốn rời đi.

“Nhìn không ra nhà nguoi có mỹ nữ trong ngực, thích ý đến quên cả trời đất rồi!” Bạch Tiểu Mễ khinh thường, tên này vẫn không biết xấu hổ, nhưng cũng vì điều này mà Bạch Tiểu Mễ không hoài nghi Lý Mặc Nhiên vẫn chưa khôi phục trí nhớ.

“Nương tử, nàng ghen sao?” Đại gia gấu vui vẻ, cười lộ hàm răng trắng trắn trái ngược với bộ râu đen xì trên khuôn mặt.

“Hừ, người nào ghen tị, bản tiểu thư mới không rảnh ăn dấm chua, nguoi tốt nhất nên đi tìm mỹ nhân của nguoi đi, đừng ở nơi này chướng mắt!” Lúc này Bạch Tiểu Mễ chẳng muốn nói lý với hấn, kỳ thật Bạch Tiểu Mễ có chút chột dạ, đúng là khi nàng nói chuyện này trong lòng có chút khó chịu, chỉ có điều đương nhiên không thể thừa nhận, nên tên này biết, còn không biết sẽ càn quấy thành cái gì?

“Không ăn dấm thì không ăn dấm, nương tử nói gì thì là đó?” Rõ ràng đồng ý với Bạch Tiểu Mễ, nhưng vừa nghe đã biết thái độ kia, dường như đang nói ‘nương tử ghen tị, vì phu biết’, đáng vẻ vô cùng đắc ý.

Bạch Tiểu Mễ buồn bực xoay người trừng mắt nhìn người nào đó, không muốn cãi nhau với hấn, xoay người nằm trên giường, kéo chăn mỏng, nhắm mắt làm ngơ.

Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ bị tức giận đến đỏ mặt, khoe miệng khê nhếch, nhìn tấm giường bé xíu, tuy không phải lớn nhưng cũng có thể ngủ được.

Nghĩ như vậy, Lý Mặc Nhiên không do dự liền đi thẳng đến bên giường, không một chút khó xử liền leo lên giường.

“Lý Mặc Nhiên, nguoi muốn làm gì?” Bạch Tiểu Mễ vốn cho rằng bản thân mình không để ý tới hấn, hấn sẽ tự rời đi, nhưng nàng thật không ngờ, hấn chẳng những không rời đi mà còn vô si leo lên giường nằm ngay bên cạnh nàng, Bạch Tiểu Mễ không nhịn được trừng mắt nhìn người nào đó, lập tức muốn ra tay.

Với kinh nghiệm vừa rồi, Lý Mặc Nhiên không dễ dàng bị đập, tay thon dài kéo cánh tay vừa giơ lên ấn xuống ngực mình.

“Nương tử, đã muộn rồi, chúng ta nên nghỉ sớm một chút!” Về mặt Lý Mặc Nhiên vô tội, ánh mắt sủng nịnh nhìn Bạch Tiểu Mễ, giống như đang nhìn một người cố tình gây sự, mà hấn là người bao dung cho người cố tình gây sự kia.

“Lấy bàn tay bản thủ của nguoi ra, dám sờ nữ nhân khác rồi tới mò mẫn ta, Lý Mặc Nhiên nguoi chán sống rồi sao?” Đột nhiên trước mắt Bạch Tiểu Mễ hiện lên tình cảnh ban ngày, nhất thời buồn bực, cảm giác toàn thân trên dưới Lý Mặc Nhiên đều bần.

“Nương tử, vì phu không có mồi mẫn nữ nhân khác!” Hôm nay đúng là có đưa chút trái cây đến bên miệng Tư Nguyên, nhưng hân chân chính không đụng tới nàng ta.

Bạch Tiểu Mễ chẳng buồn nghe, dùng một chiêu xoay người, tay khéo léo thoát khỏi móng vuốt của đại gia gấu, chiêu thức mây trôi nước chảy, chiêu chiêu tàn nhẫn, ra tay không lưu tình.

“Ai ôi, nương tử, nàng muốn mưu sát chồng à!” Kỳ thật thời điểm Lý Mặc Nhiên nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ động thủ thì sững sốt một phen, vốn cho rằng nương tử có võ công nhưng chỉ đủ khoa chân múa tay, hiện tại động thủ, Lý Mặc Nhiên mới biết được bản thân mình đã xem thường nàng, hân vừa mới lôi kéo tay nàng, rõ ràng không cảm giác được nội lực, thật sự rất kỳ lạ.

Lấy sức mạnh của nương tử hiện tại, so với Tư Nguyên thì cao hơn rất nhiều.

Hân cũng không dám sơ suất tiếp chương lực của nàng, nương tử của hân dù sao cũng là một nữ tử, càng ở chung, Lý Mặc Nhiên càng tò mò về nàng, cũng cảm thấy có hứng thú, cảm giác như nàng có gì đó!

Vốn không quá để ý tới chuyện mình mất trí nhớ, nhưng Lý Mặc Nhiên vô cùng hy vọng bản thân mình nhớ lại toàn bộ chuyện về nương tử.

Bạch Tiểu Mễ biết người này vô sỉ căn bản không có điểm mấu chốt, nhiều lời vô ích, cho dù biết mình đánh không lại hân, nhưng gần một năm qua, Bạch Tiểu Mễ cũng có tiến bộ, hiện tại vừa vận thử xem.

Bạch Tiểu Mễ đã có tính toán, hiển nhiên không nương tay, mà nàng biết Lý Mặc Nhiên lợi hại, bản thân không cần lưu tình với hân.

Một lát sau, hai người đã qua hơn mười chiêu, Lý Mặc Nhiên thử dò xét nên cũng không tránh né, gặp chiêu phá chiêu, vào lúc thích hợp còn đánh trả Bạch Tiểu Mễ.

Ngươi tới ta đi, càng đánh càng hăng, Bạch Tiểu Mễ thậm chí hưng phấn không nghĩ muốn dừng lại, mà Lý Mặc Nhiên lại có chút bất đắc dĩ, nương tử nhà mình lợi hại như vậy, không biết nên vui hay nên buồn.

Nương tử lợi hại, hành tẩu bên ngoài sẽ an toàn hơn, nhưng mỗi ngày trước khi đi ngủ đều ra chiêu, sinh hoạt tính phúc của hân không phải sẽ thất bại sao, Lý Mặc Nhiên căn bản không biết, tuy hai người là phu thê nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa làm chuyện sinh đẻ bé.

“Bình!” Cánh cửa đi tong.

Bạch Tiểu Mễ thấy không thể đánh trúng, không ngừng cố gắng, không để ý đến cánh cửa bị đánh nát, lại công kích hướng Lý Mặc Nhiên.

Lý Mặc Nhiên hiển nhiên không dám khinh địch, dưới chân điểm nhẹ nhanh chóng bay ra khỏi phòng, Bạch Tiểu Mễ thừa thắng xông lên, hai người thân tốc xuất hiện tại sân to.

“Đại ca, Đại tẩu, các ngươi đang làm gì?” Lý Thụy Nhiên vừa định ngủ thì nghe tiếng động quá lớn cách vách, hân tưởng hai người kia làm chuyện gì đó, trên mặt nhin không được đỏ lên, không bao lâu liền phát hiện tiếng động cách vách càng to hơn, ý tưởng không thuần khiết ban đầu biến mất, lập tức phục hồi tinh thần, chạy vội ra ngoài.

Nhìn thấy hai người đánh nhau, cảm thấy sốt ruột vô cùng.

Mà Nhị đương gia lạnh lùng không biết có phải trùng hợp hay không, lúc này đã tiến vào trong sân, may mà Lý Cảnh Nhiên không cho phép người ngoài tiến vào, nếu không hai người bọn họ đã bị vây xem rồi.

“Nhị ca, nhanh khuyên nhủ hai người đó đi!” Lý Thụy Nhiên phát hiện hai người kia không ai để ý đến hân, thấy Lý Cảnh Nhiên đi vào lập tức tiến tới, vẻ mặt sốt ruột nói.

“Vô công Bạch Tiểu Mễ đã cao rồi!” Câu trần thuật, giọng điệu đậm mạc nghe không ra cảm xúc, ánh mắt rời trên người hai người bọn họ, hai người đều mặc trung y màu trắng, thật sự thú vị?

“Nhị ca, hiện tại không phải để nói cái này, Đại ca lợi hại như vậy sẽ làm bị thương đến Tiểu Mễ!” Về mặt Lý Thụy Nhiên lo lắng nhìn hai người đối chiêu.

Ánh mắt Lý Cảnh Nhiên nhìn về phía Tam đệ bên cạnh đang lo lắng, xem ra Tam đệ đã tiếp nhận Bạch Tiểu Mễ, nàng thật đúng là không đơn giản? Chỉ có điều như vậy không biết là tốt hay xấu!

“Đại ca sẽ không thương tổn Đại tẩu!” Thời điểm Lý Cảnh Nhiên nói hai chữ Đại tẩu còn tăng thêm lực đạo, tuy vẫn lạnh nhạt như cũ, nhưng ở chung một đoạn thời gian dài với Lý Cảnh Nhiên, Lý Thụy Nhiên nghe ra lời cảnh cáo trong đó.

Trong lòng Lý Thụy Nhiên run lên, lập tức không dám lên tiếng, tuy vẫn lo lắng nhưng lại không dám biểu hiện ra bên ngoài.

“Đại ca, Đại tẩu, hai người có thể thay đổi y phục rồi tiếp tục đánh hay không!” Lý Cảnh Nhiên lạnh nhạt nói một câu, thanh âm không lớn, nhưng dùng nội lực để nói, hai người đều có thể nghe rõ ràng.

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ chặn Lý Mặc Nhiên, cúi đầu nhìn thoáng qua y phục của mình, không cảm thấy cần phải thay, y phục này so với hiện đại dài

hon, không có lộ ra chút nào, đổi cái gì mà đổi!

Lý Mặc Nhiên vừa nghe Lý Cảnh Nhiên nói như vậy, hần cũng không nghĩ ra, lại không chú ý tới y phục trên người nương tử, nhờ Lý Cảnh Nhiên báo, lập tức nhìn đến trung y nương tử đang mặc, động tác lớn một chút đều có thể mơ hồ nhìn thấy cái yếm trắng hình nguyệt bên trong, hơn nữa, nơi này còn có nam nhân khác?

“Nương tử, về thôi!” Vốn Lý Mặc Nhiên không dùng tới toàn lực, hiện tại nhìn thấy dáng vẻ này của nương tử, mới toàn lực thi triển khinh công, thời điểm Bạch Tiểu Mễ không phát hiện động tác của hần, bóng người trước mắt chợt lóe, sau đó cả người nàng đã bị kéo vào trong phòng.

Mà tất cả quá trình, Bạch Tiểu Mễ thậm chí cũng không biết động tác của hần như thế nào, thậm chí ngay cả bóng người cũng không thấy rõ ràng, nàng đã ở trong phòng rồi.

“Tam đệ trở về nghỉ ngơi đi!” Lý Cảnh Nhiên thấy sự tình đã được giải quyết, quay đầu dặn Lý Thụy Nhiên rồi xoay người rời đi.

“Lý Mặc Nhiên, thâm tàng bất lộ nha!” Bạch Tiểu Mễ phản ứng kịp, nhìn mặt nam nhân nào đấy đen sì, không biết hần mất hứng vì cái gì, nhưng nàng cũng không để ý, ngược lại nhìn hần nói.

Cho đến giờ, Bạch Tiểu Mễ mới biết được Lý Mặc Nhiên lợi hại hơn rất nhiều lần so với tưởng tượng của nàng.

Mà giờ Bạch Tiểu Mễ cũng không có nguyện vọng muốn đánh tiếp.

“Nương tử, về sau không được mặc như vậy ra ngoài!” Lý Mặc Nhiên ghen tị, hần rất không thích nam nhân khác nhìn bộ dáng của thiếu nữ trước mắt, vô cùng không thích.

Cho dù hai người kia có là đệ đệ của mình, này nếu đặt ở trên người nam nhân khác, bọn họ có lẽ đừng nghĩ sẽ sống mà rời đi.

“Này có cái gì? Không lộ tay lộ chân!” Bạch Tiểu Mễ thấy không sao cả, y phục trên người nàng đều là áo dài quần dài, trừ mặt với cổ, tay chân đều chưa lộ ra ngoài, có gì kiêng dè.

“Nương tử, nàng không thích vì phu sao? Nàng không nghe vì phu nói mà!” Lý Mặc Nhiên thấy cứng rắn không được, lập tức thay đổi sách lược.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi không phát sốt chứ! Ta Bạch Tiểu Mễ khi nào thì nói yêu ngươi!” Về mặt Bạch Tiểu Mễ nghi hoặc nhìn Lý Mặc Nhiên, chẳng lẽ hần thật vẫn chưa khôi phục trí nhớ?

Lý Mặc Nhiên sừng sốt, nhưng chỉ là trong chớp mắt, rất nhanh trở về như vũ, về mặt ngây ngô cười đáp lại, giả ngu!

“Nương tử, nơi này đã bị phá hư thành như vậy, nếu không đêm nay tới phòng ta ngủ thôi!” Lý Mặc Nhiên không trả lời Bạch Tiểu Mễ, lập tức thông minh nói sang chuyện khác.

Tuy Bạch Tiểu Mễ nghi ngờ, nhưng nhìn vẻ mặt quen thuộc kia, nên vẫn đem điểm nghi ngờ đó buông xuống, nhìn qua đống hỗn độn không chịu nổi trong phòng, chần roi trên mặt đất, màn bị hai người dùng sức mạnh đã biến thành từng mảnh nhỏ.

Bàn nát thành từng mảnh nằm tán loạn trên mặt đất, căn bản nhìn không ra hình dạng, cả căn phòng như bị bão tràn qua, vô cùng thê thảm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81

“Không được!” Tuy Lý Mặc Nhiên đã khôi phục trí nhớ, cảm thấy cự tuyệt Bạch Tiểu Mễ chính là hần già mồm cái lão, trước kia ngủ cùng nhau một thời gian rất lâu, nhân phẩm Lý Mặc Nhiên nàng tin, chỉ có điều hiện tại trong lòng Bạch Tiểu Mễ còn vướng mắc nên không muốn hai người cùng giường, mà nơi này phòng không ít, không nhất thiết phải chung giường.

“Nương tử! Vì cái gì?” Lý Mặc Nhiên có chút khó hiểu, nếu là phu thê vì sao lại không cùng giường, chẳng lẽ còn để ý đến căn nguyên, đúng là lúc ấy hần cũng không biết mình còn có một tiểu nương tử đáng yêu như vậy! Nếu hần biết sớm hơn, chuyện xảy ra tuyệt đối không phải như vậy.

“Cái gì là cái gì? Nơi này nhiều phòng như vậy vì sao cứ muốn bỏ gần tìm xa!” Bạch Tiểu Mễ đáp trả, nói xong rồi xoay người ra ngoài tìm cái phòng khác, sân phòng này có đến bảy, tám gian, mà gian Bạch Tiểu Mễ ngủ là gian chính, hiện giờ phòng ngủ đã không ở được, vậy chỉ có thể ngủ ở phòng khách thôi.

Chỉ là đối với Bạch Tiểu Mễ đã hơn một tháng không ngủ ngon thì đã xem như là quá tốt, ít nhất tốt hơn nhiều so với khách điểm.

“Ngươi đi theo ta làm gì?” Bạch Tiểu Mễ muốn tiến vào phòng, lại phát hiện phía sau có một con gấu to lớn, giật giữ hỏi.

“Nương tử ở đâu vì phu ở đó!” Lý Mặc Nhiên dùng vẻ mặt thật thà phúc hậu nhưng trong nội tâm lại cân nhắc xem rốt cuộc mình có thể bắt được nương tử hay không, hoặc nghĩ biện pháp bắt nương tử, vừa rồi chỉ mới sờ tay nương tử, hẳn liền cảm giác toàn thân nhiệt huyết đã sôi trào, nếu hai người ở lâu sẽ làm cái kia rồi hả? Ai ôi! Không thể suy nghĩ, nghĩ nữa hẳn sẽ bị chết cháy mất.

“Lý Mặc Nhiên, đừng có giả ngu, chạy về nơi của người đi, nếu không xử lý tốt nữ nhân kia, chúng ta vẫn duy trì là huynh muội tốt!” Bạch Tiểu Mễ không nuốt trôi được bộ dáng này của Lý Mặc Nhiên, là ngày trước nàng bị bề ngoài thật thà phúc hậu của hắn lừa.

A! Nương tử đã nhìn ra sao? Vậy mà biết hắn giả vờ? Lý Mặc Nhiên tuy kinh ngạc như vẫn làm một bộ thật thà ngây ngô cười phúc hậu, tiếp tục đóng giả!

Nhưng nương tử thật thông minh nha! Thật không hổ là nương tử của Lý Mặc Nhiên ta, xinh đẹp, thông minh, thực lực cao, trọng yếu nhất là hắn thích nàng.

“Nương tử, nàng phải tin tưởng vì phu, vì phu thật sự chỉ có mình nàng, nữ nhân khác trong mắt vì phu đều là nam nhân!” Lý Mặc Nhiên tiếp tục dùng lời nói buồn nôn.

Bạch Tiểu Mễ nghe xong lời này, nhin không được tròng lớn hai mắt, nam nhân này vẫn như cũ, vậy mà có thể dùng vẻ mặt thật thà này nói ra những lời buồn nôn, không thể không nói hắn thật sự là một nhân tài.

“Người cứ lượn đi! Ta mệt chết rồi, còn buồn ngủ nữa, người đi đi!” Bạch Tiểu Mễ tiến vào phòng khách, vừa định đóng cửa thì một bàn tay duỗi tới vạt áo nàng, ánh mắt hắn như tiểu cầu bị vút bỏ, mắt uon ướt nhìn nàng, ân sâu bên trong là ủy khuất, điềm đạm đáng yêu.

Phi phi! Cái gì điềm đạm đáng yêu chứ! Ngay cả dáng vẻ của hắn cũng chẳng có chút dính dáng gì tới điềm đạm đáng yêu nhưng Bạch Tiểu Mễ không thừa nhận cũng không được, nếu chỉ cần nhìn ánh mắt, nàng thật không thể lấy từ nào khác để hình dung về đôi mắt đang nhìn nàng.

“Đừng giả vờ mong ta thương cảm! Người đến cùng có phải nam nhân hay không?” Bạch Tiểu Mễ có chút chán nản, nàng cảm thấy hắn không khôi phục trí nhớ thì tốt biết bao, ít nhất sẽ không làm ra vẻ mặt không phù hợp với ngoại hình của hắn.

“Nương tử, vì phu có phải nam nhân hay không? Nương tử không phải đã sớm biết rõ ràng sao?” Lý Mặc Nhiên thẹn thùng.

Ánh mắt Bạch Tiểu Mễ chột lóe, mắt hơi nheo lại nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, ánh trắng tối nay đặc biệt sáng, mà vị trí Bạch Tiểu Mễ đứng đến cửa phòng vừa vịn bị ánh trắng chiếu đến, nên vẻ mặt Lý Mặc Nhiên bị nhìn rõ không sót một cái nào.

Trên mặt Lý Mặc Nhiên vẫn thẹn thùng, nhưng trong lòng lại chấn động dưới ánh mắt quý dị Bạch Tiểu Mễ nhìn hắn, có dũng khí gan dạ hình thành trong đầu hắn, nhưng rốt cuộc là cái gì Lý Mặc Nhiên nhất thời nghĩ không ra.

“Thôi, mặc kệ người, người muốn ngủ thì ở lại! Nhưng không được quấy nhiễu giấc ngủ của ta!” Bạch Tiểu Mễ cuối cùng cũng thu hồi ánh mắt, đã chạy một ngày đường, buổi tối vì chuyện của Lý Mặc Nhiên mà không ngủ được, vừa mới nằm ngủ thì tên chết tiệt này liền đến quấy rối, cho nên Bạch Tiểu Mễ trở cơ bản vẫn chưa ngủ chút nào.

Nhìn ánh sáng trắng mờ phía xa đường chân trời, tựa hồ rất nhanh trời đã sáng.

Trước đó cũng không phải chưa từng ngủ cùng Lý Mặc Nhiên, thời gian lại rất dài, Bạch Tiểu Mễ cũng không để ý.

Bạch Tiểu Mễ không quan tâm tới Lý Mặc Nhiên, nhanh chóng nằm phía bên trong giường, xoay mặt hướng vách tường nhắm mắt ngủ, cũng chẳng muốn chú ý tới Lý Mặc Nhiên.

Lý Mặc Nhiên nhìn Bạch Tiểu Mễ đã nằm trên giường, xoay người đóng cửa phòng, sau đó đi đến bên giường, ánh mắt rơi trên bóng dáng mảnh khảnh, nhìn rất lâu, phát hiện tiếng hít thở đều đều truyền đến của nàng. Lý Mặc Nhiên lúc này mới nằm trên giường.

Mặt hướng về phía bên trong, đôi mắt vẫn không rời khỏi bóng dáng gầy nhỏ, cảm giác này thật sự rất lạ, vốn đang nghĩ muốn “làm” một phen, Lý Mặc Nhiên vậy mà phát hiện nương tử thật mệt muốn chết rồi, lại không cam lòng thôi quấy rầy nàng.

Lý Mặc Nhiên nhìn một hồi, tay dài duỗi ra kéo người bên vào trong lòng, xúc cảm ôn ôn hương nhuyễn ngọc, mùi thơm của thiếu nữ. Lý Mặc Nhiên dập dòn trong lòng, cả người đầy kích động.

Hắn thật sự rất muốn đem người từ hình? Bất quá Lý Mặc Nhiên sau cùng vẫn nhin xuống, một là hắn không nỡ đánh thức nàng, còn lại là vì nương tử vừa dùng ánh mắt quý dị nhìn hắn.

Bạch Tiểu Mễ đã cùng Chu Công chơi qua mấy vòng mạt chược, mà Lý Mặc Nhiên vẫn không ngủ, trong lòng nhớ lại chuyện từ giờ đến sau này, đương nhiên đều là về nương tử.

Đầu tiên Lý Mặc Nhiên cảm thấy hắn không thể giấu giếm nương tử cả đời, bởi vì nương tử xem ra rất thông minh, đến lúc nương tử phát hiện kỳ thật hắn không có khôi phục trí nhớ, vậy phải làm sao đây?

Bất quá Lý Mặc Nhiên nghĩ muốn tốt hơn, mặc kệ nương tử phát hiện hay không, hắn không tính toán sẽ để nương tử rời khỏi mình.

Tuy mắt trí nhớ nhưng lại không biết vì cái gì? Lý Mặc Nhiên cảm thấy tuy nương tử ở bên cạnh hắn, nhưng cảm giác lại cực kỳ xa xôi, cảm giác này hắn không thích.

Nghĩ như vậy, tay Lý Mặc Nhiên nhịn không được lại buộc chặt thêm, Bạch Tiểu Mễ ở trong mộng vẫn cảm thấy phần eo bị đè nén có chút không thoải mái, hơi quấy người một cái.

Lý Mặc Nhiên nhìn về mặt đáng yêu của nàng, tâm tình lập tức lại thư sướng, kỳ thật hắn nghĩ nhiều như vậy để làm gì? Nương tử là của hắn, mặc kệ có phải là áp trại phu nhân hay là cái khác hay không, nàng vẫn ở bên hắn, dù sao hiện tại nàng là thê của hắn, thì cả đời vẫn là thê của hắn mà thôi.

Lý Mặc Nhiên hạ quyết tâm, nhắm mắt ngủ, khỏe miệng nhếch cực kỳ cao, đương nhiên bởi vì râu quá nhiều nên căn bản nhìn không ra.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82

Từ khi bình minh đến mới đi vào giấc ngủ, cho nên ngày hôm sau Bạch Tiểu Mễ tự nhiên dậy không nổi, nàng ngủ thẳng đến giữa trưa mới tỉnh lại.

Khi tỉnh giấc mới phát hiện Lý Mặc Nhiên đã không còn bên người, trong lòng Bạch Tiểu Mễ có chút thất vọng, bất quá thất vọng trôi qua rất nhanh trong giây lát, tâm tình được điều chỉnh tốt đẹp hơn.

“Phu nhân, có thể tiến vào đưa nước được chưa ạ?” Ngoài cửa phòng Bạch Tiểu Mễ có người, vừa nghe trong phòng có động tĩnh, biết Bạch Tiểu Mễ đã rời giường nên lập tức làm hết phận sự lên tiếng.

“Vào đi!” Bạch Tiểu Mễ vốn sừng sốt, bất quá lập tức bình tĩnh đáp lại.

Cửa phòng được mở ra, hai nha hoàn quần áo lam nhạt tiến vào, trên tay mỗi người cầm đồ dùng rửa mặt.

Hai người tiến vào không bao lâu, bữa sáng được bung lên, hoặc là nói người đưa cơm trưa đã tới, động tác lưu loát đặt đồ ăn trên bàn, sau khi Bạch Tiểu Mễ rửa mặt xong liền cung kính đưa thức ăn cho nàng.

“Đi đi, các người đều lui đi! Bản thân ta tự làm!” Vài người đứng bên cạnh, nàng ăn một mình cảm thấy không quen, hơn nữa nàng thật không có thói quen có người giúp nàng chia đĩa rau.

“Dạ phu nhân!” Khép mi thuận mắt cung kính thối lui ra ngoài.

Ngủ thẳng đến giữa trưa, Bạch Tiểu Mễ đói bụng không chịu nổi, có thể vừa rồi thức dậy kỳ thật có một phần nguyên nhân là đói.

Sau khi mọi người rời khỏi, tảng đá lớn trong lòng Bạch Tiểu Mễ cũng hạ xuống, khoan hãy nói, rau xanh nơi này ăn ngon hơn so với Hắc Phong trại.

Lý Mặc Nhiên sau khi nghe được lời bẩm báo Bạch Tiểu Mễ đã tỉnh lại, cũng không thèm nhìn Tư Nguyên đang vì hắn mà phối được, trực tiếp đứng lên chạy đi, nếu không phải vì muốn tiếp tục trị liệu, hắn thật không muốn rời khỏi nương tử nhà mình.

Tư Nguyên nhìn bóng người nóng lòng rời đi kia, cảm thấy hồi hộp, sắc mặt có chút tái nhợt.

Nàng vừa rồi là nghe lầm sao? Hay kỳ thật không phải như nàng nghĩ, là nàng nghĩ nhiều, nữ tử hạ nhân gọi là phu nhân kia, kỳ thật cùng Mặc Nhiên ca không có gì quan hệ.

Tư Nguyên lập tức đi theo, tuy trong lòng tự an ủi bản thân nhưng bước chân nàng vẫn nhanh hơn, sau lần gặp lại này, nàng chưa từng thấy Mặc Nhiên ca sốt ruột như vậy, mặc kệ là đối với người nào, hắn vẫn lạnh nhạt, hiện tại hắn như một người khác, có thể không khiến Tư Nguyên không lo lắng sao?

Lý Mặc Nhiên tâm tư vội vàng vì muốn gặp người, nên ngay cả khinh công cũng dùng tới, khi đến nơi, phát hiện nương tử hắn vẫn tâm tâm niệm niệm đang gặm thịt, bộ dáng kia thật sự... thật sự... quá đáng yêu rồi!

Không thể không nói, thật đúng cho câu ‘Tình nhân trong mắt hóa Tây Thi’, dù sao bộ dáng Bạch Tiểu Mễ trước mắt là miệng và quần áo dính đầy dầu mỡ, động tác dùng cầm nhét thịt vào miệng, hình tượng kia như ba ngày chưa được ăn cơm, không hề có mỹ cảm nào đáng nói.

Bộ dạng như quỷ chết đói đầu thai, nhìn trong mắt Lý Mặc Nhiên vậy mà biến thành đáng yêu!

“Nương tử, nàng dậy rồi!” Lý Mặc Nhiên đi vào rất nhanh, sau đó ngồi bên người Bạch Tiểu Mễ, dùng ánh mắt âu yếm nhìn khuôn mặt xấu hổ của nàng, cảm thấy quen thuộc vô cùng.

Bạch Tiểu Mễ chỉ miễn cưỡng liếc nhìn gấu lớn, lập tức không để ý tới, thậm chí một tiếng cũng không nói, cứ tiếp tục ăn, hình tượng gì đó trước mặt Lý

Mặc Nhiên căn bản không quan trọng, nếu Lý Mặc Nhiên không “khôi phục” trí nhớ, nàng có lẽ vẫn kiên trì một ít, giờ Bạch Tiểu Mễ mặc kệ hấn, vẫn ăn tiếp.

Lý Mặc Nhiên thấy nương tử không quan tâm hấn, hấn cũng không tức giận, ngược lại trong tiềm thức còn cảm thấy nương tử nên là như vậy, nếu ngày nào đó nàng bỗng nhiên nhiệt tình với hấn, hấn mới cảm thấy kỳ quái.

Tuy cảm giác này có chút bị coi thường nhưng Lý Mặc Nhiên không để ý đến việc bị coi thường này.

“Nương tử, đừng ăn nhanh như vậy, cẩn thận bị nghẹn đấy!” Lý Mặc Nhiên quan tâm nói.

“...” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục coi như không có.

“Nương tử khát không, vì phu rót nước cho nàng!” Lý Mặc tuy như đang hỏi, nhưng người đã chủ động châm trà đưa tới.

“...” Bạch Tiểu Mễ vẫn tiếp tục coi như không có, tay tự nhiên cầm chén nước trà Lý Mặc Nhiên đưa rồi uống hết.

Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên cảm giác một đạo ánh mắt bắn trên thân mình, ánh mắt này không phải ánh mắt quen thuộc của Lý Mặc Nhiên, đó là ánh mắt mang theo uy hiếp, liền lập tức ngừng đầu nhìn lại.

Trong nháy mắt nhìn thấy người nọ, Bạch Tiểu Mễ dừng một chút, người đẹp quá!

Mỹ nhân gọi cảm xinh đẹp, mày cong lá liễu hoàn mỹ như được họa bút, hình dáng thâm thúy, ánh mắt hẹp dài mà quyến rũ, cho dù không mang theo cảm xúc nào nhìn nàng(BTM), cũng làm cho người ta cảm thấy nàng có khí chất quyến rũ trời sinh, mỗi thời mỗi khắc đều đang dụ dỗ người, vẻ đẹp xinh xắn cổ điển, miệng tuy không phải là miệng nhỏ anh đào nhưng cũng không lớn, phối hợp lại khiến sự gọi cảm của nữ tử có thừa nhưng cũng không phải thanh thuần.

Không thể không nói đây là mỹ nữ cực kỳ đặc biệt.

Từ khi đi tới thế giới này, Bạch Tiểu Mễ chưa từng nhìn thấy người xinh đẹp thứ hai, người xinh đẹp thứ nhất tự nhiên là mỹ nam tử Mạc Tư.

Người nọ là nữ tử ngày hôm qua ở cùng Lý Mặc Nhiên, người xinh đẹp như vậy Bạch Tiểu Mễ không có khả năng sẽ quên, huống chi nhìn thấy Lý Mặc Nhiên cùng nàng ở chung như vậy, Bạch Tiểu Mễ muốn quên cũng khó.

Bạch Tiểu Mễ rất nhanh phục hồi tinh thần, lập tức quay đầu nhìn thoáng qua Lý Mặc Nhiên, thật ra khi nhìn thấy nữ tử này, Bạch Tiểu Mễ có chút nghi hoặc, ngày hôm qua thật không ngờ vấn đề lại là xiêm áo.

Mỹ nữ trước mắt vừa thấy liền biết có khí chất, khí thế kia nữ tử không nên có, thân thể không tầm thường, thêm vào dung mạo của nàng, tại sao lại nhìn tới Lý Mặc Nhiên một thân gấu này chứ?

Chẳng lẽ mỹ nữ đều thích ‘dã thú’?

Lý Mặc Nhiên biết Tư Nguyên đến, nhưng không quá để ý, mà Tư Nguyên biết quan hệ giữa hấn với nương tử cũng được, hiện tại hấn cũng không có tâm tư liên hôn.

Thấy Lý Mặc Nhiên còn nhìn mình, Bạch Tiểu Mễ bĩu môi, nam nhân quả nhiên không phải thứ tốt, ngày hôm qua báo đáp ân tình ý triền miên, hôm nay đã như đối mặt với người xa lạ rồi! Chỉ có điều, những việc này không mắc mở tới nàng, nàng hiện tại cùng Lý Mặc Nhiên còn không phải phu thê chân chính, nàng tùy thời đều có thể thoát ra.

Thời điểm nhìn thấy nữ tử này xuất hiện, Bạch Tiểu Mễ nhìn ra là nàng ta kín đáo che giấu đau khổ, đặc biệt là khi nhìn Lý Mặc Nhiên không để ý tới nàng ta.

Nữ tử này thích Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ xác nhận!

Nếu nhân gia Lý Mặc Nhiên không để ý tới người, Bạch Tiểu Mễ cùng vị mỹ nữ này cũng chẳng thân quen, đối với người tới gạt đầu xem như chào hỏi, sau đó tiếp tục ăn đồ ăn của mình.

“Mặc Nhiên ca! Thương thế của ngươi còn chưa hoàn toàn tốt, sao lại có thể sử dụng nội lực chứ!” Thời điểm vừa bắt mạch, nàng liền phát hiện nội thương của Lý Mặc Nhiên tựa hồ tăng thêm một chút, vẻ mặt quan tâm nói.

“Tư Nguyên không cần lo lắng, bản thân ta có chừng mực, nếu Tư Nguyên đã đến, vậy ta giới thiệu với ngươi, đây là Bạch Tiểu Mễ, nương tử của ta, Tư Nguyên có thể gọi nàng là Đại tẩu!” Lý Mặc Nhiên làm như không nhìn tới thâm tình trong mắt Tư Nguyên, thản nhiên đại lượng giới thiệu.

Lý Mặc Nhiên là người làm việc quyết đoán, mà hấn cũng biết ngày hôm qua là hấn khiến Tư Nguyên hiểu nhầm rằng hấn có tình ý với nàng, thật ra cũng không tính là hiểu lầm, đó là hấn cố ý biểu hiện ra ngoài, nhưng hiện tại thật sự thấy xấu hổ, nương tử đến đây, hấn thay đổi chủ ý, không nghĩ muốn ủy khuất cảm tình của chính mình.

Lý Mặc Nhiên không muốn thái độ của hấn vẫn để cho đối phương thấy được hy vọng, như vậy mới là thương tổn chân chính.

“Cái gì?” Tư Nguyên không dám tin, ánh mắt chuyển hướng Bạch Tiểu Mễ, lúc này Bạch Tiểu Mễ đã ăn no, cầm lấy khăn tay Lý Mặc Nhiên đã chuẩn bị mà lau miệng, động tác nhìn qua không thô lộ nhưng cũng không tính có mỹ cảm, trừ khuôn mặt đẹp kia, cái khác không thể so sánh với nàng ta.

Ghen tị, đây là lần đầu tiên Tư Nguyên ghen tị với một người, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì mà nữ tử này lại có thể có được Mặc Nhiên ca, nàng không cam lòng, ngay từ nhỏ gặp Mặc Nhiên ca, nàng liền thích hắn, sau khi lớn lên vẫn chờ đợi gã cho hắn, thủy chung trong mấy năm nay nàng cũng không dừng việc tìm kiếm hắn.

Hiện tại không dễ dàng có thể nhìn thấy, mà ngày hôm qua nàng cũng cảm giác được Mặc Nhiên ca tựa hồ có chút khác với nàng, hiện tại lại tàn nhẫn nói với nàng, hắn có nương tử, nàng sao có thể cam tâm.

“Các ngươi có chuyện muốn tán gẫu à, vậy ra đi ra ngoài trước!” Không nghĩ tới mặt gấu Lý Mặc Nhiên lại còn có thể nờ nần trên chóc hoa đào, thật sự là người bất kể về ngoài, nhưng nàng nhìn thực sự vô cùng khó chịu!

Nàng cảm thấy bản thân mình giống như tiểu tam phá hoại nhân duyên của người tan ha? Rõ ràng nàng là nguyên phối mà!

Nếu ngọc không thoải mái, Bạch Tiểu Mễ cũng chẳng muốn ngọc tiếp.

“Nương tử, nàng muốn đi đâu, vì phu đi cùng!” Lý Mặc Nhiên không phải không nhìn thấy bộ dáng khổ sở của Tư Nguyên, đồng thời cũng nhìn thấy không cam lòng trong mắt nàng, nên làm sao bây giờ? Từ sau khi gặp nương tử, hắn liền không nghĩ muốn ủy khuất bản thân rồi!

“Đừng có đi cùng! Còn có việc này xử lý cho tốt đi!” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên vừa muốn đi theo, tay ngăn trở hắn, sau đó nhìn thoáng qua mỹ nữ hai mắt rung rung, nhìn về hướng Lý Mặc Nhiên, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Nếu chóc nhân gia, tự đem chuyện xử lý cho tốt.

Tên cận bã chết tiệt! Bạch Tiểu Mễ khó chịu xoa người rồi đi.

Rõ ràng không có cận bã bên ngoài nhưng lại có chuyện cận bã, Bạch Tiểu Mễ không quên chuyện hôm qua rõ ràng nhìn thấy, nếu thật sự dựa theo cách nói đêm qua của Lý Mặc Nhiên, hắn không thích người ta, đó chính là cố ý đùa giỡn cảm tình của người ta, người như vậy, Bạch Tiểu Mễ ghét nhất.

Lý Mặc Nhiên không biết, vì hắn quyết định vô ý, lại khiến con đường truy thê của hắn càng gian khổ rất nhiều.

“Mặc Nhiên ca, đây không phải sự thật đúng không?” Tư Nguyên hai tròng mắt rung rung, dưới tình huống này vẫn mang theo một nét quyến rũ, trong quyến rũ mang theo một chút đậm đậm đáng yêu, so với nữ tử có chút chân chính mềm mại kia rõ rệt hơn nhiều.

Nữ tử như vậy, dù người nào nhìn thấy cũng đều muốn che chở đồng thời cũng muốn chiếm đoạt!

Đúng là trong những người này không bao gồm Lý Mặc Nhiên, sau khi Lý Mặc Nhiên thấy bóng dáng Bạch Tiểu Mễ khuất hắn, nét mặt khôi phục vẻ nghiêm cẩn lãnh khốc.

“Là thật, ra cùng nương tử thành thân hơn hai năm, chỉ là ta mất trí nhớ quên nàng mà thôi!” Đối với nữ tử trước mắt, Lý Mặc Nhiên có áy náy, dù sao biểu hiện ngày hôm qua của hắn làm nàng hiểu lầm, còn biết rõ nàng có tình với mình lại làm chuyện thế này, thương tổn dù nương tử có xuất hiện hay không thì đã xảy ra rồi.

Nếu nương tử không xuất hiện, có lẽ hắn thật sự sẽ lấy nàng, dù sao bọn họ từ nhỏ liền quen biết, hắn cũng không chán ghét nàng, đương nhiên cũng không thích, nhưng lại không ngại đám hỏi hai phe, tuy như vậy là không tốt với Tư Nguyên, Lý Mặc Nhiên cũng không để ý.

Đúng là nương tử xuất hiện, tính toán ban đầu liền không thành.

Bất quá Lý Mặc Nhiên phải cảm tạ nương tử xuất hiện đúng lúc, nếu muộn hơn một tháng, có lẽ hắn thật sự tạo ra sai lầm lớn, đến lúc đó, cả đời hắn sẽ mất nàng.

Tuy chỉ ở chung một buổi tối nhưng Lý Mặc Nhiên cảm thấy, nếu hắn vào Tư Nguyên có gì đó, nương tử nhất định sẽ không cần hắn.

Bất quá khi hắn cùng Nhị đệ nói chuyện, vậy mà Nhị đệ lại không nói chuyện của nương tử cho hắn?

“Nhưng là... nhưng là... nhưng ngày hôm qua?” Tư Nguyên lay động thân thể, không thể thừa nhận kết quả này, ánh mắt nhìn Lý Mặc Nhiên, cho dù hy vọng hắn phủ nhận nhưng chuyện ngày hôm qua nàng tuyệt đối không nhầm.

“Thật xin lỗi, ngày hôm qua là ta quá nhiều người, ta hướng Tư Nguyên nhận lỗi!” Câu giải thích này là Lý Mặc Nhiên thật tâm thực lòng, cho dù không thích nàng nhưng quá khứ vẫn còn có chút tình nghĩa.

“Mặc Nhiên ca thích Tư Nguyên có đúng hay không?” Nếu không thích, vì sao hôm qua đối xử với nàng như vậy.

Tư Nguyên không nhìn thấy thái độ Lý Mặc Nhiên đối xử với Bạch Tiểu Mễ, nếu không nàng cũng sẽ không đương nhiên cho rằng, ngày hôm qua Lý Mặc Nhiên làm vậy chân chính là không có làm cái gì.

Chỉ là thái độ ôn nhu rất nhiều, lúc nói chuyện với nàng nhu hòa không ít, khi thích hợp thì đưa hoa quả, mà cả quá trình có còn chưa đến nửa canh giờ lại bị Bạch Tiểu Mễ thấy được.

Tư Nguyên cho là Lý Mặc Nhiên thích nàng, lúc này mới thay đổi như vậy, vừa mới có hy vọng, một ngày chưa qua đã đánh nàng về địa ngục, việc này đặt trên người khác không ai đều có thể chịu nổi.

“Mặc Nhiên vô cùng cảm tạ ân cứu mạng của Tư Nguyên, nhưng Mặc Nhiên vẫn muốn nói, Mặc Nhiên chỉ yêu một người là nương tử!” Đúng vậy hần chỉ yêu mình nương tử, tuy cảm giác tới quá nhanh nhưng cùng nương tử ở chung một buổi tối, cùng nương tử đánh một trận, hần liền biết trên thế giới này không có ai ngoài nàng sẽ khiến tim hần đập rộn ràng.

Nương tử có lực ảnh hưởng lớn hơn nhiều so với hần nghĩ, nguyên lai hần nhất định là vô cùng yêu nương tử, nếu không khi mất trí nhớ, cũng sẽ không có kích thích mãnh liệt đối với nàng như vậy.

Nương tử không có lương tâm, ngày hôm qua hần một đêm không ngủ, trong cơ thể bởi vì nàng bên cạnh mà cả đầu kích động nghĩ cách đối xử với nàng, còn nàng thì chế giễu hần, ngủ say giấc nồng.

Nghĩ đến bản thân mình khó khăn ôm nàng, trên mặt Lý Mặc Nhiên hiện lên tia cười bất đắc dĩ.

“Đây không phải thật sự! Không phải thật sự! Mặc Nhiên ca lừa gạt Tư Nguyên đúng không, đúng hay không!” Nước mắt rồi cuộc nhịn không được chảy xuống, nghĩ sẽ mất đi cả ca mình ái mộ, Tư Nguyên bước lớn tiến lên ôm lấy Lý Mặc Nhiên.

Tư Nguyên luôn luôn thủ lễ, Lý Mặc Nhiên chưa từng nghĩ tới Tư Nguyên bỗng nhiên lại chạy tới ôm hần, nhất thời không phòng bị đã bị ôm chặt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83

“Đại ca, người...” Lý Thụy Nhiên kinh ngạc nhìn hai người đang ôm ấp trong phòng, Đại ca ngày hôm qua còn qua đêm ở phòng Bạch Tiểu Mễ, thật không ngờ ngày hôm sau lại cùng một nữ tử khác ôm ấp, điều này khiến Lý Thụy Nhiên không cách nào tiếp thu, trong lòng nổi lên thương tiếc Bạch Tiểu Mễ.

Lý Mặc Nhiên vốn muốn đẩy Tư Nguyên ra ngay, nghe tiếng kêu kinh ngạc, hần nhú mày, động tác trên tay không đổi, bình tĩnh đẩy Tư Nguyên, ánh mắt rơi trên khuôn mặt đầy nước mắt của Tư Nguyên, có chút hồ thẹn nhưng vẫn không thể thay đổi quyết định của hần.

“Mặc Nhiên ca!” Giọng hơi khàn nhưng phi thường êm tai, đôi mắt ướt át chớp động tựa hồ sắp rơi lệ.

Lý Thụy Nhiên qua con chấn kính, nghe thấy tiếng bước chân phía sau, quay đầu nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ đang đi ra ngoài, cảm thấy cả kinh, chẳng lẽ vừa rồi Bạch Tiểu Mễ đã thấy được. Lý Thụy Nhiên không kịp nghĩ nhiều, nén giận nhìn thoáng qua Lý Mặc Nhiên, sau đó bước nhanh đuổi theo.

Lúc này, mày Lý Mặc Nhiên cau chặt hơn, sắc mặt cũng chậm chậm thấp xuống.

“Tư Nguyên, lần sau không cần làm như vậy!” Giọng không còn dịu như lúc trước, trong veo mà lạnh lùng đậm đặc cùng kiên định cự tuyệt.

“Mặc Nhiên ca, Tư Nguyên thích người, từ nhỏ đã thích, từ nhỏ đến lớn Tư Nguyên đều nuôi mộng tưởng có thể gả cho Mặc Nhiên ca, khi Mặc Nhiên ca mất tích trong thời gian này, Tư Nguyên đều một mực cố gắng tìm kiếm!” Nhìn Lý Mặc Nhiên như vậy, Tư Nguyên nóng nảy, phảng phất như nếu lần này hần rời đi, nàng không còn cơ hội.

Mặt Lý Mặc Nhiên càng trầm hơn, trong một thoáng thời gian hần tỉnh lại, hần có thể cảm thấy, chỉ là hần không có cảm giác như Tư Nguyên, Tư Nguyên tuy đẹp, thân thể tốt, là thân phận truyền y của Thần Y Cốc, đặt trong toàn bộ đại lục là đối tượng cầu hôn mà rất nhiều người cầu còn không được.

Nữ tử có thân phận cùng dung mạo như vậy quả thật không có nhiều nam nhân có thể cự tuyệt nàng, nhưng Lý Mặc Nhiên nhìn nàng không có bất kỳ cảm giác nào, bất quá chỉ là sau khi nghe Nhị đệ phân tích, lúc đó mới tính toán.

Nghĩ tới đây, mặt Lý Mặc Nhiên càng đen thêm vài phần, Nhị đệ biết rõ ràng hần có nương tử, vậy mà còn đề nghị hần như vậy, thật là!

“Thực xin lỗi!” Lý Mặc Nhiên không giải thích quá nhiều, nói xong xoay người trực tiếp rời khỏi phòng.

Tư Nguyên nhìn nam tử khôi phục vẻ mặt lãnh khốc mà đối đãi với nàng, không chịu nổi ngã ngồi trên mặt đất, khóc to.

“Đây là nam tử người thích!” Một giọng nói trong veo mà lạnh lùng, nghe không ra cảm xúc, tiếng nói không lớn nghe ra có chút thoang thoảng, nhưng lại lập tức khiến nữ tử ngừng khóc trong nháy mắt, thân thể run rẩy.

Cả người cứng tại chỗ, không dám quay đầu xác nhận người kia!

“Ha ha ha a! Năm sáu năm không thấy, không nghĩ tới tiểu nha đầu đã trưởng thành rồi!” Nhìn nàng rồi trêu chọc nói, nhưng tiếng nói trong veo lạnh lùng lại làm cho người nghe sồn gai ốc.

“Sur phó!” Kỳ thật người này không xem như sur phó chân chính của nàng nhưng y thuật của nàng quả thật là học từ hân.

Tiếng bước chân rất nhỏ, tiếng bước chân dịu nhẹ nghe không ra một chút vội vàng xao động, từ từ đến chỗ một cái ghế rồi ngồi xuống.

“Không muốn gả cho Mạc Lăng chính là vì người đó!” Người này thực lực rất mạnh, quả thật mạnh hơn so với Mạc Lăng, mà Mạc Lăng là đồ đệ của hân.

Thân thể Tư Nguyên run rẩy, mồ hôi lạnh chảy ròng trên người, cảm giác sinh mệnh tựa hồ muốn cách xa nàng, mỗi lần đối mặt với người này, Tư Nguyên đều có cảm giác như mình đang ở trong địa ngục.

May mà vài năm nay hân không ở Thần Y Cốc, nếu không nàng đã lo lắng sợ hãi đến điên rồi.

“Ngẩng đầu lên!” Giọng không đổi, nhu hòa nhưng kiên định.

Tư Nguyên sợ hãi, không dám ngẩng đầu, chỉ là không dám không nghe theo.

Vừa tầm mắt vẫn là khuôn mặt xa hoa kia, trong veo mà lạnh lùng như trích tiên trên chín tầng trời, cái nhìn của hân khiến người ta cảm thấy như bị khinh nhờn.

Tư Nguyên biết người này rất đáng sợ.

“Tiểu cô nương trưởng thành có ý nghĩ của chính mình, Mạc Lăng thật đúng là thương người, còn cho người vị trí truyền nhân của Thần Y Cốc!” Nam tử cảm khái nói.

Tư Nguyên quỳ, cái gì cũng không dám nói, lo lắng mình nói sai, mạng nhỏ này thật sự sẽ kết thúc ở đây. Người trước mắt này căn bản coi mọi người như cặn bã.

“Người cũng không cần lo lắng, vì sự hiện tại không buộc người gả cho Mạc Lăng!” Tiếng nói như gần như xa của nam tử vang lên, nghe có chút không rõ ràng.

Tư Nguyên nghe xong lời này, thở dài nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó lại lo sợ.

“Trong khoảng thời gian này vì sự sẽ ở Lam Tinh phủ, người an bài đi!” Nam tử lại nói.

“Sur phó!” Tư Nguyên kinh ngạc nhìn nam tử đẹp nhưng không giống thật ở trước mắt, hân muốn ở lại Lam Tinh phủ sao?

“Người an bài!” Nam tử không có ý muốn đứng lên, sau đó đi đến phòng cách vách, tự nhiên đẩy cửa, Tư Nguyên thật cẩn thận đi theo phía sau.

“Vi sự ở nơi này!” Nam tử không phân rõ phải trái tuyên bố.

“Sur phó, này, nơi này là?” Tư Nguyên kinh hãi không nói ra lời, sur phó, nơi này không phải Thần Y Cốc a? Trong lòng Tư Nguyên tuy nghĩ vậy nhưng lại không dám nói ra.

“Đi thôi!” Nam tử đã tiến vào phòng, Tư Nguyên ở phía sau mới phát hiện gian phòng cách vách đã có người chuẩn bị, hơn nữa còn sắp xếp rất tốt.

“Công tử, đã thu thập xong, ngài nghỉ ngơi đi!” Nữ tử thấy nam tử tiến vào, vui vẻ tiến lên nghênh đón.

Tư Nguyên nhìn nữ tử, nghi hoặc nhìn về phía nam tử.

“Người đi xuống đi!” Nam tử tựa hồ không muốn trả lời ý tứ của Tư Nguyên, trực tiếp nằm xuống giường vừa mới trải.

Tư Nguyên không còn cách nào khác, đành thối lui ra ngoài.

Đứng ở cửa phòng, ánh mắt Tư Nguyên dừng trên cửa, sau đó nhìn hướng phòng bên cạnh, đó là phòng của nữ tử kia.

Chẳng lẽ sur phó nhận thức nữ tử kia, trong mắt Tư Nguyên bỗng hiện lên một tia sáng kì dị, lập tức bước nhanh rời đi.

Nếu sur phó nhận thức nữ tử kia, lấy dung mạo của sur phó, không thể hiểu hết được bản chất của hân, nữ tử kia sẽ không thể ngăn cản được mị lực của sur phó, cho dù trước đó nàng(BTM) trong lòng đã có chủ, nhưng chắc chắn khó có thể không chế được tâm chính mình.

Khi Tư Nguyên tìm đến Lý Cảnh Nhiên, vừa vặn nhìn thấy Lý Mặc Nhiên đang muốn rời đi.

“Mặc Nhiên ca!” Tư Nguyên nhỏ giọng nói.

“Ừm!” Sắc mặt Lý Mặc Nhiên không tốt lắm, chỉ nhìn thoáng qua Tư Nguyên rồi cất bước.

“Mặc Nhiên ca, chờ người đun được một lát rồi sẽ đưa tới phòng huynh!” Tư Nguyên thấy Lý Mặc Nhiên sắp đi đến sân cửa, ôn nhu nói.

“Được rồi!” Lý Mặc Nhiên chỉ nhàn nhạt lên tiếng, sau đó bước đi rất nhanh.

Tư Nguyên nhìn Lý Mặc Nhiên, trong lòng có chút mất mát, chỉ có điều, khi nghĩ đến chuyện sắp tới, nữ tử kia liền thích sư phó, như vậy Mặc Nhiên ca vẫn là của nàng rồi.

“Tư Nguyên có việc gì sao?” Tư Nguyên nhìn Lý Mặc Nhiên bằng ánh mắt quý dị, lại vừa lúc rơi vào trong mắt Lý Cảnh Nhiên, xem ra việc này so với dự đoán lúc trước vẫn còn có ý tứ nha?

Hắn phát hiện Đại ca thật sự càng ngày càng sống có tình vị, ha ha!

Bất quá Đại ca thay đổi tựa hồ đều chỉ vì một người, kỳ thật lần này hắn làm như vậy cũng là muốn kích thích Đại ca, muốn nhìn xem Đại ca có thể khôi phục trí nhớ hay không, đúng là hắn không nghĩ tới Đại ca tuy bị kích thích nhưng lại không có khôi phục trí nhớ mà?

Chỉ là điều này cũng làm Lý Cảnh Nhiên càng thêm tò mò, rõ ràng không khôi phục trí nhớ nhưng đối với tiểu nữ tử Bạch Tiểu Mễ vẫn trước sau như một, này rõ là...

“Cảnh Nhiên ca, Tư Nguyên có việc cầu ngươi!” Tư Nguyên lúc này mới nhìn về phía Lý Cảnh Nhiên, kỳ thật suy nghĩ của Tư Nguyên có chút không rõ, hai huynh đệ này rõ ràng đã báo thù thành công, vì sao lại không khôi phục dung mạo, mỗi ngày đều đeo cái mặt khó coi đó?

“Tư Nguyên có việc cứ nói thẳng, tại sao lại nói cầu người, hơn nữa Đại ca là nhờ Tư Nguyên cứu, lời này quá khách khí rồi!” Lý Cảnh Nhiên vẫn đạm mạc, cực kỳ ôn hòa, giọng điệu không gây bất hòa cũng không thân cận, giống như một con ròi không cảm tình.

“Sư phó Tư Nguyên đến đây, Tư Nguyên muốn sư phó ở tại phủ Lam Tĩnh, không biết có được hay không?” Việc này đều do Lý Cảnh Nhiên quản, mà cho dù không phải do Lý Cảnh Nhiên quản, Tư Nguyên cũng tìm tới hắn, bởi vì nàng cảm thấy, người này không phải người thác mắc nhiều.

“A... , sư phó Tư Nguyên đến đây sao? Thật sự vinh hạnh vô cùng, Cảnh Nhiên không biết có nên đi bái phỏng vị đại nhân kia hay không!” Trong mắt Lý Cảnh Nhiên hiện hứng thú, vài chục năm trước vị kia chính là nhân vật truyền kỳ, hắn thật sự rất muốn mở mang một phen.

“Tự nhiên, nhưng sư phó Tư Nguyên có chút cô quái, hy vọng Cảnh Nhiên ca không cần quá mức để ý mới tốt!” Tư Nguyên do dự một chút, sau cùng vẫn đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

“Oa! Nhạc Dao, sao ngươi lại ở đây?” Bạch Tiểu Mễ vốn là muốn trở về lấy chút tiền rồi ra ngoài đi dạo, không nghĩ tới vừa vào sân đã nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc đi ra từ phòng bên cạnh phòng nàng, người nọ vừa xoay người liền phát hiện là Nhạc Dao vừa mới tách ra ngày hôm qua.

Nhạc Dao nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ thì có chút kinh ngạc, tựa hồ nghĩ tới cái gì, ánh mắt nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ lạnh xuống.

Nhạc Dao không để ý Bạch Tiểu Mễ, đứng thẳng tắp ở ngoài cửa phòng nhìn không chớp mắt.

Bạch Tiểu Mễ nhìn tư thế đứng quen thuộc này, ánh mắt rơi trên cửa phòng, tên Mặc Tư kia ở bên trong sao, chẳng lẽ hắn quen biết chủ nhân nơi này, là Lý Mặc Nhiên hay Lý Cảnh Nhiên?

Thấy người khác không để ý tới nàng, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên cũng sẽ không lấy mặt nóng áp mông lạnh, nàng tiểu sái bước nhanh về phòng mình, cầm tiền đi ra ngoài, thời điểm đi ra vừa vận nhìn thấy Lý Thụy Nhiên tiến vào trong sân.

“Ai! Làm gì? Mau buông tay, nam nữ thụ thụ bất thân biết không?” Lý Thụy Nhiên nghe vậy sợ hãi liếc trái phải, lo lắng bị Đại ca thấy được, tuy hắn không hài lòng với cách làm của Đại ca hôm nay nhưng Đại ca đối xử với Bạch Tiểu Mễ quả thật có chút khác, nếu nhìn bọn hắn thật mật như vậy, còn chưa giết hắn sao?

“Hừ, ngươi vẫn còn không biết thụ thụ bất thân à?” Bạch Tiểu Mễ khinh bỉ liếc nhìn Lý Thụy Nhiên, nếu không lo lắng hắn đánh nhau với Nhạc Dao, nàng mới mặc kệ hắn?

“Ngươi có ý gì?” Bị khinh thường, Lý Thụy Nhiên mất hứng trừng Bạch Tiểu Mễ.

“Không có ý gì, ngày hôm qua không thể dạo phố, hôm nay muốn ra ngoài đi dạo, người không muốn đi cùng sao?” Bạch Tiểu Mễ rời sân phòng được một khoảng cách, lập tức buông hân ra.

“Người đã nhiệt tâm mời, vậy ta liền cố cùng người ra ngoài!” Kỳ thật Lý Thụy Nhiên có chút lo lắng, nếu Bạch Tiểu Mễ tiếp tục đứng ở đây mà nhìn thấy Đại ca cùng nữ nhân kia thân mật, nhất định sẽ cực kỳ thương tâm, ra ngoài đi dạo cũng được.

“Hừ!” Bạch Tiểu Mễ khinh bỉ trừng mắt Lý Thụy Nhiên, tại sao lại có cảm giác tên chết tiệt này càng ngày càng vô sỉ chứ?

“Nương tử, nàng muốn đi đâu?” Một bóng người vút qua chặn trước mặt hai người, ánh mắt sáng quắc nhìn Bạch Tiểu Mễ hỏi.

“Ra ngoài đi dạo!” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên, mắt hơi nheo lại nhưng rất nhanh khôi phục lại, không chút để ý trả lời.

“Vậy vì phu đi cùng nương tử có được không?” Nhìn như đang hỏi nhưng hành động không có nửa điểm do dự, tay dài duỗi ra trực tiếp ôm lấy eo nhỏ nhắn của Bạch Tiểu Mễ, vô lại cười nói.

Không biết là có ý hay vô ý, cố ý ngăn cách giữa Bạch Tiểu Mễ và Lý Thụy Nhiên, đồng thời cũng ngăn cản ánh mắt nhìn lướt qua của Lý Thụy Nhiên, ý tứ trong mắt cực kỳ rõ ràng, nương tử của ta, không có việc gì thì người biến đi!

“Đại tẩu, ta bỗng nhiên nghĩ tới, ta còn có việc, đi trước đây!” Lý Thụy Nhiên không đợi Bạch Tiểu Mễ đáp lời, trực tiếp bước nhanh rời đi.

Khi Bạch Tiểu Mễ phục hồi tinh thần, bóng dáng Lý Thụy Nhiên đã sớm không thấy, khoe miệng Bạch Tiểu Mễ giật giật, Lý Mặc Nhiên quả nhiên là lão hồ, nhìn Lý Thụy Nhiên sợ hãi chưa kia.

“Bốp!” “Có thể buông tay rồi!” Bạch Tiểu Mễ không chút khách khí đập móng vuốt của đại gia gấu, hung hăng trừng mắt mỗ gấu, tên chết tiệt này càng ngày càng vô sỉ, vừa mới cùng người đẹp ôm ôm ấp ấp, hiện tại còn đụng năng, năng rề mặt như vậy sao!

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ nhớ lại cũng không quan tâm lắm nhưng trong lòng lại rất không thoải mái.

“Nương tử, buổi sáng như thế nào nàng lại không đến giúp nhân gia? Nhân gia thiếu chút nữa thất thân đó!” Lý Mặc Nhiên cười hi hi nhìn Bạch Tiểu Mễ, vô lại tựa đầu trên vai nàng, hơi thở ấm áp phun trên da thịt trắng nõn như ngọc của nàng.

Thân thể Bạch Tiểu Mễ run nhẹ, nhin không được nổi da gà, tay đem đầu người nào đó đẩy ra, da mặt người này càng ngày càng dày, lời như vậy mà cũng nói ra được.

Bạch Tiểu Mễ đẩy người ra, không để ý đến hân, đi về phía trước, trong mắt Lý Mặc Nhiên hiện lên kinh hoàng, lập tức nhanh chóng đi theo.

“Nương tử, nàng ghen sao?” Lý Mặc Nhiên cầm tay Bạch Tiểu Mễ, vẻ mặt vui sướng hỏi nàng, trong mắt lóe lên tia vui sướng.

“...” Lần này ngay cả ánh mắt Bạch Tiểu Mễ cũng chẳng muốn bỏ thí cho họ gấu, tốc độ bước vẫn không đổi đi về phía trước.

“Nương tử yên tâm, vi phu chỉ thích một mình nương tử thôi!” Lý Mặc Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ không để ý đến hân, tiếp tục cho thấy lập trường của mình.

“...” Bạch Tiểu Mễ tiếp tục đi, nhìn không chớp mắt!

“Lần sau vi phụ nhất định sẽ cẩn thận, sẽ không để cho bất kỳ nữ tử nào tiếp sát vi phu, nương tử nàng tha thứ cho vi phu đi!” Lý Mặc Nhiên đáng thương tội nghiệp nói.

“...” Bạch Tiểu Mễ nhìn đặc sản bên cạnh, ngày hôm qua chàng vạng mới đến nơi, không thể nhìn thấy ít nhiều tiểu thương, hiện tại Bạch Tiểu Mễ mới biết được, thì ra nơi này ban ngày náo nhiệt như vậy.

Quá nhiều hoa quả đặc sản nàng chưa từng thấy qua? Nếu ăn ngon, đến lúc đó mang về Hắc Phong trại cùng tốt, nhưng Lý Mặc Nhiên hân, Bạch Tiểu Mễ hiện tại cảm thấy có lẽ hân sẽ ở lại chỗ này không trở về.

“Nương tử, nàng muốn gì, vi phu mua cho nàng?” Lý Mặc Nhiên thấy ánh mắt Bạch Tiểu Mễ rơi trên quầy hoa quả, lập tức ân cần nói.

“...” Bạch Tiểu Mễ cũng không nhìn hân, trực tiếp tới quầy hàng, hỏi qua một lần giá cả hoa quả, khi Lý Mặc Nhiên nghĩ nàng muốn mua, Bạch Tiểu Mễ liền xoay người rời đi.

Lý Mặc Nhiên thấy kỳ lạ nhưng không hỏi nhiều, lời kéo không buông tay Bạch Tiểu Mễ, cũng không nỡ buông ra, nên làm cái gì bây giờ nhỉ? Hiện tại nương tử không để ý đến hân rồi?

Tuy nương tử cho hân cầm tay nhưng thái độ cũng rất kiên quyết, Lý Mặc Nhiên suy tư làm thế nào lấy lòng nương tử, khiến nương tử tha cho hân.

Sau khi hỏi giá mấy quầy hàng hoa quả, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu cùng chủ quầy cò kè mặc cả, sau cùng mỗi loại hoa quả mua một chút, rất không khách khí đem toàn bộ hoa quả đã mua đặt vào trong tay Lý Mặc Nhiên, cầm đồ đầy trong tay nhưng hân vẫn không quên cầm tay nàng.

Hai mươi mấy cân hoa quả, đối với Lý Mặc Nhiên mà nói kỳ thật không tính là nặng, nhưng lại chia thành mấy bao lớn nhỏ, hai tay đều phải dùng tới mới

có thể cảm hết, ánh mắt sâu sắc của Lý Mặc Nhiên nhìn về phía nương tử có bộ dạng tiểu thư, rõ ràng là một bộ ái mộ hư vinh, rõ ràng là bộ hung hãn ức hiếp người nhưng nhìn vào trong mắt Lý Mặc Nhiên, trông thế nào cũng thấy thích nha?

Nương tử của hắn rất khác, không giống đa số nữ tử, rõ ràng ái mộ hư vinh nhưng lại làm một bộ thanh cao.

Chỉ là, nương tử đã quá khinh thường hắn rồi?

Khỏe miệng Lý Mặc Nhiên cong cong, lộ ra hàm răng trắng tinh, nhìn có chút ngốc, Bạch Tiểu Mễ lập tức quay đầu, người này cười có ý gì chứ? Cười thế này bị người khác thấy, có lẽ sẽ cảm thấy hắn bị bắt nạt thành như vậy lại còn cười, chẳng lẽ bị điên?

Căn cứ theo kinh nghiệm ở chung bao lâu nay cùng Lý Mặc Nhiên, người này nhất định sẽ có chiêu sau?

Quả nhiên, Bạch Tiểu Mễ lúc này mới nghĩ ra, hai bóng đen xuất hiện hai bên người, tiếp nhận rất nhanh mọi thứ trong tay Lý Mặc Nhiên rồi biến mất.

Hai tay không còn đồ, Lý Mặc Nhiên cực kỳ tự nhiên ôm lấy eo nhỏ mềm mại của Bạch Tiểu Mễ, nếu không phải đang ở trên đường cái, Lý Mặc Nhiên rất muốn hôn một ngụm lên mặt nương tử nhà mình.

Không có biện pháp, ai bảo bộ dáng nương tử kinh ngạc mắt tròn tròn quá đáng yêu chứ.

Bạch Tiểu Mễ thật sự bội phục Lý Mặc Nhiên, cũng để cho Bạch Tiểu Mễ biết rõ tác dụng của ám vệ, hai tay rất muốn đem móng vuốt của gấu lưu manh bỏ ra, nhưng móng gấu bám quá chặt, căn bản bẻ không ra.

“Lý Mặc Nhiên, rốt cuộc ngươi muốn gì?” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy nhẫn nại của mình đã đến cực hạn, đè thấp tức giận, phần nộ hỏi.

“Nương tử, nàng đói bụng không, phía trước là Đức Ý Lâu, bên trong là đồ ăn ngon nhất trong thành Lam Tinh này, vì phu mang nàng qua nhé!” Lý Mặc Nhiên thật thà phúc hậu ngây ngô cười, cố ý không nhìn tới giận giữ trên mặt Bạch Tiểu Mễ, sẵn sàng quan tâm nói, nói xong rồi ôm Bạch Tiểu Mễ đi trước Đức Ý Lâu.

“Lý Mặc Nhiên đừng tay đã chạm qua nữ nhân khác đụng vào ta, ta thấy bẩn?” Bạch Tiểu Mễ không có biện pháp, tức giận trừng mắt Lý Mặc Nhiên, nhất thời nói ra.

Lời này vừa ra, Lý Mặc Nhiên sững sốt, lập tức nhìn Bạch Tiểu Mễ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85

“Ngươi làm gì?” Cảnh vật không ngừng bay ngược, trong chớp mắt hai người đã rời khỏi phủ thành Lam Tinh, Bạch Tiểu Mễ trầm xuống, không rõ tên chết tiệt này muốn làm gì? Chẳng lẽ thẹn quá hóa giận, tìm nơi không người rồi giết nàng?

Nghĩ như vậy mặt Bạch Tiểu Mễ càng trầm hơn, nếu thực như vậy, nàng có bao nhiêu nắm chắc thoát khỏi, dù sao thực lực Lý Mặc Nhiên quá thật mạnh hơn so với nàng, cho tới bây giờ, nàng vẫn chưa biết thực lực chân chính của hắn?

Lý Mặc Nhiên nhanh chóng đi về phía trước, không trả lời câu hỏi của Bạch Tiểu Mễ, trên mặt có chút đáng sợ, nhìn không ra cái gì? Lý Mặc Nhiên như vậy càng khiến Bạch Tiểu Mễ lạnh hơn.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi muốn làm gì?” Bạch Tiểu Mễ vừa nghĩ đối sách, vừa nhìn cảnh vật địa hình chung quanh, cũng làm tốt chuẩn bị đánh không lại thì chạy trốn, tên này có chút khủng bố, không giống với Lý Mặc Nhiên lúc trước, điều này khiến Bạch Tiểu Mễ có chút bất an!

Lý Mặc Nhiên nghiêm mặt lạnh, tốc độ nhanh hơn.

Bạch Tiểu Mễ thấy đối phương không để ý đến mình, cũng không cùng hắn nhiều lời, hiện tại nàng chỉ hy vọng thân thể Lý Mặc Nhiên chưa khôi phục hoàn toàn, chỉ cần thực lực của hắn như đêm qua, có lẽ nàng còn có cơ hội chạy trốn không chừng.

Bạch Tiểu Mễ nghĩ như vậy, càng chú ý tới hoàn cảnh chung quanh, phát hiện Lý Mặc Nhiên rất nhanh đã mang nàng đi vào vùng núi, cây cối cao lớn rậm rạp, một mảnh màu xanh ngát, sau khi trải qua rừng cây, tốc độ Lý Mặc Nhiên bỗng chậm lại, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu cảnh giác nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, chuẩn bị tư thế chiến tranh.

Chỉ cần hắn vừa có động tĩnh, nàng sẽ đánh trả trước tiên.

Cũng bởi vì hiện tại Bạch Tiểu Mễ vẫn chú ý tới Lý Mặc Nhiên nên không phát hiện ra, hai người đã đi tới bên cạnh hồ nước, hồ nước trong suốt thấy đáy, ánh sáng mặt trời chiếu xuống nước trong veo, gió nhẹ thổi qua mang theo nhàn nhạt ẩm ướt, sắp vào hạ, hơi nước không làm cho người ta cảm giác

ảm, ngược lại vô cùng mát mẻ.

Tuy Lý Mặc Nhiên dọc đường đi phi rất nhanh nhưng động tĩnh của người trong lòng hắn vẫn biết, cảm thấy được cảnh giác của nàng, trên mặt Lý Mặc Nhiên chìm xuống vài phần.

Chẳng lẽ hắn trong mắt nương tử không đáng tin nhiệm sao?

Có như vậy, Lý Mặc Nhiên cấp bách muốn khôi phục trí nhớ, muốn nhớ lại chuyện hai người, cảm giác của hắn đối với nàng rất mãnh liệt, mà chỉ khi đối mặt với nàng, tim hắn đập nhanh bởi vì nàng, hắn tuy không có ký ức cùng nàng nhưng hắn có thể xác nhận, hắn thích nàng.

Tuy không biết thích tới trình độ nào nhưng có một điều, hắn không nghĩ muốn mất đi nàng, muốn vĩnh viễn giữ nàng bên người.

Tiểu nữ tử trước mắt bởi vì chuyện Tư Nguyên mà nhìn hắn với ánh mắt khác.

“Rầm!” “A!” Bạch Tiểu Mễ chú ý Lý Mặc Nhiên từng giây phút, cho rằng hắn sẽ có động tác bất lợi với nàng, đúng ngay sau đó, một cảm giác mát lạnh đánh úp lại, cả người rơi vào trong nước, đương nhiên cho dù rơi xuống nước, nàng vẫn an toàn trong lòng Lý Mặc Nhiên.

“Khụ khụ khụ!” Sự tỉnh phát sinh quá nhanh, Bạch Tiểu Mễ không chuẩn bị nên bị uống mấy ngụm nước. phục hồi lại tinh thần mới phát hiện, nàng bị Lý Mặc Nhiên ôm đứng dưới nước.

“Nương tử, nàng không sao chứ?” Thấy Bạch Tiểu Mễ ho khan mãnh liệt, Lý Mặc Nhiên vốn mặt lạnh cũng không thể bao trì thêm nữa, tay vỗ nhẹ lưng nàng, nhìn mặt trắng nõn bởi vì kho khan mà đỏ bừng, lập tức đau lòng, hắn có phải đã quá phận hay không, đúng là hắn có chút tức giận mà?

Không những tức giận mà còn có chút lo sợ.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi điên rồi, đang tốt tự dưng nhảy xuống hồ làm gì? Nếu ngươi muốn chết thì tự mình làm, không cần kéo thêm ta!” Tỉnh lại sau khi ho khan, tâm vốn sợ hãi đã bình tĩnh lại, trừng mắt về phía ánh mắt quan tâm của Lý Mặc Nhiên, dùng lực nắm vài cái trên lồng ngực của hắn.

“Nương tử nói bần, không phải sao? Vì phu đây là tới tắm thôi! Hồ nước này rất lớn lại trong suốt, nhất định sẽ tẩy cực kỳ sạch sẽ!” Lý Mặc Nhiên cảm tay đang nắm hắn, thương tổn của hắn vẫn chưa tốt? Lực tay nương tử cũng không nhỏ, còn đánh nữa hắn thật sự sẽ bị thương nặng.

Lý Mặc Nhiên ừ ừ khuất khuất, đôi mắt thâm thúy trong suốt phiếm ánh nước, không biết vì có hồ nước hay vì mặt hắn xinh đẹp, đôi mắt Lý Mặc Nhiên sáng ngời như ánh sao, Bạch Tiểu Mễ không có tiền đồ nhất thời nhìn ngây người.

“Nương tử đừng trách vì phu có được không, sau khi vì phu tắm rửa sẽ không đụng vào nữ nhân khác, tương lai vì phu chỉ ôm mình nương tử, chỉ đất tay nương tử, chỉ thân nương tử, chỉ...” Lý Mặc Nhiên liên tiếp tỏ thái độ, càng nói càng rõ ràng.

“Ừ ừ, ngươi đến đây vì muốn tắm rửa?” Bạch Tiểu Mễ phục hồi tinh thần, nghe lý do Lý Mặc Nhiên nói càng ngày càng quá phận, mặt nhin không được đỏ lên, trừng hắn hỏi.

“Đúng vậy nha! Vì phu ngắm lại một vòng mới nghĩ nước nơi này trong veo nhất, vì phu nhất định phải tắm rửa sạch sẽ, như vậy nương tử sẽ ôm vì phu thôi!” Lý Mặc Nhiên lấy lòng hỏi, nói xong tay hắn bắt đầu không thành thật dao động trên người Bạch Tiểu Mễ, miệng cũng không thành thật muốn đụng trước mặt nương tử.

“Cút!” Bạch Tiểu Mễ vừa có chút cảm xúc khác thường, nhìn tên nào đó đang bộ dáng thật thà phúc hậu lập tức chuyển hóa thành lưu manh, tay vội đẩy ra đôi môi sắp sửa hôn mặt nàng, lưu manh!

“Nương tử!” Bọn gấu ừ ừ khuất, đôi mắt sâu mê người càng hiện ra hồn nhiên.

“Ngươi tắm thì tắm đi, vì sao lại kéo ta xuống đây?” Bạch Tiểu Mễ bị hắn nhìn có chút xấu hổ, nàng không có năng lực miễn dịch đối với ánh mắt hắn, hiện tại Lý Mặc Nhiên gia tăng công suất, năng tự nhiên không chịu nổi, tim đập nhanh.

“Vì phu lo lắng tắm không sạch sẽ, nương tử sẽ không để ý tới ta, cho nên muốn nương tử hỗ trợ!” Lý Mặc Nhiên đáp.

“Không cần, tự ngươi tắm đi! Kỳ thật, tắm hay không tắm ta không quan tâm!” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên nghĩ đến tình cảnh sáng nay, mặt vốn khó xử lập tức trầm xuống, không nhìn Lý Mặc Nhiên, kỳ thật tắm hay không tắm có ý nghĩa gì chứ, quan trọng là... trái tim kia, nếu tắm thay đổi, tắm nhiều lần còn tác dụng gì.

Bạch Tiểu Mễ nói xong liền muốn tránh thoát tay Lý Mặc Nhiên, định lên bờ.

“Có ý gì?” Lý Mặc Nhiên có chút khó hiểu, nhìn sắc mặt nương tử, hắn luống cuống, tay ôm nàng càng chặt hơn.

“Không có gì? Ngươi tắm đi! Ta lên trước!” Bạch Tiểu Mễ rất nhanh phát hiện tâm tư khác thường của bản thân, tâm càng đi xuống.

Có gì đó tựa hồ sống động như thật nhưng Bạch Tiểu Mễ không muốn đi sâu vào vấn đề này, nàng có chút lo sợ.

“Cùng tắm thôi! Nương tử không muốn giúp vì phu tắm, vì phu không miễn cưỡng nàng, vì phu cực kỳ nguyện ý giúp nương tử tắm!” Bọn gấu xấu tính, quần không cho Bạch Tiểu Mễ rời đi.

“Lý Mặc Nhiên, buông tay!” Bạch Tiểu Mễ chán nản, hần vẫn vô si như trước.

“...” Tay vẫn như cũ không có ý muốn buông.

“Được rồi! Ta không lên, ngươi có thể bỏ tay ra!” Bạch Tiểu Mễ nhìn tên vô lại, cuối cùng thỏa hiệp.

“Thật tốt quá!” Về mặt bạn gấu rạng rỡ, mặt mày hớn hờ, động tác nhanh chóng kéo đai lưng mình.

“Này, ngươi làm gì đó?” Thấy Lý Mặc Nhiên buông tay, Bạch Tiểu Mễ vừa mới có chút sức lực, bỗng nhiên lại nhìn thấy Lý Mặc Nhiên tháo dây còi áo, mắt trừng lớn, mặt đỏ bừng.

“Tắm rửa nha!” Bạn gấu khờ dại nhìn nương tử đang hoảng sợ, vẻ mặt ngây thơ như đúng lẽ đương nhiên, lại giống như Bạch Tiểu Mễ ngạc nhiên mới là kỳ quái.

Ý trong mắt rõ ràng nói: ‘Không còi quần áo tắm rửa thế nào?’

Bạch Tiểu Mễ nhất thời không phản bác được, thật ra cũng không phải lần đầu tiên nàng thấy Lý Mặc Nhiên hở ngực lưng trần, nhưng không biết có phải vì thời gian tách ra quá dài hay không, lần này nhìn thấy hần còi quần áo, tim của nàng đập càng lúc càng nhanh.

Bạch Tiểu Mễ nhanh chóng xoay người.

Nàng không nhìn thấy, khi nàng xoay người, bạn gấu nào đó vốn hồn nhiên phúc hậu, khoe miệng cong lên ý cười sung sướng, trong mắt lóe lên tia xảo trá.

Tuy Bạch Tiểu Mễ xoay người qua nhưng tiếng còi quần áo phía sau đều nghe rõ, khiến tâm nàng không cách nào khôi phục bình tĩnh, trong đầu tự giác hiện lên dáng người cao ngất, da thịt trắng nõn, nàng vẫn biết tên mặt gấu kia vóc người đẹp, làn da tốt nhưng hôm nay nhìn dưới ánh mặt trời, Bạch Tiểu Mễ mới biết được dáng người cùng làn da của hắn đẹp hơn nhiều so với trong tưởng tượng của nàng.

Bởi vì nước trong veo quá mức, nàng thậm chí có thể thấy đôi chân dài kiện mỹ của hắn, nghĩ tới đây, mặt Bạch Tiểu Mễ càng hồng, tim đập nhanh hơn.

“Nương tử!” Giọng nói trầm thấp từ tính vang lên, nghe tưởng như không có gì nhưng Bạch Tiểu Mễ sau khi nghe xong lại có cảm giác đặc biệt gọi cảm ái muội.

“Làm sao!” Bạch Tiểu Mễ hung dữ trả lời! Che dấu vẻ không được tự nhiên của mình.

Không soi gương cũng biết, mặt nàng nhất định đỏ rực rồi, chột nghe giọng nói từ tính mừi phần từ người nào đó, tim đập nhanh, Bạch Tiểu Mễ đỡ ngực lo lắng, sợ trái tim mình đập nhanh quá sẽ nhảy ra ngoài.

“Nương tử, phía sau lưng vi phu không vươn tới được, nương tử giúp vi phu chà lưng đi!” Tiếng nói của bạn gấu vô tội đề xuất yêu cầu không hợp lý.

“Cút!” Bạch Tiểu Mễ lúc này làm sao có thể đâm bóp lưng cho Lý Mặc Nhiên, quay người nhất định sẽ bị hắn nhìn thấy mặt đỏ của mình, nếu bị hắn thấy được, về sau nàng gặp người thế nào đây!

Bạch Tiểu Mễ lấy tốc độ cực nhanh chạy về phía bờ, lần này không biết có phải Lý Mặc Nhiên không ngờ tới hay không, hay bởi vì không ngăn nàng, dù sao Bạch Tiểu Mễ vẫn thuận lợi chạy lên bờ.

Không dám quay đầu, Bạch Tiểu Mễ bỏ chạy, cứ như thế chạy thẳng một mạch.

“Ha ha ha a!” Bạch Tiểu Mễ rời đi, người đứng trong hồ sung sướng nở nụ cười, trong mắt tràn đầy ôn nhu cùng sùng nịnh, thì ra thích một người là cảm giác như vậy, cảm giác này không sai!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86

Thời điểm bắt đầu, Bạch Tiểu Mễ không chú ý tới, đợi lần thứ ba vẫn quay về chỗ cũ mới phát hiện nơi này có trận pháp, Bạch Tiểu Mễ đứng tại chỗ, bắt đầu cẩn thận quan sát, tính toán cửa ra trận pháp.

“Nương tử, nàng đợi vi phu sao? Vi phu thật sự quá cảm động!” Thời gian kéo dài, Lý Mặc Nhiên đã tắm rửa xong chạy qua, nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ, vẻ mặt vui sướng nói.

Đương nhiên nếu trong mắt không có vẻ hồn nhiên kia, có lẽ nét mặt sẽ tăng thêm độ tin cậy.

“...” Bạch Tiểu Mễ không hề để ý đến hắn, tiếp tục nghiền cứu trận pháp, tuy Lý Mặc Nhiên trước khi rời đi đã dạy nàng một chút trận pháp, nhưng kia cũng là trận pháp cơ bản, gặp được trận pháp khó hơn vẫn chưa thể thấy cửa ra, ví dụ như hiện tại.

Nhìn thấy Lý Mặc Nhiên đi quan, Bạch Tiểu Mễ xem như hiểu rõ vì sao hắn lúc ấy chưa đi, thì ra đã sớm biết nàng không ra được.

“Nương tử, đi thôi! Sắc trời không còn sớm, chúng ta trở về đi!” Bạch Tiểu Mễ không nghiền cứu ra nguyên do, Lý Mặc Nhiên liền tự nhiên dắt tay nàng đi về phía cánh rừng bên ngoài.

Bạch Tiểu Mễ cũng không vùng vẫy, tùy ý để hắn lôi kéo, sau đó cẩn thận quan sát vị trí đi của Lý Mặc Nhiên, sau một khoảng thời gian, đường đi mới sáng tỏ.

Lý Mặc Nhiên quay đầu nhìn thoáng qua nương tử nhà mình, thấy nàng cúi đầu, chỉ nghĩ nàng còn đang thẹn thùng, không nghĩ tới thâm ý trong đó, cho nên đợi lần sau hắn muốn dùng phương pháp này giữ Bạch Tiểu Mễ lại, mới biết bản thân đã quá coi thường nương tử nhà mình rồi.

Đương nhiên Lý Mặc Nhiên chưa khôi phục trí nhớ mới không biết chuyện mình đã dạy trận pháp cho Bạch Tiểu Mễ, nếu không, hắn cũng không dám cho rằng Bạch Tiểu Mễ không ra được, đợi lần sau dùng lại phương pháp này, Bạch Tiểu Mễ thuận lợi rời đi, hắn tìm không thấy rất lâu mới biết bản thân mình lúc trước đã quá tự phụ.

Chừng lưỡng khắc (15 phút) sau, Lý Mặc Nhiên mang theo Bạch Tiểu Mễ đi rất chậm, mãi đến khi mặt trời xuống núi mới tiến vào phủ thành Lam Tinh.

Đôi khi Bạch Tiểu Mễ không hiểu con người Lý Mặc Nhiên, rõ ràng nhìn thật thà phúc hậu, nhưng chỉ cần đứng ở trên đài Hắc Phong trại, khí thế lập tức thay đổi, cảm giác như vị đại tướng quân thông lĩnh nghìn quân, nhưng lại quý khí hơn một phần so với đại tướng quân, hay nói là khí tức vương giả.

Lại có khi, Lý Mặc Nhiên như đứa nhỏ cầu yêu thương, có lúc lại giống kẻ lưu manh, tận dụng mọi thứ, chỉ cần có cơ hội nhất định sẽ động tay chân với nàng, hành vi bỉ ổi, thật sự là người thay đổi thất thường, người vĩnh viễn không biết trong lòng hắn nghĩ gì?

Chỉ là, người thay đổi thất thường như vậy, lại đối tốt với nàng khiến Bạch Tiểu Mễ cảm thấy không chân thực? Ở trên người nàng cũng không có mưu đồ gì đáng giá chứ!

“Nương tử, nàng đừng đi nhanh như vậy!” Thấy Bạch Tiểu Mễ đi rất nhanh, Lý Mặc Nhiên khẩn trương giữ chặt tay nàng.

“Com trưa cũng chưa ăn, ta đói bụng!” Bạch Tiểu Mễ trừng mắt liếc người nào đó, tốc độ đi nhanh hơn.

Lời vừa nói ra, Lý Mặc Nhiên có chút hồ thẹn, hắn chỉ muốn nương tử để ý tới hắn, trái lại đã quên chuyện dùng com trưa.

“Thực xin lỗi nương tử, lần sau vi phu không dám nữa!” Lý Mặc Nhiên không chút suy nghĩ nói thẳng lời ân hận, tay cầm cánh tay mềm mại mảnh mai của nàng, vô cùng chân thành nói.

Bạch Tiểu Mễ thua dưới ánh mắt hắn, nàng quay sang một bên, không để ý hắn, xoay người vào tửu lâu gần đó, nàng đói bụng, không vì tức giận mà để bao tử bị đói.

Khỏe miệng Lý Mặc Nhiên cong cong, ý cười đi theo.

Bạch Tiểu Mễ tiến vào tửu lâu, tìm vị trí ngồi gần cửa sổ, không khách khí gọi món ăn, nếu người bên cạnh không có biện pháp trừng trị, vậy thì hung hăng với hắn một chút, như thế nàng mới bớt giận.

Đối với hành vi ngậy thơ của Bạch Tiểu Mễ, Lý Mặc Nhiên tự nhiên hoàn toàn không thêm để tâm, chỉ cảm thấy hành động của nàng thật sự rất thú vị, cũng không biết, nếu nương tử biết thật ra tửu lâu này mặc dù dưới danh nghĩa ở của Lam Tinh phủ, nhưng cũng là tửu lâu của hắn, đương nhiên, Lý Mặc Nhiên lúc này không thể nói ra.

Hắn lo lắng nếu nói ra, nương tử vốn chưa hết giận tới hôm nay sẽ không để ý đến hắn nữa, đến lúc đó hắn muốn ngủ trên giường cũng thấy khó khăn.

Từ đêm qua cùng nương tử cùng giường chung gối, Lý Mặc Nhiên liền không nghĩ muốn một mình gối đầu mà ngủ rồi.

Cảm giác ôm nương tử ngủ thật sự quá thoải mái, thật quá tốt, chỉ cần hưởng qua loại tư vị đẹp đẽ này, hắn liền không muốn bỏ qua.

Sau khi dùng xong bữa, hai người lúc này mới về phủ Lam Tinh.

“Tiểu... Đại tẩu, Đại ca, các người trở lại!” Tiến vào sân, Lý Thụy Nhiên trong sân lập tức đón chào, có chút lo lắng nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ, lúc này mới an tâm.

“Về rồi, Tiểu Tam người sao còn chưa ngủ?” Người cổ đại đi ngủ từ sớm, hiện giờ đã khoảng tám giờ tối, lúc này còn chưa ngủ chẳng lẽ lo lắng cho nàng?

“Ngủ không được!” Đại ca ở đây, mà Đại ca tựa hồ không quá thích mình và Đại tẩu quá mức thân mật, vốn là muốn nói? Nhưng lại biến thành một câu trả lời bình thường.

“Oa! Nguyên lại là Đại tẩu nha! Trước đó ta không nghĩ các ngươi lại có quan hệ này nha?” Một tiếng nói ở phía sau chen vào, êm tai dễ nghe khiến Lý Thụy Nhiên kinh ngạc, hung hăng trừng người vừa mới xuất hiện, nữ nhân này quả nhiên không có lòng dạ tốt!

Lý Mặc Nhiên trầm xuống nhưng trên mặt không biểu hiện, nhìn người xa lạ bỗng nhiên xuất hiện, hắn cũng không nhớ rõ ở nơi này lại có người khác?

Lúc này người bình tĩnh nhất lại là Bạch Tiểu Mễ, cảm giác rõ ràng tay người nào đó nắm chặt tay mình thêm vài phần, Bạch Tiểu Mễ biết hắn tức giận, quay đầu nhìn bạn gái, nếu trên tay không có đau đớn truyền đến, Bạch Tiểu Mễ tin tưởng hắn không có phản ứng gì.

“Nữ nhân thối, ngươi nói bậy bạ gì đó?” Lý Thụy Nhiên lo lắng nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ, sau đó nhìn hướng Đại ca, Đại ca hiểu hắn nhất, chỉ có điều, hiện tại Lý Thụy Nhiên nhầm rằng Lý Mặc Nhiên đã khôi phục trí nhớ, việc này nếu ở trước kia, Lý Mặc Nhiên tự nhiên sẽ không hoài nghi nhưng hiện tại không giống như trước.

Bạch Tiểu Mễ xuất hiện thì Lý Thụy Nhiên cũng xuất hiện, hai người này sớm chiều ở chung hai tháng, Lý Mặc Nhiên mất đi ký ức về Lý Thụy Nhiên, tự nhiên sẽ lo lắng.

Lần đầu tiên để tâm với nữ tử, hắn không muốn nữ tử mình thích lại đi thích nam nhân khác.

Đặc biệt là bộ dáng cực kỳ tuấn lãng của Tam đệ trước mắt, dáng người cao ngất, khí thế xuất chúng, nếu so sánh với dung mạo hiện tại của hắn, chỉ cần là nữ đều sẽ lựa chọn Lý Thụy Nhiên!

Từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên Lý Mặc Nhiên thấy không tự tin.

“Ta đâu nào nói bậy, dọc đường đi các ngươi nhìn qua rất thân mật!” Kỳ thật Nhạc Dao nói không sai, nhưng Nhạc Dao cố ý xem nhẹ chuyện hai người, nhìn qua thân thiết nhưng chỉ là sự thân thiết giữa hai người bạn mà thôi.

“Ngươi là người nào? Làm sao có thể xuất hiện ở đây?” Lý Mặc Nhiên tuy cảm thấy không tốt nhưng không ngốc đến mức ở trước mặt người ngoài, đầu với người cùng một nhà.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Phát hiện hiệp nghị

“Chúng ta là khách nhân của thần y Tư Nguyên!” Vốn không muốn trả lời nhưng chống lại ánh mắt lạnh như băng của đối phương, theo bản năng, thân thể Nhạc Dao run rẩy, sau lưng toát mồ hôi lạnh, ánh mắt thật đáng sợ, khí thế quá lớn, Nhạc Dao thừa nhận không thể không đáp lời.

“Nương tử, chúng ta trở về phòng nghỉ ngơi thôi!” Lý Mặc Nhiên chỉ nhìn thoáng qua Nhạc Dao, lập tức thay đổi sắc mặt nhìn về hướng Bạch Tiểu Mễ, ôn nhu như nước nói.

Bạch Tiểu Mễ biết Nhạc Dao không muốn gặp mình, lập tức quay người hướng về phòng, nhưng chưa đi được hai bước đã bị Lý Mặc Nhiên kéo lại, hơn nữa còn bị giữ chặt rồi trực tiếp bị ôm ngang, sau đó đi hướng bên ngoài sân.

“Này! Ngươi làm gì thế? Muốn đi đâu?” Không phải lần đầu tiên Bạch Tiểu Mễ bị Lý Mặc Nhiên tập kích, có lẽ đã thành thói quen nên chỉ kinh ngạc một chút rồi lập tức bình tĩnh lại, nhưng thấy Lý Mặc Nhiên không trở về phòng mà đi về hướng khác nên có chút khó hiểu hỏi.

“Nương tử, chúng ta về phòng ngủ của mình được không?” Tuy là hỏi nhưng hành động không có chút chần chừ, người đã ra khỏi sân.

Tiến vào sân, nguyên Lý Mặc Nhiên không chú ý tới, đúng là xuất hiện nữ tử xa lạ, nhưng hắn nhạy cảm phát hiện trong sân còn có một hơi thở, hơi thở cơ hồ khó cảm nhận được, là cao thủ! Lý Mặc Nhiên liền nghĩ cách tốt nhất, hắn không muốn nương tử ở nơi không an toàn khi chưa biết rõ tình huống của đối phương.

“Vi sao?” Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, ở chung không phải một hai ngày, thói quen của hắn, nàng rất rõ ràng, ngày hôm qua còn ở phòng đó, hôm nay lại muốn đi phòng khác, điều này không thể không khiến Bạch Tiểu Mễ nghi ngờ.

“Giường trong phòng vi phu lớn hơn nhiều so với giường trong phòng khách, ngủ cũng thoải mái hơn!” Lý Mặc Nhiên hồn nhiên nói.

“Vậy ngươi thả ta xuống đây đi! Ta không để ý chuyện đó!” Có quý mới tin hắn, ánh mắt Bạch Tiểu Mễ không rời mắt Lý Mặc Nhiên, muốn từ trên mặt hắn nhìn ra chuyện gì, đáng tiếc, râu trên mặt Lý Mặc Nhiên quá mức tươi tốt, có thể nhìn rõ ràng nhất là đôi mắt, mà ánh mắt hiện tại hướng về phía trước, căn bản không nhìn nàng, cho nên Bạch Tiểu Mễ vẫn không nhìn ra vẻ mặt của hắn.

“Nương tử, đừng tức giận có được không? Vi phu sai rồi!” Lý Mặc Nhiên cúi đầu, ôn nhu trong mắt có thể chảy ra nước.

“...” Biết tên này sẽ như vậy, thà không hỏi còn hơn, chỉ cần chuyện tên này muốn, mặc kệ bình thường đối với nàng nói gì nghe vậy, nhưng phía sau cũng sẽ không lộ ra nửa câu.

Thế nhưng Lý Mặc Nhiên nói không sai, sau khi tiến vào phòng, Bạch Tiểu Mễ phát hiện phòng này quả thật lớn gấp đôi phòng của nàng, lấy màu xám làm chủ đạo, đơn giản rộng rãi, cảm giác dương cương, cực kỳ phù hợp với Lý Mặc Nhiên, đặc biệt là chiếc giường lớn kia, bốn người nằm trên vẫn thấy rộng, hơn nữa còn mềm mại hơn giường của nàng rất nhiều.

“Thả ta xuống đây đi!” Bạch Tiểu Mễ bắt đắc dĩ vỗ ngực người nào đó, người này còn muốn ôm nàng đến khi nào? Thật đúng là ôm đến nghiện rồi!

“Ừ, nghe nương tử!” Lý Mặc Nhiên lúc này rất nghe lời, bước nhanh đến bên giường, sau đó thật cẩn thận đặt Bạch Tiểu Mễ trên giường, tựa như đang hạ một trân bảo hiếm có dễ vỡ.

Nhìn bộ dáng bình yên của nương tử nhà mình, trong lòng Lý Mặc Nhiên lại khuya chiêng, ánh mắt hơi dời xuống, lập tức bị đôi môi phàn nộn hấp dẫn.

Nhịn không được nuốt nước miếng, tim đập nhanh, tưởng tượng cảm giác ngọt ngào từ cái miệng nhỏ kia, ý đã quyết tâm liền động, đầu từ từ tiếp sát nơi hân khát vọng.

Nhìn mặt gấu càng ngày càng nhích gần mặt nàng, Bạch Tiểu Mễ lập tức mông lung, vội vàng dùng tay chặn giữa mặt hai người rồi nói: “Lý Mặc Nhiên, còn không mau đứng dậy, người rất nặng đấy!” Bạch Tiểu Mễ tận lực giữ vững bình tĩnh, hình như không nhìn ra động tác vừa rồi của Lý Mặc Nhiên thể hiện ý nghĩa gì.

Lý Mặc Nhiên nhìn tay che trước mắt, có chút tiếc hận, bàn tay trắng nõn như ngọc, mảnh khảnh trơn mềm, thật thơm, ánh mắt hân hiện tia cười, lập tức hướng bàn tay nhỏ mảnh ngọc ngà, từng cái hôn tới tấp, xúc cảm mềm mại, tuyệt mỹ đập dồn mở ra trong lòng, thân thể cũng trở nên nóng dần.

Cánh môi ẩm áp phối hợp với râu quai nón bên miệng, cảm giác tê dại ngứa ngứa truyền từ lòng bàn tay, Bạch Tiểu Mễ trừng to mắt nhìn tên lưu manh.

“Lý Mặc Nhiên, người đứng dậy cho ta, ...hu hu!” Bạch Tiểu Mễ hung hãn rút bàn tay bị xâm phạm của mình về, quyết liệt chà tay trên chăn, không có tay ngăn cản, bạn gấu đại gia không đợi Bạch Tiểu Mễ kêu oán xong, môi đã rơi vào đúng nơi hân muốn, đem oán giận kia nuốt toàn bộ vào môi mình.

Hương thơm mềm mại, có vị ngọt nhạt, quả nhiên là mỹ vị như trong tưởng tượng của hân, tâm tư vốn chỉ lướt qua, nhưng gặp phải cánh môi tuyệt vời này lại xóa sạch ý nghĩ của hân, hân muốn thật nhiều.

“Hu hu! Trúng thối...bỏ...ra!” Bạch Tiểu Mễ vùng vẫy muốn đẩy tên nam nhân đang giờ trò lưu manh với nàng, nhưng nàng vừa nói, trái lại còn tạo cơ hội cho tên gấu thừa cơ mà tiến vào.

Không khí trong phòng nhất thời nóng rực, một người sốt ruột vùng vẫy, một người dầy dụa hưởng thụ,

“Nương tử!” Giọng nói khàn khàn trầm thấp, mang theo dục vọng nhân nhật, hai mắt trở nên mơ hồ, sau khi kéo dài nộ hôn rất lâu, cánh môi Lý Mặc Nhiên hơi dời xuống, bắt đầu nộ hôn dưới cằm cổ duyên dáng của nàng, tay không thể khống chế vuốt ve người trong lòng, khát vọng nàng mãnh liệt hơn nhiều so với hân nghĩ.

Hiện giờ Lý Mặc Nhiên có cảm giác, dù chết trên người nàng, hân cũng cam tâm tình nguyện.

“Lý Mặc Nhiên, người muốn làm gì? Người đã nói sẽ không bắt buộc ta!” Bạch Tiểu Mễ thờ hồng hộc, tuy bị hôn có chút tâm động nhưng vẫn cực lực duy trì lý trí, tay đẩy đầu hân, khi nhìn đến đôi mắt đỏ của hân, Bạch Tiểu Mễ hoảng sợ, nàng biết nếu không ngăn cản, hôm nay nàng sẽ bị hân ăn sạch sành sanh rồi.

“Nương tử, chúng ta là phu thê!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên không muốn khinh địch mà buông tha nàng, thân thể hân giờ đã muốn bốc cháy, nhu cầu cấp bách trước mắt là nàng vội tới dập lửa cho hân, cũng chỉ có nàng mới có thể dập tắt, bởi vì cho tới bây giờ, cũng chỉ một mình nàng mới dẫn lửa.

“Khi ký hiệp nghị lúc trước, người đã đáp ứng rồi!” Tim Bạch Tiểu Mễ đập rất nhanh, nàng có động lòng với Lý Mặc Nhiên, tuy rất không muốn thừa nhận nhưng vừa rồi nàng đã nghĩ sẽ theo hân.

Đúng là Tư Nguyên là nữ tử mỹ lệ, Bạch Tiểu Mễ phát hiện có chút vương mặc, bộ dạng này của Lý Mặc Nhiên mà còn có thể trêu hoa ghẹo nguyệt, lần này nàng đụng phải, vậy còn lần sau?

Chẳng lẽ sinh hoạt của nàng về sau sẽ giống với sinh hoạt của nữ tử cô đại, cả ngày trach đấu tranh đoạt một người nam nhân sao, đây không phải cách sống mà nàng muốn, cho nên, Bạch Tiểu Mễ vốn tâm động cũng trở lên lạnh dần.

Bản thân Lý Mặc Nhiên tuy bộ dáng không được tốt lắm, nhưng giá trị con người hân lại cao, thân phận hiển hách, mặc kệ ở cô đại lạc hậu hay hiện đại, đều có vô số nữ tử từ ừn kéo tới, một hai người hân có thể cự tuyệt nhưng mười người, trăm người thì sao?

Bạch Tiểu Mễ có chút lo lắng, nhớ thời gian ở Hắc Phong trại, hiện tại lại có chút dao động, nàng không muốn sống cả đời với thân phận này.

Bạch Tiểu Mễ nàng phải gả người, có thể không có tiền, có thể không có quyền thế nhưng phải toàn tâm toàn ý, nếu điểm ấy không làm được, nàng tình nguyện độc thân cả đời.

Hiệp nghị? Lý Mặc Nhiên bỗng bị từ này thu hút, ánh mắt rơi trên người nương tử nhà mình, đôi mắt to mỹ lệ của nàng rõ ràng có chút động tình, hiện giờ

lại biến thành kiên định, mà kiên định nhằm vào hấn, kiên định không cùng hấn tiếp tục kéo dài, hấn không thích nương tử như vậy.

Nhưng Lý Mặc Nhiên không tiếp tục, bởi vì hấn chưa khôi phục trí nhớ, vừa nghe ý tứ trong lời nói của nương tử, bọn họ tựa hồ chưa phải phu thê chân chính?

Nương tử rất quen thuộc đối với hấn, cũng không phản đối cùng hấn cùng giường chung gối, lại càng không phản đối hấn ôm, nhưng lại không cho tiến thêm một bước phát triển, vốn cho rằng hai người đã hơn một năm không thấy, giữa hai người có chút không quen, hiện tại xem ra cũng không phải có chuyện như vậy?

Thấy dự vọng thoái lui trong mắt Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ thở dài nhẹ nhõm, không tồi, hấn vẫn tuân thủ hiệp nghị, nếu không có lẽ hôm nay nàng khó tránh thoát.

Lý Mặc Nhiên vẫn như cũ nằm trên người Bạch Tiểu Mễ, không có động tác tiếp theo.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi thật sự rất nặng đó! Còn không mau ngồi dậy!” Hai người không nói chuyện, trong phòng yên tĩnh khiến tâm người lo lắng, nhìn người thật lâu không ngồi dậy, Bạch Tiểu Mễ lo sợ nếu hấn còn đè nàng, hấn lại bỗng nhiên nổi thú tính thì phiền toái.

“Nương tử yên tâm, vi phu làm sao có thể quên chứ? Vi phu nhất định khiến nương tử cam tâm tình nguyện!” Lý Mặc Nhiên xoay người nằm bên cạnh nàng, nhưng tay không rời khỏi Bạch Tiểu Mễ, ôm eo nàng, hấn đang thăm dò điểm mấu chốt của hai người.

Bạch Tiểu Mễ thấy hấn xoay người nằm xuống, lại thở dài nhẹ nhõm, cả ngày ở bên ngoài có chút mệt mỏi, khi nguy cơ giải trừ, Bạch Tiểu Mễ trực tiếp nhắm mắt lại.

Đợi bên người truyền đến tiếng thở đều đặn, Lý Mặc Nhiên vô thanh thở dài, hiện tại hấn toàn thân bị lửa nóng buộc chặt, còn người nào đó dẫn lửa cho hấn lại không có lương tâm ngủ thiếp đi, chỉ có điều, theo phản ứng của nàng, Lý Mặc Nhiên xác nhận thêm một chuyện.

Bọn họ trừ bước cuối cùng, những cái khác nương tử tựa hồ đều không phải đối, cái này dễ làm rồi.

Trong ánh mắt thâm thúy của đại gia giấu hiện xảo trá, lập tức ôm người chặt vào phần, tuy thân thể càng thêm khó chịu nhưng không chạm vào người nàng còn khó chịu hơn, Lý Mặc Nhiên càng nguyện ý chịu đựng ngọt ngào thống khổ này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Học y sao?

Khi Bạch Tiểu Mễ tỉnh lại, vừa mở mắt ra là một mặt gấu gằn trong gang tấc, râu gấu dựng mặt nàng, cảm giác ngứa quen thuộc.

Bỗng nhiên đôi mắt gấu vốn nhắm chặt lại mở ra, đôi con ngươi thâm thúy như ngọc đen tiến vào tầm mắt nàng, lập tức mặt gấu nở một nụ cười thật rạng rỡ, trông thật ngốc nghếch.

“Nương tử!” Bởi vì vừa mới tỉnh lại, giọng nói có chút khàn, từ tính mang theo mị lực nam tính, đánh thẳng vào lòng người, tim nàng nhất thời lỡ nhịp.

“Ba!” Bỗng nhiên tiếng hôn môi vang lên, Bạch Tiểu Mễ chỉ cảm thấy cánh môi mình bị đụng, đợi phản ứng kịp mới biết nàng đã bị bạn gấu nào đó chiếm tiện nghi.

Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn tên lưu manh chiếm tiện nghi của nàng, tên này đúng là một giây cũng không quên chiếm tiện nghi mà?

“Sớm nha nương tử!” Nhìn nét mặt sinh động của nương tử, bạn gấu cười ha ha, trong mắt đầy mỹ mãn vui sướng.

“Cười cái gì? Còn không mau rời giường?” Bạch Tiểu Mễ tức giận đập mấy cái vào bạn gấu ngây ngô, lập tức nhanh chóng rời giường, đối với Lý Mặc Nhiên, tâm tình Bạch Tiểu Mễ cực phức tạp, cho nên Bạch Tiểu Mễ không muốn gần hấn, nhưng Lý Mặc Nhiên lại không nghĩ như vậy, chỉ cần không làm gì liền dính lấy nàng, hấn không thể trực tiếp dính chặt vào người nàng không rời.

Thời điểm hai người rửa mặt xong rồi tiến vào nhà ăn, phát hiện trong phòng ăn có bốn người.

“Đại ca, Đại tẩu!” Lý Thụy Nhiên nhìn hai người đi vào, mắt sáng rực gọi.

“Đại ca, Đại tẩu!” Giọng nói Lý Cảnh Nhiên trong veo lạnh lùng.

“Mặc Nhiên ca!” Nghe tiếng hai người gọi, nữ tử mỹ lệ trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, ánh mắt nhìn về phía Lý Mặc Nhiên u oán, nhưng khi nhìn hướng Bạch Tiểu Mễ, đáy mắt thâm sâu hiện ghen tỵ.

Trong phòng ăn còn một người khác chỉ im lặng không lên tiếng nhưng dung mạo của hắn khiến người khác có thể bỏ qua, bởi vì bộ dáng người này thật sự rất đẹp, đẹp không giống người thế gian, như trich tiên trên chín tầng trời, khiến người khác không thể không tôn trọng vẻ đẹp thánh khiết của hắn.

“Mạc Tư!” Kỳ thật người này Bạch Tiểu Mễ không quá kinh ngạc, dù sao ngày hôm qua đã gặp Nhạc Dao, với người lấy công từ nhà mình làm trọng như Nhạc Dao, không có khả năng một mình xuất hiện ở nơi này.

Lý Mặc Nhiên không nhìn ai, chỉ nhìn về phía người xuất hiện khó hiểu kia, người này tạo cho Lý Mặc Nhiên cảm giác nguy cơ chưa từng có từ trước tới nay.

Lý Mặc Nhiên nhìn về phía nương tử bên cạnh, khi nhìn thấy trong mắt nàng không có mê luyến, hắn thở dài nhẹ nhõm, chỉ có điều, ngay cả như vậy, Lý Mặc Nhiên vẫn cảnh giác, tay nắm chặt tay nương tử.

Hai người ngồi vào bàn, Lý Mặc Nhiên nhìn về phía Nhị đệ nhà mình, ý tứ thắc mắc trong mắt rõ ràng.

“Đại ca chưa từng gặp đi! Vị này chính là sư phụ của Tư Nguyên!” Nghe tên, Lý Mặc Nhiên nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ, theo lời Đại tẩu, xem ra người này ở đây không phải ngẫu nhiên?

Tư Nguyên kinh ngạc nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ, sau đó nhìn sư phụ, phát hiện sư phụ nở nụ cười, tuy không rõ nhưng quả thật hắn đã cười, khoe miệng hơi vênh, trong mắt hắn nhu hòa không ít.

Nhìn thay đổi của sư phụ, trong lòng Tư Nguyên thấy hồi hộp, đôi mắt tính kế càng thêm ghen tị.

Vì sao? Nữ tử này có gì tốt? Dung mạo nàng ta không đẹp bằng nàng, một tay Tư Nguyên nàng y thuật cao minh, trên toàn bộ đại lục trừ sư phụ cùng sư huynh, không ai tốt hơn so với nàng, đến võ công, nàng coi như đệ nhất cao thủ.

Nhưng vì sao, mặc kệ Lý Mặc Nhiên thích nữ tử này, thế nhưng ngay cả sư phụ luôn đối với nữ tử không có cảm xúc lại thay đổi?

Nàng vốn nghĩ, muốn để người Mặc Nhiên ca luôn gọi là đệ tử này bị sư phụ hấp dẫn, sau đó phản bội Mặc Nhiên ca, khi đó nàng liền có cơ hội, nhưng trước giờ nàng chưa từng nghĩ tới, sư phụ sẽ có cảm tình với nữ tử này, dù sao nàng vẫn nghĩ chuyện đó không có khả năng.

Sự thật phát sinh ngay trước mắt, Tư Nguyên nhất thời bị việc này đả kích, sắc mặt vốn trắng bệch thêm vài phần ghen tị cùng không dám tin, bất quá nàng cúi đầu thật sâu, không để cảm xúc của mình biểu hiện ra ngoài.

“Nguyên lai là cốc chủ Thần Y cốc, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!” Lý Mặc Nhiên nhìn về phía Mạc Tư, về mặt chân thành.

“Gia chủ khách khí, Mạc Tư phiền ngài!” Vẫn là giọng nói trong veo lạnh lùng nhưng lại khiến người ta không thể khinh thường, ngược lại cảm thấy hắn nên là người như vậy, thái độ cũng theo lý thường.

“Cốc chủ có thể tới Lam Tinh phủ, Mặc Nhiên tự nhiên hoan nghênh vô cùng, tại sao lại quấy rầy chứ!” Lý Mặc Nhiên chính trực bình thản nói, không bởi vì thân phận đối phương mà có lời nịnh bợ cùng ý mụm sức.

Mạc Tư gật đầu, ánh mắt trong veo lạnh lùng chống lại đôi mắt sâu sắc của Lý Mặc Nhiên, hai người cứ nhìn như vậy, mãi đến khi ánh nhìn kỳ dị của Bạch Tiểu Mễ bắn phá trên thân hai người, lúc này mỗi người mới thu lại ánh mắt của mình.

Thấy hai người không nhìn nhau “thâm tình” nữa, Bạch Tiểu Mễ có chút tiếc hận.

Làm một hủ nữ, tuy không tính toán sự nghiệp phát triển đam mỹ nhưng nàng rất muốn nhìn công và thụ hiện thực, hơn nữa còn là loại mỹ nhân kết hợp với dã thú.

“Nương tử, nàng nghĩ gì thế?” Không biết vì sao? Nhìn ánh mắt lấp lánh của nương tử, Lý Mặc Nhiên liền thấy lạnh sống lưng, cảm thấy suy nghĩ trong đầu nàng nhất định không phải chuyện tốt.

Ánh mắt như vậy? Rất có ý tứ nha? Mạc Tư nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, trong mắt tràn đầy hứng thú!

“A! Không có gì! Không có gì! Ha ha! Ta nghĩ khi nào mới có thể ăn cơm, ta đói bụng rồi!” Chẳng lẽ muốn nàng nói, nàng là muốn nhìn hai người bọn họ có hay không phát triển quan hệ yêu đương sao? Nếu nàng dám nói ra, có thể biết chắc chắn kết cục của nàng sẽ cực kỳ thảm.

“Bắt đầu đi!” Lý Mặc Nhiên mỉm cười, dùng đũa gấp thức ăn vào trong bát Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ chỉ nhìn thoáng qua, cũng không quá để ý, trực tiếp ăn.

“Mạc Tư ngươi là thần y sao?” Bạch Tiểu Mễ tò mò hỏi, cốc chủ Thần y cốc, Bạch Tiểu Mễ nghe cực kỳ rõ ràng, không nghĩ tới mỹ nam lại còn là thầy thuốc, thật sự khó có được.

“Xem như thế!” Giọng nói trong veo lạnh lùng, Mạc Tư tao nhã ăn cơm.

“Thật sự quá thần kỳ!” Trước kia Bạch Tiểu Mễ rất sùng bái những thầy thuốc, kiếp trước nàng vốn muốn học y nhưng bởi vì phụ thân nên mới học nông khoa, đối với người chuyên cứu sống người khác, Bạch Tiểu Mễ nàng rất có cảm tình.

“Ha ha ha! Nếu Tiểu Mễ nguyện ý, Mạc Tư nguyện đem y thuật suốt đời truyền cho Tiểu Mễ, như thế nào?” Mạc Tư bỗng nhiên nói.

Mắt sâu Lý Mặc Nhiên bỗng hơi nheo lại nhìn nam tử đẹp không giống người thường kia, hẳn ta là muốn đào góc tường nhà hắn sao? Được lắm! Được lắm! Lý Mặc Nhiên dùng nét mặt không đổi, nhìn về phía nương tử bên người.

“Thật..., vẫn là thôi đi!” Bạch Tiểu Mễ cao hứng nhưng lập tức cảm thấy hai ánh mắt bất thường truyền đến, một là ghen ghét, một ôn nhu, Bạch Tiểu Mễ vốn nói muốn đáp ứng lại bị nuốt trở về.

“Không sao, nếu Tiểu Mễ không muốn bái sư, Mạc Tư chỉ dạy nàng y thuật, Tiểu Mễ không bái sư cũng không cần lo lắng!” Mỹ nam tử nói chuyện, giọng điệu tinh khiết dễ nghe, ánh mắt nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ tràn đầy ý cười hiền lành.

Tư Nguyên nắm chặt tay trong ống tay áo, móng tay đâm sâu vào da thịt mà không biết.

Vì sao? Nàng trăm cay nghìn đắng cầu xin, vì sao nàng ta vừa tới lại có được, nếu nàng ta đồng ý, vậy Thần Y cốc chủ tương lai? Tư Nguyên không dám nghĩ tiếp, chỉ có thể bình tĩnh nhìn Bạch Tiểu Mễ, lúc này nàng cũng hoàn toàn quên che giấu suy nghĩ của mình, ánh mắt ghen ghét lộ liễu nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, mang theo nồng nặc không cam lòng.

Lý Mặc Nhiên tự nhiên cũng lo lắng, tuy nương tử nhà mình học y là chuyện tốt, nhưng Lý Mặc Nhiên không nguyện ý để nương tử nhà mình đi theo một người nam nhân như vậy, bất quá cho dù trong lòng không muốn nhưng cũng không lên tiếng ngăn cản, hắn biết nương tử nhà mình khác biệt, nàng có chủ kiến của nàng, nếu hắn tùy tiện đề xuất ý kiến phản đối, có lẽ nương tử ngược lại sẽ đáp ứng.

Chuyện biến khéo thành vụng như vậy, Lý Mặc Nhiên sẽ không ngu dốt đi làm, tuy không thể nói nhưng tay hắn nắm chặt cổ tay nương tử, biểu đạt ý tứ của mình.

Ánh mắt thâm sâu nhìn nương tử, trong mắt viết rõ ràng, nhanh cự tuyệt hắn ta, nhanh cự tuyệt hắn ta!

Trong lòng Lý Thụy Nhiên có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tên nam nhân đẹp tựa yêu nghiệt thực ra lại là cốc chủ Thần Y cốc thần bí, hơn nữa tuổi hắn ta còn quá trẻ, nhưng không biết vì sao? Hắn lại cảm thấy người này rất nguy hiểm, có chút lo lắng nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ.

Tại sao Đại ca lại không phản đối chứ?

Trong bữa cơm cũng chỉ có Lý Cảnh Nhiên an tĩnh ăn uống, dường như ngay từ đầu hắn không nhìn thấy sóng ngầm mãnh liệt trên bàn cơm, tư thế bình yên không quan tâm sự đời, giống như trên bàn ăn chỉ có một mình hắn vậy.

“Nếu không để cơ hội sau này đi!” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy tay bị nắm có chút đau, thở dài, lập tức phóng theo sao cũng được, nàng muốn học y nhưng những người này tựa hồ không hy vọng nàng học, Bạch Tiểu Mễ đành phải đem chuyện này đề xuống.

Lý Mặc Nhiên thở dài nhẹ nhõm, Lý Thụy Nhiên cũng thở ra, chỉ có tâm tư Tư Nguyên lại phức tạp, nghe Bạch Tiểu Mễ từ chối, mới cảm thấy buồn lòng đồng thời lại càng tức giận, nàng cầu mà không được, nhưng trong mắt người khác lại không đáng được nhắc tới, điều này khiến nàng mất thăng bằng, tự nhiên cao hứng không nổi.

“Không sao, chỉ cần Tiểu Mễ nguyện ý, về sau cửa lớn Mạc Tư vĩnh viễn vì nàng mà mở ra!” Lời này rất có nghĩa khác, ánh mắt Lý Mặc Nhiên lạnh lùng quét qua.

“Cảm ơn Mạc Tư, người thật sự là người tốt!” Trái ngược Lý Mặc Nhiên khó chịu, Bạch Tiểu Mễ vui sướng.

Một bữa cơm, dưới không khí kỳ lạ hoàn tất.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Sóng ngầm mãnh liệt

“Mặc Nhiên ca, hôm nay phải trị liệu!” Thấy Lý Mặc Nhiên muốn theo Bạch Tiểu Mễ rời đi, Tư Nguyên gấp gáp gọi người.

Lý Mặc Nhiên nhú mày, vừa định cự tuyệt đã bị Bạch Tiểu Mễ ngăn cản.

“Thương tổn của ngươi vẫn chưa tốt lên sao?” Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc, nếu còn thương tổn, tại sao ngày hôm qua lại mang theo nàng chạy loạn khắp nơi, đây chẳng phải không muốn sống nữa sao?

“Đã không còn đáng ngại!” Lý Mặc Nhiên thấy nương tử quan tâm, trong lòng vui mừng.

“Mặc Nhiên ca, nội thương không thể sơ suất, nếu không về sau sẽ lưu lại bệnh căn! Bạch Tiểu Thư cũng hy vọng Mặc Nhiên ca về sau không lưu lại mầm bệnh, đúng không?” Tư Nguyên đi tới trước mặt hai người, mắt lộ lo lắng, mang theo trách cứ nhìn Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ bị Tư Nguyên nhìn như vậy, có chút khó hiểu, thương tổn lưu lại bệnh căn hay không liên quan gì đến nàng, cũng không phải nàng mang theo hấn chạy loạn, là hấn mang theo nàng mà.

“Lý Mặc Nhiên người vẫn nhanh đi thần y khám đi!” Trong lòng tuy khó chịu nhưng Bạch Tiểu Mễ cũng không thể không để ý đến thân thể Lý Mặc Nhiên, lập tức nhìn về phía hấn nói.

“Đại ca, huynh nghe Đại tẩu đi! Nếu không Đại tẩu sẽ lo lắng!” Lý Cảnh Nhiên đi tới, ngày hôm qua đi ra ngoài cả ngày, được cũng chưa ăn, như vậy đối với thương tổn của Đại ca đúng là không có lợi.

“Đại ca, huynh phải nhanh tốt hơn, các huynh đệ đều nhớ huynh! Hy vọng huynh có thể nhanh chóng trở về!” Lý Thụy Nhiên vội vã đi tới, đứng bên cạnh Lý Cảnh Nhiên, về mặt lo lắng nhìn Lý Mặc Nhiên.

Tư Nguyên thấy mọi người đều hỗ trợ khuyên nhủ, khoe miệng hơi nhếch, cũng chỉ có thời gian trị liệu, Mặc Nhiên ca mới ở một mình cùng nàng, nhưng câu nói kế tiếp của hấn lại khiến nàng cao hứng không nổi.

“Vậy nương tử ở cùng vi phu có được không?” Lý Mặc Nhiên chờ mong nhìn Bạch Tiểu Mễ, bộ dáng kia giống như, chỉ cần nàng không cùng hấn, hấn liền không chữa bệnh.

“Không...., vậy được rồi!” Vốn muốn cự tuyệt nhưng khi nhìn thấy ánh mắt âm u của mọi người đều tập trung về phía mình liền biến thành đáp ứng, không có cách, nếu không đáp ứng, Bạch Tiểu Mễ lo rằng chính mình đã bị những ánh mắt này trực tiếp lãng trì rồi.

Sắc mặt Tư Nguyên nhất thời trắng bệch, thân thể cứng đờ đứng tại chỗ.

“Nương tử, nàng đối vi phu thật tốt!” Không ngại mọi người ở đây, Lý Mặc Nhiên không biết xấu hổ dán lên người Bạch Tiểu Mễ, tay lớn thon dài nắm tay nhỏ của nàng vào trong tay, xúc cảm mềm mại kia truyền đến, về mặt Lý Mặc Nhiên thỏa mãn.

Lý Cảnh Nhiên bình tĩnh nghiêng đầu sang một bên, tựa hồ cảm thấy Đại ca mình thật không biết xấu hổ, quá dọa người.

Lý Thụy Nhiên hiển nhiên đã nhìn quen, cho nên không quá để ý, chỉ là đối với một thiếu niên chưa từng yêu vẫn có chút thẹn thùng, lập tức quay đầu sang chỗ khác.

Bạch Tiểu Mễ cũng bình thản, dù sao chuyện này ở Hắc Phong trại thường xuyên phát sinh cũng không có gì kỳ quái, tay đem đầu lớn của hấn tựa trên vai nàng đẩy ra: “Còn không đi, ta liền không tốt!”

“Đi, lúc này đi!” Lý Mặc Nhiên cười hi hi, muốn đi ra ngoài.

“Tư Nguyên, Đại ca nhờ vào nàng!” Thấy Tư Nguyên bình tĩnh nhìn hai người, sắc mặt vô cùng không tốt, ghen ghét trong mắt nàng còn chưa kịp thu hồi, Lý Cảnh Nhiên hơi nhủm mày, lập tức thần nhiên nói.

“Cảnh Nhiên ca sao lại nói như vậy! Đây là việc Tư Nguyên phải làm, hơn nữa ta cũng mong Mặc Nhiên nhanh khỏi!” Tư Nguyên khôi phục rất nhanh, về mặt thành khẩn nhìn về phía Lý Cảnh Nhiên, dường như khuôn mặt vụn vụn ghen tỵ kia không phải là nàng.

“Ừ, cảm ơn! Tư Nguyên, mời!” Lý Cảnh Nhiên thấy hai người đi phía trước đã khuất bóng đáng ở đại sảnh, ra dấu mời Tư Nguyên, sau đó cùng Tư Nguyên đi ra ngoài theo hai người kia, Lý Thụy Nhiên trước khi rời đi quay đầu nhìn thoáng qua nam nhân mỹ lệ kia, hừ lạnh một tiếng rồi bắt kịp người phía trước.

Người trong toàn bộ phòng ăn đều rời đi, Mạc Tư vừa rời còn đắm chiêu ngẩng đầu lên, khoe miệng vẽ ý cười hàm xúc.

“Công tử!” Nhạc Dao một mực bên ngoài thấy mọi người rời đi lúc này mới tiến vào, nhìn thấy Mạc Tư vẫn như cũ, thật cẩn thận gọi một tiếng.

Mạc Tư không nhìn Nhạc Dao, cúi đầu tào nhả nước chảy mây trôi bắt đầu ăn, bộ dáng tự nhiên như không phải đang làm khách tại nhà người, mà là tại nhân gian tiên cảnh, món ăn cũng không phải món ăn bình thường trong gia đình, mà là mỹ tửu rượu ngon trên cung trăng chín tầng trời.

Nhạc Dao khó chịu, nhìn trộm công tử nhà mình, kỳ thật cho tới bây giờ nàng vẫn không rõ công tử tới nơi này làm gì? Nàng không tin là vì đệ tử Tư Nguyên mà tới, nghĩ đến nữ tử ngũ quan tinh xảo, tuyệt mỹ nhưng lại có chút trẻ con kia, chẳng lẽ là vì nàng ta sao?

Đúng là cũng không có khả năng? Bọn họ quen biết ở chung cũng mới hai ngày, hơn nữa mục đích trước đó của công tử cũng là ở đây? Nhạc Dao không nghĩ ra, chỉ là không đem chuyện này đặt trong lòng, nghĩ không ra liền không nghĩ là được, dù sao công tử làm gì, nàng sẽ dùng toàn lực hỗ trợ là được.

Nhạc Dao nhìn về phía công tử nhà mình, càng nhìn càng cảm thấy công tử quả thực hoàn mỹ như thần, từ khi hấn nhặt nàng về làm nha hoàn, trong lòng Nhạc Dao không dung được người khác, trong mắt chỉ có một người là công tử, chỉ cần công tử muốn, nàng sẽ dùng hết khả năng vì hấn mà làm.

“Nhạc Dao cũng ăn cơm đi!” Người tào nhả kia thần nhiên nói.

“Công tử, Nhạc Dao đi bây giờ!” Nhạc Dao nhìn thoáng qua công tử rồi lập tức lùi xuống, tuy nàng không hề dói, nhưng công tử nói vậy kỳ thật không muốn người quá rầy, cái này nàng biết.

Sau khi Nhạc Dao rời đi, người chăm rãi đứng lên, từ từ đi về phía trước, một động tác đều siêu phẩm thoát tục, dung mạo tuyệt mỹ, dáng người thon dài cao ngất, tuyệt thế tao nhã, khiến bọn họ vệ nha hoàn nhìn lên nhìn không được mặt hồng tim đập.

Nơi nào đó trong sân.

“Mặc Nhiên ca cần thi châm nếu có thể cần tuyệt đối an tĩnh, các vị có thể ra ngoài trong giây lát!” Tư Nguyên miệng cười hoàn mỹ, ánh mắt quét về phía mọi người, sau cùng dừng trên người Bạch Tiểu Mễ, nhìn nam tử vẫn chắn trước mặt nữ tử kia, trong mắt Tư Nguyên hiện chưa sót.

“Được nha!” Bạch Tiểu Mễ chỉ mong sao ra ngoài, tên Lý Mặc Nhiên này thật sự quá dính người.

Lý Cảnh Nhiên quay đầu nhìn thoáng qua Tư Nguyên, xem ra nữ tử này không định buông tha?

“Những người khác ra ngoài, nương tử ở lại!” Lý Mặc Nhiên từ đầu không muốn thỏa hiệp, căn bản không để ý tới Bạch Tiểu Mễ đang giãy dụa, cũng không có ý muốn buông nàng ra.

Lý Mặc Nhiên nhìn thành thật phúc hậu, trên thực tế đầu óc tuyệt không ngu dốt, đối với yêu cầu của Tư Nguyên hẳn biết rõ, một khi đã quyết định, Lý Mặc Nhiên bất luận vì cái gì đều không do dự.

Tư Nguyên là thần y, tuy Lý Mặc Nhiên tin tưởng nhưng cũng lo lắng nàng ta sẽ động tay chân, đến lúc đó nương tử hiểu lầm là không tốt, bỏ lỡ một lần, hẳn không cho phép giữa hai người lại phát sinh ra bất kỳ chuyện hiểu lầm nào.

Lý Cảnh Nhiên không hai lời lôi kéo Lý Thụy Nhiên không hiểu tình huống ra ngoài.

Nhất thời trong phòng chỉ còn lại ba người.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi đừng hồ nháo có được không, hiện tại là chữa bệnh, là chữa khỏi bệnh cho ngươi đấy?” Bạch Tiểu Mễ không tháo được tay Lý Mặc Nhiên, bắt đắc dĩ nhìn hắn nói, nam nhân chẳng lẽ mù sao? Không thấy thần y mỹ nữ kia đang dùng ánh mắt sắc như đao muốn đem nàng chặt thành thịt vụn à?

“Nếu nương tử không ở lại, vì phụ không trị liệu, dù sao hiện tại cũng không có chuyện gì!” Lý Mặc Nhiên không nhìn sắc mặt càng ngày càng khó coi của Tư Nguyên, tiếp tục làm nũng với nương tử nhà mình.

Bạch Tiểu Mễ không có biện pháp, ngẩng đầu nhìn thần y mỹ nữ, trong mắt nói: Thấy chưa! Không phải ta không đi ra, là ta không ra được! Ngươi xem rồi làm đi?

“Mặc Nhiên ca, lần thi châm này rất trọng yếu, Tư Nguyên lo lắng quá rầy ảnh hưởng đến nội thương!” Rất không dễ dàng mới có cơ hội, hơn nữa nàng cũng muốn thừa dịp lần này để Mặc Nhiên ca không thể không cười nàng, làm sao có thể để nữ nhân này phá hủy chứ?

“Nếu Tư nguyên thần y không nắm chắc, vậy Mặc Nhiên tự mình chữa thương cũng được! Nương tử, chúng ta không nên quá rầy đại phu Tư Nguyên! Chúng ta ra ngoài đi!” Tư Nguyên càng như vậy, Lý Mặc Nhiên càng thấy kỳ lạ, dù sao trước kia thi châm, không phải chưa từng có ai ở lại nhưng lúc ấy cũng không thấy nàng ta nói qua? Nhưng hôm nay thì sao?

Đây tuyệt đối không bình thường, Lý Mặc Nhiên nghĩ tới đây, trong mắt hiện lạnh lùng, chỉ có điều không biểu hiện trên mặt, vẫn như cũ tựa chơi xấu tựa trên người Bạch Tiểu Mễ, thuận thế muốn kéo Bạch Tiểu Mễ rời đi.

“Khoan đã Mặc Nhiên ca, Bạch tiểu thư muốn lưu lại cũng không sao!” Tư Nguyên thấy người muốn rời đi, vội vàng tiến lên ngăn hai người.

“Tư Nguyên, nàng là nương tử của tại hạ, ngươi nên gọi nàng là Lý phu nhân!” Vốn không muốn dẫn ra chuyện này nhưng nghe nàng ta lặp lại nhiều lần Bạch tiểu thư, Lý Mặc Nhiên rốt cục nhìn không được sửa đúng.

Nghe lời của nàng ta, giống như nương tử không phải là nương tử của hắn vậy.

Mặt Tư Nguyên trắng bệch, lệ trong mắt đảo quanh, điểm đậm đáng yêu nhìn người trước mặt một lòng ái mộ, tâm nhất thời như bị vạn kim đâm, đau đến khó thở.

Đáng người người nàng yêu không nhìn nàng, mà trong mắt hắn, tâm hắn đều là nữ tử bên cạnh hắn.

Lý Mặc Nhiên không nhìn thấy nhưng Bạch Tiểu Mễ nhìn cũng chẳng vui nổi, dù sao ánh mắt kia thật sự quá nóng bỏng.

Nhìn ra được thần y mỹ nữ thật tâm thích Lý Mặc Nhiên, đây cũng là nghi hoặc của nàng, vốn nàng cho rằng đối phương chỉ nhìn tới thân phận cùng địa vị của Lý Mặc Nhiên, nhưng hiện tại lại không phải.

Bạch Tiểu Mễ nhìn người bên cạnh không biết xấu hổ, nam nhân này rốt cục có điểm gì khiến một nữ tử có tài có mạo yêu thích? Bạch Tiểu Mễ thật không nghĩ ra?

Chẳng lẽ thẩm mỹ quan của nữ tử trước mắt có vấn đề, nếu không lấy hình tượng Lý Mặc Nhiên như vậy, chỉ cần người có con mắt tốt sẽ không thích hần?

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ thắc mắc nhìn Lý Mặc Nhiên, Tư Nguyên đành nhượng bộ.

“Lý phu nhân, người nguyên ý lưu lại sao?” Tư Nguyên yếu ớt hỏi Bạch Tiểu Mễ, trong mắt tràn đầy hy vọng, Mặc Nhiên ca nàng không có biện pháp nhưng nữ tử không có dung mạo trước mắt này, Tư Nguyên vẫn muốn thử xem.

“Ta...” Không muốn, câu nói kế tiếp còn chưa kịp nói, đã bị Lý Mặc Nhiên bên người chặn lại.

“Nương tử đương nhiên là nguyên ý, đúng không nương tử!” Lý Mặc Nhiên nhanh chóng tiếp lời Bạch Tiểu Mễ, ngây ngô cười, vẻ mặt lấy lòng nhìn nàng.

Tuy là hỏi nhưng tay ôm người càng chặt hơn, tựa như chỉ cần Bạch Tiểu Mễ nói một chữ không, hần liền cắt đứt thất lưng nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Thi châm trị liệu

Đối với chuyện cời quần áo, Lý Mặc Nhiên vẫn có chút băn khoăn, ánh mắt nhìn lướt qua nương tử, phát hiện vẻ mặt nàng không đổi, hần mới thờ dãi nhẹ nhõm đồng thời lại có chút buồn bực, chẳng lẽ nương tử kỳ thật không thích hần, nếu không tại sao khi hần ở trước mặt nữ tử khác cời quần áo, nàng lại không có phản ứng?

Trái ngược với Bạch Tiểu Mễ đã sớm luyện thành thói quen, Tư Nguyên đỏ bừng mặt, tuy đã thi châm ba lần, hôm nay coi như là lần sau cùng, nhưng mỗi lần nhìn thân hình cao ngất của Mặc Nhiên ca, dáng người gây yếu lại rắn chắc nở rộng của hần, nàng vẫn thẹn thùng.

Mâu quang Tư Nguyên chột lóe, thẹn thùng là thẹn thùng nhưng đối với sở trường của mình tuyệt đối không hàm hồ, ánh mắt hơi đảo qua người còn lại trong phòng, trong mắt đắc ý.

Động tác Tư Nguyên lưu loát bày toàn bộ ngân châm, sau đó tiêu độc, làm tốt công tác chuẩn bị, bắt đầu thi châm trên người Lý Mặc nhiên, quá trình thi châm rất nhanh, vù vù, động tác nhanh chóng, sau mười mấy châm hạ xuống, toàn thân Lý Mặc Nhiên đã bị châm thành con nhím.

Nhìn động tác Tư Nguyên hoa cả mắt, Bạch Tiểu Mễ lần đầu bội phục nữ tử trước mắt, nữ tử này không chỉ... có dung mạo, bản lĩnh thật sự không nhỏ.

Nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ kia, cho dù là khi làm việc cũng tản ra xinh đẹp mỹ lệ hấp dẫn, hơn nữa thời điểm làm việc còn nhiều thêm một phần mị lực, mọi người đều nói nam nhân trong công việc cực kỳ có sức quyến rũ, bất quá hiện tại Bạch Tiểu Mễ lại cảm thấy những lời này dùng trên thân nữ tử cũng tốt.

Nàng tuy không thích thân y Tư Nguyên này nhưng cũng không phủ nhận người ta thật sự rất xinh đẹp, năng lực cũng mạnh, nữ tử như vậy nên có rất nhiều người thích, nhưng nữ tử ưu tú đó lại đi thích gấu Lý Mặc Nhiên, thẩm mỹ quan của nàng ta thật không dám khen tặng?

Bạch Tiểu Mễ ngồi một bên miên man suy nghĩ, Tư Nguyên một bên thi châm cho Lý Mặc Nhiên đồng thời vận nội lực trị thương cho hần, trong phòng nhất thời an tĩnh chỉ nghe tiếng thở mòng rở rảng, Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh nhìn hai người ngồi trên giường, bỗng nhiên cảm thấy hai người có chút xứng đôi.

Mặt gấu rõ ràng an tĩnh, không có hình tượng lưu manh chơi xấu, nhìn tổng thể mà nói, Lý Mặc Nhiên là một nam nhân phi thường có khí thế, ngồi như vậy cũng có thể khiến người ta cảm giác được mị lực vô hình từ hần, mà mỹ nữ Tư Nguyên ngồi cạnh hần, vốn dung mạo hai người khác nhau một trời một vực, nhưng Bạch Tiểu Mễ lại thấy không có nửa điểm không xứng.

Loại cảm giác này làm tâm trạng Bạch Tiểu Mễ có chút không thoải mái nhưng lại không biết vì sao mình không thoải mái.

Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn hướng khác, phía bên ngoài cửa sổ có hồ nước lớn, trên mặt hồ đầy một mảnh hoa sen, tiết vào hạ vừa vụn vào vụn mùa hoa sen nở rộ, một mảnh lá xanh xen kẽ giữa những đóa hoa phấn hồng, lác lư nhẹ nhàng trong gió, giống như những tiên tử mặc quần áo hồng nhạt nhảy múa trên mặt nước.

Mà lá sen lục sắc là sân khấu của các nàng, bên cạnh hồ nước trồng liễu xanh, dáng vẻ thướt tha mềm mại tựa thiếu nữ, kèm với tiên tử nhảy múa giữa sân khấu, bổ sung cho nhau, hài hòa tuyệt đẹp.

Vô tình Bạch Tiểu Mễ đi đến bên cửa sổ, xuất thần nhìn cảnh đẹp bên ngoài dưới ánh mặt trời, tới nơi này đã hai năm, không biết cha mẹ thế nào, nàng đi thời gian dài như vậy, bọn họ chắc hẳn vẫn khỏe!

Đi tới thế giới này tuy hơn hai năm, nhưng Bạch Tiểu Mễ cảm thấy mình chỉ như khách qua đường, cũng chỉ có thời điểm bận rộn trong Hắc Phong trại

mới tốt hơn một chút, hiện tại đi tới một nơi xa lạ, lại gặp phải chuyện Lý Mặc Nhiên mất trí nhớ, khiến lòng Bạch Tiểu Mễ cô đơn.

Bỗng nhiên Bạch Tiểu Mễ bị một phong cảnh mỹ lệ hấp dẫn, một người mặc áo lam, phiêu dật trong gió như trích tiên, dung mạo tuyệt mỹ, tao nhã tuyệt thế, người nọ vừa xuất hiện, cảnh sắc chung quanh lu mờ.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời nhìn nán lại, người như thế, chỉ cần hần vừa xuất hiện, xung quanh đều thành nền, tất cả cảnh sắc giống như biến thành một bức họa tuyệt mỹ.

Có lẽ ánh mắt Bạch Tiểu Mễ quá mức trực tiếp, quá mức nóng bỏng, người nọ tựa hồ cảm giác được, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía bên này, hai người gần cách bởi hồ nước tâm mất liền giao nhau, bốn mắt trực tiếp nhìn nhau phía xa xa.

Không biết vì lý do gì, người nọ bỗng nhiên nở nụ cười tuyệt mỹ.

Bạch Tiểu Mễ lại bị kinh diễm, tuy đã nhiều lần nhìn người nọ, cũng biết hần có bao nhiêu đẹp, nhưng mỗi lần nhìn thấy đều nhận không được bị hần làm kinh động.

Bạch Tiểu Mễ vẫn biết đạo lý ‘Lễ thượng vãng lai’(có qua có lại mới toại lòng nhau), thấy đối phương như thế! Nàng tự nhiên lễ phép đáp lại một nụ cười, miệng cười vừa lên, bên hông đã bị một cánh tay dài có lực nhốt chặt, lực đạo cánh tay vừa ra, Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc nhập vào trong bờ ngực kiên cố ấm áp.

“Nương tử!” Giọng nói trầm thấp thuần hậu từ tính, nhưng ẩn trong đó nghe ra một chút tức giận, ánh mắt liếc về phía đối diện hồ nước, sắc mặt âm u rồi rất nhanh khôi phục bình thường.

Ở trong này có thể da mặt dày, có thể giờ trò lưu manh với nàng mà không để người khác nhìn thấy, nên Bạch Tiểu Mễ không phản kháng, dù sao phản kháng cũng vô dụng, đơn giản cũng chẳng buồn động, tùy đối phương ôm, quay đầu nhìn về người phía sau, giọng điệu không mặn không nhạt hỏi. “Sao?”

“Sau hôm nay chỉ cần uống thuốc là tốt rồi!” Lý Mặc Nhiên thu hồi ánh mắt, ôn nhu sủng nịnh nhìn người trong lòng, nương tử không vùng vẫy, điều này làm bạn gấu cực kỳ mãn ý.

Nương tử chỉ có thể là của hần, ai cũng đừng hòng cướp đi, tuy chưa khôi phục trí nhớ, chưa biết hai người qua lại thế nào, nhưng hiện tại hần khẳng định hần không thể mất nữ tử trước mắt, không cho bất luận kẻ nào mơ ước nương tử, cũng sẽ không cho người khác cơ hội.

Cho nên, mặc kệ có phải mất trí nhớ hay không thì dục vọng độc chiếm của Lý Mặc Nhiên đối với Bạch Tiểu Mễ vẫn rất mạnh.

“Người khỏe là tốt rồi, à, Tư Nguyên thần y đâu?” Bạch Tiểu Mễ nhìn lướt qua phòng rộng, phát hiện không thấy nữ tử mỹ lệ, có chút nghi hoặc, chuyện nàng ta thích Lý Mặc Nhiên, nàng tuyệt đối không nhìn lầm, lúc này nàng ta không nên ra ngoài mới đúng, không nên cho nàng và Lý Mặc Nhiên có cơ hội ở chung một chỗ.

“Đi lấy được rồi.” Lý Mặc Nhiên tự nhiên nói.

“Kỳ thật vị thần y mỹ nữ kia thích người đấy!” Bạch Tiểu Mễ nửa thật nửa giả trêu chọc hần, tưởng như đùa cợt nhưng Bạch Tiểu Mễ biết, nàng có chút khẩn trương nghe đáp án từ Lý Mặc Nhiên.

“Vi phu chỉ thích nương tử thôi!” Tư Nguyên thích hần, hần biết, nếu không gặp người trước mắt, có lẽ cưới người nào đều không sao cả, nhưng người này vừa xuất hiện, hần lại không chấp nhận chuyện đó.

Đây không phải duyên phận trong truyền thuyết sao, bất quá hần cực kỳ thích mối duyên phận này nha?

“Voi bộ dạng này của người, mỹ nữ người ta thích người, đó là phúc khí của người.” Tuy ngoài miệng nói như vậy nhưng khi Bạch Tiểu Mễ nghe lời khẳng định của hần, tâm vẫn nhận không được nhảy nhót.

“Phúc khí đó vi phu không cần cũng được, nhưng nương tử, vi phu nhất định phải muốn!” Lý Mặc Nhiên nhìn cánh môi hồng hào của nàng, hôn một cái, miệng hôn khẽ nhếch, cười sung sướng, hàm răng trắng tinh chính tề chói lọi xuất hiện trong mắt Bạch Tiểu Mễ.

“Miệng lưỡi trơn tru!” Bạch Tiểu Mễ cũng cười, tay đầm nhẹ ngực Lý Mặc Nhiên, còn chưa kịp thu tay đã bị tay lớn cầm, sau đó bàn tay trắng nõn tựa ngọc bị đưa đến trước miệng lông râu xù xì, hơi thở ấm áp, ánh mắt thâm tình nhìn nàng, một nụ hôn ngọt ngào nhẹ nhàng đặt trên tay nàng.

Bạch Tiểu Mễ nhìn động tác ái muội quyến rũ của người, cơ thể như bị ghim lại, nơi bị hôn nóng rực, sau đó lửa nóng nhanh chóng truyền khắp toàn thân, thân thể dần dần nóng lên, trên mặt xuất hiện rặng mây đỏ như lửa thiêu.

“Đồ lưu manh, người làm gì thế?” Rất lâu sau đó, khi răng nanh bạn gấu không cẩn thận đụng trên bàn tay trắng nõn, đau đớn khiến Bạch Tiểu Mễ phục hồi tinh thần, trừng mắt tức giận nhìn nam nhân thay đổi, dùng lực rút tay mình về, lớn tiếng mắng.

“Tay nương tử thơm và ngọt quá!” Người nào đó vô sỉ nói, ánh mắt dày đặc rơi trên tay vừa bị hần liếm láp, trong mắt mang theo quang mang nóng bỏng khó hiểu, phảng phất muốn đem tay kia nuốt vào.

Bạch Tiểu Mễ bị nhìn chăm chú không được tự nhiên, lặng yên đưa tay về phía sau lưng, bởi vì nàng phát hiện tên nào đó hành động biến thái với tay

nàng, cũng có thể sản sinh dục vọng, tâm nhất thời có chút khó nói.

Nhìn không tới tay kia, Lý Mặc Nhiên cũng không để ý, ánh mắt khẽ dời, rơi trên khuôn mặt nương tử nhà mình, nhìn mặt nương tử trắng nõn tràn đầy rặng mây đỏ, mỹ lệ khiến hắn tâm động, hận không thể trực tiếp ăn nàng vào bụng.

Mà Lý Mặc Nhiên vốn không phải người ủy khuất bản thân, tâm tùy ý động, khi nhớ lại thì toàn bộ nộ hân đã đặt trên cánh môi hắn muốn từ lâu.

“Bình!” Vật nặng rơi xuống đất, vang tiếng.

Bạch Tiểu Mễ vốn bị nộ hân của Lý Mặc Nhiên hút đi toàn bộ tinh thần, nhất thời thanh tỉnh lại, ánh mắt đảo qua, phát hiện mỹ nữ Tư Nguyên đã quay lại.

Lý Mặc Nhiên nhú mày, hiển nhiên cực kỳ buồn bực có người quấy rầy chuyện tốt của hắn, tuy rất muốn tiếp tục nộ hân này nhưng lại không muốn bị người khác vây xem, chỉ có thể tạm thời buông người trong lòng.

Nhìn thấy Tư Nguyên trở về, nét mặt Lý Mặc Nhiên cũng chẳng thay đổi bao nhiêu.

“Mặc Nhiên ca! Các người... các người...” Biết bọn họ là phu thê là một chuyện nhưng để nàng nhìn thấy hai người thân mật như vậy lại là chuyện khác, Tư Nguyên cảm thấy tim mình đã rỉ máu, tim đau quá.

Bạch Tiểu Mễ nhìn bộ dáng mỹ nhân tựa hồ rất khó tiếp thu, trong lòng nàng phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Xu thế trạch đấu

“Đinh, còn tiếp tục ăn hết, người phải chết không nghi ngờ!” Tiếng kim loại va vào nhau rất lâu không xuất hiện bỗng vang lên trong đầu Bạch Tiểu Mễ, khiến nàng sững sờ, lập tức ngạc nhiên nhìn đồ ăn trên bàn.

Đã hơn một tuần trôi qua kể từ lần thi châm cuối cùng của Lý Mặc Nhiên, thiếu nữ thương tâm muốn chết kia vẫn yên lặng không hành động, Bạch Tiểu Mễ vốn cho rằng nàng đã nghĩ thông suốt, nguyên lai là ở chỗ này chờ nàng?

Chỉ là Lý Mặc Nhiên cùng nàng dùng cơm, chẳng lẽ nàng ta không sợ Lý Mặc Nhiên cũng sẽ trúng độc? Bất quá rất nhanh Bạch Tiểu Mễ liền biết chỗ nữ tử kia thông minh, thật sự dụng tâm lương khổ?

Ban đầu Bạch Tiểu Mễ không phát hiện, sau khi quan sát cẩn thận, nàng mới phát hiện Lý Mặc Nhiên có ba món không động tới, chẳng lẽ hắn biết mấy đồ đó có độc, nhưng cũng không có khả năng!

Lý Mặc Nhiên thích nàng không phải giả, nếu giả, bản lĩnh diễn trò của hắn có lẽ đã đạt tới đỉnh cao rồi.

“Lý Mặc Nhiên, ngươi không thích ăn món này sao?” Bạch Tiểu Mễ cười hỏi, gấp thức ăn bỏ miệng, căn cứ theo lời Gạo nói, phải ăn cùng mấy thứ này vào mới có thể trúng độc, hơn nữa sau khi trúng độc không nhìn ra bệnh trạng, thời kỳ ủ bệnh là ba tháng, sau ba tháng không phát hiện đúng lúc, nàng chết là điều không thể nghi ngờ.

Quả nhiên tính kế tốt? Sau ba tháng còn không biết Bạch Tiểu Mễ nàng ở chỗ nào, lập tức nàng ta thoát khỏi hiểm nguy, trừ bỏ tình địch là nàng, thật sự ngoan độc, đối phó tình địch thật sự độc ác.

Bạch Tiểu Mễ thâm nghiên răng nghiền lợi, trên mặt vẫn cười nhìn tên đầu sỏ trước mắt gây nên, nếu không phải vì nam nhân này, Tư Nguyên kia sẽ không như vậy với nàng.

Nếu hôm nay không có Gạo nhắc nhở, thật sự ba tháng sau nàng sẽ mất mạng, này có thể không để nàng tức giận sao? Cảm giác như tiến vào xu thế trạch đấu? Nàng không thích cùng một đám nữ nhân tranh đoạt nam nhân, còn không bằng chỉ lo thân mình, một người tiêu điều tự tại?

“Cái này à! Từ nhỏ tới lớn, ta ăn một lần toàn thân liền mẩn đỏ, nên mới không ăn!” Lý Mặc Nhiên nhìn thoáng qua nương tử đang ăn ngon, kỳ thật đã rất nhiều năm trên bàn hắn không xuất hiện món này, cũng không biết hôm nay đầu bếp xảy ra chuyện gì.

“Vậy món kia?” Bạch Tiểu Mễ hiểu rõ, cười lạnh! Lập tức hướng đồ ăn khác Lý Mặc Nhiên không động qua.

“Không thích ăn!” Lý Mặc Nhiên một bộ đại gia, tự nhiên nói.

Người nọ thật sự tính kế tốt! Vì để ngừa vạn nhất mà nhọc lòng như vậy, không lo lắng Lý Mặc Nhiên nhầm lẫn ăn vào sao?

“Làm sao vậy, đồ ăn này có vấn đề?” Thấy Bạch Tiểu Mễ như vậy, Lý Mặc Nhiên nhất thời nổi lên cảnh giác, tuy ở chung không lâu nhưng hắn rất ít gặp nương tử thế này, không thể không khiến hắn nhìn về phía đồ ăn khác biệt kia, chẳng lẽ hai món này có vấn đề? Đúng là nương tử vừa nói tựa hồ vẫn ăn tới?

Lý Mặc Nhiên khó hiểu, hắn cũng biết Bạch Tiểu Mễ không vô duyên vô cớ nói như vậy?

“Ta tới nơi này khoảng bảy tám ngày thôi!” Bạch Tiểu Mễ không trả lời Lý Mặc Nhiên, mà quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ, phòng này cách phòng ban đầu trị liệu không xa, ngoài cửa sổ là cảnh hồ nước lá sen hoa liên hoa, rất đẹp!

Cho dù như tiên cảnh, thế nhưng lại không làm tâm tình Bạch Tiểu Mễ tốt hơn.

Trên tivi thường xuyên xem trạch đấu cung đấu, Bạch Tiểu Mễ không ngờ một ngày bản thân mình sẽ đụng phải? Tâm tình thật sự không biết phải hình dung theo cách nào?

Chẳng lẽ nàng cũng cần giống những nữ nhân khác, vì một người nam nhân mà đầu chết đi sống lại hay sao? Hừ! Không thể! Bạch Tiểu Mễ nhất thời lạnh tâm.

Bạch Tiểu Mễ cực kỳ may mắn vì nàng cùng Lý Mặc Nhiên không phải phu thê chân chính, hơn nữa nàng cũng không thích hắn! Nếu không, nàng thật sự sẽ đau đớn.

Nghe tiếng thở dài nhẹ của nương tử, lời nàng nói kia, Lý Mặc Nhiên bỗng thấy khẩn trương, bình tĩnh nhìn về phía nương tử? Chẳng lẽ có chuyện gì sao?

Lý Mặc Nhiên là người cơ trí, kết hợp với câu hỏi lúc trước của nương tử, ánh mắt rơi trên đồ ăn? Trong mắt hiện lãnh ý, tuy không chứng thực, nhưng hắn xác định đồ ăn này có vấn đề?

Xem ra phủ Lam Tĩnh của hắn nên chính đồn rồi.

“Nương tử mới ở bảy, tám ngày liền chán sao? Nếu không vì phu mang nương tử đi dạo có được không?” Lý Mặc Nhiên tiến lên, ôn nhu nắm tay nhỏ xinh, thâm tình nhìn nương tử diện mạo tinh xảo trước mắt.

Có nương tử nếu không chú ý tới? Nàng rất đẹp? Đẹp vô cùng? Đẹp hơn nhiều so với Tư Nguyên, chỉ là nàng tuổi còn nhỏ nên chưa lộ rõ, thậm chí Lý Mặc Nhiên có thể tưởng tượng được vẻ tuyệt thế tao nhã của nàng qua hai năm nữa, may mắn nàng sớm lấy hắn, nếu hai năm sau, hắn thật sự không cách nào chứng minh tư nhan tuyệt thế này còn có thể là của hắn.

Đối mặt với Lý Mặc Nhiên ôn nhu, tâm Bạch Tiểu Mễ đã xúc động trong một khắc nhưng rất nhanh bình tĩnh lại.

“Chuyện tình Lam Tĩnh phủ còn nhiều, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn để Nhị đệ ngươi mệt chết!” Bạch Tiểu Mễ cười nói.

“Đó không phải vì năng lực Nhị đệ mạnh sao?” Lý Mặc Nhiên không coi đây là xấu hổ mà ngược lại là quang vinh.

“Ngươi nha! Một người không biết chịu trách nhiệm!” Tay non như ngọc của nàng chọc chọc trán Lý Mặc Nhiên, lực đạo có chút lớn nên Lý Mặc Nhiên đang ngồi lập tức bị ngã xuống mặt đất, làm Bạch Tiểu Mễ cười liên tục.

Khuôn mặt bình thản nhất thời rục rịch, so với nhiều loại hoa nở rộ đẹp hơn mấy phần khiến Lý Mặc Nhiên hoàn toàn quên mình ngã xuống đất chật vật, tìm hắn đập rợn, ánh mắt sáng quắc nhìn nữ tử trước mắt.

Đẹp quá! Nữ tử mỹ lệ này là nương tử của hắn.

Bị kích động, Lý Mặc Nhiên bắt cánh tay trắng nõn ngọc mịn bẹn rợn kia, thâm tình khẩn thiết nhìn nàng: “Vi phu phụ trách nương tử không phải tốt sao!”

Bạch Tiểu Mễ chống lại ánh mắt thâm tình nóng bỏng, ma xui quỷ khiến hỏi hắn: “Về sau ngươi không chỉ có một nương tử!”

Bạch Tiểu Mễ không biết khi nàng nói những lời này, trong lòng hoảng sợ ngoan cố, chua xót đánh úp lại khiến nàng có chút khổ sở.

“Oa!” Lý Mặc Nhiên sùng sốt, lập tức nhìn về phía nương tử, trong mắt vui sướng. Chẳng lẽ nương tử đang ghen? Vậy nương tử kỳ thật cũng thích hắn?

Lý Mặc Nhiên vui trong lòng, nên nhất thời quên trả lời Bạch Tiểu Mễ.

Bạch Tiểu Mễ tự giễu trong lòng, nàng vừa mới làm gì vậy? Chẳng lẽ nàng còn chờ mong Lý Mặc Nhiên có thể thường xuyên nói ra những lời hắn nói với nàng hồi ở Hắc Phong trại sao?

Nam nhân dễ thay đổi, trước là chưa có, hiện tại có một người năng lực cường, bộ dáng lại xinh đẹp kia, những lời thề trước đó tự nhiên không giữ lại.

“Nương tử, vi phu...”

“Mặc Nhiên ca!” Tư Nguyên then thùng nhìn Lý Mặc Nhiên, muốn nói lại thôi, không nhìn ra oán hận lúc trước, hoặc là nàng che giấu cực tốt.

Ánh mắt Bạch Tiểu Mễ chuyển hướng về nữ tử bỗng nhiên xuất hiện, da thịt trắng nõn, ngũ quan quyền rũ động lòng người, dáng người có lỗi có lờn nở nang không như nàng, bộ ngực no đủ, trong mắt Bạch Tiểu Mễ có chút tự ti!

Không phải nói nữ tử cổ đại đều trưởng thành sớm hay sao? Thân thể này của nàng đã 16 nhưng ngực chỉ có một chút, căn bản là không có gì xem, là nàng phát dục muộn so với người khác, hay của nàng vốn là sân bay?

“Có việc!” Lý Mặc Nhiên nhàn nhạt nhìn về phía người đứng ở cửa phòng quấy rầy hấn và nương tử.

“Gia sư có việc muốn cùng Mặc Nhiên đàm luận!” Khi Tư Nguyên nói, bình tĩnh nhìn về phía thức ăn trên bàn, phát hiện tất cả đồ ăn đều có dấu vết động qua, trong mắt hiện tia đạt được.

Bạch Tiểu Mễ vẫn chú ý tới nàng ta, ánh mắt của nàng ta nàng cũng bắt được.

Đối với chuyện này Bạch Tiểu Mễ không ngạc nhiên quá lớn, dù sao nàng đã suy đoán, hiện tại chỉ là chứng thực mà thôi.

“Người đi xuống trước đi! Mặc Nhiên lát nữa sẽ qua!” Lý Mặc Nhiên ngồi xuống bên cạnh Bạch Tiểu Mễ, tay nắm tay nàng không buông.

“Kìa, Tư Nguyên đi trước rồi!” Mặc dù có chút thất vọng không thể bên cạnh người trong tim, nhưng không thể từ chối Tư Nguyên, miệng cười ý muốn rời đi.

“Nương tử, vi phu đi trước, lát nữa đợi cùng vi phu trở về nhé!” Lý Mặc Nhiên đứng lên, sau đó nghiêng người hôn mặt Bạch Tiểu Mễ, cười một cái rồi lập tức rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Ngũ hành nguyên tâm thạch

Đợi trong phòng chỉ còn lại một người, về mặt Bạch Tiểu Mễ mờ mịt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Trong lòng phiền muộn, cũng có chút mê mang, tâm không rõ phương hướng càng thêm mơ màng, trong lúc này không biết sau này mình nên đi nơi nào.

Bản thân Bạch Tiểu Mễ cũng không phải người nhất gan sợ phiền phức, nếu biết rõ người khởi xướng, trả thù lại là được, đúng là hiện tại trong lòng Bạch Tiểu Mễ quan tâm không phải chuyện trả thù lại, mà là ý nghĩa đích thực mặt sau.

Loại trạch đấu gì đó khiến Bạch Tiểu Mễ thấy không thoải mái.

Tuy cảm thấy mình không quá thích Lý Mặc Nhiên, nhưng kể từ khi bắt đầu đến sau khi cái tạo xong Hắc Phong trại, Bạch Tiểu Mễ đã không một lòng muốn rời đi như ban đầu, nhưng hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy?

Nàng không khó tưởng tượng, nếu về sau Lý Mặc Nhiên cưới tam thê tứ thiếp, cho dù nàng không thích hấn, cho dù không thêm để ý Lý Mặc Nhiên thích người nào, cho dù nàng không tranh, nhưng ở trung tâm của tranh đấu, nàng sao có thể chỉ lo thân mình.

“Tiểu Mễ, chúng ta ra ngoài đi dạo thôi!” Lý Thụy Nhiên bước vào cửa phòng, thấy rõ ràng về mặt Tiểu Mễ phiền muộn thâm trầm đứng bên giường, người mê mang, hấn cảm thấy có chút bất an, nhìn người ngay tại trước mắt, không biết vì sao cảm thấy như người nợ muốn biến mất.

“Như thế nào, người không cần giúp Nhị ca làm việc sao?” Tên Lý Thụy Nhiên phúc hắc này lại có lòng tốt muốn buông tha nàng sao? Khi Bạch Tiểu Mễ quay đầu lại, sắc mặt đã bình thường, về mặt trên tức nhìn Lý Thụy Nhiên.

“Yên tâm, nơi này người tài ba nhiều, không kém ta! Đi thôi, đừng thất thần, chúng ta ra ngoài nhìn xem, mười năm rồi ta chưa trở về, đi xem có thay đổi gì không!” Lý Thụy Nhiên tiến lên một bước, tựa hồ muốn kéo người trở lại nhân gian, chỉ có kéo nàng như vậy, hấn mới đem bất an trong lòng ép xuống.

Bạch Tiểu Mễ tùy ý để Lý Thụy Nhiên lôi kéo, thật ra lúc này nàng cần thả lỏng tâm tình, ra ngoài đi dạo cũng được.

Bên này, thời điểm Lý Thụy Nhiên xuất hiện trong đại sảnh, tiên nhân một dạng Mạc Tư đã ngồi nơi đó, cho dù một người lẳng lặng ngồi, cũng khiến hấn ta nhìn như tiên nhân đi mưa về gió, khí chất thoát tục tuyệt thế kia, dung mạo tuyệt thế kia, làm cho người ta cảm giác khinh nhờn.

Lý Mặc Nhiên hừ lạnh một tiếng, sắc mặt không tốt tiêu sái đi vào, đối với người muốn đào chân tường nhà hấn, nam nhân mơ ước nương tử nhà mình, thái độ Lý Mặc Nhiên tự nhiên không tốt.

“Đề cóc chủ Mạc Tư đợi lâu, không biết ngài tìm bản tộc có chuyện gì?” Lý Mặc Nhiên bình tĩnh ngồi ghế chủ vị, ánh mắt uy nghiêm đoan chính nhìn về

phía người ngồi bên tay phải.

Càng nhìn người này, Lý Mặc Nhiên càng không thích, nhưng dù không thích thế nào, hấn cũng sẽ không biểu hiện ra ngoài.

“Tộc trưởng có nhận ra vật này không?” Mạc Tư nói không dư thừa, từ đầu bày ra một vật như quả trứng màu trắng ngà, ánh mắt nhàn nhạt hỏi Lý Mặc Nhiên.

Lý Mặc Nhiên nhìn ngọc thạch trắng ngà, đáy mắt thâm sâu kinh ngạc lóe lên rồi biến mất, nếu màu sắc không phải khác nhau, Lý Mặc Nhiên có lẽ đã cho rằng vật này chính là vật đó trong tộc mình.

Nhưng thứ này không phải vật đó trong tộc, cũng hấn có chút liên quan, bởi vì Lý Mặc Nhiên cảm thấy, khí tức của nó giống như vật đó trong tộc.

“Không biết.” Lý Mặc Nhiên bình tĩnh đáp lại.

“Phải không?” Mạc Tư không khí thế bức người, chỉ nhìn đôi mắt thâm thúy của Lý Mặc Nhiên, từ chối cho ý kiến lên tiếng, lập tức bình tĩnh hỏi lại, sau đó không nói thêm, cũng không biết là hấn tin Lý Mặc Nhiên hay không tin tưởng.

Đối với người mà người khác nhìn không thấu, không cách nào nắm người này trong tay, Lý Mặc Nhiên bảo trì cảnh giác.

Kỳ thật Lý Mặc Nhiên biết người này hỏi như vậy, hấn là có chuẩn bị mà đến, chỉ không rõ! Vì sao lại không hỏi kỹ? Xem ra sau này vẫn nên đề phòng thì tốt hơn.

Bất quá Lý Mặc Nhiên cũng không lo lắng người như tiên nhân hạ phạm trước mắt này sẽ đem vật đó lấy đi, bởi nếu có hấn, vật đó ai cũng cũng không lấy được.

“Cái này tên là Ngũ hành nguyên tâm thạch, trong tay ta là Thủy nguyên thạch, là vật trong truyền thuyết thượng cổ, chỉ cần tập hợp đủ Ngũ hành nguyên tâm thạch, có thể phá hư không tiến vào một nơi khác, đạt được trường sinh bất lão!” Hồi lâu sau, vốn không cho rằng sẽ không tiếp tục trong tâm câu chuyện, tiên nhân kia bỗng nhiên bình thản nói ra.

Một đời người theo đuổi cái gì, quyền thế, tài phú là cái đầu tiên ai cũng khát vọng đạt được, nhưng nếu không muốn trường sinh thì từ xưa hoàng đế cũng sẽ không tìm người luyện đan chế thuốc nhiều như vậy, tìm kiếm thuốc trường sinh bất lão.

“Thì tính sao?” Lý Mặc Nhiên kinh ngạc nhưng trên mặt vẫn bình tĩnh nhìn người trước mắt, nhìn bộ dáng hấn ta tựa hồ không phải loại người điên cuồng tìm kiếm trường sinh? Vậy mục đích của hấn ta là gì?

Thuật trường sinh, không phải hấn lần đầu tiên nghe nói tới, thời điểm truyền thừa nguyên tâm thạch khối mộc kia, hấn đã nghe qua truyền thuyết về nó, bất quá Lý Mặc Nhiên không phải người mù quáng, đối với truyền thuyết vẫn duy trì thái độ nửa tin nửa ngờ.

Mà bản thân Lý Mặc Nhiên đối với thuật trường sinh cũng không chờ mong nhiều, người sống một đời, chỉ cần sống tốt, có thể cùng người mình yêu ở một chỗ, kỳ thật sống dài hay ngắn cũng không có can hệ gì.

Nếu hấn trường sinh, sau trăm tuổi để hấn nhìn người mình quan tâm, người mình yêu mến, tất cả đều rời đi, có lẽ đó mới đúng là chuyện hấn thấy thống khổ nhất?

Không thể không nói, Lý Mặc Nhiên suy nghĩ không giống người khác, nhưng đồng thời cũng hiểu thấu rất nhiều, không dễ dàng bị vật bên ngoài mê hoặc.

“Cũng có truyền ngôn, người có được Ngũ Hành thạch, có thể đạt được thiên hạ!” Trích tiên tựa hồ bất mãn với thái độ lãnh đạm của đối phương, tiếp tục bình tĩnh nói.

Có thể kéo dài sinh mệnh, cũng có thể có được thiên hạ, đây là chuyện mộng tưởng của bao người, việc này nếu đặt trên người người khác, có lẽ thật sự rất có lực hấp dẫn, nhưng người đã bị người thân phản bội, phải chạy trốn chết, chịu đói khát, trải qua rất nhiều chuyện đời như Lý Mặc Nhiên mà nói, kỳ thật lực hấp dẫn không lớn, hiện tại Lý Mặc Nhiên còn trẻ nhưng bởi vì trải qua quá nhiều chuyện, khiến tâm hấn tựa hồ cũng trưởng thành hơn.

Hiện tại hấn thậm chí rất ít khi quản gia trong tộc, hướng chỉ đi quản thiên hạ.

Hấn bây giờ, nói hấn là một người không có lòng cầu tiến cũng đúng, giờ hấn chỉ muốn cùng người sinh hoạt bình thường, mang theo người mình yêu mến, sống yên ổn không tranh sự đời.

Mỹ nhân trích tiên ngẩng đầu nhìn nam tử trên ghế chủ vị, rồi lập tức cúi đầu nhìn bàn trà, trên mặt không biểu hiện, căn bản nhìn không ra suy nghĩ của hấn.

Tuyệt thế dụng mạo hắt bóng trong nước trà hoàng sắc trong suốt, trong mắt hấn ta không có bóng hấn, Lý Mặc Nhiên nhũn mày.

Mạc Tư không nói, Lý Mặc Nhiên kiên nhẫn, lặng lẽ uống trà, yên lặng không nói.

Trong lúc này, phóng khách rộng rãi không tiếng động, một giọt nước rơi xuống có thể nghe nhất thanh nhị sở.

“Thật không ngờ tộc trưởng là người thông suốt, họ Mạc bội phục!” Hồi lâu sau, Mạc Tur nở nụ cười đẹp mắt, thản nhiên nói.

“Khách khí khách khí, cũng chúc Mạc cốc chủ sớm ngày đạt thành mong muốn!” “Lá mặt lá trái” (đối với người giờ trò hư chiêu, hư tình giả ý, xã giao có lệ) Lý Mặc Nhiên tuy không thích, nhưng cũng dùng thành thạo.

“Nếu tộc trưởng nghĩ như vậy, họ Mạc ta mạo muội muốn hướng tộc trưởng thỉnh cầu một vật, không biết tộc trưởng có thể bỏ được thứ yêu thích hay không?” Mạc Tur ý cười không sâu, thậm chí không chạm đáy mắt nhưng cũng đẹp kinh người, nếu định lực Lý Mặc Nhiên không tốt, có lẽ cũng sẽ bị người trước mắt mê hoặc tâm trí.

Trong lòng Lý Mặc Nhiên cảnh giác, người này quá đáng sợ, một đối thủ cường đại.

“Tại sao cốc chủ Mạc lại cho rằng vật như vậy có trong phủ Lam Tinh?” Lý Mặc Nhiên khôn khéo không lập tức cự tuyệt, về mặt thật thà phúc hậu thành khẩn hỏi Mạc Tur.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Băn khoăn

“Nếu tộc trưởng Lý nguyện ý, Mạc mạo muội ý dùng toàn bộ thần vực cốc làm trao đổi!” Mạc Tur không nghe câu hỏi của Lý Mặc Nhiên, tiếp tục thản nhiên nói.

“Mạc cốc chủ nhìn qua tựa hồ không phải người muốn chinh phục cả thiên hạ, chẳng lẽ muốn trường sinh?” Trường sinh là thứ vĩnh cửu mà thế nhân đều muốn tìm kiếm, nếu người trước mắt cũng muốn, trông bộ dáng hần ta không màng thế tục kia, thật không giống! Chỉ là có câu ‘người bất kể về ngoài’.

“Chắc chắn thế nhân đều muốn trường sinh!” Giọng điệu vẫn dậm dậm, trong mắt không có chút dao động.

Kỳ thật người trước mắt hoàn toàn không cần nói chuyện Ngũ Hành tâm thạch cho hần, nhưng hần ta lại nói, vì sao? Trong mắt Lý Mặc Nhiên hiện hoài nghi.

“Mạc cốc chủ thật đúng là bỏ được, đáng tiếc, trong tay Lý mạo không có vật như vậy!” Lý Mặc Nhiên cười, vẫn duy trì thái độ thành khẩn.

“Tộc trưởng Lý muốn thế nào mới bằng lòng nhanh chóng giao Nguyên tâm thạch ra!” Mạc Tur tiếp tục nói, như không nghe đối phương cự tuyệt.

“Xem ra cốc chủ Mạc đã xác định trên tay Lý mạo có thứ đó, có thể nói cho Lý mạo biết, Mạc cốc chủ như thế nào biết được!” Về mặt Lý Mặc Nhiên không thay đổi, nhưng nhìn về phía đối phương, ánh mắt thêm vài phần sắc bén.

Lý Mặc Nhiên thấy rất kỳ lạ, vật đó rõ ràng tồn tại bên trong cơ thể hần? Chỉ cần hần không nói, không ai biết, nhưng người này lại biết, thậm chí trong gia tộc trừ bỏ các thế hệ tộc trưởng, trên cơ bản không có người biết được chuyện tình, người này vì sao lại biết?

Thời điểm Lý Mặc Nhiên thấy kỳ lạ, Mạc Tur ngẩng đầu nhìn Lý Mặc Nhiên, khoát tay, trên tay xuất hiện một viên đá khác, một viên hỏa hồng hình trứng xuất hiện.

Thạch hỏa hồng xuất hiện, nhiệt độ phòng khách tăng lên cao.

Hỏa nguyên tâm thạch! Lý Mặc Nhiên cảm thấy hoảng sợ, ánh mắt dừng trên viên đá, trên tay người này đã có ít nhất hai viên nguyên tâm thạch? Xem ra tới nơi này tình thế bất buộc.

“Tộc trưởng Lý không cần phải trả lời Mạc mạo ngay, ngài có thể từ từ suy xét!” Mạc Tur đứng lên, vừa lúc Lý Mặc Nhiên cũng muốn đứng lên, bỗng cảm thấy một áp lực cường đại đặt trên thân mình, mà hần, đứng cũng không đứng nổi.

Lý Mặc Nhiên co rụt đồng tử, nhìn nam nhân từ từ ra khỏi phòng khách, rốt cuộc hần là ai? Lực tác dụng hiện tại lên người hần không phải nội lực hần quen thuộc, mà là một loại lực lượng hần chưa từng tiếp xúc qua, chẳng lẽ đây là lực lượng trong tâm thạch?

Mãi đến khi người nọ biến mất, Lý Mặc Nhiên mới khôi phục sức mạnh, tâm tình hần ngưng trọng hơn so với lúc trước.

Lý Mặc Nhiên cũng không biết thế nào trở lại phòng mình, vật đó với hần mà nói, có cũng được mà không có cũng chẳng sao, nhưng đó là vật tiên bối Lam Tinh tộc lưu lại, cứ như vậy giao cho người khác, Lý Mặc Nhiên không cam lòng.

Huống chi hần cũng không phải người sợ phiền phức.

“Đại ca!” Lý Mặc Nhiên trầm mặc đi về phía trước, bỗng Lý Cảnh Nhiên xuất hiện sau lưng.

“Cánh Nhiên!”

“Đại ca có việc sao?” Hai người sống nương tựa lẫn nhau lớn lên, ít nhiều hiểu biết đối phương, có lẽ người khác nhìn không ra thay đổi của Lý Mặc Nhiên, nhưng trong đó không bao gồm cả Lý Cánh Nhiên.

“Cánh Nhiên có biết gì về cốc chủ Mạc đột nhiên xuất hiện này không?” Đối với Nhị đệ Lý Cánh Nhiên, Lý Mặc Nhiên không giấu diếm, ngưng trọng nhìn về Nhị đệ.

“Mạc Tư là một thể hệ truyền kỳ vài thập niên trước, theo truyền thuyết, vài thập niên trước đã từng là cao thủ đệ nhất giang hồ, võ công xuất thần nhập hóa, không người địch lại, về sau không biết vì sao lại quy ẩn ở Linh Ân cốc, thành lập thân y cốc, người này từ khi thành lập thân y cốc không còn bước ra khỏi cốc, nhưng mười năm trước, hắn đột nhiên biến mất trong thân y cốc, cho tới hôm nay bỗng nhiên xuất hiện.

Đại ca, huynh có cảm thấy không? Nghe nói người này vài thập niên trước không phải dạng này, đã từng còn có người hoài nghi hắn là người tộc Lam Tinh, nhưng nhóm tiên bối lại không người nào biết hắn tồn tại.” Lý Cánh Nhiên luôn là người cẩn thận, người đột nhiên xuất hiện, hắn nhất định sẽ tăng cường điều tra, thế nhưng kết quả điều tra lại khiến hắn hoảng sợ.

Hơn nữa chuyện này hắn cũng đã tìm Tư Nguyên chứng thực sự thật? Nam nhân này nhìn qua hơn hai mươi, nhưng ít nhất cũng hơn trăm tuổi, hiện tại bộ dáng của hắn ta xấp xỉ tuổi bọn họ, đến bản thân hắn cũng thấy chuyện này phi thường quý dị.

Nghe Lý Cánh Nhiên nói, tâm Lý Mặc Nhiên càng trầm xuống, xem ra lần này muốn qua chuyện không phải dễ dàng.

Đột cũ vừa yên ổn, sóng gió lại nổi lên.

“Nương tử đi nơi nào rồi?” Nghĩ đến chuyện người nọ nói qua muốn thu nương tử làm đồ đệ, Lý Mặc Nhiên có chút lo lắng, hắn có thể không để ý an nguy của mình, nhưng lại không thể không lo lắng nương tử.

“Đại ca, Bạch Tiểu Mễ mạnh hơn nhiều so với huynh nghĩ!” Lý Cánh Nhiên bắt đầu nhìn về phía Đại ca nhà mình, mặc kệ Đại ca trước khi mất trí nhớ hay sau khi mất trí nhớ, đều đối đãi với Bạch Tiểu Mễ như tiểu nữ tử mềm mại yếu đuối, nữ tử kia căn bản chỉ nhìn mảnh mai bề ngoài, trên thực tế mạnh đến đáng sợ?

Hơn nữa một năm không thấy, hắn phát hiện võ công nàng cơ hồ vượt qua hắn, tốc độ tiến bộ hắn trước đây chưa từng thấy.

“Nhị đệ, đó là Đại tẩu của ngươi, Đại ca hy vọng về sau không cần làm chuyện thương tổn đến nàng!” Lý Mặc Nhiên nhìn về phía Nhị đệ, chuyện ngày hôm qua hắn vẫn đặt trong lòng.

“Đại ca, không phải huynh khôi phục trí nhớ đấy chứ?” Lý Cánh Nhiên không xác định hỏi, nếu trước khi mất trí nhớ, Đại ca có thái độ như vậy hắn thấy không kỳ quái, nhưng nếu là sau khi mất trí nhớ, Lý Cánh Nhiên nhìn Đại ca, muốn xác định suy nghĩ của mình.

“Này có khác nhau sao?” Lý Mặc Nhiên không trả lời Lý Cánh Nhiên, quay đầu nhìn về hướng khác.

“Xem ra Đại ca chưa khôi phục trí nhớ, thật không biết Bạch Tiểu Mễ có mị lực gì, Đại ca cho dù mất trí nhớ cũng bị mê hoặc!” Lý Cánh Nhiên trêu chọc nói.

Lý Mặc Nhiên nhếch khóe miệng, kỳ thật trước không thấy nương tử, người nào nói với hắn, hắn sẽ thế nào nếu thích một nữ tử, sẽ yêu một nữ tử, chính hắn cũng không tin tưởng, nhưng sau khi nhìn thấy nương tử, hắn không thể không tin tưởng.

Trước kia bản thân hắn như không có tâm, hoặc tâm vô cảm, một khắc nhìn thấy nương tử, tim hắn đã có độ ấm, chỗ thiếu hụt nhất thời bị tràn đầy, cảm giác này rất kỳ lạ nhưng hắn không chán ghét, chẳng những không chán ghét mà còn vô cùng thích.

Hắn tin tưởng trước khi bản thân mình mất trí nhớ, chính hắn đã vô cùng yêu nàng, nếu không, cũng sẽ không có cảm giác như vậy.

“Đội Nhị đệ gặp được người thương, sẽ hiểu rõ tâm tư Đại ca bây giờ rồi!” Lý Mặc Nhiên cười cười, vỗ bả vai Lý Cánh Nhiên.

“Ha ha, có lẽ đi!” Lý Cánh Nhiên từ chối cho ý kiến, kỳ thật hắn không chấp nhận chuyện lại có một người như thế xuất hiện, nữ tử duy nhất hiện tại khiến hắn cảm giác được....

“Đại tẩu cùng Tam đệ đi ra ngoài, Đại ca, vừa rồi người kia tìm huynh có chuyện gì?” Lý Cánh Nhiên lo lắng hỏi.

“Tam đệ nghe qua Ngũ hành Nguyên tâm thạch chưa?” Tiến vào thư phòng, Lý Mặc Nhiên ý bảo Lý Cánh Nhiên đóng cửa lại rồi hỏi.

“Ngũ hành Nguyên tâm thạch trong truyền thuyết, là hoa thạch căn cơ chiếm giữ đại lục, lấy được nó chẳng khác nào có được thiên hạ, hay nói có thể hủy đi toàn bộ đại lục Hoa Thương, tại sao Đại ca lại hỏi việc này, chẳng lẽ người kia tới vì Ngũ hành Nguyên tâm thạch sao?” Lý Cánh Nhiên tự nhiên hiểu, thấy Đại ca hỏi, liền nghĩ đến nguyên nhân trong đó.

Chẳng lẽ là Ngũ hành Nguyên tâm thạch trong truyền thuyết, Lam Tinh tộc bọn họ cũng có sao? Lý Cánh Nhiên nhạy bén cảm thấy được, Đại ca có chuyện mà hắn không biết.

Thế nhưng lại là vật trong truyền thuyết? Vài năm qua, hắn vẫn vì bảo vệ tương lai mà bận rộn, những chuyện khác căn bản không đặt trong lòng, nếu lần

này không gặp Mạc Tư, hẳn còn không biết nguyên lai trên thân mình còn có bảo vật như vậy.

Biết trên người có bảo vật, Lý Mặc Nhiên cũng không cao hứng, ngược lại thấy có chút khó khăn, sau khi báo thù xong, hẳn chỉ muốn sống an ổn qua ngày, nhưng hiện tại lại gặp phải sự việc này.

“Đại ca, nhà chúng ta có phải có vật đó hay không?” Lý Cảnh Nhiên khẳng định hỏi.

“Ừ! Mạc Tư đến là vì nó!” Lý Mặc Nhiên không giấu diếm, đối với người hẳn có thể không tin nhưng với Nhị đệ mình, Lý Mặc Nhiên tin tưởng.

“Vậy Đại ca muốn làm sao bây giờ?” Mạc Tư cường đại, vài chục năm trước không có đối thủ địch lại, một người có thể diệt cả môn phái là chuyện không phải không có, hiện tại người này xuất hiện ở đây, Lý Cảnh Nhiên nói không lo lắng là giả.

Bọn họ vừa mới báo thù, vốn cho rằng sẽ có cuộc sống bình thường, lại thật không ngờ gặp phải chuyện này.

“Giữ lại vật này kỳ thật cũng là một mối họa, đối với Lam Tinh tộc chưa hẳn là chuyện tốt!” Bất quá ngay cả như vậy. Lý Mặc Nhiên vẫn cảm thấy không thể dễ dàng giao vật đó ra.

“Đại ca muốn giao đồ cho Mạc Tư!” Lý Cảnh Nhiên nghe lời Lý Mặc Nhiên nói cũng không quá ngạc nhiên, hai người không phải người tham lam, cho nên đối phương nghĩ gì đều hiểu.

“Không dễ dàng như vậy, trước yên lặng quan sát, xem hẳn có thể lấy gì ra để đổi, vừa rồi hẳn còn đề nghị giao thần y cốc cho ta, Nhị đệ thấy thế nào?” Kỳ thật thu nạp một thể lực quả thật có lợi nhưng trong đó cũng có nguy hiểm, đó chính là lòng trung thành của người trong thần y cốc đối với bọn họ, đây cũng là nguyên nhân vừa rồi hẳn không đáp ứng ngay.

“Thần y cốc, quả thật là hấp dẫn rất lớn!” Lý Cảnh Nhiên đắm chiêu nói.

“Đại ca, người có hỏi hẳn mục đích hay không, nếu hẳn có được thứ này rồi sau đó đối phó với chúng ta thì sao?” Không thể không có tâm phòng bị người.

“Đây cũng là điều Đại ca băn khoăn!” Vật này, muốn cho, nhưng cho lại có nguy hiểm.

“Vậy Đại ca tính toán làm thế nào?” Lý Cảnh Nhiên gật đầu, lo lắng nhìn về phía Lý Mặc Nhiên.

“Nhị đệ không cần lo lắng, Đại ca sẽ giải quyết!” Lý Mặc Nhiên đứng lên đi ra ngoài, chỉ một buổi sáng không gặp nương tử, hẳn thật nhớ nàng nha!

“Đại ca, huynh muốn đi đâu?” Lý Cảnh Nhiên theo ra ngoài.

“Tìm nương tử!” Chỉ cần nghĩ đến nương tử, khóe miệng Lý Mặc Nhiên nhịn không được liền cong lên, tâm tình xấu đều tan hết.

“A!” Lý Cảnh Nhiên sững sốt, lập tức bắt đầu dĩ cười cười, Đại ca thật là!

Bóng dáng cao lớn nhanh chóng biến mất tại sân cửa, Lý Cảnh Nhiên đi về viện của mình.

Thời điểm Lý Mặc Nhiên trên đường nhìn thấy nương tử nhà mình, trong lòng bỗng nhiên hồi hộp.

“Đại ca, sao huynh lại tới đây, đã ăn cơm chưa? Cùng nhau ăn nhé!” Thấy ánh mắt Bạch Tiểu Mễ rời đến trước cửa tửu lâu, Lý Thụy Nhiên tò mò nhìn qua, phát hiện thực ra là Đại ca nhà mình, lập tức gọi hẳn.

Lý Mặc Nhiên gật đầu tiến vào, bước nhanh ngồi xuống bên người Bạch Tiểu Mễ, nhưng ánh mắt lại dừng trên dung nhan tuyệt thế ngồi đối diện kia, người này đã ra đến đây nhanh như vậy, lại còn cùng một chỗ với nương tử, Lý Mặc Nhiên không cảm thấy chuyện này là trùng hợp.

“Tại sao người lại ra đây hả?” Bạch Tiểu Mễ hỏi, vốn hai người đang ăn cơm, đột nhiên xuất hiện thêm hai người, kỳ thật trong lòng Bạch Tiểu Mễ không cao hứng cho lắm.

“Đương nhiên đến tìm nương tử nha!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên nói.

“Tìm ta làm gì?” Không phải vừa mới tách ra sao?

“Không có việc gì, chỉ là nhớ nương tử thôi!” Lý Mặc Nhiên trái lại da mặt dày, không quản bên cạnh hỏi cái gì, âm giọng nhỏ nhẹ cầm tay nhỏ trắng nõn của Bạch Tiểu Mễ.

“Ba hoa, ăn cơm đi!” Bạch Tiểu Mễ nóng mặt, nhất thời hai má ửng đỏ đẩy tay hẳn ra, sau đó làm như không có chuyện gì xảy ra, bắt đầu ăn cơm.

“Được, được, ăn cơm, ăn cơm!” Lý Mặc Nhiên nở nụ cười, ân cần gấp rau cho nương tử nhà mình.

Lý Thụy Nhiên hiển nhiên coi như không thấy, từ tốn ăn cơm, người xinh đẹp như trích tiên kia trái lại ngẩng đầu liếc nhìn Lý Mặc Nhiên, trong mắt chợt lóe hào quang, thời điểm đầu hẳn vừa cúi đầu, bỗng nhiên Lý Mặc Nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hẳn.

Ánh mắt hai người nhất thời đối địch, trong mắt đều hiện lên ngọn lửa không biết tên, chỉ là rất nhanh chuyển rời ánh mắt, tựa hồ chưa từng có chuyện vừa rồi xảy ra.

“Nương tử, về sau xuất môn cũng phải cẩn thận một chút, đừng có thân cận quá với người lạ biết không? Hiện tại người xấu rất nhiều đấy!” Về mặt Lý Mặc Nhiên thành khẩn, tươi cười nói, dặn dò thật cẩn thận.

“Ngươi cho ta là đứa nhỏ ba tuổi sao?” Bạch Tiểu Mễ nhất thời không biết nói sao nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, lập tức cười mắng!

“Oan uổng quá! Vì phu làm sao có thể so sánh nương tử với đứa nhỏ ba tuổi chứ, nếu nương tử là đứa nhỏ ba tuổi, vậy vì phu chẳng phải sẽ chờ rất lâu sao!” Lý Mặc Nhiên vĩnh viễn vẫn là bộ dáng thật thà phúc hậu, nhưng lời hần nói ra lại không cảm thấy được thành thật.

“Mau ăn cơm của ngươi đi, ăn cơm rồi mà vẫn không ngăn được miệng ngươi!” Bạch Tiểu Mễ nhất thời chịu không nổi Lý Mặc Nhiên, gấp một đũa thức ăn nhét vào miệng hần, xem hần còn nói thế nào.

“Hi! Nương tử ăn ngon thật!” Lý Mặc Nhiên vừa nhai đồ ăn vừa không quên bổ sung thêm.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời nhin không được trùng mắt, không thêm cái lý với nam nhân vô lý này.

“Mạc Tư, chuyện của ngươi tốt chứ?” Lúc ấy ở trên đường, người này có nói là tới làm việc, hiện tại nhìn hần nhàn nhã ở Lam Tĩnh phủ, Bạch Tiểu Mễ nhin không được tò mò hỏi.

Lý Mặc Nhiên nghe lời này, cũng ngẩng đầu nhìn hướng Mạc Tư.

Lý Thụy Nhiên không để tâm, tiếp tục ăn.

“Vẫn đang tiến hành nhưng xem ra không được thuận lợi.” Mạc Tư như có như không nhìn thoáng qua Lý Mặc Nhiên.

“Vây là cực kỳ khó giải quyết sao? Ta có thể giúp hay không... , ai ôi! Lý Mặc Nhiên ngươi làm gì ta!” Bạch Tiểu Mễ còn chưa kịp nói xong, bỗng nhiên cảm thấy bên hông tê rần, trực tiếp đập bàn tay tác quái kia, trùng mắt mắng hần.

“Nương tử, cốc chủ Mạc vốn là một thế hệ võ lâm chí tôn, chỗ nào cần nàng hỗ trợ chứ, nương tử nàng cũng đừng mù quáng tham gia chứ!” Lý Mặc Nhiên cười ôm người vào trong ngực, nói xong hần còn nhìn cảnh cáo thoáng qua Mạc Tư, trong mắt uy hiếp rõ ràng.

“Lý tộc trưởng nghiêm trọng vấn đề rồi, việc này có lẽ Tiểu Mễ thật sự có thể giúp không chừng!” Đường như không nhìn thấy ánh mắt uy hiếp của Lý Mặc Nhiên, Mạc Tư tiếp tục về mặt tiên nhân nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Muốn nàng rời đi

Trên đường trở về, Bạch Tiểu Mễ thường nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, sau đó đắm chiều nhìn Mạc Tư bình tĩnh đi một bên, không nói gì.

“Nương tử làm sao vậy?” Lý Mặc Nhiên đếm đến ba mươi lần Bạch Tiểu Mễ tìm tòi nghiên cứu hần, hần quay đầu mỉm cười hỏi, kỳ thật nhìn hần, hần không phản đối, nhưng hần không thích nương tử nhìn nam nhân khác.

Thân thể chặn ánh mắt nương tử, không cho nàng cơ hội nhìn nam nhân khác.

“Hôm nay giữa các ngươi đã xảy ra chuyện gì vậy?” Bạch Tiểu Mễ tiếp sát Lý Mặc Nhiên, nhỏ giọng chỉ hai người có thể nghe được.

“Chúng ta? Người nào nha?” Lý Mặc Nhiên có ý giả ngu, bắt quả hần cực kỳ thích cảm giác nương tử chủ động tiếp sát hần, tay dài ôm bên hông kia tựa như đang đỡ liễu mềm, khiến nàng có thể dễ dàng nói chuyện với hần.

“Đừng giả ngu, ngươi cùng Mạc Tư có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?” Bạch Tiểu Mễ nhận thấy thời gian hai người xuất hiện quá mức trùng hợp, thật sự là trùng hợp thì có thể cho qua, nhưng còn người kia, lấy hiểu biết của Bạch Tiểu Mễ đối với Lý Mặc Nhiên, Lý Mặc Nhiên đuổi theo nàng ra ngoài là chuyện bình thường, nhưng Mạc Tư xuất hiện lại khác, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy hành vi của Mạc Tư thật có chút quỷ dị.

“Ai ôi, nương tử nàng nhìn ra rồi sao?” Lý Mặc Nhiên làm bộ kinh ngạc, sau đó sáng ngời hữu thần nhìn Bạch Tiểu Mễ, một bộ nàng thật thông minh nha, thấy khóe miệng Bạch Tiểu Mễ khẽ nhếch đắc ý.

Đối mặt Lý Mặc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ tổng cảm thấy chính mình tựa hồ như tiểu hài tử, khiến người ta cực kì không được tự nhiên, đồng thời lại cảm thấy như được cưng chiều, trong lòng lại bắt đầu nháy nhót.

”Rốt cuộc là sao?” Cùng Mạc Tư cố nhiên có chút giao tình, nhưng Lý Mặc Nhiên nói như thế nào cũng là trọng phụ trên danh nghĩa hiện tại của nàng, trọng yếu nhất là Lý Mặc Nhiên đối xử rất tốt với nàng, Lý Mặc Nhiên có việc nàng tự nhiên không thể thờ ơ.

”Nương tử, hay là chờ khi chúng ta trở về phòng rồi nói sau! Việc này ở bên ngoài vẫn không nên nói ra!” Lý Mặc Nhiên thần bí như vậy cúi đầu ghé sát vào lỗ tai Bạch Tiểu Mễ nói.

Hơi thở ấm áp phun thẳng trên vành tai trắng nõn của Bạch Tiểu Mễ, vì hơi thở ấm áp đó nhất thời khiến cả người Bạch Tiểu Mễ nóng lên, nóng bỏng theo lỗ tai nhanh chóng truyền khắp toàn thân, thân thể cứng đờ, mặt lập tức đỏ đỏ, quay đầu trừng mắt với nam tử nào đấy đang dùng vẻ mặt vô tội nhìn nàng.

”Cách xa một chút!” Bạch Tiểu Mễ đỏ mặt, tay không khách khí đẩy đầu hắn, nhưng vết đỏ trên mặt vẫn chưa tan.

Lý Mặc Nhiên nhìn thành quả mình tạo thành, khóe miệng nhin không được cong lên, nương tử cũng có cảm giác với hắn nha? Tuy không biết hiệp nghị gì đó, nhưng Lý Mặc Nhiên đoán hắn không phải thứ tốt đẹp gì?

Bất quá mặc kệ là gì, việc quan trọng nhất của hắn hiện tại là bắt lấy nương tử.

Mạc Tư nhìn không chớp mắt đi về phía trước, dường như không nhìn thấy hành động ái muội của hai người dọc đường, giống như lần chạm mặt này thật sự chỉ là trùng hợp, nhưng có trùng hợp thật hay không cũng chỉ đương sự mới biết.

Trong phòng

”Hiện tại có thể nói rồi chứ?” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên đóng cửa lại, ngồi vào ghế rồi hỏi.

”Nói cái gì?” Lý Mặc Nhiên đi tới gần ôm người vào trong ngực.

Bạch Tiểu Mễ lắc người, phát hiện vùng vẫy phí công cũng không động nữa, trừng mắt nhìn tên lừa đảo.

”Nương tử, nàng có thể đáp ứng vi phu hay không, đừng thân cận quá với người tên Mạc Tư kia!” Lý Mặc Nhiên thỏa mãn ôm người trong lòng, thấy nàng không vùng vẫy, một tắc lại muốn tiến một thước đem nhà mình nương tử ôm lấy đặt trên đùi mình, đầu nhẹ nhàng để tại cằm cổ Bạch Tiểu Mễ, cánh môi hôn lướt qua da thịt trắng nõn mềm mại của nàng.

Cảm giác trơn bóng nhậy khiến Lý Mặc Nhiên yêu thích không buông tay.

Lý Mặc Nhiên thư thái, còn Bạch Tiểu Mễ lại cảm thấy không tốt, nàng chỉ cảm thấy cổ mình bị râu đâm vào da, lại ngứa ngáy có gai nên rất không thoải mái, liền vờn tay nhẹ nhàng ngăn cái đầu đang làm loạn kia.

”Vi sao chứ?” Bạch Tiểu Mễ một bên đỡ đầu người nào đó, một bên khó hiểu hỏi.

Chẳng lẽ chuyện Mạc Tư muốn làm có quan hệ với Lý Mặc Nhiên? Bạch Tiểu Mễ hơi nhíu mày.

”Nương tử, trước không nên hỏi vì sao? Sau khi chuyện này được giải quyết xong, vi phu sẽ nói rõ ràng cho nương tử!” Lý Mặc Nhiên do dự một chút, nhưng vẫn quyết định không nên nói cho nương tử, miễn mang đến phiền toái cho nàng.

”Mạc Tư tới nơi này, thật là có liên quan tới ngươi à?” Bạch Tiểu Mễ tự nhiên không phải ngu ngốc, Lý Mặc Nhiên vừa nói, Bạch Tiểu Mễ lập tức biết liên hệ trong đó.

”Kỳ thật cũng không tính là liên quan đến ta, hắn muốn một vật, vi phu còn đang suy xét!” Thấy nương tử nói như thế, Lý Mặc Nhiên bất đắc dĩ nở nụ cười, đại khái nói.

”Có nguy hiểm không?” Không biết vì cái gì, Bạch Tiểu Mễ bây giờ lại có chút lo lắng Lý Mặc Nhiên, Mạc Tư cao thâm khó lường, lúc trước nàng cảm thấy hắn có chút quý dị, nhưng bởi vì hắn vẫn không làm gì đối với nàng bất lợi, cho nên cũng không để ở trong lòng, hiện tại Bạch Tiểu Mễ lại không dám khẳng định.

Bạch Tiểu Mễ không phải người nặng nghi ngờ, nhưng lúc này Bạch Tiểu Mễ hoài nghi lúc trước gặp nhau thật sự chỉ là trùng hợp sao?

”Kỳ thật cũng không sao! Được rồi, nương tử cũng đừng quan tâm, chuyện này vi phu sẽ giải quyết, bất quá nhìn thấy nương tử quan tâm vi phu như vậy, vi phu thật cao hứng!” Lý Mặc Nhiên bung mặt Bạch Tiểu Mễ, quan sát một hồi lâu, thời điểm Bạch Tiểu Mễ xấu hổ muốn đẩy hắn, Lý Mặc Nhiên thẳng tắp hôn lên cánh môi phẫn nộ kia.

”Ngươi……” Bạch Tiểu Mễ nhất thời đỏ bừng mặt, khuôn mặt như sắp nhỏ máu.

”Nương tử có thể quan tâm vi phu như vậy, vi phu cực kỳ cảm động!” Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên ôm người lên, đi đến bên giường.

”Lý Mặc Nhiên ngươi muốn làm gì?” Quá trình phát triển này làm Bạch Tiểu Mễ nhất thời có chút luyến tiếc.

”Hừ! Nương tử mệt mỏi chưa! Chúng ta nghỉ ngơi đi, yên tâm vi phu sẽ không!” Lý Mặc Nhiên nói những lời này, lòng tràn đầy bất đắc dĩ, kỳ thật hắn thật sự rất muốn làm chút gì đó? Nếu không lo lắng nương tử phát hiện hắn vẫn chưa khôi phục trí nhớ, hắn hiện tại đã nghĩ muốn hóa thân thành lang sói,

trực tiếp đem nương tử ăn sạch sành sanh rồi.

Ai bảo nương tử mê người như vậy chứ? Lý Mặc Nhiên vạn phần u oán nằm bên người nương tử nhà mình, tận lực xóa bỏ chuyện không nên nghĩ trong đầu mình, nhưng càng không cho lại càng muốn, trong đầu luôn là bộ dáng nương tử kiều mỵ quyến rũ động lòng người nằm ở dưới người mình, thân thể cũng theo ý nghĩ của chính mình mà nóng rực lên.

”Người nào quan tâm người! Người không cần giả bộ!” Bạch Tiểu Mễ nào biết đâu một nam tử thành thực đang bị dày vò, thấy Lý Mặc Nhiên an phận nằm bên người, cảm thấy thờ dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức không buông tha nói.

”Đứng rồi, nương tử, nàng cũng đã ra ngoài một đoạn thời gian, nếu không ngày mai nàng về Hắc Phong trại đi! Vì phu phái người đưa nàng trở về!” Lý Mặc Nhiên bỗng nhiên nghĩ đến Mạc Tư xuất hiện bên cạnh nương tử, Lý Mặc Nhiên sẽ không ngu dốt mà nghĩ đó là trùng hợp, hẳn ta làm như vậy chính là muốn cảnh cáo hắn, nói cho hắn biết ‘người không cho, ta tự nhiên có cách’.

Mà thật đã uy hiếp đến Lý Mặc Nhiên, cho nên Lý Mặc Nhiên cảm thấy nương tử ở đây thật sự quá nguy hiểm, trở về là tốt nhất, đợi sau khi xử lý xong việc ở đây, hẳn đi Hắc Phong trại tìm nương tử, đến lúc đó nương tử muốn ở lại Hắc Phong trại, hẳn cũng có thể ở lại nơi đó, Lam Tĩnh phủ lưu cho Cảnh Nhiên kế thừa.

Một lời vừa ra, thân thể Bạch Tiểu Mễ cứng đờ, vừa rồi còn có chút thẹn thùng mặt lập tức trầm xuống, đôi mắt vốn hơi khó xử nhất thời lạnh vài phần.

”Nương tử cùng Tam đệ đi về trước, vài ngày nữa vi phu sẽ về!” Lý Mặc Nhiên không phát hiện Bạch Tiểu Mễ có chỗ không thích hợp, tiếp tục nói chuyện trở về Hắc Phong trại, dù sao người nọ nếu theo dõi nương tử, không biết nương tử rời hẳn có thể áp dụng hành động hay không, như thế có phải nên bí mật đưa nương tử ra ngoài hay không.

Xem ra việc này cần bàn bạc kỹ hơn, nếu người nọ muốn chặn nương tử, ám vệ trên cơ bản đều ngăn không được người nọ, Lý Mặc Nhiên lại phiền não.

Hồi lâu sau mới phát hiện nương tử nhà mình không trả lời, lúc này mới nhìn về phía nương tử, phát hiện nương tử đưa lưng về phía hắn, nghe hơi thở mới biết chưa ngủ.

”Nương tử, nàng làm sao vậy?” Lý Mặc Nhiên hậu tri hậu giác hỏi.

Bạch Tiểu Mễ tiếp tục nhắm mắt lại, cái gì cũng không nói, trong lòng lại không biết hỏi cái gì, phiền muộn ngay cả thở cũng không thoải mái, cảm giác cực kỳ khó chịu.

Người ta không muốn nàng ở lại, nàng còn khó chịu gì nữa, nàng thật sự không có tiền đồ mà! Bạch Tiểu Mễ cảm thấy phiền muộn tới quá đột ngột, bản thân mình ảo não khác thường.

Vừa mới nghe Lý Mặc Nhiên nói, nàng trước tiên nghĩ tới không phải cái khác mà là tức giận, giận vì Lý Mặc Nhiên để nàng rời đi, giận vì hắn không muốn cùng mình ở một chỗ.

Ý thức được điểm này, trong lòng Bạch Tiểu Mễ càng thêm không thoải mái.

”Nương tử, nàng không vui sao?” Lý Mặc Nhiên thấy nương tử vẫn như cũ không nói lời nào, có chút sốt ruột, vươn tay dài lật người nương tử lại, nhìn nương tử nhắm mắt, nhưng lông mi hơi rung nhẹ, rõ ràng không ngủ, từ lúc hắn xoay người nàng qua, nàng vẫn không mở mắt, là vì nàng không muốn nhìn hắn sao?

”Không có!” Bạch Tiểu Mễ tận lực áp chế cảm xúc khó nói trong lòng, sau đó cố gắng bình ổn hơi thở trả lời nhàn nhạt.

”Nương tử không nhìn vi phu!” Lý Mặc Nhiên hiển nhiên không tin tưởng lí do từ chối của tiểu nữ tử, ánh mắt rơi trên khuôn mặt xinh xắn mà tinh xảo hoàn mỹ kia, khuôn mặt ngây thơ hơn nhiều so với nữ tử cùng tuổi, hiện tại vẫn chưa lộ rõ vẻ trưởng thành, ngay cả như vậy, hắn vẫn nhìn không được bị nàng hấp dẫn toàn bộ tâm thần.

”Ai, người có thể yên lặng cho ta được hay không, đã trễ thế này có để cho người ta ngủ không hả!” Bạch Tiểu Mễ căng thẳng, bỗng nhiên cao giọng nói lớn một tiếng để che giấu cảm xúc kỳ quái của mình.

”Ha ha ha, đi ngủ đi ngủ!” Thấy nương tử quát hắn, Lý Mặc Nhiên ngược lại bình tĩnh, cảm giác nương tử nên là thế này, bộ dáng lạnh lùng vừa rồi Lý Mặc Nhiên không quen, hơn nữa trong lòng cũng có chút khẩn trương giống như nương tử muốn rời xa hắn, hắn không thích cảm giác như vậy.

Phòng nhất thời yên tĩnh trở lại, có thể nghe được tiếng hít thở đây đó, hồi lâu sau, Bạch Tiểu Mễ mở mắt, nhìn nam nhân Đại Hồ Từ đang nhắm mắt trước mắt mình.

Nỗi lòng phức tạp, nàng khó chịu hồi lâu, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, rất nhiều cảm xúc đều là bởi vì Đại Hồ Từ trước mắt này mà xuất hiện, nhìn một người như vậy, nói thật ra nếu đặt trước hôm nay có người nói với nàng về sau nàng sẽ thích một người như vậy, nàng nhất định sẽ cười chết vì đó là không có khả năng.

Nhưng ngay tại vừa rồi, nàng hồi tưởng lại những thay đổi cảm xúc lặp lại trong khoảng thời gian này, ban đầu nghe tin hắn thụ thương, sau đó không chút suy nghĩ chạy tới đây, về sau nhìn thấy hắn cùng một nữ tử, không thoải mái trong lòng đến bây giờ vẫn còn, nàng biết cảm xúc khổ sở đó là vì sao, lý do rõ ràng như thế, thêm vào một chút dấu hiệu trước đó, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu biết chính mình đã có cảm tình với người trước mắt rồi.

Nàng nên tiếp nhận hán? Hay.....

Lý Mặc Nhiên đối nàng tốt, nàng tự nhiên biết, nhưng nam nhân cổ đại thật sự có tin được không? Bạch Tiểu Mễ do dự.

Không biết qua bao lâu, Bạch Tiểu Mễ bất tri bất giác ngủ thiếp đi, cho nên nàng không nhìn thấy, nam tử bên cạnh đã mở to mắt, thâm tình nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Báo thù

Chương Trước Cài ĐặtChương Sau

AdsNhững nẫu hộp quà hình con vật đáng yêu

Ban đêm gió lớn, bóng cây động theo gió.

Một bóng dáng nhỏ xinh mạnh mẽ hiện trên mái lầu, sau đó thân tốc biến mất trong bóng đêm.

Bóng dáng màu đen tốc độ rất nhanh trên cơ bản nhìn không thấy hành động của nàng, bỗng nhiên bóng dáng kia chậm lại trên một cái sân, lưu loát xoay người nhảy xuống tường bên sân, sau đó lặng yên không một tiếng động xuất hiện trên nóc phòng ngủ của sân đó.

Bóng đen nhẹ nhàng đem mái ngói trên nóc lấy ra, sau đó nhìn vào trong.

Do vì đêm khuya, trong phòng một mảnh tối đen, cơ bản là đưa tay không thấy được năm ngón, nếu bên trong không có tiếng hít thở đều đặn, Bạch Tiểu Mễ thật cho rằng không có ai ở bên trong phòng.

Bóng đen vừa chớp, sau đó mở cửa sổ nhẹ nhàng đi vào, bóng đen tựa hồ biết thực lực của đối phương, cho nên đánh đòn phủ đầu, người vừa xuất hiện ở trong phòng một khắc cũng không có dừng lại, trực tiếp vọt đến bên giường, chụp bao vải đen phủ lên người trên giường khiến người trên giường ngáy người.

Mà thời điểm người trên giường ngáy người, tốc độ hắc y nhân tiến vào phòng ngày một nhanh chụp khăn lên mặt người kia, hai người không ngừng so chiêu, mỗi chiêu so ra càng nhanh hơn.

Mấy trăm quyền qua đi, người nọ tựa hồ biết hiệu lực của được đã phát huy, tựa hồ cảm thấy đã đánh sáng khoái, bóng đen nhanh chóng biến mất trong phòng.

Mà người bị phủ đầu ở trên giường run rẩy một phen, vừa rồi còn nghĩ muốn đánh trả công kích của người kia, nhưng chờ đợi nàng ta lại là căn phòng trống tuếch.

Hung hăng lấy ra miếng vải đen khỏi đầu mình, một cái đầu heo xuất hiện, tóc rối bởi không chịu nổi, bởi vì không có ánh trăng nên cơ bản không nhìn rõ mặt người nọ.

“Bụp!” một tiếng đèn trong phòng được thắp sáng, trong nháy mắt người trong phòng xuất hiện rõ ràng, một đầu heo xuất hiện dưới ánh đèn, tóc rối bởi, tựa như đã nhìn thấy mặt mình trong gương, người nọ “A!” một tiếng rồi té xiu ở trên mặt đất.

Người nghe tiếng chạy tới khi nhìn thấy người đang ngã trên mặt đất, cũng nhin không được mà hít sâu một hơi.

Tiếng thét chói tai quá mức bén nhọn, khiến mọi người trong sân nhao nhao bàn tán không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đợi cho mọi người thấy được người vừa hét to, tất cả mọi người đều nhin không được mà khòe miệng run rẩy.

“Lý tộc trưởng, tiểu thư chúng tôi ở ngay nơi đây của ngài lại gặp phải chuyện như vậy, chẳng lẽ ngài không định giải thích sao?” Một cái thiếu nữ thật cẩn thận bôi thuốc cho tiểu thư nhà mình, nhìn thấy Lý Mặc Nhiên, Lý Cảnh Nhiên xuất hiện, giọng điệu chất vấn nói.

“Tư Nguyên hiện tại bị thương như thế nào?” Cảnh Nhiên trái lại không thêm để ý thái độ đối phương, thấy khòe miệng đại ca giật giật, một bộ nén cười, trông cậy vào huynh ấy trả lời là không có khả năng, cho nên đành phải chính mình bày tỏ quan tâm một phen.

“Tiểu thư đã biến thành như vậy, chẳng lẽ Lý tộc trưởng không nên phụ trách hay sao? Cốc, cốc chủ!” Thiếu nữ còn muốn nói gì đó? Bỗng nhiên liền thấy ngay một nhân vật mỹ lệ tựa thiên tiên đi vào nên lời chưa kịp đến miệng lại nuốt trở vào.

Trích tiên mỹ nhân, nhìn thoáng qua người đầu heo đang ngất trên giường, khòe miệng không ngừng co rút, lập tức bình tĩnh tiến lên vươn ngón tay khớp

xương rở rạc, hình thái hoàn mỹ khoát lên trên cổ tay người đầu heo trên giường.

Lý Mặc Nhiên, Lý Cảnh Nhiên đều đặt ánh mắt trên khuôn mặt của mỹ nhân tựa trích tiên.

Một thoáng chốc, mỹ nhân gợn tay, trong mắt hiện lên một tia hứng thú, khoe miệng không khỏi khẽ nhếch một chút, bất quá rất nhanh khôi phục lạnh lùng đạm mạc mà trong veo ban đầu.

“Cốc chủ, Tư Nguyên hẳn không có việc gì chứ?” Cảnh Nhiên hỏi.

“Uh, trừ bỏ thương tổn trên mặt, còn lại đều bình thường! Bất quá bản cốc chủ rất muốn biết, tại sao người thân y cốc ở Lam Tinh phủ lại chịu tổn thương thế này, Lý tộc trưởng có nên giải thích một chút hay không?” Trích tiên mỹ nhân trong veo mà lạnh lùng nhìn về phía nam tử Đại Hồ Từ trong phòng, ngữ khí đạm mạc hỏi.

“Cốc chủ yên tâm, Lý mỗ sẽ phái người đi điều tra chuyện này!” Lý Mặc Nhiên nét mặt không đổi, thật thà phúc hậu chân thành nói, nói xong nhìn thoáng qua người trên giường, dậm chiêu trong chốc lát rồi xoay người rời đi.

“Nếu Tư Nguyên không có việc gì, Cảnh Nhiên xin phép về phòng!” Lý cảnh nhiên sau đó cũng đi theo xoay người ra ngoài, bất quá khi xoay người, trên nét mặt đạm mạc bỗng nhiên xuất hiện ý cười.

“Chăm sóc tiểu thư nhà ngươi cho tốt, chuyện khác không cần để ý tới!” Sau cùng Mạc Tư cũng rời khỏi phòng, ban đêm tranh cãi âm ỉ lại khôi phục an tĩnh.

Sân chính.

Người trong thư phòng vừa mới ngồi xuống, một bóng dáng thon dài cũng theo tiến vào.

“Đại ca, sáng nay huynh thật đã đưa Tiểu Mễ cất bước sao?” Lý Cảnh Nhiên lười biếng tựa vào giường, không biết vì cái gì? Nhìn đến Tư Nguyên đầu heo, hắn sẽ liên tưởng ngay đến nữ tử tràn đầy sinh lực kia, cảm giác tựa hồ chỉ có nàng mới có thể làm mặt đối phương biến dạng như vậy.

Bất quá không thể không nói, nàng rất biết cách bắt được nhược điểm đối phương, Tư Nguyên là nữ tử, nếu trên người chịu thương tổn nặng, vì mặt mũi sẽ không có ít nhiều biểu hiện, nhưng khi bị thương ở mặt rõ ràng còn những chỗ khác đều khỏe mạnh, nàng ta lại trực tiếp té xỉu, thật đúng là...

Đối với một mỹ nữ lấy mỹ mạo làm đầu, nhìn thấy khuôn mặt mình biến dạng hoàn toàn, đã kích này so với bị đánh thành trọng thương còn nghiêm trọng hơn đấy?

“Như thế nào, Nhị đệ cho là nương tử làm sao!” Tuy là nghi vấn, nhưng không biết vì sao? Trong lòng Lý Mặc Nhiên tựa hồ cũng đã có đáp án, trên mặt càng âm trầm.

Vì an toàn của hắn, buổi sáng hôm nay đã để cho nàng cùng Tam đệ rời đi, đúng là thật không ngờ nàng nửa đêm vậy mà vẫn quay trở về, chẳng lẽ hắn không đáng tin tưởng như vậy sao?

Kỳ thật khi biết Tư Nguyên hạ độc nương tử, Lý Mặc Nhiên đã tìm cách báo thù cho nương tử, thật không ngờ, hắn còn chưa kịp động thủ, nương tử nhận không được đã tự mình động thủ.

Bất quá nói thật ra, cách báo thù của hắn còn không hay bằng cách của nương tử nha? Nương tử của hắn quả nhiên cực kỳ thông minh!

“Chẳng phải đại ca lúc đó cũng nghĩ như vậy sao? Tiểu Mễ thật sự càng ngày càng thông minh, rất biết cách bắt nhược điểm của người khác? Chúng ta có phải nên đi xem Tiểu Mễ hiện tại đang đặt chân ở nơi nào hay không?” Lý Cảnh Nhiên có chút lo lắng, tuy lúc trước hắn từng có suy nghĩ tác hợp Đại ca hắn với Tư Nguyên, nhưng nếu Đại ca vẫn thích Bạch Tiểu Mễ, Lý Cảnh Nhiên tự nhiên sẽ ưu tiên ý muốn của Đại ca.

“Cảnh Nhiên, đệ đi đến chỗ Mạc Tư nơi đó, tối hôm nay phải khiến hắn không thể rời khỏi Lam Tinh phủ!” Lý Mặc Nhiên dặn dò một tiếng, sau đó phi thân rời đi.

Có lẽ do phương hướng Lý Mặc Nhiên truy tìm bị sai lệch, đuổi đến tận khi trời sáng vẫn không thấy tung tích nương tử, không gặp được nương tử, theo thời gian tăng dần, tâm Lý Mặc Nhiên nhất thời cũng trở nên luống cuống.

Tựa hồ nghĩ tới gì đó, Lý Mặc Nhiên từ trong lồng ngực lấy ra một vật, trực tiếp phóng lên trời, sáng rực cả một khoảng trời, nửa canh giờ qua đi, mười mấy Hắc y nhân xuất hiện bên cạnh Lý Mặc Nhiên.

“Phu nhân đâu?” Lý Mặc Nhiên hỏi.

“Ồ trong một sơn động phía trước?” Một hắc y nhân có vẻ là người đứng đầu trong đó nói.

“Đẫn đường!” Lý Mặc Nhiên nghe đáp án, trên mặt không có chút tình cảm, ngược lại càng thêm ngưng trọng.

Nếu thật sự nương tử một mực trong sơn động, như vậy người tối qua xuất hiện là ai? Nếu người tối qua xuất hiện là nương tử, có thể tránh thoát khỏi tầm mắt mười mấy ám vệ rồi rời đi, nàng rốt cuộc là làm thế nào?

Lý Mặc Nhiên biết rõ ràng thực lực của hắc y vệ, mười mấy người này võ công mỗi một người đều cao cường hơn so với nương tử.

Lý Mặc Nhiên bất an đi theo ám vệ đi tới trước sơn động, bên ngoài sơn động đang có hai hắc y vệ đang ngồi xổm canh chừng, nhìn thấy phó thủ lĩnh đưa chủ nhân tới, nhao nhao tiến lên hành lễ.

“Chủ nhân!” Hắc y vệ quỳ một gối xuống trước mặt Lý Mặc Nhiên.

“Phu nhân đâu?” Lý Mặc Nhiên gật đầu một cái, phất tay để hai người đứng lên.

“Phu nhân cùng Tam thiếu gia ở bên trong!” Hai người có chút không rõ chủ nhân vì sao bỗng nhiên tới đây, chẳng lẽ chủ nhân nhanh như vậy đã nghĩ tới phu nhân, bất quá nghĩ đến bộ dáng của chủ nhân khi ở bên cạnh phu nhân, nếu là nhớ nhung cũng không có gì lạ.

Dù sao bọn hắn cũng chỉ là ám vệ, đối với tình cảm của chủ nhân, bọn hắn không có quyền hỏi đến.

“Các ngươi xác định tối hôm nay phu nhân chưa từng rời khỏi sơn động?” Lý Mặc Nhiên một bên hỏi một bên đạp bước chân hướng đến sơn động, càng đi về phía trước càng tiến gần đến sơn động, tâm Lý Mặc Nhiên lại càng trầm xuống.

Bởi vì càng tiếp cận gần hơn, Lý Mặc Nhiên không cảm nhận được một tia hơi thở của người sống, bước chân dưới chân nhanh hơn.

Bên trong sơn động không lớn, vừa đi vào nhìn một cái là hiểu ngay, vốn cho rằng hai người ở bên trong nghỉ ngơi lại hoàn toàn không thấy tung tích, Lý Mặc Nhiên nhất thời đen mặt.

Mà hơn mười mấy ám vệ đi theo Lý Mặc Nhiên sau khi nhìn thấy tình cảnh trong sơn động, mắt trừng to hơn vài phần, điều này sao có thể? Bọn hắn rõ ràng nhìn thấy hai người tiến vào nơi này, sau đó chưa từng rời khỏi đây, vì sao lại không thấy một ai?

“Thình chủ nhân trách phạt!” Mười mấy người biết dù biện bạch thế nào cũng không thể che khuất khuyết điểm của bọn hắn, dù sao sự thật đã đặt ngay trước mắt.

“Trở về mỗi người lĩnh 20 roi!” Lý Mặc Nhiên phất tay bỏ lại một câu lãnh khốc rồi xoay người rời khỏi, hắn hiện tại muốn chạy trở về nhìn xem người nọ có phải còn đang ở trong Lam Tinh phủ hay không, hi vọng không đúng như điều hắn nghĩ.

Lý Mặc Nhiên vội vàng vận khinh công bay đi, lưu lại mười mấy người sau khi nghe phạt 20 roi, tâm như được thở ra một hơi, thấy chủ nhân đã rời đi cũng nhanh chóng biến mất khỏi sơn động.

Nhưng thật không ai ngờ tới, ngay sau khi mọi người rời khỏi, hai bóng dáng ló ra phía sau tảng đá đã bị dịch chuyển.

“Tiểu Mễ, vì sao phải trốn tránh đại ca, mà buổi tối ngươi đi nơi nào thế?” Lý Thụy Nhiên cả buổi tối đều lo lắng chờ bạch Tiểu Mễ trở về, Bạch Tiểu Mễ vừa mới trở về liền lôi kéo hắn trốn vào sơn động nhỏ hẹp này, hơn nữa không biết từ nơi này lấy ra một khối đá tảng chắn cửa sơn động, như vậy hữu dụng sao?

Vừa thấy liền biết trong đó có điểm kỳ quái.

Sơ hở rõ ràng như vậy, vốn cho rằng Đại ca vừa tiến vào là có thể nhìn thấy, nhưng Lý Thụy Nhiên lại há hốc miệng, Đại ca vậy mà lại không phát hiện ra, thật đúng là ngoài dự đoán.

Cũng không biết Tiểu Mễ rốt cuộc là làm như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Rời đi

Chương Trước Cài ĐặtChương Sau

AdsHộp hoa tươi Thuần Khiết

“Tiểu Mễ, ngươi muốn đi đâu? Đường về Hắc Phong trại ở bên này mà!” Lý Thụy Nhiên vội vàng bắt kịp bóng dáng nhỏ thản tốc phía trước.

“Ai nói với ngươi bản tiểu thư phải về Hắc Phong trại!” Bạch Tiểu Mễ không quan tâm nói, hiện tại trên người nàng cũng không giống lúc trước vừa mới đi tới thế giới đây thân không một xu, hơn nữa trải qua khoảng thời gian này cùng Lý Thụy Nhiên, Bạch Tiểu Mễ cũng biết rõ ràng, chỉ cần chính mình không gây chuyện, ở bên ngoài giả vờ sống trên cơ bản không vấn đề gì, chuyện rời khỏi Hắc Phong trại từ trước cho tới nay không cách nào thực hiện, vừa vặn có thể làm tốt.

Có điều hiển tại thêm một người, Bạch Tiểu Mễ đang suy nghĩ, có nên làm hấn hôn mê, sau đó mới trốn chạy, như vậy nàng và người Hắc Phong trại không còn liên quan rồi.

“Cái gì, ngươi không tính toán về Hắc Phong trại sao, làm sao được phép chứ?” Lý Thụy nhiên không nghĩ tới Bạch Tiểu Mễ lại có ý nghĩ như vậy, nhanh chóng đuổi tới ngăn cản bước chân Bạch Tiểu Mễ đi về phía trước.

“Vì cái gì không thể? Ngươi cũng thấy đấy, Lý Mặc Nhiên hiện tại ở Lam Tinh phủ, về sau có lẽ cũng sẽ không về Hắc Phong trại, áp trại phu nhân như ta có cũng được mà không có cũng không sao, ta có trở về hay không cũng đều giống nhau mà thôi?” Bạch Tiểu Mễ bị ép dừng lại, nhìn Lý Thụy nói lý lẽ.

Xem ra vừa rồi nên dùng thuốc mê đem chuốc mê tên này, sau đó mới đi, nhìn xem, hiện tại hấn đã thành trở ngại rồi?

Có đôi khi làm việc cũng phải cân nhắc kết quả phía sau, Bạch Tiểu Mễ có chút hối hận nhìn Lý Thụy nhiên, tên này đối với nàng không sai, nếu không nàng cũng sẽ không mềm lòng.

“Sẽ không, Đại ca yêu Đại tẩu như vậy, không có khả năng không trở về Hắc Phong trại!” Lý Thụy nhiên khẳng định nói, Đại ca đối tốt với Đại tẩu là chuyện tất cả người trong Hắc Phong trại đều biết.

“Đó cũng phải là dưới tình huống hấn đã khôi phục trí nhớ!” Thân thể Bạch Tiểu Mễ hơi ngừng lại, sắc mặt khẽ tối sầm, vốn cho rằng hấn đã khôi phục trí nhớ, nhưng ngay hôm trước bị Lý Mặc Nhiên mạnh mẽ mang ra ngoài, Bạch Tiểu Mễ phát hiện bất đồng trong đó, chỉ là Lý Mặc Nhiên quả nhiên là người thông minh phúc hắc, thiếu chút nữa nàng đã bị gạt rồi.

Nếu chưa khôi phục trí nhớ, vì sao phải giả vờ như đã khôi phục? Bạch Tiểu Mễ có chút khó hiểu, nhưng cũng không cần biết, về sau ngươi đi đường lớn của người, ta đi cầu nhỏ của ta, đường của ai người ấy đi.

Bạch Tiểu Mễ dám ở lúc này trốn chạy, kỳ thật cũng biết Lý Mặc Nhiên hiện tại đụng phải Mạc Tư phiên toái, nên không có nhiều tinh lực tìm đến nàng, với lại Bạch Tiểu Mễ tin tưởng, nàng cứ ngược đường mà đi, hấn nhất định không đoán ra được.

Không sai Bạch Tiểu Mễ căn bản không có tính toán rời khỏi phủ thành Lam Tinh, Hắc Phong trại là hướng Bắc, nhưng hiện tại Bạch Tiểu Mễ lại ở hướng Nam, nơi Bạch Tiểu Mễ biết là bờ biển, ra biển cách không xa là một hòn đảo nhỏ, đảo nhỏ này là khi Bạch Tiểu Mễ ở Lam Tinh phủ đi dạo vô ý nghe thấy, về sau còn tìm một chút tư liệu xem.

Bạch Tiểu Mễ tính toán ở đó định cư, tên chết tiệt Lý Mặc Nhiên kia cho dù khôi phục trí nhớ tìm đến nàng, cũng không nhất định có thể tìm thấy nàng, hiện tại phiên toái chỉ có vị trước mắt này.

“Cái gì? Tiểu Mễ, Đại ca không phải đã khôi phục trí nhớ sao?” Lý Thụy nhiên kinh ngạc nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, cũng không thể trách Lý Thụy nhiên, dù sao sau khi đi tới Lam Tinh phủ, Lý Mặc Nhiên trên cơ bản đều cùng một chỗ với Bạch Tiểu Mễ, nhìn thấy Lý Mặc Nhiên đối đãi với Bạch Tiểu Mễ vẫn sùng nịch như trước, hấn tự nhiên cho rằng Đại ca nhà mình đã khôi phục trí nhớ, nếu không làm sao có thể đối Bạch Tiểu Mễ tốt như vậy.

Hiện tại nghe Bạch Tiểu Mễ nói, chẳng lẽ là hấn nghĩ nhầm rồi.

“Không có, chỉ là do hấn giả bộ cực kỳ giống!” Trong đầu Bạch Tiểu Mễ xuất hiện khuôn mặt Đại hồ tử thật thà phúc hậu tươi cười, sùng nịch lấy lòng gọi nàng, những thứ này quả thật giống như trước, càng như vậy, Bạch Tiểu Mễ càng hoài nghi, quả nhiên thời điểm nhắc tới hiệp nghị mới phát hiện khả nghi, bất quá lúc ấy nàng chưa có xác định.

Về sau vài ngày quan sát lúc này mới từ từ nhìn ra.

Cũng bởi vì nhìn ra hấn không có khôi phục trí nhớ, càng khiến Bạch Tiểu Mễ bất an, không có khôi phục trí nhớ, như thế liên chứng minh Lý Mặc Nhiên đối với nàng không còn tình cảm như trước, thế nhưng hấn lại cố gắng biểu hiện giống trước, này không thể không khiến Bạch Tiểu Mễ hoài nghi trước kia ở Hắc Phong trại, Lý Mặc Nhiên có thật tình đối với nàng hay không.

Dù sao biểu hiện của hấn thật sự không chê vào đâu được, hấn thật sự thích nàng sao? Bạch Tiểu Mễ nhất thời mê mang, đây cũng là nguyên nhân nàng vì sao quyết định chân chính rời khỏi, Bạch Tiểu Mễ ban đầu còn có một chút cảm giác với Lý Mặc Nhiên, nhưng hiện tại nàng lại không dám tin.

Hơn nữa hôm nay nàng vừa đánh nữ nhân kia, Lý Mặc Nhiên liền đuổi tới, Bạch Tiểu Mễ không nhận ra là hấn nhớ nàng, vừa nghĩ liền cho rằng hấn là vì muốn tìm lại công đạo cho nàng ta?

Hấn thật có cảm tình với Tư Nguyên kia sao? Hồi tưởng lại lần đầu tiên hai người gặp mặt rồi ở chung, tâm Bạch Tiểu Mễ nhất thời không thoải mái, nếu có cảm tình với Tư Nguyên, vì sao lại đối xử tốt với nàng chứ? Chẳng lẽ muốn đẩy nàng về phía trước, là muốn bảo hộ cho Tư Nguyên?

Tuy hấn đã tiếp nhận Lam Tinh phủ nhưng có lẽ vẫn còn địch nhân! Nghĩ tới đây, tâm Bạch Tiểu Mễ lại càng lạnh và phẫn? Đẩy nàng đến nơi đầu sóng ngọn gió, sau đó bảo hộ cho người hấn chân chính để ý tới?

Như vậy trong khoảng thời gian này đối khác với Tư Nguyên, kỳ thật chỉ là vì bảo hộ nàng ta? Trong lòng Bạch Tiểu Mễ nhất thời thấy đau đớn. Nếu không phải lý do này, Bạch Tiểu Mễ nghĩ không ra Lý Mặc Nhiên vì cái gì rõ ràng không mất trí nhớ mà vẫn lừa gạt nàng.

Nghe xong lời Bạch Tiểu Mễ nói, Lý Thụy Nhiên lâm vào trầm tư, Bạch Tiểu Mễ cũng không nói thêm, bất quá nếu Lý Thụy nhiên dám mật báo, nàng sẽ bỏ mặc hấn ở lại, tự mình đi, Bạch Tiểu Mễ tin tưởng vào tốc độ hiện tại với công năng mới của Gạo đã được nâng cấp, có bảo đảm này nên Bạch

Tiểu Mễ vẫn để Lý Thụy nhiên đứng đây suy nghĩ.

“Đại ca vì sao lại làm như vậy?” Hồi lâu sau Lý Thụy nhiên khó hiểu hỏi.

“Có lẽ là vì bảo vệ người hần muốn bảo vệ đi!” Bạch Tiểu Mễ rất nhanh áp chế tia đau đớn kia, lập tức nhìn về phía Lý Thụy Nhiên nói.

“Theo ý tứ của ngươi là hần muốn bảo vệ cho thần y Tư Nguyên kia?” Lý Thụy Nhiên không phải ngu ngốc, qua lời nói của nàng cũng hiểu được ý tứ trong đó.

“Ai biết được?” Bạch Tiểu Mễ không sao cả vòng qua Lý Thụy Nhiên tiếp tục đi về phía trước.

Nhìn bóng dáng Bạch Tiểu Mễ cô đơn đi về phía trước, Lý Thụy nhiên do dự một phen rồi đi theo.

“Đại ca không phải người như vậy!” Đại ca sẽ không lợi dụng Tiểu Mễ.

“Hoặc là tiếp tục cùng ta, hoặc là hiện tại rời khỏi!” Bạch Tiểu Mễ không dừng bước, giọng nói lạnh lùng cho Lý Thụy Nhiên lựa chọn.

Lý Thụy Nhiên quay đầu nhìn về phía thiếu nữ bên người, trên mặt xuất hiện do dự, hần có nên báo cho Đại ca không? Nếu Đại ca thật sự lợi dụng Tiểu Mễ, liệu hần có thể chỉ đứng nhìn hay không?

Trong hai năm qua ở chung, Lý Thụy Nhiên đã hoàn toàn đem Bạch Tiểu Mễ trở thành Đại tẩu của hần, cũng trở thành người nhà của mình, hiện tại đột nhiên biến thành như vậy, hần có chút không biết nên lựa chọn như thế nào.

Để nàng một người rời đi, hần lo lắng, nhưng báo tin cho Đại ca, nếu Đại ca thật sự không khôi phục trí nhớ mà chỉ là lợi dụng Tiểu Mễ, hần thật sự có thể nhìn Tiểu Mễ bị lợi dụng?

Vấn đề này không ngừng bốc lên trong đầu Lý Thụy Nhiên. Trước khi suy xét rõ ràng, Lý Thụy Nhiên vẫn yên lặng đi theo Bạch Tiểu Mễ.

“Nếu đã quyết định đi theo ta, không thể mặt báo, nếu không, ta chắc chắn sẽ có biện pháp đối phó ngươi!” Hiện tại Lý Thụy Nhiên không phải đối thủ của Bạch Tiểu Mễ, cho nên nàng nói những lời này tuyệt không khoa trương.

“Ngươi muốn đi đâu?” Lý Thụy Nhiên gật đầu rồi hỏi, còn có cách nào khác sao? Một mình Tiểu Mễ rời đi hần sẽ lo lắng, hiện tại Đại ca lại mất trí nhớ, nếu có khôi phục trí nhớ, nhất định sẽ tìm đến, hần chỉ cần trong khoảng thời gian này chiếu cố tốt Tiểu Mễ là được, nghĩ nhiều như vậy làm gì?

“Ngươi quyết định rồi hả?” Tuy đã sớm đoán được tên này sẽ đi cùng mình, đương nhiên Bạch Tiểu Mễ sẽ không tự mình đa tình cho rằng hần vì thích nàng nên mới đi theo nàng, chắc hẳn là vì Lý Mặc Nhiên, Lý Mặc Nhiên thật sự có vận tốt? Có huyênh đệ tốt như vậy.

“Uh~m!” Lý Thụy nhiên gật đầu, hần có lựa chọn à? Nếu Đại ca khôi phục trí nhớ, biết hần không chiếu cố tốt Tiểu Mễ, không trực tiếp giết hần mới lạ, lại còn lão Tứ nữa chứ! Mạng của hần thật khổ mà?

“Chúng ta đi ra đảo! Nghe nói nơi đó bốn mùa đều như mùa xuân, không có mùa đông!” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Thụy nhiên gật đầu, thờ dãi nhẹ nhõm, kỳ thật nàng vẫn sợ tịch mịch!

“Ra đảo, Tiểu Mễ ngươi nghĩ ra đảo nào?” Lý Thụy Nhiên kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hướng Bạch Tiểu Mễ, vì sao lại lên đảo?

“Cái đảo kia cụ thể tình huống thế nào ta không biết, nhưng nghe nói người trên đảo rất ít, không tranh sự đời, thích hợp chúng ta đi đến đó phát triển, nói không chừng tương lai đảo kia lại là của chúng ta!” Bạch Tiểu Mễ trong mắt hiện lên ánh sáng rạng rỡ, tính toán thích hợp đem nơi đó phát triển trở thành đại bản doanh của mình.

Hơn nữa nàng cũng học không ít trận pháp từ Lý Mặc Nhiên, nếu khả thi, việc biến hòn đảo đó thành một Đào hoa đảo thứ hai cũng không phải quá khó.

Lý Thụy Nhiên không có ý kiến, đi nơi nào không sao cả, lấy năng lực của Đại ca, nhất định có thể tìm thấy bọn họ.

Hiển nhiên Lý Thụy Nhiên đã xem nhẹ chỉ số thông minh của Bạch Tiểu Mễ, đây cũng là nguyên nhân vì sao Lý Mặc Nhiên mất một thời gian dài mới tìm thấy người.

Sau bốn canh giờ, hai người đã đến bên ngoài phủ thành Lam Tinh, đương nhiên bọn họ không vào thành, mà là vòng quanh thành Lam Tinh, ở kế bên công thành nam, Lý Thụy nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ bước vào một cái rừng cây nhỏ, hần khó hiểu đi vào theo.

Vừa mới tiến vào rừng liền nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ thoát dây áo khiến người đơn thuần như Lý Thụy Nhiên sợ hãi, vội vàng quay đầu hỏi. “Ngươi muốn làm gì?”

Lời vừa dứt, vật gì đó nện trên thân hần, Lý Thụy Nhiên phản xạ có điều kiện đem vật tiếp được, vừa nhìn thì phát hiện thực ra là một bộ nữ trang, mặt Lý Thụy Nhiên nhất thời càng đỏ vài phần.

“Ngươi đòi bộ đó đi.” Mặt Lý Thụy Nhiên hồng rực rờ, tiếng nói nữ tử liền vang lên sau người.

“Cái gì? Ngươi muốn ta thay y phục nữ nhân sao, ta không cần!” Nam tử hán đại trượng phu, làm sao có thể mặc y phục nữ tử.

“Nếu không đổi, vậy ngươi trở về đi thôi!” Bạch Tiểu Mễ xuất hiện đã thay toàn thân y phục vải bố, tuy toàn thân y phục vải bố nhưng lại không tổn hao đến nét mỹ lệ của nàng.

“Cho dù muốn tránh Đại ca cũng không tất yếu phải thay y phục nữ tử nha!” Lý Thụy Nhiên tự nhiên có thể nghĩ đến dụng ý của Bạch Tiểu Mễ, ngay cả như vậy cũng không nên mặc y phục nữ tử!

Hán tinh nguyên phần thành cụ ông, cũng không nguyện biến thành nữ tử.

“Tại Lam Tinh phủ nơi nào đều là cơ sở ngầm của Lý Mặc Nhiên, ngươi xác định không thay đổi là xong à.” Nói xong, Bạch Tiểu Mễ bày ra một chiếc bình nhỏ kỳ quái, đem chất lỏng trong bình nhỏ rót vào một bình lớn hơn rồi lập tức ra sức đong đưa bình.

“Nếu không ta phần thành cha ngươi nhé?” Lý Thụy Nhiên như thế nào cũng không chịu mặc y phục nữ trang.

Bạch Tiểu Mễ ngẩng đầu nhìn Lý Thụy Nhiên đang dùng vẻ mặt khó xử nhìn y phục nữ, “Phốc!” một tiếng bật cười, kỳ thật bộ dáng Lý Thụy Nhiên không sai, nếu thay nữ trang, cũng không khó coi, bất quá Bạch Tiểu Mễ cũng không quá áp bức hấn hay tính toán làm hấn khó xử.

“Được nha! Quần áo đã lựa xong, ngươi thả tóc ra đi, chúng ta nhuộm tóc!” Thời điểm tính toán rồi đi, Bạch Tiểu Mễ đã sớm chuẩn bị mấy thứ này.

Tuy không nhuộm tốt như thuốc nhuộm tóc ở hiện đại, nhưng hiệu quả thay đổi màu tóc vẫn có, hơn nữa nàng nghĩ trước tiên che dấu tai mất người trên đảo, điều này là quá đủ rồi.

“Nhuộm tóc!” Lý Thụy nhiên kinh ngạc nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, chẳng lẽ Đại ca truyền bản lĩnh dịch dung truyền cho Tiểu Mễ? Kỳ thật bốn huynh đệ bọn họ, ngoại trừ lão Tứ là tóc đen và mắt đen tự nhiên, còn hấn, Đại ca và Nhị ca đều là tóc xanh và mắt màu lam.

“Đúng vậy! Không nhuộm tóc, cứ như vậy xuất hiện ở phủ thành Lam Tinh sẽ làm người khác chú ý!” Tuy trong thành cũng có người tóc đen mắt đen, nhưng không phải rất nhiều, Bạch Tiểu Mễ không muốn dẫn người chú ý.

“Cái kia... cái kia... kỳ thật ta vốn là tóc xanh!” Lý Thụy Nhiên chút do dự, nhưng vẫn nói ra sự thực.

“A!” Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc nhìn về phía Lý Thụy Nhiên, muốn xác nhận vừa rồi kỳ thật nàng chỉ là nghe lầm.

“Ta, đại ca, Nhị ca đều là người Lam Tinh tộc, cho nên chúng ta tự nhiên cũng là tóc xanh mắt màu lam, bất quá đại ca dùng Dịch Dung Thuật, để thay đổi màu tóc và màu mắt của chúng ta!” Lý Thụy Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ trừng to mắt nhìn mình, liền ăn ngay nói thật, dù sao đại ca cùng Nhị ca đã lấy lại Lam Tinh phủ, chỉ cần hỏi thăm là có thể biết hoàng tộc Lam Tinh tộc vốn là là tóc xanh mắt màu lam.

Khá lắm, vậy mà có thể so với hiện đại, tóc nàng còn có thể lý giải nhưng còn màu mắt, nàng biết thời này không có các loại kính áp tròng xinh đẹp thay đổi màu mắt, bọn hấn là làm thế nào.

Bạch Tiểu Mễ trừng lớn tò mò nhìn mắt Lý Thụy Nhiên, nhất quyết muốn nghiên cứu ra đáp án.

“Màu mắt là do đại ca cho chúng ta ăn một loại dược liệu, sau đó liền biến sắc!” Thấy Bạch Tiểu Mễ nhìn chăm chăm hai mắt của mình, Lý Thụy Nhiên giải thích.

“Dược liệu gì khó lường như vậy nhì!” Bạch Tiểu Mễ khẽ động, nhìn Lý Thụy Nhiên hỏi, cũng không biết ăn dược này có thể khiến mắt mình biến thành màu lam hay không, nếu được, nàng cũng muốn thử một lần.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Nhuộm tóc

“Ta đâu biết, việc này tựa hồ ngay cả Nhị ca cũng không biết, càng đừng nói ta cùng Tứ đệ!” Lúc ấy Đại ca ra ngoài rất lâu, hơn nữa dường như phải rất mạo hiểm mới lấy được dược này, lúc ấy Đại ca không muốn bọn hấn lo lắng nên mới không nói, về sau chính bọn họ cũng không thể tra ra, cho nên không có lý do muốn tìm hiểu, dù sao Đại ca cũng sẽ không hại bọn hấn.

“Vậy hiện tại ngươi có thể làm tóc và màu mắt trở về như cũ được không?” Nếu có thể khôi phục, chuyện sẽ tốt hơn, chỉ cần để Lý Thụy Nhiên ăn mặc như lão nhân là được.

“Không thể, không có giải dược, chúng ta vĩnh viễn đều là tóc đen con người đen!” Lý Thụy Nhiên đáp.

“Cái gì, nói cũng như không nói, mau tới đây đừng lè mề nữa!” Vốn đang cho rằng có thể tiết kiệm nguyên liệu phối thuốc nhuộm tóc, hiện tại xem ra vui

mình vô ích rồi.

Lý Thụy Nhiên khoe miệng giật giật, nhưng vẫn tiêu sái đi qua, không có biện pháp, hiện tại người ta là lão đại đấy!

"Ngồi xuống, ngơoi cao như vậy, để ta nhuộm tóc cho ngơoi như thế nào!" Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Thụy Nhiên đứng thẳng tắp trước mặt mình, Lý Thụy Nhiên mặc dù cao nhưng không bằng Lý Mặc Nhiên, thể nhưng vẫn cao hơn Bạch Tiểu Mễ nửa cái đầu, liền như vậy gọi đầu cho hắn là chuyện không có khả năng.

Lý Thụy Nhiên vâng lời, hắn biết không thể dùng vũ lực, hiện tại hắn không phải đối thủ của Tiểu Mễ, cho nên hắn cũng chỉ có thể phối hợp, hắn còn lo lắng bản thân mình không phối hợp, Tiểu Mễ sẽ bỏ lại hắn, đến lúc đó hắn biết ăn nói với đại ca thế nào.

Huống chi còn có tên tiểu tử Lão tứ ngu ngốc kia, ai! Mệnh của hắn thật khổ mà?

Bạch Tiểu Mễ ở hiện đại từng thấy qua thợ cắt tóc nhuộm tóc, lần này tự mình làm, hơn nữa không có đồ nghề thích hợp nên tiến hành không tính là thuận lợi, đợi nhuộm xong toàn bộ đầu Lý Thụy Nhiên, trên người trên mặt hắn trông vô cùng thâm thâm.

"Đợi một lát rồi qua bên kia gội đầu là được!" Bạch Tiểu Mễ đối với cái trừng mắt của Lý Thụy Nhiên làm như không thấy, sau khi dặn dò liền bắt đầu nhuộm cho mình, có kinh nghiệm phía trước là Lý Mặc Nhiên, thời điểm nàng tự nhuộm cho mình trái lại thuận lợi hơn rất nhiều.

"Ai, ta nói Tiểu Mễ, chúng ta không có cừu hận, ngơoi vừa ra ngoài ta liền liệu mình bồi quân tử, tại sao ngơoi lại có thể biến ta thành cái dạng này!" Lý Thụy Nhiên ngồi xuống bên cạnh Bạch Tiểu Mễ, nhìn y phục nàng không bẩn, trên mặt cũng không nhem nhuốc, trong lòng trở nên mất thăng bằng.

"Ha ha ha a! Không quan hệ, không phải ta đã lau mặt cho ngơoi rồi sao? Chờ một chút rồi rửa bằng nước là sạch, còn y phục, dù sao cũng phải ném đi, bán thì bán!" Bạch Tiểu Mễ vẻ mặt không sao cả nói.

Nhưng khi nhìn từng khối từng khối màu lam trên khuôn mặt không tính là trắng nõn của Lý Thụy Nhiên kia, thật sự phi thường khôi hài?

"Phốc!" Nhìn nhìn, Bạch Tiểu Mễ không nhịn được bật cười, rước lấy ánh mắt sắc như đao Lý Thụy Nhiên phóng tới.

"Còn cười, không phải do ngơoi làm lão tử ta thế này sao?" Lý Thụy Nhiên tức giận luôn luôn thích treo từ lão tử trên miệng.

"Hào, hào, lập tức sẽ tốt thôi, Tiểu Tam vẫn là thiếu niên anh tuấn tiêu sái trước kia." Bạch Tiểu Mễ không có thành ý nói, nói xong dùng vẻ mặt trêu tức nhìn đối phương, vốn là không có thành ý mà nói lại càng không có thành ý.

Nhìn Lý Thụy Nhiên hận đến nghiêng răng nghiêng lợi nhưng lại không thể làm gì Bạch Tiểu Mễ.

Thời gian hai người trừng mắt lườm nhau nhanh qua đi.

"Được rồi, đi tắm gội sạch đi!" Bạch Tiểu Mễ nói xong rồi cầm đồ hướng tới trước dòng suối nhỏ.

Lý Thụy Nhiên sốt ruột hơn so với nàng, vận khinh công chạy tới mép nước, ngay cả y phục cũng không cởi hoặc nói căn bản là hắn không có ý định muốn cởi, liền trực tiếp kích động tiến vào khe suối.

Bạch Tiểu Mễ trừng mắt nhìn người nào đó, hướng thượng du đi lên, đợi đến khi không nhìn thấy Lý Thụy Nhiên mới dừng lại, sau đó cảm ứng một phen, trừ Lý Thụy Nhiên, không xuất hiện người nào khác, Bạch Tiểu Mễ yên tâm cởi y phục, sau đó tiến vào trong nước.

"Gạo, ngơoi thăng cấp như thế nào?" Bạch Tiểu Mễ cảm nhận nước suối mát rượi, thoải mái nheo mắt, thời tiết vào hạ nóng nực, từ hôm qua đã chạy cả một ngày, trên người đều là mồ hôi, hiện tại có thể ngâm mình ở khe suối thật sự cực kỳ thoải mái.

"Đương nhiên là giá trị kinh nghiệm cùng cấp bậc năng lượng của ngơoi đạt thi thăng cấp thôi!" Tiểu Mễ là chủ nhân của nó, giá trị kinh nghiệm cùng năng lượng nó yêu cầu trên người chủ nhân phải đạt được mức độ nhất định, nguyên lai gieo trồng đã nhanh khiến nó thăng cấp, hiện tại cũng vừa vặn, đến nơi đây, nó cảm thụ nơi này linh khí tốt hơn so với địa phương khác, mà chủ nhân gốc của nó bởi vì đã qua cải tạo thân thể, cho nên một mực không ngừng tự hấp thu linh khí biến đổi thành năng lượng mà chính nàng ta cũng không biết, Gạo nó cũng không tính toán sẽ nói ra.

Không thể không nói, chủ nhân của nó, tuy với một đường tu luyện không thể cảm kích, nhưng lại may mắn có được một thân thể như vậy, thân thể này đúng là phi thường nghịch thiên, nếu không có nó bảo hộ, còn không biết dẫn tới gió tanh mưa máu thế nào?

"Kia thật sự là quá tốt, chờ ta đến chỗ cái đảo nhỏ Vô Danh kia, chúng ta tại tiếp tục gieo trồng đi!" Bạch Tiểu Mễ cực kỳ vui vẻ, đoạn thời gian ở Hắc Phong trại, nàng đã tích lũy được không ít kinh nghiệm gieo trồng, rốt cục cũng có thể đại triển quyền cước, hô hô nàng phải làm Đại Địa Chủ.

Gạo im lặng, nếu Gạo có khuôn mặt, Bạch Tiểu Mễ hẳn sẽ thấy khuôn mặt nó không ngừng giật giật.

Quá không có tiền đồ, Gạo nghe Bạch Tiểu Mễ nói xong, tự đáy lòng nhớ lại, cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, dù sao hiện tại cấp bậc nó vẫn quá thấp quá thật không thể cải biến hiện trạng, làm ruộng thì làm ruộng!

Tiểu Mễ thấy Gạo không nói gì, cho rằng nó là bị mình làm cho cảm động, nét mặt biểu lộ vẻ tươi cười thật lớn.

Băng cơ ngọc phụ, lộng lẫy không gì sánh bằng! Thời điểm Lý Thụy Nhiên tắm xong rồi đi qua vừa vặn trông thấy vẻ tươi cười rực rỡ của Bạch Tiểu

Mẽ, nhất thời bị cảnh đẹp kia làm sững sờ ngây người tại chỗ.

Có lẽ ánh mắt Lý Thụy Nhiên quá mức trực tiếp, Bạch Tiểu Mễ liền phát hiện hắn đến, quay đầu nhìn người đang đứng sững sờ bên mép sông cách đó không xa, vốn là sững sờ, lập tức khôi phục bình tĩnh, dù sao lúc này nàng không phải không mặc cái gì, cái yếm còn kín hơn so với áo tắm, quần trong so với quần short jean ngắn ở hiện đại không khác nhau mấy, không có gì phải thẹn thùng.

“Tiểu Tam đã tắm xong rồi à, chờ ta một lát! Ta lập tức xong ngay!” Bạch Tiểu Mễ nói xong lại chui vào nước, tóc liễu nhu bông bồng bềnh theo dòng nước, lúc này mới hướng mép sông đi đến.

Lý Thụy nhiên rốt cục cũng phục hồi tinh thần, mặt đỏ lên vội vàng xoay người.

“Ngươi không biết xấu hổ!” Lý Thụy Nhiên giọng run rẩy nói.

“Ài! Có làm hay không, là ngươi chạy tới, vậy mà còn có mặt mũi nói ta không biết xấu hổ, ta còn chưa kêu ngươi giờ trò lưu manh nha?” Đối với Lý Thụy nhiên, Bạch Tiểu Mễ đúng là chưa từng khách khí qua.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Dân bản địa không tầm thường

Hai người dịch dung sơ bộ xong, ở trong thành mượn một chiếc xe ngựa hướng bờ biển thành trấn mà đi.

Có lẽ là thật không ngờ Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên sẽ đi con đường này, không phải hướng Bắc mà là hướng Nam, thời điểm Lý Mặc Nhiên một đường thăm tra tìm người theo hướng khác thì Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy nhiên đã thuận lợi xuất hải rồi.

Bởi vì trên đảo người ở rất thưa thớt, cho nên không có thuyền chạy hướng đảo Vô Danh kia, bất quá Bạch Tiểu Mễ đã sớm nghĩ đến, không có phiền não, trực tiếp mua một con thuyền, sau đó tìm thuyền viên.

Dù sao một khi đã tính toán ở nơi đó định cư, tự nhiên phải có phương tiện đi lại, mua thuyền là chắc chắn, cũng là thế tại phải làm, thời điểm Lý Thụy Nhiên tìm thuyền viên, Bạch Tiểu Mễ cũng mua một số vật cần thiết trên đảo, cũng thuận tiện nhìn xem có cô nhi nào muốn theo lên đảo hay không, nếu muốn định cư, về sau nhất định phải dùng người, tuy dùng tiền là có thể mua được nô lệ, nhưng Bạch Tiểu Mễ không muốn lãng phí quá nhiều tiền bạc với chuyện này.

Ba ngày sau đó, Lý Thụy Nhiên đã chiêu mộ xong thuyền viên, mà Bạch Tiểu Mễ cũng mua không ít đồ dùng cần có, bao gồm một chút hạt giống thực vật, Bạch Tiểu Mễ tính toán sẽ quay lại trồng trọt như cũ sau khi đã ở trên đảo.

Còn về phần người đi theo, có lẽ bởi vì thôn trấn không hề tính là lớn, Bạch Tiểu Mễ gặp hơn hai mươi mấy tên khát cái, chọn ra mười mấy người thích hợp, sau khi nâng hoi và bọn họ đồng ý, mới quyết định mang theo bọn họ.

Đội ngũ thuyền viên quy mô lớn, lại thêm vào mười mấy cô nhi khát cái Bạch Tiểu Mễ mang đến, tổng cộng hơn ba mươi người xuất phát, đảo Vô Danh không lớn, nhưng bởi vì đất đai cần cõi nên không nhiều người định cư, bất quá đối với việc cần cõi này, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy một khi đã có đại thân Gạo ở đây, hẳn là có thể giải quyết.

Không biết có phải Bạch Tiểu Mễ vận khí tốt hay không, dọc đường đi đều không đụng tới sóng to gió lớn, thuận buồm xuôi gió xuất hải mười hai ngày đã đến Vô Danh đảo.

Thời điểm mới lên hòn đảo này, Bạch Tiểu Mễ nhìn bao quát tiểu đảo, vẫn không khỏi nhíu mày, quả thật vô cùng cần cõi, chỉ cần là người có đầu óc chắc chắn sẽ không định cư ở đây, dù sao chỗ này không có lấy một thực vật, càng miễn bàn đến cây nông nghiệp.

“Phụ thân, ngài đi tìm người sống trên đảo, Tiểu Kim người và Tiểu Hỏa đi tìm nơi thích hợp để hạ trại.” Ở trên đảo Bạch Tiểu Mễ không định ngụ trọ, trước hạ trại, sau đó ở đó dựng nhà cửa, dù sao nàng cũng không phải người sợ khổ, hạ trại cũng không sao.

Một đám người cùng Bạch Tiểu Mễ vốn lòng đang tràn đầy chờ mong, khi nhìn thấy toàn cảnh hòn đảo, tâm trở nên thật lạnh, trong lòng không khỏi thắc mắc, vì sao chủ nhân nhà mình lại chọn ở tại chỗ này?

Đã có tiền thì tại sao không lựa chọn nơi nào tốt hơn? Bất quá kẻ có tiền, bọn họ thật khó có thể lý giải, bọn hắn chỉ cần tuân mệnh hành sự là tốt rồi, dù sao có tiền để lĩnh là được.

Mặt trời chiều ngã về tây, màn đêm buông xuống, doanh trướng đơn giản đã được dựng lên, một ngày bận rộn, mọi người ném qua bữa tối Bạch Tiểu Mễ nấu liền trực tiếp đi nghỉ ngơi, về sau vẫn có nhiều thời gian xem xét tình huống trên đảo.

Thời điểm Lý Thụy nhiên trở về, Bạch Tiểu Mễ đã đi vào giấc ngủ, Lý Thụy Nhiên về lều trại bên cạnh lều Bạch Tiểu Mễ để nghỉ ngơi, những yêu cầu

của tộc trưởng đành để ngày mai nói cho Bạch Tiểu Mễ vậy!

Kỳ thật mãi cho đến bây giờ, Lý Thụy Nhiên vẫn không đồng ý quyết định định cư trên đảo của Bạch Tiểu Mễ, nhưng cực kỳ hiển nhiên phản đối của hắn đối với Bạch Tiểu Mễ mà nói, không ảnh hưởng đến bao nhiêu.

Kỳ thật tránh né đại ca cũng không cần đến trên hoang đảo này a! Trên đại lục lớn như vậy, chẳng lẽ còn tìm không thấy một nơi trốn đại ca hay sao, hắn thấy nơi đâu ở trên đại lục cũng đều tốt hơn so với nơi này.

Nghĩ muốn là nghĩ như vậy, nhưng Lý Thụy nhiên biết Bạch Tiểu Mễ sẽ không đáp ứng trở về.

Ở trên thuyền 12 ngày, Lý Thụy Nhiên đã không ít lần có ý nghĩ muốn khuyên Bạch Tiểu Mễ trở về, nhưng kết quả chỉ có thể là hắn một mình trở về, còn nàng thay đổi nơi đến và hắn sẽ không bao giờ tìm thấy nàng.

Lý Thụy Nhiên không nghĩ muốn để cho Bạch Tiểu Mễ một người nơi nơi chạy loạn, nếu nàng xảy ra chuyện gì, đại ca về sau khôi phục trí nhớ, huynh ấy sẽ đau khổ? Cho nên không có lựa chọn nào khác Lý Thụy Nhiên chỉ có thể thỏa hiệp.

Bởi vì thời gian gấp gáp, cho nên lều trại của Lý Thụy Nhiên và Bạch Tiểu Mễ là tương đối tốt, còn những người khác đều ngủ ngoài trời, mọi người đều không được nuông chiều từ bé, thuyền viên tất nhiên là không cần phải nói đều trải qua mưa dầm dãi nắng, mà mười mấy thiếu niên khát cái kia cũng chưa từng được một bữa ăn no, thường xuyên ăn ngủ ngoài trời, bây giờ so với lúc trước còn tốt hơn nhiều.

Tiếng gió hòa cùng tiếng sóng biển đập vào bờ vang vọng giữa ban đêm yên tĩnh, con thuyền duy nhất bập bênh ven bờ biển.

Bởi vì hơn mười ngày ở trên biển, cho nên khi Bạch Tiểu Mễ nằm trên chiếc giường thô sơ nghe thấy tiếng sóng biển, tựa hồ vẫn cảm giác dưới người mình đang đưa.

Bạch Tiểu Mễ kỳ thật không có hùng tâm tráng chí, nàng cũng không muốn như những câu chuyện trong sách, những nữ tử sau khi xuyên không đều có sự nghiệp oanh liệt, hoặc là học tuyệt thế võ công, nổi danh lập vạn gì gì đó, nàng chỉ muốn bảo vệ cho bản thân, sau đó sống cuộc sống gia đình nhỏ.

Nếu thật sự không thể quay về, vậy thì ở đây tìm một nam nhân an phận thủ thường, kết hôn sinh con kỳ thật cũng được, đây cũng là lý do Bạch Tiểu Mễ chọn hoang đảo này, nơi này chỉ cần gieo trồng tốt, tự cung tự cấp là hoàn toàn có khả năng.

Bạch Tiểu Mễ quyết định ở đây cũng không sai.

Trước kia Bạch Tiểu Mễ dự định khi nào rảnh sẽ cùng Lý Mặc Nhiên đi du lịch đại lục một phen, nhưng sau khi đến tộc Lam Tinh, nàng thiết tình không nghĩ muốn nơi nơi chạy loạn, trước kia nàng vốn cũng là một trạch nữ, hiện tại lại làm một trạch nữ cũng không sai.

Bạch Tiểu Mễ suy nghĩ lung tung rất nhiều chuyện rồi mơ hồ đi vào giấc ngủ.

Mà Lý Thụy Nhiên lại không dễ ngủ như vậy, trong đầu nghĩ về tộc trưởng gia tộc duy nhất trên đảo, gia tộc này tựa như gia tộc lãnh đạo, nhìn qua tưởng như những người đó cực kỳ bình thường, nhưng mỗi người đều có công phu căn bản, Tiểu Mễ ở đây không biết có an toàn hay không.

Lý Thụy Nhiên nhớ lại vị tộc trưởng kia, hắn thiết tình không thích, thấy thế nào cũng cảm giác người đó giống Mạc Tư, nếu người họ không có tóc đen con người đen, hắn thật sẽ hoài nghi hai người này có quan hệ huyết thống.

Hơn nữa, Lý Thụy Nhiên sau khi rời khỏi gia tộc kia, dọc theo đường đi đều không phát hiện cây cối gieo trồng, một gia tộc nhìn qua đã có hơn trăm người, bọn họ rốt cuộc làm gì để kiếm sống? Rất nhiều vấn đề bốc lên trong đầu Lý Thụy Nhiên, một đường muốn nghĩ ra rõ ràng, nhưng lại phát hiện việc hắn lo lắng tựa hồ không có cách giải quyết.

Lý Thụy Nhiên mơ hồ đến gần bình minh mới đi ngủ.

Đội Lý Thụy Nhiên tỉnh lại, là bị đánh thức bởi thanh âm âm ỉ bên ngoài.

Lý Thụy nhiên xốc lên chân rồi bước nhanh ra khỏi doanh trại, đi nhanh về hướng phát ra tiếng ồn ào.

Phát hiện Bạch Tiểu Mễ đứng ở một chỗ không biết cùng những người này nói gì, Lý Thụy nhiên tiêu sái bước qua, thế mới biết, Tiểu Mễ thực ra là tính toán đốt lò chế gạch.

Bởi vì nơi này không có cây cối, cho nên căn bản không thể dùng cây cối xây nhà, như thể hiện tại chỉ có một biện pháp, đó chính là đốt lò chế gạch, nhưng Tiểu Mễ làm sao lại biết loại đất này có thể đốt lò chế gạch?

Nhìn Tiểu Mễ phấn phỏ rõ ràng người làm việc, Lý Thụy nhiên liền bội phục nàng, làm ruộng thay đổi vận mệnh tất cả cường đại trong Hắc Phong trại, võ công cao hơn so với hắn, nhuộm tóc và rất nhiều thứ nữa, còn có cái gì là nàng không biết chứ?

Sinh hoạt cùng một người như thế, thật là có chút bị đá kích.

"Tiểu Mễ, người đây là muốn đốt lò gạch sao?" Lý Thụy Nhiên hiện tại là bộ dáng nam tử trung niên, nhìn qua khoảng ba mươi tuổi, mà Bạch Tiểu Mễ tuy bản thân đã mười bảy tuổi, nhưng dáng vẻ non nớt, nhìn chỉ có mười bốn mười lăm tuổi, cho nên hai người này phần thành cha con trái lại không ai hoài nghi.

”Tính toán đốt một chút gạch!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu, sau đó tiếp tục dọn dò công việc cho những người khác.

”Tiểu Mễ, những người đó nói muốn gặp người chủ quản!” Đợi cho Bạch Tiểu Mễ xong việc, Lý Thụy nhiên lúc này mới đem chuyện ngày hôm qua gặp dân bản địa nói ra.

Nghe xong lời này, Bạch Tiểu Mễ ngẩng đầu nhìn hướng Lý Thụy nhiên, rồi lại nhìn không được sờ mặt mình, chẳng lẽ là thời điểm hôm nay xuất môn, dịch dung không chuẩn bị cho tốt?

”Tiểu Tam, người hiện tại là ai?” Người này không phải luôn luôn thông minh sao? Tại sao lại đần như thế, người ta nói muốn gặp chủ sự, hần liền trở lại, nếu là nằng đi mà hai người xuất hiện quan hệ cha con, điều này sẽ khiến người ta nghĩ như thế nào đây?

”Người nào?” Là người nào hiện tại không phải đều nghe theo ý của nàng sao....., từ từ, đúng vậy! Hần hiện tại đúng là phụ thân Tiểu Mễ mà, ai nha! Hần như thế nào lại ngốc như vậy a?

Sự tình gì hần đều sẽ trước tiên nói chuyện, nghe một chút ý tứ những người đó, nếu là không cách nào tự quyết định hoàn toàn có thể nói mình sẽ trở về suy xét, sau đó mượn cơ hội trở về nói cho Tiểu Mễ.

Nhìn về mặt Lý Thụy Nhiên, Bạch Tiểu Mễ liền biết hần đã suy nghĩ cẩn thận mấu chốt trong đó, trợn mắt nhìn hần, sau đó xoay người rời đi, nàng vẫn chưa tìm được nơi thích hợp để gieo trồng và xây nhà, cũng không rảnh cùng hần ở đây ngây ngốc.

”Ai ôi! Tiểu Mễ, người như thế nào lại đi chứ, người không muốn cùng vi phụ đi gặp những người kia sao? Dù sao người ta cũng là dân bản địa, nếu cái đảo này là của người ta mà người ta không cho chúng ta ở đây thì sao?” Kỳ thật Lý Thụy Nhiên trái lại chỉ mong những người đó không cho bọn họ ở trên đảo, nói như vậy, bọn hần có thể trở về rồi.

”Người không phải cha ta sao? Việc này liên giao cho người!” Đầu Bạch Tiểu Mễ thẳng hướng phía trước, nàng đứng là bề bộn nhiều việc, không rảnh ở trong này nghe hần nói lung tung, hơn nữa hòn đảo này hoang vắng như thế, chắc chắn sẽ không phải là sản nghiệp của một gia tộc.

”Ta đây cũng không dám đảm bảo bọn họ để cho chúng ta ở đây! Đến lúc đó bị người ta đuổi đi, người cũng đừng trách ta đấy!” Lý Thụy nhiên bước nhanh đuổi theo Bạch Tiểu Mễ nói.

”Người làm phụ thân ta? Bản lĩnh không có, bắt quá người xác định người ta thật là dân địa phương à, có lẽ bọn họ cũng ra đảo ở ẩn như chúng ta thôi? Nếu bọn họ có thể tới, chúng ta vì cái gì không thể tới?” Bạch Tiểu Mễ về mặt không sao cả nói.

”Tiểu Mễ, ta cảm thấy người vẫn nên đi qua nhìn một cái? Những người đó không đơn giản so với tưởng tượng của người, mỗi người tựa hồ đều có võ công căn bản, đúng là không thấy bất kì sản nghiệp kiếm sống gì của bọn họ, không biết bọn họ làm thế nào để sinh sống, đến lúc đó cũng đừng rước thêm phiền toái cho chúng ta mới tốt!” Lý Thụy Nhiên nói chuyện thực, nhưng cũng có cố ý nói nghiêm trọng một chút, sau đó khiến Bạch Tiểu Mễ đánh mất suy nghĩ sống trên đảo.

Bạch Tiểu Mễ bước chân không có dừng lại, nhưng Lý Thụy Nhiên nói như vậy nàng quả thật cũng nghe vào.

”Kỳ thật bọn họ làm gì cũng không liên quan đến chúng ta, chúng ta không can thiệp chuyện của nhau không phải tốt hơn sao!” Bạch Tiểu Mễ về mặt bình tĩnh, căn bản không biết ý nghĩ chân chính của nàng.

”Nói là nói như thế! Nhưng nếu những người đó có cừ địch, đến lúc đó nhìn thấy chúng ta cùng bọn họ ở chung trên một hòn đảo, chúng ta có phải hay không sẽ phải chịu liên lụy!” Lý Thụy Nhiên không ngừng cố gắng.

Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn thoáng qua Lý Thụy Nhiên, phát hiện về mặt hần chờ mong nhìn mình, thở dài một hơi, nàng biết Lý Thụy Nhiên không muốn ở tại chỗ này, bắt quá hần nói cũng không phải không có đạo lí.

Như thế có phải nên đi xem những kia hay không, nếu thật sự không ổn, hiện tại dời đi đến hòn đảo nhỏ khác cũng không phải không thể, nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ xoay người đi về hướng cư dân địa phương ở.

Thấy Bạch Tiểu Mễ đi về hướng đó, Lý Thụy Nhiên vui vẻ theo sau, hi vọng người gia tộc kia đừng để hần thất vọng mới tốt, tốt nhất là trực tiếp đuổi bọn hần đi, ha ha ha!

Bạch Tiểu Mễ đi phía trước nên không biết suy nghĩ của Lý Thụy Nhiên, nếu là biết, không trực tiếp động thủ đánh người mới là lạ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Họ mạc, đây là trùng hợp sao?

Hai người một đường đi tới sườn núi hoang vắng, bên dưới là nham thạch, một chút cỏ dại dài khô vàng ngoan cường.

Sau hai giờ Lý Thụy Nhiên dẫn đường, Bạch Tiểu Mễ đứng dưới chân núi cao nhất trên đảo thấy được một trang viên giống như thôn trang, chung quanh thôn trang vậy mà cái gì cũng đều không có, thậm chí là một gốc cây.

Bên trong trang viên là cảnh tượng cây cối xanh tươi mọc san sát nhau, không giống với bên ngoài, giống như giữa sa mạc bỗng nhiên xuất hiện ốc đảo khiến người cảm thấy kinh ngạc, thậm chí còn có chút vui sướng.

Tại nơi đất đai cần cỗi, có thể nhìn đến địa phương như vậy, tâm tình Bạch Tiểu Mễ nhất thời tốt lên, đương nhiên tâm tình nàng tốt không phải bởi vì trông thấy trang viên, mà là nàng nhớ lại cho dù ở tại chỗ này, nếu phát triển nông nghiệp mà nói, có lẽ cũng không phải không có khả năng, nếu nơi này có thể gieo trồng thực vật, như vậy không có đạo lý gì mà những địa phương khác lại không trồng được?

Tâm tình tốt, khỏe miệng Bạch Tiểu Mễ không khỏi lên cao.

”Trên đảo chỉ có một hộ này thôi sao?” Hiện tại Bạch Tiểu Mễ lo lắng đảo này đã bị một gia tộc chiếm lĩnh, như thế nàng cũng chỉ có thể tìm một nơi khác mà thôi.

Nơi này sở dĩ không người ở, đương nhiên là vì đất đai cần cỗi, khí hậu nóng bức, không thích hợp người cư trú, Bạch Tiểu Mễ lựa chọn nơi này một phần cũng vì nơi này ít người.

”Ngày hôm qua suốt bốn canh giờ ta đều đã xem qua toàn cảnh trên đảo, lớn hơn so với phủ thành Lam Tinh đại khái gấp hai lần trái phải, mà tất cả trên đảo quả thật không có lấy một hộ gia đình, khi ta tới những người này tuy ở mặt ngoài hiền hòa, nhưng rốt cuộc ta vẫn không yên tâm?” Tính tình Lý Thụy nhiên tuy dễ bị kích thích, nhưng lại là người thông minh, trên đảo hoang tàn vắng vẻ, có một hộ nhân như vậy, hẳn tự nhiên lo lắng, huống chi những người này còn có vũ công thâm hậu.

”Quả thật rất kỳ quái, đi thôi! Chúng ta đi xem!” Bạch Tiểu Mễ trong lòng cũng bắt đầu có cảnh giác, chung quanh căn bản là không có bất kỳ cây nông nghiệp nào, cũng không nuôi dưỡng gia súc gia cầm, vậy lương thực của bọn họ chắc hẳn từ nơi khác chuyển đến, người có tiền bởi vì lý do nào đó lại lựa chọn nơi hoàn cảnh ác liệt như vậy mà cư trú, bản thân quả thật không phù hợp với lẽ thường.

Chỉ cần là kẻ có tiền, lựa chọn nơi ở cũng là lựa nơi phồn hoa, có tiền có thể cho người kiến tạo trang viên đơn giản để hưởng thụ, mà hưởng thụ nhất định sẽ lựa chọn nơi non xanh nước biếc.

Cho dù là người chạy nạn, hoặc là gia tộc, cũng sẽ không lựa chọn nơi này, nơi này không gieo trồng được, cho dù như trước có tiền miệng ăn núi lở, càng khẳng định không lựa chọn nơi này, như vậy hộ nhân gia này tồn tại ở đây là vô cùng quý dị rồi.

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ lúc trước hỏi thăm đảo nhỏ này, cho dù nhìn trúng hoàn cảnh của nó, còn cho rằng tuyệt đối không ai ở đây, ngày hôm qua Lý Thụy Nhiên xem xét, cũng không nghĩ hẳn có thể nhìn ra cái gì, không nghĩ tới vậy mà còn có một hộ nhân gia tồn tại như vậy.

Nơi này xem như trung tâm đảo nhỏ, cho nên gió biển trên cơ bản thổi không tới, mặt trời nắng chói treo trên bầu trời, nóng bức khiến người ta muốn ngâm mình ngay trong nước, nếu có khối băng, liền muốn ôm không buông tay.

Lý Thụy Nhiên dơ tay lau mồ hôi, ngẩng đầu nhìn đại môn đóng chặt, ngày hôm qua tới hẳn cũng cảm giác được, thôn trang cổ quái, bên ngoài cực kỳ nóng bức, nhưng sau khi tiến vào bên trong lại phi thường mát mẻ, không hợp với lẽ thường.

Bạch Tiểu Mễ cũng ngẩng đầu nhìn hướng đại môn, đại môn trái lại cực kỳ bình thường, phía trên đại môn cái gì cũng không có viết.

Lý Thụy Nhiên tiến lên gõ cửa, rất nhanh đại môn bị mở ra, mở cửa là một trung niên nam tử, nhìn thấy Lý Thụy Nhiên liền gật đầu một cái.

”Bạch lão gia có việc?” Thái độ phi thường tốt, nhìn Lý Thụy Nhiên, lập tức dời mắt nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, khi nhìn đến dung mạo tinh xảo cùng tuyệt mỹ của nàng thì sững sốt một phen, bất quá rất nhanh khôi phục bình thường, đối với Bạch Tiểu Mễ gật gật đầu, xem như chào hỏi.

”Ngày hôm qua có tới thăm hỏi gia chủ, thỉnh ông bẩm báo lại.” Lý Thụy Nhiên chấp tay nói.

”Nguyên lai đã hẹn trước với chủ nhân, vậy mời hai vị vào!” Nam tử trung niên vừa nghe, lập tức mời Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên tiến vào, sau đó đóng cửa lại rồi dẫn hai người đi vào bên trong.

Chân vừa mới bước vào thôn trang, Bạch Tiểu Mễ lập tức cảm giác được chỗ bất đồng, nghi hoặc nhìn về phía Lý Thụy Nhiên, Lý Thụy Nhiên nhún vai, bày tỏ chính mình cũng không minh bạch lắm.

Hai người được dẫn tới đại sảnh, nha hoàn bưng tới nước trà, mà trung niên nam tử kia đã bước nhanh ra ngoài, nói là đi bẩm báo tộc trưởng bọn họ đã đến.

”Hiện tại biết nơi này không đơn giản rồi chứ?” Lý Thụy Nhiên đợi sau khi nha hoàn rời đi, nhỏ giọng ngồi đối diện ở bên cạnh Bạch Tiểu Mễ nói.

”Quả thật có chút khác thường!” Bạch Tiểu Mễ tinh tế quan sát đại sảnh, bên ngoài đại sảnh cũng có hạ nhân đi lại, hướng vào trong đại sảnh nhìn người vừa mới tới, nhưng lại không dám quá mức trắng trợn, nhìn lên rồi bỏ chạy.

Cảm giác bị nhìn ngó thật vô cùng không tốt.

Hơn nữa ánh mắt của những người này, giống như chưa từng gặp người lạ bao giờ.

Chẳng lẽ lần này thật sự không thể định cư ở đây, Bạch Tiểu Mễ vốn muốn tìm một địa phương gần cách với thế giới bên ngoài, nhưng lại không muốn đặt mình vào trong hoàn cảnh nguy hiểm, nếu những người này thật sự không ổn, vậy thì tìm một nơi tốt hơn thôi.

Thời gian chừng nửa chén trà nhỏ qua đi, Bạch Tiểu Mễ nghe được tiếng bước chân trầm ổn, nghe như tiếng bước chân ba người, trong đó một người vừa vặn là nam tử trung niên dẫn đường.

Bạch Tiểu Mễ nâng mắt nhìn về phía cửa đại sảnh, Lý Thụy Nhiên hiển nhiên cũng nghe được tiếng bước chân, cũng nhìn về phía cửa đại sảnh, quả nhiên một hồi cửa đại sảnh xuất hiện hai bóng người, mà nam tử trung niên dẫn đường kia ở cửa đại sảnh liếc nhìn vào trong rồi rời đi.

“Bạch lão gia đến đây, không có từ xa tiếp đón, thỉnh trách tội!” Người đến tiếng đến.

Quần áo lam sắc, thân hình cao lớn, tóc đen dài như mực thả sau lưng, ngũ quan tuyệt mỹ, đôi mắt như hai viên hắc diệu thạch, phi mi như họa, độ cung mũi cao thẳng hoàn mỹ, môi có chút bạc, nhưng màu môi tốt vô cùng, đây là một mỹ nam tử, mà còn là mỹ nam tử khó gặp, nhìn người này Bạch Tiểu Mễ cảm giác có chút quen thuộc.

Quan sát tỉ mỉ, trong nháy mắt đã hiểu rõ chuyện gì xảy ra, người này chỉ ít có năm phần giống Mạc Tư, nếu không phải lúc trước nhìn qua Mạc Tư tuyệt mỹ, hơn nữa bên người còn có mỹ nam tử khó gặp Lý Thụy Nhiên, Bạch Tiểu Mễ có khả năng đã bị nam tử trước mắt mê hoặc.

“Là Bạch nõ quấy rầy tộc trưởng mới đúng!” Vừa rồi giọng Lý Thụy Nhiên còn non mềm, ngay lập tức biến thành thanh âm lão khí hoàng thu, nồng hậu cương nghị.

Đây là hiệu quả trong khoảng thời gian trước Bạch Tiểu Mễ huấn luyện.

Bạch Tiểu Mễ có vẻ đắm chiều nhìn thoáng qua nam tử, lập tức nhìn về phía nữ tử bên người nam tử, diện mạo nữ tử coi như là mỹ, nhưng đứng ở bên người tuyệt mỹ nam tử hiển nhiên là âm đạm rất nhiều, bất quá khí chất cũng rất tốt, cái gì gọi là đoan trang hiền lành, cái gì gọi là phóng khoáng tiêu sái, cái gì tên là ung dung mềm mại, Bạch Tiểu Mễ xem như biết rõ.

“Đâu nào, đâu nào, Bạch huynh có thể tới, Mạc mỗ cao hứng còn không kịp, ngồi một chút, đừng đứng, ai ~ Bạch huynh, vị này chính là lệnh thiên kim đi! Bộ dáng thật đúng là xinh đẹp, phu nhân, nàng nói xem có đúng không?” Mỹ nam tử lúc này mới nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, bỗng nhiên kinh ngạc một phen, lập tức nhìn về phía nữ tử bên cạnh nói.

“Phu quân nói đúng lắm, bản phu nhân chưa từng thấy qua cô nương nào xinh đẹp như vậy nha?” Giọng nói nữ tử dịu dàng dễ nghe, ôn nhu, nhưng không giả tạo, khiến người nghe thấy hảo cảm.

“Ha ha ha, tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân chê cười, tới tới, Tiểu Mễ qua đây gặp mặt Mạc tộc trưởng cùng Mạc phu nhân!” Lý Thụy nhiên vui tươi hơn hờ đem Bạch Tiểu Mễ kéo qua giới thiệu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Mỹ thiếu niên

“Mạc tộc trưởng, Mạc phu nhân hảo!” Bạch Tiểu Mễ xinh đẹp đáng yêu, cười ngây ngô lên tiếng chào hai người.

Nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ như vậy, Lý Thụy Nhiên trong lòng co rút, thật biết giả bộ!

“Hảo, hảo, hảo! Tiểu cô nương chẳng những xinh xắn, lại vẫn phi thường có lễ phép không sai, không sai! Đáng vẻ không giống như dã tiểu tử nhà ta, cả ngày chỉ biết chọc ta tức giận!” Tộc trưởng phu nhân tựa hồ cực kỳ thích Bạch Tiểu Mễ, cầm tay nàng, vừa ngắm nhìn vừa gật đầu, tựa hồ càng xem càng vừa lòng.

Bạch Tiểu Mễ bị nắm tay cười khó xử, trong lòng run rẩy, nhìn đi nhìn lại vẫn cảm giác như thể con dâu xấu gặp cha mẹ chồng? Phi phi phi! Nghĩ gì thế? Có lẽ vợ chồng người ta ít khi có khách tới thăm nên cao hứng mà thôi.

Nếu không biết trước mặt mình là nữ tử, hơn nữa đã gả cho người, tay ngọc trắng nõn kia không ngừng vuốt ve tay nhỏ của nàng, Bạch Tiểu Mễ có lẽ thật cho rằng đối phương là lưu manh.

Trong lòng mặc dù có chút không thoải mái, nhưng Bạch Tiểu Mễ vừa ngượng ngùng, lại có vẻ đại lượng tùy ý để người khác cầm tay mình.

“Phu nhân, nàng đem tiểu cô nương dọa sợ rồi kia!” Tay tộc trưởng hoàn hảo đủ dài mà có lực đúng lúc bỏ tay tộc trưởng phu nhân ra, nếu không Bạch Tiểu Mễ còn không biết bị nàng bắt bao lâu, nhưng Bạch Tiểu Mễ còn chưa kịp buông lỏng, lại bị hăng hái của vị phu nhân này đánh trúng không thể

động đây.

”Phu quân, chàng xem Tiểu Mễ có được hay không?” Phu nhân ý cười nhẹ nhàng nhìn về phía tộc trưởng phu quân nhà mình nói.

Lý Thụy Nhiên ngồi trên ghế khoe miệng giật giật, tựa hồ tất cả sự tình đều khác với ý định ban đầu của hắn.

”Đương nhiên là tốt!” Tộc trưởng nhìn thoáng qua phu nhân nhà mình, trong mắt tràn đầy sùng nịnh, ôn nhu có thể trào ra nước, cái gì gọi là đắm đuối đưa tình, cái gì gọi tình ý kéo dài, đều được thể hiện.

Nhìn hai người này, Bạch Tiểu Mễ trong lòng có chút hâm mộ, kỳ thật nàng cả đời này cũng muốn tìm một trạng phu đối tốt với mình, vốn cho rằng Lý Mặc Nhiên là người nọ, thế nhưng....., Bạch Tiểu Mễ thở dài một hơi.

”Nàng gả cho nhi tử của chúng ta thật quá tốt!” Lời này nhất thời hù dọa bốn phía, đương nhiên ngoại trừ tộc trưởng vẫn ngồi chỗ cũ nhìn tộc trưởng phu nhân đầy sùng nịnh.

”Không được!” Lý Thụy Nhiên không chút suy nghĩ cự tuyệt.

”Vì sao? Bạch huynh, nhi tử Mặc mỗ quả thật rất được! Chẳng lẽ Bạch đại ca khinh thường người trên đảo chúng ta?” Mặc tộc trưởng nhìn ngừ khi hòa ái dễ gần, nhưng trong giọng nói có chút không vui.

”Mặc tộc trưởng chớ nên trách phụ thân, không phải phụ thân đối với nhi tử đảo chủ có ý kiến, mà là Tiểu Mễ đã có vị hôn phu, một nữ không thể nào hầu hai phu!” Thấy tình thế không ổn, Bạch Tiểu Mễ lập tức nói.

Tính tình tiểu tử Lý Thụy Nhiên này quá mức kích thích, Bạch Tiểu Mễ lo lắng hắn nói lỡ miệng, cho nên ngay khi Lý Thụy Nhiên muốn mở miệng liền ngăn lại.

”Đừng, đừng, Tiểu Mễ từ nhỏ đã đính hôn rồi!” Lý Thụy Nhiên thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi hắn quả thật rất muốn nói Tiểu Mễ đã lập gia đình, không tòi! Không tòi!

”Vậy thật sự là quá đáng tiếc!” Tộc trưởng phu nhân cực kỳ tiếc hận nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ.

”Tộc trưởng và tộc trưởng phu nhân là người tài hoa, nói vậy lệnh công tử cũng là Nhân Trung Long Phượng, phu nhân tất nhiên là không cần lo lắng đến hôn nhân đại sự của cậu ấy, chỉ cần cậu ấy vừa đứng ra ngoài, người muốn gả đã có thể đem bao trọn mấy vòng quanh đảo rồi, phu nhân không cần lo lắng!” Bạch Tiểu Mễ nhìn nhìn khuôn mặt Mặc tộc trưởng, lại nghĩ tới khuôn mặt Mặc Tư, cảm thấy Mặc Tư có lẽ là nhi tử hai người.

”Ha ha ha, tiểu cô nương thật sự khéo miệng, làm sao bây giờ? Ta càng ngày càng thích a? Nếu không tiểu cô nương bỏ vị hôn phu của người, tái giá với con ta có được không?” Tộc trưởng phu nhân vừa nói khiến người sợ hãi.

Lúc này Bạch Tiểu Mễ hận không thể chụp chết chính mình, ai bảo người lảm miệng, Bạch Tiểu Mễ buồn bực cúi đầu, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, tính toán tại không mở miệng nữa.

”Tộc trưởng phu nhân để mất tiểu nữ, Bạch mỗ cực kỳ vinh hạnh, có điều Bạch mỗ không thể làm người bội bạc, hi vọng tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân thông cảm!” Lý Thụy Nhiên kỳ thật cũng có chút buồn bực, bất quá cũng biết hiện tại không phải thời điểm tức giận, dù sao hiện tại chính mình cũng đang ở trên đất nhà người, không thể làm khác, chờ một chút nói với Tiểu Mễ cùng rời khỏi nơi này.

”Bạch huynh bỏ qua cho, phu nhân Mặc mỗ cũng là thích Tiểu Mễ cô nương nên mới nói như vậy, đúng rồi, Bạch đại ca hôm nay tới, ý mỗ không phải, Tiểu Mễ kỳ thật mới là đương gia sao?” Ngày hôm qua hắn đúng là nói muốn gặp đương gia chân chính, hôm nay hắn ta chỉ mang theo tiểu cô nương Bạch Tiểu Mễ này đến đây, Mặc tộc trưởng nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ đang một bộ đáng làm sai cúi đầu không nói chuyện.

”Mặc tộc trưởng có chỗ hiểu lầm, kỳ thật lần này lên đảo chỉ có hai cha con chúng ta, ngày hôm qua không có rõ kỳ thật đã khiến ngài có chút nghi ngờ, hi vọng Mặc tộc trưởng bỏ qua cho, hôm nay Bạch mỗ tới đây là muốn cùng Mặc tộc trưởng nói về chuyện nhập đảo của chúng ta!” Lý Thụy Nhiên thấy Bạch Tiểu Mễ không nói lời nào, chỉ có thể tự mình nói, kỳ thật hắn thật sự không nghĩ muốn lưu lại.

Bởi vì không nghĩ muốn lưu lại cho nên lời này nghe như thế nào cũng đều có cảm giác không quá chân thành.

Bạch Tiểu Mễ trong lòng hận không thể tiến lên đá tên Lý Thụy Nhiên này một cước, đáng tiếc nàng hiện tại không thể làm như vậy.

”Nha! Bạch huynh, hòn đảo này kỳ thật cũng không phải của riêng Mặc gia, Bạch huynh muốn lưu lại tự nhiên là được!” Mặc tộc trưởng tươi cười nói.

Chỉ có như vậy, tại sao ngày hôm qua người không nói, còn gọi cái gì chủ sự tới, này không phải đùa giỡn lão tử sao? Lý Thụy Nhiên buồn bực, bất quá cũng không phát tác.

”Thật vậy chăng? Thật sự cảm ơn Mặc tộc trưởng, kia về sau liền đa tạ tộc trưởng chiếu cố nhiều hơn rồi! Thế Bạch mỗ đi về trước an bài, không quấy rầy tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân!” Lý Thụy nhiên cười có chút miễn cưỡng, đứng lên lời kéo Bạch Tiểu Mễ đứng lên, tính toán trở về lại nói Bạch Tiểu Mễ rời khỏi nơi này.

”Kia Bạch huynh đi thông thả!” Mặc tộc trưởng cười tiễn khách.

Lý Thụy Nhiên thần tốc lôi kéo Bạch Tiểu Mễ rời đi.

”Phu quân, hai người này rất kỳ quái!” Tộc trưởng phu nhân nhìn bóng lưng hai người, tựa vào trong lòng phu quân nhà mình nói.

”Là rất kỳ quái, hơn nữa chủ sự kỳ thật thật là tiểu cô nương kia, chỉ là tiểu cô nương kia cực kỳ thông minh, che giấu rất kỹ!” Tộc trưởng cười, vẻ mặt ôn nhu ôm người đang tựa trong lòng mình.

”Ta biết tiểu cô nương kia không đơn giản, ta cực kỳ thích!” Tộc trưởng phu nhân nói.

”Mẫu thân, nghe nói có người mới lên trên đảo, người đâu?” Bỗng nhiên một mỹ thiếu niên từ ngoài phòng khách tiến vào, dáng người thon dài, tuấn mỹ dị thường, tóc dài đen phiêu dạt tán ở sau người, ngũ quan thâm thúy mê người, một đôi mắt hắc diệu thạch so với tộc trưởng còn sáng hơn.

”Hỗn tiểu tử, người không luyện công chạy nơi này tới làm gì?” Tộc trưởng phu nhân trách cứ nhìn thoáng qua nhi tử, nhưng trong mắt đầy từ ái.

”Không phải nói có người ngoại lai lên đảo sao? Người đâu?” Nhìn đại sảnh trống không, mỹ thiếu niên có chút thất vọng hỏi.

”Đi rồi!” Tộc trưởng phu nhân đứng thẳng người, lôi kéo tay phu quân nhà mình đi ra ngoài.

”Ai nha, như thế nào liền đi, con còn chưa gặp mà? Bao nhiêu lâu rồi con chưa được gặp người ngoại, mẫu thân, nếu không để nhi tử ra đảo một chuyến đi!” Mỹ thiếu niên cười khanh khách, hơi lấy lòng bắt kịp hai người.

”Hai năm trước không phải vừa mới ra ngoài sao?” Tộc trưởng phu nhân chỉ biết nhìn thoáng qua nhi tử nhà mình, đứa nhỏ này cái gì cũng tốt, chỉ là quá ham chơi, năm đó ra ngoài đảo khiến bà lo lắng đề phòng không thôi.

”Người ta không thấy người bên ngoài, người ta liền muốn móc meo rồi!” Mỹ thiếu niên làm nũng.

”Nếu chỉ là muốn gặp người thì không cần đi ra ngoài, lúc này trên đảo không ít người đến đây!” Tộc trưởng bỗng nhiên nói, trực tiếp đánh nát nguyện vọng mỹ thiếu niên.

”.....” Mỹ thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Thành lập nông trang

”Tiểu Mễ, hay là chúng ta rời khỏi nơi này đi! Ta thấy Mạc tộc trưởng kia cũng không phải người tốt gì!” Sau khi đi được một đoạn xa, Lý Thụy Nhiên bắt đầu nghiệp lớn thuyết phục của mình.

”Người từ nơi đâu nhìn thấy người ta là người xấu?” Bạch Tiểu Mễ cười đi về phía trước, trong tay có thêm một cây dù, nghe nói là vị tộc trưởng phu nhân còn dặn dò người canh cửa giúp nâng, nữ nhân cực kỳ tri kỷ.

”.....” Lý Thụy Nhiên nghẹn lời, nhất thời không biết nói nguyên do gì, vốn là muốn lấy ra lí do từ chối lúc trước, nhưng cực kỳ hiển nhiên thời điểm buổi sáng nói đều không dùng được.

”Xem đi! Chính người cũng không nói ra được đấy thôi!” Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ cũng thấy gia đình này rất kỳ quái, nhưng cũng không có ý xấu gì, Bạch Tiểu Mễ tin tưởng trực giác của mình, chỗ này là nàng ngàn chọn vạn chọn, nàng tự nhiên không chịu rời khỏi đây, hơn nữa Gạo cũng nói, tuy đất đai nơi này cực kỳ cần cỗi, nhưng Gạo có biện pháp cải tạo.

Đã có biện pháp cải tạo, thì nàng sợ gì? Ban đầu ở Hắc Phong trại nàng cũng không phải chưa làm qua, hiện tại làm lại một lần cũng không sao.

Nếu quyết định, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu tìm nơi định cư, một bên núi là của Mạc gia, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên không liên lụy đến bọn họ quá nhiều, cho nên tự nhiên không thể xây nhà ở trong này.

Bạch Tiểu Mễ tiếp tục đi, không có muốn ý tứ muốn về.

”Tiểu Mễ, người thật sự quyết định ở đây?” Lý Thụy Nhiên nhìn Bạch Tiểu Mễ nhàn nhả đi về phía trước, tay lau mồ hôi trên trán, nơi này thật là quá nóng, hẳn thật sự không thích.

”Uh~m, quyết định, nhất định sẽ không ai nghĩ tới lại có người định cư nơi này!” Đây kỳ thật cũng là mục đích của nàng, Lý Mạc Nhiên muốn tìm thấy nàng cũng không dễ dàng như vậy.

Nghĩ đến Lý Mạc Nhiên, Bạch Tiểu Mễ vốn tâm tình tốt nhất thời trầm xuống.

Không biết lúc này hắn đã phát hiện mình chạy hướng khác chưa, biết chính mình rồi đi, hắn hẳn tức giận lắm! Nhìn qua là một nam nhân thật thà phúc hậu, kỳ thật cũng là một nam nhân bá đạo, một nam nhân ham muốn chiếm hữu rất mạnh, nếu không lúc trước cũng sẽ không đem nàng từ chạy trốn bắt trở về.

Nhớ tới dĩ vãng hắn đối xử với nàng, có lẽ hắn thiệt tình thích nàng?

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, lần này thật đúng là phải đa tạ Lý Mặc Nhiên, lúc tiền nàng đi đưa nàng rất nhiều ngân phiếu, lại thêm vào vào số bạc nàng mang từ Hắc Phong trại trước đó, tiền nhiều đến nỗi chính nàng cũng không dám tưởng tượng, kỳ thật nàng cái gì cũng không cần làm, cũng có thể hảo hảo sinh hoạt cả đời, nhưng là cuộc sống như vậy quá đơn điệu, cho nên nàng mới có thể nghĩ tới chuyện ở tại đây thành lập nông trường của mình, có tiền quá nhiên dễ làm nên chuyện.

“Tiểu Mễ, chúng ta đây là đi nơi nào?” Nhìn Bạch Tiểu Mễ đi về phía trước, hướng này hiển nhiên không phải hướng về trại

“Đi nơi nơi nhìn xem, Tiểu Tam người cũng nhìn xem, chúng ta lập thôn trang ở đâu tốt?” Bạch Tiểu Mễ biết Lý Thụy Nhiên vẫn không cam lòng, nhìn hắn lau mồ hôi, Bạch Tiểu Mễ khóe miệng hơi nhếch lên.

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ cũng biết là nóng, nhưng so với Lý Thụy Nhiên thì tốt hơn nhiều, cũng không biết có phải hay không bởi nguyên nhân thân thể mình đã qua cải tạo.

Cho tới bây giờ, Bạch Tiểu Mễ lại vẫn cảm thấy một thán thốn khổ ban đầu ở sơn động giống như đang nằm mơ, về sau cảm giác được thân thể biến hóa mới thực sự tin tưởng.

Nếu lần đó nàng không vô ý xâm nhập, cũng không biết hiện tại chính mình sẽ như thế nào?

Muốn dung nhập Hắc Phong trại có lẽ cũng sẽ không dễ dàng như vậy, muốn thuận lợi thay đổi Hắc Phong trại, muốn thuận lợi gieo trồng xuất thủy hẳn cũng không có dễ dàng, dù sao không có phân hóa học, không có nông dược, ở đó muốn chân chính đạt được sản lượng tốt trên cơ bản rất khó.

Nếu không có những thứ này để dựa vào, có lẽ nàng sẽ lựa chọn nơi dễ thay đổi hơn, nhưng hiện tại Bạch Tiểu Mễ đã nghỉ ở tại đây, đã nghỉ thay đổi nơi này, nghĩ đến đem một nơi cần cỗi biến thành một nơi xanh mướt một màu, Bạch Tiểu Mễ trong lòng liền kích động.

“Tiểu Mễ, người thực không cân nhắc một chút sao? Nơi này cực kỳ nóng!” Đi tới một đoạn đường, Lý Thụy Nhiên lại nói.

“Thôi, thôi, Tiểu Tam người cũng đừng tốn nước miếng nữa, ta đã quyết định rồi!” Bạch Tiểu Mễ nhìn hắn đang nóng không chịu được, cảm thấy được chọc ghẹo cũng đủ rồi, đem một nửa ô dù tặng cho hắn, hai người chống đỡ một cái dù tiếp tục đi về phía trước.

Lý Thụy Nhiên đỏ mặt, tuy bình thường hắn cùng Bạch Tiểu Mễ rất quen thuộc, có đôi khi càng không để ý thân phận đánh nhau cãi nhau, nhưng hai người vẫn là nam nữ khác biệt, đột nhiên hai người cùng chung một cái dù, cảm giác không khí nhất thời có chút ái muội, đương nhiên những thứ này đều là cảm giác cá nhân của một mình hắn.

“Cái kia, không cần, người che một mình đi!” Lý Thụy Nhiên mặt đỏ lên thần tốc nhảy ra, sau đó đi nhanh vài bước về phía trước, má ơi! Vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì bỗng nhiên tim đập loạn như vậy? Lý Thụy Nhiên lâm lâm, cả người bất an.

“Dừng lại, đừng đi nữa!” Lý Thụy Nhiên phía trước càng chạy càng nhanh, bỗng nhiên Bạch Tiểu Mễ ở sau người kêu hô hắn.

“Làm gì?” Không được tự nhiên, ngữ khí có chút ác liệt, Lý Thụy Nhiên xoay người trừng mắt với người khiến tim hắn đập loạn kia.

“Người cảm thấy nơi này như thế nào?” Đối với ngữ khí ác liệt của Lý Thụy Nhiên, Bạch Tiểu Mễ không phải quá để ý, dù sao Lý Thụy Nhiên đối với nàng dù có ác liệt hơn nữa, thì Bạch Tiểu Mễ cũng đã thành thói quen rồi.

“Nơi này có gì tốt chứ?” Lý Thụy Nhiên lúc này mới chú ý tới cảnh tượng chung quanh, ngữ khí bất thiện nói.

Bạch Tiểu Mễ nhìn hắn căn bản là không có ý định xem xét, Bạch Tiểu Mễ cũng không tính toán thật sự nghe được ý kiến tốt nào từ hắn, liền tự mình bắt đầu thăm dò địa hình.

Ở đây xây nhà mà nói, sau lưng nhà là núi, tuy ngọn núi này không phải ngọn lớn nhất mà gia tộc họ Mạc ở, nhưng cũng lớn thứ hai trên đảo, hơn nữa nhà cửa xây dựng hướng tọa bắc triều nam vừa vặn tốt, phía trước nhà cửa lại có mảnh lớn đất trống, có thể cải tạo tới làm nông trang vòng tròn, sau đó chung quanh nhà cửa trên núi cùng thôn trang trồng một số cây đào rồi bố trí trận pháp, đến lúc đó nơi này liền là một Thế Ngoại Đào Nguyên rồi.

Lý Thụy Nhiên nhìn trộm Bạch Tiểu Mễ, phát hiện nàng vẫn như cũ, vừa rồi chỉ có mình hắn khẩn trương, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời lại có chút mất mát, bất quá rất nhanh những mất mát này bị cái nóng thay thế, khiến hắn trừ thấy nóng ra thì không còn cảm giác được bất kỳ chuyện gì.

Ngẩng đầu nhìn mặt trời nắng chói trên cao, tâm tình Lý Thụy Nhiên bắt đầu mạnh mẽ hơn, hắn thiệt tình không muốn đứng ở nơi này.

“Chúng ta trở về đi! Để bọn họ còn nghỉ ngơi, làm việc dưới thời tiết này dễ tai nạn chết người, nếu không về sau làm việc vào buổi tối đi!” Sau khi Bạch Tiểu Mễ phát hiện có một dòng suối dưới chân núi, liền cao hứng đi về.

Bạch Tiểu Mễ đã quyết định may xây nhà tại chỗ này, một lúc trở liền thiết kế nhà cửa.

Lý Thụy Nhiên nghe thấy trở về, lập tức vui vẻ đi về.

”Trời nóng như vậy, người thực không muốn che ô cùng ta sao, dù sao hiện tại chúng ta cũng là quan hệ cha con, bị người thấy cũng không sao!” Nhìn Lý Thụy Nhiên không ngừng lau mồ hôi, Bạch Tiểu Mễ có chút không đành lòng.

”Không cần!” Quyết đoán cự tuyệt, cảm giác vừa nãy vẫn còn, Lý Thụy Nhiên tự nhiên không muốn ở kề bên Bạch Tiểu Mễ, kỳ thật chính hắn cũng không biết vừa rồi mình bị làm sao, nhưng hắn không muốn tiếp tục có cảm giác như vậy, tựa hồ nếu tiếp tục kéo dài, sẽ phát sinh chuyện cực kỳ đáng sợ.

”Hừ, lòng tốt không được hồi báo, vậy người cứ tiếp tục chịu nóng đi!” Thấy thái độ Lý Thụy Nhiên vẫn ác liệt, Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ mặt nóng dần mòng lạnh tiếp, một mình một ô càng tốt.

Kế tiếp dọc theo đường đi Bạch Tiểu Mễ cũng không có ý nói chuyện cùng Lý Thụy Nhiên, Lý Thụy Nhiên lại càng không chủ động cùng Bạch Tiểu Mễ nói chuyện, một đường yên lặng về tới doanh địa.

Bạch Tiểu Mễ trở lại doanh địa, toàn bộ người đang làm việc liền dừng lại, sau khi đã quyết định nơi định cư liền tiến vào lều trại bắt đầu thiết kế nhà cửa, đối với thiết kế Bạch Tiểu Mễ kỳ thật không quá am hiểu.

Nhưng lần này xây nhà, cho nên tìm một vài khát cái có kinh nghiệm xây nhà vào trong lều, sau khi Bạch Tiểu Mễ thiết kế sơ bộ, liền đem kinh nghiệm xây nhà cho mấy khát cái tiến vào nghiên cứu.

Sau một hồi sửa chữa cùng thay đổi, Bạch Tiểu Mễ bắt đầu phái người khuân vác đá nham thạch, định dùng nham thạch xây nhà, trên hòn đảo này ngoại trừ đất đai cần côi thì còn rất nhiều đá nham thạch bên bờ biển, những nham thạch này lớn nhỏ đều có, số lượng đơn lẻ, cho nên Bạch Tiểu Mễ liền lợi dụng một phen.

Trong khoảng thời gian này, Bạch Tiểu Mễ cũng phát hiện, nham thạch bên bờ biển cái đặc điểm, đó chính là trên tảng đá có rất nhiều lỗ kim kích cỡ nhỏ, dùng tảng đá như vậy xây nhà cửa, nhà có tính thoát nhiệt rất tốt.

Xây nhà tự nhiên là đại công trình, Bạch Tiểu Mễ cũng không nghĩ sẽ sớm xây dựng xong, cho nên đem doanh địa của mình xuống dưới chân núi xây nhà, mỗi ngày buổi tối Bạch Tiểu Mễ phân phó người dùng xe đẩy bằng tay kéo nham thạch bên bờ biển về.

Công trình nhà cửa này, Bạch Tiểu Mễ liền tốn thời gian gần nửa năm, trong lúc này Bạch Tiểu Mễ vẫn đến thành thị đại lục mua cực kỳ nhiều đồ dùng hàng ngày, hơn nữa lại mang về tới hơn hai mươi khát cái Bạch Tiểu Mễ nhìn trúng, sau khi được sự đồng ý của đối phương liền mang họ lên trên đảo.

Tuy không có khế ước bán thân nhưng ăn uống của những người này đều do Bạch Tiểu Mễ cấp, cho nên cực kỳ tự giác liền đem Bạch Tiểu Mễ trở thành chủ nhân của mình.

Đội cho son trang được hoàn thành xong, thời gian đã trôi qua một năm, mà tiền Bạch Tiểu Mễ giữ đã tiêu phí một nửa, bắt quá thời gian khó khăn nhất đã trôi qua.

Toàn bộ yên ổn qua đi, Bạch Tiểu Mễ rốt cuộc cũng bắt đầu nghề nông nghiệp chính của mình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Mạc gia thiếu niên

Một năm bận rộn qua đi, mọi người từ lúc bắt đầu từ từ thích ứng nơi này, giờ đã quen dần với hoàn cảnh, hơn nữa thực vật sau khi gieo trồng đã bắt đầu sinh trưởng, mọi người lại càng đối với nơi này tin tưởng gấp trăm lần.

Bạch Tiểu Mễ cũng thật cao hứng, tuy công lao phần lớn là Gạo chỉ đạo, nhưng có thể nhìn thấy nơi này từ từ thay đổi, Bạch Tiểu Mễ vẫn thật vui vẻ, nhưng cao hứng không thể duy trì được bao lâu.

”Tiểu thư, tiểu thư, không tốt, Tiểu Cát bị hải yêu bắt đi rồi!” Hôm nay Bạch Tiểu Mễ đang chỉ đạo mọi người bón phân cho cây nông nghiệp, một khát cái Tiểu Lâm được nhận về nuôi dưỡng trước đó thất kinh, về mặt hoảng sợ chạy tới nói.

”Sao lại thế này?” Hải yêu, thế giới này lại có thứ đó sao? Nàng hiện tại xuyên việt sẽ không phải là vào thế giới huyền ảo đấy chứ? Tới nơi này đã hơn 3 năm, nhưng Bạch Tiểu Mễ cũng chưa từng thấy qua bất kỳ sinh vật huyền ảo nào tồn tại.

”Vừa rồi ta cùng Tiểu Cát bên bờ biển tìm hải sản, bỗng nhiên một quái vật rất lớn từ trong biển bò lên, sau đó lập tức liền đem Tiểu Cát kéo đi!” Nói tới chỗ này, sắc mặt Tiểu Lâm càng trắng xanh vài phần, nước mắt chảy càng nhiều, Tiểu Cát và nó bởi vì tuổi còn nhỏ, cho nên phần việc cũng nhẹ một chút, tiểu thư cũng chỉ bảo bọn họ hai người đội thủy triều rút đi rồi nhặt một chút hải sản, công việc mọi ngày vốn đều tốt, nhưng hôm nay lại xảy ra

chuyện như vậy.

“Hu hu hu!” Thân thể Tiểu Lâm run run, cảm thấy bản thân mình dường như đã an toàn, cả người Tiểu Lâm chống đỡ không nổi ngồi trên mặt đất, nước mắt ràn rụa.

Bạch Tiểu Mễ nhìn đến tình thần tan vỡ hết sức của Tiểu Lâm, biết lúc này nếu hỏi kỹ hiển nhiên cũng không tốt.

“Đưa hân trở về nghỉ ngơi, thông tri mọi người, nói cho bọn họ trong khoảng thời gian này không được đi tới bờ biển!” Bạch Tiểu Mễ xoay người dặn dò quản gia phía sau.

“Vâng thưa tiểu thư!” Quản gia cũng biết tình thế nghiêm trọng, lĩnh mệnh thần tốc lui xuống, về mặt ngưng trọng.

Bạch Tiểu Mễ xoay người đi về, gọi Lý Thụy nhiên đi Mạc gia Sơn Trang, hi vọng bọn họ nơi đó biết một chút tình huống cụ thể, để giải quyết chuyện này cho tốt.

Nếu quái vật thường xuyên xuất hiện, đối với người của nàng có uy hiếp rất lớn, bởi vì cây nông nghiệp trong sơn trang vừa mới bắt đầu gieo trồng, muốn thu hoạch cần thời gian nhất định, đồ dùng cho cuộc sống bây giờ vẫn còn mua ở đại lục, nếu trên biển xuất hiện một quái vật, nàng xuất hành sẽ chịu trở ngại rất lớn, tuy hai tháng nàng mới ra ngoài một lần, nhưng lại không thể không ra ngoài.

“Hải yêu, đây là thật sự?” Bạch Tiểu Mễ tới, Lý Thụy Nhiên đang xem sổ sách, này vốn là công việc của Bạch Tiểu Mễ, nhưng lại ném cho hân làm, lại còn đường hoàng nói đây là trách nhiệm của phụ thân, rầm chó trách nhiệm, không phải là nhìn hân cả ngày không có việc gì, tìm việc cho hân làm sao?

“Tiểu Lâm trở về nói, ta không có tận mắt nhìn thấy, bất quá ta tin tưởng Tiểu Lâm sẽ không nói dối!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu nói.

“Tiểu Cát quả thật đã gặp chuyện không may!” Kỳ thật không khó đoán, dù sao hân và Tiểu Lâm bên bờ biển cũng là hai đứa nhỏ tốt lành, nghĩ đến thiếu niên mười một mười hai tuổi da có chút đen kìa, trong lòng Lý Thụy Nhiên nhất thời có chút khổ sở, hiện tại thôn trang bọn họ đại khái có hơn bốn mươi người, một năm ở chung, cho dù không quá quen thuộc, nhưng cũng không xa lạ, nghĩ đến một tiểu hải tử đột nhiên không còn, Lý Thụy Nhiên tự nhiên có chút khổ sở.

“Uh~m, đi thôi! Chúng ta đi Mạc gia một chuyến, xem bọn họ có biết một sự việc như vậy hay không?” Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên ra ngoài sơn trang, kỳ thật Bạch Tiểu Mễ cũng không thoải mái, lúc trước nàng mang theo bọn hân tới đây, đã bảo chứng bọn hân có thể sống một cuộc sống bình thường, hiện tại vừa mới đi vào quỹ đạo, người thế nhưng đã không còn.

Hơn nữa nếu chuyện này không giải quyết, người trong thôn trang cũng sẽ không an tâm.

Bạch Tiểu Mễ đi cực kỳ nhanh, nếu Lý Thụy Nhiên không có một thân bản lĩnh võ công, thì đã không thể theo kịp nàng rồi.

Đi được nửa đường, Lý Thụy Nhiên phát hiện Bạch Tiểu Mễ lại tăng tốc, không có biện pháp Lý Thụy Nhiên chỉ có thể dùng tới khinh công, thật sự là quá mất mặt, hân một người nam nhân còn không bằng một tiểu nữ tử.

Bạch Tiểu Mễ bởi vì trong lòng nhớ lại sự tình, muốn nhanh lên giải quyết cho nên cũng không biết mình đã tăng tốc độ, căn bản là không chú ý tới Lý Thụy Nhiên vất vả đi theo phía sau.

Bỗng nhiên Bạch Tiểu Mễ phát hiện phía trước có một bóng người, ngay lúc sắp va vào liền nghiêng người tránh được, tuy là tránh được, nhưng Lý Thụy Nhiên vẫn bực tức đi theo phía sau Bạch Tiểu Mễ là, đã dùng tới khinh công nhưng căn bản chưa kịp tránh đi, trực tiếp đánh vào trên thân người kia.

“Bịch!” Hai thân thể va chạm, hai người đều đã lùi tới 10 bước mới dừng lại.

“Này, người là ai? Như thế nào lại đứng giữa đường thế?” Lý Thụy Nhiên sau khi đứng dậy có chút bất mãn nhìn về phía thiếu niên đẹp đến bất khả tự nghĩ trước mặt.

“Còn nói ta a? Ngươi tuổi đã một bó to, đi đường vậy mà không nhìn à?” Thiếu niên bị người đụng phải ngửi khí bất thiện, vốn hôm nay bể quan xong được ra ngoài, muốn đi xem những người một năm trước chưa nhìn thấy, thật không ngờ vừa mới đi đến nửa đường, liền nhìn thấy hai người đang đi cấp tốc, bởi vì hai người tốc độ quá nhanh, thiếu niên cứ như vậy nhìn người tới.

Hai người hiển nhiên là có việc gấp, tựa hồ không có phát hiện một người là hân mà cứ như vậy vọt qua, đợi cho thời điểm hân muốn tránh liền phát hiện người đi phía trước đã đến trước mắt hân, vốn cho rằng sẽ va vào, nhưng người nọ ngay khi sắp va phải hân liền tránh thoát, hân còn chưa kịp buông lỏng một hơi, bịch một tiếng, hân đã bị người đi phía sau người nọ đâm phải.

Hơn nữa người này không giải thích thì thôi, lại còn giáo huấn người, quả thực là quá kỳ cục!

“Phụ thân, chúng ta còn có chính sự!” Xem Lý Thụy Nhiên xoa tay, Bạch Tiểu Mễ không thể không lên tiếng nhắc nhở.

Thiếu niên nhất thời quay đầu nhìn, là nàng! Tuy từ rất xa đã nhìn qua một lần, nhưng bộ dáng của nàng cùng năm trước không có gì khác nhau?

“À! Ủ! đi thôi!” Lý Thụy Nhiên biết là do mình đụng vào người ta, đuối lý nên cũng không nhiều lời, bước nhanh bắt kịp Bạch Tiểu Mễ.

“Này, các người đây là muốn đi đâu?” Thiếu niên cũng không quên mục đích của mình, quay người bắt kịp Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên.

“Đi nhà người!” Bạch Tiểu Mễ thân nhiên nói.

Thiếu niên này diện mạo cực kỳ xuất chúng, mà ở trên đảo có người diện mạo xuất chúng như vậy cũng chỉ có tộc trưởng Mạc gia bên kia, hẳn là nhi tử của bọn họ, nghĩ đến người này có lẽ là đệ đệ của Mạc Tư? Bạch Tiểu Mễ sau khi suy đoán xác định thân phận Mạc Tư, vẫn liền cố chấp cho là vậy.

“Oa! Sao người biết ta là người nhà ai?” Bọn hắn tựa hồ mới lần đầu tiên gặp mặt đó? Thiếu niên cảm thấy hứng thú nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, chẳng lẽ nữ hài tử này kỳ thật vẫn chú ý tới hắn, chỉ là hắn không biết mà thôi? Có lẽ là ái mộ mình đi? Nghĩ đến thiếu nữ trước mắt ái mộ mình, thiếu niên hơi hơi đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Phiền toái

“Nơi này còn có gia đình khác ở sao?” Bạch Tiểu Mễ dùng ánh mắt ‘người thật là ngu ngốc’ quay lại nhìn thiếu niên, hơn nữa với diện mạo của hắn, căn bản là không quá khó để đoán ra?

“A!..... Cũng đúng!” Thiếu niên bị ánh mắt như vậy nhìn thẳng, nhất thời cũng hiểu được có chút xấu hổ, trên đảo chỉ có hai nhà, không phải nhà nàng thì là nhà hắn, vấn đề hắn vừa hỏi quả thật đầy ngu ngốc.

Bất quá hắn hỏi như vậy không phải là chuyện thường tình sao? Nữ hài này cũng quá tích cực rồi.

“Vậy hai người đi nhà ta làm gì?” Thiếu niên tuy tuổi nhỏ, nhưng võ công so với Lý Thụy Nhiên lại cao hơn một chút, bắt kịp Bạch Tiểu Mễ tuyệt không tốn sức.

“Người đã nghe nói qua chuyện hải yêu chưa?” Bạch Tiểu Mễ tốc độ không đổi, nhưng cũng không quên hỏi người bên cạnh, có lẽ có thể hiểu biết sơ bộ một phen.

“Hải yêu, trên hòn đảo này có vật như vậy sao? Nói một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Các người đừng phải hải yêu há?” Thiếu niên mắt sáng lên, nhất thời tò mò hỏi.

“Son trang chúng ta có người bị hải yêu kéo đi, ta nghĩ tới hỏi Mạc tộc trưởng, đối với chuyện hải yêu xuất hiện này có biết không?” Bạch Tiểu Mễ nói.

“Hải yêu kia là cái dạng gì?” Thiếu niên ánh mắt tỏa sáng, cuộc sống phiến muộn rốt cuộc cũng không còn phiến chán nữa rồi.

“Nghe nói là một quái vật lớn, nhưng Tiểu Lâm hiện tại bị dọa không nhẹ, cũng không thể nói rõ ràng!” Bạch Tiểu Mễ trả lời.

“Chúng ta đây đi đem quái vật kia giải quyết thôi! Ta sẽ giúp các người!” Thiếu niên nóng lòng muốn thử.

“Đi trước cùng cha mẹ người nói một chút, nếu đến lúc đó bọn họ đồng ý, mới tính tiếp!” Bạch Tiểu Mễ cũng không dám tự tiện quyết định, nếu đến lúc đó người này xảy ra chuyện, cha mẹ hắn còn không giết nàng mới là lạ.

“Uh! Cũng được!” Thiếu niên gật đầu, hẳn tin tưởng cha mình nhất định sẽ đồng ý, dù sao đây là cơ hội rèn luyện khó có được.

Lộ trình vốn mất hai canh giờ, hiện tại ba người chỉ dùng nửa canh giờ liền tới nơi, có thiếu niên dẫn đường, tiến vào Mạc gia thôn trang cực kỳ dễ dàng, lần này là lần thứ hai Bạch Tiểu Mễ nhìn thấy Mạc tộc trưởng cùng phu nhân tộc trưởng.

Một năm không thấy, dung mạo hai người vẫn không có chút thay đổi nào, dung mạo vẫn xuất chúng như vậy.

“Tộc trưởng, tộc trưởng phu nhân hảo!” Lý Thụy Nhiên cùng Bạch Tiểu Mễ thấy hai người tiến vào, lập tức tiến lên chào hỏi.

“Hai vị ở trên đảo đã quen chưa?” Mạc tộc trưởng thấy nhi tử nhà mình cũng ở đây, vốn là sùng sốt một phen, lập tức nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, sau đó mới hỏi thăm.

Bạch Tiểu Mễ bị ánh mắt đầy thâm ý kia nhìn mình, khóe miệng nhin không được giật giật một phen, nhìn bộ dáng tộc trưởng, như thế nào cũng giống như mình và nhi tử nhà hắn có gian tình, bọn họ mới lần đầu tiên gặp mặt đây!

“Hảo hảo! Đa tạ Mạc tộc trưởng quan tâm!” Lý Thụy Nhiên.

“Xú tiểu tử, như thế nào lại ở trong này?” Tộc trưởng phu nhân mặc kệ hai đại nam nhân, thấy nhi tử nhà mình ở đây, bước nhanh tiêu sái đi tới, đem nhi tử nhìn trên dưới một lần, tựa hồ muốn đem từ trên thân nhi tử nhà mình lấy ra một đóa hoa.

”Con.....”

”A...! Vì nương biết rõ, người đây là tìm vợ đi, như thế nào? Vì nương nói không sai chứ? Tiểu Mễ có phải hay không bộ dáng rất xinh đẹp!” Tộc trưởng phu nhân mắt phát sáng nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ đứng gần thiếu niên, lập tức trêu chọc liếc mắt nhìn thiếu niên, một bộ dáng bỗng nhiên tinh ngộ nói.

”Nương, ngài nói bậy bạ gì đó?” Thiếu niên mặt đỏ bừng, mắt vẫn lén lút liếc nhìn Bạch Tiểu Mễ, lo lắng nàng hiểu lầm, nhưng chính ánh mắt lén lút này của hắn, lại bị nương hắn trực tiếp cho là có tật gậy mình, vẻ tươi cười trên mặt tộc trưởng phu nhân càng đậm hơn, tựa như trăm hoa nở rộ.

Bạch Tiểu Mễ nhất thời đau cả đầu, nào có một mẫu thân trêu đùa nhitử của mình như vậy chứ, hơn nữa nàng nhớ rõ lúc trước nàng đã nói qua với vị phu nhân này, là nàng đã có vị hôn phu, nói như vậy không phải cố ý dẫn đường sai cho nhitử nhà mình sao?

Chẳng lẽ nàng ấy không lo lắng nhitử nhà mình thật sự thích nàng?

”Phu nhân, thiếu gia đúng là Nhân Trung Long Phụng, tự nhiên sẽ phải kết đôi với nữ tử xuất sắc, cho nên thỉnh đừng trêu đùa Tiểu Mễ, hơn nữa Tiểu Mễ đã có vị hôn phu rồi!” Bạch Tiểu Mễ có thể tưởng tượng khiến người ta hiểu lầm, cho dù nàng không cùng Lý Mạc Nhiên, nhưng cũng không nghĩ đến tìm một nam tử quá mức xuất chúng, như vậy sẽ cực kỳ phiền toái.

Lời này nói ra, tộc trưởng phu nhân chỉ nở nụ cười, mà thiếu niên chết đứng ở nơi đó, đỏ ửng trên mặt tan biến, ánh mắt rơi trên mặt đất, cũng không biết trong lòng nghĩ gì.

”Mạc tộc trưởng, chúng ta tới đây là có chuyện muốn thỉnh giáo, không biết ngài có phiền không?” Bạch Tiểu Mễ tiến lên kéo Lý Thụy Nhiên bên người ngồi xuống, không nhìn thiếu niên cùng tộc trưởng phu nhân, sắc mặt ngưng trọng nói.

”Tiểu Mễ có gì thì cứ nói trực tiếp cùng Mạc bá bá là được, hà tất khách khí như vậy!” Tộc trưởng đáp.

Mạc bá bá? Bạch Tiểu Mễ có chút quý dị nhìn về phía Mạc tộc trưởng, bọn họ chỉ gặp qua một lần, tính cả lần này là hai, xưng hô như vậy có phải quá thân cận rồi không, này.....

Tuy cảm thấy kỳ quái, nhưng hiện tại vấn đề cần lo lắng không phải là xưng hô, cho nên trước bàn về chuyện hải yêu mới là chính sự.

”Hôm nay người sơn trang chúng ta hôm nay trên bờ biển nhặt hải sản, bỗng nhiên từ trong biển chui ra một cái quái vật, kéo một tiểu hài tử đi, chúng ta qua đây là muốn hỏi một chút, tộc trưởng đại nhân đã từng có hay không nghe nói qua quái vật biển như vậy?” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Thụy Nhiên không nói nhìn nàng, nàng chỉ có thể tự mình hỏi.

Đề nghị ở trên đảo là nàng, nàng tự nhiên không thể ngồi yên không để tâm, huống chi hiện tại nơi này thôn trang đã ổn định, về sau nàng liền an tâm làm chủ nông trường thì tốt rồi, hiện tại phát sinh chuyện như vậy, nếu không giải quyết, lòng người hoảng sợ cũng không đơn giản.

Lúc này tộc trưởng phu nhân cũng lôi kéo thiếu niên ngồi ở một bên, thấy Bạch Tiểu Mễ nói lên chuyện này, vốn là kinh ngạc một phen, lập tức nhìn về phía trưởng phu, tựa hồ biết chút gì đó?

”Cái này, trái lại có phát sinh qua, nhưng đây là đã là chuyện nhiều năm trước, thật không ngờ còn có quái vật như vậy xuất hiện lần nữa!” Mạc tộc trưởng vỗ nhẹ tay tộc trưởng phu nhân, lúc này mới nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên nói.

”Vậy lúc ấy Mạc tộc trưởng xử lý như thế nào?” Bạch Tiểu Mễ cảm thấy thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nếu đã gặp thì hẳn có cách giải quyết, nói như vậy thì tốt rồi.

”Tập hợp cao thủ trong tộc, lập camp bẫy sau đó giết chết!” Mạc tộc trưởng nhớ lại, trên mặt sắc mặt có chút ngưng trọng, trận đánh lúc ấy hẳn cũng có mặt, ngay trong trận đó ước chừng đã chết hai mươi mấy cao thủ trong tộc, không nghĩ tới mới an bình vài năm, loại quái vật này lại xuất hiện.

”Rất khó?” Bạch Tiểu Mễ thấy tộc trưởng sắc mặt không tốt lắm, biết quái vật kia nhất định không dễ đối phó, mà người trong thôn trang trừ nàng cùng Lý Thụy Nhiên võ công cao một chút, những người khác đều là không có võ công, làm thế nào cho tốt đây, việc đó không thể không giải quyết.

Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía Mạc tộc trưởng, nếu hắn có thể hỗ trợ, có lẽ sẽ càng giải quyết tốt, cũng không biết.....

”Phụ thân, người liền giúp đỡ một chút đi! Huống chi, nếu quái vật kia không giải quyết, chúng ta ở trên đảo cũng không an bình!” Thiếu niên nhìn một màn này, nhớ lại trước kia khi quái vật xuất hiện, hắn còn nhỏ, căn bản là không cho hắn qua xem, cũng không biết là cái dạng gì, liếc thấy Tiểu Mễ chờ mong nhìn phụ thân, thiếu niên nhìn không được nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Mạc tộc trưởng khó hiểu

Bạch Tiểu Mễ hỏi xong, chờ mong nhìn về phía gia chủ Mạc gia, mọi người trong thôn trang Mạc gia đều có võ công cao cường, cao thủ hẳn là không ít, có bọn họ trợ giúp, quái vật kia mới có thể giải quyết nhanh hơn, nhưng nhìn đến tộc trưởng Mạc gia chỉ trầm mặc ngồi ở chỗ kia không nói một tiếng, Bạch Tiểu Mễ thu hồi ánh mắt, cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Lý Thụy Nhiên trái lại vẫn nhìn Mạc gia tộc trưởng, Lý Thụy Nhiên tin tưởng ông ta sẽ đồng ý hợp tác, dù sao tất cả mọi người đều cùng trên một hòn đảo, một sinh vật có thể đe dọa đến tính mạng bất kỳ lúc nào, ông ta không có khả năng bỏ mặc, càng không thể chỉ lo thân mình.

Huống chi, Mạc gia so với bọn hắn hơi khác nhau về hoàn cảnh, thôn trang bọn hắn tồn tại dưới hình thức nông trang, sau ba tháng, bọn hắn trên cơ bản có thể tự cấp tự túc, nếu có thể phát triển như Hắc Phong trại, như thế bọn hắn trên cơ bản không cần ra đảo cũng là đương nhiên, còn y phục gì gì đó? Nếu nông trang có, nuôi tằm cũng không phải không có khả năng.

Tuy nhiên những thứ gieo trồng gì gì đó? Nuôi dưỡng gì gì đó? Hắn không phải cực kỳ hiểu biết, nhưng hắn cảm thấy Tiểu Mễ biết, hiện tại trong mắt Lý Thụy Nhiên, Bạch Tiểu Mễ là một người vạn năng, không có gì là không làm được, đối với nữ tử này, trên miệng hắn không nói, nhưng từ đáy lòng bội phục.

Lần này, bọn họ có đủ khả năng để tiêu dùng nhờ thôn trang.

Tuy trong lòng đã có đáp án, nhưng Lý Thụy Nhiên vẫn không nói, tính hắn tuy có nóng vội, có đôi khi quả thật cũng là sợ ý lo, nhưng người vốn thông minh, cũng vì thông minh nên thiên phú võ học cũng cao, vì vậy mới dưỡng tính cách hắn thành kiểu ngạo tự phụ như lúc trước.

Bất quá trải qua Bạch Tiểu Mễ đã kích vài năm nay, cùng tôi luyện, Lý Thụy Nhiên bình thường đối với Bạch Tiểu Mễ vẫn có chút kích động, nhưng thời điểm mấu chốt tuyệt đối sẽ không làm hỏng chuyện.

Bạch Tiểu Mễ lặng lẽ ngồi, đầu cúi thấp, ánh mắt rơi vào trên chén trà trong tay, giống như nhìn ngắm màu sắc trong chén nước trà.

Lý Thụy Nhiên cũng học theo Bạch Tiểu Mễ, bắt đầu giả bộ thâm trầm.

Không khí trong phòng khách bỗng nhiên có chút áp lực, thiếu niên nhìn phụ thân, sau đó nhìn phụ thân Bạch Tiểu Mễ.

“Phụ thân, việc này phát sinh ở trên đảo, không giải quyết là không được!” Thiếu niên liếc thấy Tiểu Mễ cúi đầu, cho rằng nàng khổ sở, quay đầu nhìn về phía phụ thân mình, kỳ thật hắn có chút không rõ, phụ thân vì cái gì không đáp ứng, dù sao cũng là ở trên đảo, không xử lý căn bản là không thể, có người hợp tác không phải càng thêm nắm chắc sao? Hơn nữa võ công của hai cha con bọn họ cũng không tệ.

“Ha ha ha! Vì phụ biết, chỉ là quái vật biển này rất mạnh, tuy trước đó đã giết chết một con, nhưng lại tổn thất hơn hai mươi cao thủ, vì phụ không phải đang suy nghĩ biện pháp sao? Nhìn tiểu tử người nóng vội như vậy, hay là hôm nay mới gặp liền không nỡ thấy người ta chịu một chút ủy khuất hả?” Gia chủ Mạc gia trêu chọc nhìn về phía nhi tử nhà mình.

“Phụ thân, ngài nói bậy bạ gì đó?” Thiếu niên chần chừ nhìn lên Bạch Tiểu Mễ, lập tức nhanh chóng quay đầu trở lại trừng phụ thân nhà mình, trên mặt trắng nõn nổi lên đỏ ửng nhàn nhạt, cũng không biết là vì tức giận hay xấu hổ.

Bạch Tiểu Mễ tự nhiên cũng nghe thấy Mạc tộc trưởng nói, lời hắn nói khiến Bạch Tiểu Mễ hơi nhú mày, rõ ràng đã nói rõ với bọn họ là mình đã có vị hôn phu, vì sao Mạc tộc trưởng này vẫn nói đùa chứ?

Chuyện như vậy ở cổ đại không phải vẫn luôn bảo thủ à?

Tuy diện mạo thiếu niên cực kỳ tuấn mỹ, võ công cũng được, người nhìn qua cũng cực kỳ có kiên cường chính trực, nhưng Bạch Tiểu Mễ lại không có cảm giác với hắn, có lẽ tộc trưởng Mạc gia chỉ là thích lấy việc này nói đùa, nàng cũng không nhất thiết cần để ý.

“Ai ôi, còn xấu hổ đến mức tức giận nữa kìa, người xem tính tình người thế này, rồi lại nhìn Tiểu Mễ người ta đi, người ta nhìn qua tuổi còn nhỏ hơn so với người, nhưng rất trầm ổn, người nên học tập người ta một chút.” Mạc tộc trưởng tựa hồ không định buông tha nhi tử, nhìn nhìn mọi người, lập tức đối với nhi tử nói.

“Phụ thân, hiện tại chúng ta đang bàn chính sự đây? Ngài ở đó nói hươu nói vượn cái gì thế? Người làm như vậy sẽ ảnh hưởng đến danh dự nữ tử của nàng!” Thiếu niên buồn bực trừng phụ thân nhà mình, phát hiện phụ thân vẫn trước sau như một không đáng tin, cũng không biết mẫu thân tốt như vậy lúc trước là thấy thế nào mới đi lấy ông.

“Ha ha ha! Con nhà người ta còn không có khăn trương, người khăn trương cái gì?” Mạc gia tộc trưởng cười nói.

Lúc này thiếu niên là giận thật, trừng mắt phụ thân, không nói chuyện.

“Phu quân!” Tuy rất thích chọc nhử từ tức giận, nhưng nhìn thấy nhi tử thực sự tức giận, tộc trưởng phu nhân vẫn là đau lòng.

“Được rồi, được rồi! Không nói nữa!” Mạc tộc trưởng thấy phu nhân nổi bão, cũng không dám đùa giỡn nhi tử thêm.

Đối với chuyện nhà này, Bạch Tiểu Mễ thờ ơ, Lý Thụy Nhiên tuy trong lòng tức giận, nhưng thấy Bạch Tiểu Mễ không động, hắn tự nhiên cũng không động.

Người nhà này thật sự rất quá phận, đã nói qua Tiểu Mễ có vị hôn phu, mà vẫn còn đùa cợt như vậy, quá không để bọn họ vào mắt rồi.

”Bạch huynh, Tiểu Mễ, các người trước cùng Mạc tộc đến thư phòng đi! Nơi đó có một chút tư liệu liên quan tới quái vật, hai người nhìn xem, rồi chúng ta nghiên cứu xem nên đối phó với nó như thế nào?” Tươi cười trên mặt Mạc tộc trưởng không đổi, quay đầu nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên.

”Vậy thì làm phiền Mạc tộc trưởng rồi!” Lý Thụy Nhiên ngoài cười nhưng trong không cười, luôn lấy Tiểu Mễ ra trêu đùa, nếu không phải hiện tại có việc cầu bọn họ, hẳn đã sớm nổi bão rồi.

Bạch Tiểu Mễ không lên tiếng, đứng lên đi theo phía sau Lý Thụy Nhiên, từ khi Mạc tộc trưởng nói đùa đến bây giờ vẫn không nói câu nào, thậm chí ngay cả đầu cũng không ngẩng.

Thiếu niên ngẫm lại cũng đi theo, ánh mắt tối sầm nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, có chút ảo não, nhưng lại không biết làm gì hơn.

Mạc gia sơn trang không nhỏ, từ trước sảnh đến thư phòng an tĩnh, mọi người đi nửa giờ, mà lúc này thời gian đã là buổi tối, cũng may miễn cách một đoạn hành lang treo một cái đèn lồng, tuy không phải rất sáng, nhưng cũng có thể làm cho người ta thấy đường đi.

Bạch Tiểu Mễ đối với sắc trời như vậy không có phản ứng, Lý Thụy Nhiên đã có chút bất an, dù sao hiện tại cúi đầu trước người ta, nếu bọn họ làm ra chuyện gì, cũng không biết hẳn có thể ứng phó bảo vệ Tiểu Mễ hay không.

Đương nhiên Lý Thụy Nhiên không phải lo lắng đến an toàn tính mạng của hai người bọn họ, mà là lo lắng Mạc tộc trưởng không đáng tin, đem Tiểu Mễ trói lại dễ dàng cùng thiếu niên kia xảy ra chuyện đó.

Nếu thật sự phát sinh chuyện kia, vậy hẳn không thể không làm... đại ca thất vọng.

Càng nghĩ Lý Thụy Nhiên càng không yên tâm, cho nên bất tri bất giác không biết tay mình đã nắm tay Bạch Tiểu Mễ, hơn nữa lực đạo trên tay càng lúc càng mạnh.

”Làm sao vậy?” Cảm giác được lực đạo trên tay, Bạch Tiểu Mễ tự nhiên sẽ không cho là Lý Thụy Nhiên đối với nàng có tâm tư, bất quá nhìn hắn khẩn trương như vậy, Bạch Tiểu Mễ nhỏ giọng hỏi.

Lý Thụy Nhiên thấy trước sau đều có người, cũng không biết nói sao? Chỉ có thể nhìn Bạch Tiểu Mễ, trong mắt ý tứ là đề phòng.

Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên ở chung cũng không phải một ngày hai ngày, chút hiểu ngầm vẫn có, thấy Lý Thụy Nhiên căng thẳng, trong lòng có chút ấm áp, cười gật gật đầu.

Mạc tộc trưởng đi phía trước nên không có phát hiện hai người thì thầm, nhưng không có nghĩa là người đi phía sau, tộc trưởng phụ nhân nhìn có vẻ hiền lành lại không nhìn thấy, tuy trời có chút tối, nhưng nàng vẫn nhìn rõ hai người nắm tay nhau, khóe miệng hơi nhếch cười nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Mạn Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Nguyên rửa

Bạch Tiểu Mễ nhận tư liệu Lý Thụy Nhiên đưa qua, trang đầu là bức họa về quái vật, vừa nhìn đã thấy là một con tấn mãnh long, bất quá có lẽ bởi vì quái vật sống ở ngoài biển nên bốn chân như cây quạt tiện cho việc bơi lội, hai bên miệng là hai mang cá xẻ dài, trên người có vảy dài nhỏ, cái đuôi giống đuôi cá.

Phía dưới bức họa có dòng giải thích rõ ràng.

Ác thú, cao sáu mét, dài tám thước, nặng 1800 cân, toàn thân vảy đen bao trùm, vảy bóng loáng vô cùng cứng rắn, vũ khí rất khó đâm thủng, răng nanh cứng rắn, có thể dễ dàng đem người hoặc là động vật xé nát, động tác mau lẹ có thể tương đương với đệ nhất cao thủ đại lục, tàn bạo, ăn thịt, cường đại, rất khó bắt.

Nhìn đến những thứ này, tâm Bạch Tiểu Mễ nhất thời lạnh lẽo, nàng thật không ngờ quái vật này so với trong tưởng tượng của nàng còn cường đại hơn, kiếp trước nàng có xem qua Ký Jura, phát hiện quái vật trước mắt này so với hình dung cũng không sai biệt lắm, chẳng lẽ thời đại này khủng long vẫn chưa bị diệt sạch sao?

Bạch Tiểu Mễ mở trang kế tiếp, phía dưới là giới thiệu quá trình trước khi chém giết ác thú, dựng bẫy rập, phái cao thủ đánh chết, lần đánh giết đó khiến Mạc gia mất đi hai mươi mấy cao thủ đứng đầu.

Càng nhìn, trong lòng Bạch Tiểu Mễ càng lạnh hơn, hơn hai mươi cái cao thủ đứng đầu đấy? Như vậy lúc ấy phải phái rất nhiều cao thủ!

Thiếu niên thấy Bạch Tiểu Mễ nhìn tư liệu về quái vật trong tay, rồi quay đầu nhìn về phía phụ thân mình, phụ thân giờ phút này trên mặt đã không còn vẻ

tươi cười, trong mắt có chút ngưng trọng, chẳng lẽ quái vật này thật sự lợi hại như vậy?

Làm sao bây giờ?

”Lần này muốn giải quyết ác thú, phải có một sách lược vẹn toàn, bởi vì giờ này ngày này Mạc gia đã không còn nhiều cao thủ như năm đó.” Thấy Bạch Tiểu Mễ hạ tư liệu trên tay xuống, Mạc tộc trưởng liền nói.

”Chuyện ác thú tuy khó giải quyết, nhưng cũng không phải nhất thời không thể giải quyết, hôm nay thời gian cũng đã muộn, hai vị đêm nay ở Mạc gia nghỉ ngơi, ngày mai suy nghĩ biện pháp giải quyết.” Tộc trưởng phu nhân nói.

”Cũng được!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu, hiện tại thời gian quả thật đã rất trễ, hơn nữa ngày mai vẫn phải qua đây, nghỉ ngơi ở đây cũng được

Lý Thụy Nhiên tự nhiên không có dị nghị.

Tộc trưởng phu nhân gọi người chuẩn bị bữa tối, ném qua com chiếu, Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên được sắp xếp tại khách phòng phía tây sơn trang.

Nói đến chuyện khác, bên trong sân chủ.

”Phu quân, chàng xác định Tiểu Mễ thật sự là người trong lời tiên đoán kia sao?” Tộc trưởng phu nhân khẽ tựa vào trong lòng nam tử, hỏi.

”Uh~m! Có thể? Không ai lại đến đây vào đúng dịp này, đồng thời trên người còn có thể làm hơi thở viên đá đỏ phản ứng!” Mạc tộc trưởng nói.

”Nhưng một tiểu cô nương thật sự có thể xóa bỏ lời nguyền của Mạc gia sao?” Tộc trưởng phu nhân vẫn như cũ không yên lòng nói, tâm lại càng co rút đau đớn không thôi, 2 năm nữa là phu quân đã 36 tuổi, nếu không suy nghĩ biện pháp giải quyết, sẽ chết sớm như người đời trước, vừa nghĩ đến người mình yêu rời khỏi thế gian, tộc trưởng phu nhân trong mắt ánh lệ.

”Thực xin lỗi!” Vốn không nghĩ sẽ nói cho nàng chuyện này, nhưng Hình Nhi của hần thông minh như vậy, có đôi khi hần thật không biết Hình Nhi thông minh, hần là nên cao hứng hay nên mất hứng.

Cúi đầu hôn lên trán tộc trưởng phu nhân, hần làm sao muốn rời khỏi Hình Nhi mà hần yêu thương, kỳ thật vào rất nhiều năm trước, hần vốn không muốn sống cùng Hình Nhi, dù sao đã sớm biết chính mình sẽ chết, hần tự nhiên không nghĩ sẽ làm chậm trễ Hình Nhi, nhưng Hình Nhi thông minh cỡ nào, lại hiểu rõ suy nghĩ của hần, cho nên sau một hồi tính kế yêu, hai người rốt cuộc vẫn se duyên.

Mạc tộc trưởng còn nhớ rõ sáng hôm đó, hần mở to mắt nhìn nữ tử ngủ say bên người, trong lòng có bao nhiêu rung động.

Lúc ấy là hần phần nọ, nhưng càng thêm đau lòng cùng thương tiếc.

Tuy hai người đã có quan hệ, nhưng hần liên tục tức giận vì bị nàng tính kế, cũng tức giận vì nàng không để ý đến cảm nhận của hần mà làm ra chuyện như vậy, sau khi hần không để ý tới nàng, tinh thần nàng liền trở nên chán nản buồn phiền, hần rốt cục cũng không thể tiếp tục nhẫn tâm như vậy, dù sao thì hần yêu nàng, cũng là vì yêu mà không muốn người mình yêu tương lai gặp phải thống khổ sinh ly tử biệt, cho nên vẫn lựa chọn cùng nàng giữ một khoảng cách.

Mạc tộc trưởng cuối cùng nhìn thấy nàng rơi lệ liền không nhìn được, sau đó hai người cùng một chỗ, thành thân, hiện tại cũng có nhi tử, kỳ thật hần nên cảm tạ nương tử, trong cuộc đời ngắn ngủi này của hần, để hần sống không uổng phí, để hần mỗi ngày đều trải qua dư vị.

Kỳ thật cho tới nay, bọn hần đều không ngừng tìm người có thể điều khiển viên đá kia, nhưng mấy thế hệ đi qua vẫn không có chút tin tức, vô số thất vọng qua đi, hần đã không còn ôm hi vọng. Vào một năm trước, viên đá trong cấm địa lại có phản ứng, phát hiện này khiến Mạc tộc trưởng vui sướng không thôi.

Cũng là ngày đó, Lý Thụy Nhiên tới cửa.

Vốn cho rằng Lý Thụy Nhiên là người nọ, về sau phát hiện cũng không phải.

Điều này làm cho phu thê hai người thất vọng không thôi, bất quá nhìn viên đá vẫn còn tỏa ra ánh sáng trắng, biết người nọ nhất định ở trên đảo, lần này trên đảo có hơn ba mươi người, rốt cuộc là người nào bọn họ cũng không xác định chắc chắn.

Nếu không phải trong lời tiên đoán nói không thể dùng sức mạnh với người nọ, hơn nữa cũng không thể khiến đối phương sản sinh địch ý, nếu không lấy thực lực Mạc gia, đã sớm đem toàn bộ từng người một nghiệm chứng.

Lần này sở dĩ có thể khẳng định là nữ hài tử này, là vì sau khi nàng tới đây, tất cả thôn trang bởi vì phản ứng của viên đá, hơi thở đã thay đổi không ít, lần trước có lẽ là bởi vì nữ hài tử không lâu, hơn nữa chỉ là ở tiền đình, quá xa nên lực phản ứng của viên đá không rõ ràng, nhưng từ sau khi nàng vào thư phòng, hần liền cảm giác được sự khác thường.

Loại cảm giác này cũng chỉ có gia tộc bọn họ thân trúng lời nguyền mới có thể cảm giác được, hần tựa hồ cảm thấy chính mình như có thêm sức sống, đây là một hiện tượng tốt, mà hần cũng không nghĩ sẽ có cảm giác rõ ràng như vậy

”Chúng ta đây nên làm như thế nào?” Lời tiên đoán không nói rõ người nọ sẽ giúp bọn họ như thế nào, chỉ nói người nọ có thể cởi bỏ lời nguyền, còn coi

như thế nào, như thế nào để giải, bên trong đều không nói, làm thế nào cho tốt đây, còn có hai năm nữa thôi.

Khi không có hy vọng, bọn họ còn có thể bình yên đối mặt, cũng chuẩn bị tốt, nhưng hiện tại có hi vọng, tộc trưởng phu nhân tự nhiên không nghĩ muốn phu quân nhà mình chết đi.

”Đợi chuyện lần này qua đi, chúng ta nghĩ biện pháp để nàng tiếp xúc với viên đá, nhìn xem có phản ứng gì, hoặc là nhìn xem nàng có thể hay không lấy viên đá đó.” Viên đá nhìn không lớn, nhưng không ai cầm nổi nó, nó như nặng ngàn vạn cân, ngay cả di chuyển cũng không thể, mấy trăm năm qua không ai có thể dịch chuyển nó dù chỉ một chút.

Nếu có thể đem nó lấy đi, không biết lời nguyên gia tộc bọn họ có thể tự coi bỏ hay không, tuy nghĩ chuyện không đơn giản như vậy, nhưng hiện tại tựa hồ cũng không nghĩ ra được biện pháp khác.

”Nàng tựa hồ không có ý tứ kia đối với nhi tử chúng ta?” Tộc trưởng phu nhân bỗng nhiên nói.

”Uh~m! Nhìn là một nữ hài tử tốt, là nhi tử chúng ta không có phúc khí!” Kỳ thật ngay từ đầu nhìn thấy nữ tử tên Bạch Tiểu Mễ kia, cũng không biết có phải có liên quan đến viên đá hay không, bọn họ đối nàng liền đặc biệt có hảo cảm, nếu không cũng sẽ không nhắc chuyện kia, đáng tiếc người ta đánh hôn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diễm Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Điều tra

Bạch Tiểu Mễ nằm ở trên giường thật lâu cũng không cách nào đi vào giấc ngủ, kỳ thật đến bây giờ nàng vẫn cảm thấy thái độ Mạc gia có chút kỳ quái, nhưng vì sao lại kỳ quái? Chẳng lẽ thật có liên quan đến Mạc Tư?

Rất nhiều chuyện nghĩ không ra nên cũng chỉ có thể dùng lý do như vậy để tự an ủi bản thân, mãi đến khi trăng treo đỉnh đầu, Bạch Tiểu Mễ mới từ hỗn loạn đi vào giấc ngủ, Bạch Tiểu Mễ không biết rằng, trên mặt biển không xa, một con thuyền lớn đang dùng tốc độ nhanh nhất đến đảo Vô Danh.

Một đêm yên tĩnh đến khi trời sáng.

Bởi vì nơi này là nhiệt đới, cho nên trời luôn sáng rất sớm, Bạch Tiểu Mễ cảm giác mình chưa ngủ được bao lâu thì trời sáng, nếu là trước kia, có lẽ nàng còn có thể ngủ nướng, nhưng hiện tại không phải ở sơn trang của mình, lại có chuyện rất trọng yếu muốn thương lượng, cho nên khi ánh nắng xuyên qua tầng mây chiếu rọi trên mặt biển, Bạch Tiểu Mễ mở đôi mắt mệt mỏi rồi rời giường.

Nha hoàn Mạc gia được huấn luyện nghiêm chỉnh, trong phòng Bạch Tiểu Mễ vừa có tiếng động, ngoài cửa liền vang lên tiếng gõ cửa, sau khi được Bạch Tiểu Mễ đồng ý, mới đem chậu nước rửa mặt tiến vào.

Khi Bạch Tiểu Mễ rửa mặt xong ra khỏi cửa, Lý Thụy Nhiên đã ở ngoài chờ nàng.

Nha hoàn mang theo hai người đến nhà ăn trước.

“Bạch đại ca, Tiểu Mễ qua đây, tới nhanh ăn bữa sáng!” Tộc trưởng phu nhân thấy hai người tới, cao hứng gọi hai người.

“Mạc tộc trưởng, phu nhân, buổi sáng tốt lành!” Lý Thụy Nhiên cùng Bạch Tiểu Mễ đồng thời nói.

“Đừng khách khí, đều là người trên đảo, hà tất khách khí như vậy, đến đây! Dùng bữa qua rồi cùng nghiên cứu xem có cách nào đối phó với quái vật kia?” Phu nhân tộc trưởng nói.

“Bạch huynh, Tiểu Mễ, phu nhân nói không sai, đừng khách khí làm chi!” Mạc tộc trưởng vẫn ngồi bên cạnh cười nói.

Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên tự nhiên không khách khí, cùng ngồi xuống dùng bữa, không thể không nói, đầu bếp của thôn trang Mạc gia có tay nghề tốt hơn nhiều so với đầu bếp trong thôn trang bọn họ, đồ ăn làm ra không chỉ ngon... mà còn đẹp mắt tinh xảo, hơn nữa cũng mỹ vị.

Ném qua bữa sáng, mọi người cùng đến thư phòng, bắt đầu nghiên cứu làm sao có thể giải quyết tốt quái vật.

“Cháu muốn đi trước nhìn xem quái vật kia tới cùng là thế nào!” Mặc dù có tư liệu, nhưng không tận mắt thấy càng không thể nắm rõ, hơn nữa trong lòng Bạch Tiểu Mễ đã có một phương án khả thi, hiện tại nàng muốn biết, đó là dùng bao nhiêu người tài mới có thể làm tổn thương quái vật khổng lồ kia.

Bởi vì cạm bẫy không mạnh mẽ uy lực như thuốc nổ hiện đại, Bạch Tiểu Mễ trước kia học nông nghiệp, hiểu biết làm ra thuốc trừ sâu từ tự nhiên cũng không nhiều, nhưng Bạch Tiểu Mễ không phải còn có một cái ngoại treo sao? Gạo, quả thực là một bách khoa toàn thư, chỉ có người không thể tưởng được, chứ nó không có gì là không biết.

“Không được, như vậy quá nguy hiểm, hơn nữa chúng ta cũng không biết nó khi nào thì đi lên, cho dù lên đây, cháu có thể đảm bảo rằng mình có thể tránh thoát nó sao?” Lý Thụy Nhiên vừa định phản đối, Mạc tộc trưởng lại là người đầu tiên đứng ra phản đối.

“Đúng vậy, Tiểu Mễ, cháu ngàn vạn lần đừng đi, quái vật kia mạnh hơn nhiều so với trong tưởng tượng của cháu!”

Đương nhiên bọn họ cũng có tâm tư riêng trong đó, không dễ dàng gì mới tìm được một người có thể giải quyết được lời nguyện của Mạc gia, bọn họ làm sao có thể dễ dàng xảy ra chuyện ngoài ý muốn đây? Quái vật kia tuy khó giải quyết, nhưng đã có kinh nghiệm một lần, cũng không phải không thể giải quyết, hiện tại bọn họ muốn thương lượng là làm sao có thể giảm bớt thương vong, dù sao người Mạc gia vì lời nguyện mà càng ngày càng ít, hiện tại cũng chịu không nổi người của mình bị tổn thất.

“Không được đi, nếu người xảy ra chuyện, ta làm sao có thể ăn nói với Đại ca!” Lý Thụy Nhiên kích động, đã quên thân phận hiện tại của mình, trừng mắt nhìn Bạch Tiểu Mễ nói, vừa mới nói xong, Lý Thụy Nhiên liền biết mình nói sai, lập tức bổ xung, “Người cũng biết, đại bá người từ nhỏ cũng rất thương người!”

Bạch Tiểu Mễ chậm rãi nhìn thoáng qua Lý Thụy Nhiên đang nói lung tung, lập tức nhìn về phía Mạc tộc trưởng của tộc trưởng phu nhân, Lý Thụy Nhiên quan tâm nàng là bình thường, nhưng Mạc tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân nhìn thế nào cũng thấy bọn họ càng khẩn trương lo lắng nàng hơn Lý Thụy Nhiên, khiến Bạch Tiểu Mễ khó giải thích nổi.

“Tộc trưởng cùng phu nhân không cần lo lắng, Tiểu Mễ cũng không phải muốn đi mạo hiểm, mà là xem chuyện thực thể nào, muốn đánh giá cụ thể thực lực của con quái vật kia, đến lúc đó mới có thể định ra kế hoạch đánh chết tốt.” Bạch Tiểu Mễ không nhìn Lý Thụy Nhiên, mà nhìn về phía Mạc tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân.

“Phụ thân, con đi cùng Tiểu Mễ!” Thiếu niên từ lúc ăn cơm đến giờ vẫn không nói qua một câu, bỗng nhiên nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ nói.

“Cũng được, nhưng nhất định phải cẩn thận, không thể tiến quá sát bờ biển, quái vật kia không thể rời khỏi mặt biển một thời gian quá dài, chỉ cần cách xa một chút liền không có vấn đề!” Mạc tộc trưởng nói.

“Phụ thân, con biết rồi, con sẽ bảo vệ tốt Tiểu Mễ!” Thiếu niên nói.

“Tiểu Mễ, phụ thân cũng đi cùng người!” Làm sao có thể để cô nam quả nữ hai người bọn họ đơn độc ở chung một chỗ, nếu lỡ xảy ra chuyện gì thì khỏi phải nói.

Bạch Tiểu Mễ không sao cả gật gật đầu.

“Mạc tộc trưởng, phu nhân, chúng ta rời đi trước!” Bạch Tiểu Mễ đứng lên đi ra ngoài, thiếu niên cũng gật đầu chào phụ mẫu, sau đó đi theo Bạch Tiểu Mễ.

Trong lòng Lý Thụy Nhiên tuy vạn phần không muốn để thiếu niên đi theo, nhưng hiện tại nhìn thái độ của phụ mẫu đối phương, cũng không nói thêm cái gì, nói cáo từ với Mạc tộc trưởng và phu nhân, sau đó cũng đi theo.

“Phụ quân, chàng có phát hiện ra không, vị Bạch đại ca này tựa hồ không giống như vẻ bên ngoài?” Hai người kia không phải người ở đây, thời điểm ban đầu có lẽ không dễ phát hiện ra, nhưng qua thời gian dài tiếp xúc liền phát hiện Lý Thụy Nhiên bất đồng, hơn nữa thuật dịch dung trên mặt Lý Thụy Nhiên kỳ thật cũng không tính là cao minh, thời gian đầu quá ngắn nên nhìn không ra, nhưng thời gian dài liền không chắc chắn rồi.

“Ừm! Hẳn là dịch dung!” Mạc tộc trưởng dăm chiêu nói.

“Vậy vị hôn phu của Tiểu Mễ có phải là hán hay không? Nhưng vì sao bọn họ lại dùng thân phận cha con để xuất hiện?” Tộc trưởng phu nhân khó hiểu.

“Hai người có lẽ không phải loại quan hệ kia, bởi vì bọn họ không giống như chúng ta!” Nói xong, Mạc tộc trưởng nghiêng người hôn người trong lòng, nhất thời trong phòng một màn xuân sắc khôn cùng, thanh âm ái muội vang lên trong thư phòng thật lâu không thôi.

Trong lúc đó, có một con thuyền đã cập bờ đảo Vô Danh, hơn nữa còn vô cùng may mắn đụng phải quái vật.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Đánh quái thú

“Có người lên đảo rồi!” Đây là giọng điệu xác định, lúc này phía trước có một chiếc thuyền lớn, hơn nữa còn đang đối chiến cùng quái vật, chiến đấu tương đối kịch liệt, hơn trăm người bên cạnh con thuyền nơi xa đánh nhau với quái vật ở một chỗ.

Lý Thụy Nhiên kinh ngạc nhìn phía trước, tuy đã xem qua tư liệu về con quái vật kia, coi như có chút hiểu biết, chỉ là hiểu biết miêu tả trên mặt chữ, hiện tại tận mắt thấy vẫn khiến Lý Thụy Nhiên kinh hãi không thôi, vì bộ dáng quái vật chẳng những khó coi, hung dữ, lại vô cùng cường đại, nhìn móng vuốt

của nó bỏ về phía người áo đen kia, tâm Lý Thụy Nhiên run rẩy.

Hơn nữa, Lý Thụy Nhiên còn phát hiện con quái vật này lớn hơn rất nhiều so với trong tư liệu bọn họ thấy, ước chừng cao hơn tám thước, dài gần mười thước, cơ hồ lớn bằng chiếc thuyền kia, trời ạ!

Nguy rồi, lại có người bị đánh bay, lần này người nọ bị đánh bay ra ngoài xa hơn mười thước, sau đó không thấy đứng dậy.

“Chúng ta qua đó nhìn xem!” Thấy được quái vật, thừa dịp hiện tại có người thu hút lực chú ý của nó, Bạch Tiểu Mễ tính toán quan sát một chút con quái vật này, nếu có thể, nàng muốn thử độ dày vảy giáp của nó, để biết ước lượng lượng thuốc nổ, lượng thuốc nổ ít, không thể giết chết được quái vật, ngược lại khiến nó phòng bị, lần sau ra tay càng khó, Bạch Tiểu Mễ cũng không muốn đào Vô Danh tồn tại tai họa ngầm, thuốc nổ dùng nhiều, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy lãng phí, nàng cũng xót tiền bạc nha!

Tiếp sát tới con thuyền, nhìn đám người áo đen được huấn luyện nghiêm chỉnh, nhìn quần áo cùng hoa văn tối trên người bọn họ, nhìn thế nào cũng thấy đám người áo đen này sao lại quen mắt như vậy? Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn về phía Lý Thụy Nhiên, quả nhiên trong mắt Lý Thụy Nhiên tràn đầy kinh ngạc, mà sau khi kinh ngạc còn quay đầu nhìn ngó chung quanh, muốn xem có thể nhìn thấy người như hán dự đoán kia hay không, nhưng nhìn một vòng tìm không thấy, trên mặt liền hiện lên thất vọng.

Quả nhiên như thế? Vẫn là không thể tránh thoát sao? Đã tìm nhanh đến đây như vậy, nàng nên vui mừng với lòng si mê của hán? Hay là nên khó chịu với cổ chấp của hán?

Thất vọng của Lý Thụy Nhiên không giữ được bao lâu, liền nhìn đến đôi mắt âm trầm của Bạch Tiểu Mễ rơi trên mặt hán, trên mặt kinh ngạc, Tiểu Mễ sẽ không hiểu lầm gì chứ! Hán thật không có báo tin cho đại ca, không liên quan đến hán, thật mà!

“Ta cái gì cũng chưa nói, thật!” Lý Thụy Nhiên phản xạ có điều kiện xua tay, bày tỏ trong sạch, má ơi! Tiểu Mễ sao lại dùng ánh mắt đáng sợ như vậy nhìn hán chứ, thật là!

“Làm sao vậy, tại sao lại không đi tiếp?” Thiếu niên thấy Lý Thụy Nhiên hoảng sợ, có chút khó hiểu quay đầu nhìn về phía hai người, chẳng lẽ không đi giúp đỡ sao? Nói không chừng còn có thể nhân cơ hội giết quái vật.

Thiếu niên cũng là lần đầu tiên nhìn thấy quái vật lớn như vậy, có điều hán không sợ hãi như người bình thường, ngược lại nét mặt hưng phấn muốn nhanh chóng tiếp sát để xem.

“Không cần tiến lên, ở đây thấy rất rõ ràng rồi!” Bạch Tiểu Mễ quay đầu trở lại, nàng tin tưởng Lý Thụy Nhiên sẽ không mật báo, cũng tin tưởng vào thực lực của Lý Mặc Nhiên, chỉ cần hán muốn, tìm thấy nàng cũng là chuyện sớm hay muộn, nhưng Bạch Tiểu Mễ thật không ngờ hán sẽ tìm tới nhanh như vậy.

Nghĩ đến, hán là một năm qua, khi bọn họ mua vật dụng trên đại lục thì đã bị theo dõi rồi! Cũng không biết Lý Mặc Nhiên xác thực biết nàng ở đây mới tới, hay chỉ là suy đoán, nếu là suy đoán, vậy nàng có nên trốn tiếp một khoảng thời gian hay không.

Nhưng vừa nghĩ Lý Mặc Nhiên là người khôn khéo, cả người lập tức ừ ừ, hán hiện tại đã lên đảo, nàng có thể trốn được ở đâu? Chuyện gặp mặt cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi, nhất thời Bạch Tiểu Mễ cảm thấy đầu óc mình rối loạn thành một đoàn.

“Tiểu Mễ, những người này đều là người của đại ca, chúng ta không đi giúp đỡ sao?” Lý Thụy Nhiên nhìn một trăm người đang chiến đấu ở phía trước, quái vật này quả nhiên cường đại, cao thủ ám vệ của đại ca mạnh thế nào hán biết, nhưng căn bản không làm quái vật bị thương chút nào, có thể thấy quái vật kia cường đại nhiều thế nào, da có bao nhiêu dày, vô số kiếm đâm đều xẹt qua vảy giáp kia, đáng tiếc một điểm đều không thể làm quái vật bị thương.

Nhìn không ít người đã bắt đầu có thương tích, Lý Thụy Nhiên tự nhiên không nỡ, dù sao đều là người một nhà! Nhưng hán biết đại ca cùng Tiểu Mễ có chút mâu thuẫn, nếu hán ra ngoài, Tiểu Mễ sẽ không vui, lại mất tích hoàn toàn thì làm sao bây giờ?

“Người muốn thì đi đi, những người đó ngu dốt, đánh không lại không biết chạy à? Quảng cái thuyền kia đi là được rồi!” Bạch Tiểu Mễ hiện tại trong lòng rất loạn, tuy biết sớm hay muộn cũng sẽ gặp mặt, nhưng nàng cứ muốn làm rùa đen rút đầu, không muốn nhanh như vậy gặp được hán.

“Á!” Lần này Lý Thụy Nhiên không biết nên đi hay không đi, chết đứng tại chỗ, nhìn về phía trước trong lòng vạn phần sốt ruột, nhưng lại lo lắng Bạch Tiểu Mễ mất hứng, cho nên vẫn không dám tiến lên.

“Còn không mau đi, được liệu trong thôn trang không nhiều, nếu không đi, chờ một lát nữa người bị thương sẽ càng nhiều!” Bạch Tiểu Mễ bỗng nhiên chậm rãi nói một câu, Lý Thụy Nhiên ngạc nhiên vui mừng quay đầu “Cảm ơn Tiểu Mễ, ta đi!”

“Dong dài, nhanh đi đi!” Cảm tạ cái gì mà cảm! Người đi mạo hiểm thì tốt sao? Bạch Tiểu Mễ tức giận trừng mắt nhìn gương mặt già nua của Lý Thụy Nhiên.

“Từ từ, đi không phải là cùng đánh, mà là để bọn họ lui lại biết không?” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Thụy Nhiên kích động mạnh mẽ, trước khi hán đi liền dặn dò, Bạch Tiểu Mễ lo lắng thẳng thắn này thích thể hiện, muốn tự mình tiến lên đánh quái vật kia, bản thân hán có mấy lượng, nàng làm sao không biết?

“Biết rồi, đảm bảo để bọn họ rút lui an toàn, Tiểu Mễ cứ yên tâm!” Lý Thụy Nhiên cao hứng phần chần vận khinh công thần tốc bay đi, nhìn qua không phải đi đối địch mà như đi lĩnh thưởng, Bạch Tiểu Mễ nhìn bóng lưng hưng phấn kia, khóa miệng giật giật vài cái.

“Từ từ, ta cũng đi!” Cơ hội khó có được, thiếu niên tự nhiên không chịu buông tha, bước nhanh chạy về phía trước bắt kịp Lý Thụy Nhiên.

Rất nhanh hai người đã tiến đến phía trước gia nhập đội ngũ đối chiến với quái vật.

Đao quang kiếm ảnh, bóng người xuyên qua, đao kiếm tấn công vào vậy giáp tạo thành tiếng vang leng keng.

“Được rồi, đừng ham chiến, lui lại!” Lý Thụy Nhiên vừa phòng bị, vừa bước nhanh tiếp sát thủ lĩnh ám vệ, đáng tiếc người ta căn bản là không biết hấn, cho nên đối với lời hấn nói, cũng căn bản không để ý tới.

Lý Thụy Nhiên thấy đối phương bất động, cho rằng bọn họ không nghe mình, nghĩ nghĩ nên đi tìm đại ca cho chắc chắn, chân điểm nhẹ mặt đất mượn lực bay lên trên thuyền, nhưng đúng lúc này, quái vật bị đám ám vệ công kích trên người làm cho buồn bực, liền phản nộ vung cái đuôi, muốn những con người nhỏ bé này bị chụp chết, có điều, trở thành ám vệ của Lý Mặc Nhiên, thực lực tất nhiên không thể coi thường, cho nên ngay khi cái đuôi to sắp quăng vào bọn họ, bọn hắn thân tốc tránh thoát.

Đáng tiếc người có thể tản ra tránh thoát, nhưng con thuyền lại không thể tránh, cho nên cái đuôi to kia nên lên chiếc thuyền lớn dày mấy chục thước, thuyền chịu được lực va chạm mạnh, bốp một tiếng, thuyền bị sập một khối, gỗ vụn rơi xuống biển.

Thân thuyền rung chuyển lay động, trong nháy mắt Lý Thụy Nhiên bị quăng đi, đánh vào lan can bên thuyền, ngay khi sắp rơi xuống biển liền tay mất lạnh lệ bắt được lan can.

Hình ảnh mạo hiểm kia khiến Bạch Tiểu Mễ hết hồn.

“Tên ngu xuẩn này rốt cục muốn làm gì? Không phải nói hắn kêu những người đó rút lui sao? Thế nào lại chạy lên thuyền làm gì, muốn chết à?” Bạch Tiểu Mễ khó thở than thở, nhìn chiếc thuyền lay động, người rơi vào tình huống nguy hiểm sắp rơi xuống biển, tâm Bạch Tiểu Mễ càng lung lay theo, nếu chuyện thật sự xảy ra, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy tim nàng chịu không nổi.

Chưa nói hết, quái vật cũng kỳ lạ hết sức, ở đây nhiều người như vậy, mắt cực lớn của nó lại nhìn trúng Lý Thụy Nhiên đang chật vật, thấy hắn lung lay sắp rơi, ngửa đầu kêu một tiếng “ngao!” Sau đó nâng móng vuốt muốn chụp tới.

Thiếu niên thấy tình thế nguy cấp, mà những người áo đen kia tựa hồ không phát hiện ra tình huống của Lý Thụy Nhiên, liền xông lên phía trước, rút kiếm bên hông, trực tiếp đâm tới móng vuốt đang hướng tới kia.

“Ngao!” Tuyệt đối không ngờ, thịt non trên móng vuốt kia thực ra lại là nhuọc điểm, một kiếm đâm trúng, quái vật kia kêu thảm thiết, lúc này Bạch Tiểu Mễ cũng không ngoảnh lại nhìn, triển khai tốc độ, chạy vội lên thuyền, sau đó giải cứu Lý Thụy Nhiên.

“Ngu ngốc, không phải gọi người tới mạo hiểm, mà là gọi người đi nói bọn họ rút lui, người làm cái gì thế, vậy mà không biết tự lượng sức mình đi lên thuyền, người ngại mạng mình quá dài à? Nếu sợ mạng quá dài, người cứ nói thẳng, ta giúp người?” Nhìn thấy Lý Thụy Nhiên gần tới chỗ chết, giọng điệu Bạch Tiểu Mễ liền không tốt nổi, kéo người đi lên đồng thời nắn hấn ngáp đầu.

“Nhưng đại ca không ở đây, bọn họ không nghe lời ta! A không tốt, “tiểu bạch kiểm” gặp nguy hiểm rồi!” “Tiểu bạch kiểm” là biệt danh Lý Thụy Nhiên đặt cho mỹ thiếu niên, bởi vì cho tới bây giờ, bọn họ vẫn không biết tên của hắn.

Huống chi, Lý Thụy Nhiên cảm thấy tên này đặt cho mỹ thiếu niên kia là cực kỳ chuẩn xác.

Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn lại, quả nhiên một cái miệng rộng mưa như trút nước mở ra, muốn đem mỹ thiếu niên nuốt vào.

“Không!” Bạch Tiểu Mễ kinh hãi mắt trừng lớn, người là nàng mang ra ngoài, làm sao có thể để hắn gặp chuyện không may, nhưng với khoảng cách này, nàng muốn tiến lên cứu hiển nhiên không kịp, làm sao bây giờ!

Trên mặt Bạch Tiểu Mễ hiện lên một tia tuyệt vọng.

Ngay khi mất hết can đảm, một bóng đen ném mỹ thiếu niên sắp bị miệng quái thú nuốt hết ra ngoài, sau đó hơn một trăm người áo đen bắt đầu công kích, bảo hộ hai người lui về.

“Phu nhân, đi mau!” Một người áo đen nắm mỹ thiếu niên, đi tới bên người Bạch Tiểu Mễ, lôi kéo Bạch Tiểu Mễ, vận khinh công nhanh chóng rời khỏi con thuyền, thẳng đến khi cách xa một đoạn, sau khi cảm thấy an toàn mới thả hai người xuống.

Lý Thụy Nhiên tuy phản ứng chậm một chút nhưng lúc này cũng theo đi lên.

“Bảo bọn họ lui lại, quái vật kia không thể rời khỏi nước quá lâu!” Hơi thở Bạch Tiểu Mễ không có nhiều thay đổi, thấy người áo đen nhận ra nàng, lập tức nói với hắn đem một trăm người kia rút về, hiện tại không cần phải hy sinh vô ích.

“Phu nhân chờ, thuộc hạ đi ngay!” Bóng dáng người áo đen chớp lóe rồi biến mất trước mặt ba người, khi xuất hiện đã ở phía trước, tốc độ nhanh đến nỗi ngay cả Bạch Tiểu Mễ cũng thấy không rõ hắn di động khi nào.

Quái thú khó có thể đánh chết, nhưng muốn lui lại, đối với cao thủ như bọn họ là cực kỳ dễ dàng.

Công phu chưa tới nửa chén trà, hơn một trăm người đã xuất hiện trước mặt Bạch Tiểu Mễ.

“Phu nhân hào.” Hơn một trăm người nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ, lập tức quỳ một gối trên mặt đất.

“Đều đứng lên cho ta, Lý Thụy Nhiên, ngươi mang theo bọn họ về thôn trang chữa thương!” Bạch Tiểu Mễ nhìn hơn một trăm người mặc quần áo đen kịt, những người này đều là người của Lý Mặc Nhiên sao! Những người này xuất hiện chứng tỏ Lý Mặc Nhiên ở đây không xa, cho dù hiện tại không thấy, không bao lâu nữa cũng có thể nhìn thấy, nhưng làm sao bây giờ? Nàng bây giờ vẫn không muốn gặp tên mặt đầy râu kia đâu?

“Phu nhân, chủ nhân đã ở trên đảo!” Âm vệ thủ lĩnh nói.

“Biết rồi, trước để bọn họ đi thôn trang chữa thương đi! Chuyện khác chờ lát nữa nói sau!” Bạch Tiểu Mễ khoát tay, nhìn thân vệ của hắn đều ở đây, chẳng lẽ nàng còn không biết à? Nghĩ hiện tại không thấy hắn, có lẽ là lên đảo trước để tìm nàng rồi.

“Tiểu Mễ, người không cùng chúng ta trở về à?” Lý Thụy Nhiên dẫn theo mọi người đi về phía trước, phát hiện Bạch Tiểu Mễ không đi theo, nhìn mỹ thiếu niên bên người nàng, Lý Thụy Nhiên thật sự không yên lòng.

“Các ngươi đi về trước, lát nữa ta trở về!” Bạch Tiểu Mễ lúc này tự nhiên không chú ý tới bên người còn có một mỹ thiếu niên, hiện tại cả đầu nàng đều là làm thế nào để đối mặt với Lý Mặc Nhiên, kỳ thật nàng có chút chột dạ! Thật ra lúc trước Lý Mặc Nhiên để nàng đi trước, trong lòng Bạch Tiểu Mễ cũng hiểu rõ hắn là vì muốn tốt cho nàng, nhưng Bạch Tiểu Mễ lại cảm thấy nàng bị gạt bỏ ra bên ngoài thế giới của hắn.

Nếu không thể cùng nhau hoạn nạn thì ở cùng một chỗ còn có ý nghĩa gì nữa, cho nên nàng rời đi không chùn bước, đến bây giờ vẫn không có nửa điểm hối hận, cho dù thế nào vẫn sợ nhìn thấy hắn?

“Nhưng...” Lý Thụy Nhiên lo lắng, ánh mắt rơi trên người mỹ thiếu niên.

“Không sao, ta sẽ chiếu cố Bạch Tiểu Mễ, sẽ không để nàng gặp chuyện không may!” Mỹ thiếu niên tự nhiên cảm giác được ánh mắt của Lý Thụy Nhiên, đáng tiếc hắn hiểu sai ý tứ của ánh mắt này.

Lời vừa nói ra, mọi người đồng loạt nhìn về phía mỹ thiếu niên, Lý Thụy Nhiên càng thêm lo lắng.

“Tam đương gia, ngài trước dẫn người trở về, phu nhân nơi này giao cho thuộc hạ!” Đến bây giờ, âm vệ thủ lĩnh mới nhìn ra thân phận của Lý Thụy Nhiên, hắn cũng không muốn để phu nhân ở cùng một nam nhân mỹ lệ như vậy, nếu phu nhân thay lòng đổi dạ, chủ nhân cho dù không khóc, cuộc sống của bọn họ cũng sẽ ngày càng khó khăn.

Suốt một năm qua ngày nào bọn họ cũng sống trong tình trạng nước sôi lửa bỏng, thật sự không muốn tiếp tục kéo dài, cũng may mà tìm được phu nhân.

“Được! Vậy Tiểu Mễ giao cho ngươi đây!” Lý Thụy Nhiên vừa nghe lời này, tâm lập tức tốt trở lại, người này là thủ lĩnh âm vệ, tự nhiên sẽ không hại Tiểu Mễ, như vậy có thể đảm bảo Tiểu Mễ sẽ không bị tên “tiểu bạch kiểm” này quyến rũ mà đi mất.

“Tiểu Mễ, chúng ta hiện tại muốn đi đâu! Nếu không thì trở về nhà ta đi!” Mỹ thiếu niên liếc nhìn người áo đen, quần áo đen bao toàn thân người này, cũng không biết hắn có bị nóng hay không.

“Không đi!” Mặt trời đã từ từ lên cao, nhiệt độ không khí cũng từ từ lên cao, Bạch Tiểu Mễ bước chậm về phía trước, hiện tại chỗ nào nàng cũng không muốn đi, thật ra là nàng không dám đảm bảo liệu Lý Mặc Nhiên ở chỗ hắn hay ở trong thôn trang của nàng.

“Ngươi tên gì?” Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía người áo đen, khuôn mặt người này coi như đã trưởng thành, có điều hơi thở trên người hắn đã được thu liễm, căn bản không người nào chú ý tới hắn.

“Vũ!” Tất cả thủ lĩnh âm vệ các đời đều là Vũ, đây là danh hiệu, cũng là dấu hiệu chứng minh thân phận của thủ lĩnh âm vệ.

“Vũ này! Ngươi có biết hiện tại Lý Mặc Nhiên ở đâu không?” Bạch Tiểu Mễ không muốn vội vàng cùng Lý Mặc Nhiên gặp mặt, hắn đi hướng đông, nàng liền đi hướng tây, tương kế tựu kế.

“Chủ nhân không có nói!” Chuyện của chủ nhân, hắn nào dám hỏi đến, bọn hắn cũng không sót ruột.

“Được rồi!” Thời tiết quá nóng, Bạch Tiểu Mễ đi dạo một lát cũng đi không nổi nữa, nhìn người áo đen bên cạnh, thờ dài một tiếng, ngồi dưới lớp nham thạch nghỉ ngơi.

“Ngươi, tên...” Bạch Tiểu Mễ muốn nói người kia đi trước, nhưng lại phát hiện không biết xưng hô thế nào với hắn.

“Mạc Mạc! Ta gọi là Mạc Mạc!” Mỹ thiếu niên rất có ánh mắt nhìn thái độ trả lời.

“Mạc Mạc, ngươi về nhà trước đi! Miễn cho Mạc tộc trưởng cùng Mạc phu nhân lo lắng!” Để một mỹ thiếu niên chịu nóng cùng nàng, Bạch Tiểu Mễ có phần áy náy.

“Không cần lo, cha mẹ biết ta ở cùng Tiểu Mễ, sẽ không lo lắng!” Mỹ thiếu niên nói.

“Nhưng thời tiết quá nóng, ở bên ngoài sẽ dễ bị cảm nắng!”

“Tiểu Mễ không cần lo, chút nóng ấy với người tập võ có tính là gì, người xem vị đại ca này cũng không thấy nóng, Mạc Mạc làm sao có thể cảm thấy nóng đây!” Vị này đến bây giờ không có chút mồ hôi nào, hẳn là dùng nội lực ngăn cái nóng, nội lực người này thật sự thâm hậu.

“Thế thôi vậy!” Bạch Tiểu Mễ thấy khuyên bảo vô dụng, ngồi dưới nham thạch đến buổi chiều, nhìn mặt trời không có mạnh như trước, Bạch Tiểu Mễ giậm chân tại chỗ rồi đi ra ngoài nham thạch, lúc này tính định đi về, trốn một ngày, ở trên đảo này, nàng có thể trốn được khi nào thì trốn.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ từ từ đi về phía trước, đương nhiên trước tiên nàng sẽ đưa mỹ thiếu niên này về Mạc gia, sau đó mới đi về.

Thời điểm trở về đương nhiên còn có ý vòng qua thôn trang, dự định đi kiểm tra xong cây sinh trưởng trong nông trang rồi mới trở về, nàng thừa nhận là nàng muốn kéo dài thời gian.

Bỗng nhiên, phía trước trời chiều hạ, một nam tử tuấn mỹ cao lớn đang đi tới, nam tử ngũ quan thâm thúy, mày kiếm như họa, đôi con ngươi như hai viên đá đen tuyền mê người, nhìn nhiều hai mắt như có thể đem người hút vào đó, mũi cao thẳng, hình dạng hoàn mỹ như điêu khắc, độ dày cánh môi vừa phải, ánh nắng vàng nhạt trời chiều chiếu rọi xuống da thịt trắng nõn, như một vị thần tuấn mỹ tuyệt luân.

Nam nhân mỹ như vậy, lại hoàn toàn không có một tia nữ khí, anh khí bức người, hơn nữa mỗi bước đi còn có thể cảm thấy được oai nghiêm nhân nhạ, đây chính là một nam nhân cực phẩm.

Nam nhân này cứ như vậy tự nhiên tiêu sái, nhưng Bạch Tiểu Mễ lại cảm thấy hấn như đang đi trên đám mây, nếu nói Mạc Tư là trích tiên, Mạc Mạc như thiên sứ, thì nam nhân ở trước mắt này chính là chiến thần.

Bạch Tiểu Mễ không cách nào tưởng tượng nổi lại có một nam nhân hoàn hảo như vậy tồn tại, ma xui quỷ khiến thế nào, Bạch Tiểu Mễ liền tiến lên.

“Hello, anh đẹp trai xuân xanh bao nhiêu, đã có hôn phối chưa, ngài cảm thấy tiểu nữ tử thế nào?” Bạch Tiểu Mễ tiến lên chắn trước người nam tử, về mặt ngả ngón nhìn nam tử hỏi.

Người áo đen phía sau Bạch Tiểu Mễ chưa kịp hành lễ, sau khi nghe Bạch Tiểu Mễ nói vậy, bỗng nhiên liền nhất thời đơ ngay tại chỗ, khóe miệng giật đến lợi hại, lập tức có chút đồng tình nhìn về phía nam tử đang không rõ tình huống bị một nữ tử vui vẻ đùa giỡn.

“A!” Bạch Tiểu Mễ không đợi đối phương mở miệng, đã kêu nhẹ, cả người bị nam tử bế lên, sau đó đi nhanh về hướng biệt viện của chủ nhân thôn trang phía đông.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Lý mặc nhiên thực hiện được

“A! Anh làm gì đó? Anh tuy đẹp trai nhưng cũng không thể làm như vậy nha? Chúng ta là lần đầu tiên gặp mặt mà!” Bạch Tiểu Mễ lần đầu đụng phải chuyện như vậy, bộ dáng đối phương quả thật làm tim nàng đập nhanh không thôi, nhưng cũng không thể phát triển nhanh như thế a!

Lý Thụy Nhiên từ đằng xa tới nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ đang vùng vẫy, nhìn khuôn mặt nam nhân đen không thể đen hơn kia, cước bộ định tiến lên liền ngừng lại, lúc này tốt nhất là hấn không nên xuất hiện, nếu không người xui xẻo chính là hấn.

“Đương nhiên, nếu soái ca anh nguyện ý, chúng ta có thể từ từ phát triển!” Thấy khuôn mặt đẹp đến người thần ghen ghét đã đen hơn mực, Bạch Tiểu Mễ giả vờ vẫn không thoát khỏi ôm ấp của hấn, cũng biết đối phương mạnh hơn nàng, cho nên ha ha ha, Bạch Tiểu Mễ lập tức cười lấy lòng.

Nhìn thấy vẻ mặt lấy lòng của nàng, nam tử ôm Bạch Tiểu Mễ nhớ tới vẻ mặt quen thuộc dĩ vãng, mặt chẳng những không chuyển tốt mà ngược lại còn đen thêm.

Nữ nhân đáng chết này, vậy mà lại dùng nét mặt này với nam nhân khác, vậy mà còn nói muốn từ từ phát triển, xem hấn là người chết à? Lúc này người nào đó dường như đã quên, người hấn ghen tỵ lại chính là bản thân mình.

Bạch Tiểu Mễ thấy nam nhân ngày càng nguy hiểm, sốt ruột nhìn chung quanh, muốn tìm người tới giải cứu nàng, nam nhân trước mắt bộ dáng tuấn mỹ phi phàm nhưng xem ra rất nguy hiểm, hơn nữa Lý Mặc Nhiên còn đang ở bên trong sơn trang, nếu bị hấn nhìn thấy, nàng không chết cũng bị mất một lớp da.

Có thể ngấm mỹ nam nhưng Bạch Tiểu Mễ không muốn phát triển đến tình hình thân mật như bây giờ.

Bạch Tiểu Mễ lập tức quay đầu nhìn về phía thủ lĩnh ám vệ, nhưng hoàn toàn không thấy tung tích người áo đen kia, hiện tại là giờ cơm chiều, cơ bản là không có người trên đồng ruộng, quay đầu nhìn phía sân nhà mình, chợt thấy bóng dáng Lý Thụy Nhiên đang lao nhanh về phía này.

Trong lòng Bạch Tiểu Mễ vui vẻ, vừa định gọi hấn thì nàng lại phát hiện, Lý Thụy Nhiên đã nhìn thấy bọn họ, Bạch Tiểu Mễ vừa mới buông lỏng một hơi, nhớ lại đều biết Lý Thụy Nhiên vì muốn bảo vệ Lý Mặc Nhiên nên nhất định sẽ tới hỗ trợ, ai ngờ, ngay sau đó nàng liền sững sốt, bởi vì tên trướng thối Lý

Mặc Nhiên này vừa nhìn thấy bọn họ liền chạy trốn.

Giật mình, Bạch Tiểu Mễ bỗng nghĩ tới một khả năng, ngẩng đầu nhìn nam nhân mặt đen đang ôm mình đi nhanh về phía trước.

Sẽ không là..., sẽ không là..., là người nọ chứ!

Nếu là không phải, Bạch Tiểu Mễ căn bản không giải thích được lý do Lý Thụy Nhiên phản ứng như vậy, nhưng nếu là? Bạch Tiểu Mễ nhất thời lờ mờ, đương nhiên nàng không phải kinh ngạc vì chồng mình lại trở nên đẹp trai như vậy, mà là nghĩ đến những lời nàng vừa nói với hắn?

Má ơi! Nàng có thể bị hắn triệt phá hay không! Nam nhân này khi trước luôn trăm thuận theo nàng, nhưng lại vô cùng keo kiệt bá đạo! Đó là hắn không cho phép nàng tiếp xúc quá mức với nam tử khác, nghĩ đến Mặc Tư lúc trước, rõ ràng là không có gì nhưng hắn cứ thế tức giận, huống chi nàng vừa rồi còn nói muốn cùng nam nhân khác từ từ phát triển.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Trong lòng Bạch Tiểu Mễ sôi ruột, người cũng yên lặng, cúi đầu, sóng mắt lay động.

Nhìn nương tử đột nhiên an tĩnh, Lý Mặc Nhiên vốn đen mặt liền trở nên tốt hơn một chút.

“Tướng công! Tại sao bây giờ chàng mới đến, người ta rất nhớ chàng nha!” Lý Mặc Nhiên còn tưởng rằng nương tử nhà mình có lẽ vì bị bản thân mình làm hư, dù đau lòng nhưng vẫn muốn trêu đùa nàng, vừa định giải thích, nhưng lời vừa đến miệng, người trong lòng đã ngọt ngào đáng yêu gọi hắn.

Nghe được hai chữ ‘tướng công’ ngọt ngào kia, tâm Lý Mặc Nhiên nhất thời mềm một nửa, lại nghe đến câu ‘người ta rất nhớ chàng nha’ thì cả người đã trở nên nhẹ nhàng, hơn một năm tưởng niệm khắc cốt, câu nói kia khiến hắn liền thỏa mãn trong nháy mắt.

“Ừm!” Trong lòng tuy cực kỳ hưởng thụ, chỉ là về mặt hắn không thay đổi nhiều, nếu dễ dàng tha thứ cho nàng, về sau nàng một khi mất hứng nhất định sẽ nghĩ cách rời khỏi hắn, đây không phải điều hắn muốn, hơn một năm, phải nói là thêm đoạn thời gian cách xa trước khi mất trí nhớ kia, hai năm nhưng nhỏ, khiến hắn không biết phải sống thế nào cho qua những ngày tưởng niệm khắc cốt này.

Nghĩ đến những đêm ngày tưởng niệm dày vò, Lý Mặc Nhiên liền không muốn buông tha người trong lòng, tay bắt tri bắt giác từ từ buộc chặt.

“Ai ôi! Tướng công à, chàng muốn đề chết nương tử của chàng à? Ách!” Bạch Tiểu Mễ vừa dứt lời, bỗng nhận ra đôi mắt đen thâm thúy đang lạnh lùng nhìn nàng, nhất thời không nói ra được oán giận.

Lý Mặc Nhiên hôm nay làm sao vậy? Khi trước hắn rất ít khi dùng ánh mắt đáng sợ này nhìn nàng, chẳng lẽ hắn căn bản không phải là Lý Mặc Nhiên, nhưng mà cũng không đúng a! Trước kia động một tý là đã bị Lý Mặc Nhiên ôm vào trong ngực hắn, đối với cái ôm của hắn, dù một năm không thấy nhưng nàng sẽ không quên cảm giác quen thuộc đó.

Vừa rồi không nhận ra là vì diện mạo chênh lệch quá lớn, hơn nữa còn bị hắn ôm lấy, giờ sơ xuất nên mới phát hiện ra sự quen thuộc.

“Không được nói chữ chết!” Lý Mặc Nhiên lạnh lùng quăng một câu, sau đó không nhìn Bạch Tiểu Mễ thêm lần nào, tiếp tục đi về phía trước, nông trang của nàng không tính là nhỏ, đi gần một giờ mới đến được chủ viện Bạch Tiểu Mễ xây dựng, Lý Thụy Nhiên ở sân bên cạnh, phía tây là nơi ở của hạ nhân.

Bị Lý Mặc Nhiên lạnh lùng ném một câu như vậy, Bạch Tiểu Mễ không dám nói nhiều, Lý Mặc Nhiên như thế này quả thật hơi đáng sợ.

“Bình!” Lý Mặc Nhiên thuận thực đá văng cửa phòng Bạch Tiểu Mễ, sau đó dùng chân đóng cửa lại.

Ngay khi Bạch Tiểu Mễ còn chưa kịp phản ứng, nàng đã bị đặt trên giường mà nam nhân nào đó đang đè lên người nàng.

Tư thế này khiến Bạch Tiểu Mễ nhất thời cảm thấy nguy hiểm.

“Tướng công, cái kia, ta thật đói, bữa tối ta còn chưa ăn?” Bạch Tiểu Mễ biết nam nhân đang tức giận rất nguy hiểm, không thể dùng cứng rắn cho nên nàng chớp đôi mắt đáng thương tội nghiệp nhìn nam tử đang đè chặt nàng.

“Ừm! Vì phu cũng đói bụng rồi!” Nam tử hôn đôi má nhẵn nhụi trơn mềm của nương tử trong lòng mình, giọng nói không lớn mang theo khàn khàn nhàn nhạt, lỗ tai Bạch Tiểu Mễ nghe vào lại cảm thấy vô cùng gọi cảm.

Kỳ thật trong lòng Lý Mặc Nhiên không bình tĩnh như vẻ ngoài của hắn, khi cánh môi hắn đụng trên da thịt trắng mịn của nàng, cả người hắn nóng bừng tựa hồ như bị thiêu đốt vì người trong lòng, muốn ăn nàng, cùng nàng hòa một thể, sau đó bọn họ không thể tách rời và nàng sẽ không bao giờ muốn rời khỏi hắn.

Rốt cuộc nàng có biết hắn đến cùng có bao nhiêu thích nàng, đến cùng có bao nhiêu để ý nàng, nếu không sau khi mất trí nhớ tuy không nhớ nàng là ai nhưng vẫn đối tốt với nàng, còn nàng? Lại dám chạy khỏi hắn!

“Thật sao, nếu tướng công cũng đói bụng, vậy chúng ta đi ăn cơm trước nhé!” Bạch Tiểu Mễ thở dài nhẹ nhõm, lập tức thuận cục leo lên, chỉ cần ra khỏi phòng là tạm thời an toàn rồi.

Nghĩ tốt đẹp là thế, đáng tiếc ngay sau đó Lý Mặc Nhiên chỉ nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Mễ, rồi hôn lên miệng nhỏ nói dong dài không yên của nàng, chẳng lẽ hắn còn không biết tâm tư nhỏ đó của nàng sao?

Bọn họ thành thân đã hơn ba năm, cũng nên động phòng thôi.

Cho dù nàng thật sự đã đói bụng, Lý Mặc Nhiên cũng không định buông tha nàng lúc này.

“Nương tử, hôm nay chúng ta động phòng đi!” Hôn lên cánh môi mình mong nhớ đã lâu, hân mê hoặc ngẩng đầu, đắm đuối đưa tình dụ hoặc người ngồi trong lòng.

Lý Mặc Nhiên biết mặt mũi mình có bao nhiêu lực sát thương, tuy không thừa nhận bản thân mình sử dụng mỹ nhân kế nhưng vì có được nương tử, cái gì hân cũng làm.

Mặt như quan ngọc, nam nhân tuấn mỹ như thần đang thâm tình nhìn nàng, Bạch Tiểu Mễ không có khả năng thờ ơ, nhất thời tim đập nhanh hơn, cũng quên phản ứng.

Tuy Lý Mặc Nhiên chưa từng gần gũi nữ tử nhưng nam nhân ở trên phương diện này luôn luôn có thể vô sự tự thông, hướng chi trước kia hân và nàng từ bước cuối cùng kia thì cái khác cơ hồ đều đã làm rồi, nên biết đều đã hiểu, không nên biết thì sau hôm nay cũng sẽ biết.

Một đêm này từ trong sân chủ không ngừng truyền ra tiếng chửi rủa đứt quãng cùng tiếng thở dốc ái muội khiến người mặt đỏ tim đập.

Lý Thụy Nhiên đứng trong sân viện của mình, bên tai là tiếng khiến người mặt hồng tim đập nhưng những thanh âm này lại làm tâm hân lạnh như mùa đông khắc nghiệt, cho dù không khí nóng bức lúc này cũng không cách nào xóa tan giá lạnh trong hân, tới cùng là hân làm sao vậy? Đại ca cùng Tiểu Mễ gặp lại hòa hảo không phải là chuyện tốt sao? Vì sao hân lại khó chịu như vậy.

Lý Thụy Nhiên vận khinh công biến mất trong đêm tối.

Không biết qua bao lâu, động tác của Lý Mặc Nhiên lúc này mới dừng lại, nhìn nữ tử dưới thân đã ngất đi, trên mặt hân là thỏa mãn trước nay chưa từng có, nàng hoàn toàn đã thuộc về hân.

Nhìn da thịt nàng trắng nõn lưu lại dấu vết của hân, đau lòng đồng thời cũng cao hứng.

Ôn lấy thân thể nhỏ xinh, Lý Mặc Nhiên đi tới thùng tắm đã lạnh, dùng nội lực đun nóng nước rồi ôm người cũng tiến vào thùng tắm, thùng tắm lớn khiến hân cực kỳ vừa lòng, hai người cùng tiến vào cũng không quá chật.

Tắm rửa đơn giản, Lý Mặc Nhiên không dám tắm lâu vì hân phát hiện, bản thân lại bị khiêu khích, nếu tiếp tục sợ rằng kẻ tiếp không thể ngủ.

Nam nhân vừa mới khai trai đúng là khó kiềm nén! Nhưng nhìn bộ dáng mệt nhọc của nương tử, Lý Mặc Nhiên cố nén, ôm người trong lòng rồi nhắm hai mắt lại, tuy khó chịu muốn chết nhưng hân cũng không thể không suy nghĩ cho nương tử của mình, dù sao lúc trước hân đã làm ba lần rồi.

Bạch Tiểu Mễ vì đói nên mới tỉnh, từ giữa trưa hôm qua còn chưa ăn gì, một ngày một đêm không ăn, hiện tại đã là giữa trưa ngày hôm sau, nàng tự nhiên đói bụng, nếu thật sự mệt không thể động thì nàng đã sớm dậy.

Thời điểm Bạch Tiểu Mễ mở to mắt, bên người đã lạnh, tâm nhất thời lạnh theo, có chút mất hứng.

Vốn cho rằng vừa tỉnh dậy có thể nhìn thấy hân? Nhưng thật không ngờ lại không thấy người.

“Nương tử nhất định đói bụng rồi! Tới vì phu dứt nàng!” Lý Mặc Nhiên nghe thấy tiếng động, lập tức bùng cháy hải sản hân vẫn dùng nội lực giữ ấm tiến vào, nhìn thấy nương tử lặng lẽ nhìn vị trí của mình, Lý Mặc Nhiên mỉm cười tiêu sái đi qua, nương tử còn đang tức giận à? Hay là không nhìn thấy hân nên mất hứng?

Đương nhiên Lý Mặc Nhiên hy vọng đáp án là câu sau, có điều đây không phải thời điểm hỏi cái này.

“Hừ!” Bạch Tiểu Mễ rất tức giận, mùi thơm ngào ngạt từ trong bát truyền đến, Bạch Tiểu Mễ đói bụng nuốt nước miếng định vươn tay lấy bát cháo hải sản, đúng lúc này nàng mới phát hiện, thế nhưng nàng mệt đến nỗi giờ tay cũng khó khăn, hơn nữa vừa động, toàn thân như bị xe cán qua đau không chịu nổi.

“A!” Bạch Tiểu Mễ nhận không được hít một hơi lạnh.

“Nương tử, để vì phu giúp!” Nhìn nương tử như vậy, thê nô Lý Mặc Nhiên đau lòng, lập tức đặt bát cháo lên bàn nhỏ bên giường, sau đó ôn nhu đỡ Bạch Tiểu Mễ ngồi dậy.

Bạch Tiểu Mễ muốn hất tay hân ra nhưng nghĩ nghĩ rồi buông tha, nàng không muốn ngược đãi bản thân, hơn nữa đều là lỗi của tên hỗn đản này, để hân hầu hạ là đương nhiên.

Nghĩ như vậy nên Bạch Tiểu Mễ yên tâm thoải mái chấp nhận Lý Mặc Nhiên phục vụ.

Lý Mặc Nhiên ôn nhu dứt cháo cho nương tử nhà mình, nhìn nương tử nuốt vào từng ngụm, trong lòng hân thỏa mãn, lúc này hân mới cảm giác được hai người đã là phu thê chân thật.

Đương nhiên không phải nói trước kia hắn không đem nương tử trở thành thê tử mà là hắn luôn lo được lo mất, luôn lo lắng nương tử có một ngày sẽ rời khỏi hắn, ngày hôm qua hai người kết hợp khiến Lý Mặc Nhiên đã có bảo đảm trong lòng.

Nếu Lý Mặc Nhiên biết Bạch Tiểu Mễ vẫn muốn chạy, cho dù hai người có quan hệ thì căn bản không ảnh hưởng đến việc gì, không biết khi đó hắn sẽ nghĩ như thế nào.

Hiện tại Lý Mặc Nhiên chỉ nghĩ hai người đã xảy ra quan hệ, nữ tử cũng chỉ có thể đi theo nam tử cùng nàng phát sinh quan hệ, chẳng qua cách nghĩ của hắn chỉ áp dụng cho nữ tử thời đại này.

Lý Mặc Nhiên không biết rằng lần này nàng không muốn rời khỏi, cũng chỉ vì đi một thời gian dài như vậy, Bạch Tiểu Mễ đã nghĩ thông suốt, nếu Lý Mặc Nhiên có thể đáp ứng yêu cầu của nàng, hai người ở chung cũng tốt, nói nàng không có cảm tình với hắn là giả, khi đó rời đi, thật ra nàng có cảm giác Lý Mặc Nhiên không đặt nàng trong thế giới của hắn mà coi nàng như một sủng vật, đây là điều Bạch Tiểu Mễ không thể tiếp nhận.

Bạch Tiểu Mễ nàng không hề muốn phụ thuộc vào Lý Mặc Nhiên, nếu không đợi về sau hắn chán ghét nàng, nàng còn nơi nào để đi.

“Vẫn đói!” Một bát cháo hải sản đã thấy đầy, Bạch Tiểu Mễ vẫn thấy chưa no, lạnh lùng nhìn về phía nam tử.

Trong lòng nàng tuy đã tiếp nhận hắn nhưng Bạch Tiểu Mễ không muốn khinh địch tha thứ cho hắn, nếu không những ngày về sau của nàng sẽ rất khổ sở, ngày hôm qua là lần đầu tiên của nàng nhưng hắn thì sao? Vậy mà không biết tiết chế đòi hỏi khiến toàn thân nàng đau đến khó chịu, mà nàng còn ngất đi, quá mất mặt.

Trước khi đọc tiểu thuyết đều cảm thấy những miêu tả quá mức khoa trương, chuyện như vậy làm sao có thể ngắt chứ, nhưng đêm qua nàng chẳng những ngắt mà còn ngắt tới hai lần.

“Vi phu lập tức đi lấy thêm!” Lý Mặc Nhiên cao hứng đứng lên, có thể hầu hạ nương tử mà nàng lại không chê hắn, trong lòng Lý Mặc Nhiên cao hứng biết bao nhiêu.

Thật ra sáng nay Lý Mặc Nhiên nhìn nương tử ngủ say, trong lòng vẫn có chút bất an, dù sao ngày hôm qua là hắn lừa gạt ăn nương tử, hắn lo lắng sau khi nương tử tỉnh lại sẽ không để ý tới hắn.

Có điều xem tình hình hiện tại không tồi nha? Tuy thái độ có lạnh một chút nhưng đối xử với hắn như vậy so với việc làm như không thấy xem như quá tốt rồi.

Nhìn Lý Mặc Nhiên vui vẻ đi lấy cháo, khoe miệng Bạch Tiểu Mễ hơi cong, không biết từ lúc nào, nàng đã thích tên mặt dày râu kia rồi!

Bất quá trái lại nàng buồn bán lời rồi nhỉ? Thì ra bộ dáng trượng phu gấu lớn của mình lại tốt như vậy.

Bộ dáng quá mức đẹp đi kèm với râu hoa gheo nguyệt, nghĩ về sau sẽ thường xuyên xuất hiện tình địch như đại mỹ nữ Tư Nguyên kia, nàng liền cảm thấy áp lực vô cùng lớn.

Tư Nguyên kỳ thật đã biết Lý Mặc Nhiên lớn lên như thế nào rồi nhỉ? Nếu không lấy bộ dáng gấu lớn trước kia của hắn, ngay cả nàng có mắt nhìn người cũng không nhìn nổi.

Đúng vậy, Bạch Tiểu Mễ thừa nhận, khi nàng nhìn thấy Lý Mặc Nhiên ở phủ Lam Tĩnh, nhìn thấy hắn cùng Tư Nguyên thì nàng ghen tị, cũng là khi đó nàng dần dần nhận ra nàng thích hắn, nhưng chuyện về sau hắn làm lại khiến nàng dần dần dè dặt cảm tình kia xuống.

“Nương tử, há miệng nào!” Bạch Tiểu Mễ đang suy nghĩ miên man, Lý Mặc Nhiên đã mang cháo trở về, lại tiến hành công tác đút ăn.

“Lý Mặc Nhiên, chàng khôi phục trí nhớ rồi hả?” Sau khi Bạch Tiểu Mễ ăn uống no đủ, tâm tình cũng tốt hơn, ngẩng đầu nhìn hướng Lý Mặc Nhiên, diện mạo Lý Mặc Nhiên trước mắt thật quá mức xuất sắc, Bạch Tiểu Mễ ngấm đến ngây người, tuy Mạc Tư đẹp nhưng hắn cũng không kém, hai người đều đẹp hoàn toàn khác nhau.

Lý Mặc Nhiên che giấu quá kỹ nên đến bây giờ nàng vẫn không dám xác định chắc chắn rằng hắn đã khôi phục trí nhớ hay chưa.

Bạch Tiểu Mễ không đảm bảo rằng Lý Mặc Nhiên cho dù mất trí nhớ cũng sẽ cố chấp tìm nàng, dù sao lúc trước hắn mất trí nhớ, Lý Mặc Nhiên đối với nàng cũng không giả.

“Nương tử rời đi một thời gian, vi phu liền khôi phục trí nhớ!” Lý Mặc Nhiên đáp, lúc ấy hắn vô cùng tức giận cũng cực kỳ lo lắng, lại bàng hoàng sợ hãi, lo lắng hắn cứ như vậy bỏ lỡ nàng, cho nên đầu nóng lên, cái gì cũng muốn dâng lên, cũng bởi vì nhớ tới nên càng khiến hắn thêm xác định quyết tâm nhất định phải tìm nàng trở về.

Sau khi Lý Mặc Nhiên khôi phục trí nhớ, kết hợp với chuyện khi trước Bạch Tiểu Mễ chạy trốn, lập tức tìm ra điểm mấu chốt, trước kia Tiểu Mễ đã nói với hắn qua rằng nơi nào nguy hiểm nhất cũng là nơi an toàn nhất, Lý Mặc Nhiên bắt đầu tìm kiếm trong địa phận phủ Lam Tĩnh, tìm không thấy mới mở rộng tìm kiếm chung quanh, về sau phát hiện cứ cách hai tháng sẽ có người xa lạ đến đại lục mua sắm.

Vốn là hắn đã sớm muốn đến xem người này có phải là Tiểu Mễ hay không, nhưng không giải quyết được Mạc Tư, hắn không thể rời đi, cứ như vậy liền kéo dài hơn một năm.

Chương 109: Căn nguyên mâu thuẫn

“Ta không định rời khỏi đây!” Bạch Tiểu Mễ nhìn khuôn mặt tuấn mỹ như thần tiên của Lý Mặc Nhiên, trước kia biết da hắc rất trắng, dù râu đen che kín nhưng nàng vẫn thấy da hắc đường quá tốt, hiện tại nhìn lại, nàng cảm thấy so với khuôn mặt đầy râu kia, quả thật khác biệt quá lớn.

Nguyên lai trên khuôn mặt hắc đôi mắt là đẹp nhất, hiện tại đôi con ngươi kia như hai viên ngọc đen xúng với ngũ quan xuất sắc càng khiến Lý Mặc Nhiên tuyệt mỹ xuất trần, tuy nàng không dễ bị cái đẹp khổng lồ chế ngự nhưng đối với mỹ nhân thì quả thực lực miễn dịch có thấp một chút, Bạch Tiểu Mễ không dám khẳng định, nếu trước kia Lý Mặc Nhiên dùng dung mạo này đối mặt với nàng, có lẽ nàng đã sớm bị hắc phá vỡ rồi.

“Nương tử ở đâu vì phu ở đây!” Lý Mặc Nhiên gật đầu, thật ra khi tới đây hắc cũng có nghĩ tới vấn đề này, nếu nương tử ở đây, hắc ở lại chỗ này cũng không phải không được, dù sao phủ Lam Tinh cũng đã giao cho Lý Cảnh Nhiên, tin tưởng về phương diện quản lý thì Lý Mặc Nhiên càng thích hợp hơn so với hắc.

“Vậy phủ Lam Tinh thì sao?” Bạch Tiểu Mễ vẫn nhìn vào đôi mắt đẹp quá phận kia, càng nhìn càng như bị đôi con ngươi thâm thúy hút vào bên trong.

Cảm giác cuộc thương lượng bất lợi, Bạch Tiểu Mễ nhìn về phía chân giường mới phát hiện bữa bột, khiến nàng lập tức nhớ tới tình hình chiến đấu kịch liệt của hai người đêm qua, mặt hắc thời đỏ lên.

“Phủ Lam Tinh còn có Cảnh Nhiên? Những việc này nương tử không cần lo lắng, Cảnh Nhiên rất có năng lực quản lý!” Đối với bản lĩnh của Nhị đệ nhà mình, Lý Mặc Nhiên tự nhiên tin tưởng.

Bạch Tiểu Mễ không nói tiếp, nếu hắc muốn ở lại cũng tốt, hơn nữa nàng vốn đã thích hắc, cùng người trong lòng chung một chỗ, nàng tự nhiên chờ mong.

“Được rồi! Nhìn tiểu công tử khá đẹp, bản phu nhân sẽ cố thu người, dù sao bản phu nhân cũng không thiếu một chút tiền nhỏ ấy!” Tâm tình Bạch Tiểu Mễ tốt liền đồng ý bỏ cả vai Lý Mặc Nhiên, một bộ dáng đắc ý.

“Ha ha ha! Vậy về sau vất vả cho nương tử rồi!” Lý Mặc Nhiên nhìn bộ dáng đáng yêu của nàng, khóe miệng hiện ý cười, lập tức như chim lớn nép trên bờ vai nhỏ xinh của nàng, đương nhiên Lý Mặc Nhiên không chế lực đạo cực tốt nên Bạch Tiểu Mễ không cảm thấy hắc nặng.

“Được rồi! Quan trọng là bản đại gia có thịt ăn, bảo đảm đem tiểu công tử dưỡng trắng trẻo mập mạp!” Bạch Tiểu Mễ thấy Lý Mặc Nhiên thức thoi như vậy, lập tức đem cả vai dày rộng kia kéo vào trong lòng.

“Nương tử, nàng thật tốt!” Lý Mặc Nhiên vẫn làm bộ dáng “chim lớn”.

Lúc này nếu có người đi ngang qua, nhất định sẽ nhìn thấy hình ảnh cực kỳ quý dị, một mỹ nam tử tuấn mỹ tuyệt luân về mặt thâm tình dựa vào trong lòng một thiếu nữ mỹ lệ, hình ảnh kia có bao nhiêu quái dị.

Đáng tiếc hai người căn bản đều không chú ý tới hình ảnh này, họ đang đắm chìm trong khung cảnh ấm áp vui đùa.

“Cốc cốc cốc” “Đại ca, đại tẩu, Mạc tộc trưởng và tộc trưởng phu nhân cùng Mạc thiếu gia qua đây!” Ba tiếng đập cửa rất nhỏ vang lên, giọng Lý Thụy Nhiên có chút gượng gạo vang lên bên ngoài cửa.

“À!” Thiếu chút nữa đã quên, bọn họ còn có quái thú cần giải quyết? “Ai ôi!” Nghĩ đến chính sự, Bạch Tiểu Mễ nhất thời kích động muốn đẩy Lý Mặc Nhiên ra, nhưng người vừa nhúc nhích, toàn thân bắt đầu đau mỏi.

“Nương tử, nàng không sao chứ!” Lý Mặc Nhiên nhanh chóng đỡ lấy Bạch Tiểu Mễ suýt chút nữa muốn rơi xuống đất, có chút mất hứng vì nàng đẩy mình ra, đẩy hắc ra thì thôi vậy mà còn không cẩn thận thiếu chút nữa rơi trên đất, bất quá nhìn hậu quả nàng phải chịu vì bản thân hắc đêm qua không biết tiết chế tạo thành, Lý Mặc Nhiên vốn mất hứng liền biến thành đau lòng cùng áy náy.

Lý Thụy Nhiên đứng bên ngoài, nghe thấy tiếng kêu sợ hãi của Bạch Tiểu Mễ, trong lòng có chút khẩn trương nhưng lại không có dũng khí đẩy cửa xông vào, nếu khi trước thì có lẽ sẽ làm vậy nhưng hiện tại đại ca ở trong, Tiểu Mễ hắc không có việc gì, Lý Thụy Nhiên cúi đầu có chút mất mát nhìn dưới mặt đất.

“Tên hỗn đản chàng còn hỏi à, nếu không phải tại chàng, ta có thể biến thành dạng này sao?” Bạch Tiểu Mễ phẫn nộ trừng mắt hướng tên đầu sỏ gây nên, nếu không phải tên chết tiệt nhà hắc, hiện tại trên người nàng sẽ không đau như vậy?

“Được được, đều là lỗi của vi phu!” Lý Mặc Nhiên gật đầu làm một bộ dáng thê nô, thật cẩn thận đỡ Bạch Tiểu Mễ trở về nằm trên giường.

“Không được, ta còn có việc phải làm!” Bạch Tiểu Mễ vừa mới bị nằm xuống, nghĩ trong phòng khách còn có người đang chờ mình, lập tức lại muốn

ngồi dậy nhưng Lý Mặc Nhiên tay mắt lạnh lẽo liền đem Bạch Tiểu Mễ đè xuống.

“Nương tử hảo hảo nghỉ ngơi, chuyện kế tiếp giao cho vi phu là được!” Về chuyện quái vật, Vũ đã hướng hần báo qua, cũng từ Tam đệ nói biết rõ hai nhà tính toán chuyện hợp tác, nếu hần ở đây, hần sao có thể để nương tử vất vả, những việc nặng này nên để nam nhân làm.

“Cái gì giao cho chàng, Lý Mặc Nhiên, chàng nghe kỹ cho ta, chúng ta là phu thê, phu thê vốn nên có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng, nếu chàng còn lấy phương thức như ở phủ Lam Tĩnh đối đãi với ta, vậy thừa dịp hiện tại hai người cảm tình không sâu, chàng nên sớm rời khỏi đây đi!” Kỳ thật Lý Mặc Nhiên nói không sai nhưng Bạch Tiểu Mễ nghe xong lời này bỗng nhớ tới phủ Lam Tĩnh lúc trước, Lý Mặc Nhiên gặp khó khăn liền trực tiếp đưa nàng đi, cho nên mới nhất thời tức giận.

Nàng nghiêm mặt trừng mắt nhìn Lý Mặc Nhiên, biểu tình quyết tuyệt.

Mặt Lý Mặc Nhiên nhất thời cũng đen lại, đương nhiên nguyên nhân hần tức giận là chuyện Bạch Tiểu Mễ để hần rời đi.

Chẳng lẽ nàng không có một chút cảm tình nào với hần sao? Cho dù chuyện đã xảy ra đêm qua mà vẫn có thể dễ dàng nói để hần ra đi sao, nàng cứ như vậy không muốn cùng hần sống chung một chỗ sao.

Lý Mặc Nhiên rất tức giận nên nhất thời không nói gì, cũng thờ ơ nhìn Bạch Tiểu Mễ, trong lòng nàng cũng bức bối nên không cam lòng yếu thế nhìn chằm chằm trở lại, chuyện này nàng tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp, vừa rồi nhìn như tức giận nên mới nói như vậy nhưng cũng là lời trong lòng của nàng, nếu Lý Mặc Nhiên vẫn như trước, vậy thì hai người nên sớm tách ra thì tốt hơn.

Tuy nàng cực kỳ thích cảm giác được Lý Mặc Nhiên che chở nhưng nàng không muốn làm sủng vật trốn trong lòng hần.

Rất lâu sau hai người không ai nói chuyện, mà nét mặt Lý Mặc Nhiên cũng không buông lỏng, Bạch Tiểu Mễ nhất thời có chút thất vọng, quả nhiên là nàng hy vọng xa vời? Kỳ thật nàng cũng chỉ muốn phu thê đối đãi ngang hàng mà thôi, quả nhiên không thể trông cậy vào nam nhân cổ đại.

Bạch Tiểu Mễ quay đầu không nhìn Lý Mặc Nhiên, xốc chăn xuống giường, ngay sau đó cả người Bạch Tiểu Mễ bị đôi tay dài nhốt chặt, cả người rơi vào một cái ôm kiên cố ấm áp.

“Nàng đúng là nữ nhân nhẫn tâm, nữ nhân nhẫn tâm!” Giọng nói Lý Mặc Nhiên có chút run rẩy.

Chợt thấy nét mặt Bạch Tiểu Mễ thất vọng cùng quyết tuyệt, Lý Mặc Nhiên vốn bình tĩnh nhất thời luống cuống, hần rất tức giận vì nàng để hần đi, nàng căn bản không rõ, hần có bao nhiêu thích nàng, hoặc là yêu nàng.

Không có nàng, cuộc sống của hần tựa hồ hoàn toàn không có ý nghĩa, nàng giống như tim của hần, đã không có tim, hần làm sao có thể sống trên thế giới này.

Vốn cho rằng trải qua đêm qua, nàng sẽ không còn sinh ra ý nghĩ muốn rời khỏi hần, nhưng chưa được bao lâu, vừa rồi còn mới tốt đấy thôi? Vì sao bỗng nhiên biến thành như vậy, hần không biết rốt cuộc mình nói sai điều gì? Nương tử vì sao lại có phản ứng lớn như vậy.

Chuyện ở phủ Lam Tĩnh, chẳng lẽ nương tử sợ dĩ muốn rời khỏi là vì hần đưa nàng về Hắc Phong trại sao?

“Kỳ thật, Lý Mặc Nhiên... chúng ta... chúng ta không thích hợp!” Bạch Tiểu Mễ bị Lý Mặc Nhiên ôm chặt, kỳ thật nàng cũng không nỡ, là nàng vô cùng không nỡ rời khỏi hần.

Có lẽ rất nhiều người sẽ nghĩ nàng khác người, Lý Mặc Nhiên làm vậy không chỗ nào có thể chỉ trích nhưng nàng lại không cho là vậy, thế giới này khác thế giới hiện đại, chỉ cần nàng nhượng bộ lần này, về sau sẽ còn vô số chuyện phát sinh, chẳng lẽ nàng cứ ở nơi gọi là an toàn kia mà lo lắng hay sao?

Nếu nàng không thích hần, có lẽ nàng có thể làm được nhưng sau khi thích thì cái gì cũng không thể.

Nghe xong lời này, Lý Mặc Nhiên cứng đờ người, tay ôm Bạch Tiểu Mễ cũng cứng chặt, cả người bất động.

Bởi vì bị Lý Mặc Nhiên ôm từ phía sau nên Bạch Tiểu Mễ không nhìn ra biểu tình của Lý Mặc Nhiên, cũng không biết hần đang nghĩ gì, bất quá nàng biết không dễ dàng thuyết phục hần, vừa nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ không biết là nên may mắn hay thờ dài bất đắc dĩ.

“Đại ca, đại tẩu!” Ngoài cửa bỗng vang lên tiếng Lý Thụy Nhiên khiến hai người kinh ngạc.

“Lý Thụy Nhiên, đệ đi trước nói với Mạc tộc trưởng và tộc trưởng phu nhân một câu, chờ một lát ta qua liền!” Bạch Tiểu Mễ bị Lý Mặc Nhiên ôm, chỉ có thể ngẩng đầu nói với người ở ngoài cửa.

“Ừm!” Lý Thụy Nhiên lên tiếng, sau đó truyền đến tiếng bước chân càng lúc càng xa.

“Vì sao?” Đợi đến khi không còn nghe thấy tiếng bước chân, Lý Mặc Nhiên mang theo giọng khàn khàn vang lên từ phía sau.

“Lý Mặc Nhiên, chàng cho ta là cái gì?” Bạch Tiểu Mễ thở dài một hơi, lời nàng vừa nói còn chưa đủ hiểu sao? Yêu cầu của nàng chỉ là hai người yêu nhau cùng đồng cam cộng khổ mà thôi.

“Nương tử, nàng là thê tử của Lý Mặc Nhiên ta, là thê tử cả đời, thê tử duy nhất!” Lòng tham của hần nhỏ, cũng chỉ chứa được một người là nàng, còn

nàng?

“Thê tử, thê tử trong mắt chàng là cái gì? Sùng vật? Chỉ cần chàng nguyện ý, khi vui vẻ thì trêu chọc, mắt húng thì ném sang một bên, chàng muốn đặt chỗ nào cũng được sao? Có nguy hiểm liền đem giấu đi? Nếu đây là cách chàng đối đãi với thê tử, vậy chúng ta thật sự không thích hợp.” Bạch Tiểu Mễ nói.

Bạch Tiểu Mễ nhìn qua rất quyết liệt nhưng trong lòng cũng không hề thoải mái, thậm chí có thể nói là khổ sở, dù sao Lý Mặc Nhiên là người nàng thích đầu tiên khi đến thế giới này, đồng thời cũng là người đầu tiên đối tốt với nàng, có đôi khi Bạch Tiểu Mễ thậm chí đã nghĩ cứ như vậy thỏa hiệp với hắn cũng tốt.

Nghĩ đến thỏa hiệp, nàng đã có thể đoán được tương lai hai người ở chung ra sao, không có việc thì không sao, nhưng nếu xảy ra chuyện?

Lo lắng bản thân sẽ mềm lòng, Bạch Tiểu Mễ đưa tay muốn tách tay Lý Mặc Nhiên đang ôm mình.

“Nương tử, vi phu chưa từng coi nàng là sùng vật, thật đấy!” Nương tử làm sao có thể là sùng vật, Lý Mặc Nhiên cũng không phải là người nuôi dưỡng sùng vật, nương tử là độc nhất vô nhị, là máu là thịt của hắn.

Không cách nào dứt bỏ.

“Lý Mặc Nhiên, thôi, hôm nay chúng ta không nhắc tới chuyện này nữa? Ta muốn đi gặp khách!” Biết Lý Mặc Nhiên căn bản không hiểu ý tứ của mình, trên thế giới này nam tử đối đãi yêu thương với nữ tử là bình thường, quan niệm này đã thâm căn cố đế, cho nên hắn căn bản là không cách nào lý giải được suy nghĩ của nàng.

Nghĩ đến còn có khách đang chờ, Bạch Tiểu Mễ trước muốn giải quyết nguy cơ trên đảo.

“Nương tử, nàng đừng rời khỏi ta!” Lý Mặc Nhiên không buông Bạch Tiểu Mễ, hắn vừa thấy vẻ mặt nương tử nhìn hắn tràn đầy thất vọng, nhưng vì sao chứ?

Cho đến giờ, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy chính mình đã biểu đạt rõ ràng, còn bộ dáng Lý Mặc Nhiên hiển nhiên vẫn là chưa hiểu, trước kia hắn rất thông minh, chỉ gặp phải chuyện của bản thân hắn mới như vậy, thật không biết nàng nên cao hứng vì Lý Mặc Nhiên cuồng dại đối với nàng, hay nên tức giận vì vào thời điểm mấu chốt hắn lại không thông suốt.

“Lý Mặc Nhiên, chàng ở lại lắng lại lời ta vừa nói, suy nghĩ cẩn thận rồi tìm ta!” Bạch Tiểu Mễ thỏa hiệp, không còn cách nào khác, ai bảo nàng thích nam nhân này chứ? Trước kia bộ dáng hắn như gấu mà nàng còn thích, huống chi hiện tại.

“Cùng đi đi!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên không phải người không quan tâm đến đại cục, nhìn nương tử khó chịu như vậy, vốn muốn nói nàng ở lại nhưng vừa nghĩ đến phản ứng mãnh liệt vừa rồi, Lý Mặc Nhiên liền trầm mặc.

Có điều trầm mặc không có nghĩa là Lý Mặc Nhiên không có biện pháp, Lý Mặc Nhiên lưu loát mặc quần áo cho Bạch Tiểu Mễ, sau đó không mặc kệ nàng phản đối ra sao liền ôm nàng đi hướng đại sảnh, dù sao hai người cũng là phu thê danh chính ngôn thuận, ôm cũng không sao.

“Lý Mặc Nhiên, chàng mau buông ta xuống!” Lát nữa bị người nhìn thấy thật rất mất mặt đó! Bạch Tiểu Mễ biết Lý Mặc Nhiên yêu thương nàng nên mới làm như vậy, nhưng da mặt nàng không có dày đến nỗi không quan tâm đến ánh mắt người xung quanh đâu!

“Trừ phi nương tử tốt hơn, nếu không vi phu sẽ không thả!” Lý Mặc Nhiên kiên trì ôm nương tử nhà mình, trong lòng hắn đã tính kế, cứ như vậy mọi người đều biết nương tử là của hắn, muốn mơ ước cũng cần phải có thực lực.

“Hừ!” Đây không phải vô nghĩa sao? Muốn tốt hơn đâu có dễ dàng như vậy.

Bạch Tiểu Mễ biết Lý Mặc Nhiên cố chấp, cho nên không nhiều lời, người khác nhìn thì nhìn! Bất quá trước kia xem ti vi hay đọc truyện đều có cảnh dùng nội công chữa thương, không biết nội công không biết tên này của nàng có thể chữa thương được hay không.

Nghĩ như vậy, Bạch Tiểu Mễ lập tức dựa theo kinh mạch, khí trắng bắt đầu di động toàn thân.

Khí trắng đi qua nơi nào, nơi đó đều mát rượi thoải mái, cảm thấy đã có hiệu quả, Bạch Tiểu Mễ hưng phấn điều động thêm một chút khí trắng đi lại chung quanh thân thể, quả nhiên sau một vòng, đau đớn trên người tan biến rất nhiều, trời ạ! Cái này so với uống thuốc còn hiệu quả nhanh hơn?

Bất quá Bạch Tiểu Mễ mới đi động khí trắng một vòng, Lý Mặc Nhiên đã đi vào đại sảnh.

Bốn ánh mắt đồng loạt rơi trên người hai người, Lý Thụy Nhiên chỉ nhìn thoáng qua, lập tức bình tĩnh rồi ánh mắt lên chén trà đang uống, hiện tại Lý Thụy Nhiên đã khôi phục bộ dáng thiếu niên tuấn mỹ.

Diện mạo người này xuất chúng khó có được, vậy mà có thể sánh bằng với nhi tử nhà mình, hơn nữa nếu so sánh vẫn hơn một chút so với nhi tử nhà mình, dù sao người này vừa thấy liền biết là người đứng đầu lâu năm, chỉ cần so phong thái thì nhi tử nhà mình không thể so sánh được.

Người này có lẽ là vi hôn phu của Tiểu Mễ, nếu quả thật có vị hôn phu như vậy, nàng chương mắt nhi tử cũng là chuyện thường.

Mà lúc này sắc mặt thiếu niên Mặc lại vô cùng phức tạp, nhìn Bạch Tiểu Mễ an tĩnh đứng trong lòng nam tử, nhìn diện mạo xuất chúng của nam tử kia,

trong nháy mắt liền biết mình đã thất tình rồi (Mạc thiếu niên đơn phương cho là vậy).

“Các vị hảo, bi nhân Lý Mạc Nhiên là phu quân của Tiểu Mễ!” Trái ngược với tâm tư khác thường trong lòng những người khác, Lý Mạc Nhiên thoải mái tự giới thiệu, thái độ tốt vô cùng, không có bất luận cảm giác gì như tài trí hơn người.

“Lý công tử hảo, ta là Mạc Viêm Kiếm, đây là nội nhân của Mạc mỗ, đây là tiểu nhi Mạc Nguyên!” Mạc tộc trưởng cũng cười rồi giới thiệu.

“Lý mỗ tại đây đa tạ Mạc tộc trưởng đã chiếu cố nương tử và Tam đệ, Mạc tộc trưởng có chuyện gì cứ nói, chỉ cần Lý mỗ có thể làm được nhất định sẽ không chối từ.” Tiểu Mễ thuận lợi ở nơi này như vậy, tuy không thiếu năng lực của chính nàng nhưng nơi này dù sao cũng là địa bàn của người ta, trên lễ tiết Lý Mạc Nhiên tất nhiên không thể thất lễ.

“Lý công tử khách khí rồi, đây là Tiểu Mễ có bản lĩnh, chúng ta không giúp được gì!” Mạc tộc trưởng tươi cười khiêm tốn nói.

“Thật ngại quá, Mạc tộc trưởng, Mạc phu nhân, Mạc thiếu gia, để ba vị phải đợi lâu!” Cảm giác toàn thân đã thư thái rất nhiều, Bạch Tiểu Mễ được Lý Mạc Nhiên buông tay thì tâm tình cũng tốt hơn.

“Không có việc gì, không có việc gì, là tiểu biệt thắng tân hôn thôi! Chúng ta có thể lý giải!” Mạc phu nhân cười khanh khách nói, lời vừa nói ra, Bạch Tiểu Mễ vốn không cảm thấy có gì liên nhất thời đỏ lên, cuối cùng trừng mắt liếc người gây chuyện Lý Mạc Nhiên.

Lý Mạc Nhiên trả lại cho nàng một ánh mắt sùng sục.

Ánh mắt hai người rơi vào trong mắt người khác liền thành liếc mắt đưa tình, chỉ cười nhìn hai người, không quấy nhiễu bọn họ.

“Khụ! Cái kia, thật ra cháu đã có cách đối phó với quái vật rồi!” Thấy vẻ mặt mập mờ của mọi người nhìn hai người bọn họ, Bạch Tiểu Mễ ho khẽ một tiếng rồi nói, cũng là vì muốn dời đi lực chú ý.

Lý Mạc Nhiên cười hiểu rõ, thông minh nhỏ của nàng hẳn tự nhiên biết, nhìn nương tử thẹn thùng, rất khó tưởng tượng người vừa mới quyết tuyệt để hẳn rời đi và người bây giờ lại là cùng một người.

Nghĩ đến giọng điệu không giống nói đùa vừa rồi của nương tử, tươi cười trên mặt Lý Mạc Nhiên thân nhiên nhìn nàng, ở mặt ngoài nhìn qua như đang nghe bọn họ bàn bạc nhưng trên thực tế lúc này trong đầu Lý Mạc Nhiên đã bay về mỗi một câu nương tử nói qua trong phòng, hẳn muốn biết nương tử tới cùng là vì sao muốn rời khỏi hẳn.

Bạch Tiểu Mễ ở bên cạnh ra sức giải thích về thuốc nổ, còn có vấn đề đặt bẫy, mà Lý Mạc Nhiên thì tỉ mỉ nhớ lại mỗi câu Bạch Tiểu Mễ nói trong phòng, sùng vật? Đối với tử này Lý Mạc Nhiên có vẻ khắc sâu, chẳng lẽ trước kia hẳn đối xử với nàng thật sự như sùng vật sao? Hẳn không biết!

Lý Mạc Nhiên không hổ là tộc trưởng của tộc hơn mười vạn người, nhớ đi nhớ lại quả thật khiến hắn nghĩ ra điểm mấu chốt, sùng vật, cùng chung hoạn nạn, kỳ thật mấu chốt ngay ở hai từ này.

Ý của nương tử có phải không muốn hẳn che chở nàng quá kỹ hay không, dù bất kỳ chuyện gì xảy ra, chuyện không tốt hay thời điểm khó khăn hai người đều cùng nhau đối mặt, nghĩ tới đây Lý Mạc Nhiên thông suốt sáng tỏ đồng thời cũng cảm động sâu sắc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Chuẩn bị trước khi chiến đấu

Bạch Tiểu Mễ sau khi nói qua kế hoạch của mình, lúc này mới bày ra 1 ít thuốc nổ.

Đưa mọi người tới nơi trống trải, Bạch Tiểu Mễ dừng tại một nơi hoang vu, sau đó đem một quả pháo nhỏ cho vào cái hố nhỏ vừa đào hôm nay, đợi mọi người rời xa liền châm lửa cách đó mấy thước.

“Oành!” một tiếng, mặt đất bằng phẳng biến thành một cái hố lớn chừng nửa thước, thấy mọi người tròn mắt há miệng, ánh mắt nhìn tới nhìn lui giữa cái hố và Bạch Tiểu Mễ.

“Nương tử, uy lực thật cường đại!” Lý Mạc Nhiên dùng đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía nàng, nương tử luôn có thể sáng tạo kỳ tích, nàng tựa như một kho báu, càng xâm nhập lại càng phát hiện kinh hi, mang theo lực hấp dẫn khiến người không thể cự tuyệt, nương tử như vậy là của hắn, thật sự quá tốt.

“Đó là đương nhiên, đến lúc đó ta tăng lượng thuốc nổ, ta không tin không nổ chết được nó, có điều nổ chết hay không cũng chẳng sao, đến lúc đó chỉ cần nó bị thương nặng, chúng ta nhiều người như vậy chẳng lẽ còn không thể đánh chết được nó hay sao?” Bạch Tiểu Mễ tràn đầy tự tin nói.

“Tiểu Mễ quả nhiên là nữ tử kỳ tài, ngay cả vật như vậy cũng có thể chế tạo ra!” Mạc tộc trưởng đắm chiêu nhìn Bạch Tiểu Mễ, hiện tại ông hoàn toàn tin tưởng nữ tử này chính là người trong lời tiên đoán kia, bởi vì ông không thể tưởng tượng ra nổi trừ nữ tử trong lời tiên đoán kia, còn có ai có được

bản lĩnh như vậy.

Người có thể khiến viên đá có phản ứng quả nhiên không phải bình thường, như gói thuốc nổ kia, nếu không phải hôm nay ông tận mắt chứng kiến, ông cũng không tin tưởng một gói nhỏ cỡ ngón cái như vậy lại có thể tạo ra một cái hồ lớn thế kia.

Mạc tộc trưởng hoàn toàn có thể tưởng tượng được hiệu quả sau khi tăng lượng thuốc nổ, nếu lượng đủ lớn, đừng nói là quái vật, có lẽ ngay cả hòn đảo này cũng có thể nổ bay rồi. Nữ tử như vậy nếu ở thời loạn, nhất định sẽ là một thể hệ kiêu hùng, nói không chừng còn thống trị cả đại lục này.

Bất quá cũng không tồi, nữ tử này tựa hồ không màng đến danh lợi, nếu không cho dù thiên hạ thái bình, những người thống trị kia nếu biết được sự tồn tại của thứ gọi là thuốc nổ này thì e rằng sẽ để lại rất nhiều hậu quả, Mạc tộc trưởng vừa định mở miệng muốn nhắc nhở, một giọng nói ôn nhu sùng nịnh đã nói trước.

“Nương tử, cái thứ này đã từng bày ra ở trước mặt người khác chưa?” Lý Mặc Nhiên ôn nhu kéo tay nương tử nhà mình, trong lòng thấy lo lắng, có điều cho dù bị người khác biết rõ, hắn cũng có thể giấu nằng đi, vốn không định hỏi nhưng Lý Mặc Nhiên từng nghe nương tử nói chung hoạn nạn, vì thế tính toán về sau có chuyện gì đều cùng nằng thương lượng, cho dù là nguy hiểm.

Thời điểm bắt đầu Lý Mặc Nhiên quả thật có chút không quen, nhưng vì nữ nhân mình yêu, Lý Mặc Nhiên thừa nhận.

“Chàng cho ta là ngu ngốc à! Đương nhiên là không! Lần này mọi người tham gia đánh chết quái vật đều phải giữ bí mật, nhất định phải phải người ngăn không cho người khác tiếp sát bờ biển!” Bạch Tiểu Mễ tức giận trừng Lý Mặc Nhiên, cũng biết Lý Mặc Nhiên quan tâm mình nên mới hỏi, trong lòng thấy ấm áp.

Khi Lý Mặc Nhiên vừa hỏi, trừ Mạc tộc trưởng ra thì những người khác đều không biết nguyên nhân, khi nghe xong Bạch Tiểu Mễ nói liền lập tức hiểu rõ, bất quá bọn họ không ngờ Bạch Tiểu Mễ lại là một nữ tử thông suốt như vậy, ngay cả việc này cũng tính trước.

Quả thật vật này nếu bị người cai trị biết, không biết sẽ gây ra gió tanh mưa máu thế nào, bọn họ đã có thể đoán được, chuyện lần này tất phải giữ bí mật, người có thể dùng chỉ có thể là thân tín.

“Một khi đã như vậy chuyện này vất vả cho tiểu Mễ rồi, không biết Mạc gia chúng ta có thể giúp đỡ được gì, mời tiểu Mễ không cần khách khí!” Mạc tộc trưởng nói lời đầy khách khí, nếu chỉ là lời tiên đoán của người trên, có lẽ Mạc tộc trưởng sẽ không khách khí như vậy nhưng người trước mặt lại có bản lĩnh bá chiếm thiên hạ này thật đáng tôn trọng.

“Trái lại có chút việc làm phiền nhờ Mạc tộc trưởng giúp đỡ!” Bạch Tiểu Mễ nói xong liền đưa một tờ giấy giao cho Mạc tộc trưởng, nguyên vật liệu nằng làm thuốc nổ ít, nghĩ Mạc gia sống thời gian dài trên đảo nhất định sẽ có nhiều những thứ này, lợi ích của tất cả mọi người, như vậy bọn họ cũng cần phải cống hiến một phần sức lực.

“Đây là...?” Nhìn chữ trong giấy, Mạc tộc trưởng mở to mắt ngẩn đầu nhìn Bạch Tiểu Mễ.

“Mạc tộc trưởng nghĩ không sai, không biết mấy thứ này có trong quý phủ của Mạc tộc trưởng hay không?” Bạch Tiểu Mễ cười gật đầu hỏi, kỳ thật đây chỉ là một phần nguyên liệu, Bạch Tiểu Mễ không lo ông có thể tự mình làm, có điều bằng vào một phần nguyên liệu này mà ông có thể làm ra thuốc nổ, như vậy là người ta thông minh.

“Có, Mạc mỗ trở về sai hạ nhân, a... Không phải, vẫn là Mạc mỗ tự mình đưa qua đi! Nếu không có chuyện khác, Mạc mỗ về trước!” Mạc tộc trưởng mang theo tộc trưởng phu nhân cùng thiếu niên có chút âm trầm rời khỏi.

“Đại ca, Đại tẩu, vị Mạc tộc trưởng kia có thể tin được không?” Lý Thụy Nhiên đợi người đi khuất bóng mới hỏi.

“Không đáng tin cũng không có cách nào, hiện tại chúng ta không có những nguyên liệu kia, chỉ có thể lấy nhờ ông ta, nếu mang trở về đại lục thì thật quá nguy hiểm!” Kỳ thật những nguyên liệu này đều có trong nhà, Bạch Tiểu Mễ thật không không nhớ ra, nằng ở trên ở trên đảo nhìn xem có hay không, bất quá hiện tại không cần phiền toái như vậy.

“Để ta phái người theo dõi?” Lý Mặc Nhiên không tự tiện quyết định, mà nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ trung cầu ý kiến.

“Không cần, trên tay ông ta chỉ là một phần, nếu ông ta dựa vào đó mà có thể làm ra, đó chính là duyên phận của ông ta, chúng ta không cần phải xen vào.” Bạch Tiểu Mễ rõ ràng nhận ra Lý Mặc Nhiên đã thay đổi, trong lòng tự nhiên thật cao hứng.

“Ừm!” Lý Mặc Nhiên dặt tay Bạch Tiểu Mễ, thâm tình nhìn nằng, đôi hắc diệu thạch sâu xa kia như kể rõ thiên ngôn vạn ngữ.

Lý Thụy Nhiên nhìn hai người, lặng yên rời khỏi khu đất trống, trở về son trang.

Lý Mặc Nhiên nhìn qua đỉnh đầu Bạch Tiểu Mễ, trong lòng có chút bất đắc dĩ, tiểu nương tử của mình quá mức ưu tú tựa hồ không phải chuyện tốt a?

“Nương tử, vì phu suy nghĩ cẩn thận rồi, chuyện trước kia là vì phu không tốt, sau này cho dù là chuyện gì nhất định sẽ thương lượng cùng nương tử, có khó khăn sẽ cùng nhau đối mặt!” Tuy Lý Mặc Nhiên vẫn cảm thấy nam nhân bảo vệ nữ nhân của mình là chuyện theo lý thường phải làm, càng cảm thấy nữ tử như nương tử cần bảo vệ như trân bảo, nhưng nương tử không muốn, vậy hắn nguyện ý thay đổi vì nương tử.

Hơn nữa sau khi làm như vậy, Lý Mặc Nhiên phát hiện quan hệ giữa hai người càng thêm tốt, đây là chuyện tốt!

“Chàng thật sự đã suy nghĩ cẩn thận chứ, không theo chủ nghĩa đại nam tử nữa sao?” Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ hiểu rõ trong lòng Lý Mặc Nhiên nhưng lại không thể tiếp nhận cách làm của hắn, nếu hắn có thể nghĩ thông suốt tự nhiên rất tốt, dù sao nàng kỳ thật không nỡ không rời khỏi hắn.

Nghĩ đến chuyện tìm một nam tử khác đối tốt với nàng hơn so với hắn, thật khó khăn.

“Đương nhiên a! Tuy nhất thời chưa thành thói quen nhưng vì phu đảm bảo nhất định sẽ cố gắng làm được!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên không muốn giấu giếm nương tử.

“Ừm! Được rồi! Xem thái độ thành khẩn của chàng, vậy ta trước quan sát xem sao!” Bạch Tiểu Mễ tuy nói như vậy nhưng khóe miệng không khỏi khẽ cong.

“Được, hoan nghênh nương tử tùy thời kiểm chứng!” Lý Mặc Nhiên cười ôm người vào ngực, ngày hôm qua hai người vừa chính thức trở thành phu thê, đối với một nam tử trẻ huyết khí phương cương, tự nhiên vô cùng yêu thích, nên khi ôm nương tử mềm mại, Lý Mặc Nhiên lập tức cảm thấy thân thể mình thay đổi.

Nếu không phải chờ chuyện chính sự phải làm, Lý Mặc Nhiên thật muốn dắt nàng trở về ân ái một phen.

“Nương tử!” Lý Mặc Nhiên ôm người trong lòng, động tình gọi một tiếng, thanh âm trầm miên làm Bạch Tiểu Mễ nghe xong tim đập nhanh không thôi.

“Thân thể nàng còn đau không?” Lý Mặc Nhiên dùng thanh âm ôn nhu có thể nhỏ ra nước mắt, tay đem người bế lên, một đường đi hắn vô cùng đau lòng, đoạn đường vừa rồi đã nhiều lần hắn rất muốn bế nương tử, nếu nương tử không thường dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn hắn, có lẽ nương tử đã không một mồi.

Hiện tại không ai ở đây, hắn đương nhiên không thể để nương tử vất vả rồi.

“Không sao đâu!” Qua một lần chữa thương, thân thể nàng tốt lên không ít, nếu không nàng đã không chịu nổi đoạn đường xa vừa rồi, trực tiếp để Lý Mặc Nhiên ôm tới cho xong, bất quá chuyện này Bạch Tiểu Mễ thông minh không nói cho Lý Mặc Nhiên, nàng vô cùng lo lắng nếu nàng nói nàng đã tốt hơn, không biết hắn lại làm ra chuyện gì khác người.

Dù sao vừa rồi khi Lý Mặc Nhiên ôm nàng, nàng rõ ràng cảm thấy thay đổi trên thân thể hắn, nam nhân mà! Quả nhiên đều bị kích thích, ở ngoài cũng có thể động dục.

Lý Mặc Nhiên nghe xong, trong lòng càng thêm cảm động, cho rằng nương tử sợ hắn lo lắng nên mới không nói ra tình hình thực tế, dù sao buổi sáng nương tử đứng là đứng không nổi, tuy đoạn đường vừa rồi hắn nhìn không ra nhưng Lý Mặc Nhiên vẫn cảm thấy là nương tử nhà mình đang cố nén.

Cho nên cứ chỉ vô ý của Bạch Tiểu Mễ, trong mắt Lý Mặc Nhiên liền biến thành kiên cường, ẩn nhẫn, hắn vẫn nên làm một trọng phụ sấn sóc cho nữ tử của mình.

Không thể không nói, có đôi khi mơ mộng là vô cùng cường đại, chỉ cần việc này không ảnh hưởng đến tình cảm của hai người là được.

Trở lại thôn trang, Bạch Tiểu Mễ đắm đầu vào phòng thí nghiệm, kỳ thật nói là phòng thí nghiệm còn không bằng nói là một nhà kho rộng rãi, rộng tầm 100 thước vuông, nhà kho này trước đó được dùng làm nơi chứa nông dược cùng phân hóa học, hiện tại Bạch Tiểu Mễ nhất thời không tìm được chỗ nào nghiên cứu thuốc nổ, cho nên phái người đem phòng này thu dọn sạch sẽ, sau đó liền một đầu chui vào thí nghiệm.

“Lý Mặc Nhiên, chàng muốn cùng nhau làm không?” Bạch Tiểu Mễ đi vào trước bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, quay đầu hỏi Lý Mặc Nhiên phía sau.

“Nương tử có đề ý không?” Nếu đề ý, hắn sẽ không vào.

“Đương nhiên là không, chàng là trọng phu của ta, thẳng thắn thành khẩn giữa phu thê là tất yếu, nếu chàng không bận việc gì khác, vậy thì cùng nhau làm thôi!” Bạch Tiểu Mễ vui vẻ nói, việc này nếu đặt trước kia, Lý Mặc Nhiên nhất định sẽ một bộ theo lý thường phải làm liền theo nàng đi vào, nhưng bây giờ còn biết tôn trọng ý kiến của nàng, thay đổi này thật tốt.

“Vì phu muốn cùng nương tử cùng một chỗ!” Trong lòng Lý Mặc Nhiên cũng vui vẻ, kỳ thật thay đổi không khó! Hơn nữa số lần làm như vậy càng nhiều, Lý Mặc Nhiên càng cảm thấy tâm của hai người càng gần nhau, với hắn, cảm giác này rất mỹ diệu.

Lý Mặc Nhiên tuy không muốn lên tính toán nhưng hắn cũng có chút lo lắng nương tử gặp chuyện không may, cho nên hắn quyết định đi theo, dù sao lực phá của thuốc nổ kia thật sự quá cường đại, hiện tại nương tử phải chế tạo thuốc nổ lớn hơn mới làm nổ chết con quái vật khổng lồ kia, lượng không phải ít, Lý Mặc Nhiên lo lắng cũng là bình thường.

Hai người tiến vào phòng thí nghiệm, sau hai canh giờ, Mạc tộc trưởng đem những thứ trong tài liệu đưa tới, sau đó trực tiếp đặt bên ngoài nhà kho, không dám đi vào quấy rầy hai người.

Bạch Tiểu Mễ vội vàng liền là hai ngày hai đêm, trừ Lý Mặc Nhiên ra ngoài chuẩn bị đồ ăn rồi đưa vào, Bạch Tiểu Mễ không bước ra ngoài nửa bước.

Lý Mặc Nhiên đau lòng nương tử nhà mình, khuyên vài lần vô dụng, cũng chỉ có thể chiều cố nương tử nhà mình ăn uống.

“Xong rồi!” Hiện tại tổ chất thân thể Bạch Tiểu Mễ tốt, hai ngày liên tục cũng có chút mệt nhọc, sau khi đem đồ đã chuẩn bị tốt đặt trong nhà kho, Lý Mặc Nhiên trực tiếp ôm nương tử trở về phòng.

Chuyện khác hẳn chẳng muốn quân, dù sao quái vật đã xuất hiện thời gian dài như vậy, giờ để cho nó sống lâu một ngày thì có sao, giờ hẳn chỉ quan tâm đến nương tử nhà mình.

Ôm nương tử một mẻ, một đường trở lại phòng Bạch Tiểu Mễ đã ngủ thiếp đi, dù sao chuyện lớn đã được giải quyết, tâm tình thả lỏng.

Lý Mặc Nhiên thật cẩn thận đặt nương tử trên giường, vốn muốn để nàng ăn một chút rồi ngủ, nhưng thấy nàng ngủ sâu như vậy, Lý Mặc Nhiên cuối cùng vẫn không nỡ đánh thức nàng, cởi áo khoác cùng vớ giày trên người nương tử, để nàng ngủ thoải mái một chút.

Làm xong những thứ này, Lý Mặc Nhiên cũng cởi áo khoác trên người, nằm bên cạnh nàng, ôm nàng vào trong ngực rồi nhắm mắt lại.

Khi hai người ngủ, Mạc tộc trưởng cùng Mạc thiếu niên đã tới hai lần, nhưng nghe nói hai người đang nghỉ ngơi nên không dám làm phiền, ám vệ chặn hai người bọn họ cách ngoài mấy chục thước, lo lắng hai người bị đánh thức.

Có lẽ quá mức mệt mỏi, Bạch Tiểu Mễ liền ngủ một ngày một đêm, mà Lý Mặc Nhiên tự nhiên cũng theo Bạch Tiểu Mễ cùng ngủ một ngày một đêm, nương tử nhà mình chưa ăn gì, hẳn cũng không, nương tử bị đói, hẳn làm sao có thể để mình ăn trước, kỳ thật trọng yếu nhất là không có nương tử, một mình hẳn ăn không vô.

Bạch Tiểu Mễ tỉnh lại, trời đã tối, vừa định ngồi dậy liền phát hiện mình bị hai cánh tay hữu lực ôm không thể động đậy, quay đầu nhìn lại, phát hiện Lý Mặc Nhiên u ám nhìn nàng, nét mặt chuyên chú kia như nhìn bảo vật trong lòng hẳn.

“Ta đã ngủ bao lâu?” Bị nhìn như vậy, Bạch Tiểu Mễ nhin không được đỏ mặt, không dám nhìn vào đôi mắt hấp dẫn kia.

Nhu tình trong mắt hẳn có thể dim nàng chết đuối trong đó.

“Một đêm một ngày! Đói bụng chưa?” Tuy là hỏi nhưng khi Bạch Tiểu Mễ tỉnh lại, Lý Mặc Nhiên đã truyền âm cho ám vệ, đồ ăn rất nhanh sẽ đưa qua.

“Ừm! Chết đói rồi! Ta muốn dậy!” Bạch Tiểu Mễ xấu hổ, vỗ vỗ cánh tay Lý Mặc Nhiên đang ôm gắt gao nàng.

“Ừ! Vi phu cũng đói bụng!” Lý Mặc Nhiên gật đầu cười nói.

“A!” Bạch Tiểu Mễ nghe lời quen thuộc, lập tức hai tròng mắt trừng lớn, luống cuống muốn chạy xuống giường, đáng tiếc cái ôm quá chặt, Bạch Tiểu Mễ không thể thực hiện được.

“Nương tử hai ngày không ăn cơm, vi phu cũng hai ngày không cơm, hiện tại quả thật cực kỳ đói!” Lý Mặc Nhiên liếc phản ứng của Tiểu Mễ, trong nội tâm sung sướng, có điều trên mặt lại nghiêm trang nói, sau khi nói tựa hồ nghĩ tới gì đó, một bộ triều tức nhìn về phía nàng.

“Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ bao giờ à?” Nghe Lý Mặc Nhiên nói như vậy, Bạch Tiểu Mễ biết mình đã hiểu lầm hẳn, trên mặt bắt đầu mất tự nhiên, vốn đã không được tự nhiên, thấy Lý Mặc Nhiên dùng ánh mắt như vậy nhìn nàng, lại càng thêm xấu hổ, cho nên xấu xa trừng hẳn.

“Nương tử trong mắt vi phu tự nhiên là đẹp nhất, có điều không biết nương tử vừa rồi nghĩ gì thế? Mặt hồng như vậy! Chẳng lẽ nương tử muốn...”

“Nói bậy bạ gì đó, bản phu nhân cái gì cũng chưa muốn! Còn không mau dậy, chàng muốn nương tử của chàng đói chết à?” Bạch Tiểu Mễ 囁 nói không ra lời, dù sao vừa rồi đúng là nàng nghĩ như vậy, ai ôi! Khi nào thì nàng trở lên sắc như vậy chứ, bất quá đáng người Lý Mặc Nhiên thật sự rất được nha?

“Nương tử, vi phu cái gì cũng chưa nói! Được rồi, được rồi, tới vi phu rửa mặt giúp nàng!” Lý Mặc Nhiên buông Bạch Tiểu Mễ, sau đó vò khăn mặt trong nước đã sớm chuẩn bị, tự nhiên lau mặt cho nương tử nhà mình.

“Để ta tự mình làm đi!” Cứ cảm thấy nàng như đứa nhỏ ấy? Rửa mặt còn cần người giúp.

“Không cần, thời gian này nương tử vất vả rồi, những việc nhỏ này vi phu sẽ làm thay nàng!” Lý Mặc Nhiên tự nhiên không buông khăn mặt, tình tế lau mặt cho Bạch Tiểu Mễ.

Khi Bạch Tiểu Mễ súc miệng xong, ám vệ bên ngoài đã đem đồ ăn tới.

Lý Mặc Nhiên tiếp tục đút cơm cho nàng, bộ dáng che chở kia của hẳn làm Bạch Tiểu Mễ vừa thẹn thùng vừa cảm động, kỳ thật Lý Mặc Nhiên cũng không phải chưa từng làm việc này, nhưng trước kia nàng không bởi vậy mà cảm động, chẳng lẽ là bởi vì hai người đã xác định cảm tình, cho nên đây là trong mắt tình nhân hóa Tây Thi sao?

Hiện tại nhìn Lý Mặc Nhiên thế nào cũng thấy vừa mắt?

Bạch Tiểu Mễ không cách nào giải thích nỗi tâm lý này của nàng, bất quá nàng tựa hồ rất thích cảm giác này.

Bạch Tiểu Mễ ăn xong, Lý Mặc Nhiên lúc này mới ăn.

“Để ta, có qua có lại thôi!” Bạch Tiểu Mễ lấy đũa của hẳn, cũng học bộ dáng của hẳn, đút hẳn ăn.

Lý Mặc Nhiên ban đầu còn có chút do dự nhưng về sau nhìn ánh mắt chấp nhất của nàng, đành phải há miệng ăn đồ ăn Bạch Tiểu Mễ đưa tới, nung từ thật tốt.

Bạch Tiểu Mễ kỳ thật cũng rất ưa thích cái cảm giác hai người tương trợ lẫn nhau này, đây mới là tình yêu chân chính!

Một bữa tối, hai người ăn trong không khí ôn nhu mật ý, tình ý kéo dài.

Cơm chiều qua đi, Bạch Tiểu Mễ phái người đi mời Mạc tộc trưởng ngày mai qua, sau khi xác nhận người cùng bố trí tình huống, kế hoạch đánh chết côn thú liền thật sự bắt đầu.

Bởi vì hai người đã ngủ một ngày một đêm, nên tuy giờ đã là buổi tối, hai người cũng không định ngủ, Bạch Tiểu Mễ lôi kéo Lý Mặc Nhiên đến nông trang, sau khi kể từng chút một chuyện từ khi mình bắt đầu đến đây đến bây giờ, Lý Mặc Nhiên ở bên cạnh lắng nghe, nhìn thần thái sáng láng của nàng, Lý Mặc Nhiên bắt đầu có chút ghen tỵ với Tam đệ của mình, dù sao hơn một năm qua, đều là Tam đệ ở cùng với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Giết côn thú

Có Lý Mặc Nhiên bố trí hành động, Bạch Tiểu Mễ thoải mái rất nhiều, nàng chỉ cần đặt thuốc nổ tại cạm bẫy là được.

Hai ngày chuẩn bị, ngày thứ ba tất cả cao thủ toàn bộ đều mai phục chung quanh cạm bẫy.

Lý Mặc Nhiên vung tay lên, gia súc đã được chuẩn bị tốt được người lừa vào cạm bẫy, hai ngày qua, bọn họ vì chuẩn bị cạm bẫy này mà thả không ít gia súc bên bờ biển, cái làm cho người ta phát hiện, là quái vật quả nhiên không chỉ công kích người, chỉ cần là sinh vật nó đều sẽ không buông tha.

Kỳ thật kết quả như vậy Bạch Tiểu Mễ đã sớm nghĩ tới, dù sao cũng là quái vật thôi! Nó có lẽ căn bản không nhận ra người khác với các sinh vật khác, chỉ cần có thể ăn được, căn bản sẽ không suy nghĩ sự khác nhau này.

Nhìn năm sáu con dê bắt đầu ăn cỏ, lại bỏ đám gia súc bị Bạch Tiểu Mễ cho người bỏ đói hai ngày vào cạm bẫy, như vậy chúng nó sẽ ở nơi đó an tĩnh ăn cỏ mà không chạy loạn nơi nơi, lỗ tai bị bịt chặt, căn bản không nghe được động tĩnh chung quanh, mắt cũng bị che kín, nhìn không thấy nghe không tới, cho nên sẽ không biết khi nào quái vật đang tới mà chạy loạn.

Vì có thể để quái vật sớm phát hiện nơi này, Bạch Tiểu Mễ vẫn sai người cắt đầu một con dê, để mùi máu tươi dày đặc lan tỏa tới, côn thú này đối với mùi máu tươi đặc biệt mẫn cảm.

Quả nhiên đám dê bị che tai mất xuất hiện trên bờ cát không bao lâu, từng con sóng lớn thay dần sóng nhỏ trên mặt biển, từ chỗ sóng gợn xuất hiện một vật thể đen sẫm, vật thể từ từ nổi trên mặt nước, một cái đầu lớn tròn lộ ra, miệng to như bồn máu, đôi mắt lớn đỏ tươi, miệng to lộ răng nhọn sắc bén, hai lỗ mũi như hai tiểu sơn động vù vù phun ra bọt nước, dưới miệng có gì đó như mạng cá khê phập phồng, con quái vật này rất giống động vật lưỡng cư, có điều không biết vì nguyên nhân nào, cho nên căn bản nó không thể rời khỏi mặt nước quá lâu.

Từ chi cường kiện của nó càng ngày càng lộ ra khi tiếp sát bờ biển, so với chân voi còn lớn hơn, móng vuốt vốn dùng để bơi lội đi trên bờ cát.

Hai ngày nay bên bờ biển kiếm được khá ít thức ăn, nên khi nhìn thấy sáu con dê kia, quái vật nhất thời hưng phấn kêu gào, đáng tiếc đám dê đã sớm bị người chần lờ tai, căn bản không nghe thấy, căn bản sẽ không chạy, quái vật lớn vậy cũng không nhìn thấy, vẫn như cũ yên tĩnh ăn cỏ, dù sao đã hai ngày đói bụng, hiện tại rất không dễ dàng có ăn, nên ăn không quan tâm, không ý thức được nguy hiểm tiến đến.

Bước chân thùng thình đập trên bờ cát, cước bộ đập càng lúc càng nhanh, đợi đến khi đám dê cảm thấy được nguy hiểm thì đã bị dọa ngốc, vừa định chạy, bá! Nước miếng rơi trên thân dê.

Miệng nanh ác há rộng, cắn một con dê vào miệng, tiếng xương cốt “rắc rắc”, người nghe không khỏi phát lạnh, “mị...” tiếng dê kêu thảm thiết, miệng bắn máu tung tóe, lông trắng nháy mắt biến thành màu đỏ, mắt bị cắn lòi ra ngoài.

Bạch Tiểu Mễ thấy quái vật đã tiến vào phạm vi thuốc nổ, mấy con dê cũng phản ứng kịp, định muốn chạy, việc này không nên chậm trễ, dẫn đốt kíp nổ, một giây đồng hồ, quái vật còn đang bỏ nhào bắt lấy con dê gần nó.

“Oành!” “Ầm ầm” Tiếng nổ vang lớn, thuốc nổ chôn chung quanh cũng giống phản ứng dây chuyền, chọt nổ tung tới.

Quái vật ở giữa bị nổ mạnh, thời điểm thuốc nổ thứ nhất nổ vang, đem nó trực tiếp oanh tạc, trên người đau nhức, thân thể lân giáp bị thương chảy không ít huyết dịch lục sắc, đau đớn còn chưa kịp giảm bớt, kế tiếp mặc kệ nó chạy trốn nơi đâu, thuốc nổ đều đúng lúc nổ tung làm vết thương càng nặng thêm.

Sau khi thuốc nổ liên tiếp công kích, lân giáp toàn thân quái vật đã rách nát, huyết nhục mơ hồ, thịt đen pha hỗn tạp với lục sắc huyết dịch, nhìn đặc biệt

ghê tôm, cho dù ghê tôm thế nào, sau một hồi bị thuốc nổ công kích, thừa dịp nó bị trọng thương, Lý Mặc Nhiên cùng Mạc tộc trưởng mang theo rất nhiều cao thủ bắt đầu công kích.

Quái vật trọng thương, sau đó nhìn thấy con người nó vẫn khinh bỉ trong dĩ vãng bắt đầu công kích tới, tức giận trừng lớn mắt, nhưng nó cũng biết hiện tại không phải lúc, bản năng động vật cho nó biết hiện tại tốt nhất là bỏ chạy về biển, cho dù nó đau cơ hồ muốn chết đi, bên người có vô số bóng dáng nhỏ một mực công kích nó, hiện tại nó cũng không có năng lực tự bảo vệ, chỉ có thể dùng chân huyết nhục mơ hồ tập tễnh chạy về phía trước, mắt thấy biển ngay trước mắt, bỗng nhiên một tấm lưới bày phía trước đường ra biển.

Nhìn tấm lưới rắn chắc, quái vật nhìn hai cây cột đâm sâu hai bên, lúc đi lên nó không phải không nhìn thấy nhưng lúc ấy căn bản không biết cây cột để làm gì, cũng không để ý, nguyên lai dùng cột mắc hai đầu lưới.

“Oa!” Lần đầu tiên trong đời mắt quái vật cực đại kia có tuyệt vọng, nháy mắt bạo phát, bắt đầu công kích con người nó vẫn coi thường.

Nhất thời, tiếng gào thét, huyết nhục tung bay, máu lục sắc theo động tác quái vật rơi xuống cát, đao quang kiếm ảnh, bóng đen cùng nâu bay chung quanh, bóng dáng tiếp sát quái vật đều để lại dấu vết kiếm sâu lưu lại trên người quái vật, mất đi bảo hộ của lân giáp, đao kiếm rất dễ dàng đâm xuyên qua huyết nhục quái vật.

Lý Mặc Nhiên chỉ huy người của mình không ngừng biến hóa trận hình, nếu trước đó quái vật không bị thương, có lẽ sẽ không dễ bị thương tổn, thuốc nổ đã oanh tạc quái vật, lân giáp trên cơ bản đã vô dụng.

Lý Mặc Nhiên nhìn quái vật, bỗng nhiên phi thân hướng lên trên, quái vật đang gian nan nâng móng vuốt muốn đánh về phía hắc y nhân đang công kích mình, bỗng nhiên trước mắt nhোáng lên một bóng dáng màu lam, “Phập!” Mắt truyền đến đau đớn, trước mắt bỗng tối sầm, “Phập” một tiếng, hai mắt con quái vật xem như mù triệt để.

Vốn là trọng thương, hiện tại thêm mất không nhìn thấy, đã hoàn toàn là miếng thịt trên thớt, chết chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi.

Sinh mệnh quái vật ngoan cường, chịu không nổi một mình bị đồ sát, móng vuốt cũng phí công, mắt nhìn không thấy, dù dùng móng vuốt cũng không thể chụp đến người.

Một trận chiến này duy trì nửa canh giờ, quái vật rốt cục ngã xuống trên bờ cát tắt thở, quái vật vừa chết, trên bờ cát vang lên tiếng hoan hô, Bạch Tiểu Mễ cũng vọt ra, lời kéo nhìn Lý Mặc Nhiên từ trên xuống, phát hiện hắn không bị thương, lúc này mới thở hắt ra một hơi.

“Mạc tộc trưởng muốn xử lý quái vật này thế nào?” Bạch Tiểu Mễ nhìn núi thịt đen xì trên bờ cát, nhìn về phía Mạc tộc trưởng bị tộc trưởng phụ nhân lôi kéo.

“Chúng ta tùy tiện thôi, Tiểu Mễ nếu cháu nghĩ muốn làm gì thì liền xử lý như thế đi!” Con quái vật bị giết lần trước kia bây giờ còn đang ở trong tầng hầm ngầm của bọn họ, hiện tại mang cái này trở vậy, thật không biết để ở đâu?

“Đừng rồi, thịt quái vật mang theo độc tố, không thể ăn!” Cuối cùng, Mạc tộc trưởng vẫn thận trọng dặn dò một tiếng, lo lắng có người ăn nhầm thịt quái vật.

Lần này đánh chết quái vật không thiệt hại ít nhiều đều nhờ vào thuốc nổ Tiểu Mễ, vật này đối với ông mà nói cũng không có tác dụng gì, để nàng lấy đi cũng tốt, dù sao vẫn là nữ hài tử, không che giấu cảm xúc của mình, nhìn đôi mắt sáng rỡ nhìn về phía ông, ông liền đoán ra nàng muốn thi thể quái vật này, ông cũng thuận nước giong thuyền thôi.

Hướng chỉ về sau ông còn có chuyện nhờ nàng?

“Cám ơn Mạc tộc trưởng, Tiểu Mễ sẽ cẩn thận!” Bạch Tiểu Mễ cười nói.

“Gạo, em nói thật chứ? Trong cơ thể quái vật này có thứ giúp em thăng cấp?” Sau khi Mạc tộc trưởng cùng người Mạc gia đi, Bạch Tiểu Mễ khẩn cấp hỏi giọng nói trong đầu.

“Đương nhiên, côn thú này đã tu luyện thành yêu thú, bên trong có yêu đan, chỉ cần hấp thụ năng lượng của yêu đan, em có thể đề thăng cấp bậc, tuy không nhiều lắm nhưng so với việc chúng ta tích lũy từ từ thì tốt hơn nhiều!” Gạo cao hứng nói.

Linh khí thể giới này quá mức eo hẹp, muốn khôi phục quả thực là chuyện không có khả năng, Gạo bỗng nhiên gặp được hy vọng, thực lực nó quá thấp, nếu Bạch Tiểu Mễ không phải vừa vụn tiếp sát đầu quái vật, nó cũng không cảm giác được yêu đan, dù sao nó cũng cho rằng thể giới này không có khả năng tồn tại yêu thú.

“Thật sự quá tốt rồi!” Bạch Tiểu Mễ cao hứng chỉ huy ám vệ đem chõ về thôn trang.

Đội bốn bề vắng lặng, Bạch Tiểu Mễ lúc này mới tìm Lý Mặc Nhiên đem đầu quái vật bỏ ra.

Lý Mặc Nhiên tự nhiên không hỏi nguyên nhân, từng cái nghe theo.

Não đại bị Lý Mặc Nhiên bỏ ra, Bạch Tiểu Mễ dùng xẻng nhỏ tìm kiếm trong đám óc đen, sau cùng giữa óc tìm được một viên đá trong suốt phiếm lam sắc sáng bóng óng ánh, nhìn vật này, Bạch Tiểu Mễ cao hứng dùng xẻng đem vật ném vào trong thùng nước đã sớm chuẩn bị, đem rửa.

“Đẹp không!” Bạch Tiểu Mễ giờ cao yêu đan cho Lý Mặc Nhiên xem, kỳ thật vật này thật sự rất được, rất khó tưởng tượng vật này lại được móc ra từ trong cơ thể một con quái vật xấu xí.

“Đây là cái gì?” Còn có nương tử vì sao lại biết trong óc quái vật có vật như vậy, kỳ thật Lý Mặc Nhiên có thể cảm giác được vật đó có ẩn chứa năng lượng, bởi vì trong cơ thể hắn có nguyên tâm thạch, có thể cảm ứng được năng lượng, tuy không bằng nguyên tâm thạch nhưng cũng rất gần, rốt cuộc là cái gì?

“Yêu đan!” Bạch Tiểu Mễ không tính toán giấu diếm, như đã thừa nhận hắn là trượng phu của mình, nàng lựa chọn tin tưởng hắn, đồng thời coi như lần thăm dò sau cùng đi?

“Có ích lợi gì?” Lý Mặc Nhiên đã lờ mờ đoán ra cách sử dụng, nhưng vẫn muốn xác nhận một phen, người có được nguyên tâm thạch, tuổi thọ dài hơn rất nhiều so với người thường, nếu vật này cũng có tác dụng kia thật sự quá tốt, như vậy bọn họ có thể bên nhau rất lâu rồi.

“Cái này, ta bây giờ còn chưa xác định, có điều quả thật là thứ tốt, có khả năng phía Mạc gia cũng có một viên!” Bạch Tiểu Mễ nhớ tới Mạc gia mấy năm trước cũng đánh chết một côn thú, con này bên trong có yêu đan, con kia hắn cũng có, như vậy Gạo mới có thể sớm khôi phục.

“Ừm! Thật ra vì phu cảm giác được bên trong vật này ẩn chứa năng lượng nhân nhật, nương tử, nàng xem nàng có thể hấp thu hay không!” Lý Mặc Nhiên nói.

“Oa! Thật vậy chăng? Hấp thu năng lượng vật này có ích lợi gì?” Bạch Tiểu Mễ kinh ngạc nhìn về phía Lý Mặc Nhiên, không nghĩ tới hắn cũng có thể cảm nhận được, nhưng Gạo không nói là nàng có thể hấp thu được nha!

“Nữ nhân ngọc, hắn nói không sai, có điều nếu tỷ hấp thu, hoàn toàn không thể luyện hóa hết, hấp thu tương đương lãng phí, còn không bằng chờ ta hấp thu, sau đó phân ra cường hóa thân thể cho tỷ! Cái này so với tỷ hấp thu luyện hóa mạnh hơn nhiều! Hơn nữa yêu đan này nhìn thì xinh đẹp nhưng khí tức bên trong bạo ngược mạnh mẽ, nếu tỷ không thể áp chế, khi hấp thu dễ dàng bị tẩu hỏa nhập ma, cực kỳ nguy hiểm!” Tiếng Gạo lập tức vang lên trong đầu.

Thì ra là thế, nếu không có Gạo, nàng cũng sẽ không tìm được vật này!

Đương nhiên việc này Bạch Tiểu Mễ tin tưởng Gạo, nàng cũng không hoài nghi Lý Mặc Nhiên, nàng tin tưởng Lý Mặc Nhiên sẽ không hại nàng.

“Tự nhiên hữu dụng, Tiểu Mễ, nàng có nghe nói qua nguyên tâm thạch chưa? Trong cơ thể vi phu cũng có một viên, lúc ấy Mạc Tư tới cũng vì viên nguyên tâm thạch này, có điều về sau bị vi phu tính kế, hắn không thể lấy được nguyên tâm thạch!” Kỳ thật lúc ấy hắn muốn đem nguyên tâm thạch cho Mạc Tư, nhưng lại phát hiện tâm tư Mạc Tư không hề tốt, đưa cho hắn ta có lẽ sẽ làm hại đại lục, lúc này hắn mới nghĩ ra kế sách tính kế hắn.

Cũng không biết, hiện tại hắn ta ở trong cấm địa thế nào rồi! Không có huyết mạch gia tộc bọn họ mở ra, cấm địa kia không thể mở.

Hơn nữa nghe nói trong cấm địa có cánh cửa thông đến một thế giới khác, về điểm ấy hắn không nói, mà Mạc Tư sở dĩ tiến vào cấm địa kia cũng bởi vì cánh cửa mở ra dị thế kia.

Mạc Tư vì sao nhất định phải muốn đi dị thế, bất quá những thứ này hắn không quan tâm, lúc ấy hắn nói, chỉ cần hắn ta có thể tìm được cửa thông đến dị thế, hắn liền nguyện ý cho hắn ta nguyên tâm thạch, nhưng hắn ta vừa vào liền qua hơn một năm, đến bây giờ vẫn chưa ra, cũng không biết có phải đi dị thế hay không? Hay là bị quái vật hoặc dã thú trong cấm địa ăn rồi.

Hắn không có tâm tư với tên chết tiệt kia, có lẽ hắn ta căn bản không định ra ngoài, hoặc thật ra hắn căn bản đã tiến vào dị thế không muốn trở lại.

Những thứ này Lý Mặc Nhiên cũng không quan tâm, hắn chỉ quan tâm đến tiểu nương tử nhà mình.

“Nguyên tâm thạch là cái gì?” Bạch Tiểu Mễ quả thật chưa từng nghe nói qua, thế giới này Bạch Tiểu Mễ càng nhìn càng thấy huyền ảo, vốn là yêu thú, hiện tại là nguyên tâm thạch, mấy thứ này nên có ở thế giới khoa học vật chất sao?

“Nguyên tâm thạch nghe nói là tâm thạch của đại lục này, thủ hộ đại lục, nguyên tâm thạch chia làm 5 viên Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, mỗi viên nguyên tâm thạch đều tương ứng với thuộc tính của nó, nhận người làm chủ nhân, có 2 viên nằm trong tay Mạc Tư, còn 2 viên khác vi phu không biết, viên trong cơ thể vi phu là thuộc tính Thủy, nghe nói người nào có được nguyên tâm thạch sẽ được nguyên tâm thạch bảo hộ, tuổi thọ dài hơn so với người thường, tuổi thọ người thường là 80 tuổi nhưng chủ nhân nguyên tâm thạch nếu không bị thương tổn có thể sống gần hai trăm tuổi.

Chủ nhân nguyên tâm thạch sau khi chết, nguyên tâm thạch sẽ tự động nhận chủ, đương nhiên lựa chọn kế tiếp của nguyên tâm thạch đều là lựa chọn người cùng huyết mạch với chủ nhân trước của nó!” Đây cũng là nguyên nhân viên tâm thạch này biến thành đồ gia truyền của Lý gia nhà bọn họ.

Lúc trước ông nội hắn chết ngoài ý muốn, viên tâm thạch kia không lựa chọn phụ thân mà bay vào trong cơ thể hắn.

“Á! Hai trăm tuổi!” Vậy đến lúc đó nàng không phải thành lão thái bà, còn hắn vẫn tuổi trẻ anh tuấn như vậy, Bạch Tiểu Mễ nhìn Lý Mặc Nhiên, rõ ràng đã 24 tuổi nhưng nhìn thế nào cũng chưa tới 20, chẳng lẽ có liên quan tới nguyên tâm thạch, kỳ thật khi Bạch Tiểu Mễ chú ý tới người khác, căn bản không chú ý tới chính nàng.

Ba năm đi qua, bộ dáng hiện tại của nàng vẫn giống như bộ dạng lúc mới đến Hắc Phong trại, thậm chí còn trẻ hơn.

“Ừm! Vi phu nghĩ, vật này nếu hữu dụng, nương tử nàng cũng hấp thu, phu thê chúng ta có thể bên nhau dài lâu rồi.” Từ khi yêu nương tử, Lý Mặc

Nhiên đã nghĩ rất nhiều cách, thậm chí còn nghĩ đi đoạt viên nguyên tâm thạch khác, nhưng sau khi thấy Mạc Tư, hắn liền buông tha ý nghĩ như vậy.

Có được dị bảo cũng không phải chuyện tốt, có lẽ sẽ mang đến nguy hiểm cho nương tử, nếu lúc đó nương tử đi trước, hắn cũng đi theo nàng, dù sao thế gian không có nương tử cũng không có ý nghĩa gì,

Đến lúc đó hắn chết, dị bảo này cũng sẽ đến trên người đứa nhỏ của hắn và nương tử, hắn không hề cảm thấy chịu thiệt.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Lý Mạc Nhiên bình yên, cho nên lúc ấy biết Mạc Tư muốn vật này, hắn cũng từng nghĩ cho hắn ta.

Bất quá hiện tại nhìn thấy yêu đan, cảm giác được năng lượng của yêu đan, nguyên bản nghĩ muốn chuyện tốt hơn, hiện tại Lý Mạc Nhiên thay đổi chủ ý rồi.

“Không sao, Tiểu Mễ, tỷ không cần lo lắng, cho dù hiện tại tỷ không cần năng lượng của viên yêu đan này, tỷ cũng có thể sống lâu hơn so với hắn!” Gạo khinh thường nói, thân thể chủ nhân thông qua sự cải tạo, hiện tại thực lực ít nhất đã đến Trúc Cơ, tuổi thọ hai trăm tuổi là cực kỳ bình thường.

“Ách!” Bạch Tiểu Mễ đang nghĩ ngợi, về sau kinh ngạc, tuổi thọ hiện tại của nàng cũng 200 tuổi sao? Nàng như thế nào lại không biết?

“Chủ nhân ngu ngốc, chẳng lẽ tỷ không phát hiện ra kỳ thật đến bây giờ tỷ vẫn chưa biến già sao? Bộ đáng y như 3 năm trước! Còn có, Gạo ta cũng không phải là muốn yêu đan mới nói như vậy!” Tiếng nói ngây thơ pha chút khinh thường giải thích.

Lo lắng chủ nhân vốn đang trầm mặc nghĩ nó là muốn đòi yêu đan nên mới không cho nàng hấp thu, cho nên Gạo vội vàng giải thích.

“Ha ha ha! Không có việc gì, ta không nghĩ như vậy, nếu chúng ta có khế ước, ta làm sao có thể hoài nghi em!” Từ khi biết nàng cùng Gạo có khế ước linh hồn sinh tử, Bạch Tiểu Mễ liền vô điều kiện tin tưởng nó.

“Nương tử, nàng làm sao vậy, tại sao không nói lời nào, nàng không tin vi phu sao?” Lý Mạc Nhiên bất an nhìn về nương tử nhà mình đang đứng trầm mặc.

“Không có, ta làm sao có thể không tin chàng chứ!” Bạch Tiểu Mễ làm sao không biết tâm tư của Lý Mạc Nhiên, biết hắn không biết tình huống trong đó nên mới đề nghị nàng hấp thu.

“Bất quá tướng công à, khí tức trong yêu đan này quá bạo ngược, ta không thể trực tiếp hấp thu, về sau nếu đụng tới yêu đan, chàng cũng không thể hấp thu biết không?” Bạch Tiểu Mễ lo lắng dặn dò, chỉ là nàng không biết, trên người Lý Mạc Nhiên có một viên nguyên tâm thạch, cho dù có hấp thu vô số yêu đan bạo ngược đều cũng sẽ bị tinh lọc, căn bản không ảnh hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Diên Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Mỗi người một ý trong tiệc rượu

Lý Mạc Nhiên cảm giác được nương tử nhà mình có bí mật, nhưng cho đến bây giờ không nói cho hắn biết, tuy rằng trong lòng hắn có chút thất vọng, bất quá hắn chờ, đợi đến khi nương tử tin tưởng hắn.

“Đại tẩu, Mạc gia mời chúng ta tham gia tiệc khánh công!” Quái vật được giải quyết, sự việc này đáng để mọi người cao hứng, bất quá sau khi Bạch Tiểu Mễ trở về cùng Lý Mạc Nhiên thì nhốt mình trong kho hàng nghiên cứu yêu đan, cho nên không có đến kịp cùng mọi người chúc mừng.

“Ân! Chờ một chút chúng ta liền đi! Thụy Nhiên đêm nay ngại để người trong thôn làm thêm đồ ăn, chúng ta cũng phải chúc mừng một chút!” Nếu như ngày trước, có lẽ Bạch Tiểu Mễ sẽ không đi, bởi vì ngày trước nàng không có thứ này, nhưng hiện tại nàng muốn đến xem trong tay Mạc Gia có giữ yêu đan hay không, cho nên lúc này đây nàng muốn đi xem thực hư.cungquanghang

Lý Mạc Nhiên tựa hồ biết được ý tưởng của Bạch Tiểu Mễ, chính là thể hiện vẻ mặt tươi cười đẹp mắt đứng ở bên cạnh, dù sao nương tử ở nơi nào thì hắn ở chỗ đó, bọn họ thành thân đã vài năm, chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, lần này thật vất vả đem hết thấy sự tình có thể cản trở bọn họ ở cùng nhau đều giải quyết hết, đáng để khắc cốt ghi tâm, một khi gặp nhau, hắn làm sao cam lòng bỏ nàng chứ, hơn nữa đều nương tử muốn, hắn nhất định sẽ hỗ trợ.

Nghĩ đến nương tử nhất định có cách giải quyết vấn đề khí tức của yêu đan, nếu không nàng cũng sẽ không làm vẻ mặt tươi cười nhắc nhở hắn.

Hơn nữa Lý Mạc Nhiên cẩn thận phát hiện, vừa mới thấy yêu đan trên tay của nương tử, hình như đã không thấy nữa, nhưng hắn không nhìn thấy nương tử đem nó đặt ở bất kỳ nơi nào, đối với người võ công cao cường như hắn mà nói, điểm nhãn lực hắn vẫn phải có, chỉ cần yêu đan hữu dụng, hắn tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp cho nàng sử dụng, cho dù dùng sức mạnh hắn cũng không tiếc.cungquanghang

Tâm tư của Bạch Tiểu Mễ đương nhiên Lý Mạc Nhiên không thể hiểu hết, Gạo đã đem yêu đan hấp thu, nàng còn không có cách hấp thu yêu đan, tuy rằng không biết nó làm thế nào hấp thu! Thế nhưng Gạo tồn tại vốn đã vượt qua sự tưởng tượng của nàng, nàng đến cái thời không này cũng không có

cái gì kỳ quái.

Hiện tại Bạch Tiểu Mễ nghĩ cách lấy yêu đan từ trong tay của Mạc gia kia, như vậy Gạo có thể khôi phục nhanh hơn, cũng không biết Gạo có bộ dáng gì nữa, nó chính mình nói, chờ nó thực lực cường đại rồi, nó có thể mở ra rất nhiều công năng, đến lúc đó nàng là người lợi nhất.

Bạch Tiểu Mễ để Lý Thụy Nhiên chuẩn bị một ít đặc sản của thôn trang, sau đó mang theo vài người cùng nhau đi đến thôn trang của Mạc gia.

“Đừng rồi, tướng công người như thế nào tìm được ta?” Cho tới nay, Bạch Tiểu Mễ đều không có hỏi cái vấn đề này, dù sao hiện tại cũng nhàn rỗi rồi, Bạch Tiểu Mễ cảm thấy hứng thú hỏi, kỳ thật Lý Mạc Nhiên có thể tìm được nàng, nàng cũng không cảm thấy kỳ quái, nàng cảm thấy hẳn tìm đến quá nhanh.

Lý Thụy Nhiên “Vèo” nhìn qua, Tiểu Mễ sẽ không hoài nghi là hẳn nói cho đại ca đi? Lý Thụy Nhiên nhìn qua vừa mới đón nhận cái ánh nhìn của đại ca, trong mắt sâu thẳm đáng sợ, Lý Thụy Nhiên thân mình run lên, lập tức quay đầu, má ơi! Hai người này không hổ là vợ chồng, ánh mắt đều sắc bén như vậy.

“Vi phu tìm được nương tử không phải thực bình thường sao? Chẳng lẽ nương tử không tin vi phu có năng lực này?” Lý Mạc Nhiên cười đem người nàng kéo vào trong lòng, ngón trỏ nhẹ bóp chóp mũi của thiên hạ trong lòng của hắn, trong mắt tràn đầy sùng nịnh.

“Tin tưởng, làm sao không tin? Nam nhân của Bạch Tiểu Mễ có chỗ nào kém!” Bạch Tiểu Mễ lập tức phụ họa nói, đầu tựa vào trong lòng của Lý Mạc Nhiên cọ cọ, kỳ thật Bạch Tiểu Mễ không lùn, nhưng là Lý Mạc Nhiên vóc người thật sự là rất cao, cho nên hiện tại Bạch Tiểu Mễ cũng chỉ có đứng tới ngực của Lý Mạc Nhiên.

“Ha ha a!” Lời này vừa nói ra, Lý Mạc Nhiên nhất thời mở cò trong bụng, tiểu Mễ hiện tại đã hoàn toàn thừa nhận mình là nam nhân của nàng?

Hai người lời ngon tiếng ngọt, dính dính dán dán, nếu trước kia không xem quen, hiện tại nhất định sẽ bị hai người này làm cho buồn nôn.

“Chúng ta đều là gỗ, chúng ta đều là gỗ!” Lý Thụy Nhiên quay đầu sang một bên, miệng lẩm bẩm.

Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Mạc Nhiên cũng không là người thường, đương nhiên nghe được lời nói của Lý Thụy Nhiên, Lý Mạc Nhiên bắt quả từ sau khi đụng chạm với Bạch Tiểu Mễ, da mặt trở nên dầy, căn bản không có đem chuyện này để ở trong lòng, mặc dù Bạch Tiểu Mễ không có tốt ý, bắt quả đều là người một nhà, cũng không biết xấu hổ một lát sau liền thân nhiên đối mặt.

Một đường đi tới, hai người nói chuyện không dứt, giống như chuyện cả đời phải nói trong vòng một ngày phải nói cho xong vậy.

Nhìn thấy cửa lớn của Mạc gia, mọi người yên lặng thờ dài nhẹ nhõm một hơi, hai người này quả thực không biết kiêng dè ra sao, nói chuyện đã đành đi, thỉnh thoảng còn hôn môi một chút, bọn họ thật không chút nào thống cảm được vì bọn họ là người đàn ông độc thân tịch mịch nha!

Cũng may là đến nơi rồi, ở chỗ của người khác hai người kiêng dè một chút đi!

Đoàn người vừa mới đi đến cửa lớn của Mạc gia, liền thấy quản gia ở đằng xa đang đợi bọn họ, bước nhanh tiến lên đón Bạch Tiểu Mễ, Lý Mạc Nhiên.

Bên trong đại sảnh tiệc rượu đã sớm chuẩn bị kỹ càng, Bạch Tiểu Mễ, Lý Mạc nhiên cùng Lý Thụy Nhiên tiến vào, tộc trưởng Mạc gia, tộc trưởng phu nhân, Mạc thiếu gia, còn có các vị lão già ngồi ở trong bữa tiệc, nhìn thấy Bạch Tiểu Mễ, Lý Mạc nhiên cùng Lý Thụy nhiên đi vào, cao hứng đứng lên đón, nghênh tiếp ba người vào trong bữa tiệc, hơn nữa hóa ra: Bạch Tiểu Mễ tới cùng với những người khác nhưng bị sắp xếp vào chỗ ngồi của Mạc tộc trưởng.

“Đến đến, giới thiệu với ba vị một chút, đây là hai vị trưởng lão của tộc ta, hai vị trưởng lão nghe nói, lần này diệt trừ côn thú đều là công lao của ba vị, cho nên có ý đến vấn an ba vị!” Tộc trưởng tươi cười giới thiệu hai vị lão già để đám người của Bạch Tiểu Mễ nhận biết.

Hai vị lão nhân, một người đầu toàn là tóc trắng rối tung ở sau lưng, nhìn qua phóng đảng không kềm chế được, có chút phá hư khí chất của lão nhân, mặt khác một người tóc hoa râm, râu cũng toàn trắng, mặt mày hồng hào, con mắt 矍矍 có thần, cảm giác một bộ dạng tiên phong đạo cốt, hai khí chất của lão nhân khác nhau một trời một vực, bất quá Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Mạc Nhiên đều biết được, hai người này không thể coi thường, võ công sâu không lường được.

“Hai vị trưởng lão gia tốt!” Đối với cao thủ, nếu có tình huống phát sinh Bạch Tiểu Mễ phán đoán chính mình không giành được phần thắng, bình thường Bạch Tiểu Mễ sẽ biểu hiện ngoan ngoãn lại nhu nhược, đây là Bạch Tiểu Mễ muốn đối phương lơ là, nếu có tình huống phát sinh, như vậy nàng có thể làm cho người khác khó lòng phòng bị, hoặc nhân cơ hội mà phản kích.

Tuy rằng hiện tại Bạch Tiểu Mễ không biết Mạc gia sẽ đối với nàng như thế nào, nhưng từ khi đến thế giới này, Bạch Tiểu Mễ liền tự động mở ra bản năng để bảo vệ chính mình, nàng cũng biết vì sao lúc trước rõ ràng không thích Lý Mạc Nhiên, nhưng vẫn thỉnh thoảng làm hắn vui lòng, sau này cảm thấy Lý Mạc Nhiên sẽ không thương tổn nàng, hơn nữa còn bảo hộ nàng, nàng bắt đầu kiêu ngạo lên.

“Chính là ba cái oa nhi này giết côn thú sao?” Lão già thoát nhìn có chút phóng đảng không kềm chế được ánh mắt hơi hướng lên trên một chút, không nấn không nhặt nhìn về phía ba người, ban ngày có tiếng nổ lớn như vậy, tuy rằng bọn họ ở cách xa, nhưng làm sao bọn họ không thể không nghe được chứ, bọn họ cũng là vì tiếng nổ vang mạnh này làm cho xuất quan.

Bể quan hơn hai năm, nếu không xảy ra việc này, hai người bọn họ có lẽ còn muốn bể quan vài năm, vừa xuất quan ra chợt nghe bọn tiểu bối nói có côn thú xuất hiện, hơn nữa đã được giải quyết, nhưng không có người thương vong.

Hai vị lão nhân lập tức nhìn nhau, lập tức đi đến bãi biển xem xét, phát hiện trên bờ cát có hố to hố nhỏ, hoàn toàn thay đổi, cũng không phải do kiếm cùng nội lực có thể làm được, xem xét một phen, hai người lập tức trở về hỏi Mạc tộc trưởng, vừa hỏi mới biết được việc bờ cát hoàn toàn thay đổi là do trên đảo vừa chuyển đến một nhà ba người làm. [cungquanghang](#)

Côn thú lợi hại hai người bọn họ ở mấy năm trước liền biết rõ, dù sao trận chiến năm đó, hai người bọn họ mang đội ngũ, lúc đó côn thú hung tàn, bọn họ sâu sắc lĩnh hội.

Xem ra hẳn là do vũ khí bí mật kia, nhưng Mạc tiểu tử kia thế nào cũng không chịu nói cho bọn họ, rốt cuộc mấy bọn tiểu tử kia dùng đến cùng là cái dạng vũ khí gì, cho nên bọn họ chính mình tới hỏi.

“Hiện tại thật sự là Trường Giang sóng sau đè sóng trước, chúng ta đã già đi rồi!” Trường lão Tiên phong đạo cốt tươi cười hòa ái nói.

Khóe miệng của Mạc tộc trưởng hung hăng co rút, lập tức nhìn về phía nương tử nhà mình, xem đi! Hai cái lão gia này xuất quan ra không phải là chuyện tốt đẹp gì. Kỳ thật chân chính mà nói, hai người này không tính là người của Mạc gia, mà là người nhà mẹ đẻ của nương tử nhà gia tộc Mạc gia, bởi vì Mạc gia bị nguyên rủa cho tới nay đều không xuất hiện cao thủ tuyệt đỉnh, lo lắng Mạc gia không có người, thế nhưng có các vị thế hệ trước là người nhà của nương tử nhà, đưa các vị trưởng lão đến cho Mạc gia, cũng coi như trấn thủ cho Mạc gia, xem như cho Mạc gia làm chỗ dựa.

Tiên phong đạo cốt lão giả là thúc thúc của tộc trưởng phụ nhân, cùng Mạc gia có hàng ngàn tia quan hệ, vì lẽ đó nên tự nguyện tới cửa, mà nói cách khác là người của mẫu thân Mạc tộc trưởng, hơn hết hai gã lão nhân này lại biết nhau, thường xuyên cùng nhau bế quan.

“Trường lão gia gia khách khí, đây đều là công lao của phu quân tiểu nữ!” Bạch Tiểu Mễ làm bộ như thẹn thùng cúi đầu, sau đó tựa vào trong lòng của Lý Mạc Nhiên, đem hết sự tình giao cho lão công giải quyết.

“Ồ! Lí công tử là làm cái gì? Dĩ nhiên có năng lực như thế!” Kỳ thật Lý Mạc Nhiên vừa tiến đến, hai vị lão nhân này liền chú ý tới hắn, dù sao toàn thân của Lý Mạc Nhiên tản ra hơi thở của thượng vị (người bề trên) giả, đứng ở nơi nào cũng toát ra khí thế làm cho người ta không dám coi thường, hơn nữa khuôn mặt không giống như bình thường, tướng người Mạc gia là đẹp không ngờ hẳn là nam nhân đẹp nhất.

Người như vậy cho dù không nói cái gì, chỉ lẳng lặng đứng tại chỗ, bọn họ cũng rất khó xem nhẹ sự tồn tại của hắn, huống chi, võ công của người này bọn họ lại không nhìn ra, đây chính là điều mà bọn họ để ý. [cungquanghang](#)

Bọn họ là người sắp hơn trăm tuổi, từ vài tuổi bắt đầu liền tập võ, trong cơ thể cơ hồ có nội lực hơn trăm năm, chính là như thế, thế nhưng bọn họ không nhìn ra được thực lực chân chính của hắn, chỉ biết võ công sâu không lường được, điều này sao có thể, người này nhìn qua bộ dáng mới hai mươi tuổi, vì sao có võ công cùng nội lực cao cường như thế, điều này làm cho bọn họ sao mà chịu nổi, làm sao mà chịu nổi a!

“Cũng không có làm cái gì, chỉ là làm mua bán nhỏ thôi!” Lý Mạc Nhiên thái độ thành khẩn nói, trên mặt căn bản nhìn không ra nửa dấu hiệu nói dối.

Nhìn Lý Mạc Nhiên đến như thế, Bạch Tiểu Mễ cùng Lí Thụy Nhiên khóe miệng hung hăng co rút, người Lý Mạc Nhiên chính là điển hình phần trư (già heo) ăn lão hổ phúc hắc nam nhân.

Bài một bộ dáng thành thật chất phác, có ý nghĩ xấu trong bụng so với ai đều tốt hơn, nếu không lúc trước cũng sẽ không lừa nàng đến Mạc Tư.

Lúc đó Lý Mạc Nhiên vẫn là vẻ mặt thành thực, bộ dáng thành thật chất phác cùng bộ mặt thành thực kia, nhưng là hiện tại sử dụng vẻ mặt đó thuần thực không có gì thuần thực hơn, tới thần thánh căn bản cũng không thể tin hắn dùng vẻ mặt như vậy nói dối.

“Bán lẻ?” Hai vị lão nhân dù sao cũng là tinh ranh, quả thật không phải là người dễ bị lừa, nhưng ánh mắt hai người thẳng tắp nhìn chăm chăm Lý Mạc Nhiên đến nửa ngày, cũng không nhìn ra được cái gì.

“Ấn! Chính là quản lý chuyện làm ăn trong gia tộc, quả thật không tính cái gì là quá lợi hại!” Lý Mạc Nhiên tiếp tục nói, trong mắt toát ra đều là chân thành.

Lý Mạc Nhiên đem hai vị lão nhân dọa cho sững sờ, Bạch Tiểu Mễ trong lòng cười thầm, tướng công khá lắm.

Đối với biểu hiện của đại ca, Lí Thụy Nhiên đã sớm tập mãi thành thói quen, lạnh nhạt ăn đồ ăn của mình, không để ý đến chuyện bên ngoài.

Bạch Tiểu Mễ bội phục nhìn thoáng qua Lý Mạc Nhiên cùng Lí Thụy Nhiên, sau đó cũng bắt đầu ăn, thỉnh thoảng còn săn sóc gấp thức ăn cho Lý Mạc Nhiên, sau đó lấy được ánh mắt cảm động của Lý Mạc Nhiên, biểu cảm này ở trong mắt người khác, quả thực chính là hình tượng nam nhân yêu thương nương tử.

Một bữa cơm đã xong, hai cái lão nhân chuyện gì cũng không có hỏi, bị Lý Mạc Nhiên lừa dối vẫn mù tịt đi trong sương mù.

Hai cái lão nhân tuy rằng vẫn không cam lòng, nhưng cũng không có cách nào, muốn ép hỏi Lý Mạc Nhiên! Hai cái võ lâm Thái Sơn đối với một cái tiểu bối muốn động thủ, hơn nữa nếu bọn họ thật sự động thủ, nếu bắt không được, đây mới là thực sự mất mặt, hai người vì không muốn đến cái khi tiết tuổi già mà giữ không được, cho nên chỉ có thể bắt đắc dĩ thờ dài, bi ai hơn là bọn hắn đến bây giờ cũng không có cách phán đoán lời nói của tiểu thanh niên này đến cùng là thật hay là giả.

Muốn tin tưởng! Nhưng cảm giác có chỗ không thích hợp, muốn không tin đi! Nhìn bộ dáng không giống gat người, nhưng lại nói có lý, trật tự rõ ràng, đạo lý rõ ràng.

Mạc tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân không có tham dự trận nói chuyện này, tiếp đón Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Thụy Nhiên ăn cơm.

“Không thể tưởng được Lý Thụy Nhiên công tử có bộ dạng tuổi trẻ anh tuấn như thế, phụ thân của hai người cũng thực vất vả đi?” Tộc trưởng phu nhân cười nói, chỉ cần không bất hòa với phu quân của mình, còn có vị phu quân của Tiểu Mễ, Lý Thụy Nhiên thật sự là mỹ nam tử khó gặp, nhưng hiện tại hắn ngồi cùng với các nam tử xuất sắc, hoàn toàn bị nhấn chìm nhìn không thấy.

“Bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù, chúng ta cũng không phải bắt đắc dĩ, hi vọng tộc trưởng cùng tộc trưởng phu nhân không cần để ý mới tốt!” Lý Thụy Nhiên có chút không được tự nhiên nhìn về phía đại ca nhà mình, sau đó nhỏ giọng nói.

“Không có việc gì, không có việc gì, nhà ai không có bí mật, chúng ta không cần để ý!” Tộc trưởng nói.

“Tộc trưởng, các người lần trước đánh chết côn thú còn giữ trong Mạc gia thôn trang không?” Bạch Tiểu Mễ nhân cơ hội nhìn như tùy ý hỏi.

“Tất nhiên là còn giữ, côn thú là dã thú thần kỳ, đã chết hơn mười năm, nhưng thi thể đến bây giờ không có hư thối, thế nào Tiểu Mễ cũng cảm thấy hứng thú?” Mạc tộc trưởng bỗng nhiên suy tư nhìn về phía Bạch Tiểu Mễ, không hiểu nữ hài này tự nhiên hỏi tới cái vấn đề này làm gì.

Bất quá Mạc tộc trưởng cũng không tính toán với nàng, bởi vì hắn cũng có suy tính của mình, có lẽ nhân cơ hội lần này yêu cầu nàng đi qua xem nguyên lực thạch, nếu có thể đưa nguyên lực thạch cho nàng giải quyết, vậy không thể tốt hơn sao.

“Tự nhiên, ta chính là hiếu kỳ quái vật lớn như vậy mà làm sao sinh ra!” Bạch Tiểu Mễ lấy cớ rất kém cỏi, nhưng Mạc tộc trưởng cũng không để ý.

“Tiểu Mễ muốn nghiên cứu, Mạc mỗ tự nhiên sẽ không phản đối, bất quá hiện tại cái kia đang ở dưới tầng hầm, không biết Tiểu Mễ có thể chờ ngày mai đi vào xem không!” Mạc tộc trưởng nói.

“Có thể, tự nhiên là có thể, cảm ơn Mạc tộc trưởng!” Vốn cho rằng còn muốn phí lời lẽ một phen, không nghĩ tới Mạc tộc trưởng lại dễ dàng đồng ý như vậy, rất dễ dàng ngược lại làm Bạch Tiểu Mễ có chút bất an, nhưng cũng không nghĩ ra nguyên nhân.

Bỗng nhiên một cái bàn tay ấm áp cầm tay của nàng, Bạch Tiểu Mễ quay đầu nhìn về phía Lý Mạc Nhiên, gặp Lý Mạc Nhiên dùng ánh mắt nhìn nàng giống như nói “Không có việc gì hết thấy ánh mắt hắn đều dời theo nàng”, cũng ánh mắt như vậy, tâm của Bạch Tiểu Mễ nhất thời an tâm.

Kỳ thật Bạch Tiểu Mễ cũng muốn tìm một người để ý lại! Từ khi đến thế giới này nam nhân này nàng cũng không có nghĩ muốn dựa vào, hiện tại cùng Lý Mạc Nhiên nói rõ, tâm nàng dần buông xuống, kỳ thật thích Lý Mạc Nhiên thật không phải chuyện dễ dàng.

“Không cần, Mạc mỗ có một số việc muốn cùng Tiểu Mễ nói chuyện một chút, không biết Tiểu Mễ có tiện hay không?” Mạc tộc trưởng tựa hồ không có nhìn đến ánh mắt trao đổi của hai người, về mặt ý cười xem Bạch Tiểu Mễ nói.

Bạch Tiểu Mễ bình tĩnh nhìn Mạc tộc trưởng một lát, sau đó nhìn về hướng tộc trưởng phu nhân, nhìn đến tộc trưởng phu nhân cũng là vẻ mặt chờ mong xem nàng, Mạc công tử tuy rằng không rõ chân tướng, nhưng là nhìn thấy cha mẹ như thế, biết sự tình có chút không đơn giản, cho nên nhìn về phía ánh mắt Tiểu Mễ cũng đồng dạng hàm chứa chờ mong cung quăng.

“Được rồi!” Bạch Tiểu Mễ gật đầu.

Ăn cơm chiều xong, Mạc tộc trưởng thật cao hứng đã nghĩ muốn dẫn Bạch Tiểu Mễ đi thư phòng, sau đó mang nàng đi trước nhìn xem nguyên lực thạch, nếu nàng thật là người kia, như vậy hẳn mang sự tình của Mạc gia nói rõ mười mươi cho nàng, sau đó thỉnh cầu nàng hỗ trợ? Về phần đồng ý hay không, tộc trưởng bây giờ không muốn suy nghĩ.

“Hai vị Lý công tử có thể tới phòng khách nghỉ ngơi, Mạc mỗ muốn cùng Tiểu Mễ nói chuyện một chút, cam đoan không có gì nguy hiểm!” Dù sao cũng liên quan đến bí mật của gia tộc, nếu không cần thiết, hẳn không muốn để cho quá nhiều người biết.

Lý Thụy Nhiên nhìn xem đại ca, thấy đại ca đối với chính mình gật đầu, sau đó liền đi theo nha hoàn rời đi.

“Chúng ta là vợ chồng, cho nên cùng tiến cùng lui. Mạc tộc trưởng có chuyện gì là không thể cho Lý mỗ biết đến sao?” Lý Mạc Nhiên ý tứ thực rõ ràng, hẳn sẽ không đi, hẳn phải đi cùng nương tử của mình.

“Mạc tộc trưởng, tướng công nói không sai, Tiểu Mễ muốn để tướng công biết đến sự tình!” Bạch Tiểu Mễ tỏ thái độ.

“Vậy được rồi!” Mạc tộc trưởng cùng phu nhân liếc mắt nhìn nhau một cái, nhìn về hướng hai người liền thấy Lý Mạc Nhiên kéo Bạch Tiểu Mễ vào trong lòng, chỉ có thể thỏa hiệp, không thỏa hiệp cũng không có biện pháp, dù sao cũng có chuyện muốn nhờ bọn họ.

“Xin mời hai vị đi trước!” Tộc trưởng phu nhân làm động tác mời, mang theo hai người đi thư phòng, Bạch Tiểu Mễ cùng Lý Mạc Nhiên đi theo Mạc tộc trưởng còn tộc trưởng phu nhân đi phía sau.

Tiến vào thư phòng, Mạc tộc trưởng không có dừng lại, đi đến giá sách bên cạnh có bức thư họa, đem bức thư họa cuốn lên, sau đó xoay tròn bức thư họa một chút, giá sách bỗng nhiên không giống bình thường xoay tròn lên, xoay tròn xong dừng lại, đường hầm ở phía dưới xuất hiện trước mặt bốn người.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Điện Viên Man Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

